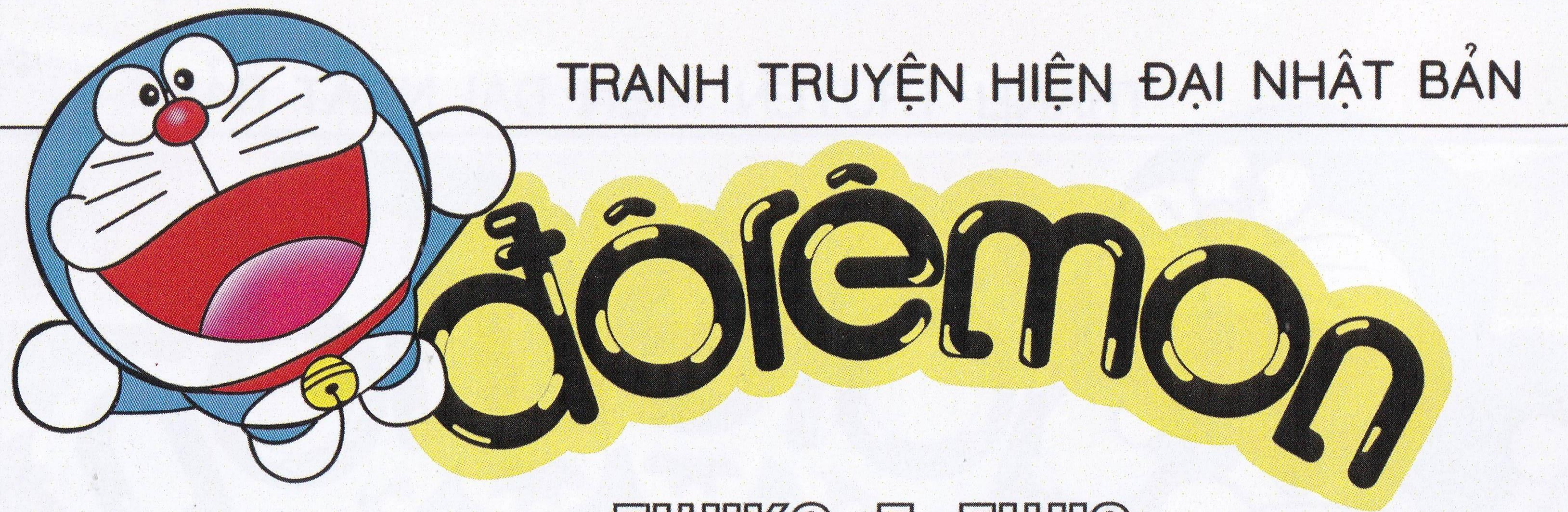
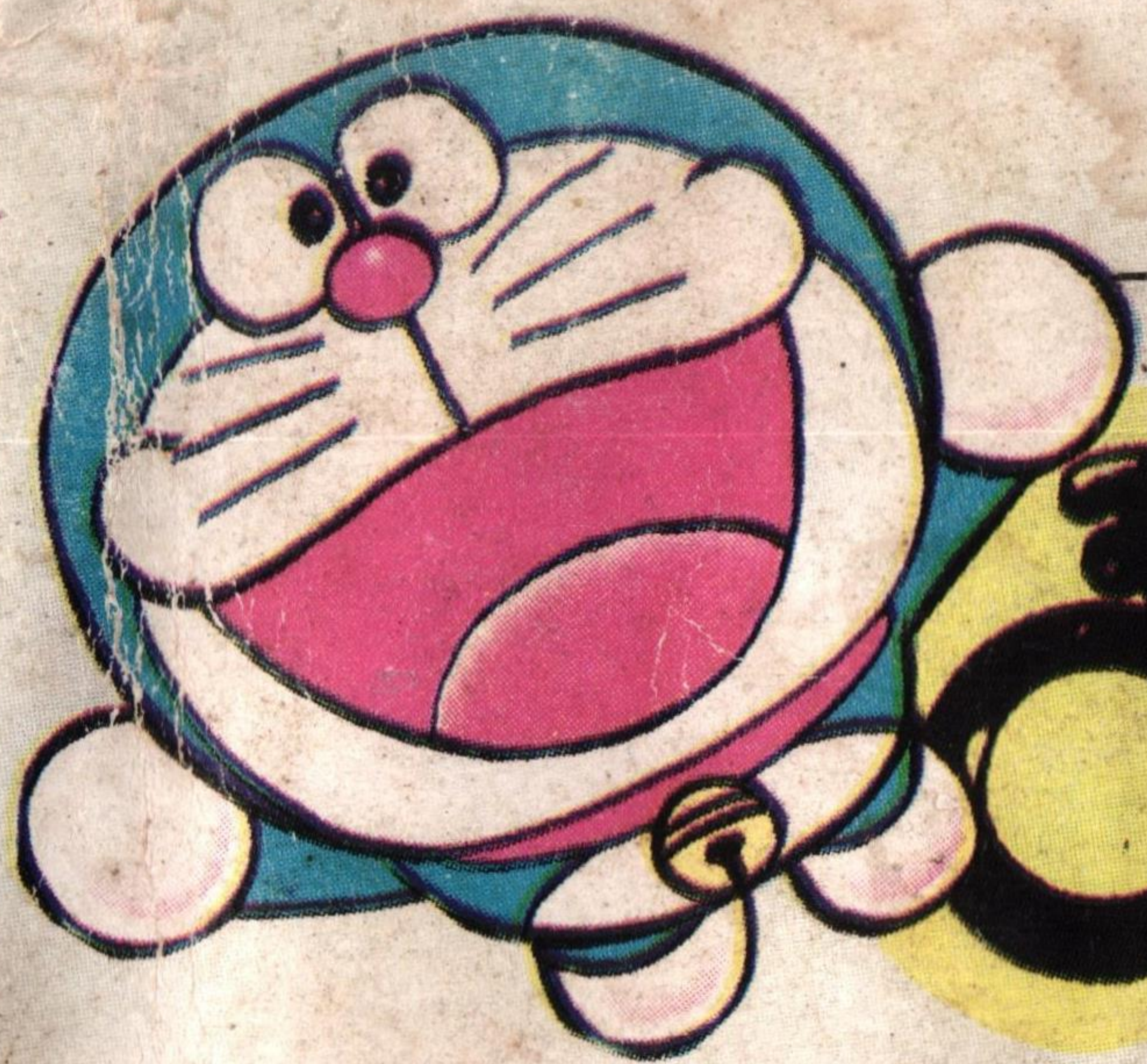

FUJIKO. F. FUJIO

CHÀO TẠM BIỆT

TRANH TRUYỆN HIỆN ĐẠI NHẬT BẢN

ĐÔRÊMON

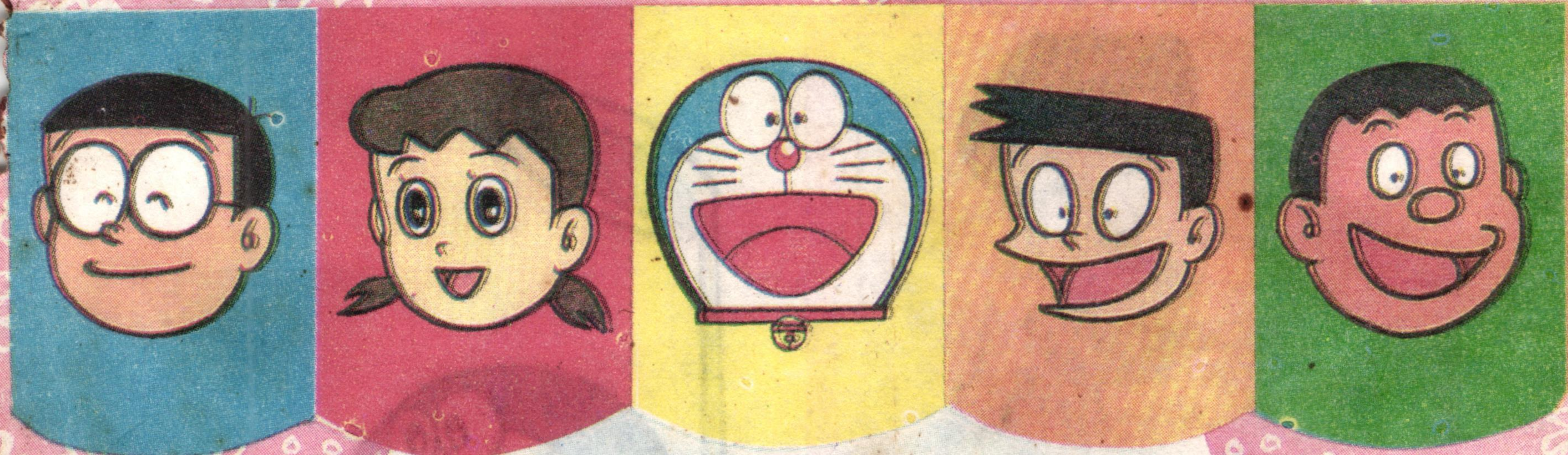
FUJIKO. F. FUJIO

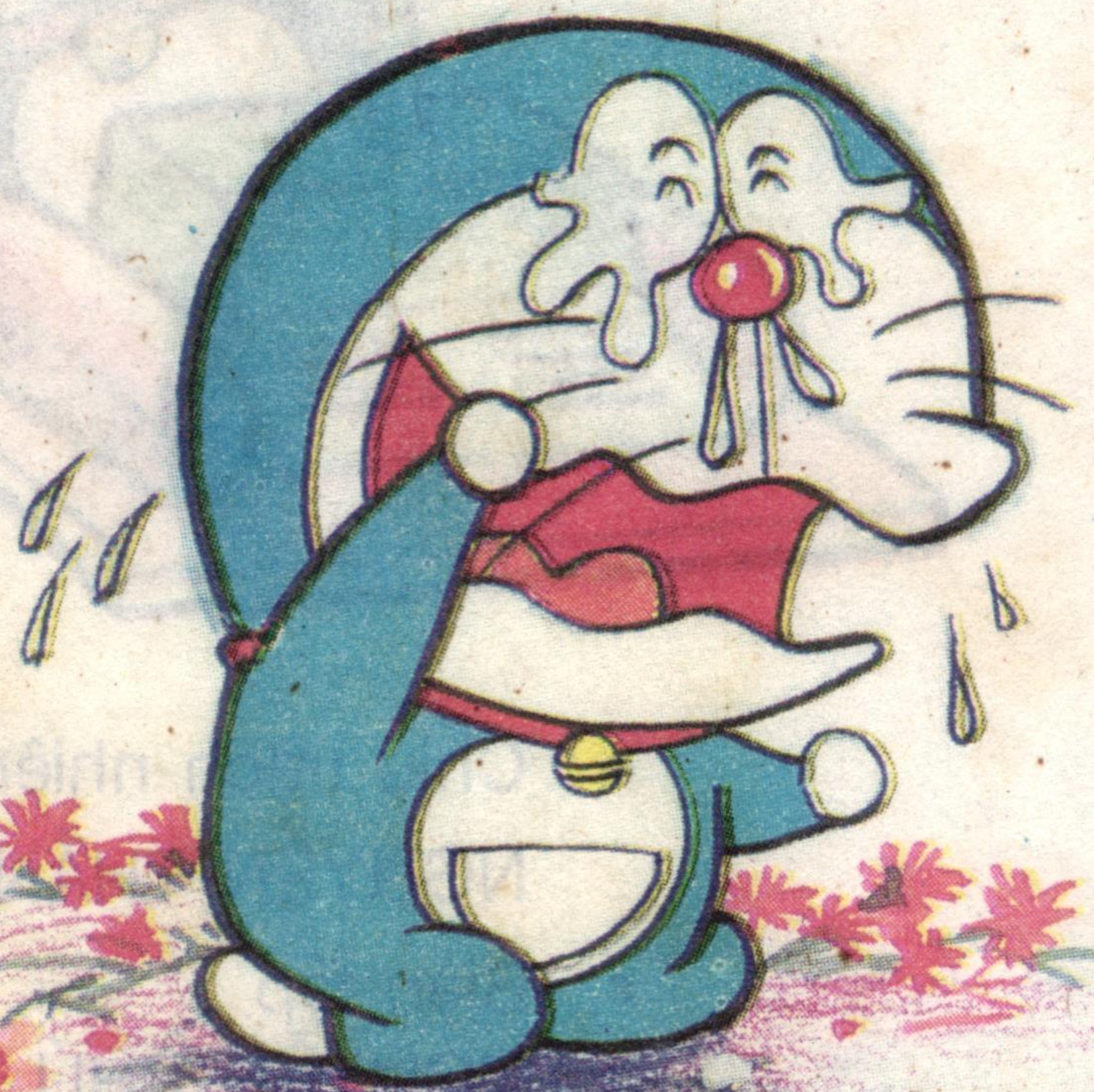

CHÀO TẠM BIỆT

đôrêmon

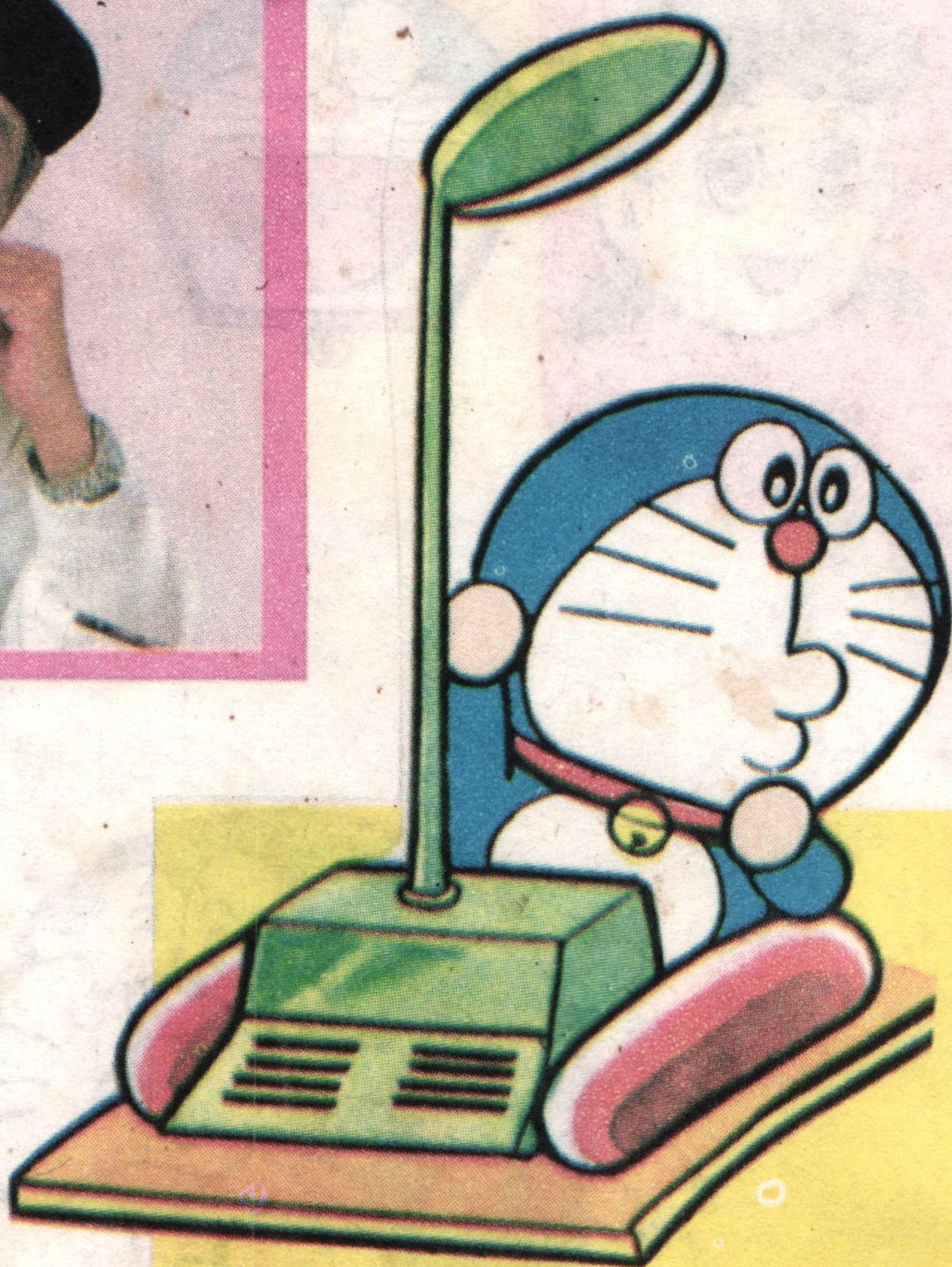
tạm biệt !

● **NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG :**
62 BÀ TRIỆU - HÀ NỘI - FAX:229085 - ĐT : 264730
● **CHI NHÁNH :**
268 NGUYỄN ĐÌNH CHIỂU, TP. HỒ CHÍ MINH - ĐT : 291832-251447

FUJIKO. F. FUJIO

- Chịu trách nhiệm xuất bản :
  NGUYỄN THẮNG VU
- Biên tập :
  NGUYỄN PHÚ KIM
  LÊ PHƯƠNG LIÊN
- Kỹ thuật, mỹ thuật sách :
  ĐỨC LÂM, ĐỨC LIỄN

In 100.000 bản, tại nhà in BỘ NỘI VỤ
Số xuất bản : 44/KĐB/KH 02/TN/KB
CXB 30/12/93
In xong và nộp lưu chiểu tháng 2 - 1995

Bạn đọc yêu quí,

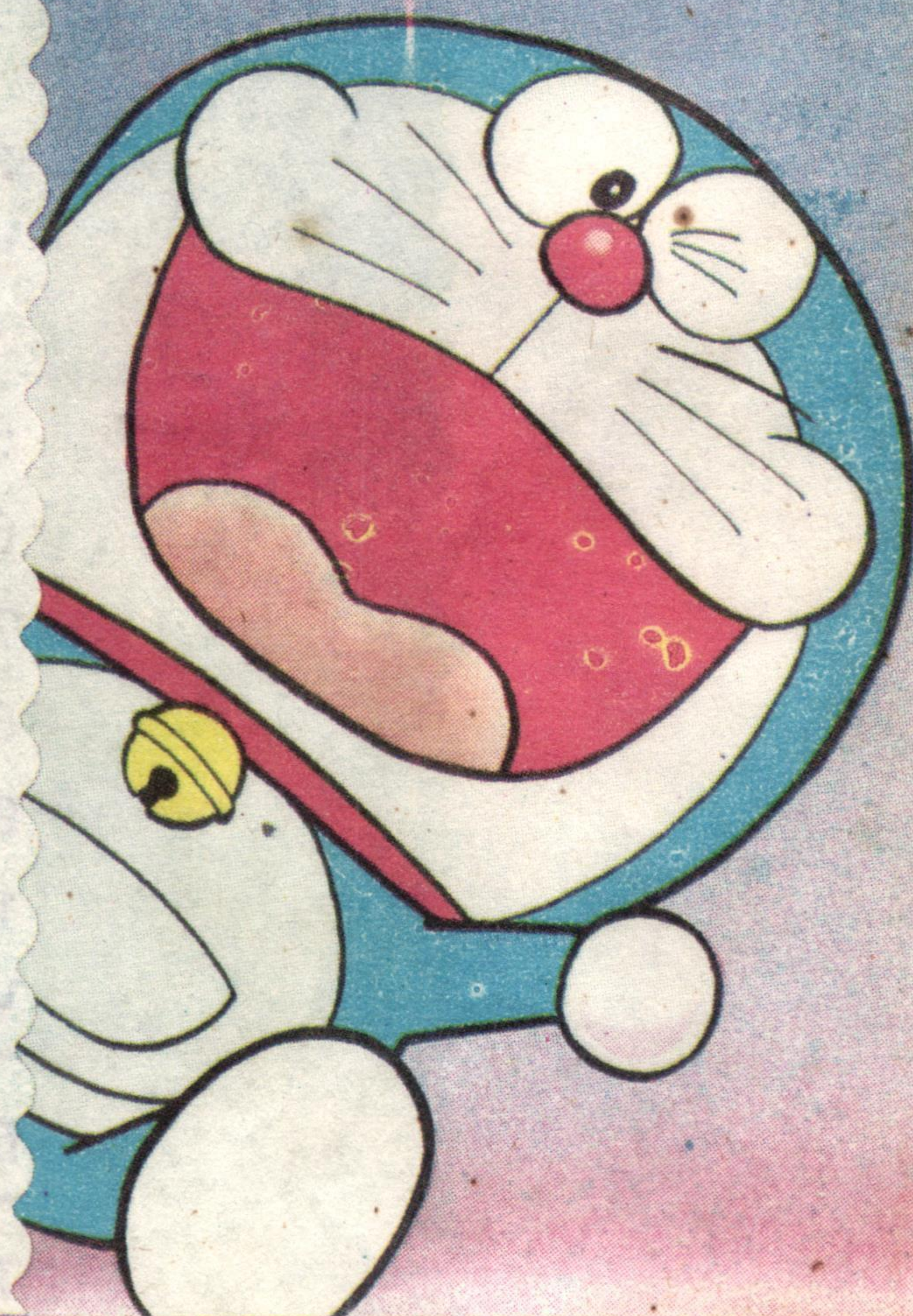
Thấm thoát Đôrêmon xuất bản ở Việt Nam đã được 2 năm, 2 tháng và 27 ngày, tính từ tập đầu ra ngày 11/12/1992 đến hôm nay 8/3/1995 ra tập kết thúc. Với 78 tập truyện ngắn, 8 tập truyện dài và 8 tập truyện dài mầu, tất cả là 94 tập; hơn 10 triệu bản sách đã đến với bạn đọc gần xa khắp mọi miền đất nước.

Có thể nói Đôrêmon đã tạo nên một sự kiện xuất bản vào những năm cuối thập kỷ này, để lại cho tuổi thơ những bài học lý thú bổ ích, những ấn tượng đẹp để khó quên.

Cám ơn tác giả Fujiko. F. Fujio và Nhà xuất bản Shogakukan. Cám ơn các bạn đọc nhỏ tuổi, các bậc phụ huynh, giới báo chí và dư luận xã hội đã nhiệt tình cổ vũ làm nên sự thành công của bộ sách này.

Hy vọng một ngày không xa, Đôrêmon sẽ cùng chúng ta tái ngộ.

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

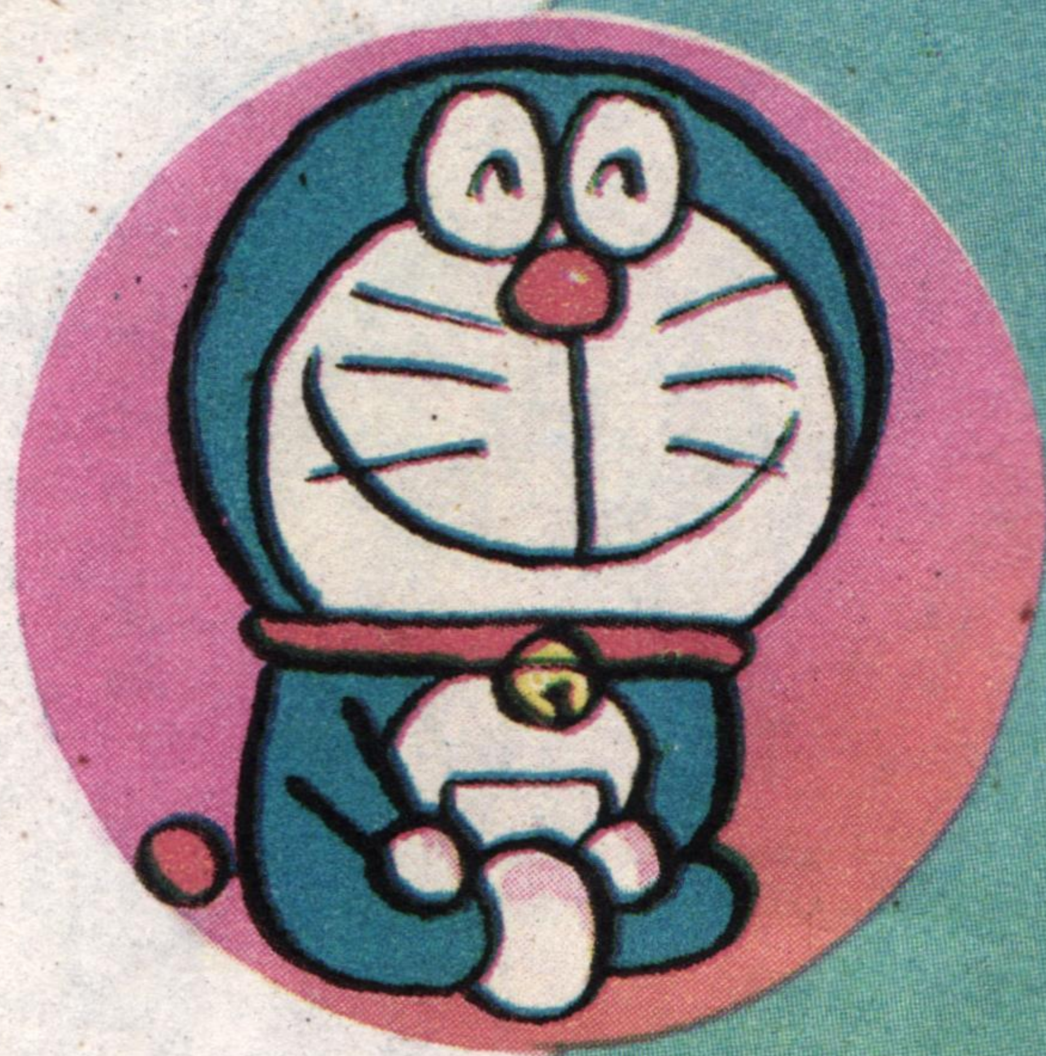

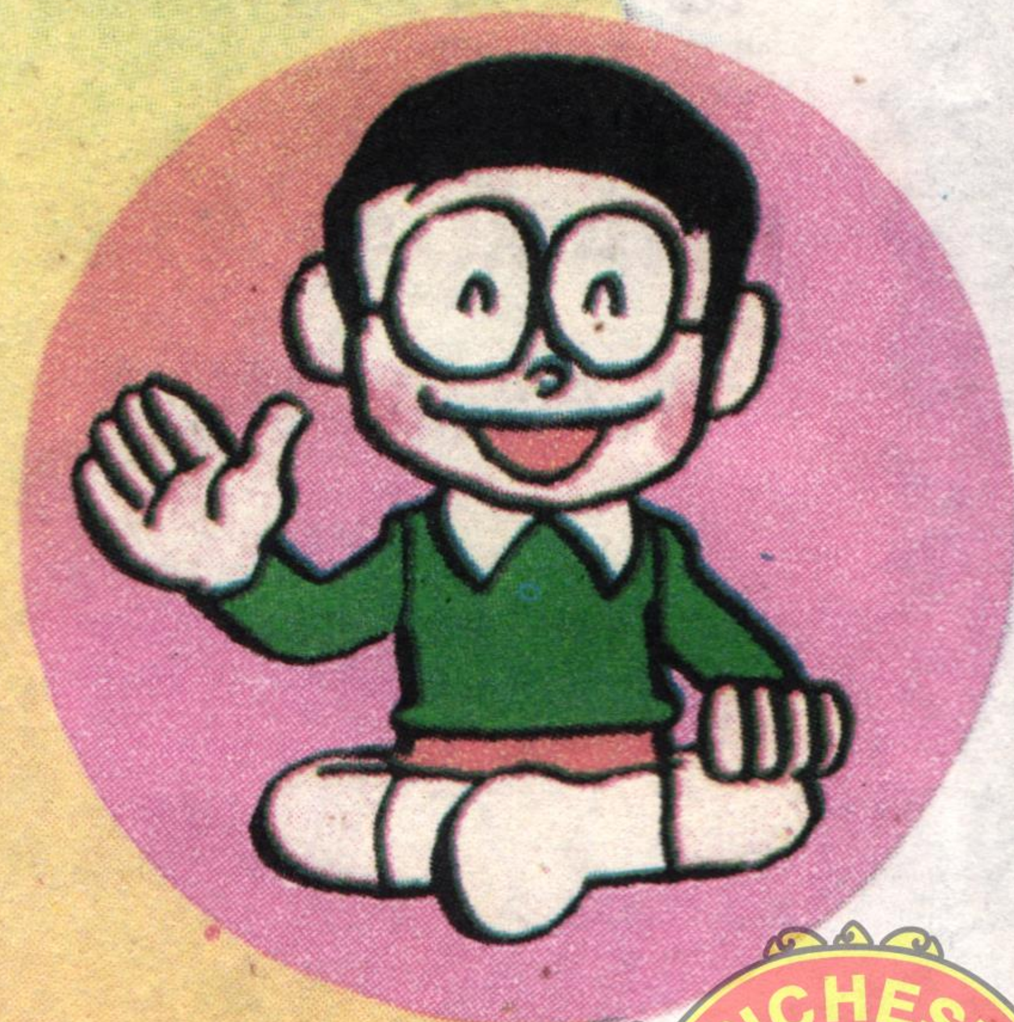

NHỮNG NGƯỜI THỰC HIỆN BỘ SÁCH ĐÔRÊMON (Ảnh: Lê Hồng Linh).

MỤC LỤC

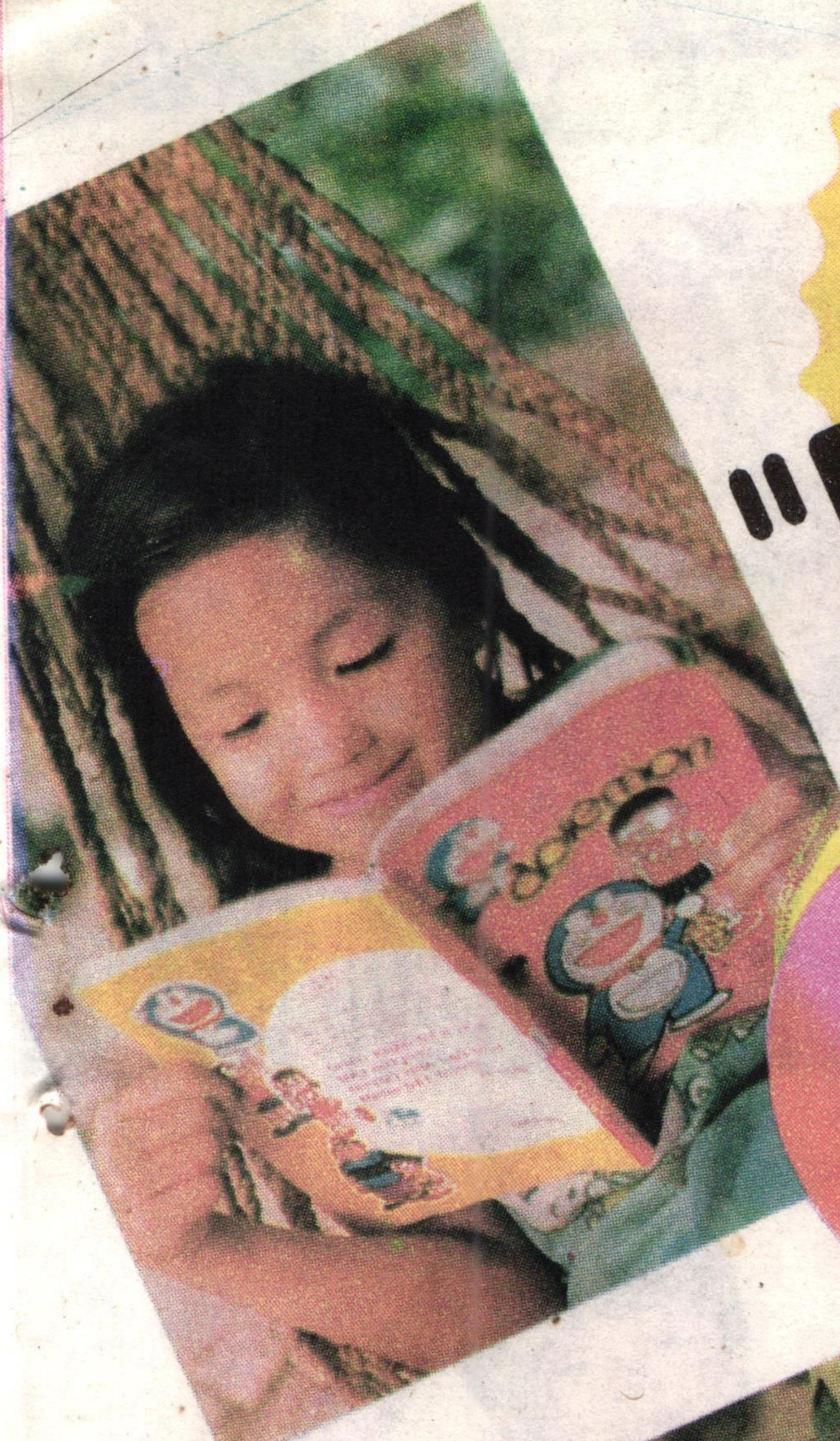

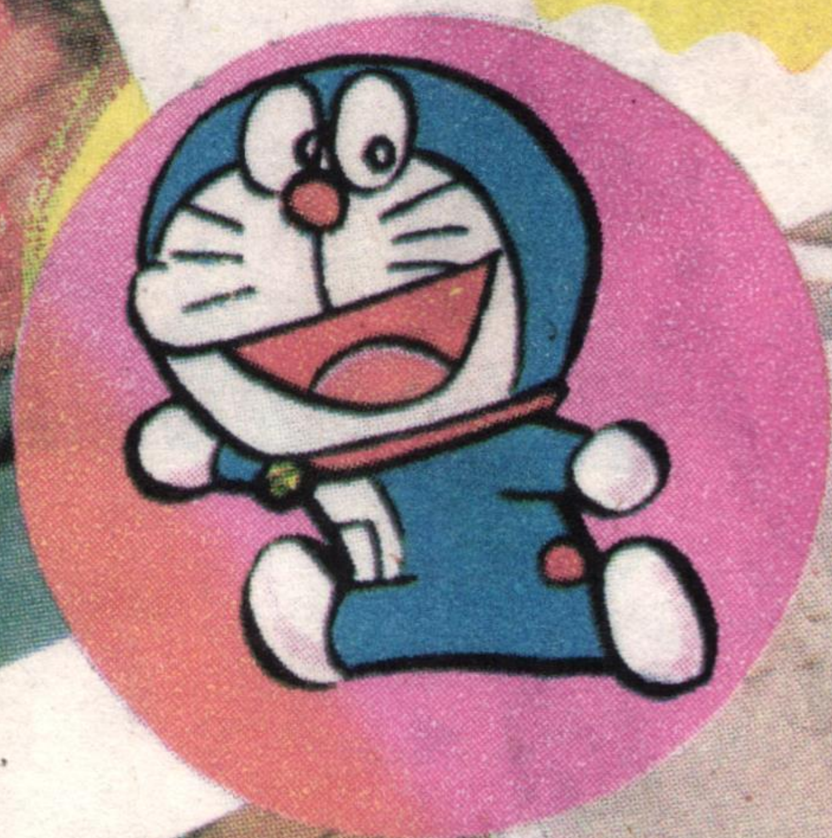
Tham gia thực hiện tập sách này :

ĐỨC LÂM - NHỰT MINH
LÊ PHƯƠNG LIÊN - NGUYỄN
PHÚ KIM - BÙI ĐỨC LIÊN

"BÁNH RÁN" Ở VIỆT NAM

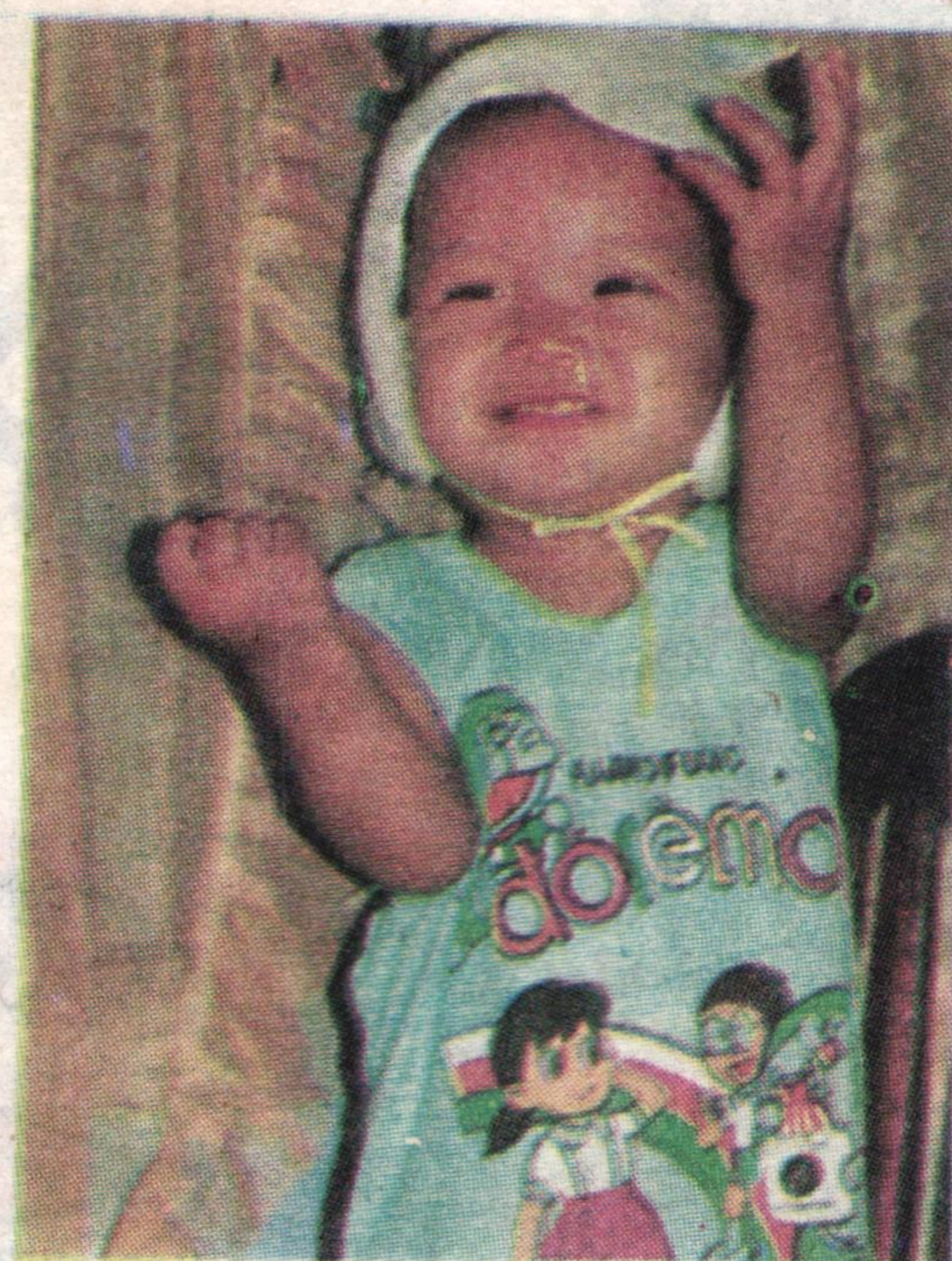
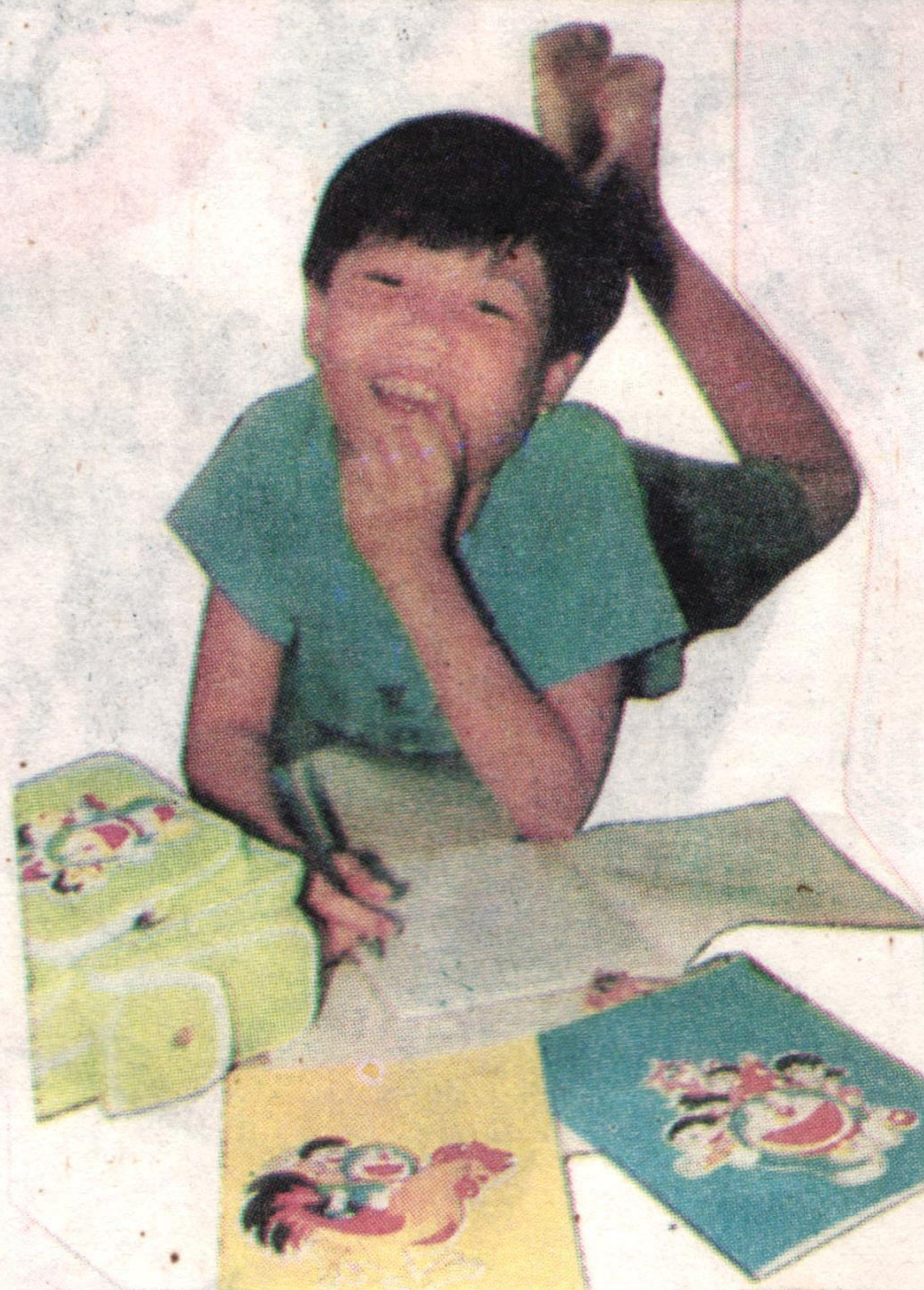

Hơn hai năm đến với Việt Nam, Đôrêmon - *Bánh rán* đã để lại thật nhiều kỷ niệm đẹp nơi các bạn thiếu nhi và cả các bậc phụ huynh trong cuộc sống hàng ngày. Đây chỉ là một vài ghi nhận nhỏ về các ấn tượng "lịch sử" ấy...

Ảnh (từ trên xuống) : 1. Nụ cười nở trên môi từng bạn nhỏ mỗi khi đọc Đôrêmon. 2. Mỗi ngày thứ sáu, vẫn cảnh nhộn nhịp nhận sách Đôrêmon tập mới để kịp phát hành đến bạn đọc gần xa. 3. Tổng đài 108 (TP.HCM) từ rất sớm đã mở thêm dịch vụ kể chuyện Đôrêmon qua điện thoại và chỉ dành riêng cho các bạn nhỏ thôi. 4. Bên cạnh sách Đôrêmon, các băng video hoạt hình Đôrêmon cũng được phát hành với số lượng lớn. 5. Không chỉ ở các nhà sách, Đôrêmon xuất hiện cả nơi các quầy báo như một ấn phẩm luôn được tiêu thụ mạnh. (*Ảnh* : Duy Anh).

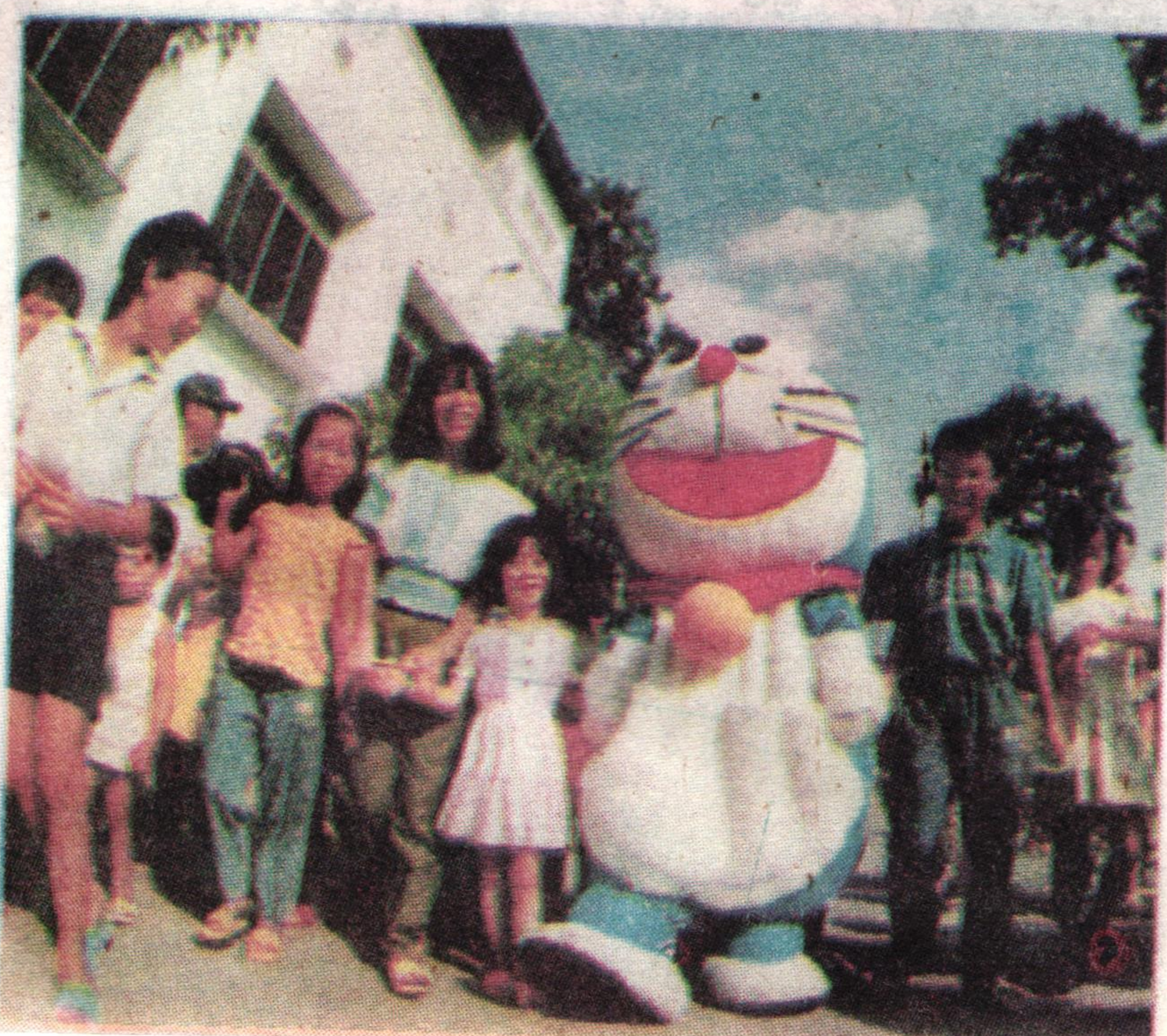

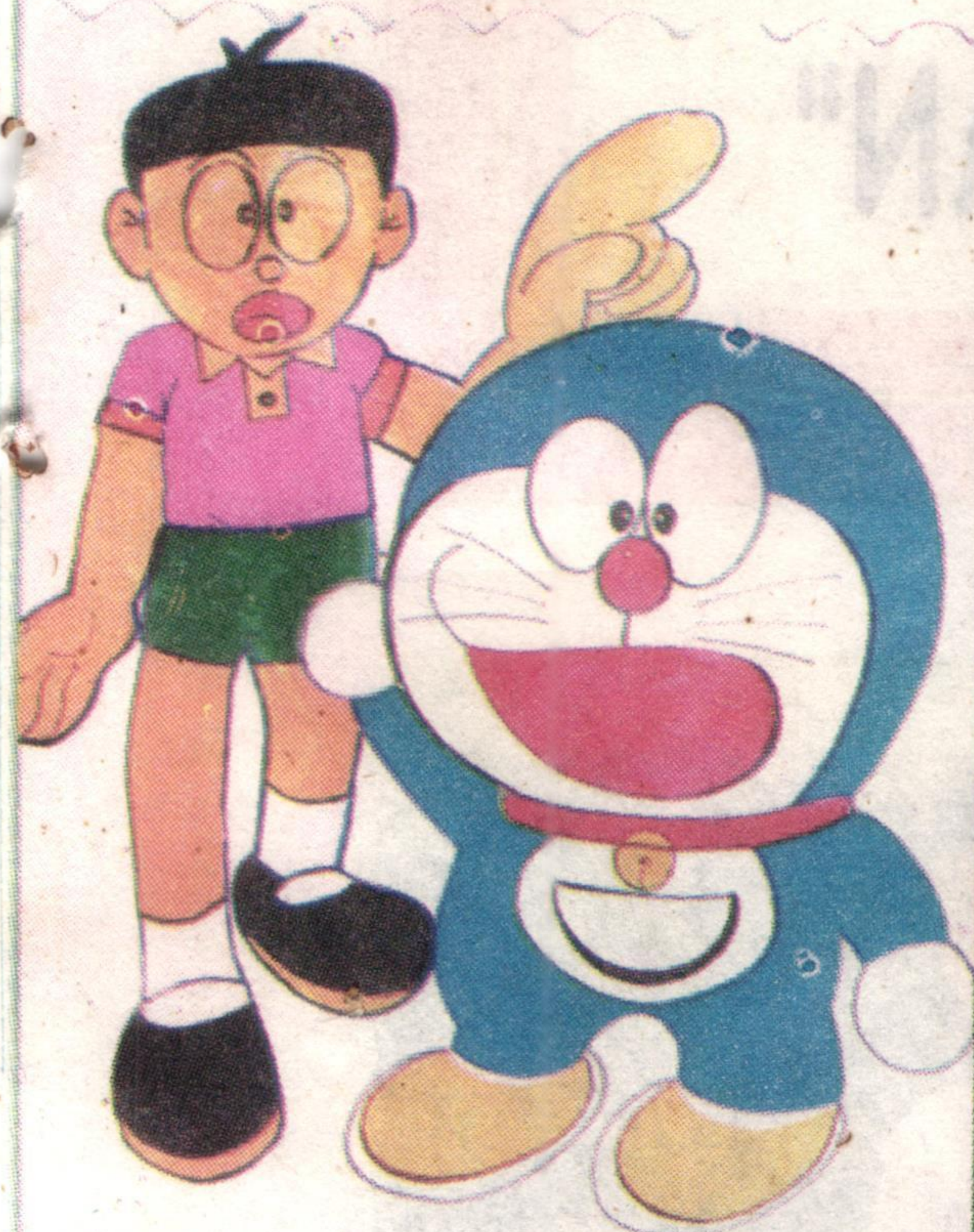

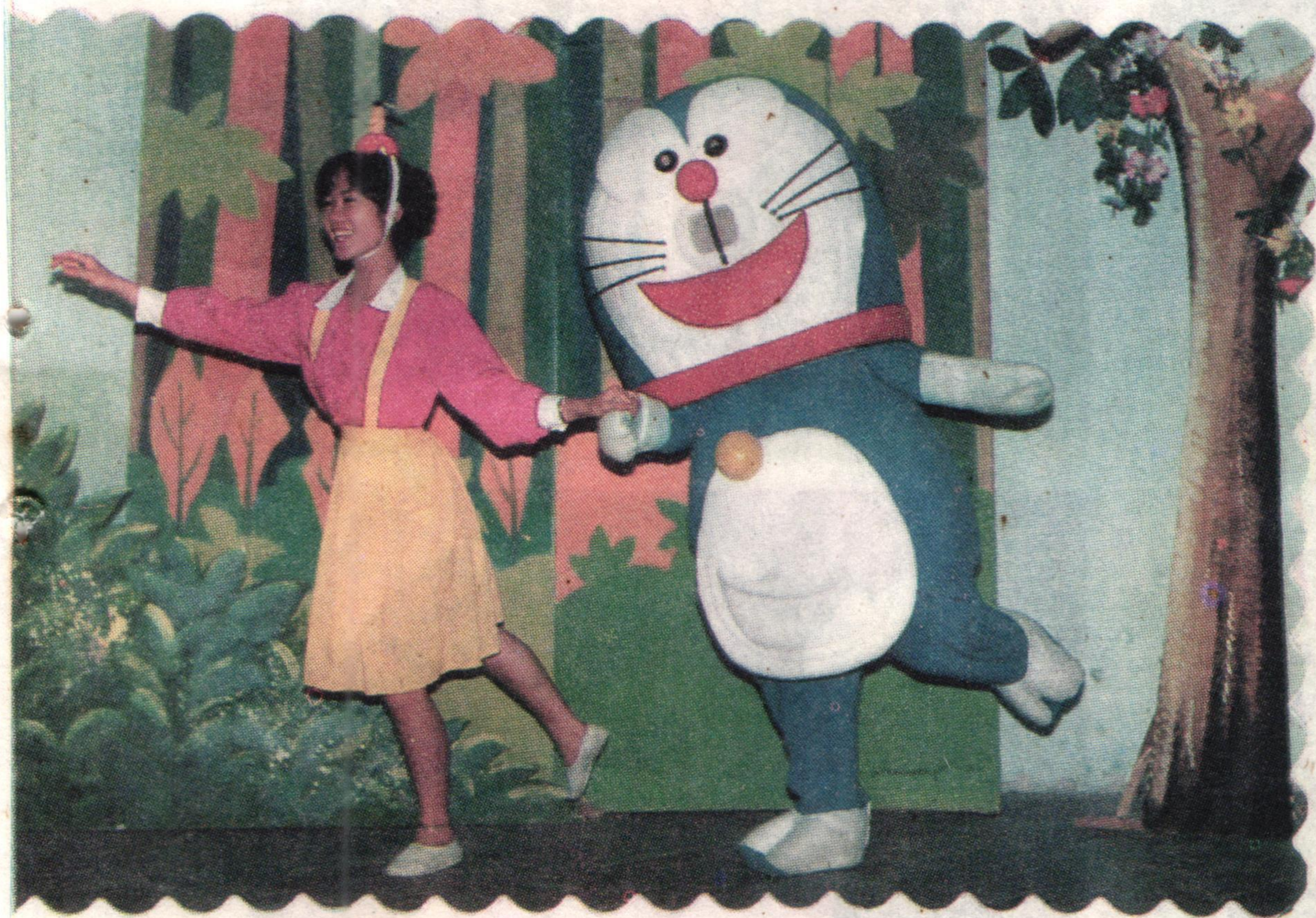

Ảnh: "Đôrêmon thân thương" đã vô cùng gần gũi với các bạn nhỏ Việt Nam qua các balô đi học, áo thun trẻ em, hình để chơi tạt hình, bìa tập.

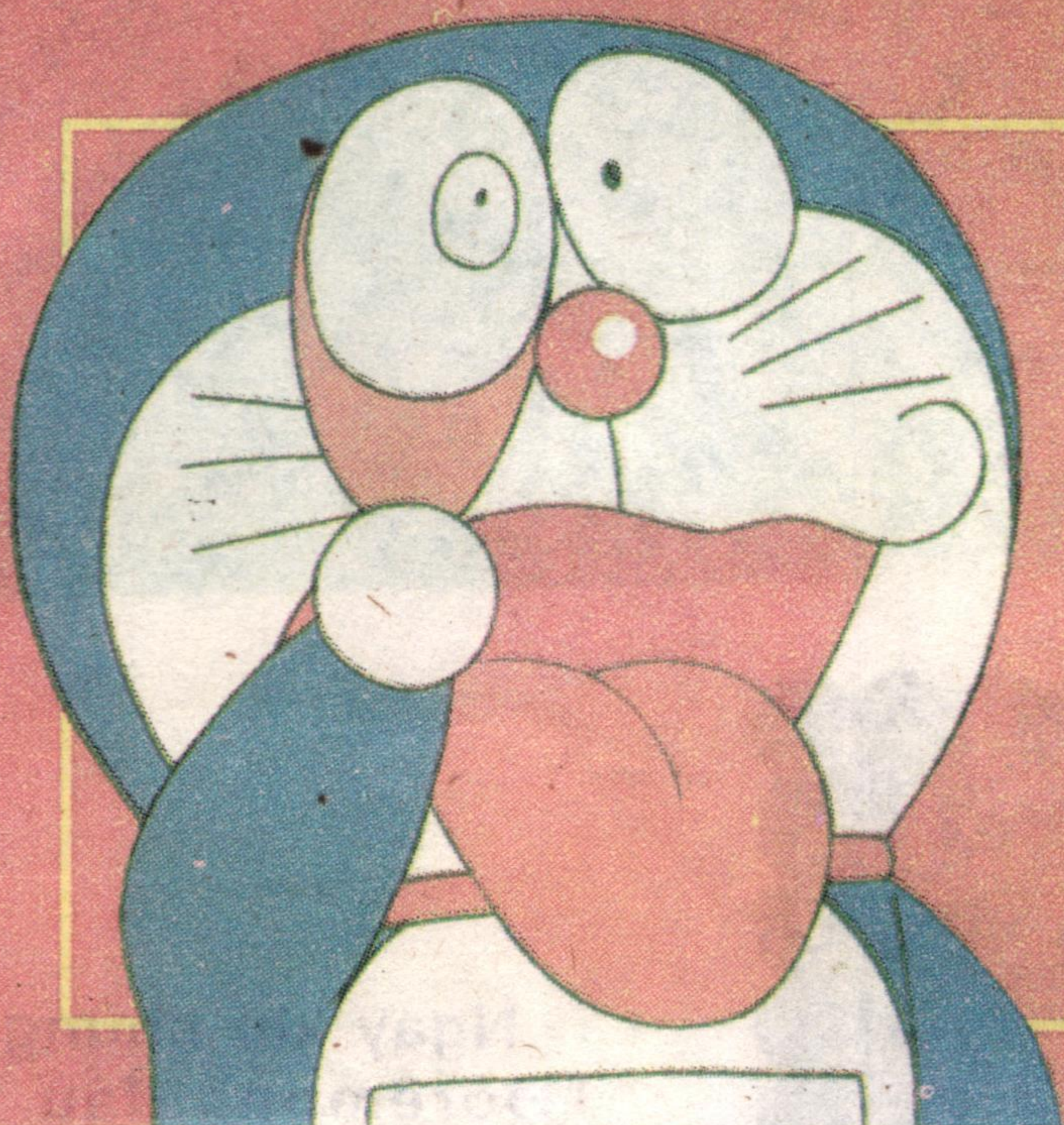
Đặc biệt, Rối "Nụ cười" - Nhà thiếu nhi quận Một (TP.HCM) còn thực hiện bộ rối "Đôrêmon" với năm nhân vật nổi tiếng trong truyện. Trong ảnh dưới : Chú rối Đôrêmon dạo chơi cùng trẻ em quận Một.

Ngay khi những tập "Đôrêmon" đầu tiên phát hành, Liên đội trường PTCS cấp II Quang Trung - Gò Vấp (TP. HCM) đã gọi văn phòng của mình là "Văn phòng Đôrêmon" Trong ảnh là bảng thông báo về hội thi Karaoké với địa điểm đăng ký là... văn phòng Đôrêmon tại trường Quang Trung (ảnh trên). "Xuka" và "Đôrêmon" trên sân khấu của Nhà hát kịch Tuổi trẻ - Hà Nội. Các vở kịch về Đôrêmon và nhóm bạn lớp 5E diễn ra hàng tuần trong gần một năm nay đã trở thành cầu nối giữa Nhà hát kịch Tuổi Trẻ ở Thủ đô với các bạn nhỏ yêu mến bánh rán (ảnh dưới)

NHỮNG NGƯỜI BẠN CỦA "BÁNH RÁN"

BẠN CỦA ĐÔRÊMON *BÁNH RÁN* CÙNG NHÓM TA-KA-EN-KÔ-KHI , (VÀ ĐÔRÊMI NỮA) CHẲNG BIẾT ĐẾN BAO NHIÊU MÀ KỂ. CÓ TỚI VÀI TRĂM NGÀN, NỬA TRIỆU HAY HÀNG TRIỆU BẠN NHỎ VIỆT NAM CÙNG CÁC BẬC PHỤ HUYNH, KHÓ KỂ HẾT ĐƯỢC. CHỈ BIẾT *VĂN PHÒNG ĐÔRÊMON* HƠN HAI NĂM QUA ĐÃ NHẬN HÀNG NÚI THƯ, CÙNG VỚI HƠN 340 ẢNH CỦA BẠN ĐỌC GỞI TẶNG...

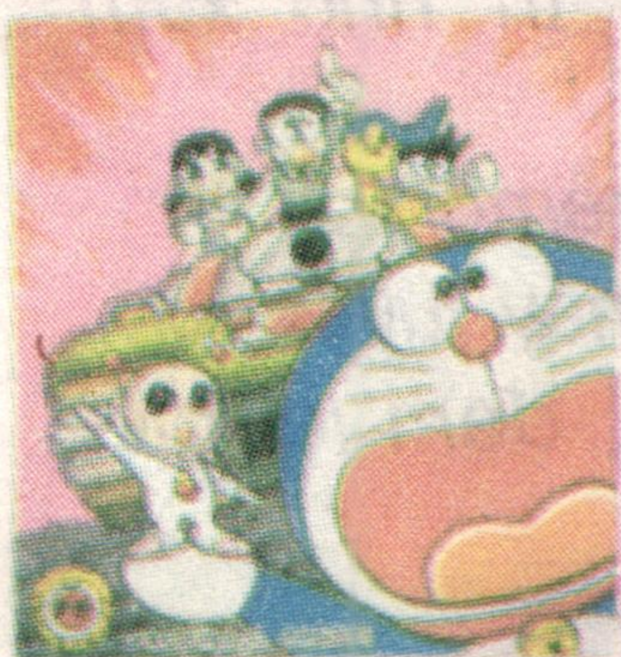
BÉ HOÀNG NGUYÊN THỤC Ở TRƯỜNG HERMANN GMEINER, ĐÀ LẠT ĐÃ TRỞ NÊN NỔI TIẾNG, KHÔNG CHỈ NỔI TIẾNG TRONG TRƯỜNG MÀ CÒN Ở KHẮP CẢ VIỆT NAM KHI ĐỀ NGHỊ "VĂN PHÒNG ĐÔRÊMON" LẬP RA *CÂU LẠC BỘ HỌC SINH GIỎI - 100 ĐIỂM MƯỜI*.

NĂM NAY, BÉ THỤC ĐÃ LÊN LỚP HAI VÀ VẪN TIẾP TỤC LÀ CON NGOAN, TRÒ GIỎI. ĐẶC BIỆT, CÔ BÉ DỄ THƯƠNG NÀY HIỆN LÀ... PHÓ CHỦ NHIỆM CÂU LẠC BỘ *100 ĐIỂM MƯỜI* ĐẤY !

THÚY QUỲNH, CÔ BÉ HIẾU THẢO Ở BẾN TRE ĐÃ NHẬN HƠN 1500 THƯ CỦA BẠN ĐỌC "ĐÔRÊMON" VÀ NHIỀU SỰ GIÚP ĐỠ VỀ VẬT CHẤT ĐỂ GIÚP MẸ CỦA BÉ QUA CƠN BỆNH HOẠN.

BÉ NGUYỄN THÚY QUỲNH CHỤP TRƯỚC CỔNG CHI NHÁNH NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG TRONG MỘT LẦN THEO MẸ ĐI CHỮA BỆNH Ở THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH (Ảnh : Hữu Thiện).

CHỊ DƯƠNG VŨ CẨM THÚY, MỘT TRONG CÁC CHỊ "THỦY TIÊN" NỔI TIẾNG Ở TỔNG ĐÀI 108 – THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH CHUYÊN KỂ CHUYỆN "ĐÔRÊMON" QUA ĐIỆN THOẠI.

NĂM 1994 VỪA QUA, CHỊ CẨM THÚY ĐÃ ĐƯỢC TRAO TẶNG 6 GIẢI NHẤT TRONG CUỘC THI *ĐIỆN THOẠI VIÊN DUYÊN DÁNG – GIỎI NGHIỆP VỤ* CỦA CÔNG TY ĐIỆN THOẠI TP.HCM ĐÓ. XIN CHÚC MỪNG VÀ... HÔN CHỊ CẨM THÚY BA CÁI NHA !

CHỊ CẨM THÚY ĐANG KỂ CHUYỆN "ĐÔRÊMON" TRONG LỄ PHÁT THƯỞNG CUỘC THI "*VUI HÈ 1993 VỚI ĐÔRÊMON*.
(Ảnh : Duy Anh).

Nhà sáng tạo trẻ Dương Ngọc Thạch, chủ cơ sở đồ chơi Dương Ngọc Thạch nổi tiếng ở Phú Nhuận, cũng là một... bạn đọc thân thiết của Đôrêmon.

Anh Thạch mấy năm nay đều được nhận giải trong các hội thi sáng tạo Kỹ thuật của Thành phố Hồ Chí Minh. Song đối với *Mon* và nhóm bạn lớp 5E, anh lại là một... nhà sáng tác truyện và lời nhạc tặng riêng cho bọn tớ.

Xin giới thiệu một bài dân ca lời mới do anh Thạch tặng bác Fujikô. F. Fujiô :

Ảnh : Anh Dương Ngọc Thạch với nụ cười nhân lễ trao thưởng Cuộc thi *Vui Hè 1993 với Đôrêmon* (ảnh : Duy Anh).

■ CÁM ƠN FUJIKÔ. F. FUJIÔ

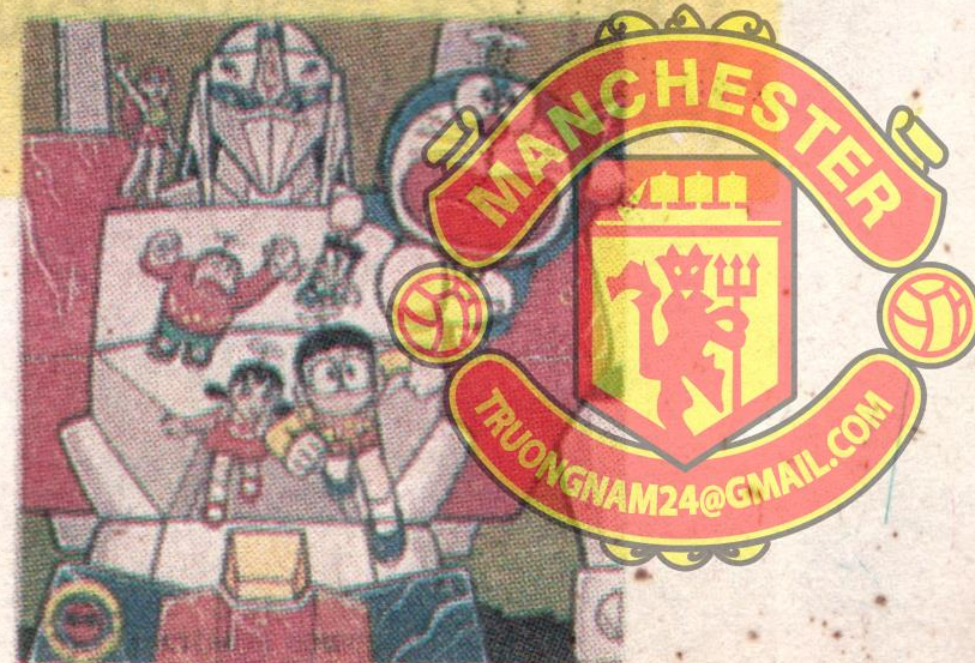
(Làn điệu lý cây đa, dân ca Bắc bộ)

1. Trèo lên xe buýt (*) chạy tới nước Nhật liền
Tìm cho thấy bác Fujiô (2 lần)
Để đem bao lời biết ơn nồng nàn, yêu thương nồng nàn
của ngàn thiếu nhi nước Việt
Xin cảm ơn bác Fujiô (2 lần).

2. Mở mang tâm trí nhờ xem sách
Nhờ xem sách Đôrêmon
Bác sinh ra mèo máy tuyệt vời
Đôrêmon tuyệt vời, đem lại biết bao nụ cười
Xin cảm ơn Đôrêmon
Xin cảm ơn bác Fujiô...

* Xe buýt là phương tiện giao thông rẻ tiền và gần gũi nhất, rẻ như sách "Đôrêmon" vậy !

BÉ TRẦN HẢI LONG PHỤNG, "EM GÁI CỦA ĐÔRÊMON", LÃNH PHẦN THƯỞNG CUỐI NĂM HỌC HỒI CÒN Ở LỚP MỘT 6 (NĂM HỌC 1993-1994) TẠI TRƯỜNG TRẦN BÌNH TRỌNG, QUẬN 5. *TRONG ẢNH* : BÉ PHỤNG NGỒI Ở GIỮA, TRÔNG "ĐIỆU" HẾT BIẾT !

Anh Đôrêmon ơi !

Anh Mon cho em là em gái của anh như chị Long Phụng nha. Em cũng muốn có nhiều anh chị gởi thư cho em như chị Long Phụng nữa đó.

Ở lớp, bạn bè gọi em là cậu Trường Thắng không hà. Em không thích đâu, em chỉ thích là bé Trường Thắng thôi. Em học lớp Lá A6 - trường Măng Non ở thị xã Bến Tre đó. Em không có điểm 10 nhưng em có rất là nhiều bông hồng đó. Em xin tặng cô, ba, mẹ và Đôrêmon những bông hồng đó nha !

Em Huỳnh Kỳ Trường Thắng
(Bến Tre)

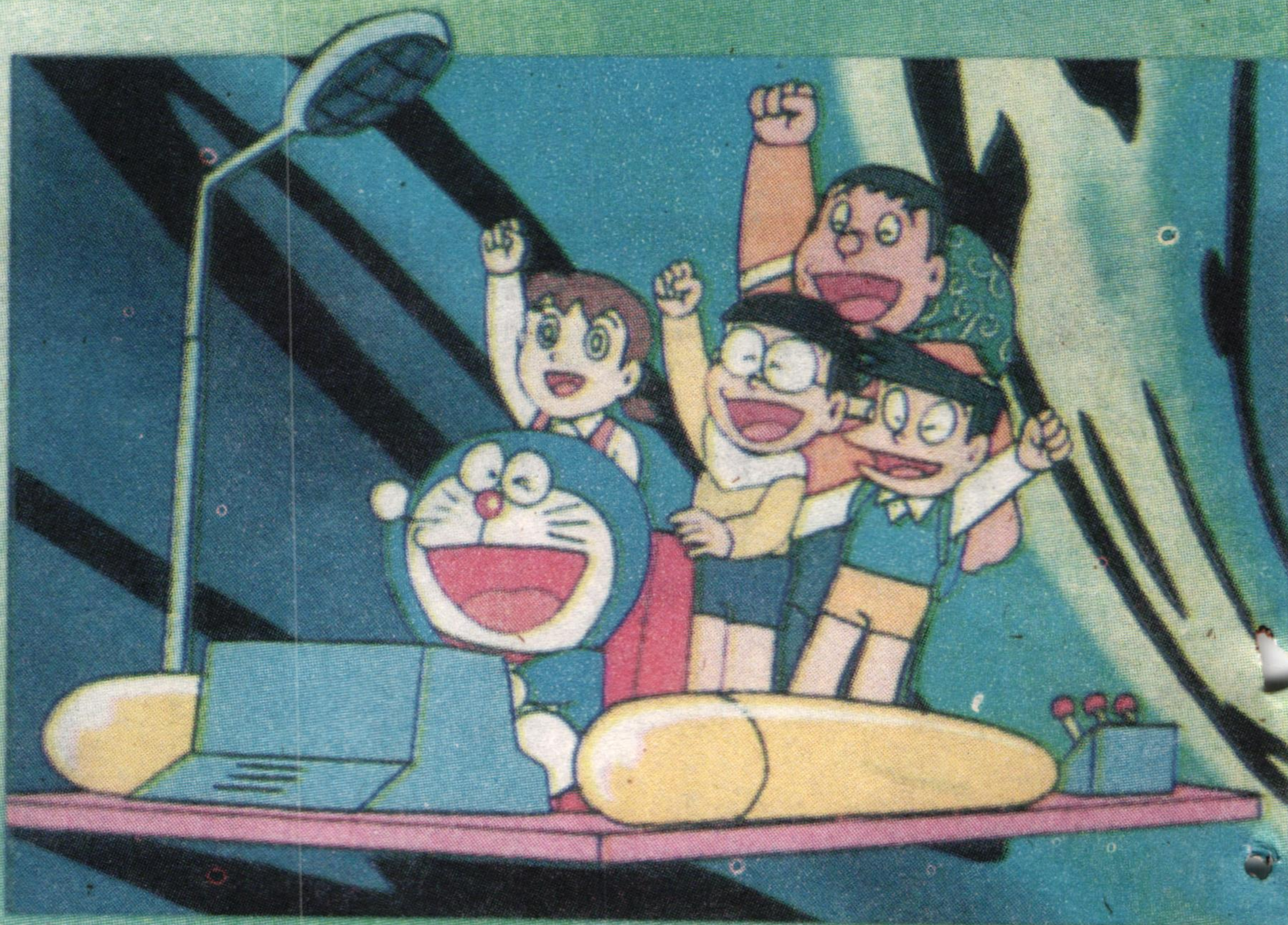
GHI CHÚ

Thư cho bé Trường Thắng chỉ có thể gởi cho bé ở... lớp Lá A6, Mẫu giáo Măng Non, thị xã Bến Tre (biết làm sao được, bé quên cho biết địa chỉ nhà của mình mất rồi !).

Lá thư Đôrêmon

CÁI HẸN CUỐI THÁNG BA CHẲNG XA GÌ NỮA !

Những ngày gần đây, công việc thật là nhiều để chuẩn bị ra tập 77+78 nầy, vậy mà không khí có vẻ gì là lạ. Chỉ tới khi họp cả bọn lại, mới biết đứa nào cũng buồn vì sắp chia tay với bạn đọc Việt Nam. Hơn hai năm gắn bó với thật nhiều kỷ niệm, bây giờ phải xa nhau kia mà...

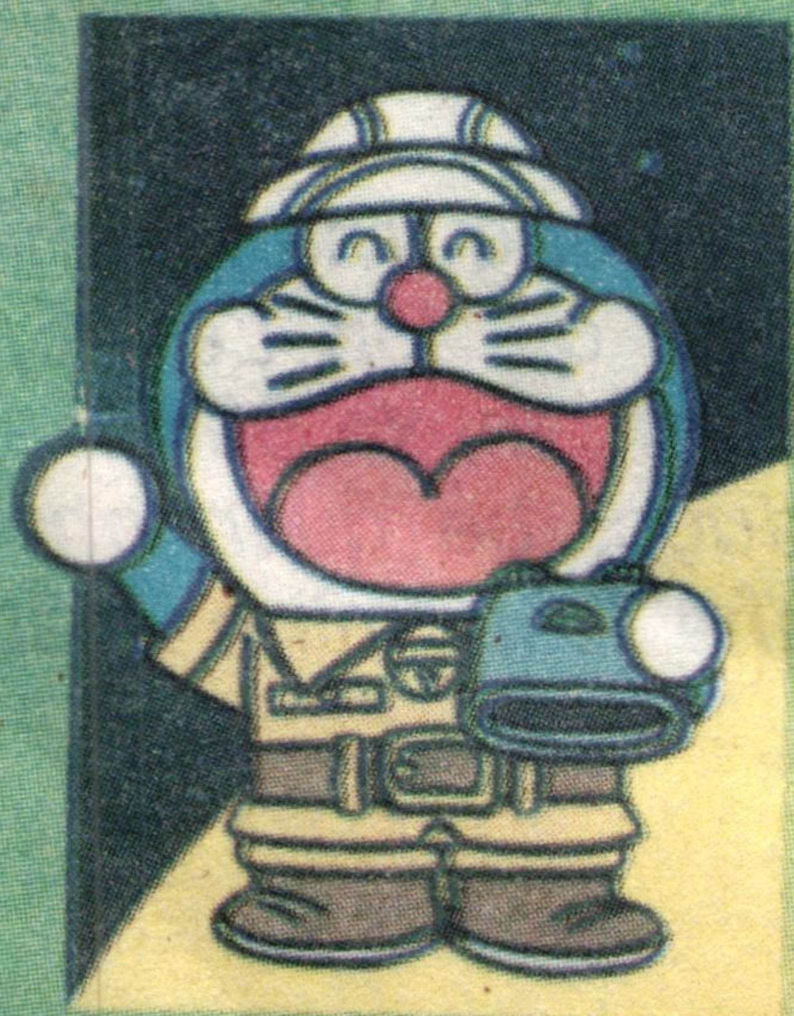
Tớ cũng buồn lắm chứ ! Nhưng để mọi người hết bí xị cái mặt nên tớ đã phải... bật mí... "chiêu" mới. Kết quả : ai cũng tươi hẳn lên, nhất là Xuka với bé Mi . "Chiêu" gì vậy kìa ? Thì đây, chẳng có gì là bí mật nữa.

1. Sau khi tạm biệt, bọn tớ hàng tháng sẽ gửi thư từ Nhật sang (thư sẽ kể những chuyện mới bằng hình thức... tranh truyện cả, các bạn có chịu không nào ?)

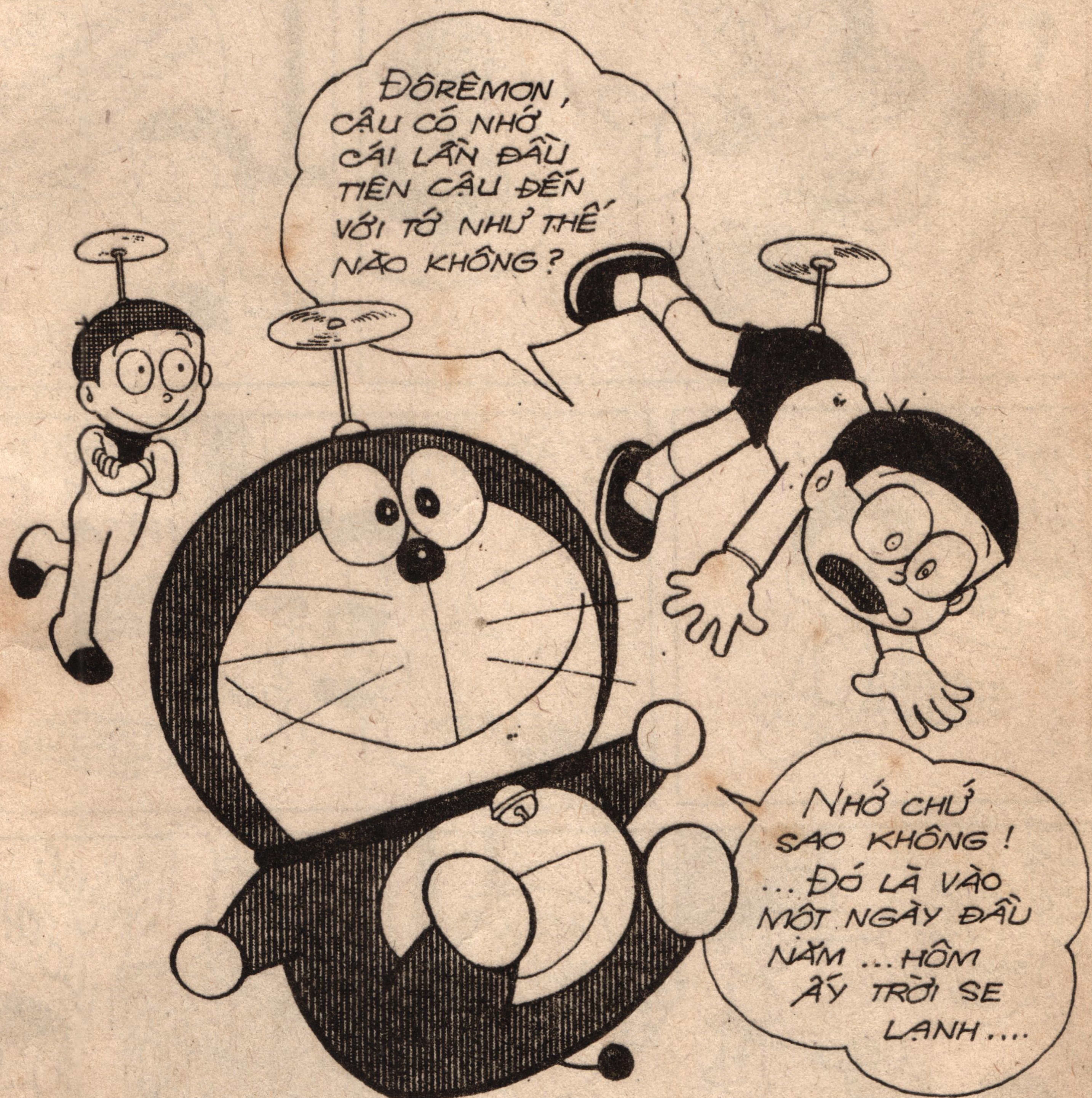
2. Trong khi nhóm bạn lớp Năm E về nước chuẩn bị lên lớp Sáu rồi thi tốt nghiệp bậc tiểu học của Nhật Bản, riêng hai anh em Mon và Mi sẽ xin trở lại Việt Nam để cùng chơi, cùng phiêu lưu với một số nhóm bạn Việt Nam cũng được chứ ? Bọn tớ còn hy vọng mời được bác tác giả Fujikô. F. Fujiô cùng sang Việt Nạm một chuyến đấy, chờ xem...

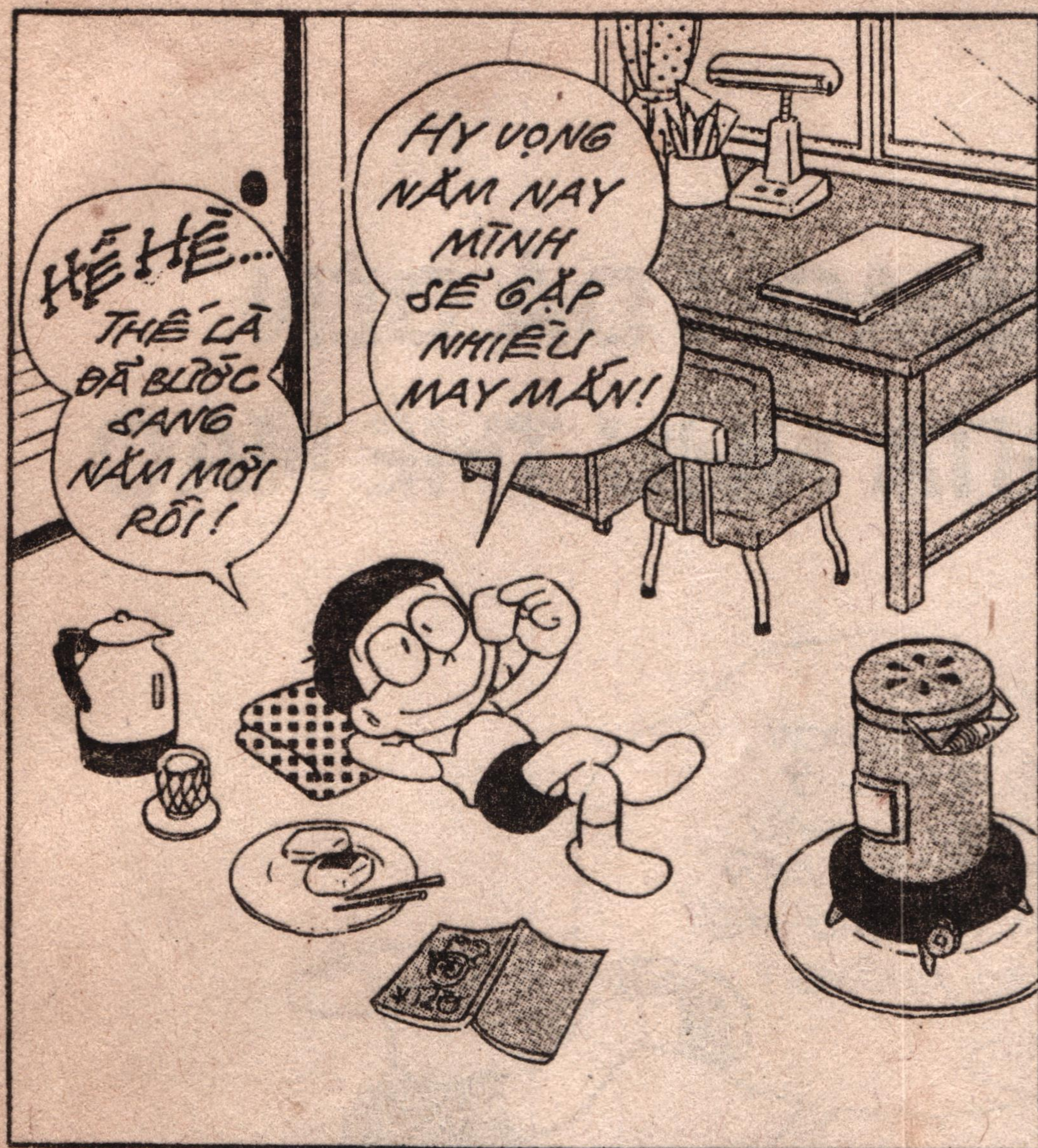
3. Cuối cùng, vẫn nói là tạm biệt chứ có bao giờ nói là kết thúc truyện "Đôrêmon" ở Việt Nam đâu mà buồn quá vậy ? Cho nên riêng tớ không muốn nói lời chia tay, mà chỉ dành những "mảnh vườn riêng" cho các cậu Ta-Ka-En-Kô-Khi chia tay tùy thích với bạn đọc Việt Nam. Còn bé Đôrêmi lại xin phép trở về thế kỷ tương lai là do "có chút việc riêng", nên cả bé cũng sẽ tạm biệt các bạn đấy.

Bảo vui thì không dám, còn ai bảo buồn mãi làm gì ! Hãy tươi lên và chờ đến cái hẹn cuối tháng ba nầy nhé !

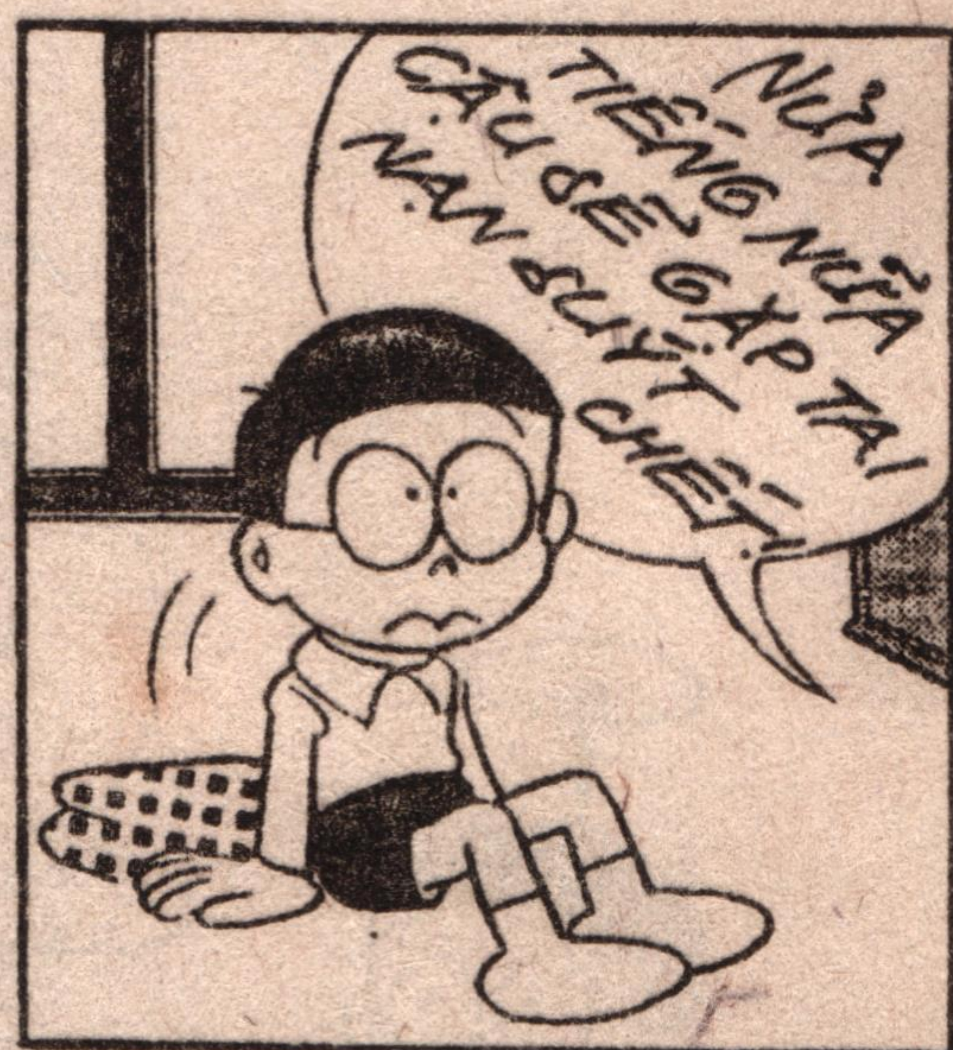

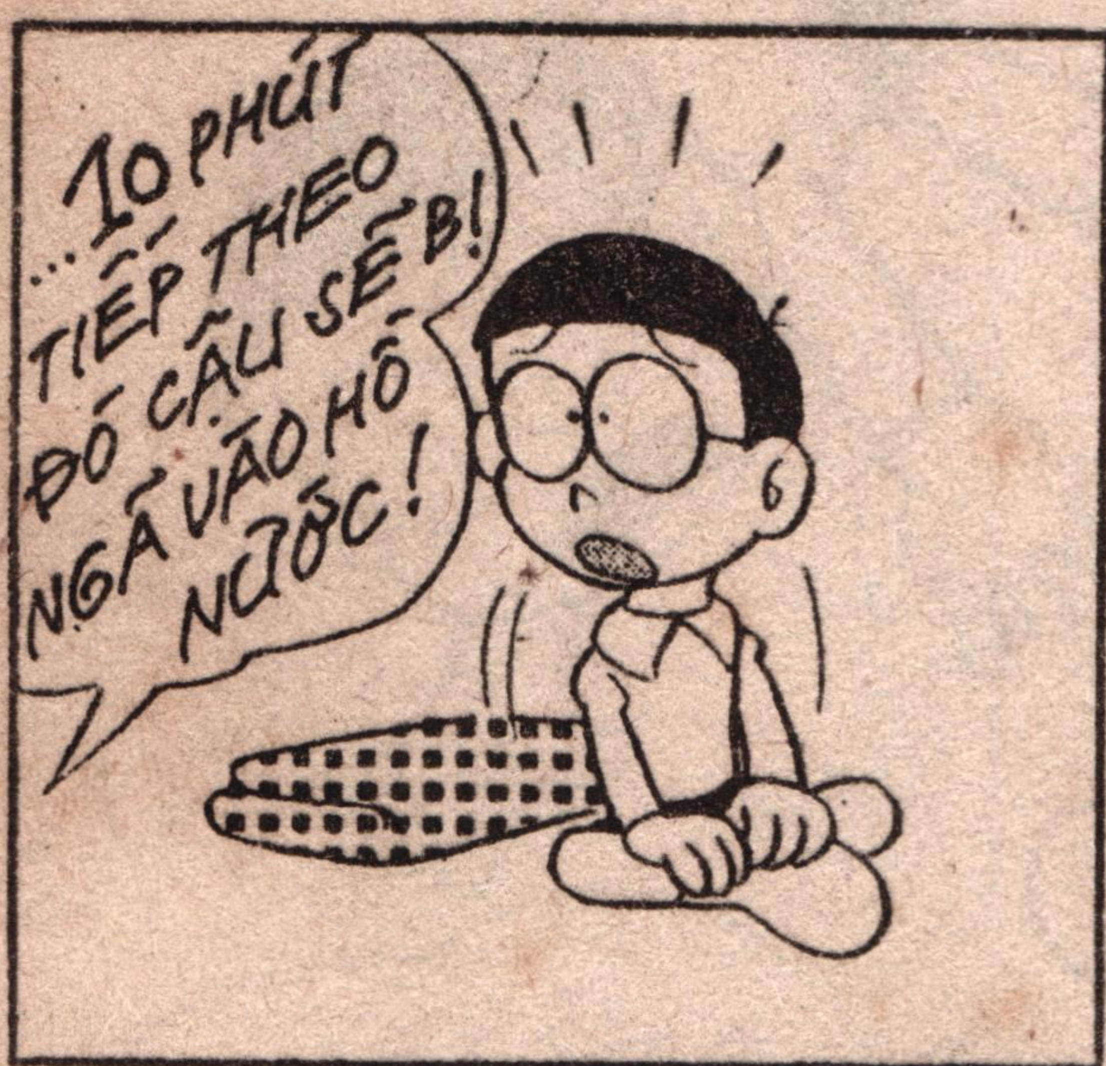
ĐÔRÊMON ĐÃ ĐẾN VỚI NÔBITA NHƯ THẾ NÀO

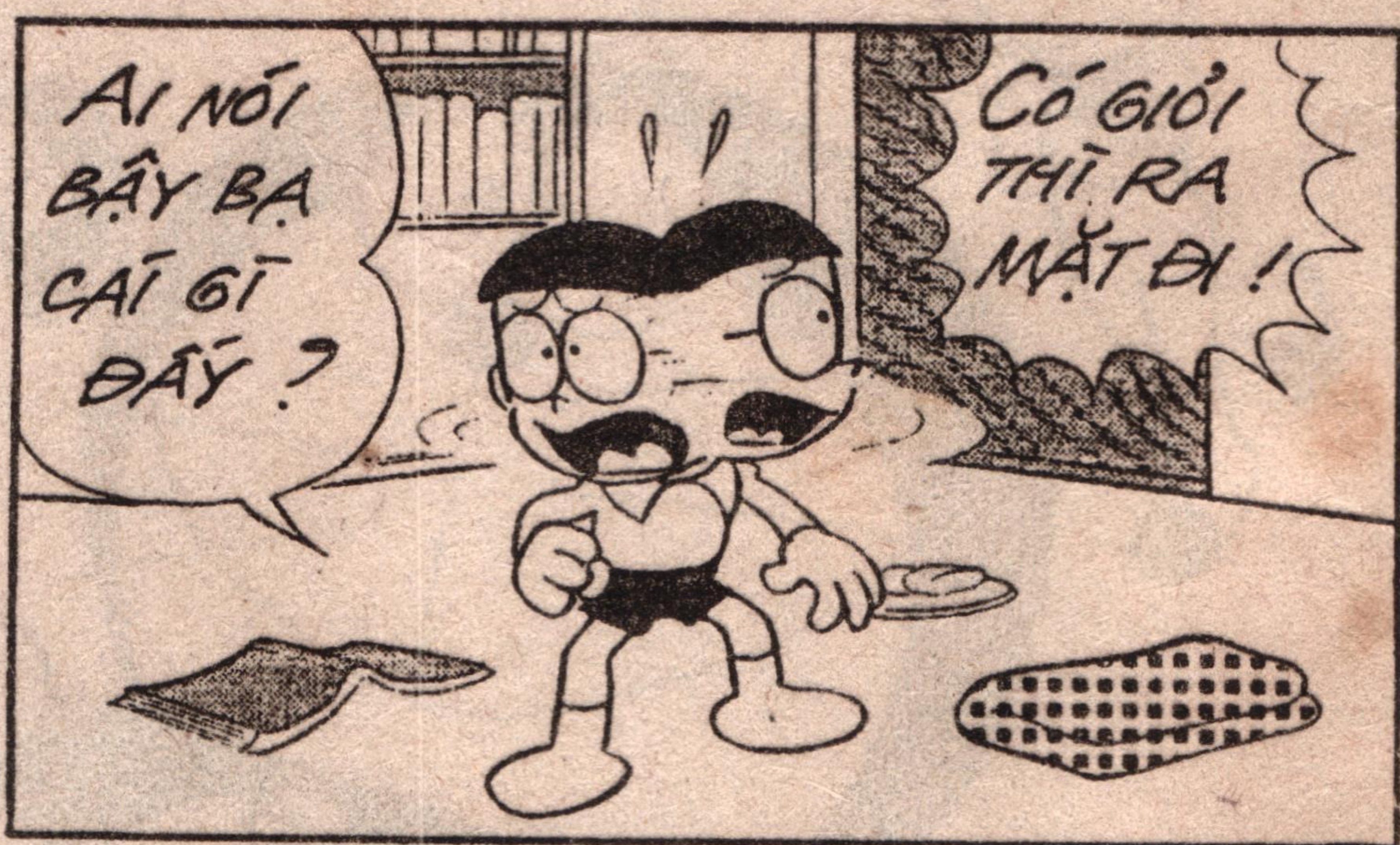

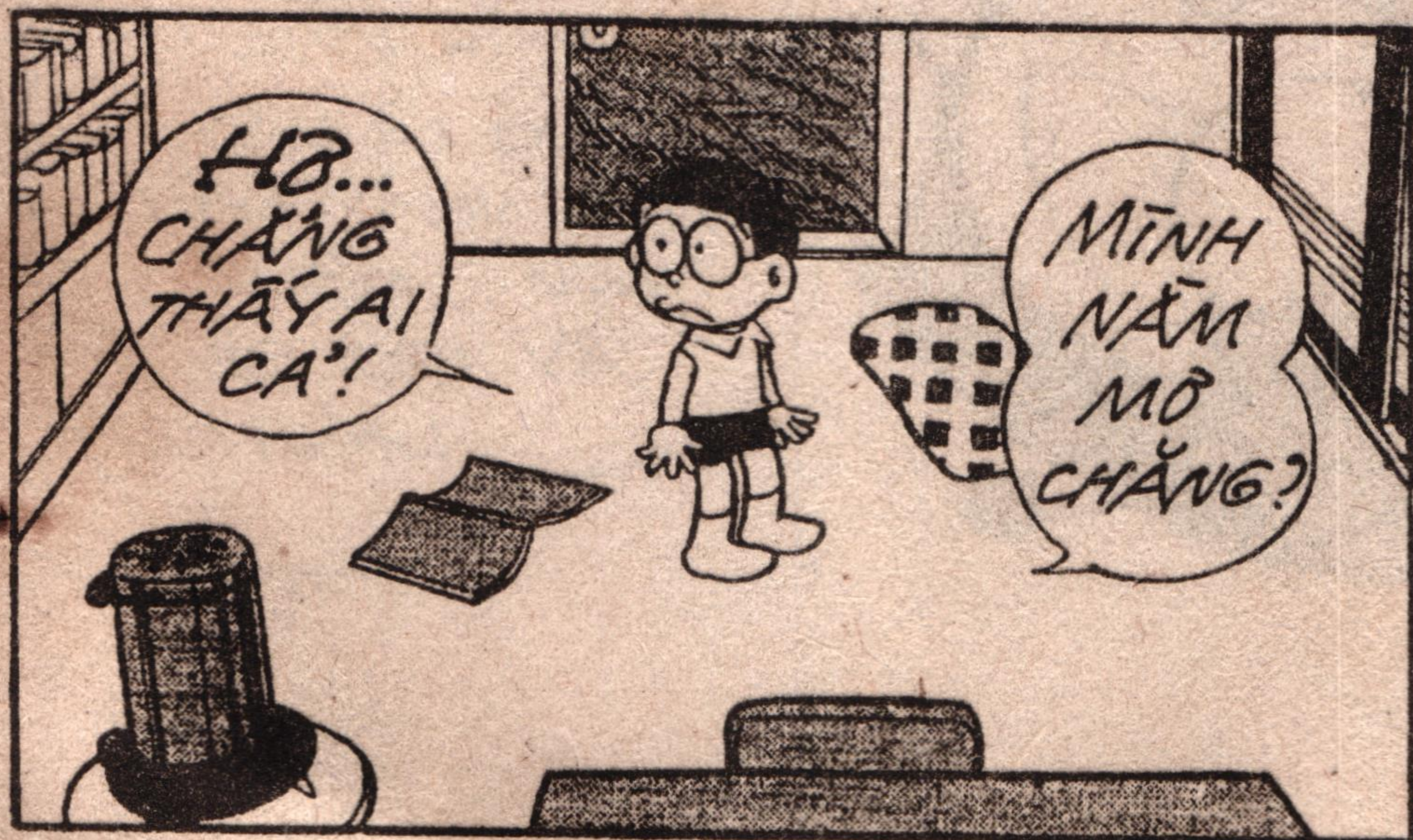

HẾ HẾ... THẾ LÀ ĐÃ BƯỚC SANG NĂM MỚI RỒI!
HY VỌNG NĂM NAY MÌNH SẼ GẶP NHIỀU MAY MẮN!

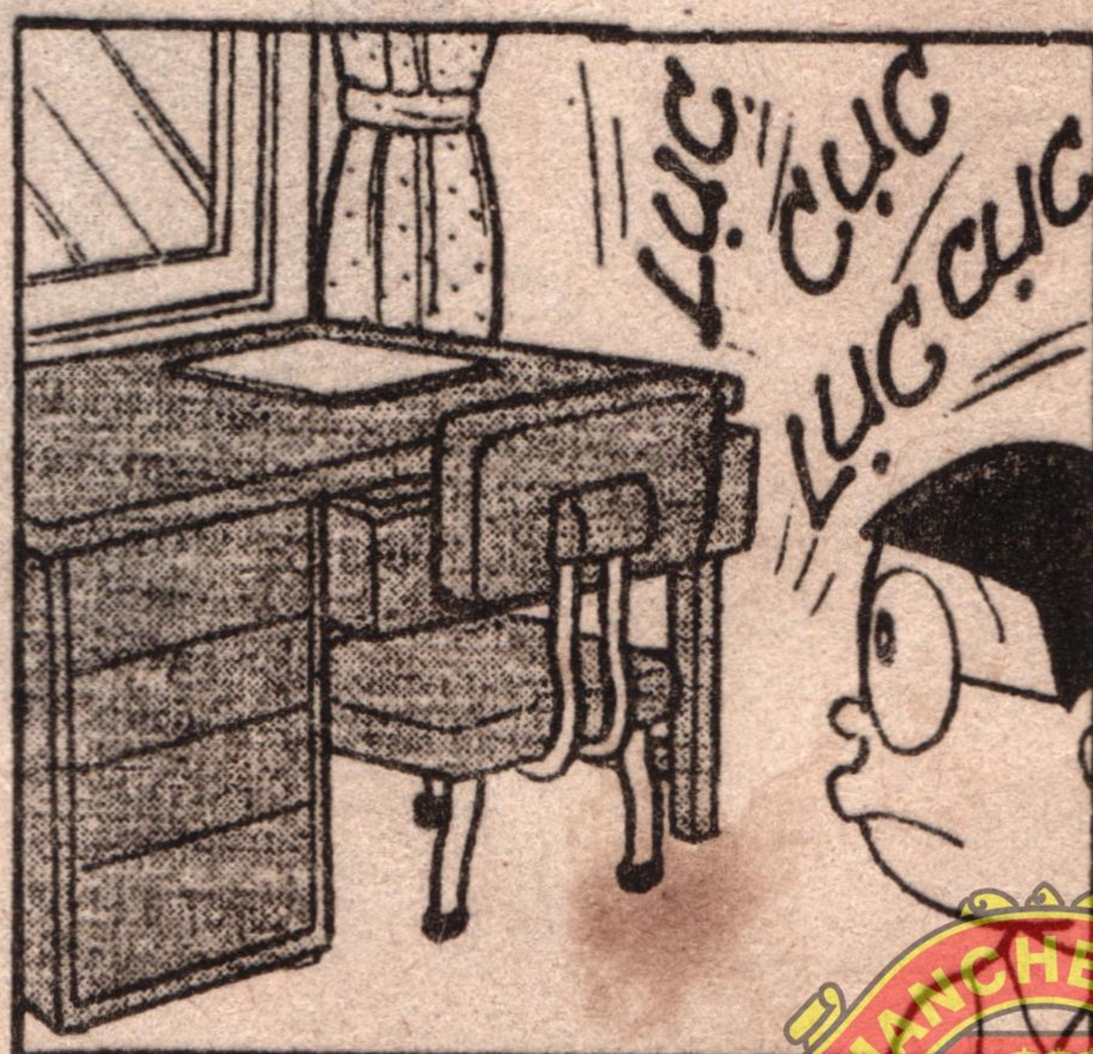

RẤT TIẾC LÀ KHÔNG ĐƯỢC NHƯ VẬY!

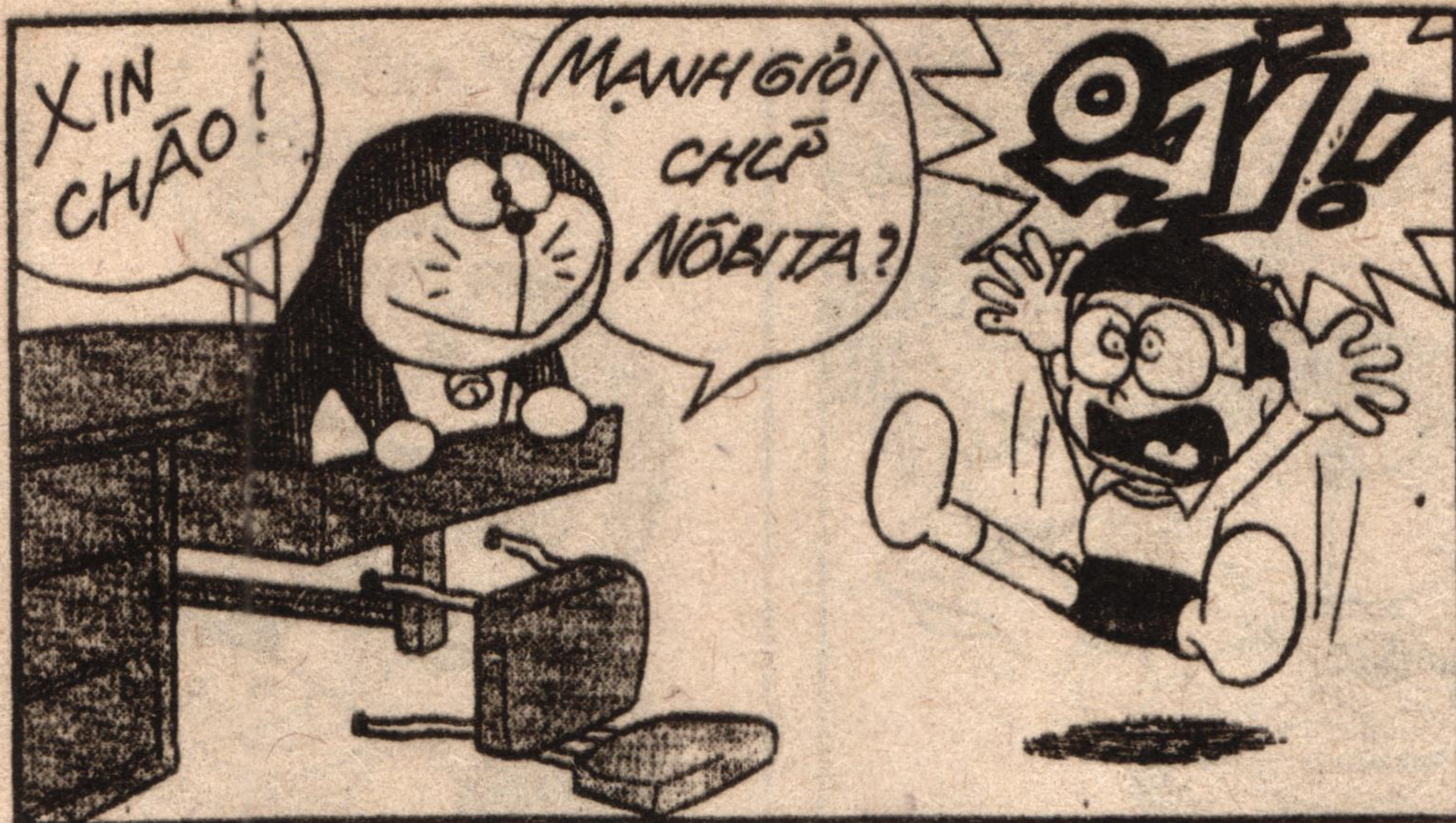

NỬA TIẾNG NỮA CẬU SẼ GẶP TAI NẠN SUÝT CHẾT

...10 PHÚT TIẾP THEO ĐÓ CẬU SẼ BỊ NGÃ VÀO HỒ NƯỚC!

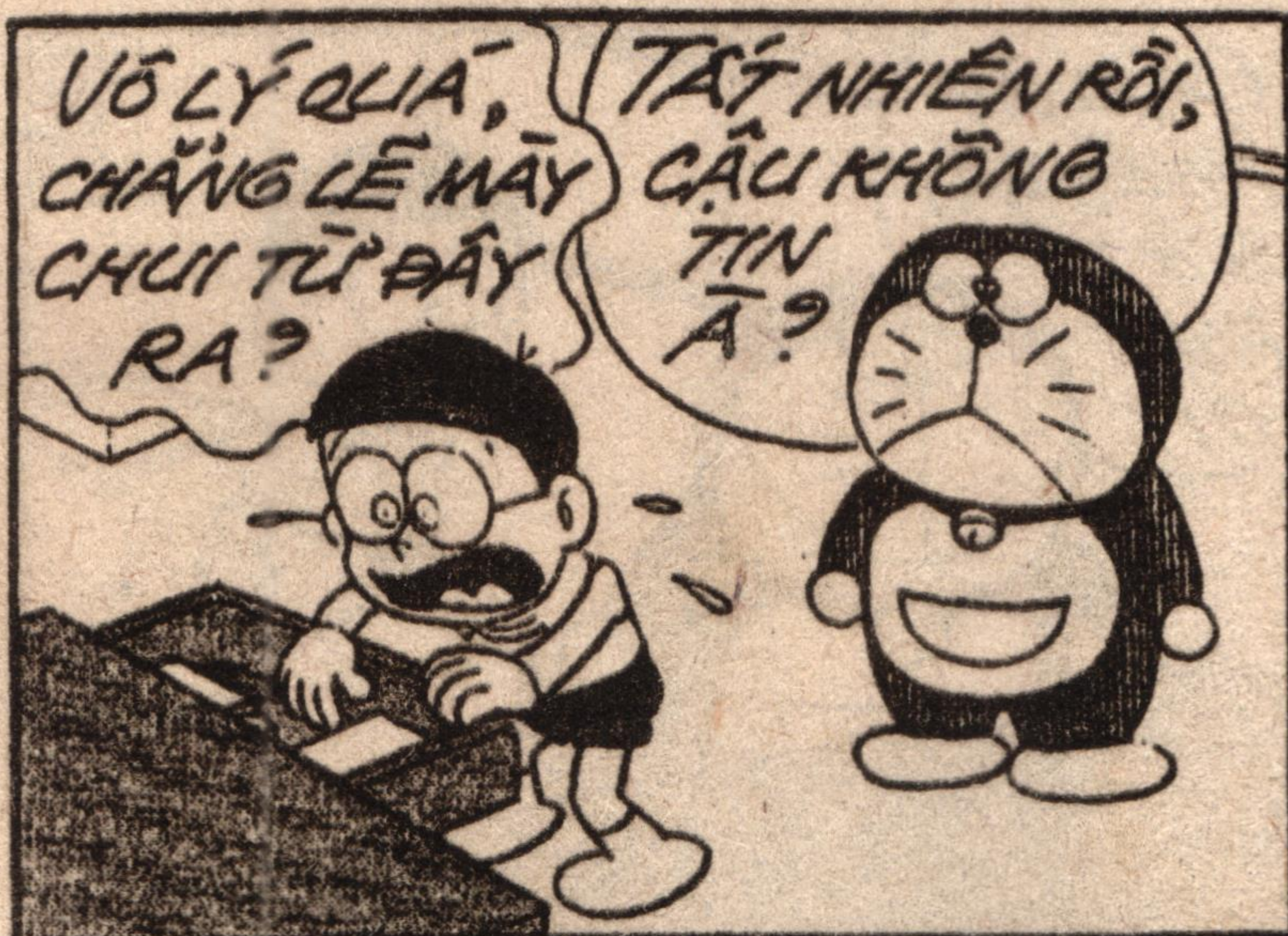

AI NÓI BẬY BẠ CÁI GÌ ĐẤY ?
CÓ GIỎI THÌ RA MẶT ĐI !

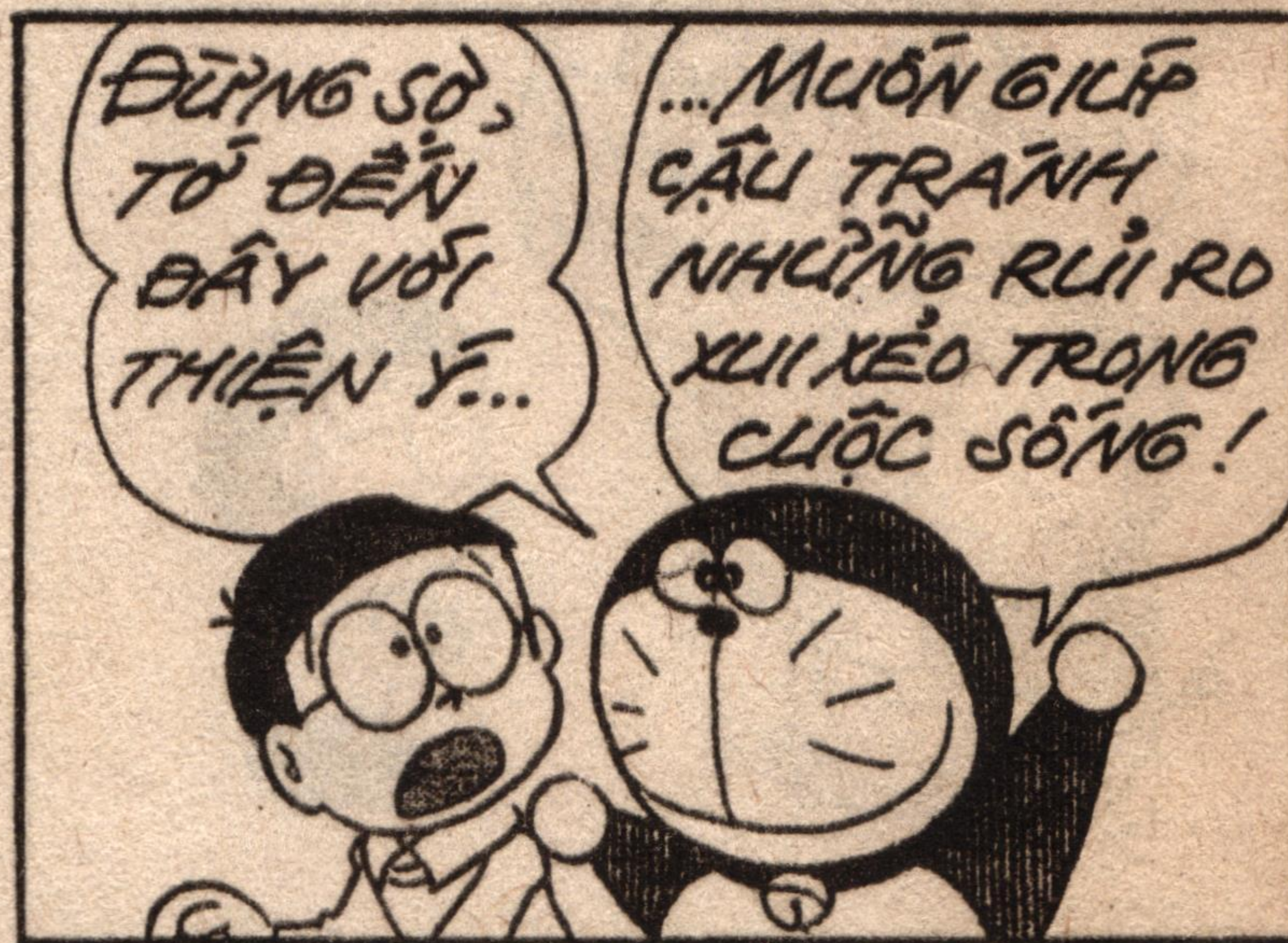

HỪ... CHẲNG THẤY AI CẢ!
MÌNH NẰM MƠ CHĂNG?

LỤC CỤC
LỤC CỤC

XIN CHÀO!
MẠNH GIỎI CHỨ NÔBITA?
ỐI!

THẰNG MẬP KIA...
MÀY Ở ĐÂU ĐẾN ĐÂY?
NÓI MAU!

VÔ LÝ QUÁ, CHẲNG LẼ MÀY CHUI TỪ ĐÂY RA?
TẤT NHIÊN RỒI, CẬU KHÔNG TIN À?

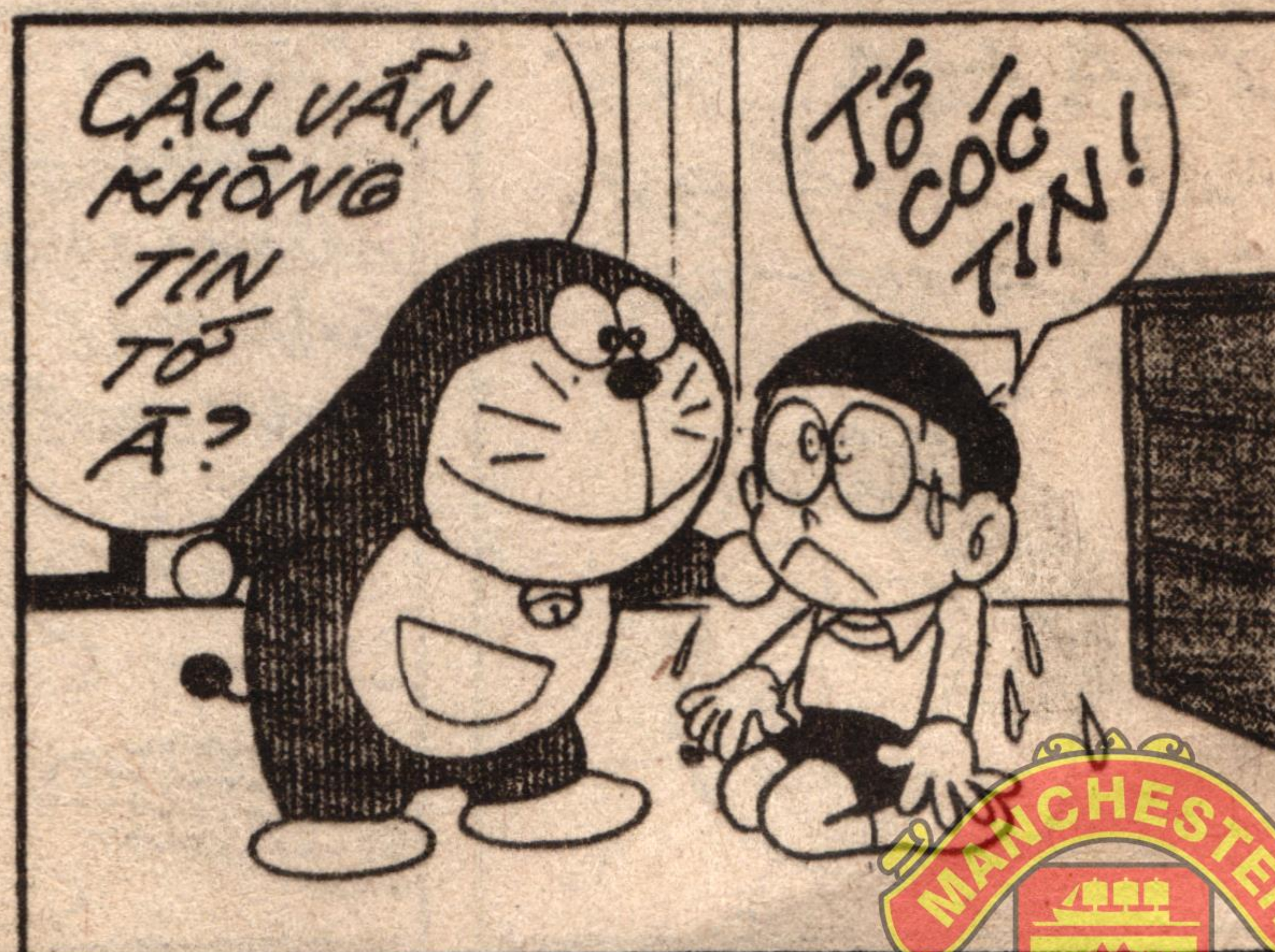

ĐỪNG SỢ, TỚ ĐẾN ĐÂY VỚI THIỆN Ý...
...MUỐN GIÚP CẬU TRÁNH NHỮNG RỦI RO XUI XẺO TRONG CUỘC SỐNG!

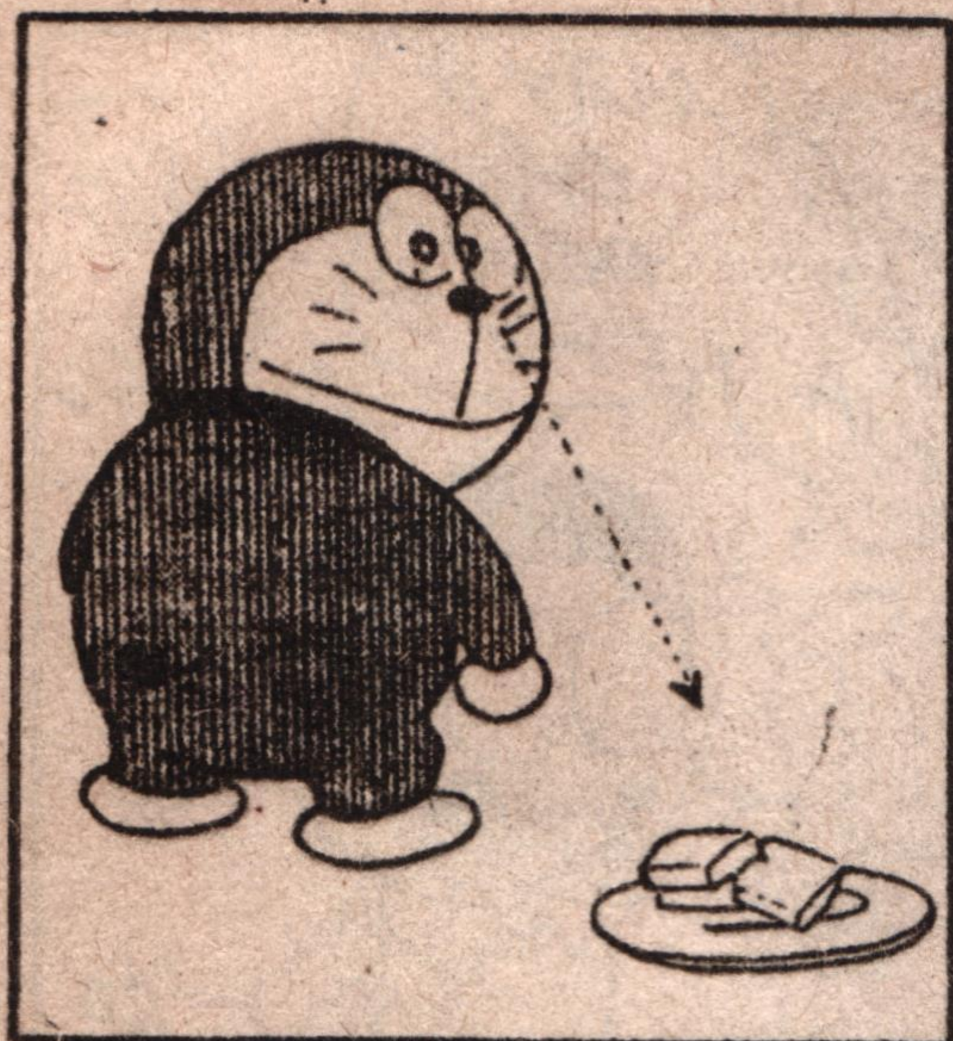
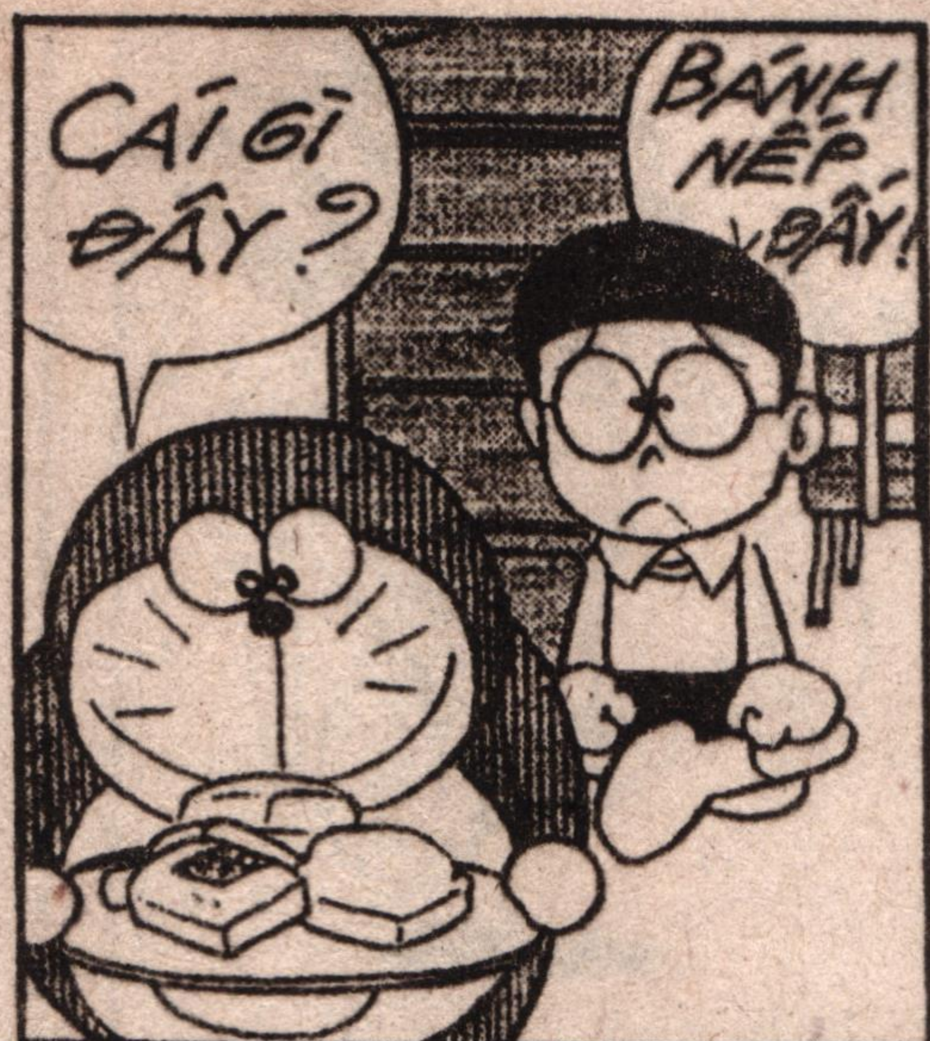
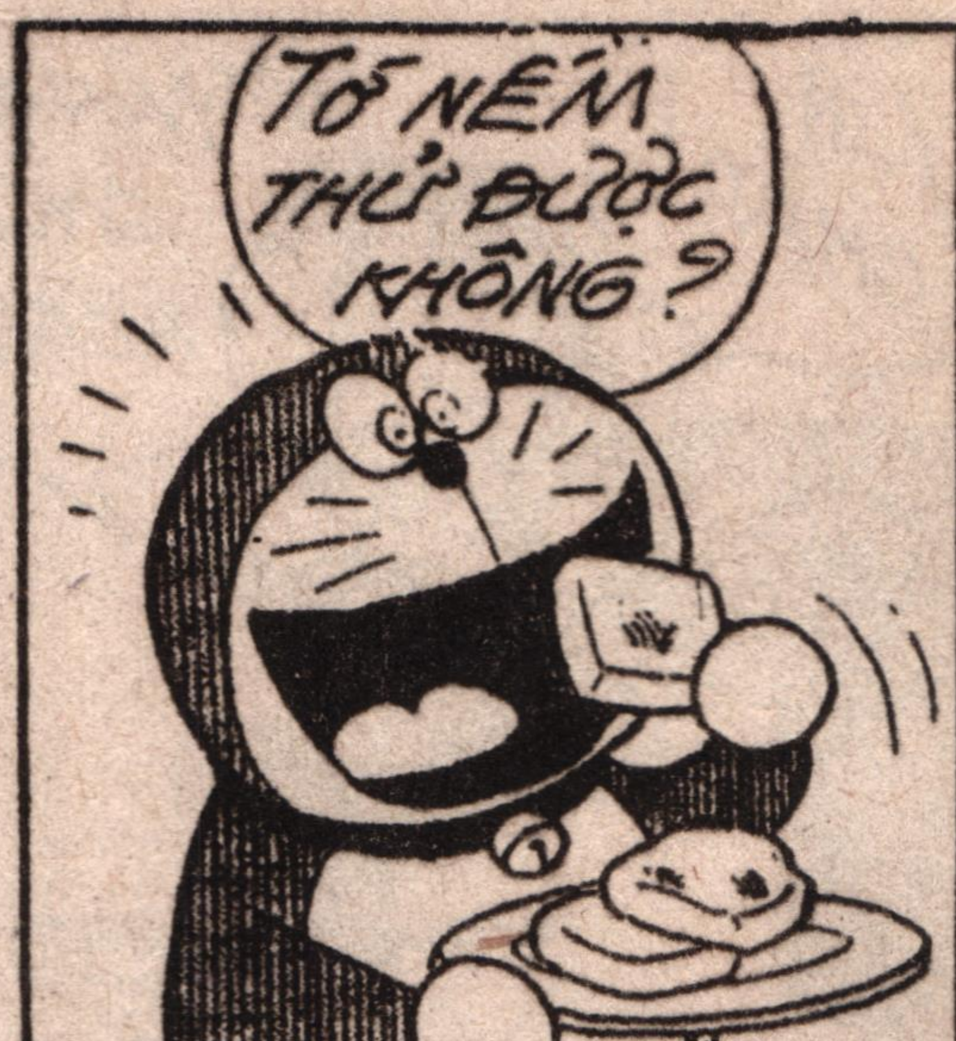
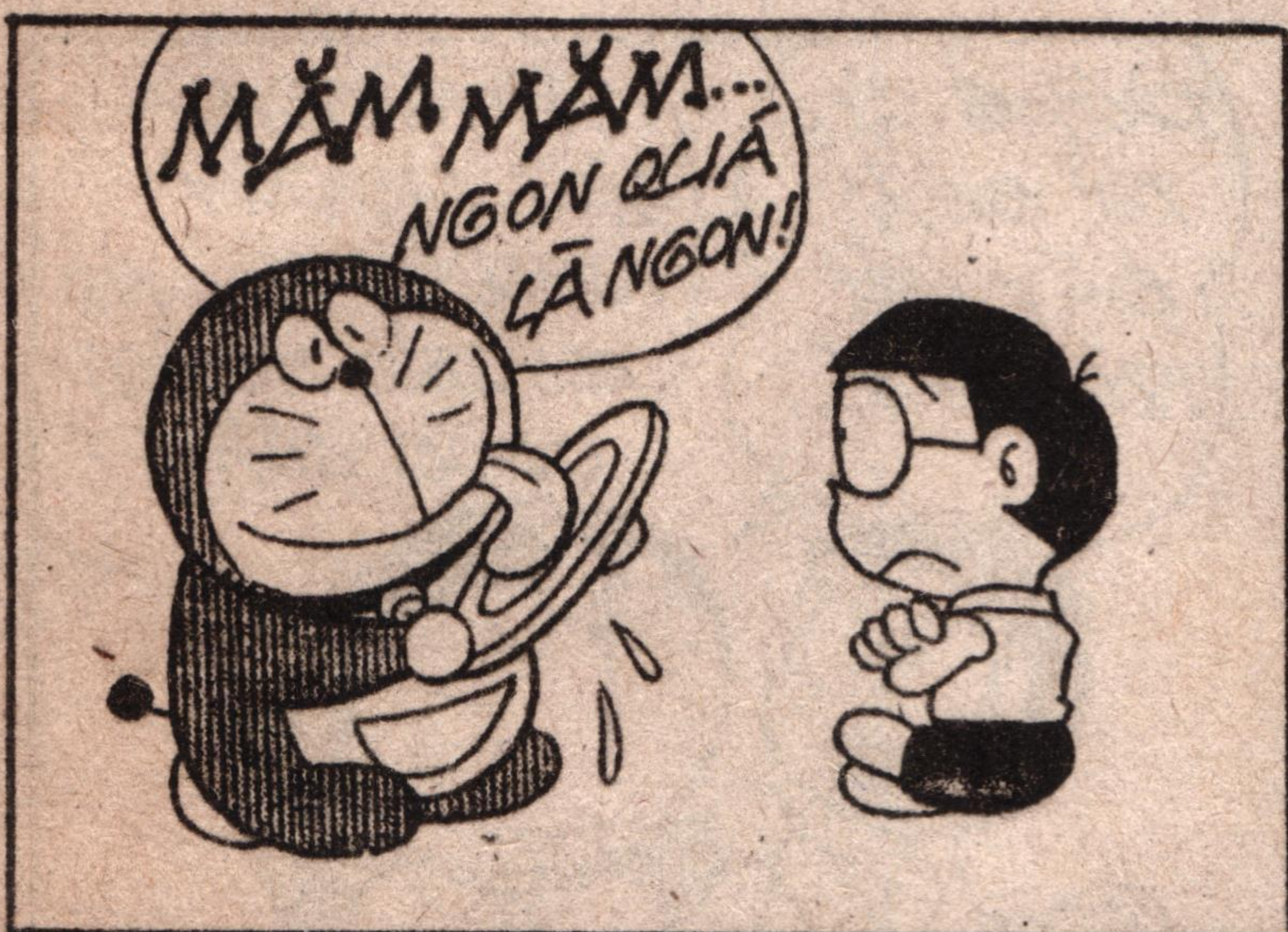
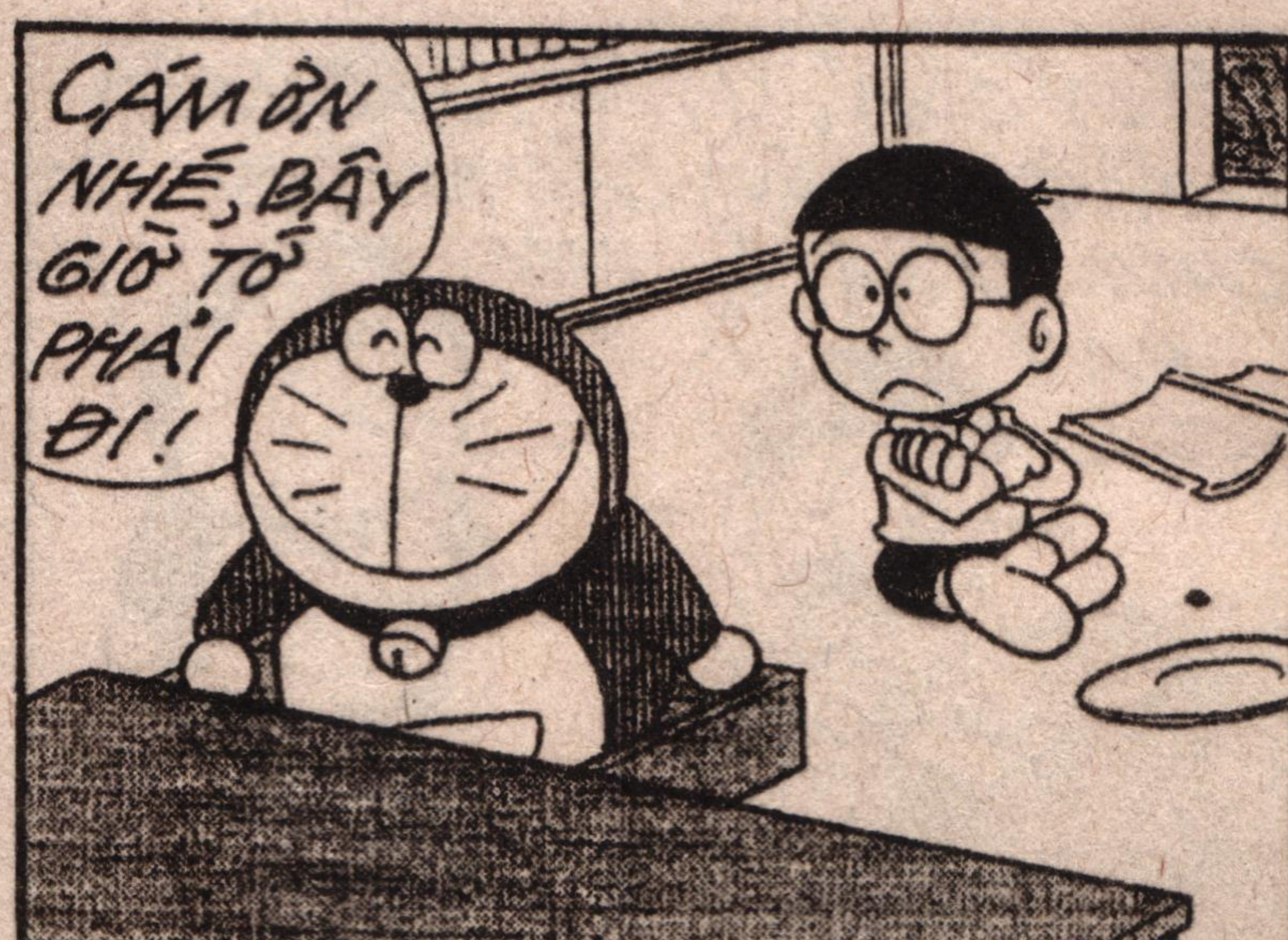
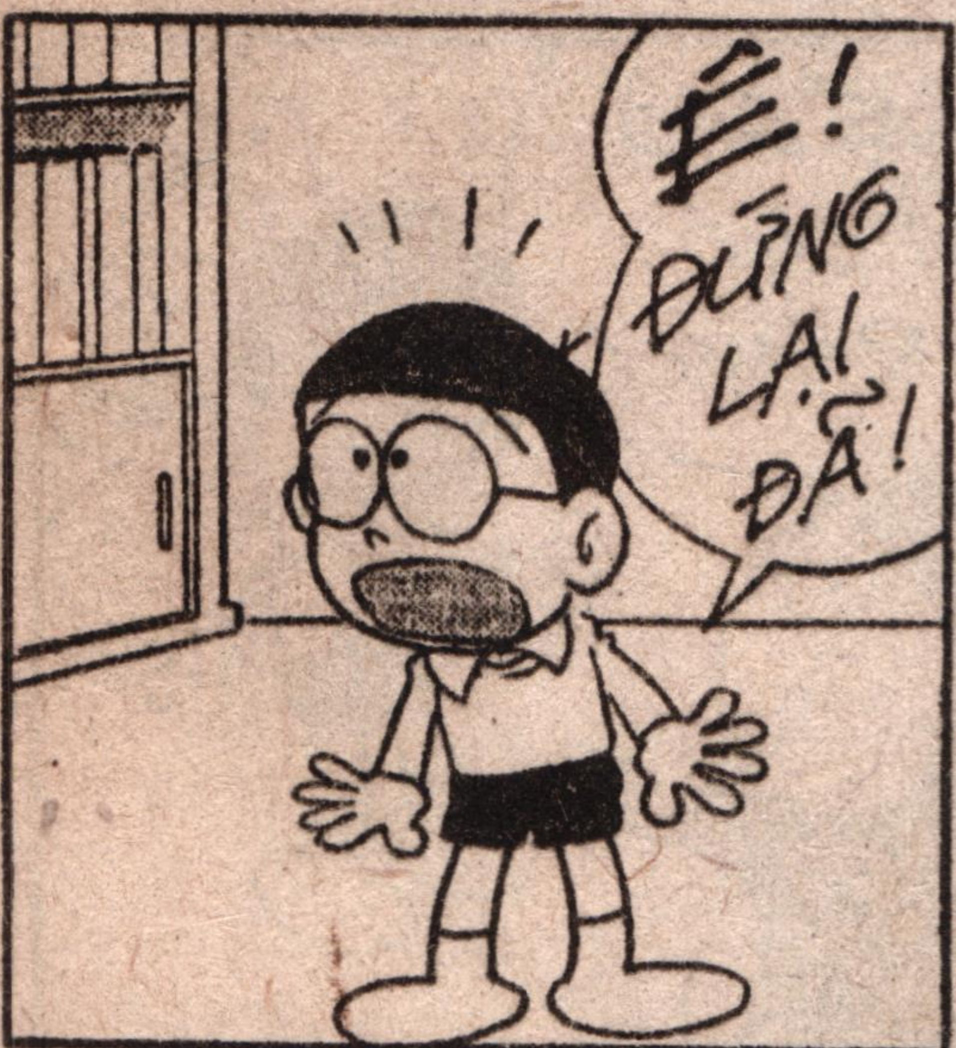

NHƯNG LÀM CÁCH NÀO TRÁNH ĐƯỢC CHỨ?

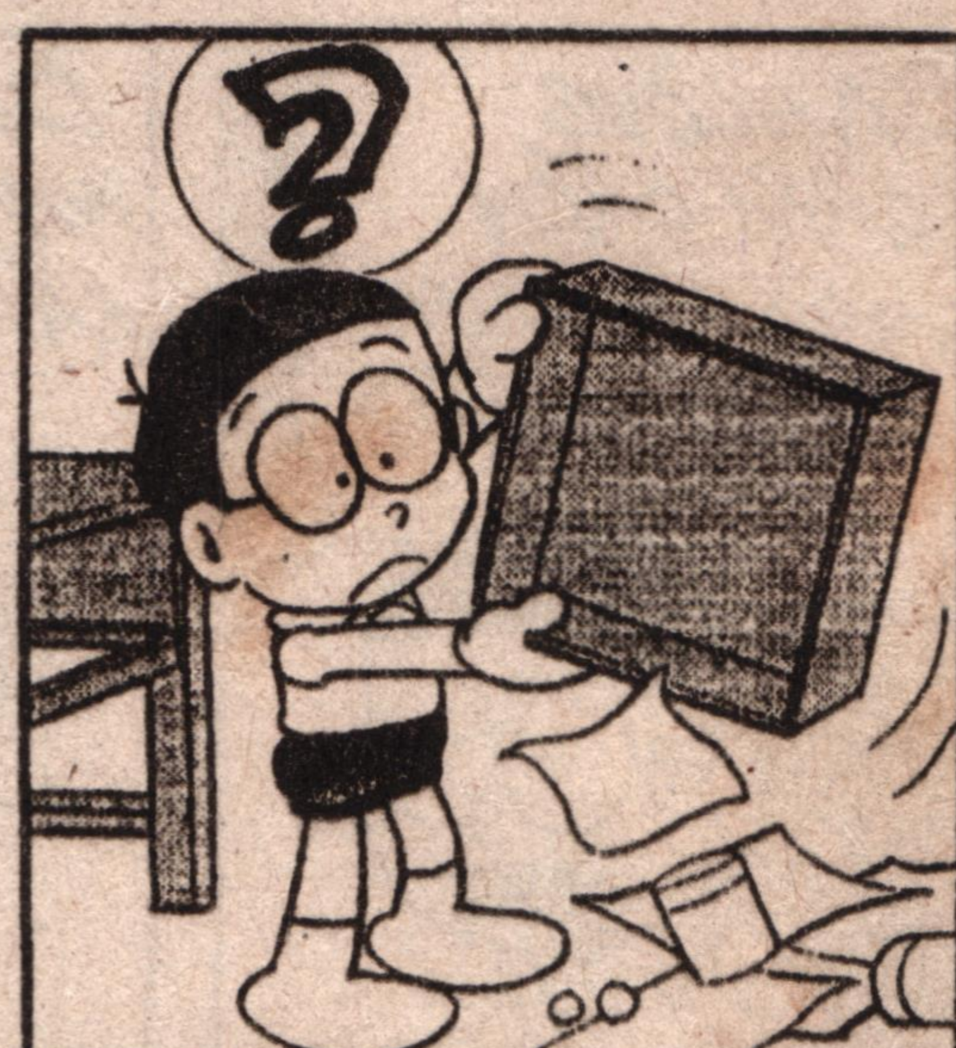
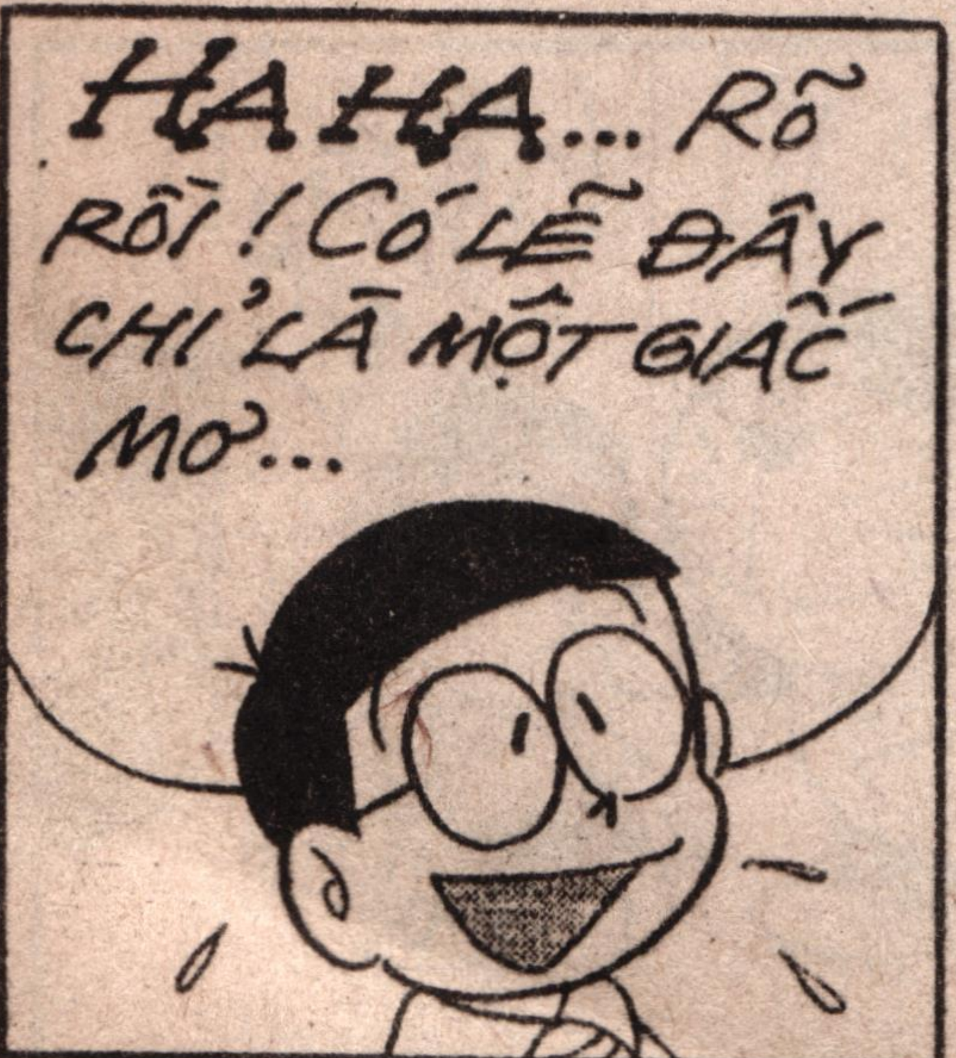
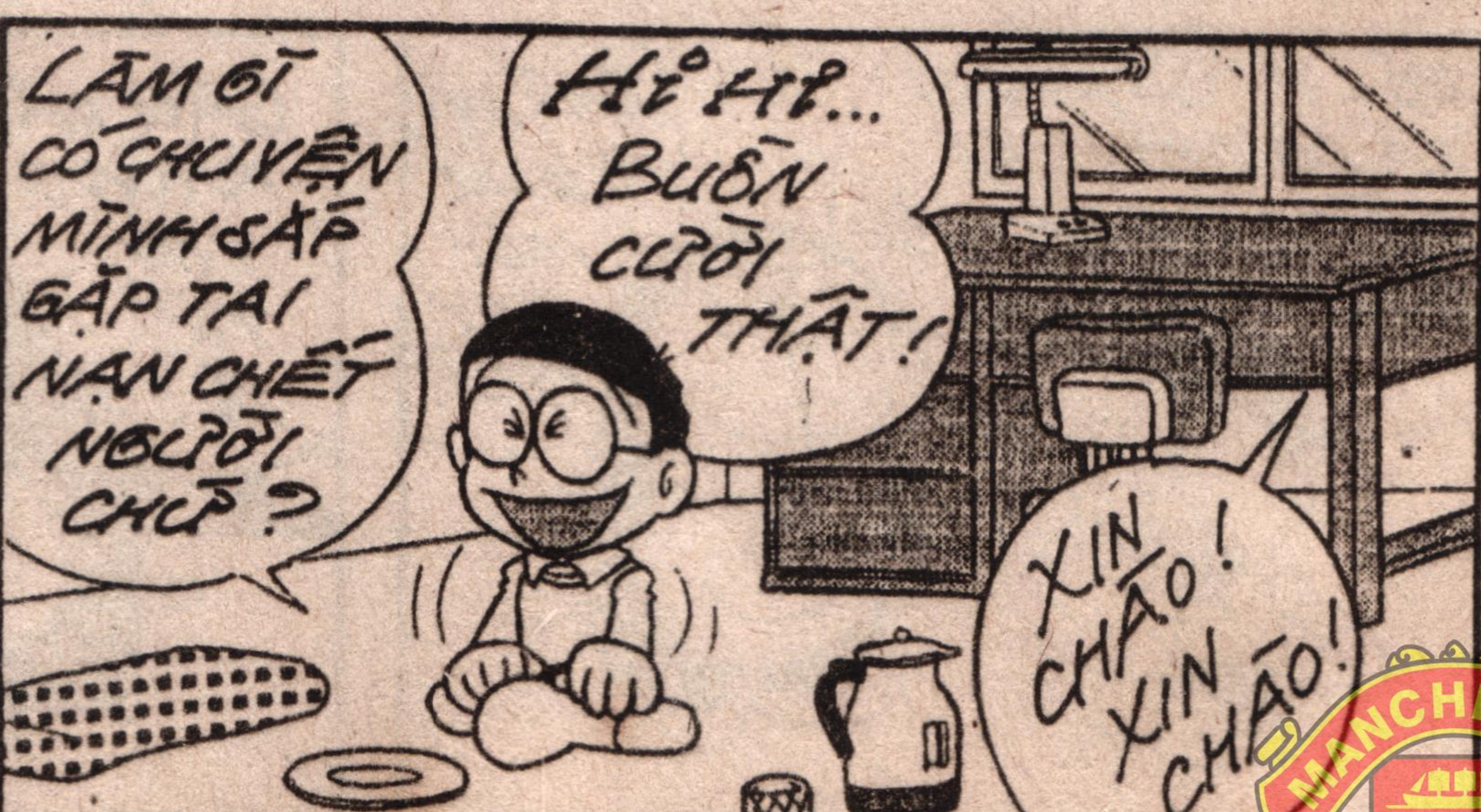

DỄ THÔI, KHI NÀO CẬU SẮP GẶP NGUY...

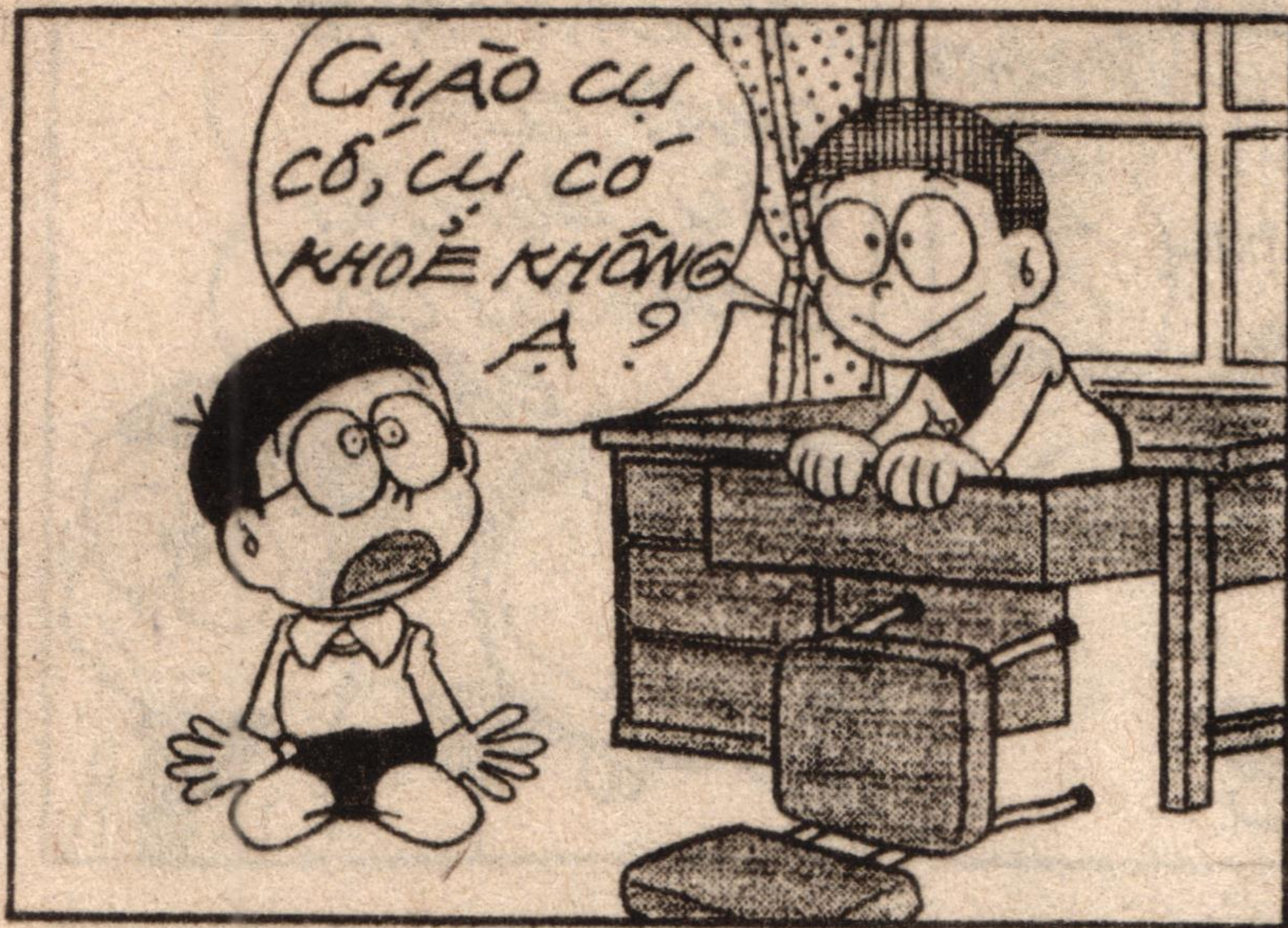

...TỚ SẼ BÁO TRƯỚC CHO CẬU TRÁNH!
CÁI GÌ CƠ?

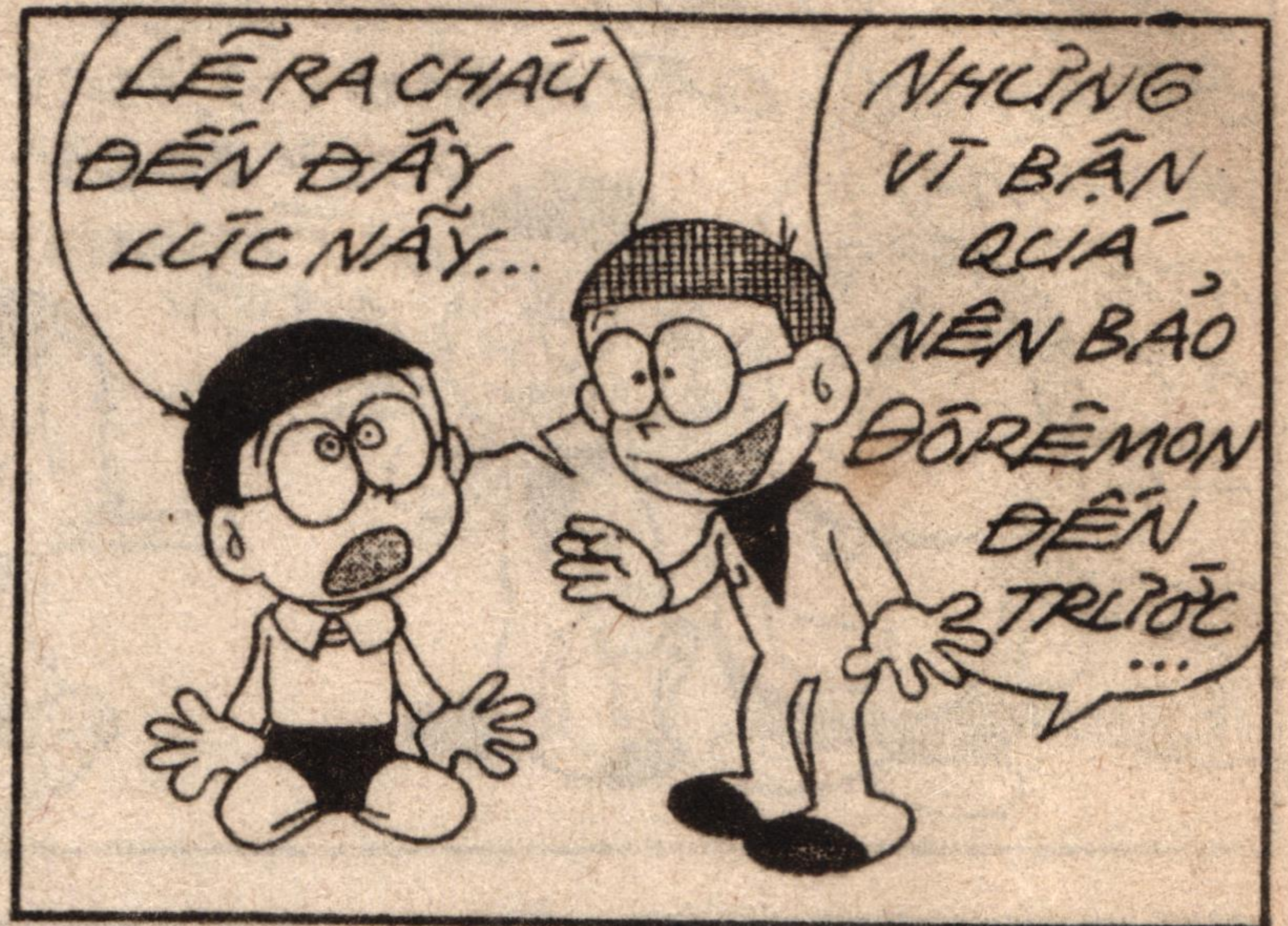

VÔ LÝ! SỐ MẠNG LÀ DO TRỜI SẮP ĐẶT, LÀM SAO CẬU BIẾT TRƯỚC ĐƯỢC?
THẾ MÀ TỚ BIẾT MỚI HAY CHỨ!

CẬU VẪN KHÔNG TIN TỚ À?
TỚ CÓC TIN!

CÁI GÌ ĐẤY?
BÁNH NẾP ĐẤY!

TỚ NẾM THỬ ĐƯỢC KHÔNG?

MĂM MĂM... NGON QUÁ LÀ NGON!

CÁM ƠN NHÉ, BÂY GIỜ TỚ PHẢI ĐI!

Ê! ĐỨNG LẠI ĐÃ!

NÓ BIẾN MẤT TĂM RỒI!

?

HA HA... RÕ RỒI! CÓ LẼ ĐÂY CHỈ LÀ MỘT GIẤC MƠ...

LÀM GÌ CÓ CHUYỆN MÌNH SẮP GẶP TAI NẠN CHẾT NGƯỜI CHỨ?
HÌ HÌ... BUỒN CƯỜI THẬT!
XIN CHÀO! XIN CHÀO!

CHÀO CỤ CỐ, CỤ CÓ KHỎE KHÔNG Ạ?

LẼ RA CHÁU ĐẾN ĐÂY LÚC NÃY...
NHƯNG VÌ BẬN QUÁ, NÊN BẢO ĐÔRÊMON ĐẾN TRƯỚC...

À, CỤ THẤY CON MÈO MÁY ẤY THẾ NÀO? DỄ THƯƠNG CHỨ Ạ?

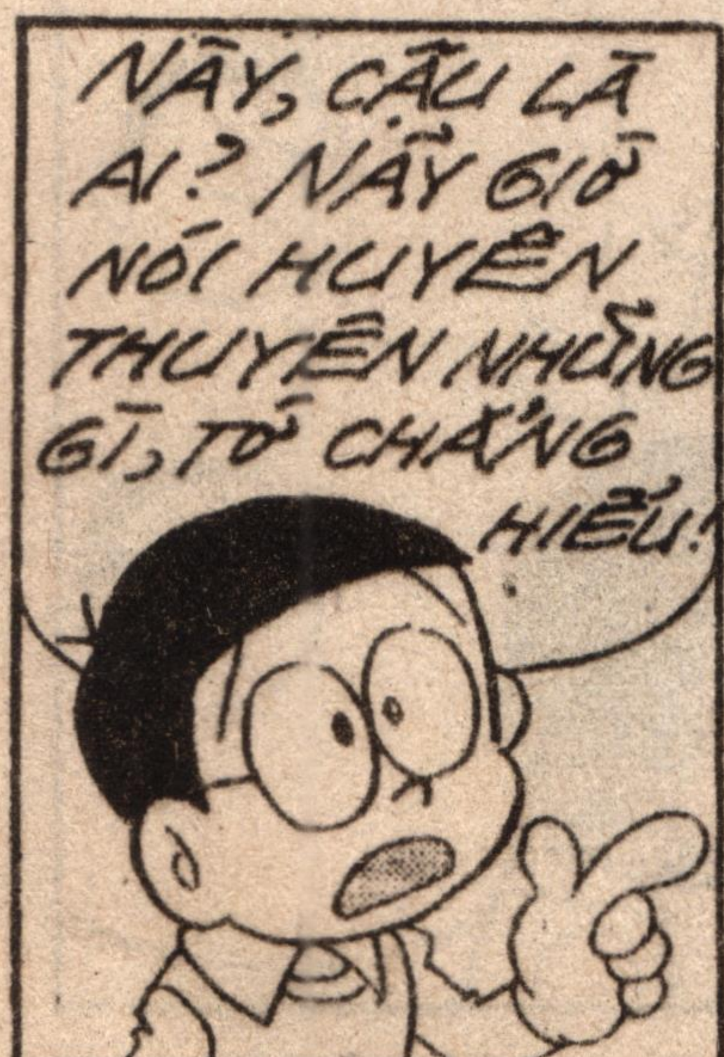

THỰC RA NÓ CŨNG CÒN MỘT VÀI TẬT XẤU NHƯNG NÓI CHUNG RẤT TỐT VÀ HÀO HIỆP!

CHÁU ĐƯỢC BIẾT CỤ CỐ CŨNG CÓ NHIỀU TÍNH XẤU LẮM, ĐÚNG KHÔNG Ạ?

NÀY NHÉ: HỌC HÀNH THÌ DỞ ẸC, CHƠI THỂ THAO LUÔN LUÔN THUA... THẬM CHÍ ĐẾN OẲN TÙ TÌ CŨNG CHẲNG ĂN AI BAO GIỜ!

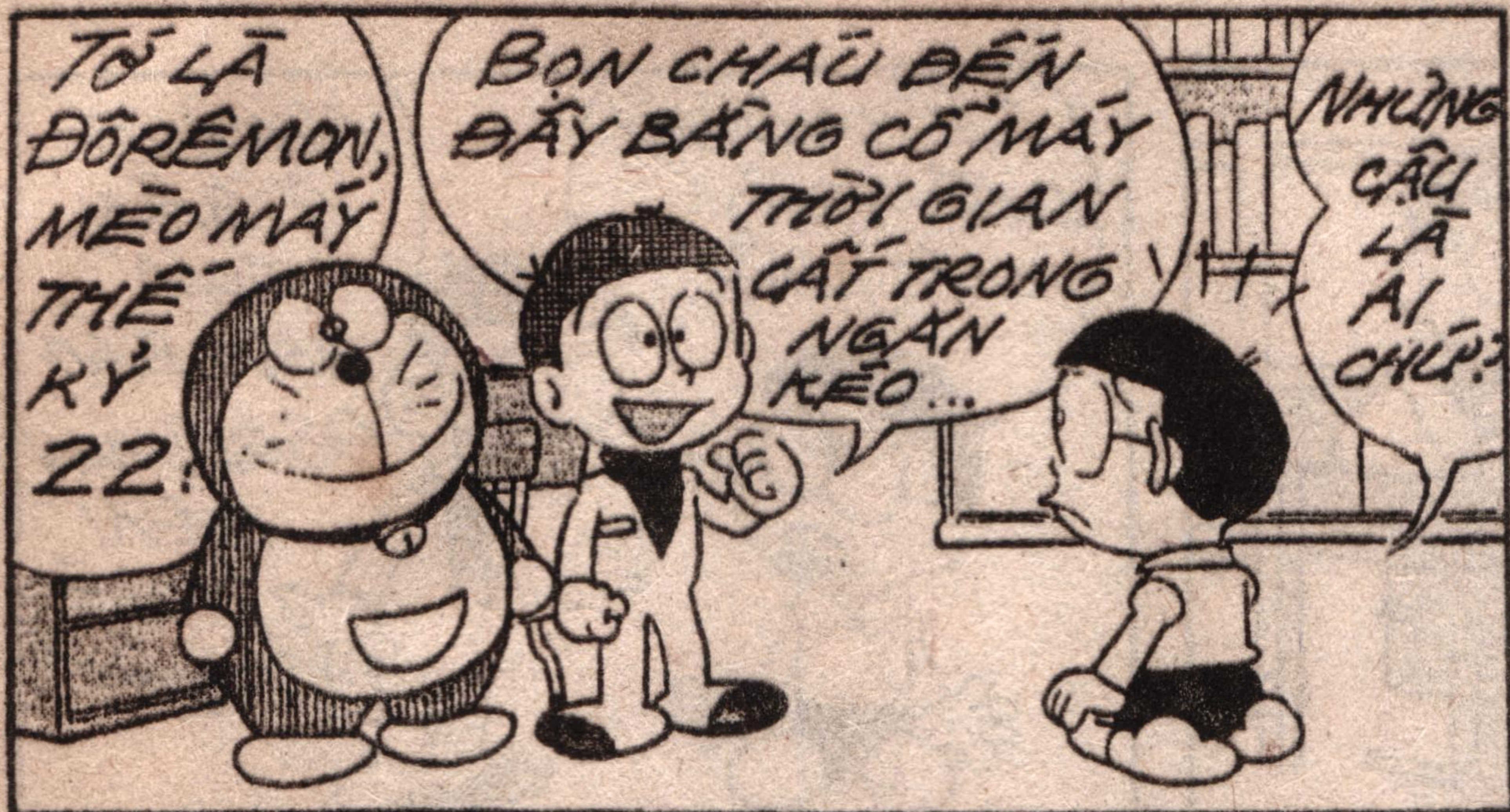

...ĐÃ THẾ CÒN THÊM TÍNH LƯỜI BIẾNG HAM CHƠI... THỬ HỎI MAI NÀY CỤ LÀM SAO NÊN NGƯỜI ĐƯỢC?

TÓM LẠI, CỤ CẦN PHẢI CÓ MỘT NGƯỜI BẠN CẬN KỀ ĐỂ GIÚP ĐỠ...

NÀY, CẬU LÀ AI? NÃY GIỜ NÓI HUYÊN THUYÊN NHỮNG GÌ, TỚ CHẲNG HIỂU!

THẾ LÀ THẾ NÀO?

ĐÔRÊMON CHƯA NÓI CHUYỆN VỚI CỤ SAO?
XIN

Tớ là Đôrêmon, mèo máy thế kỷ 22.
Bọn cháu đến đây bằng cỗ máy thời gian cất trong ngăn kéo...
Nhưng cậu là ai chứ?

Nó là Nôbitô, chắt của cậu, gọi cậu bằng cụ cố đấy!

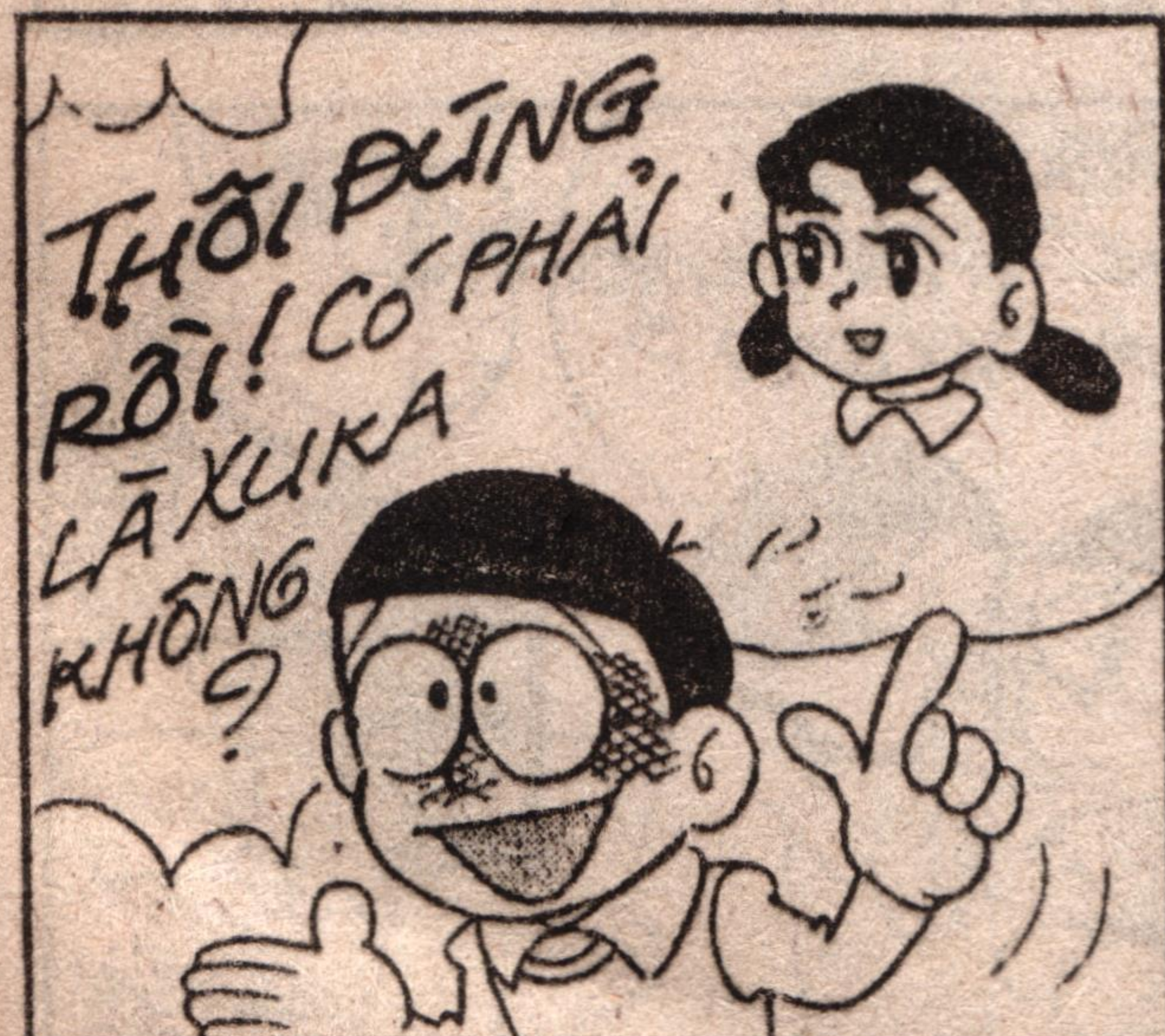

Có gì ngạc nhiên mà cụ há hốc mồm ra vậy?

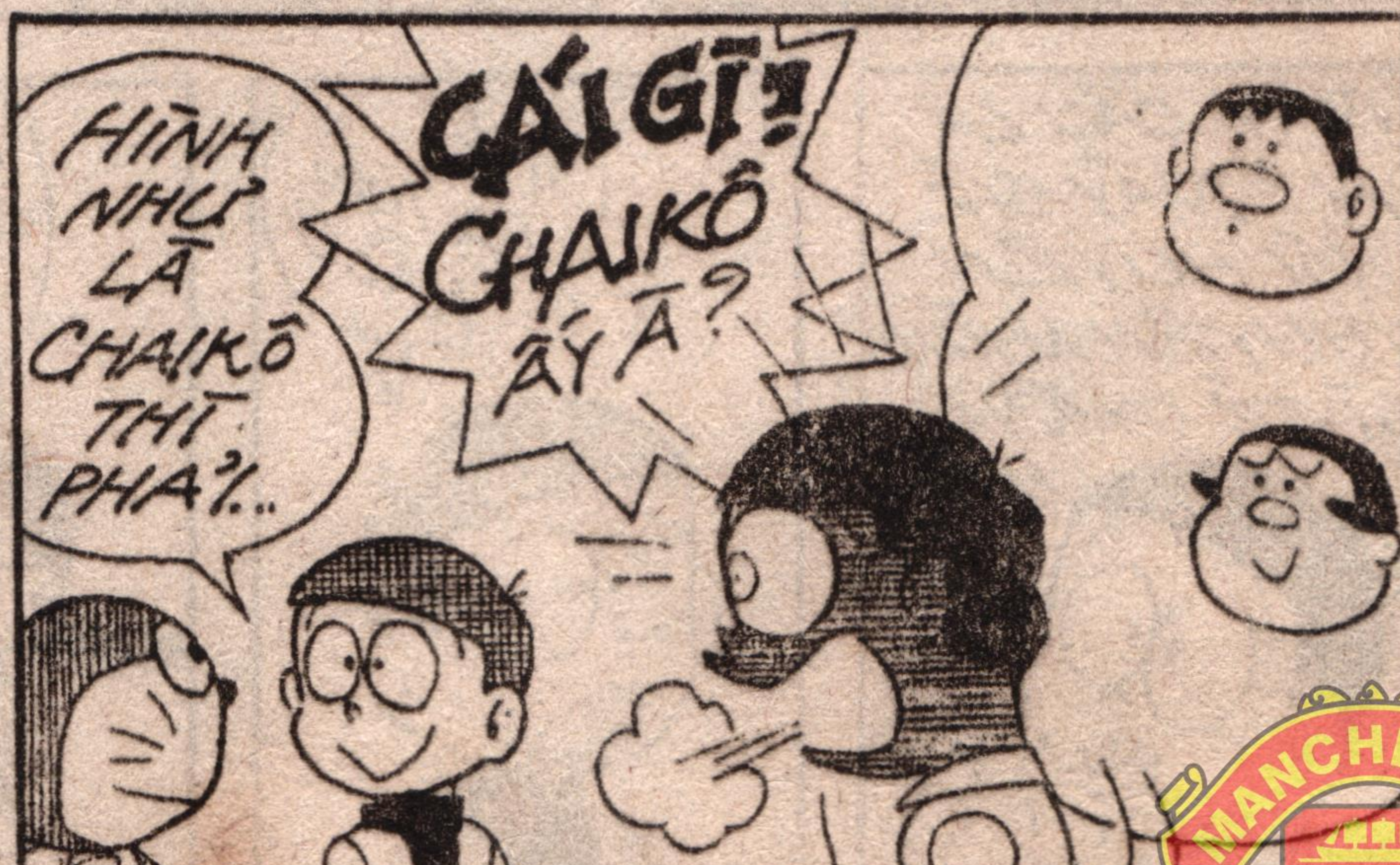

Dóc tổ! Tớ mới 9 tuổi, làm sao có cháu chắt được chứ?
Cậu giải thích đi!
Thế này nhé..

Bây giờ cụ còn nhỏ, nhưng 10 năm nữa cụ sẽ thành người lớn, đúng không?
Đúng!

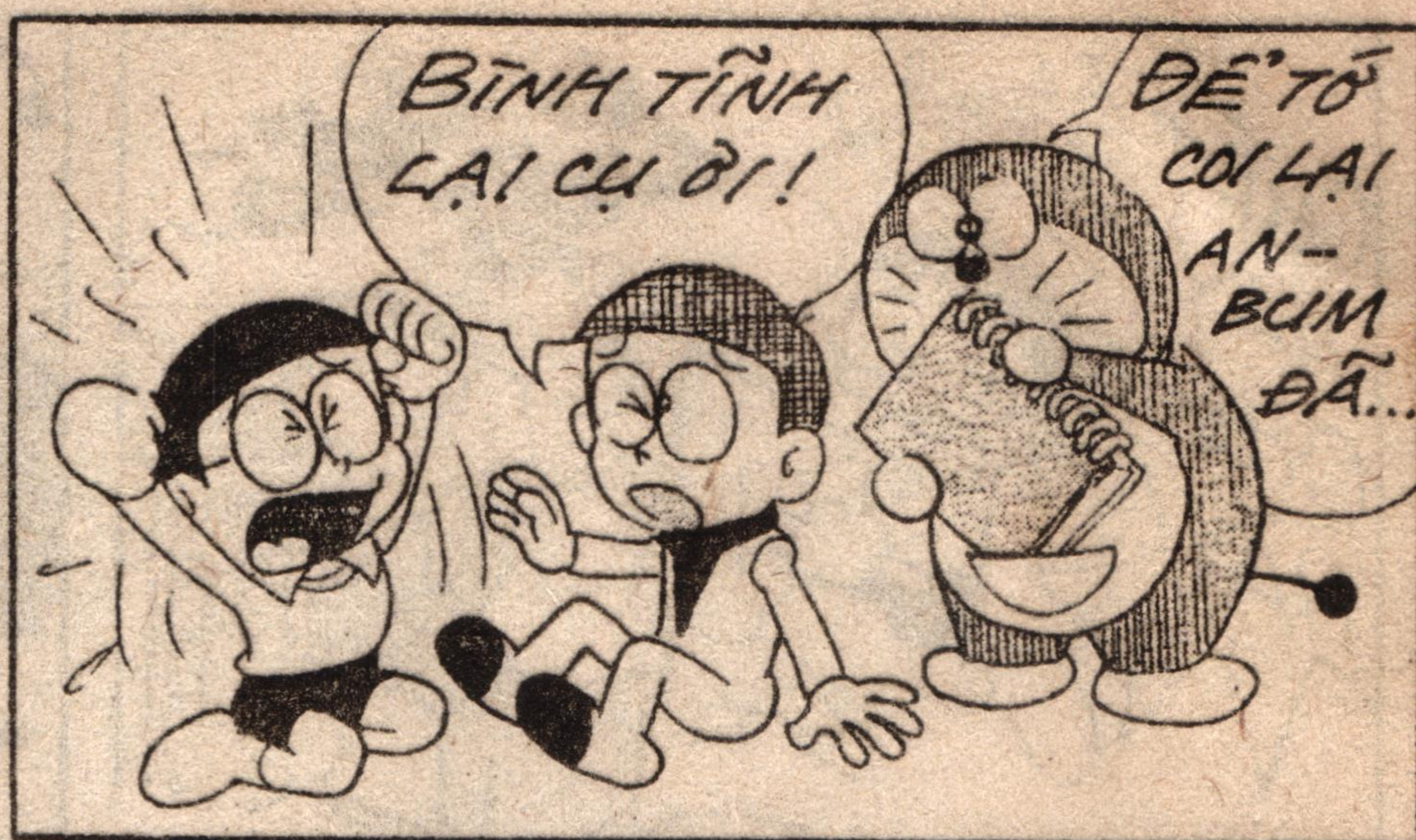

Khi đã thành người lớn, cụ sẽ phải cưới vợ...
Đúng vậy!

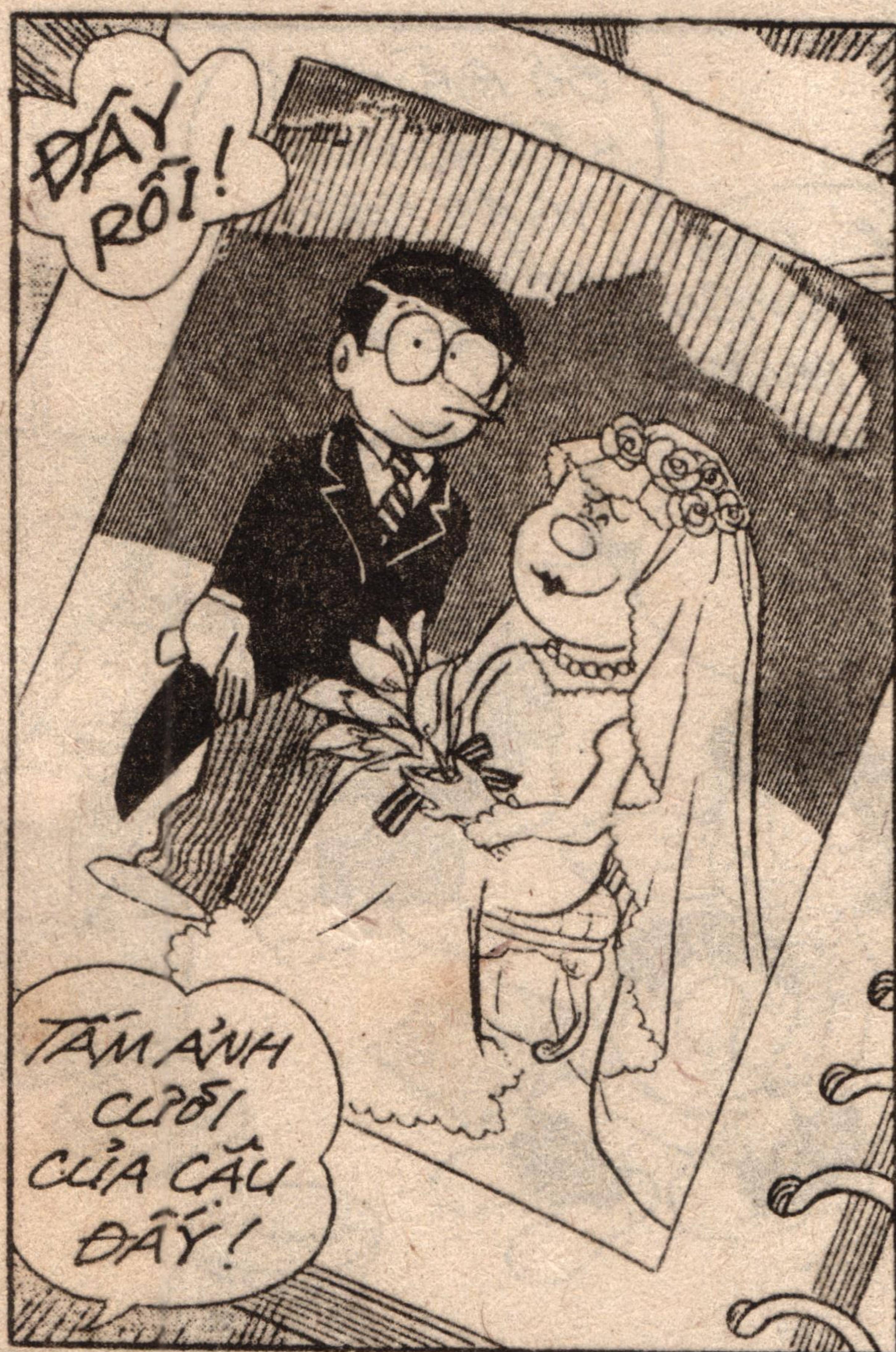

Có vợ rồi cụ sẽ có con...
Nhưng ai sẽ là mẹ của con tớ?

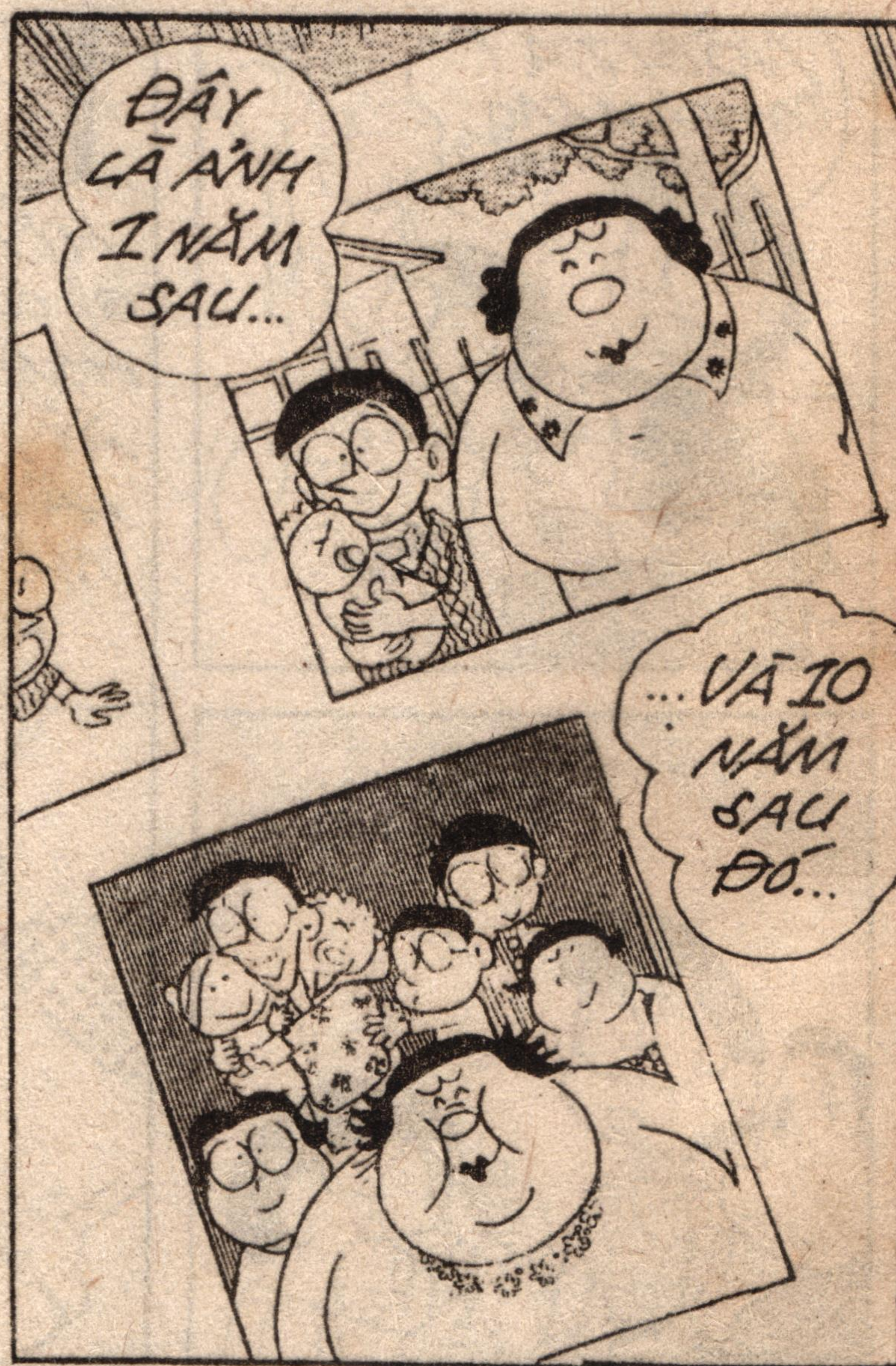

Thôi đúng rồi! Có phải là Xuka không?

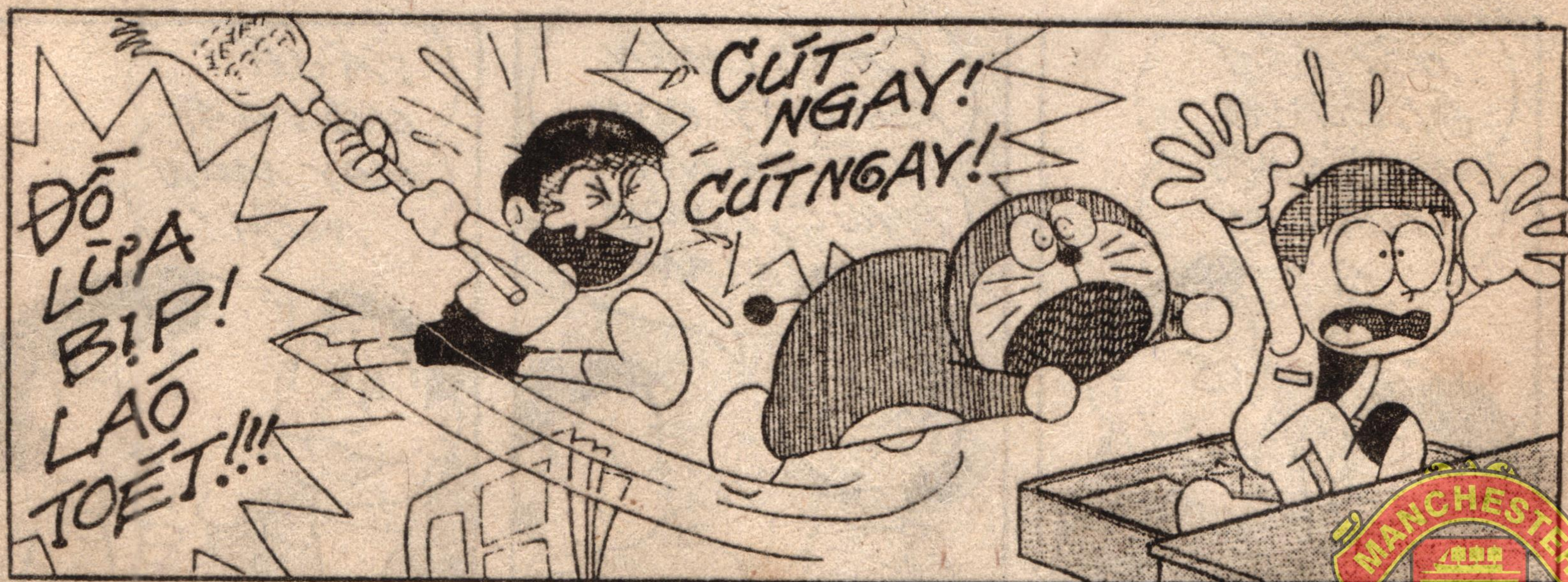

Hình như là Chaikô thì phải?..
Cái gì? Chaikô ấy à?

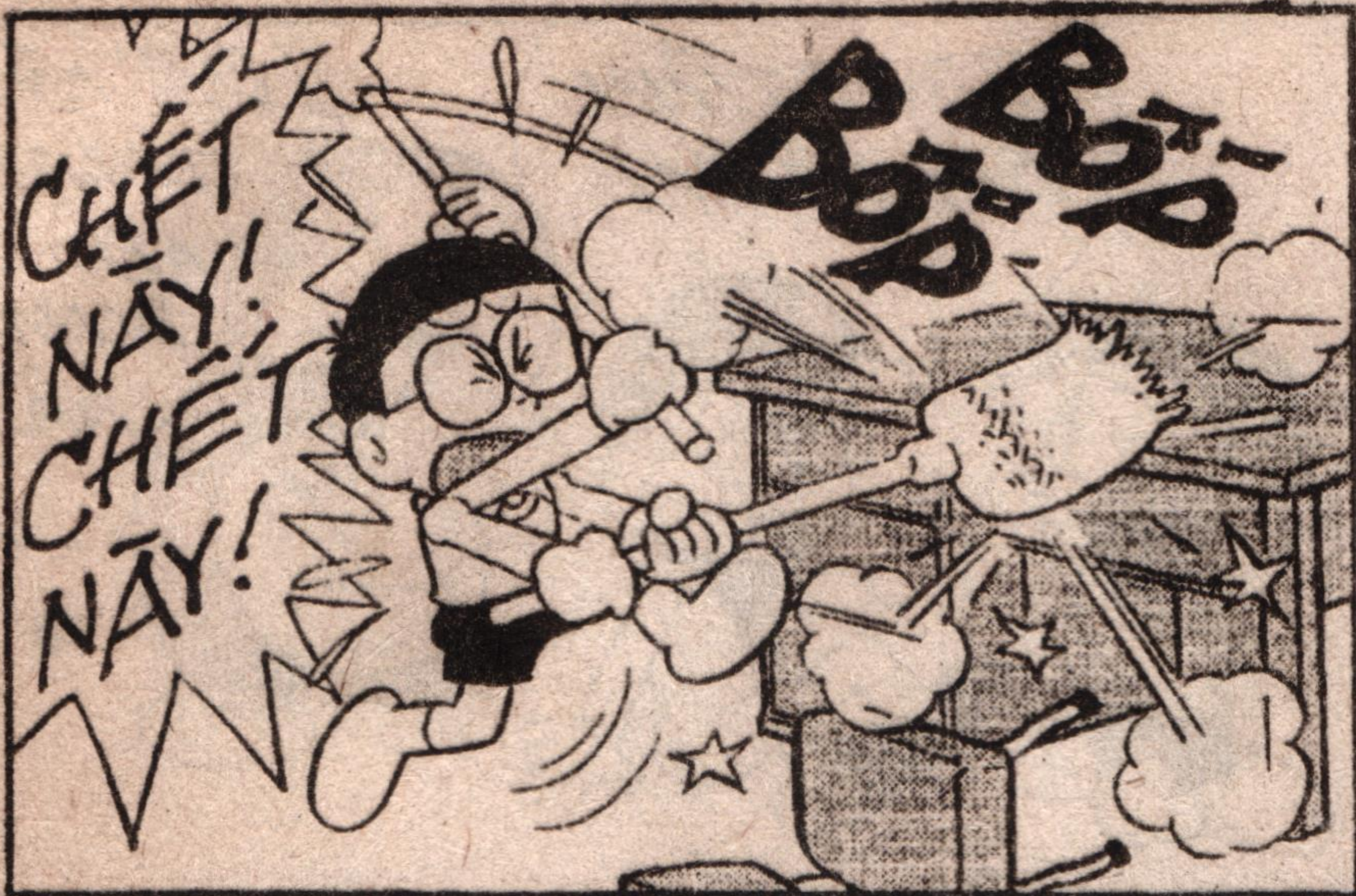

KHÔNG! KHÔNG!
TỚ KHÔNG CHỊU ĐÂU
TỚ GHÉT CON MẬP ẤY LẮM!

BÌNH TĨNH LẠI CỤ ĐI!
ĐỂ TỚ COI LẠI AN-BUM ĐÃ...

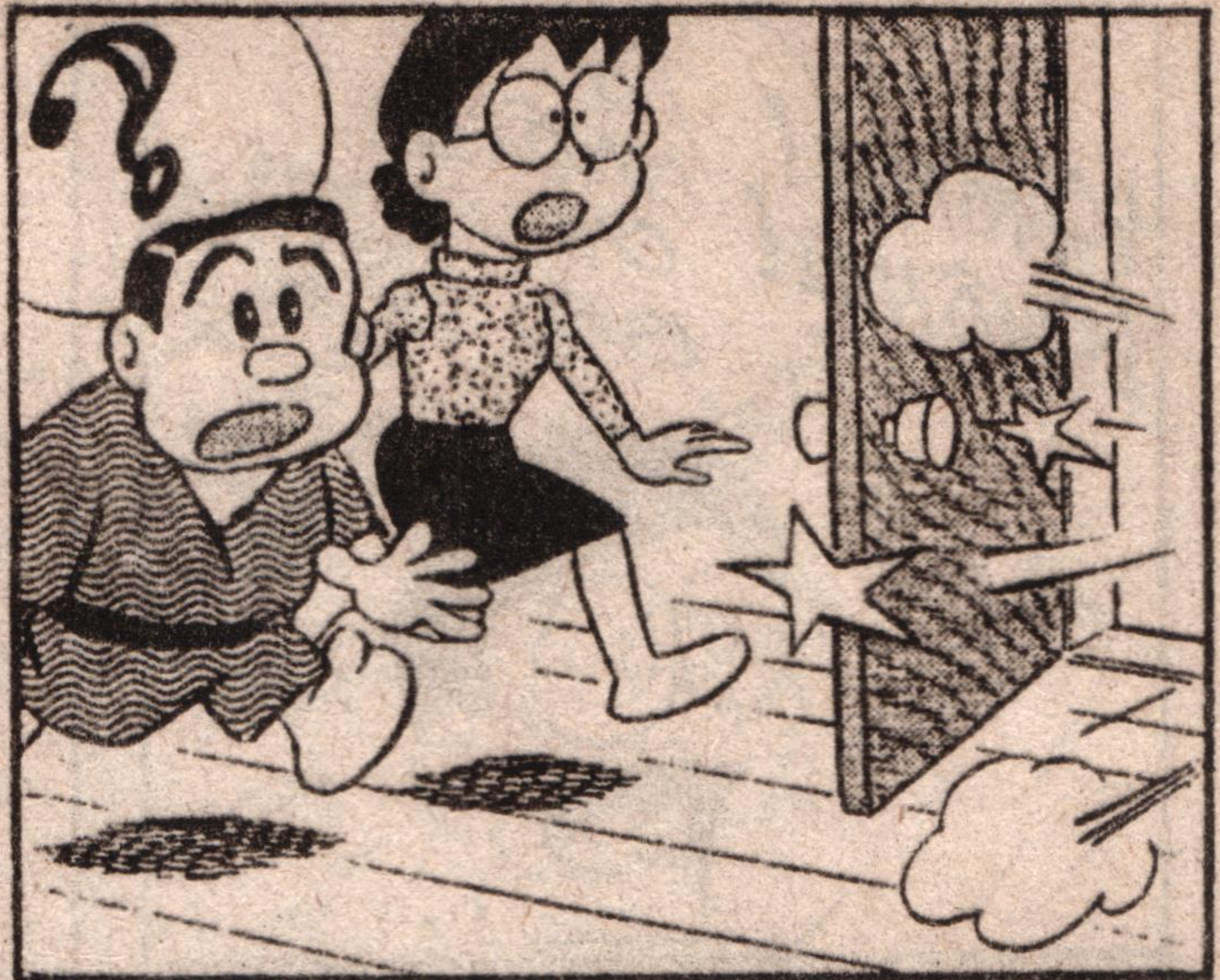

ĐÂY RỒI!
TẤM ẢNH CƯỚI CỦA CẬU ĐẤY!

ĐÂY LÀ ẢNH 1 NĂM SAU...
...VÀ 10 NĂM SAU ĐÓ...

ĐỒ LỪA BỊP! LÁO TOÉT!!!
CÚT NGAY! CÚT NGAY!

BỐP BỐP
CHẾT NÀY! CHẾT NÀY!

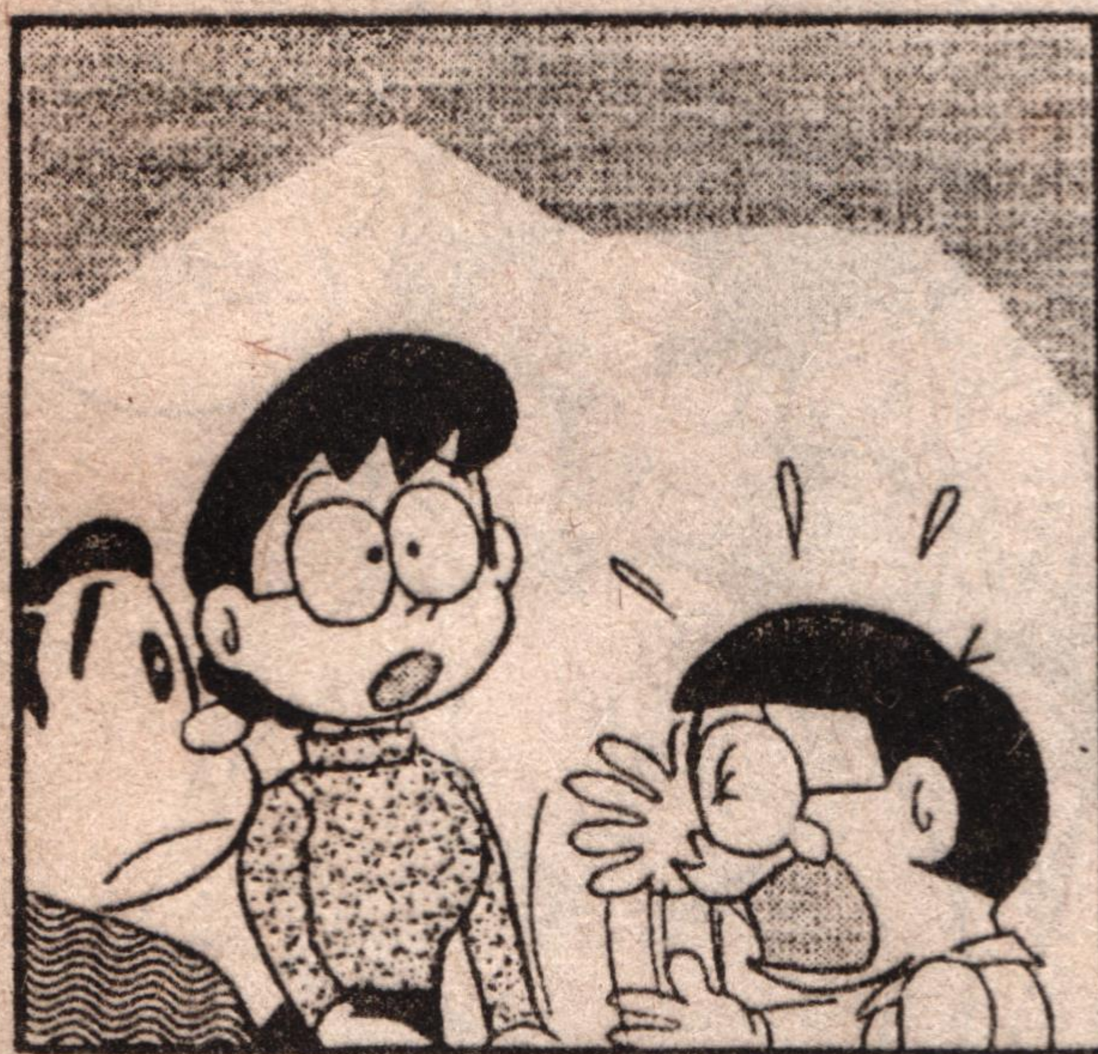

NÔBITA! CON LÀM SAO THẾ?

BỐ ĐÃ XEM KỸ TRONG NGĂN KÉO NÀY, CHẲNG CÓ NGƯỜI NÀO CẢ!
HI HI... LÀM GÌ CÓ CHUYỆN HOANG ĐƯỜNG ẤY, CHẮC LÀ CON NẰM MƠ RỒI!

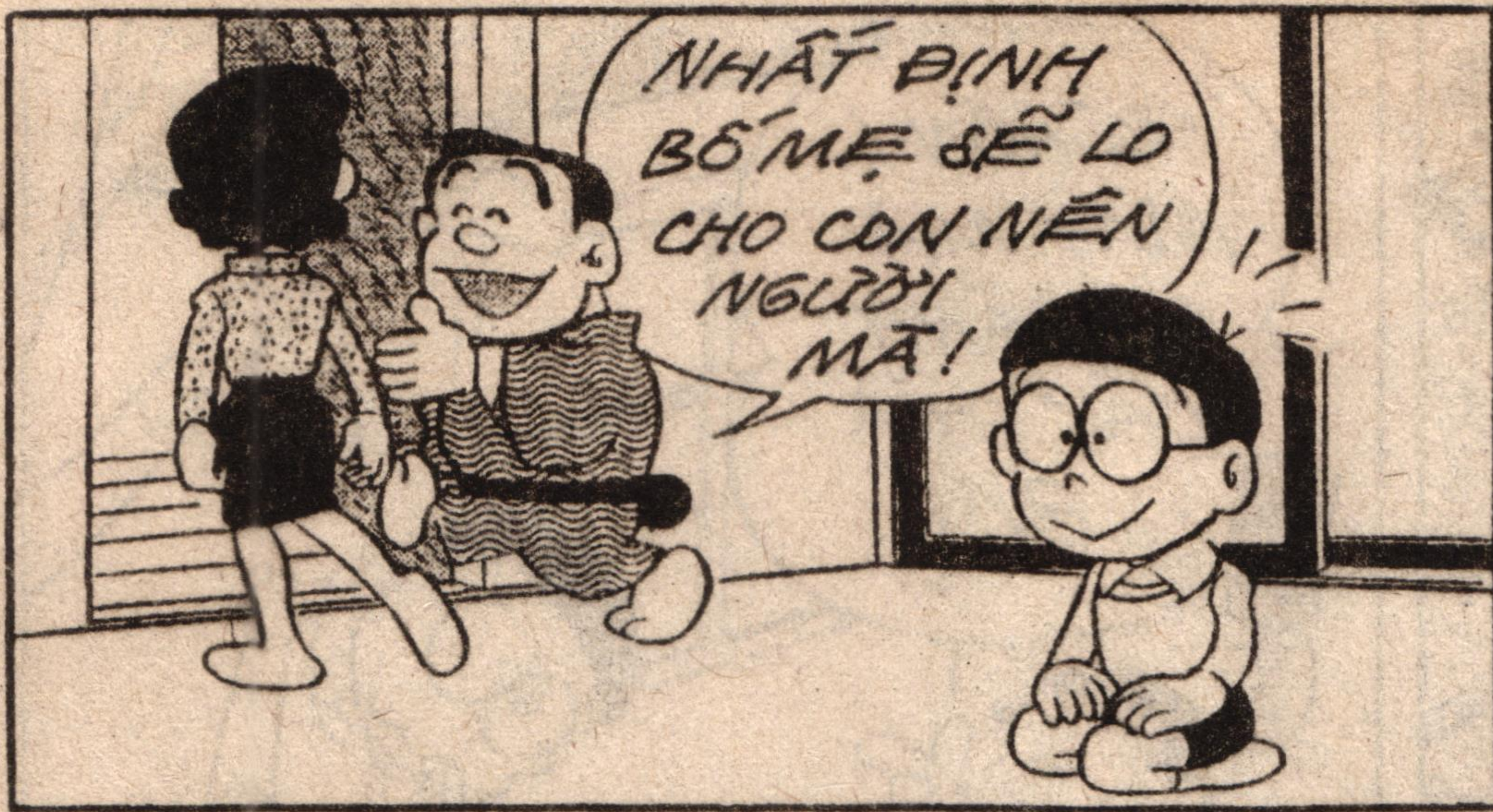
THÔI NGỦ ĐI. ĐỪNG NGHĨ NGỢI NỮA CON Ạ!

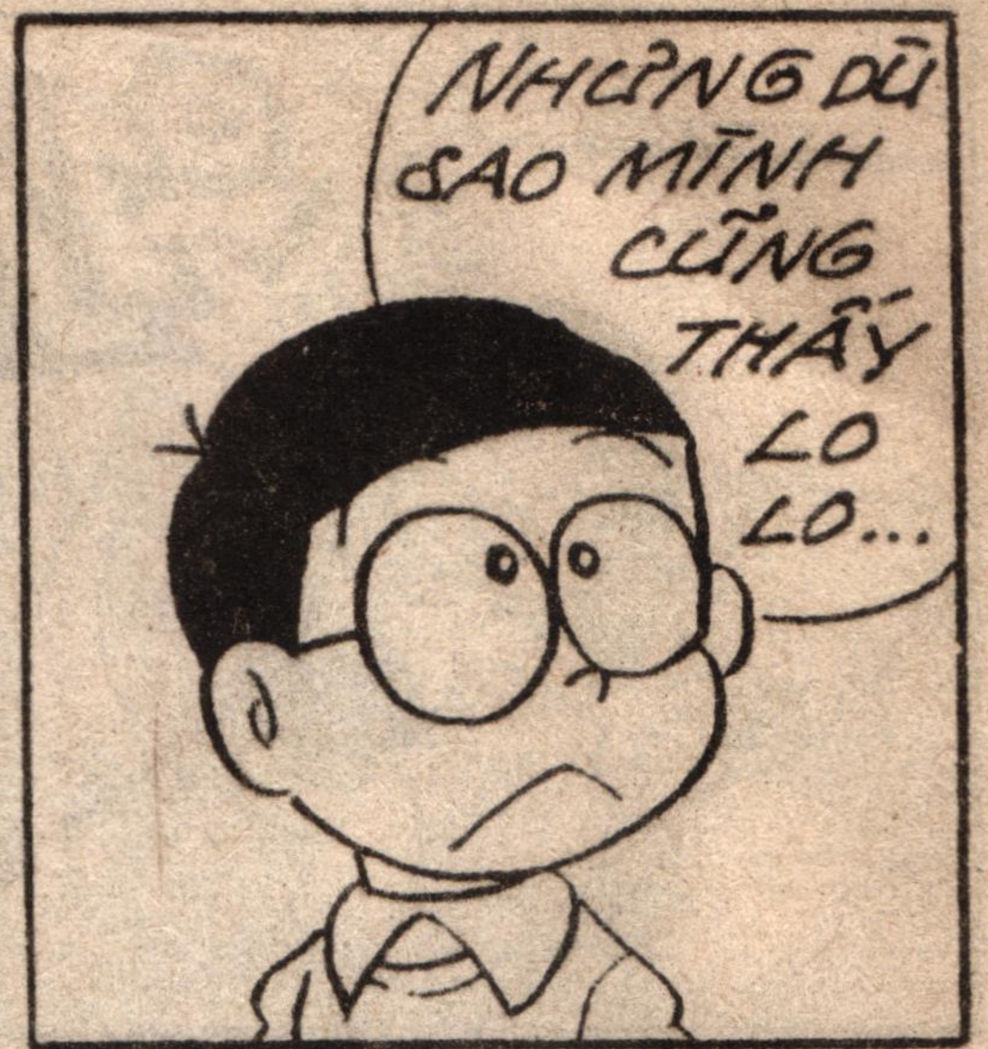

CHẮC CHẮN RỒI ĐẤY CON SẼ HẠNH PHÚC, KHOẺ MẠNH!

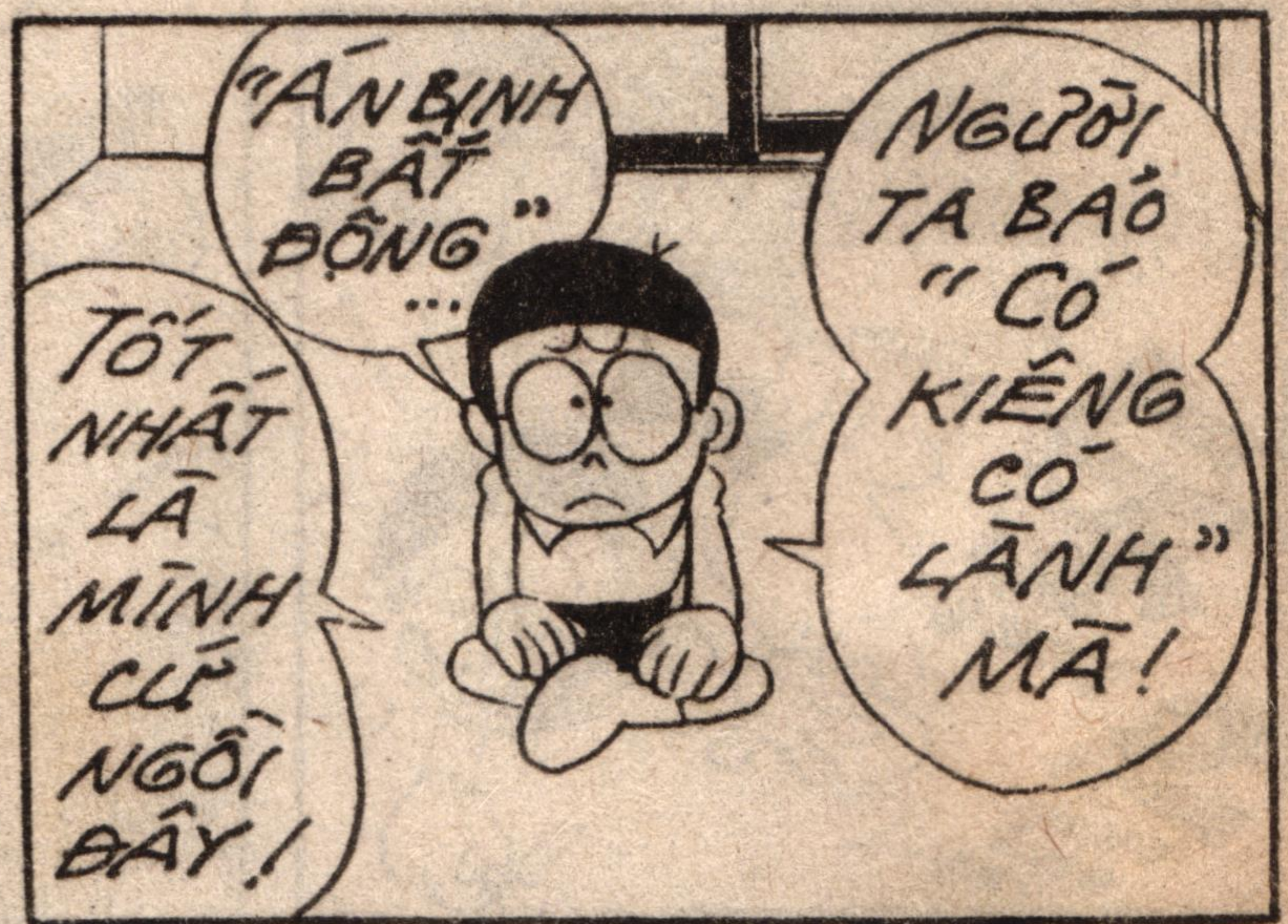

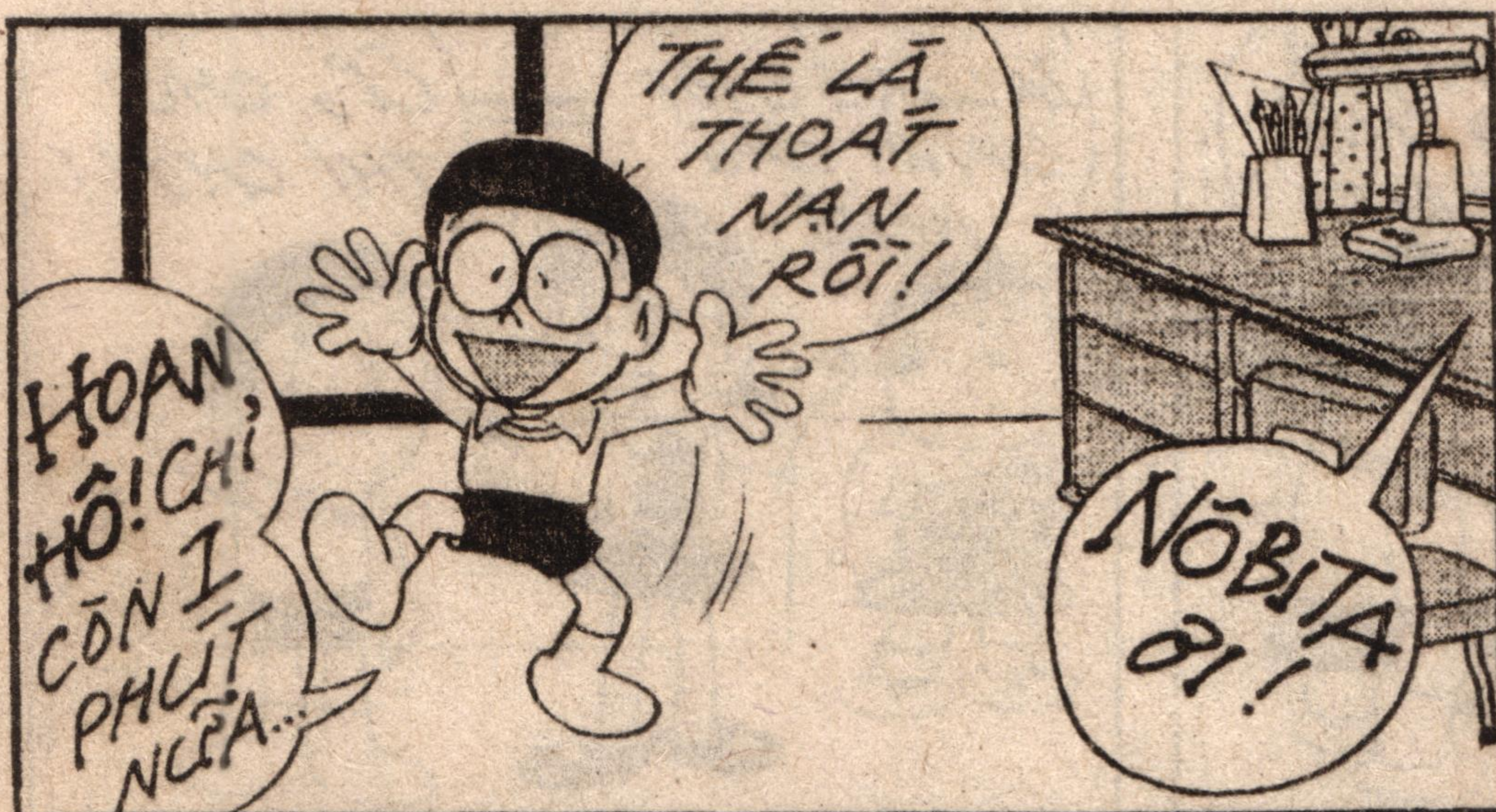
VÀ SẼ LUÔN GẶP MAY MẮN NỮA!

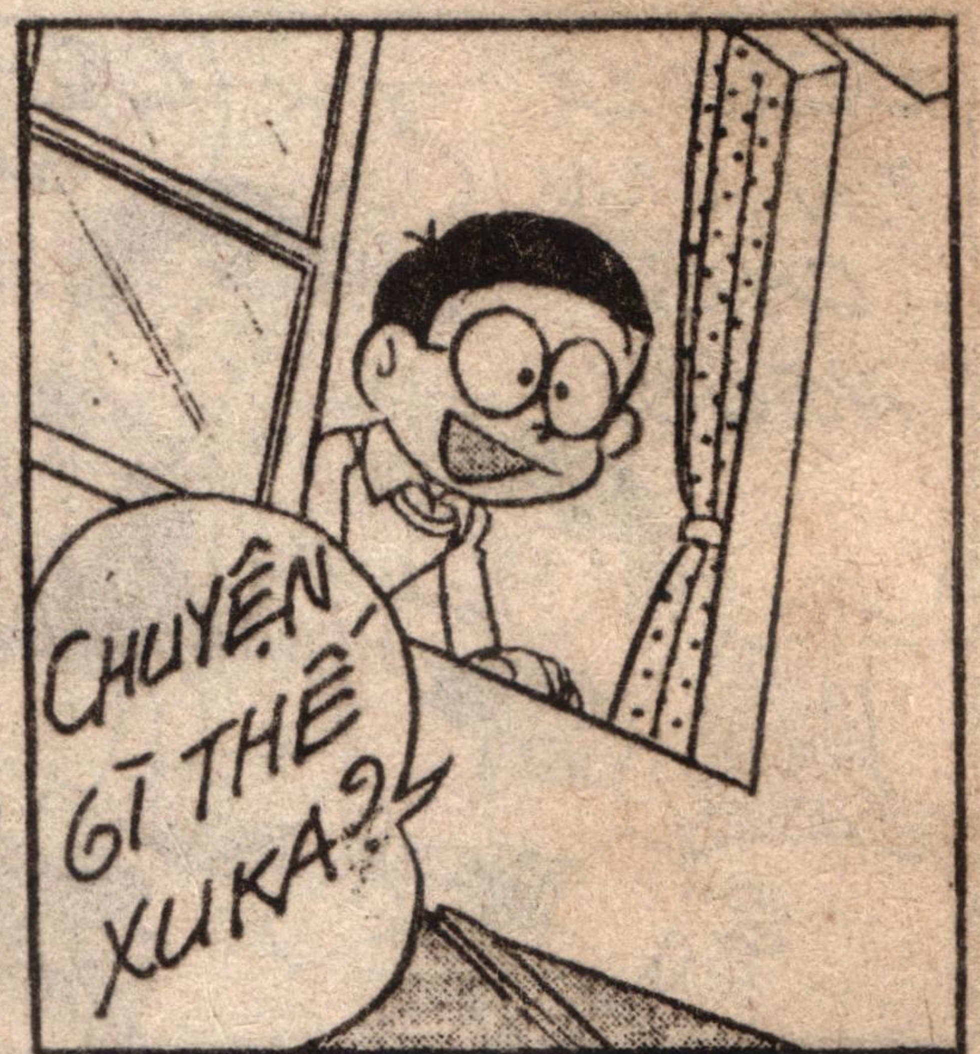

NHẤT ĐỊNH BỐ MẸ SẼ LO CHO CON NÊN NGƯỜI MÀ!

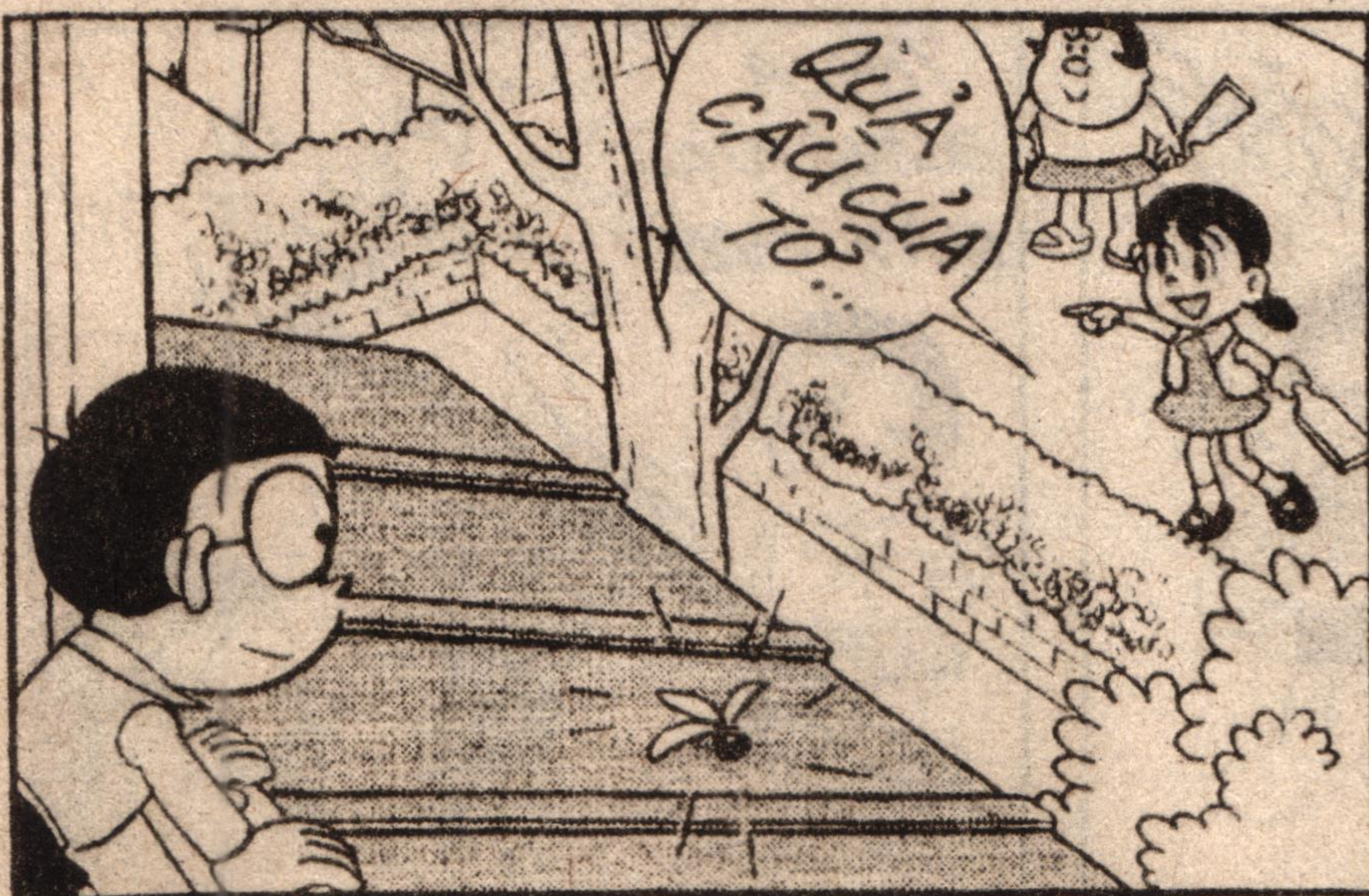

NHƯNG DÙ SAO MÌNH CŨNG THẤY LO LO...

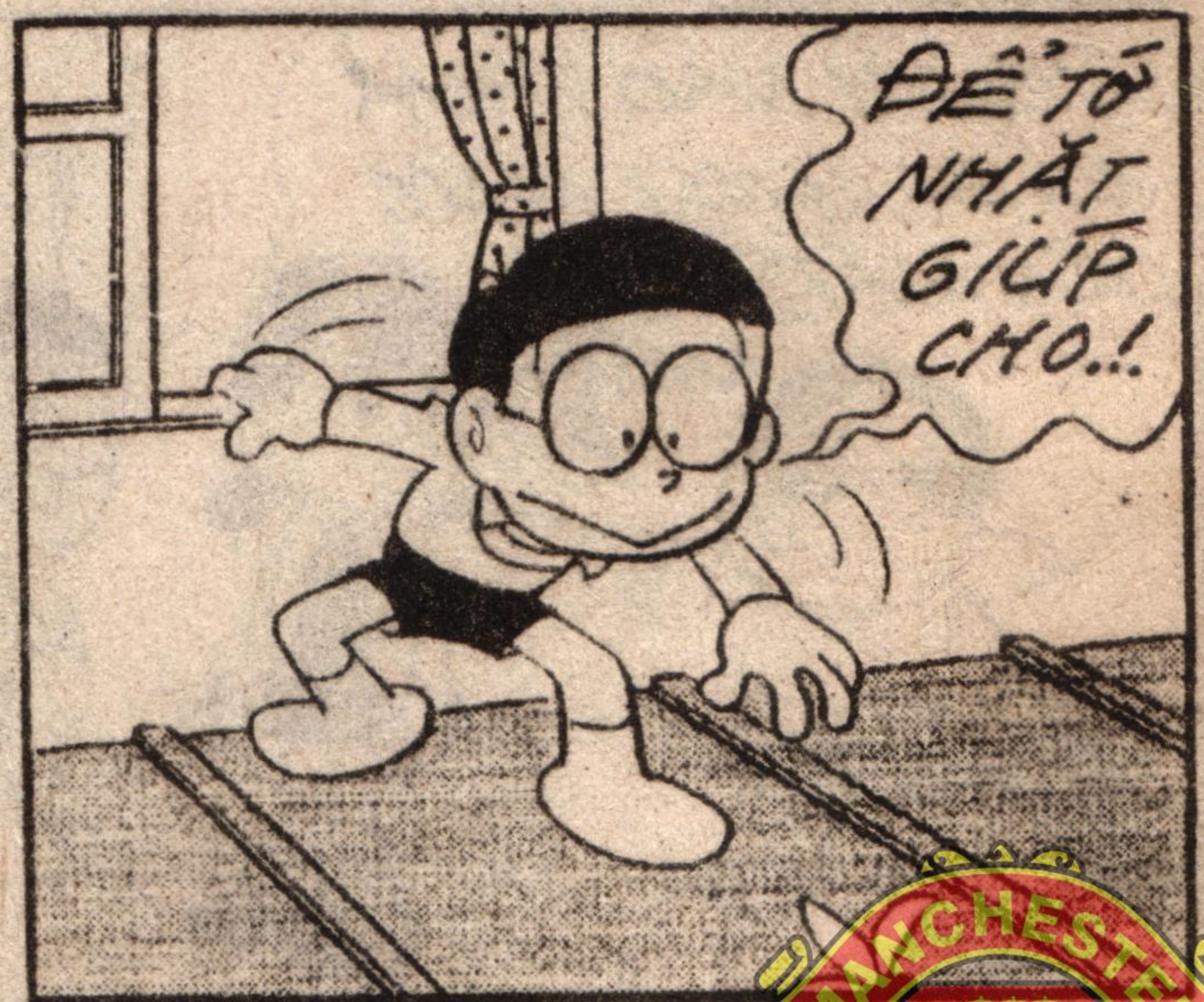

BÂY GIỜ ĐÃ 20 PHÚT RỒI!
NÓ BẢO NỬA TIẾNG NỮA MÌNH SẼ GẶP TAI NẠN...

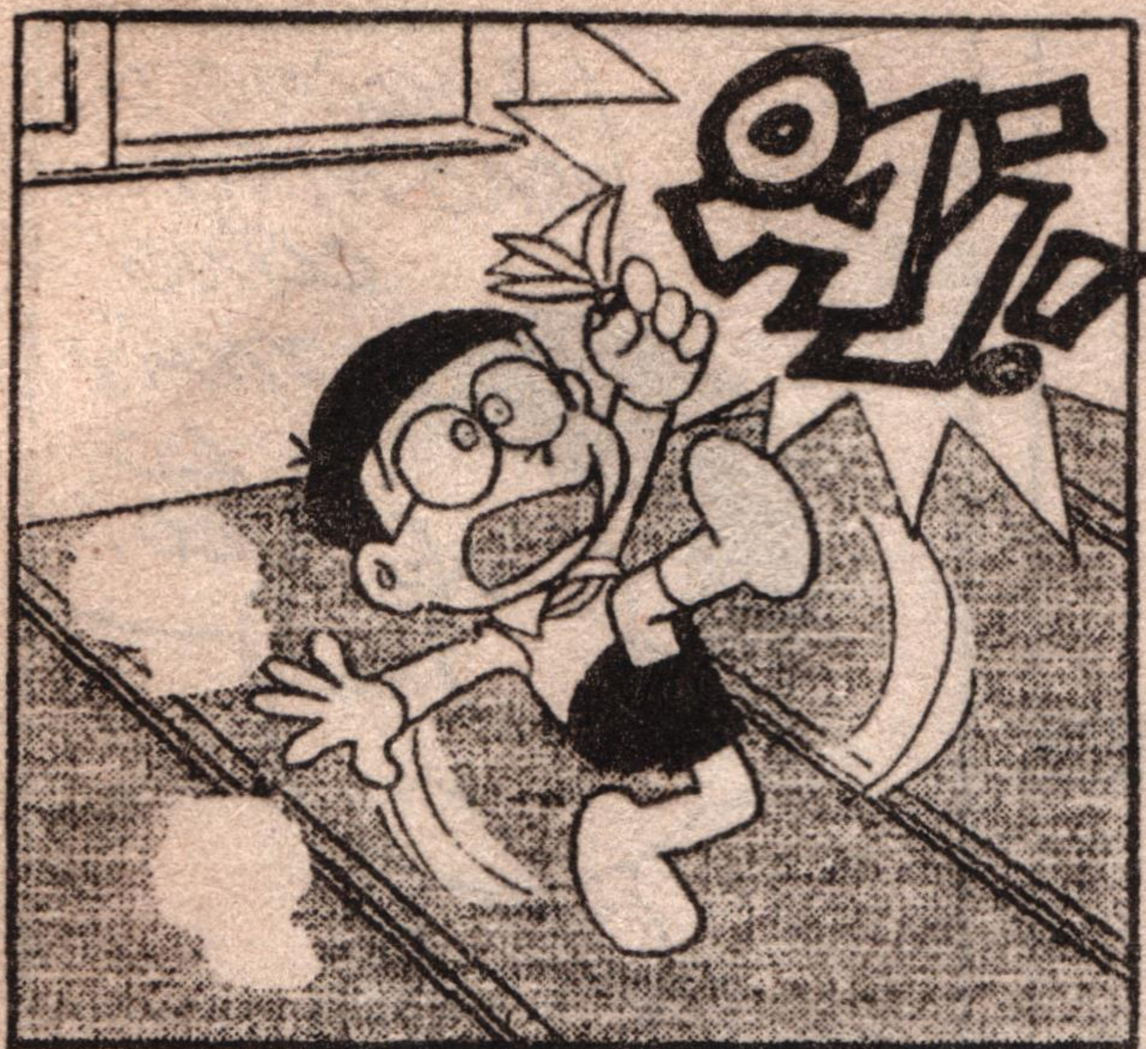

NGƯỜI TA BẢO "CÓ KIÊNG CÓ LÀNH" MÀ!
"ÁN BINH BẤT ĐỘNG"...
TỐT NHẤT LÀ MÌNH CỨ NGỒI ĐÂY!

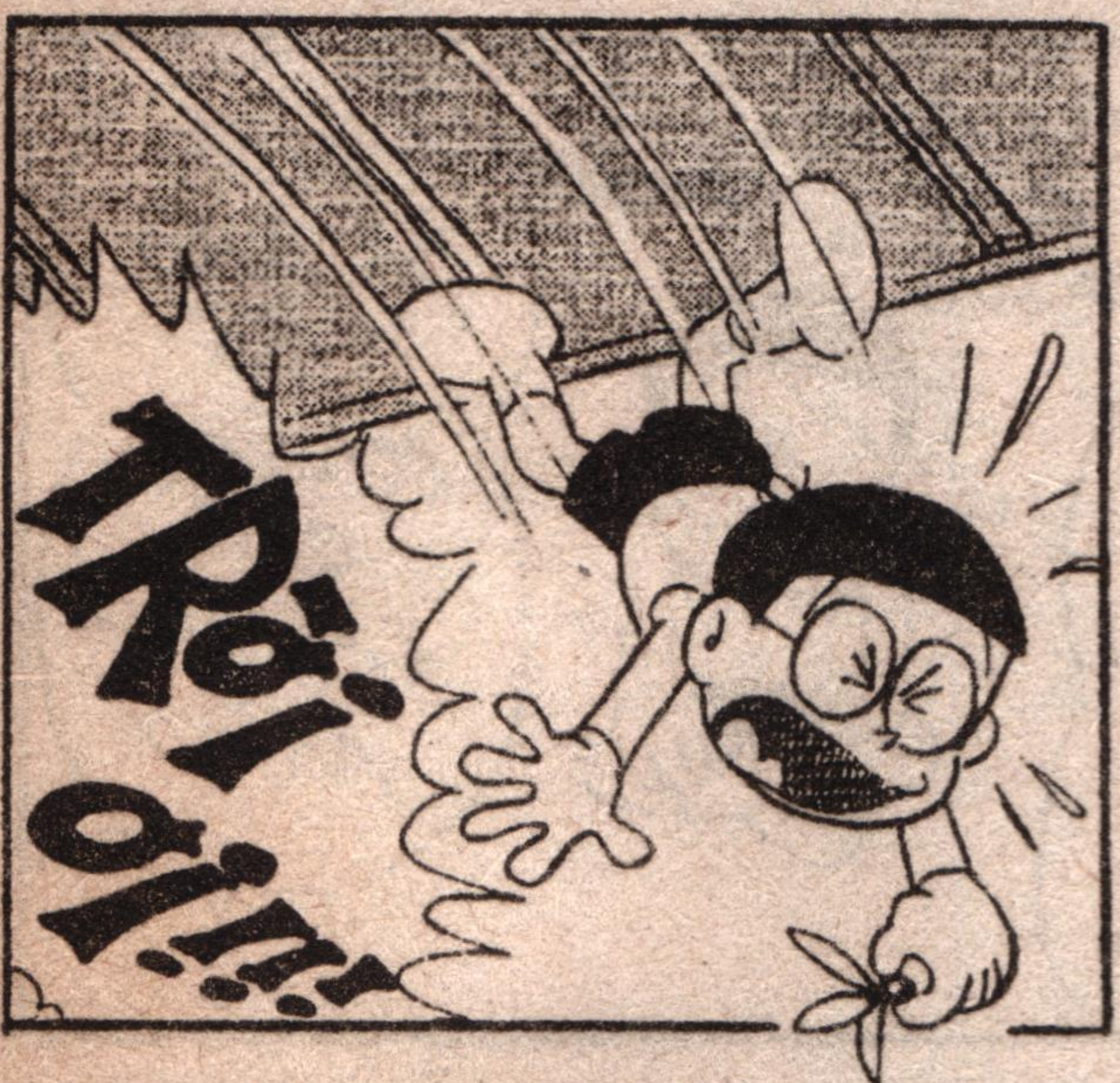

THẾ LÀ THOÁT NẠN RỒI!
HOAN HÔ! CHỈ CÒN 1 PHÚT NỮA...
NÔBITA ƠI!

CHUYỆN GÌ THẾ XUKA?

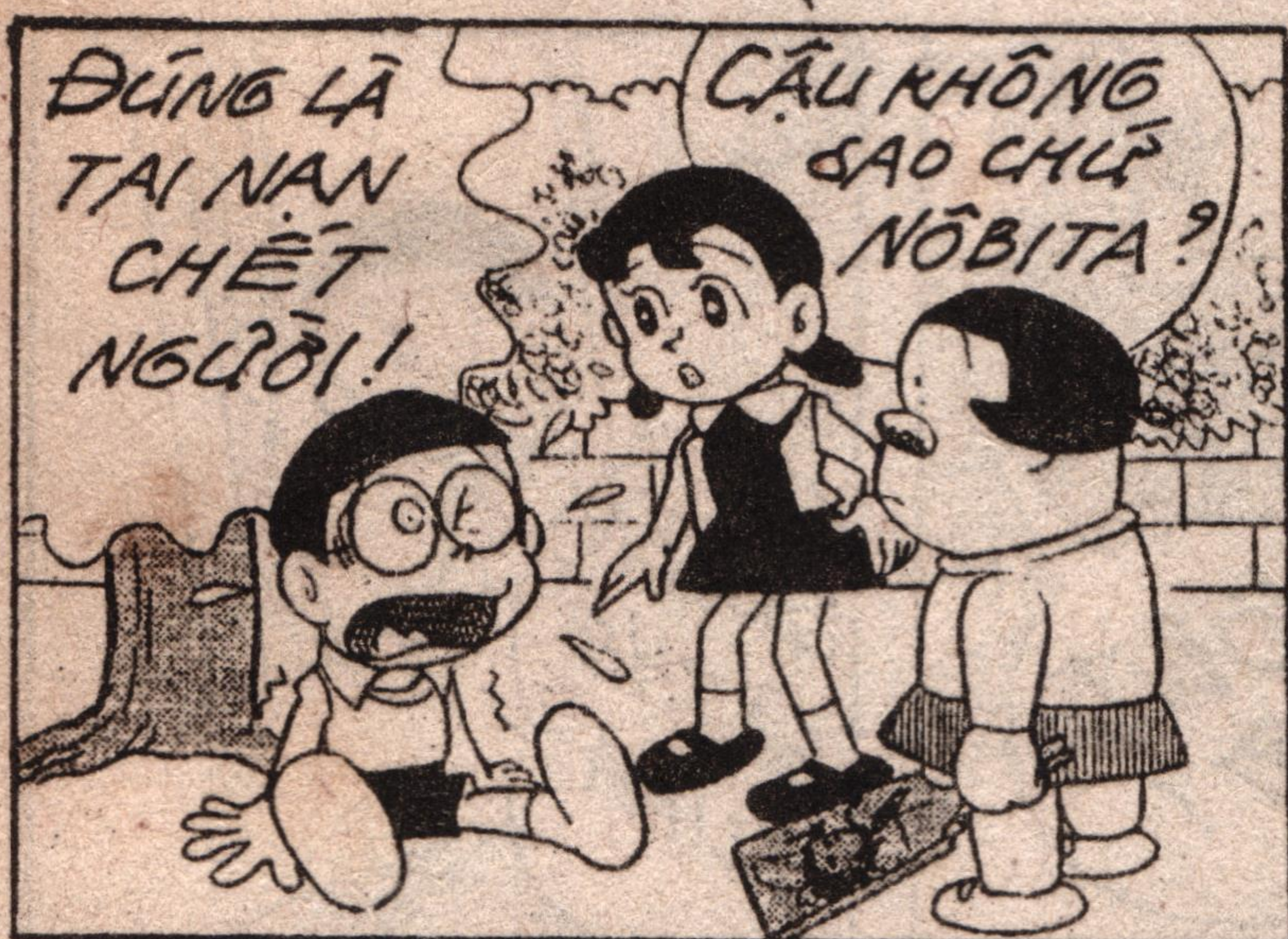

QUẢ CẦU CỦA TỚ...

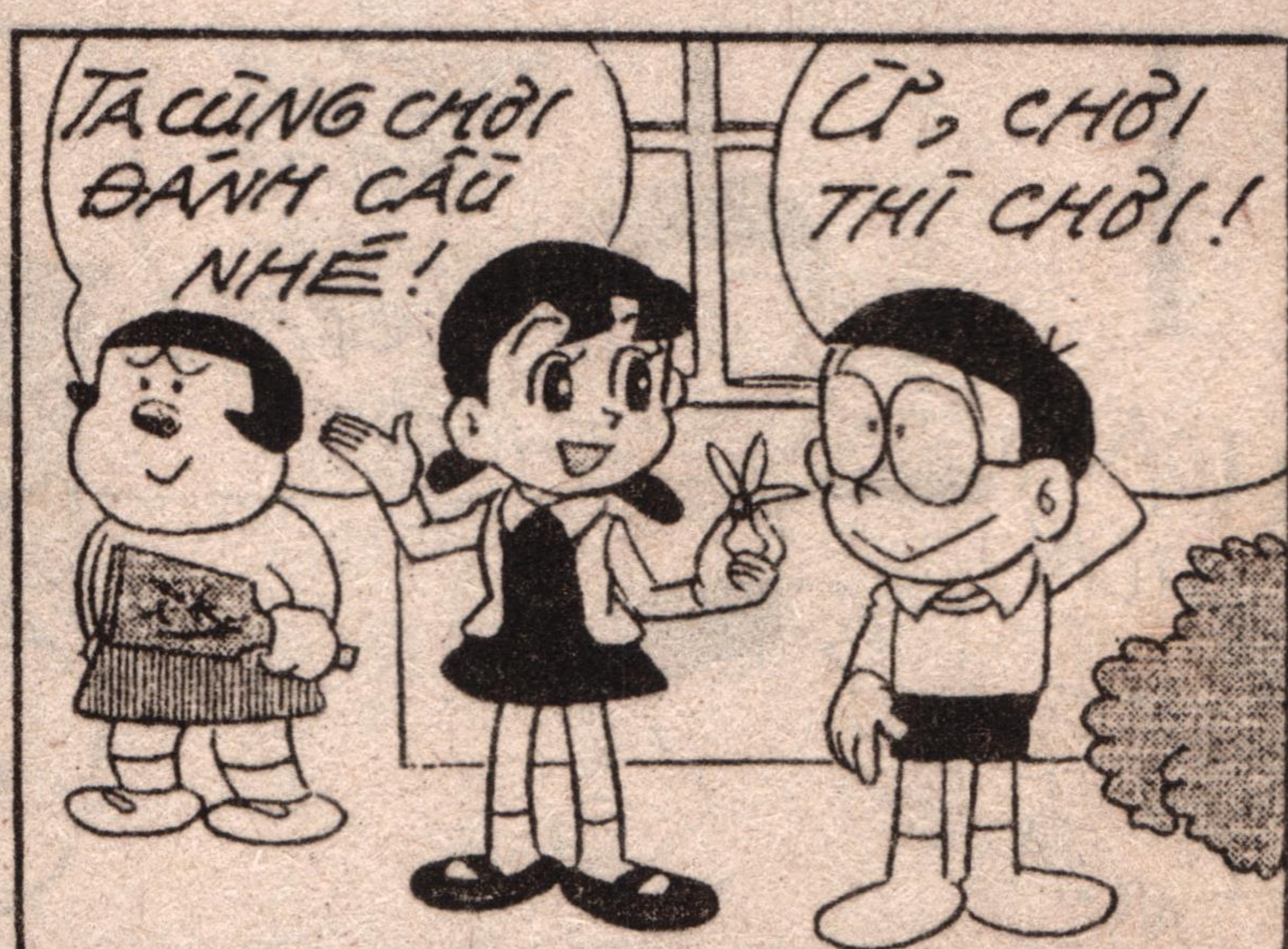

ĐỂ TỚ NHẶT GIÚP CHO..!

OÁI!

TRỜI ƠI!!

HÚ HỒN! MAY MÀ CÓ CÀNH CÂY CHÌA RA...

ĐÚNG LÀ TAI NẠN CHẾT NGƯỜI!
CẬU KHÔNG SAO CHỨ NÔBITA?

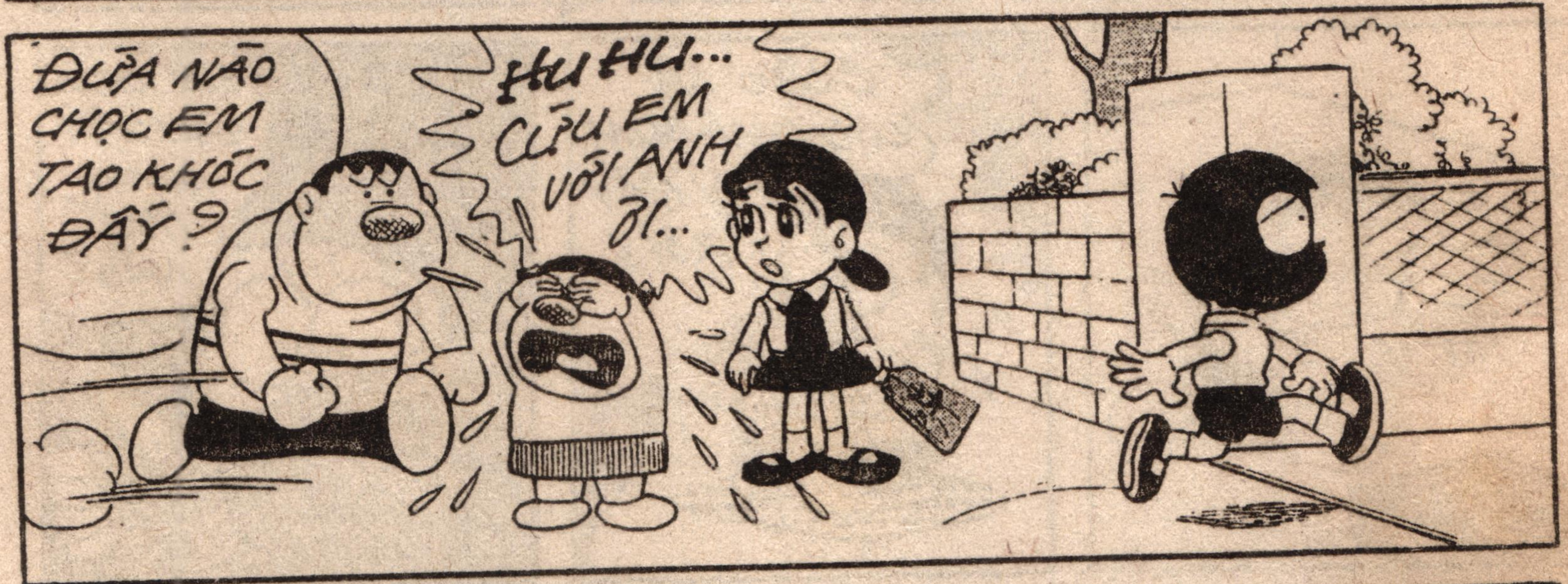

TA CŨNG CHƠI ĐÁNH CẦU NHÉ!
Ừ, CHƠI THÌ CHƠI!

NGƯỜI NÀO THUA SẼ BỊ QUẸT MỰC LÊN MẶT, CHỊU KHÔNG?
ĐỒNG Ý!

THUA ĐỪNG KHÓC ĐẤY NHÉ!
BẮT ĐẦU ĐI, ĐỪNG NHIỀU LỜI!

HA HA... CÁI MẶT ĐEN THUI, XẤU XÍ CHƯA KÌA!

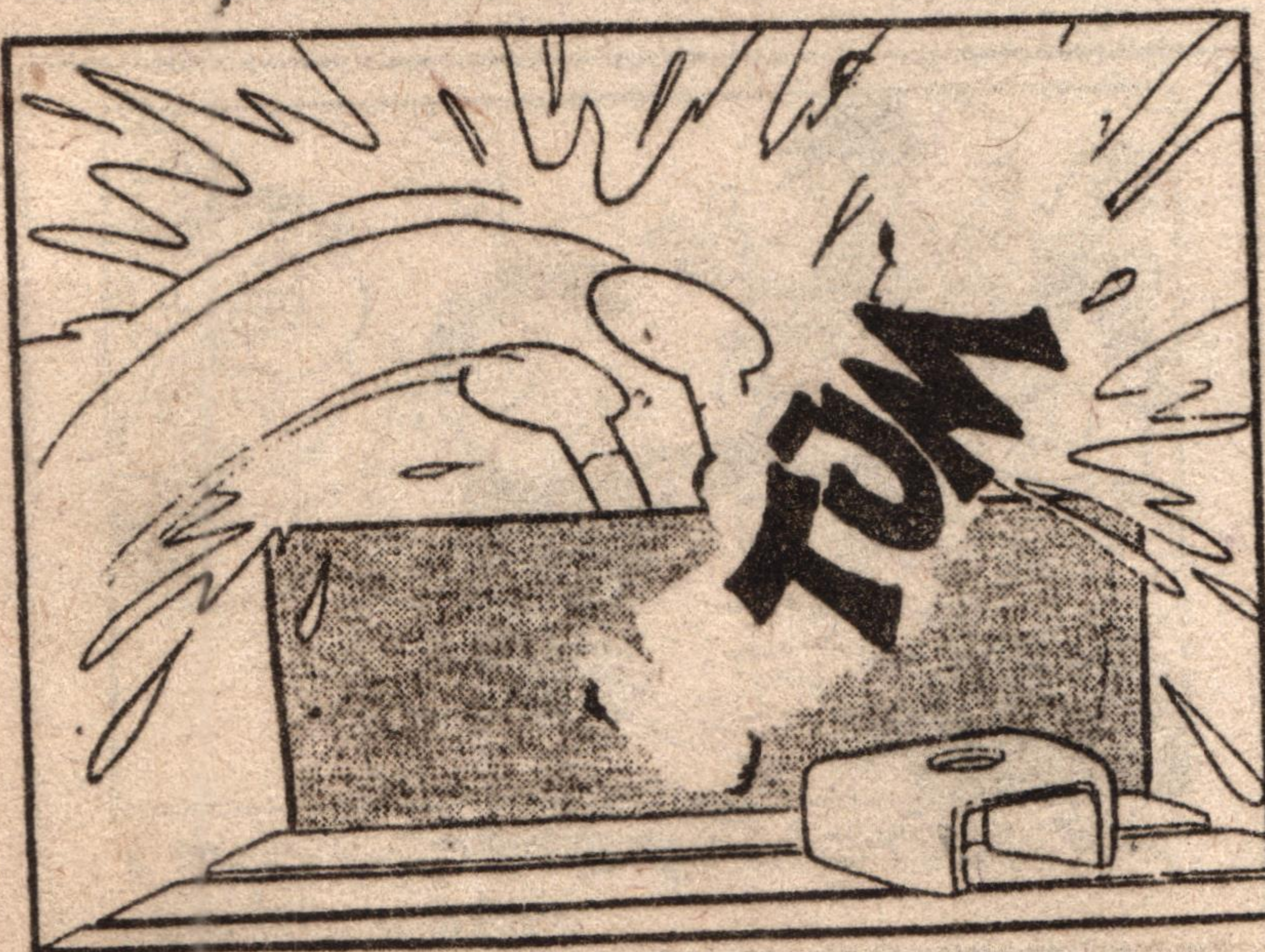

VẪN CÒN HƠN CẬU! CON GÁI GÌ MÀ BÉO LÙ NHƯ CỦ KHOAI TÂY!
CÁI GÌ? CẬU... DÁM BẢO TỚ LÀ CỦ KHOAI Á?

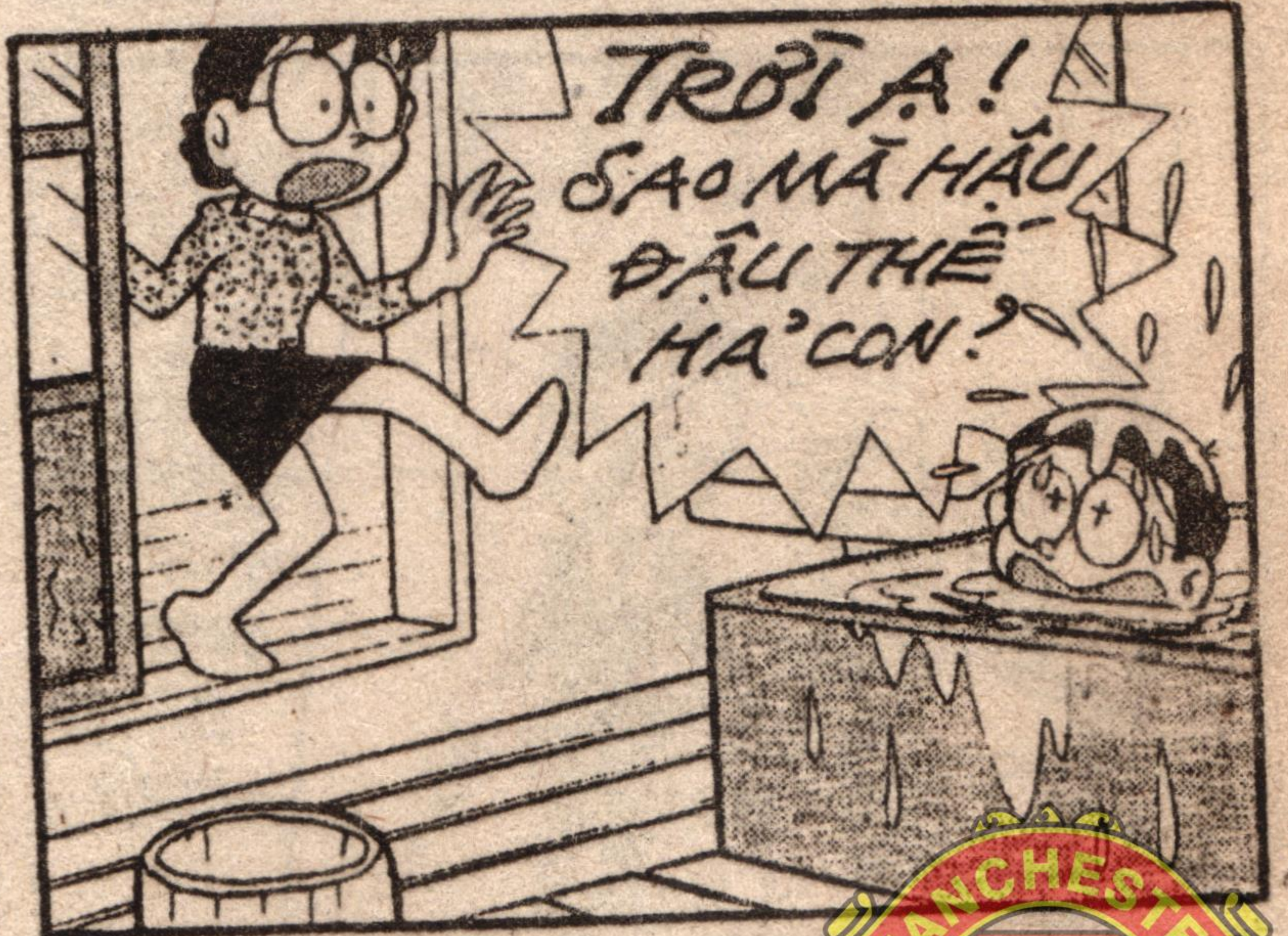

ĐỨA NÀO CHỌC EM TAO KHÓC ĐẤY?
HU HU... CỨU EM VỚI ANH ƠI...

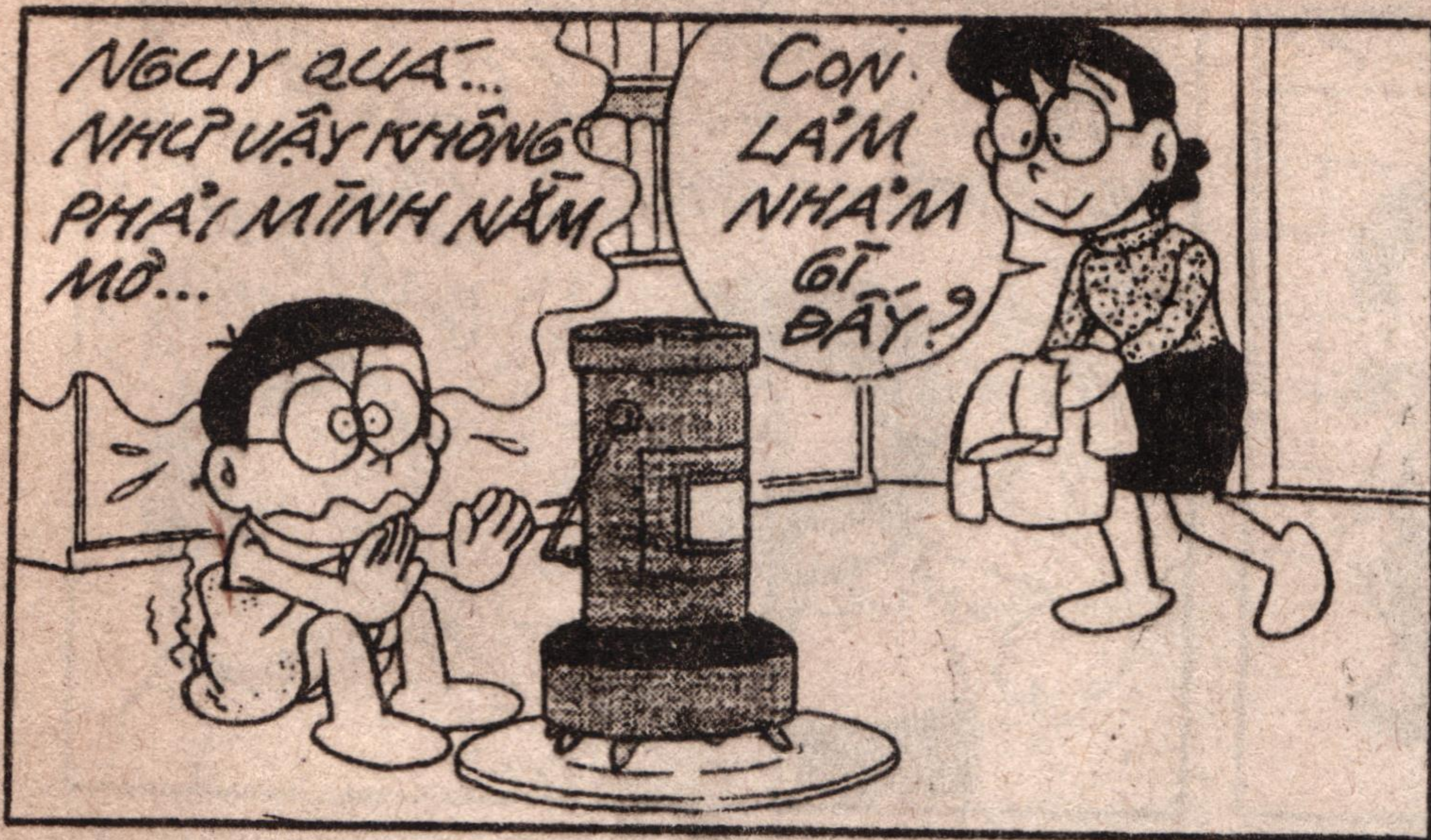

HỞ... CÒN VIỆC NGÃ VÀO HỒ NƯỚC?

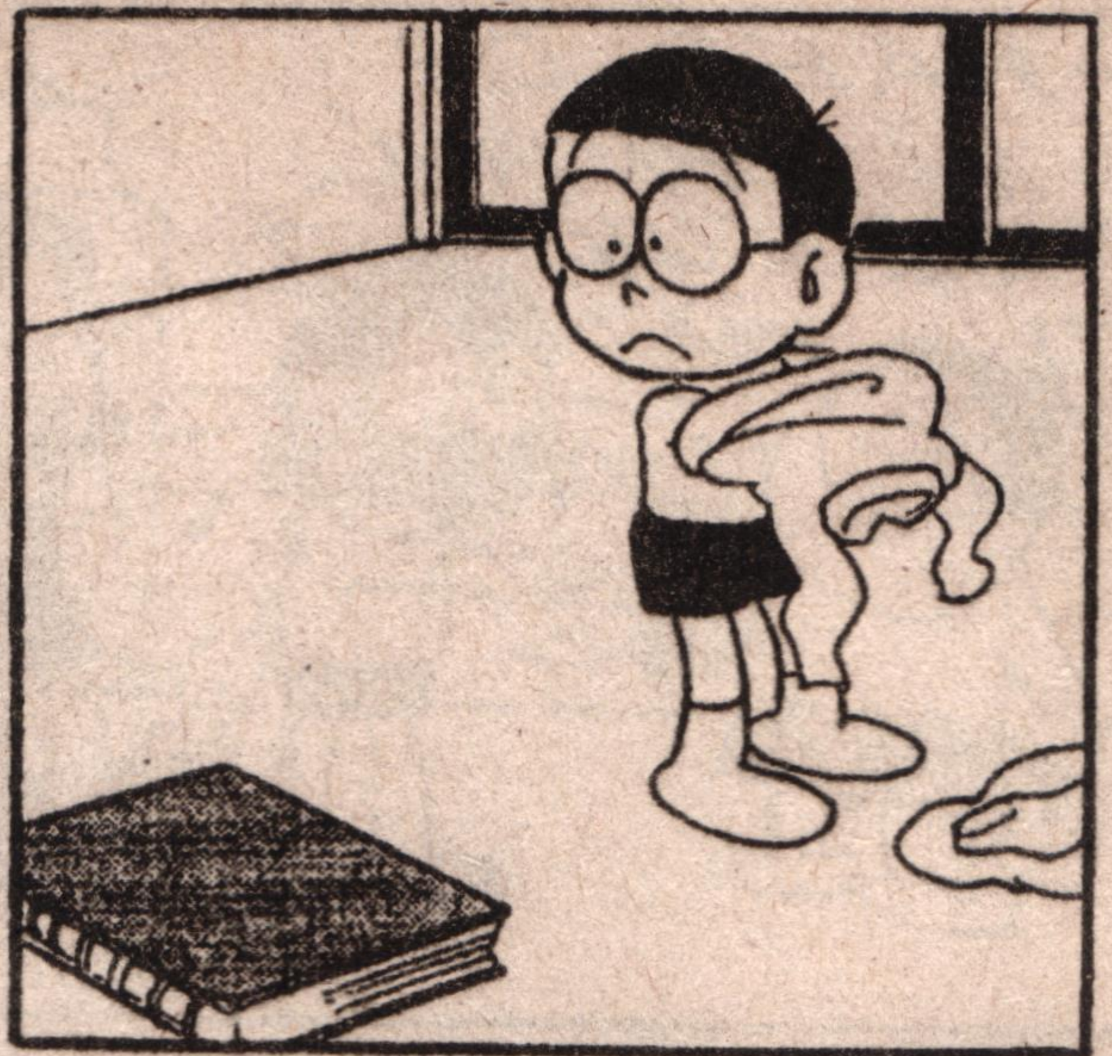

HI HI... KHÔNG SAO?
HỒ NƯỚC CAO THẾ LÀM SAO NGÃ VÀO ĐƯỢC?

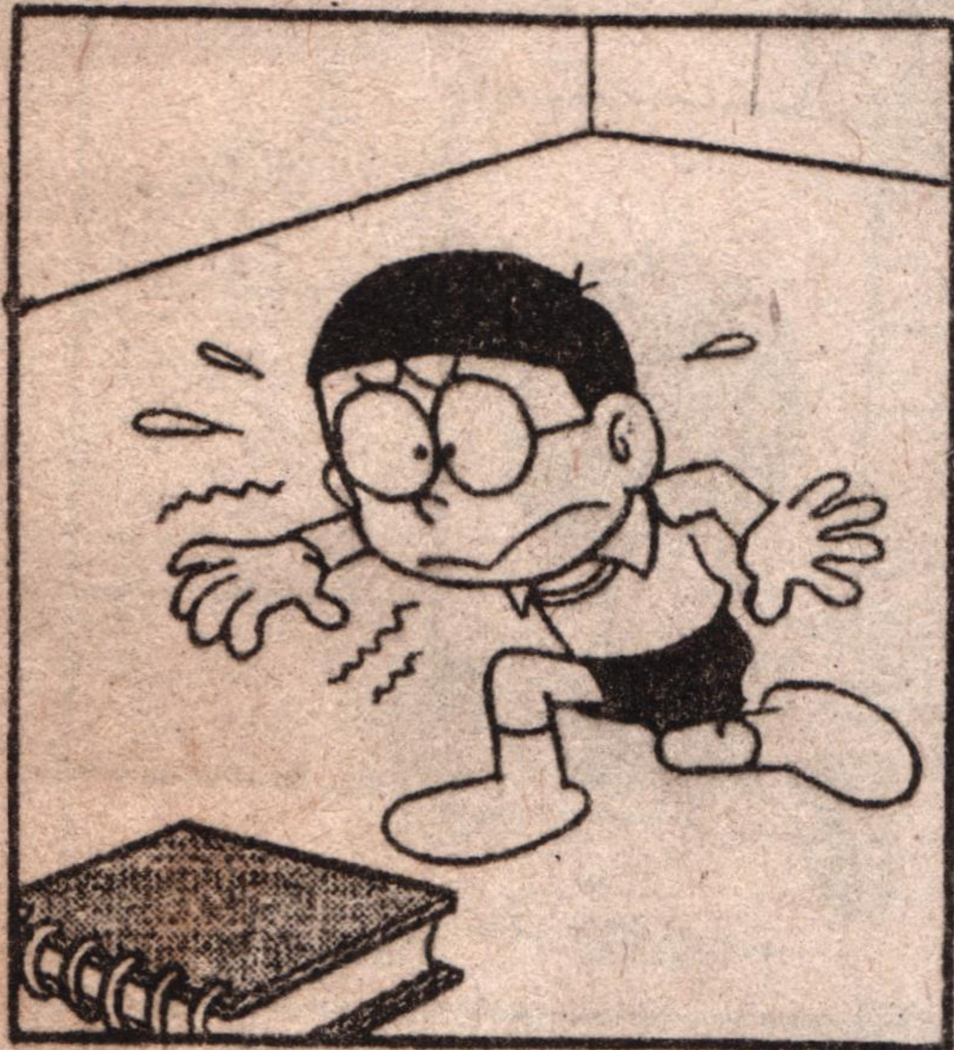

TÙM

TRỜI Ạ! SAO MÀ HẬU ĐẬU THẾ HẢ CON?

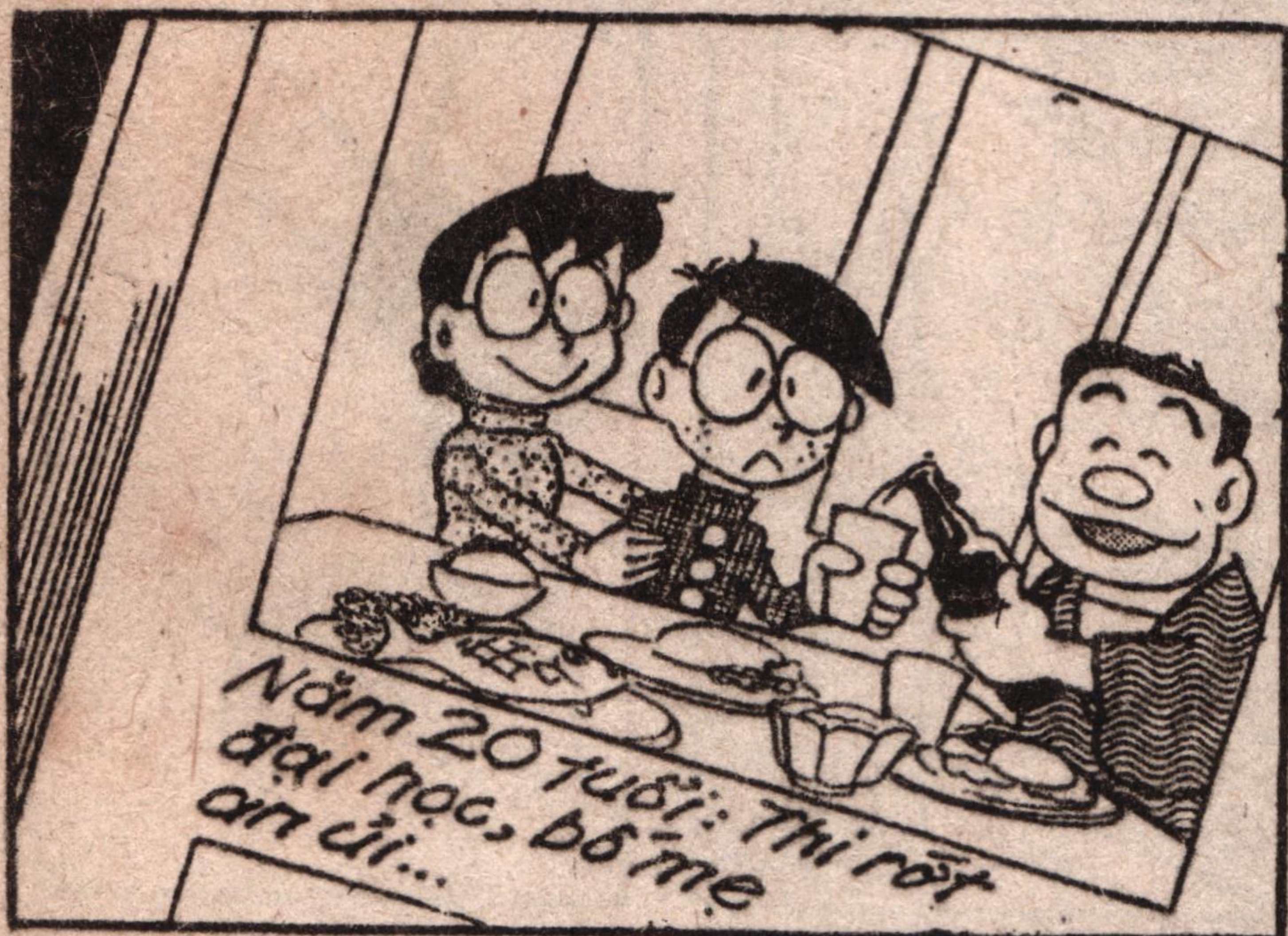

NGUY QUÁ... NHƯ VẬY KHÔNG PHẢI MÌNH NẰM MƠ...
CON LẢM NHẢM GÌ ĐẤY?

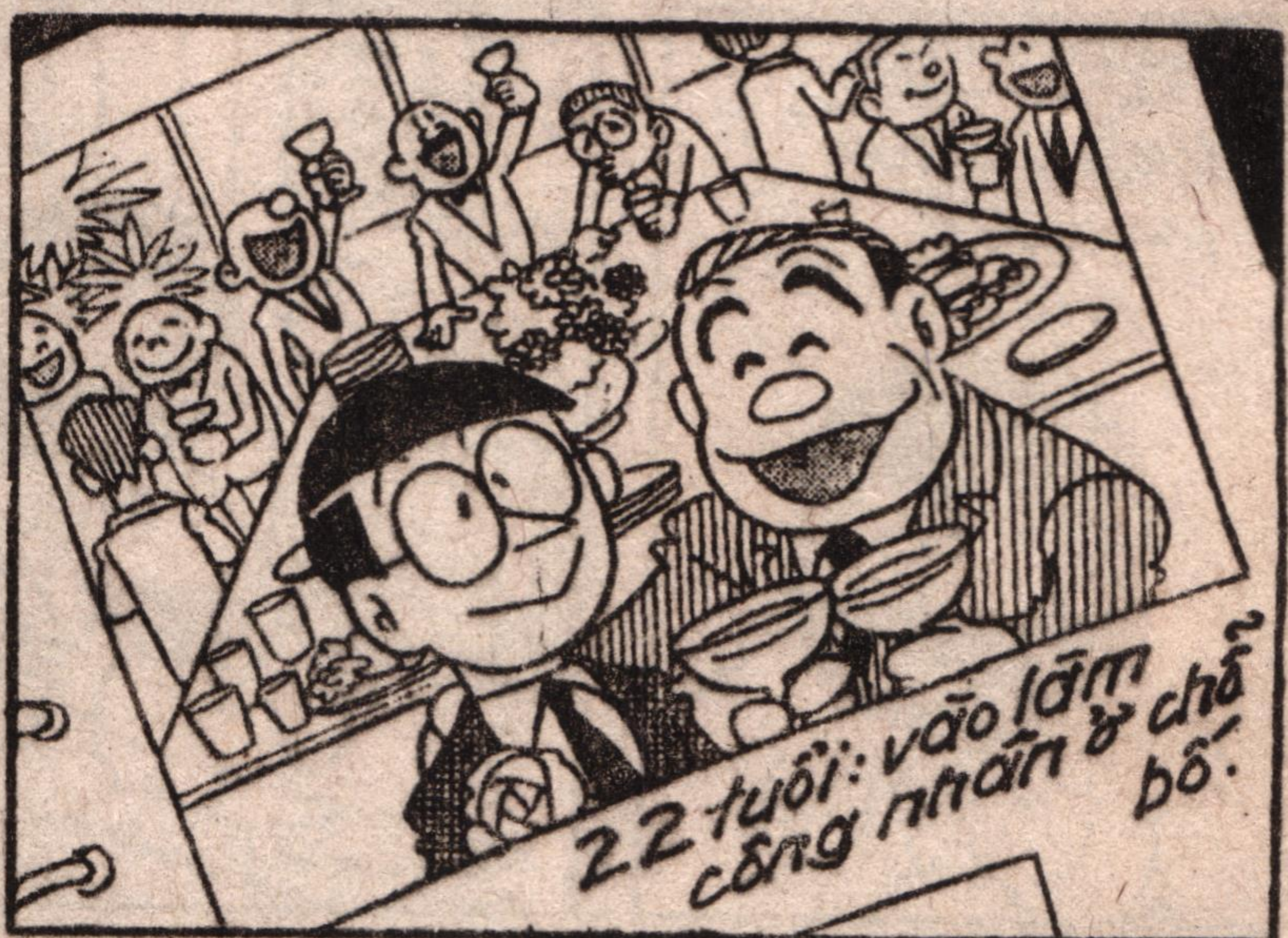

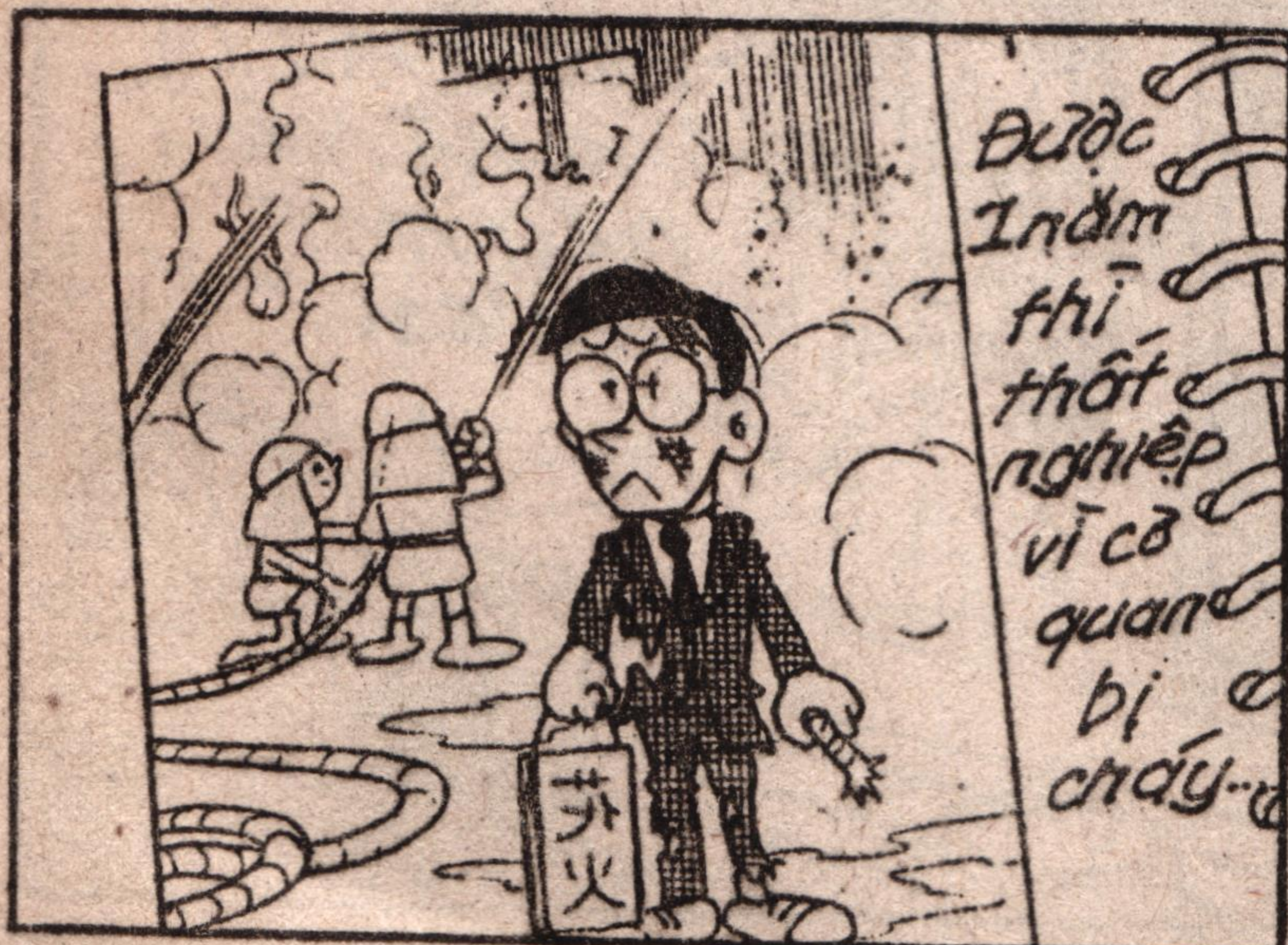

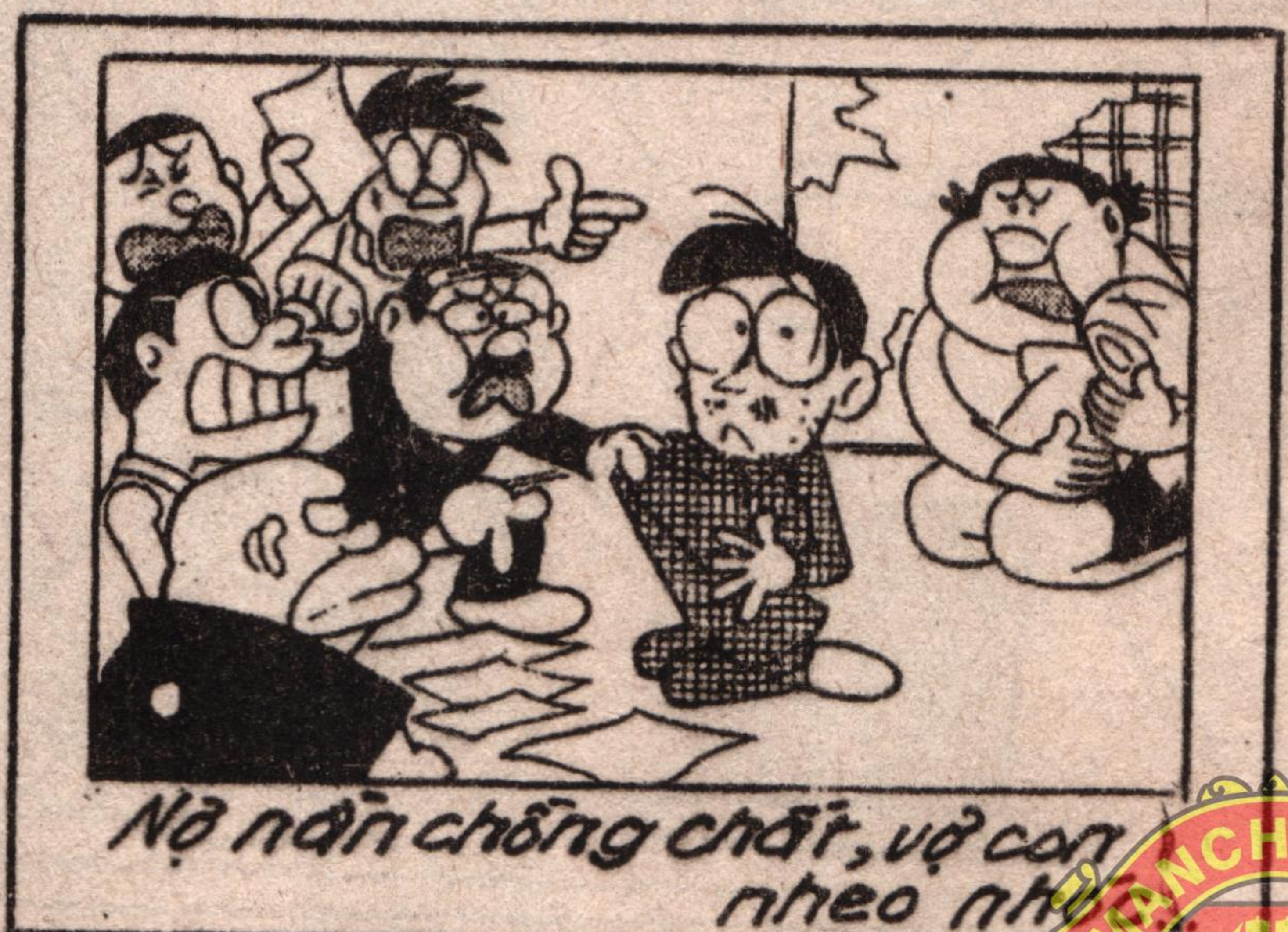

ĐÚNG LÀ CUỐN AN-BUM HỒI NÃY RỒI!

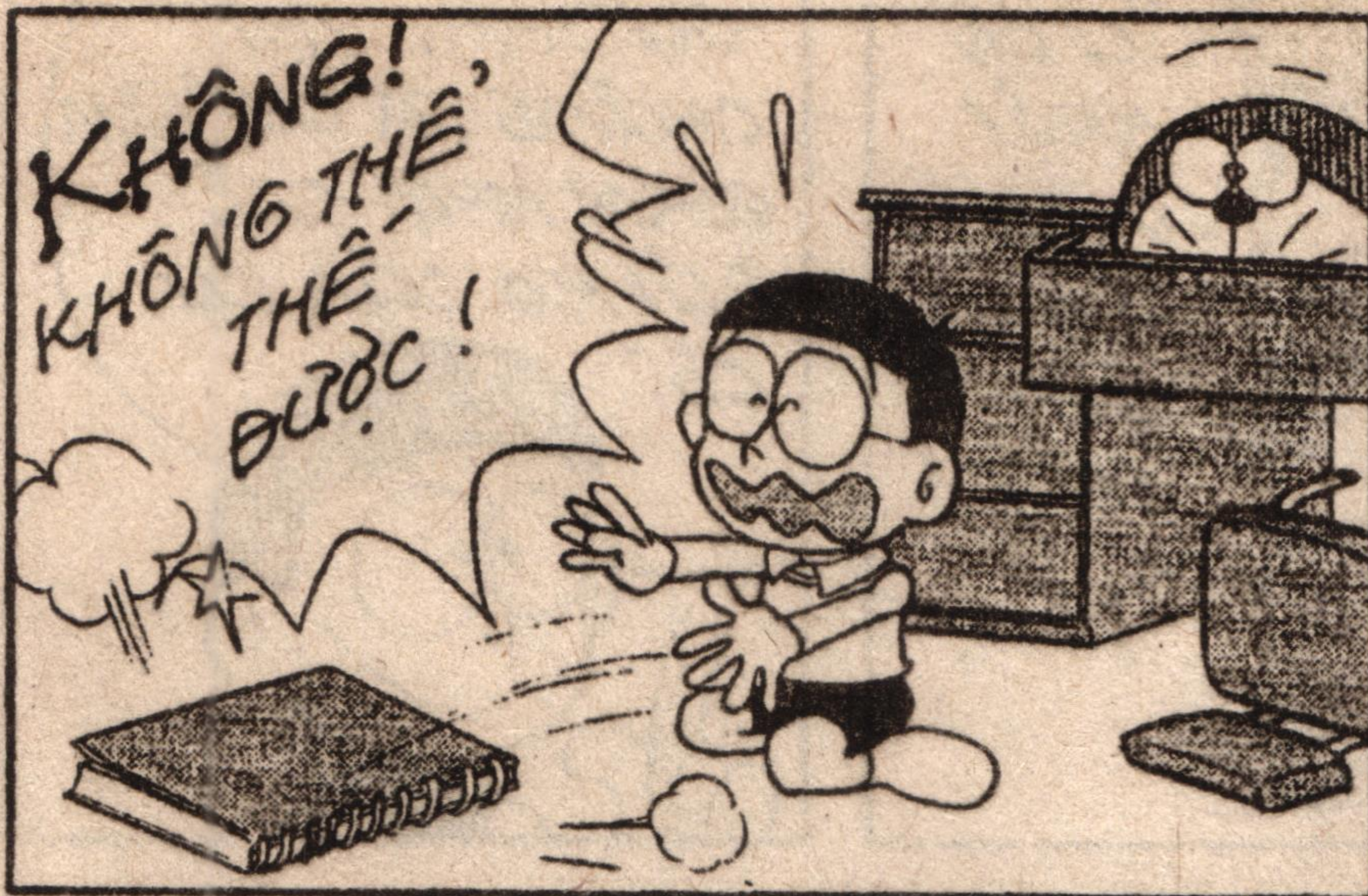

ĐỂ XEM HẬU VẬN MÌNH THẾ NÀO?

Năm 20 tuổi: Thi rớt đại học, bố mẹ an ủi...

22 tuổi: vào làm công nhân ở chỗ bố.

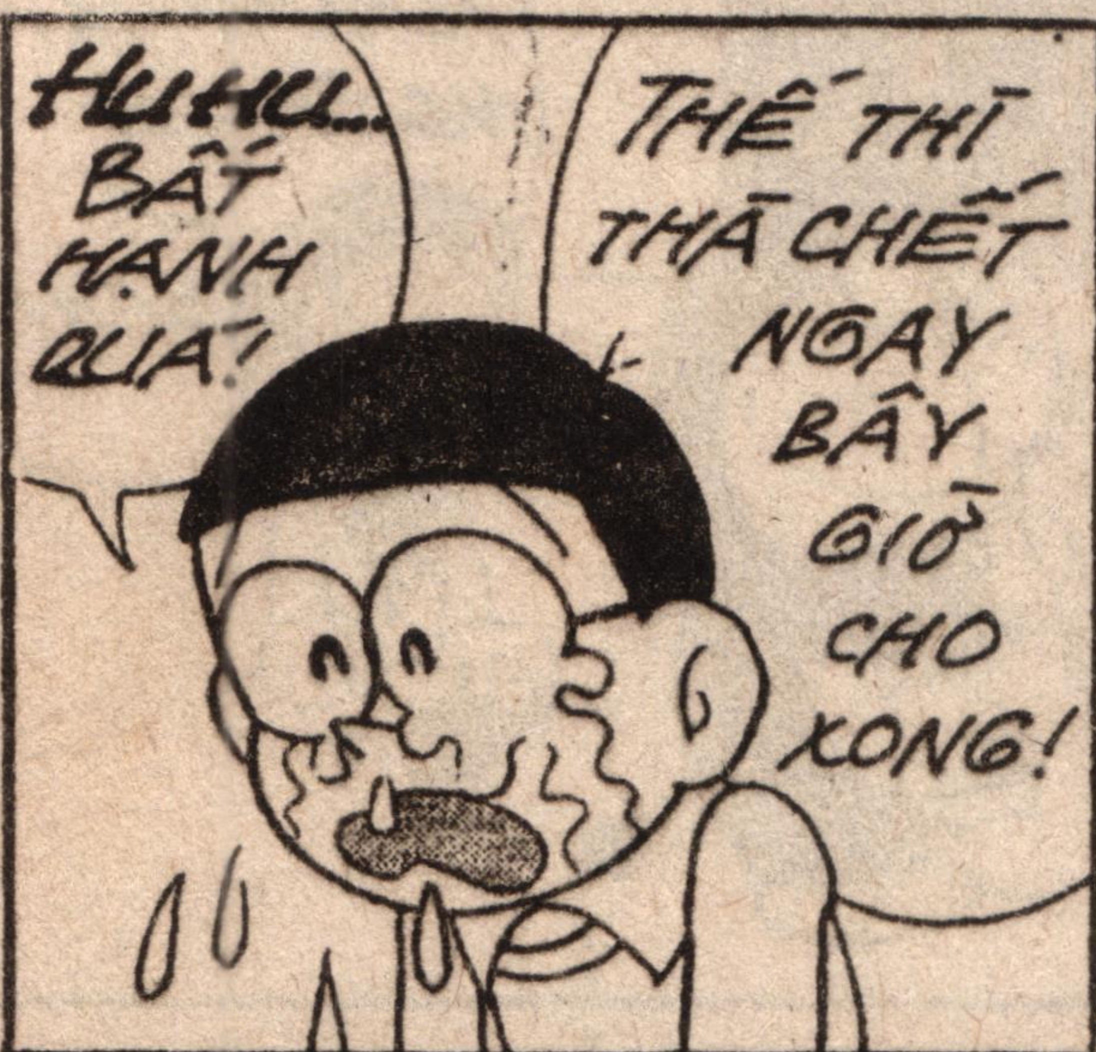

Được 1 năm thì thất nghiệp vì cơ quan bị cháy...

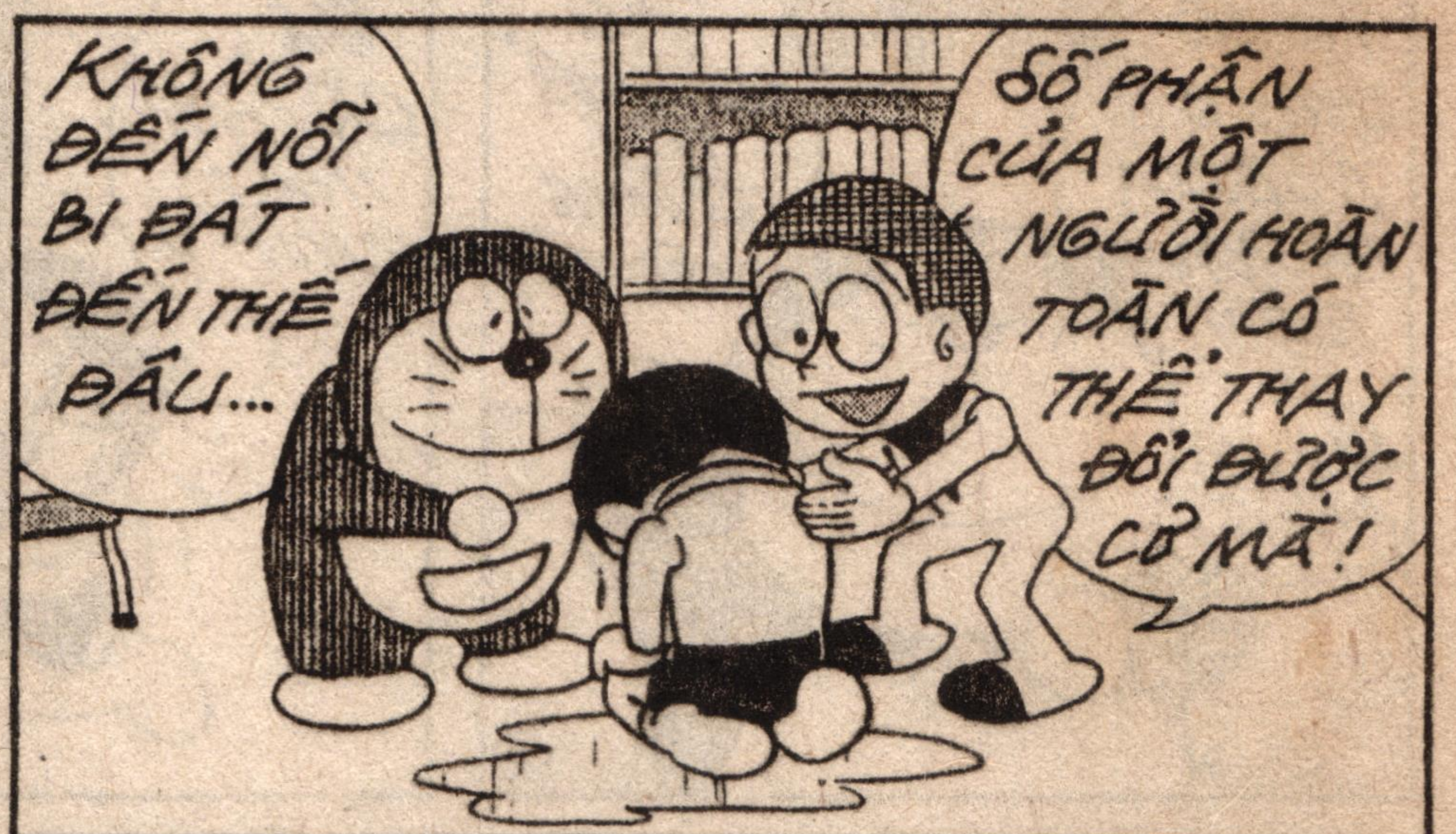

Nợ nần chồng chất, vợ con nheo nh

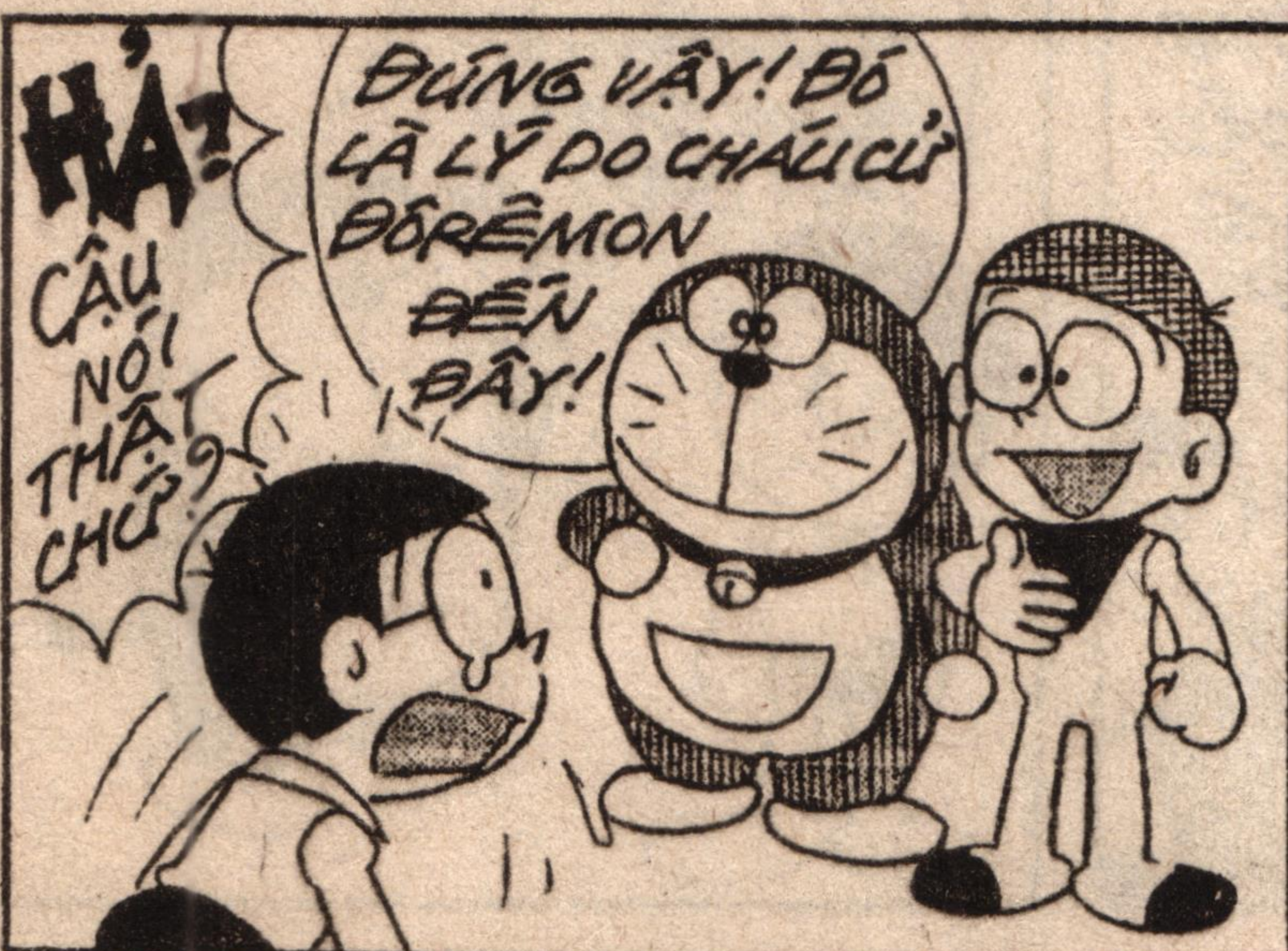

KHÔNG! KHÔNG THỂ THẾ ĐƯỢC!

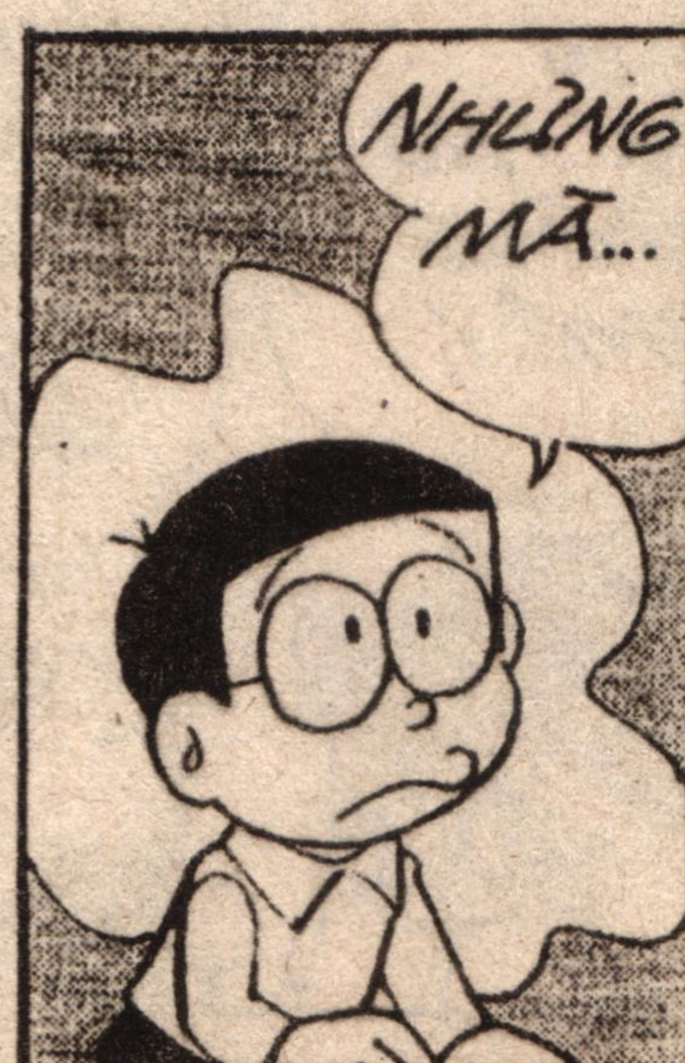

CHƯA HẾT ĐÂU, SAU ĐÓ CỤ CỐ PHẢI BÁN NHÀ CỬA ĐI ĐỂ TRẢ NỢ...

...VỢ CON CỤ CỐ PHẢI RA Ở ĐẦU ĐƯỜNG XÓ CHỢ...
...LÀM NGHỀ HÀNH KHẤT SỐNG QUA NGÀY!
TRỜI ƠI! CHẲNG LẼ SỐ PHẬN CỦA NÔBITA NÀY BI THẢM ĐẾN THẾ SAO?

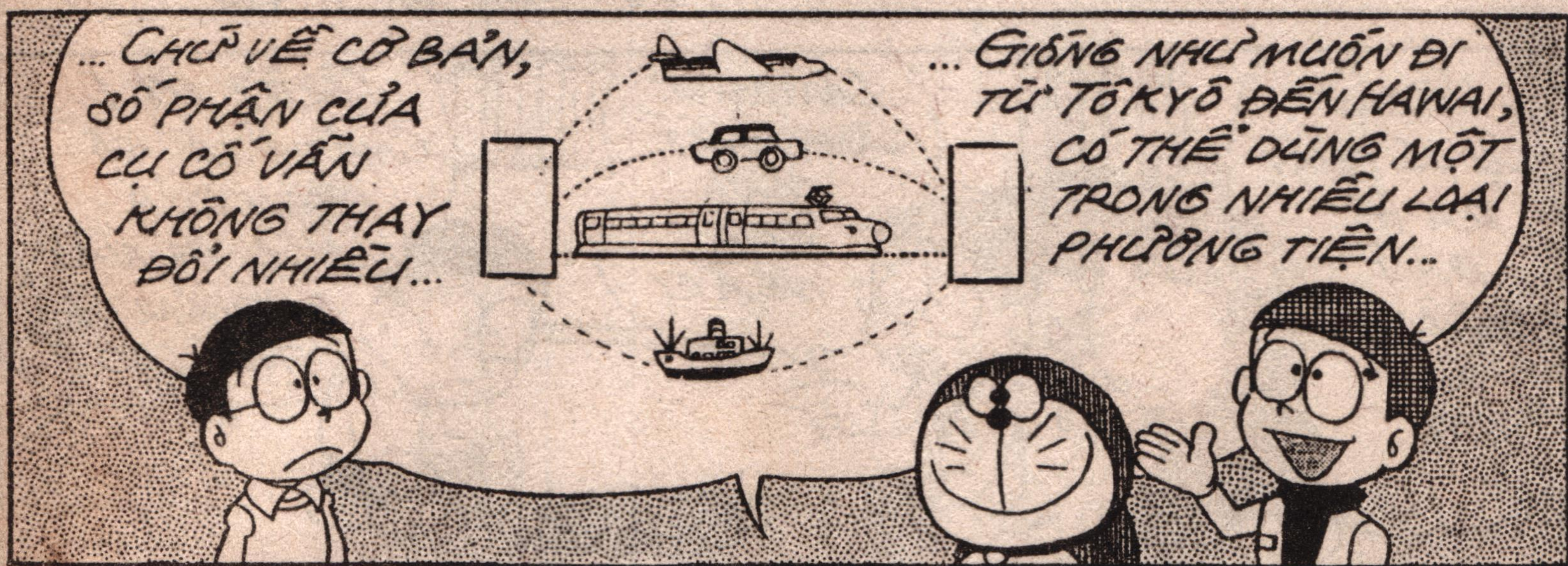
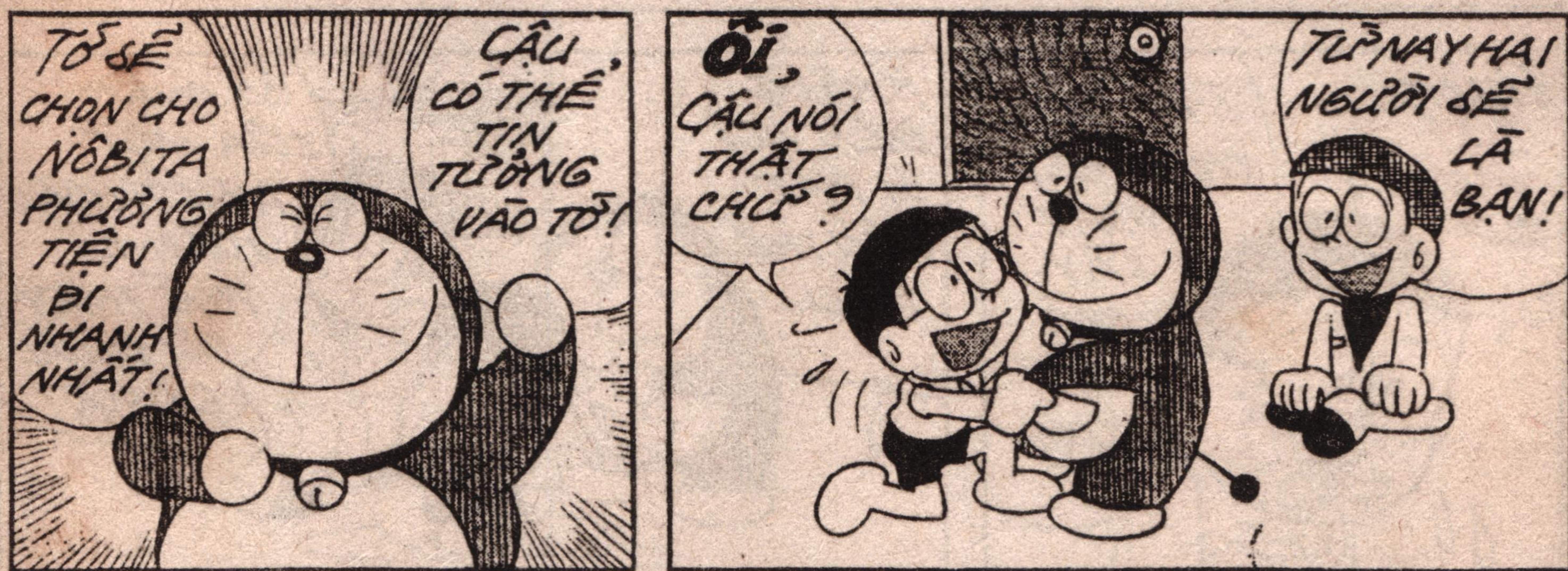
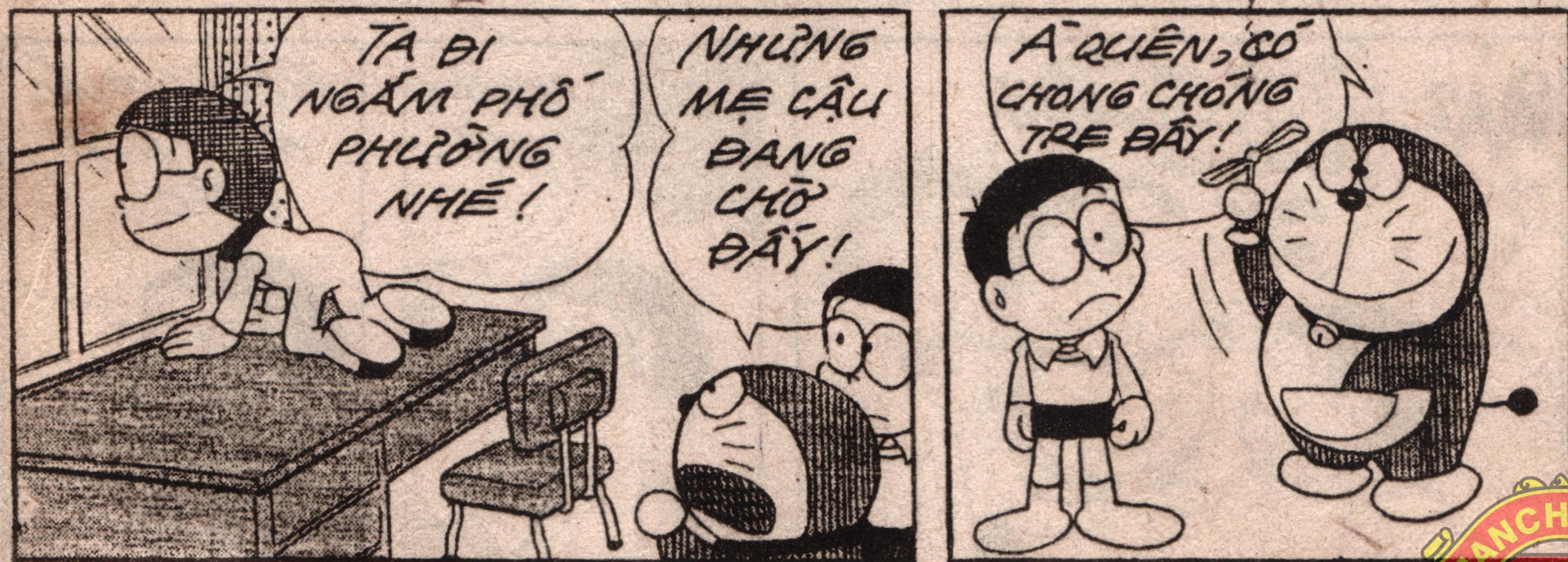

HUHU... BẤT HẠNH QUÁ!
THẾ THÌ THÀ CHẾT NGAY BÂY GIỜ CHO XONG!

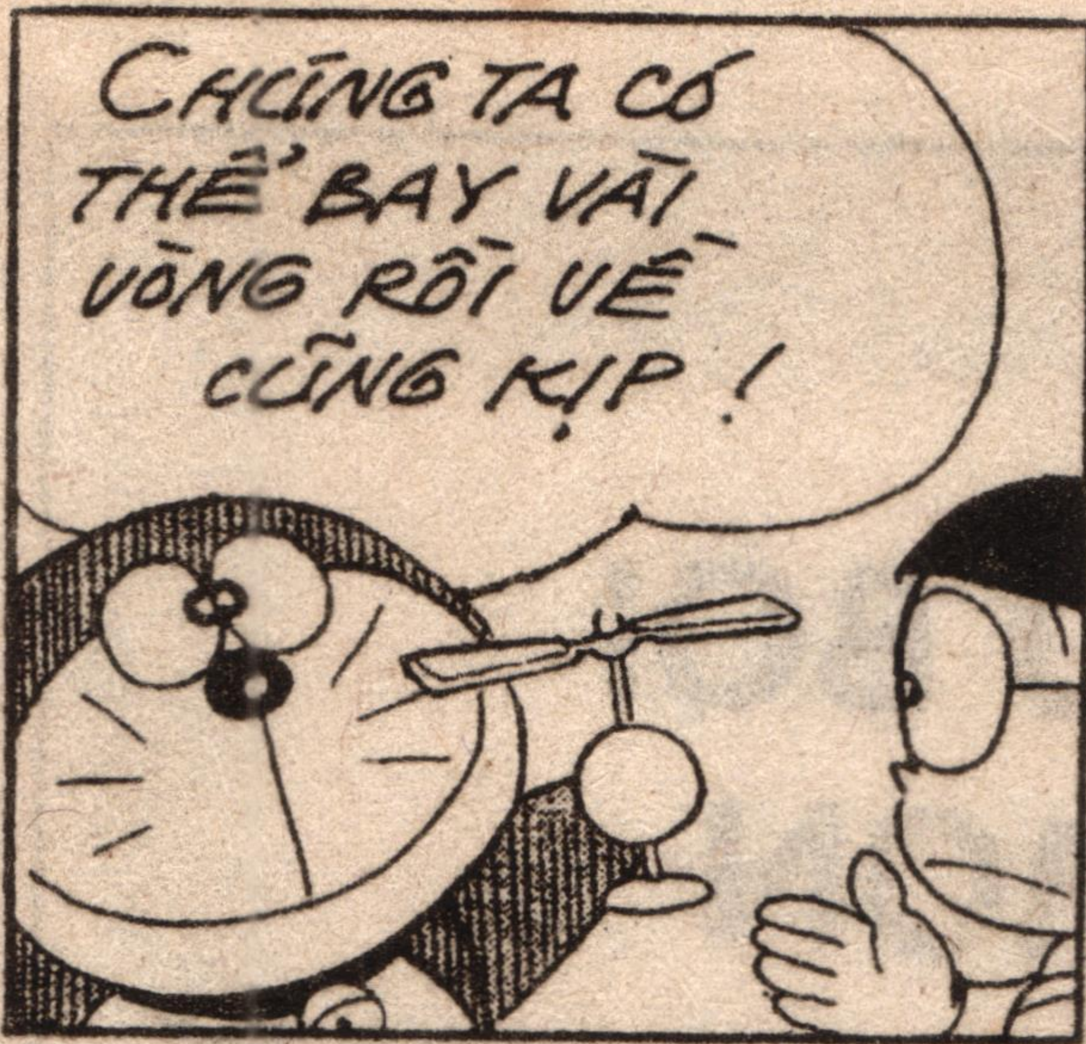

KHÔNG ĐẾN NỖI BI ĐÁT ĐẾN THẾ ĐÂU...
SỐ PHẬN CỦA MỘT NGƯỜI HOÀN TOÀN CÓ THỂ THAY ĐỔI ĐƯỢC CƠ MÀ!

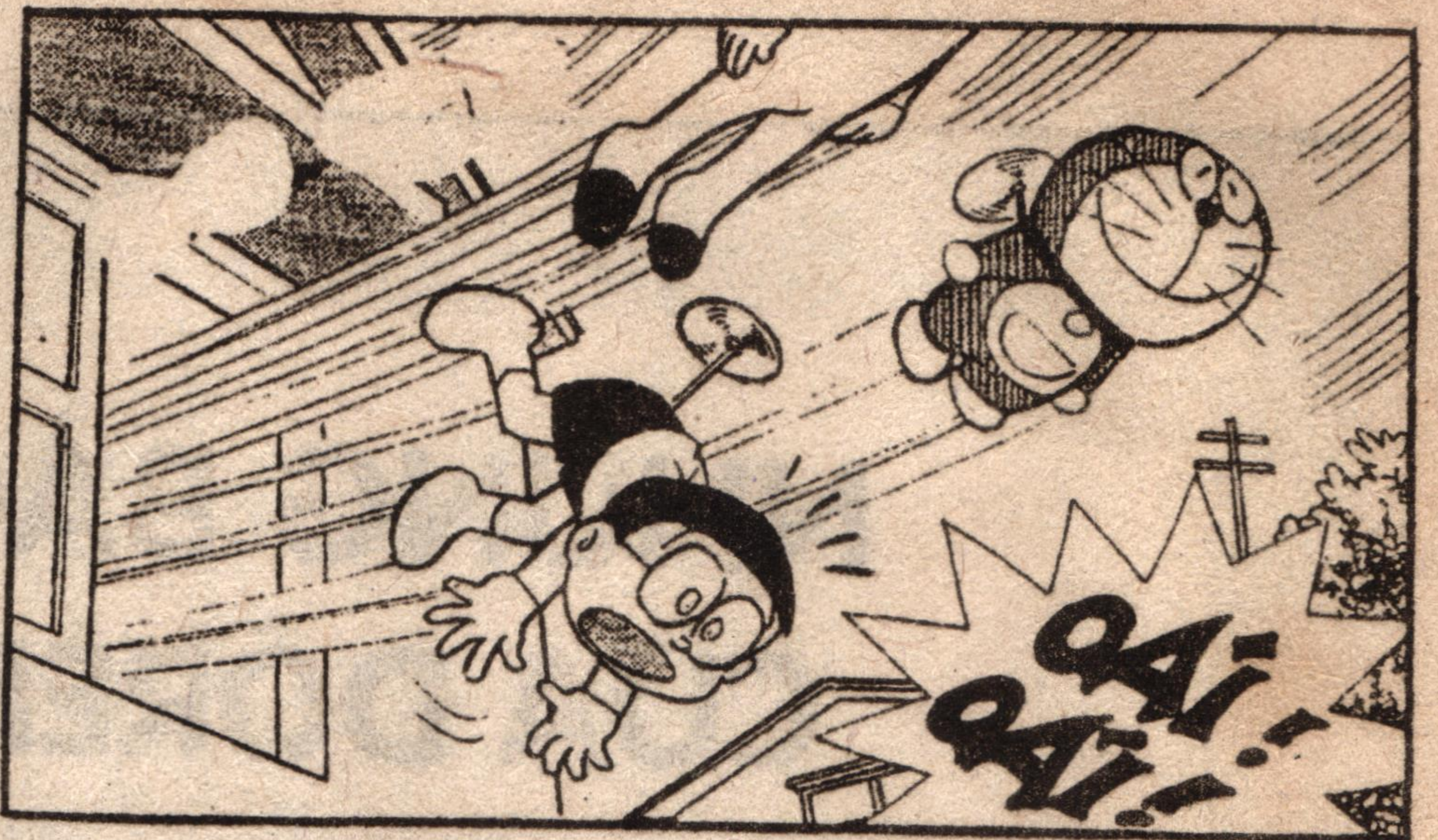

HẢ? CẬU NÓI THẬT CHỨ?
ĐÚNG VẬY! ĐÓ LÀ LÝ DO CHÁU CỬ ĐÔRÊMON ĐẾN ĐÂY!

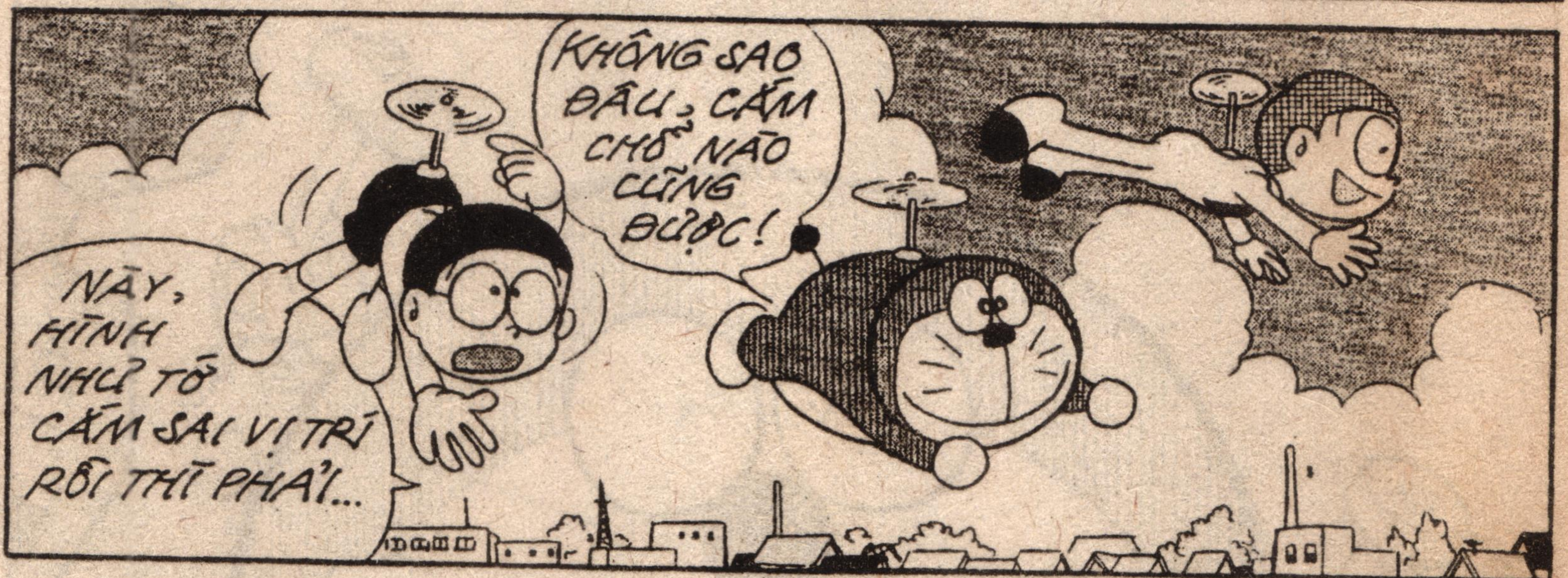

NHƯNG MÀ...

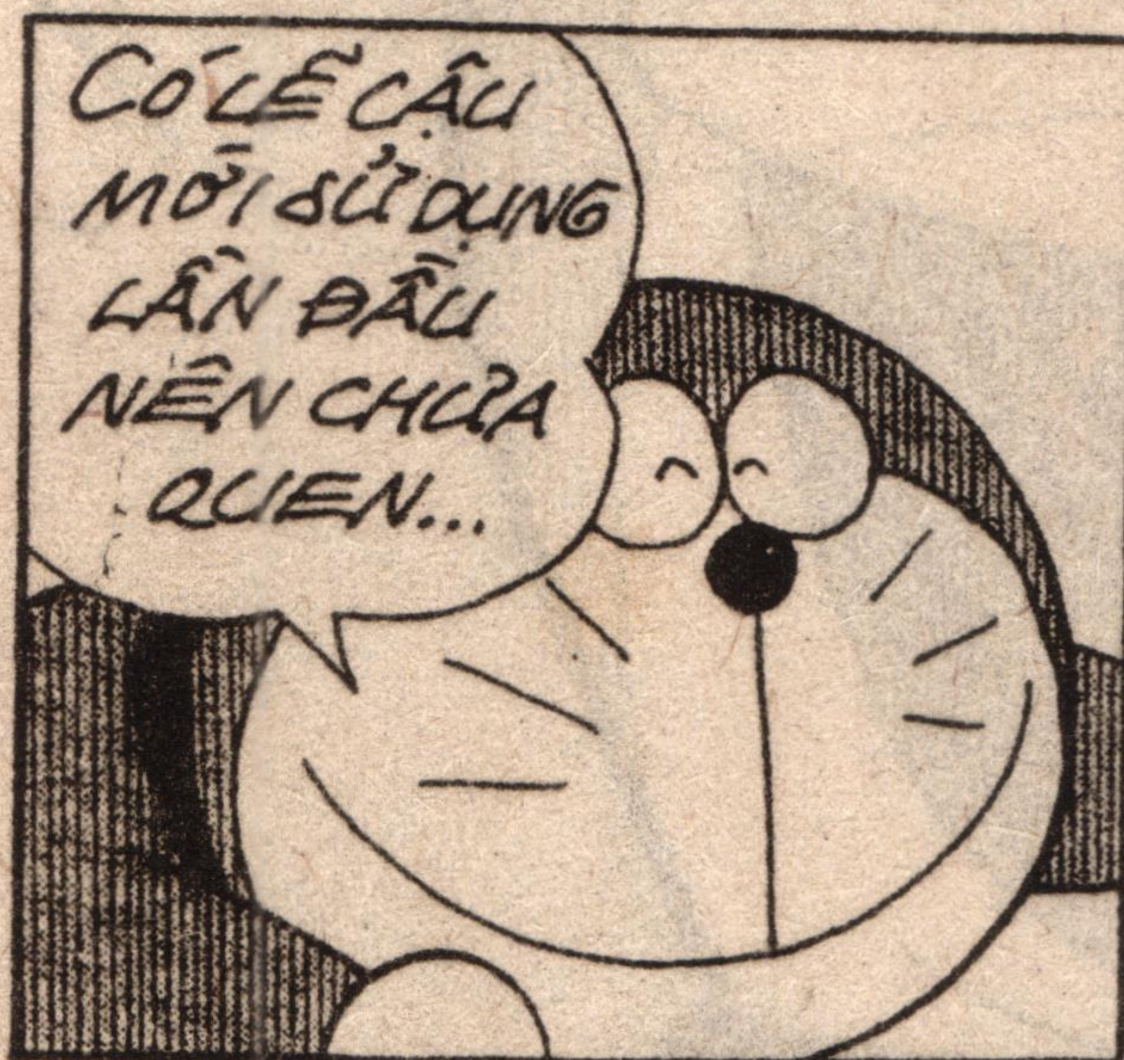

TỚ CÒN THẮC MẮC MỘT VIỆC...

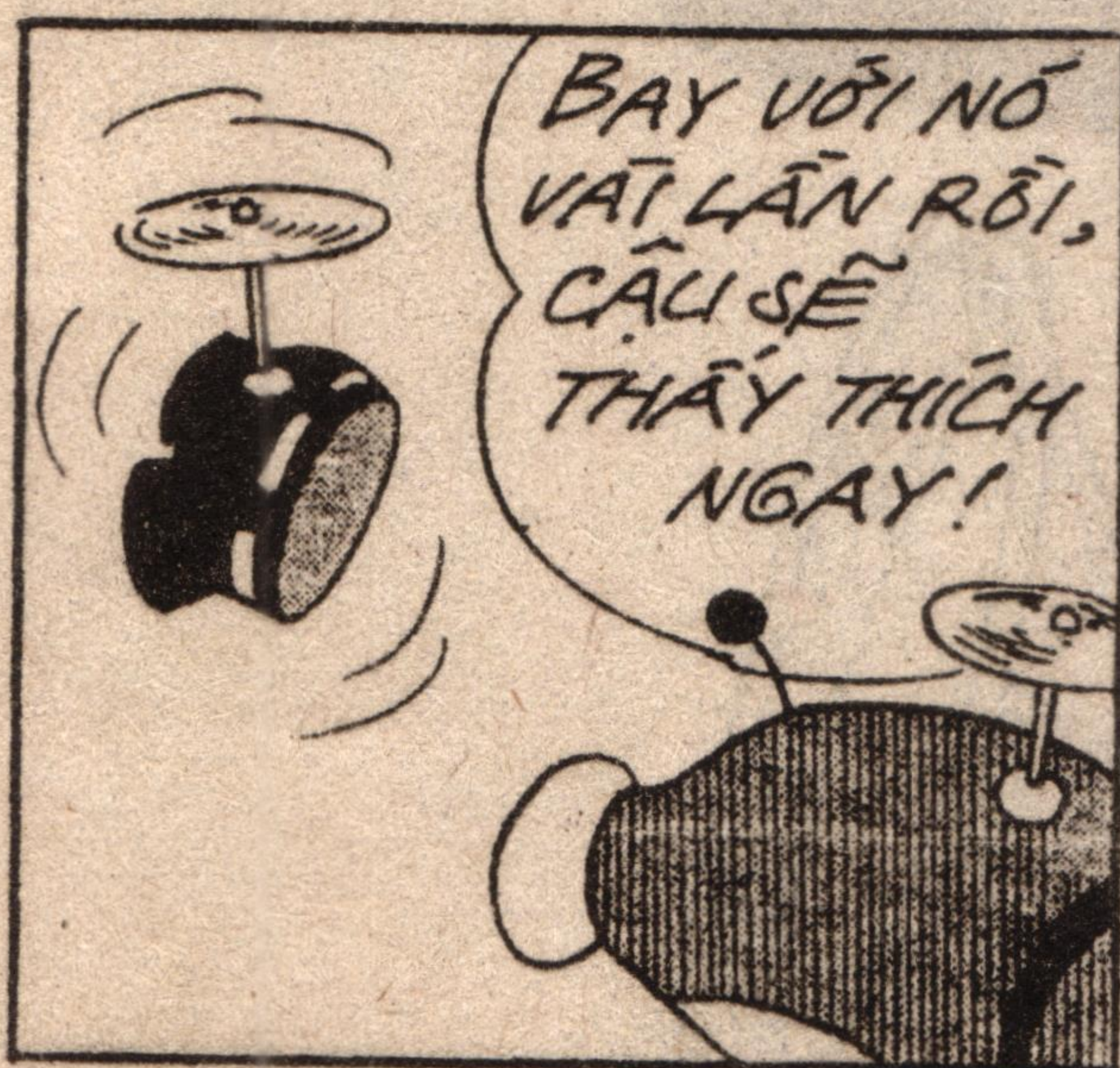

NẾU SỐ PHẬN TỚ THAY ĐỔI THÌ LIỆU... CẬU CÓ RA ĐỜI KHÔNG?
CỤ CỐ KHỎI LO, CHÁU VẪN RA ĐỜI ĐẤY!
SỰ THẬT THÌ CHÚNG TA CHỈ LÀM GIẢM NHẸ CÁC RỦI RO CỦA CỤ CỐ...

... CHỨ VỀ CƠ BẢN, SỐ PHẬN CỦA CỤ CỐ VẪN KHÔNG THAY ĐỔI NHIỀU...
... GIỐNG NHƯ MUỐN ĐI TỪ TÔKYÔ ĐẾN HAWAI, CÓ THỂ DÙNG MỘT TRONG NHIỀU LOẠI PHƯƠNG TIỆN...

CẬU CÓ THỂ TIN TƯỞNG VÀO TỚ!
TỚ SẼ CHỌN CHO NÔBITA PHƯƠNG TIỆN ĐI NHANH NHẤT!
ÔI, CẬU NÓI THẬT CHỨ?
TỪ NAY HAI NGƯỜI SẼ LÀ BẠN!

TA ĐI NGẮM PHỐ PHƯỜNG NHÉ!
NHƯNG MẸ CẬU ĐANG CHỜ ĐẤY!
A QUÊN, CÓ CHONG CHÓNG TRE ĐẤY!

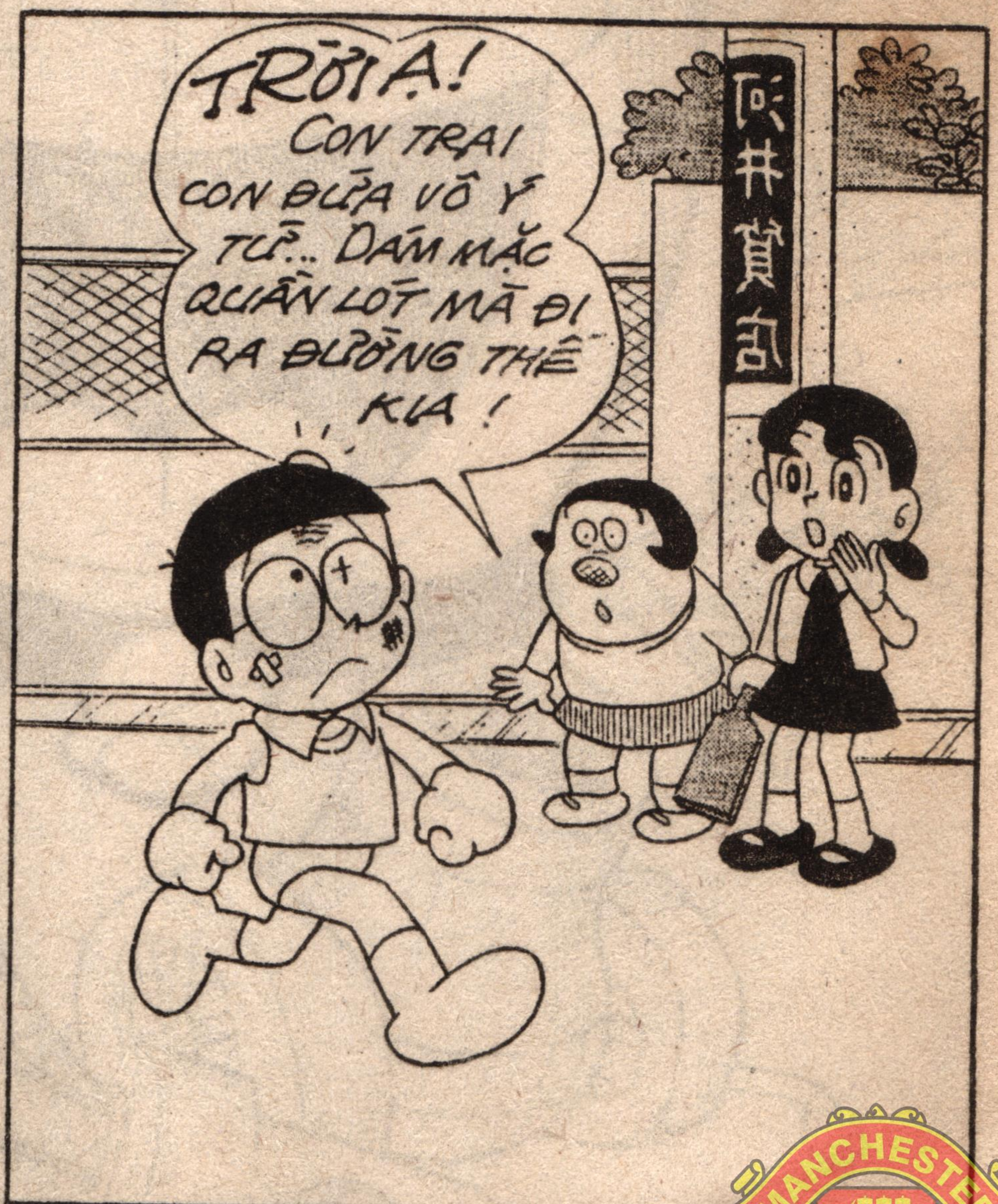

CHÚNG TA CÓ THỂ BAY VÀI VÒNG RỒI VỀ CŨNG KỊP!

OÁI! OÁI!

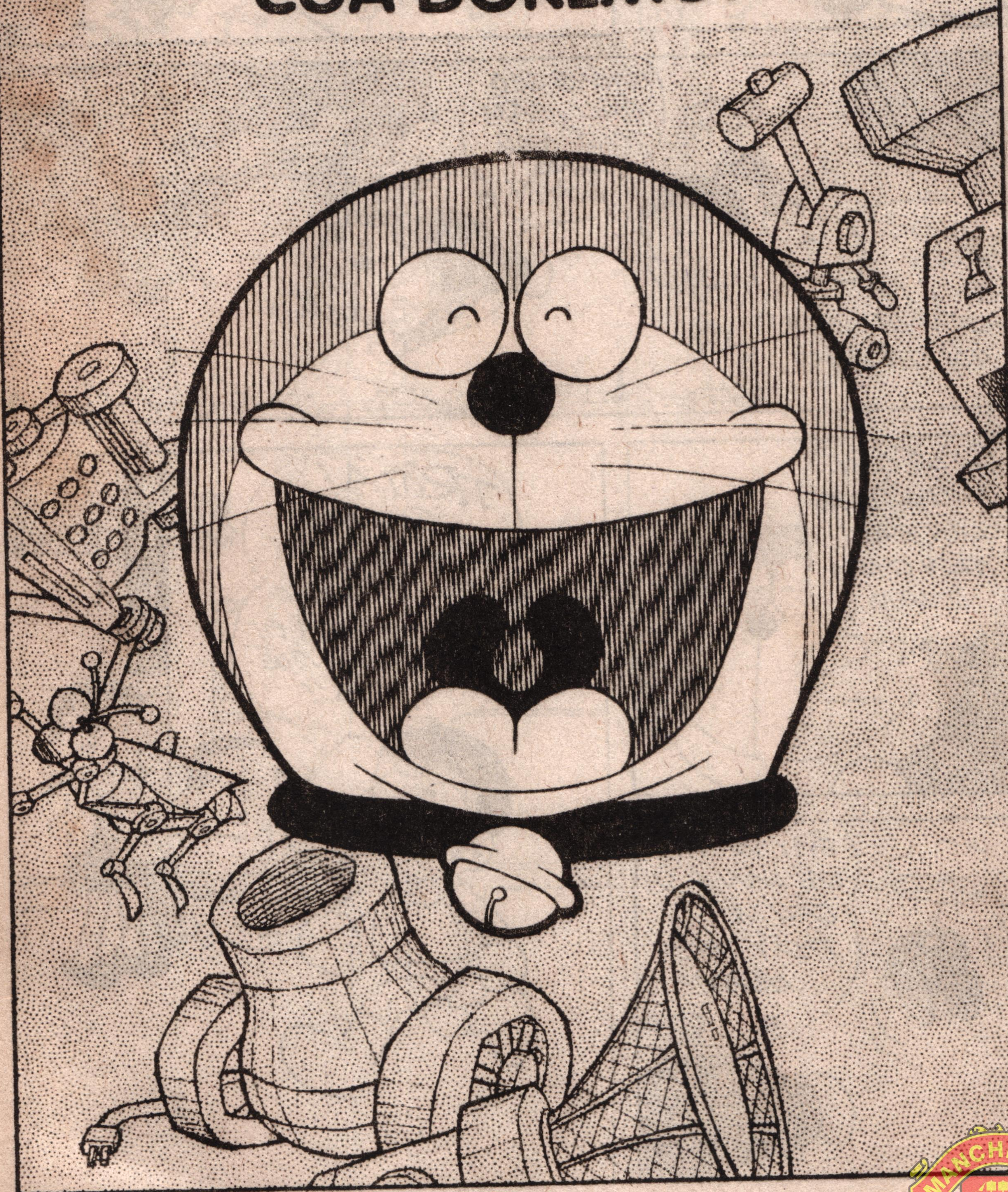

KHÔNG SAO ĐÂU, CẮM CHỖ NÀO CŨNG ĐƯỢC!
NÀY, HÌNH NHƯ TỚ CẮM SAI VỊ TRÍ RỒI THÌ PHẢI...

CÓ LẼ CẬU MỚI SỬ DỤNG LẦN ĐẦU NÊN CHƯA QUEN...

BAY VỚI NÓ VÀI LẦN RỒI, CẬU SẼ THẤY THÍCH NGAY!

TRỜI Ạ! CON TRAI CON ĐỨA VÔ Ý TỨ... DÁM MẶC QUẦN LÓT MÀ ĐI RA ĐƯỜNG THẾ KIA!

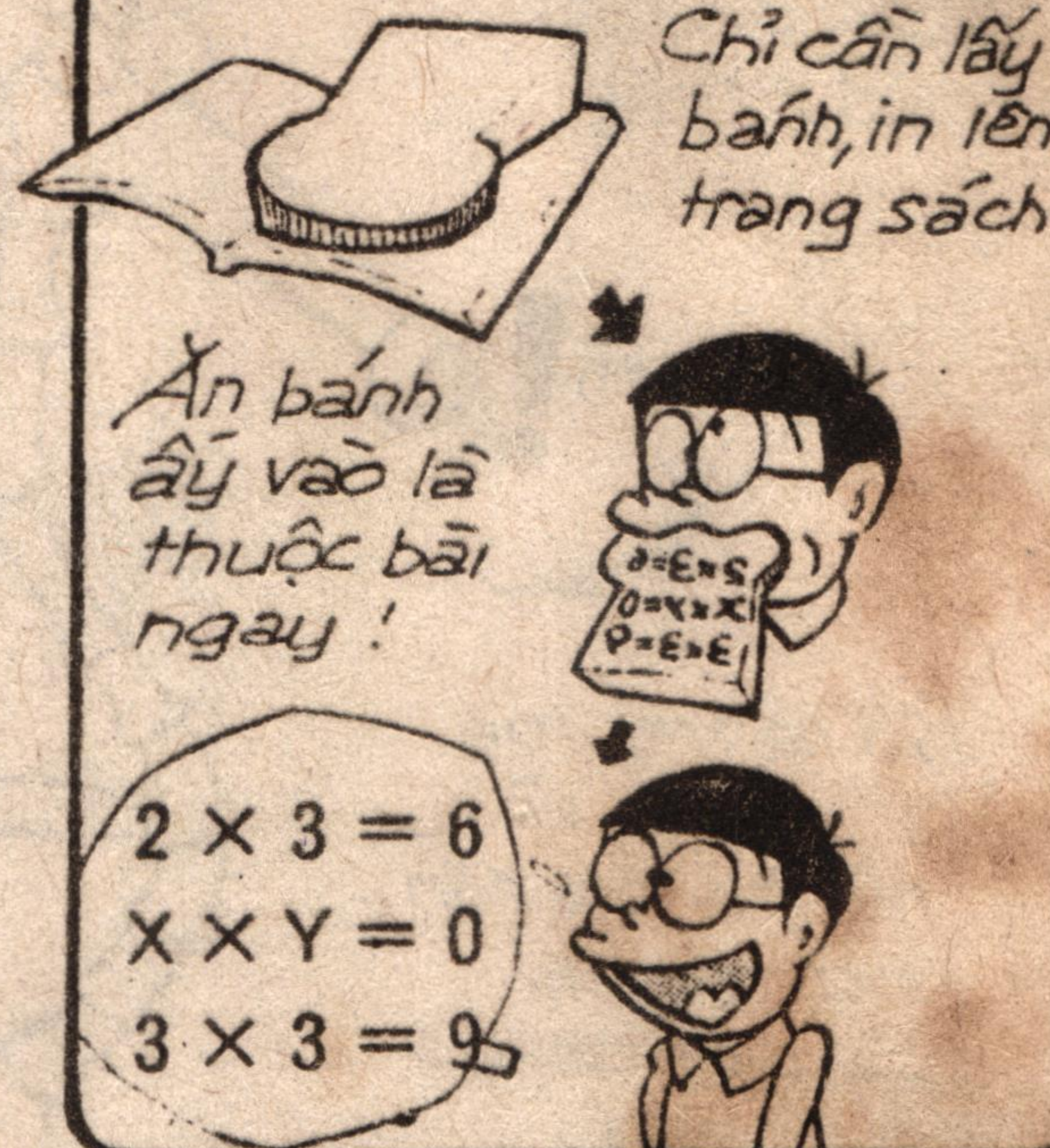
NHỮNG BẢO BỐI CỦA ĐÔRÊMON

ĐÔRÊMON

có tất cả bao nhiêu bảo bối ?

Có tất cả bao nhiêu bảo bối chứa trong túi thần kỳ của Đôrêmon ? Một trăm ? hai trăm ? một ngàn... hay hai ngàn ?

Bọn tớ đã đặt câu hỏi này qua điện thoại với tác giả FUJIKÔ, và câu trả lời nhận được là : KHÔNG BIẾT (!!!)

Dò tìm trong toàn bộ 94 tập sách Đôrêmon đã xuất bản ở Việt Nam trên 2 năm qua (chính xác là 2 năm 2 tháng và 22 ngày !), chúng ta đếm được khoảng trên 400 món bảo bối, và có lẽ con số chưa dừng lại ở đó (nếu Đôrêmon còn quay trở lại Việt Nam).

Chỉ riêng với 400 món bảo bối đã biết này, nếu liệt kê, giới thiệu chi tiết cũng phải mất vài trăm trang giấy là ít.

Rất tiếc, trong tập Đôrêmon cuối cùng này, bọn tớ chỉ được dành cho có mấy trang, nên chỉ xin nhắc qua một số món "đồ nghề" tiêu biểu của chú mèo máy.

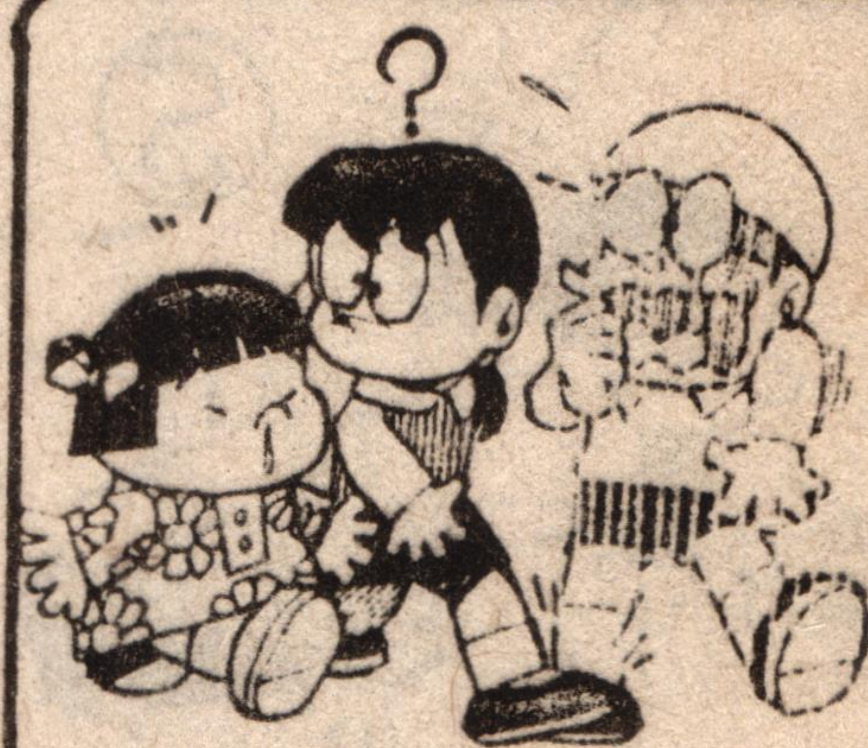
Hy vọng khi nào có dịp, bọn tớ sẽ xin Nhà Xuất Bản Kim Đồng dành hẳn cho một vài tập sách, chuyên đề về "bảo bối của Đôrêmon", lúc ấy chúng mình sẽ tha hồ đọc các bạn nhỉ ?

ĐỀ KHI và XUKA.

Hi hi hi...

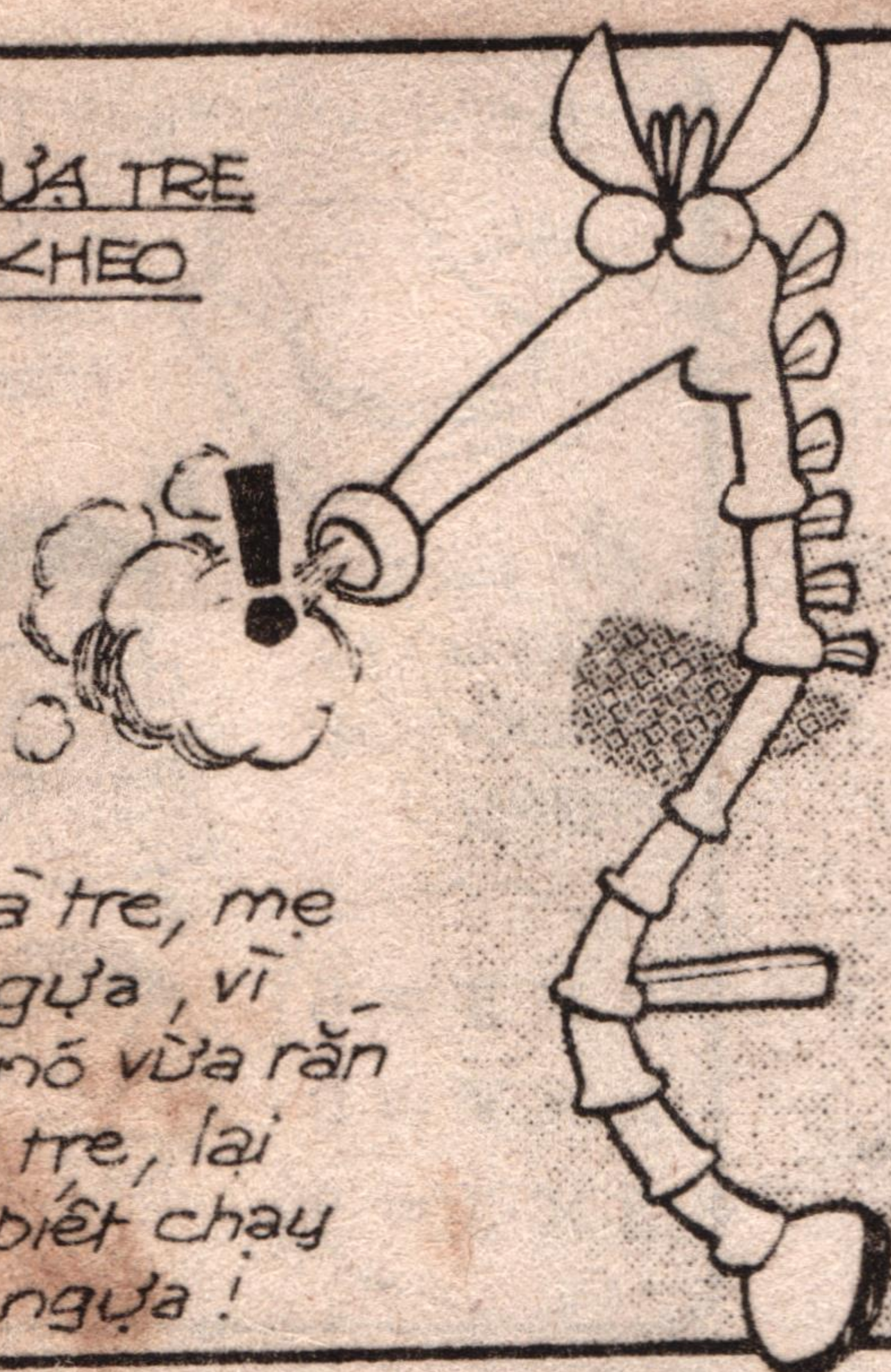
② GƯƠNG NỊNH HÓT

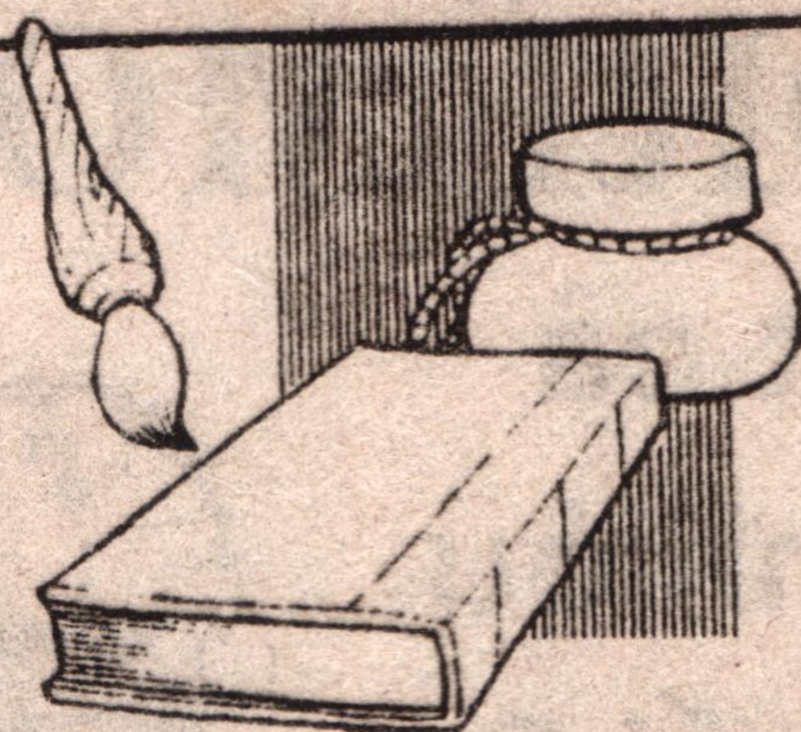
Dù có xấu xí đến đâu, soi vào gương này là đẹp lên ngay lập tức !

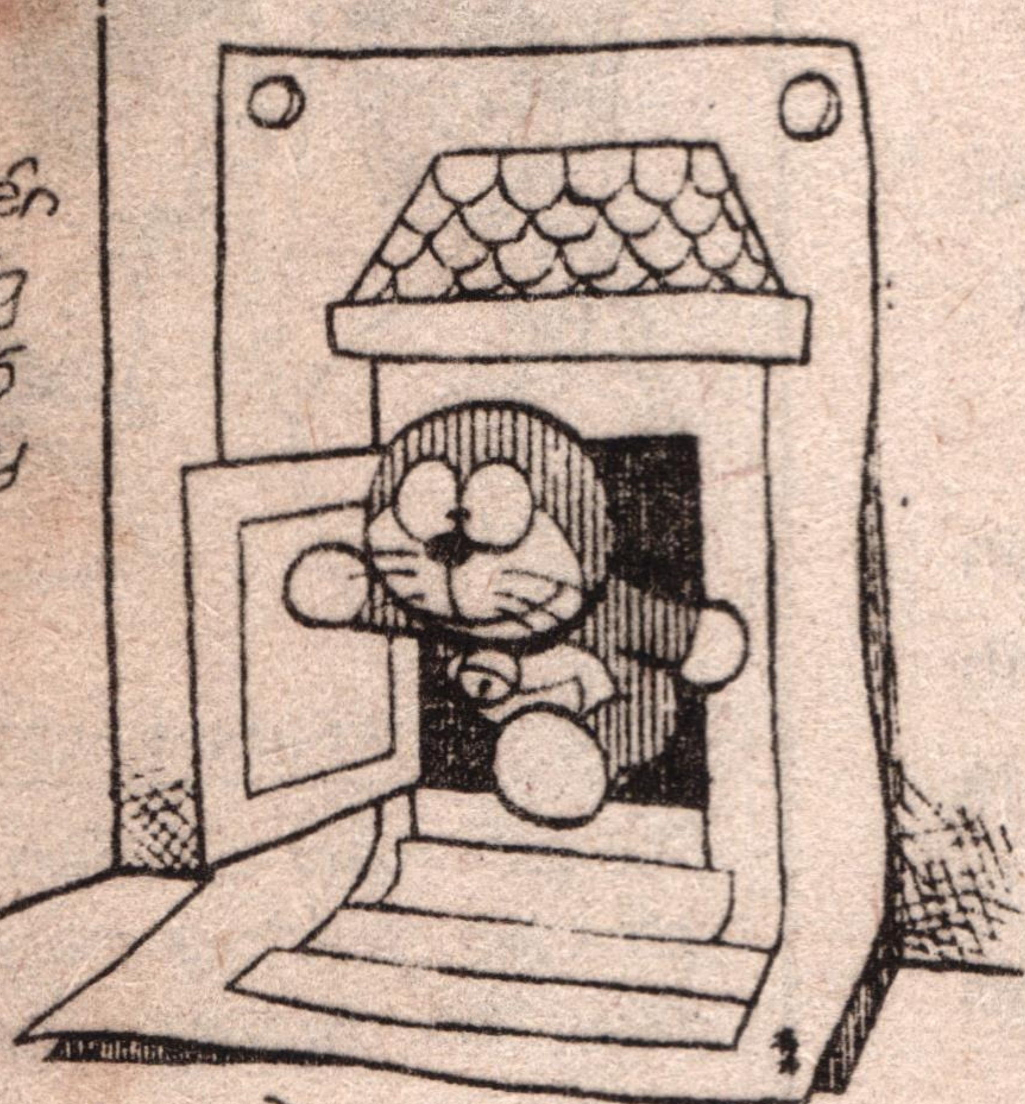

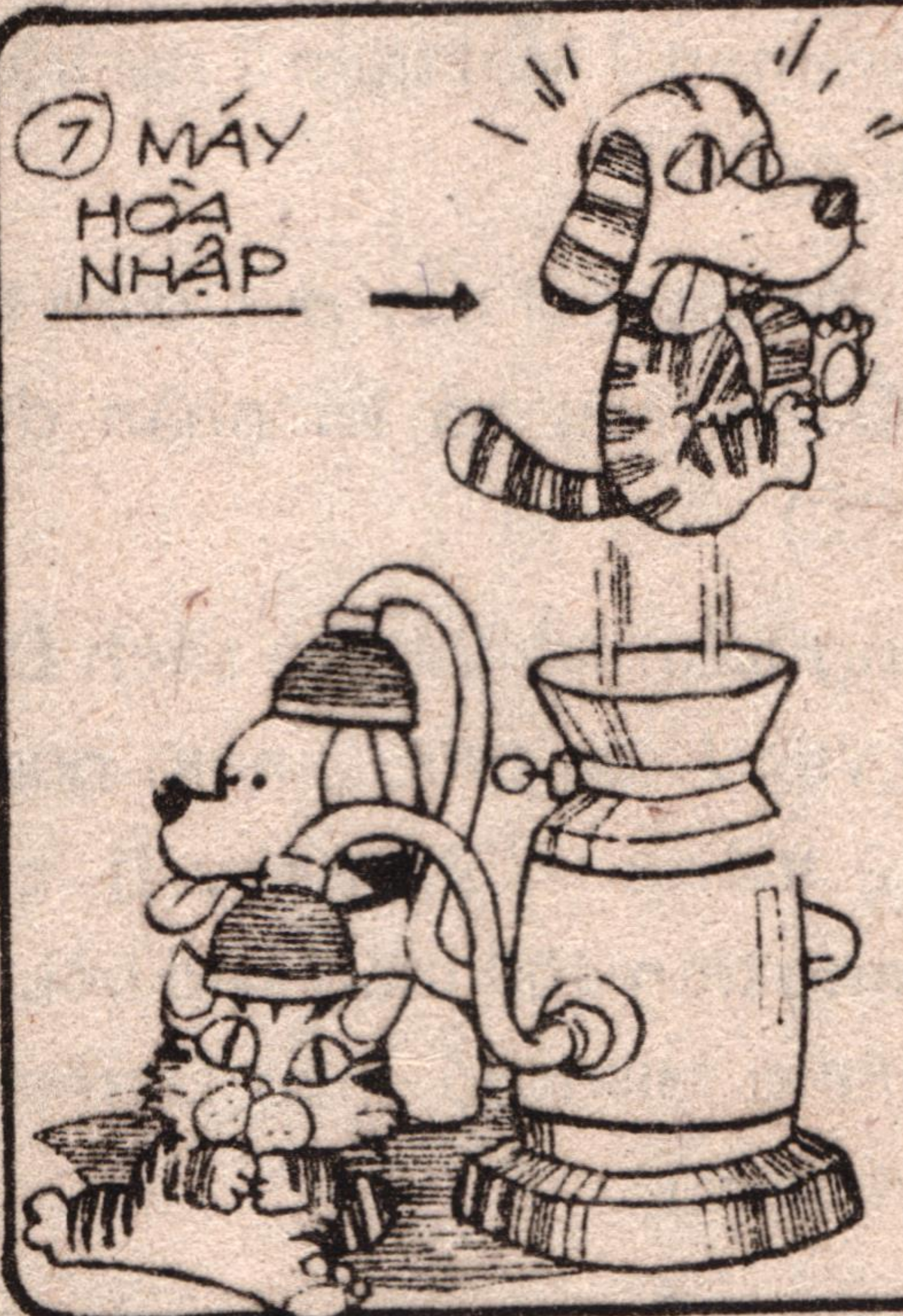
③ MŨ TÀNG HÌNH

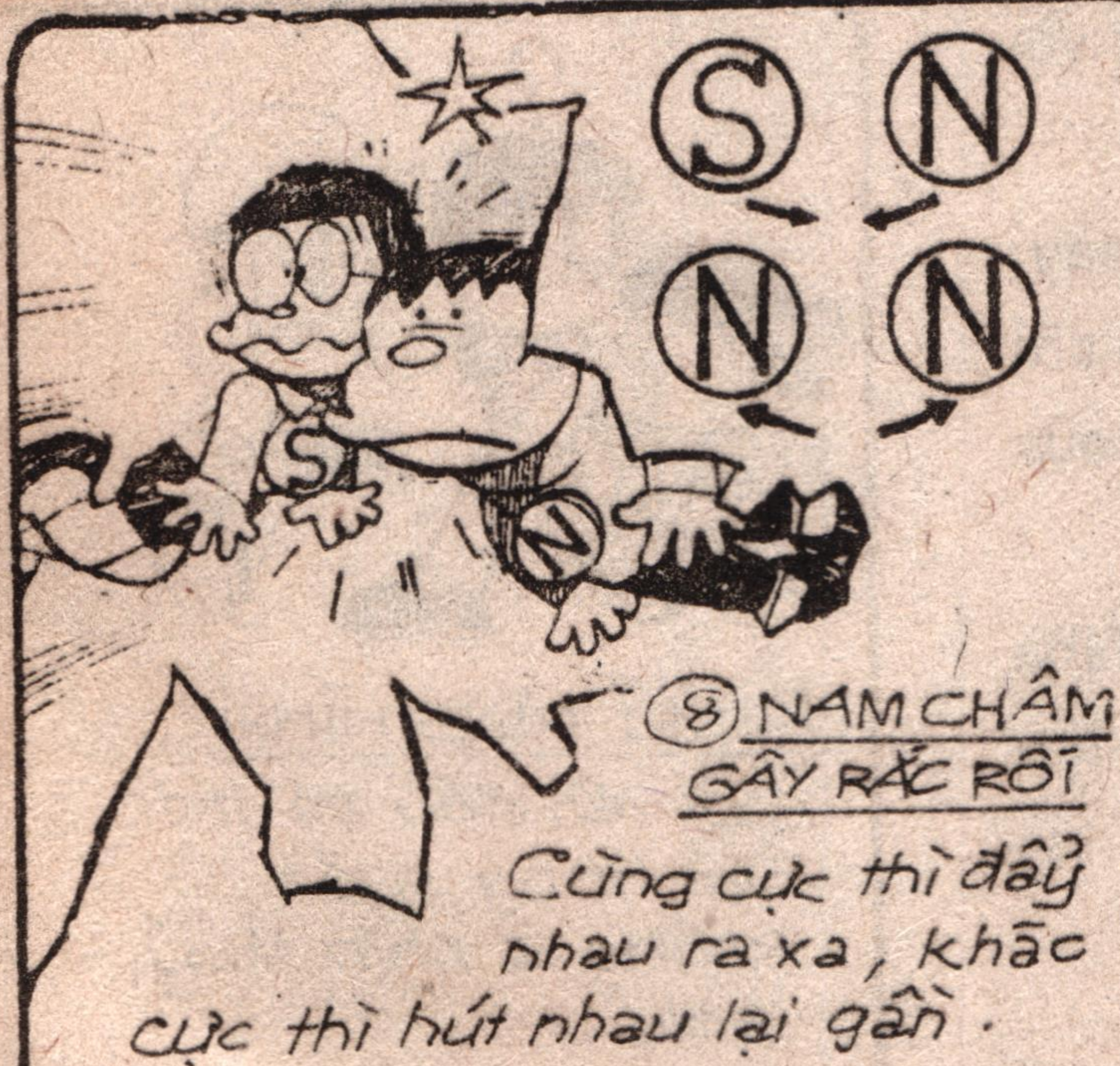
Đội lên đầu sẽ trở nên trong suốt, không ai nhìn thấy được.

⑨ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH DƯỚI ĐÁY BIỂN:

- Ống lọc nước ngọt: biến nước biển thành côca côla
- Nút hô hấp (nhét hai lỗ mũi): lọc được ôxy từ trong nước biển.

⑩ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH ĐÁY BIỂN

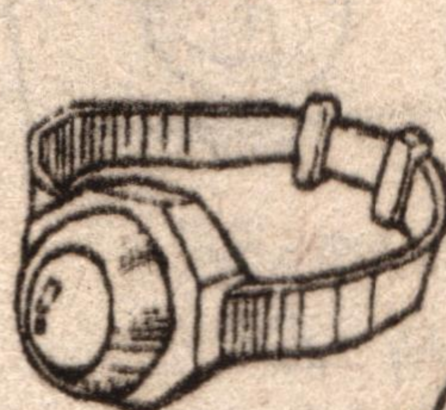
- Thức ăn đóng hộp sẵn: để ăn trong khi đang ở môi trường nước biển.
- Kem áp suất: Bôi vào người sẽ chịu được lực ép của nước biển.

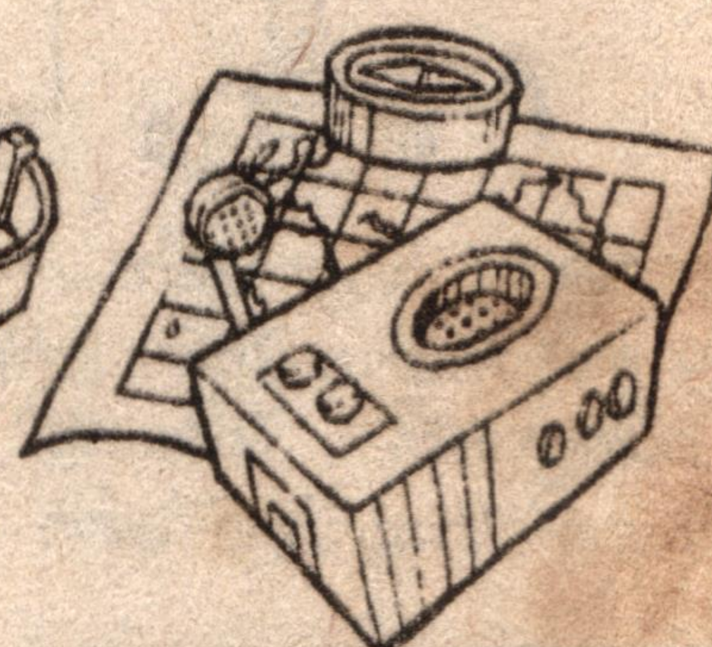

⑪ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH ĐÁY BIỂN

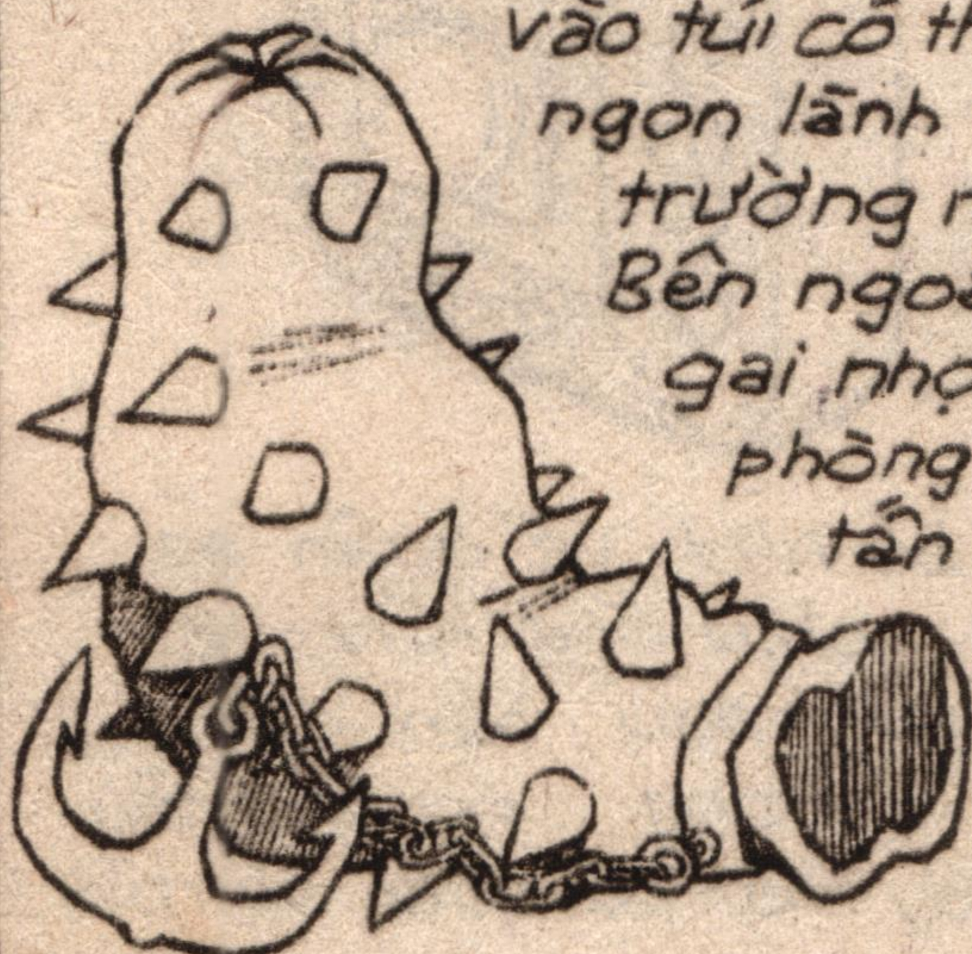
- Đèn pha không dùng pin: có thể rọi sáng rực cả một vùng đáy biển tối.
- La bàn
- Hải đồ
- Máy liên lạc vô tuyến.

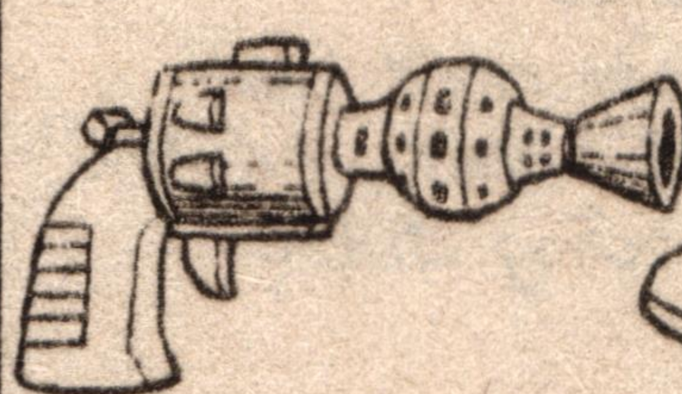
⑫ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH ĐÁY BIỂN

- Túi ngủ: Chui vào túi có thể ngủ ngon lành trong môi trường nước biển. Bên ngoài túi có gai nhọn để đề phòng cá mập tấn công. Miệng túi gắn dây neo để khỏi bị trôi.

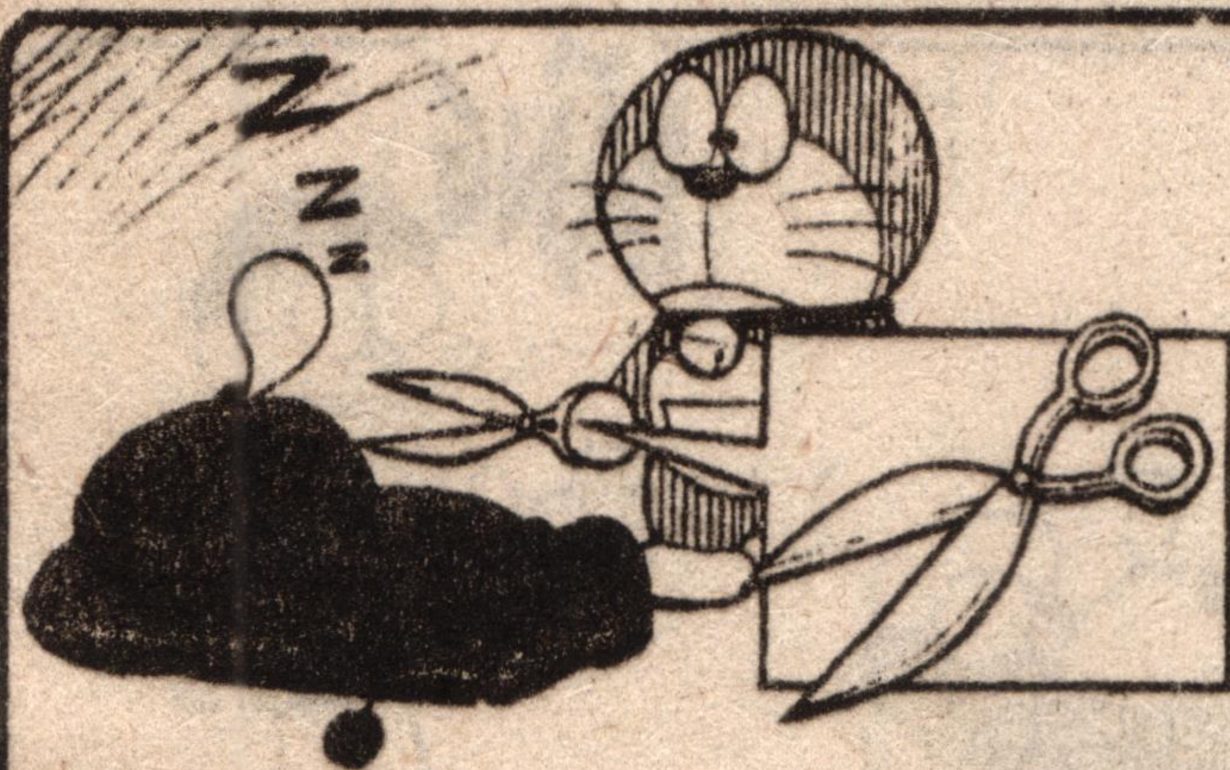

⑬ BỘ ĐỒ NGHỀ ĐI DƯỚI ĐÁY BIỂN:

- Súng thủy lực: có thể tạo ra những đợt sóng lớn khủng khiếp (khi cần giải nguy)
- Hia 7 dặm: Dùng để đi dưới đáy biển. Có tốc độ nhanh gấp 10 lần giầy bình thường.

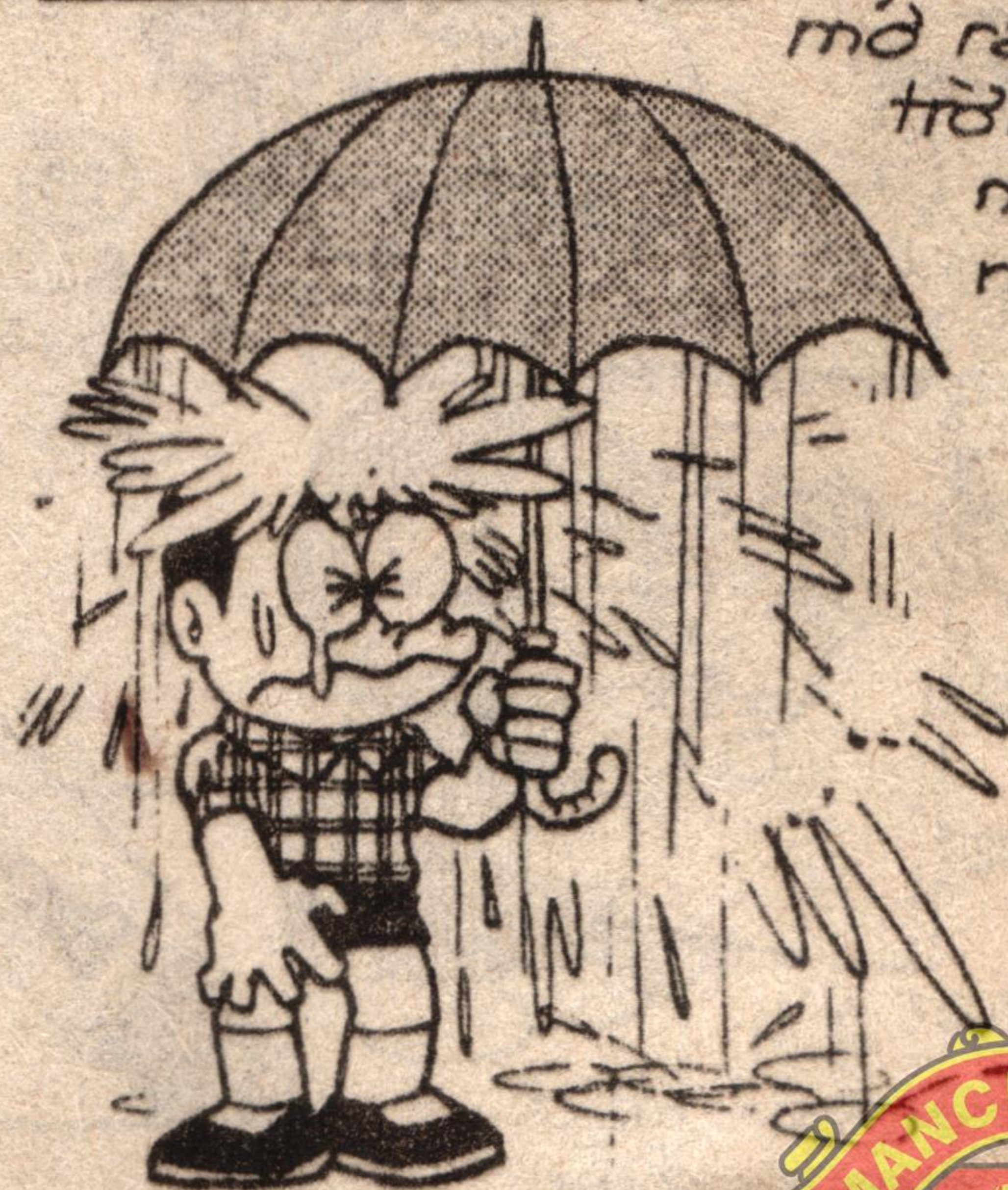

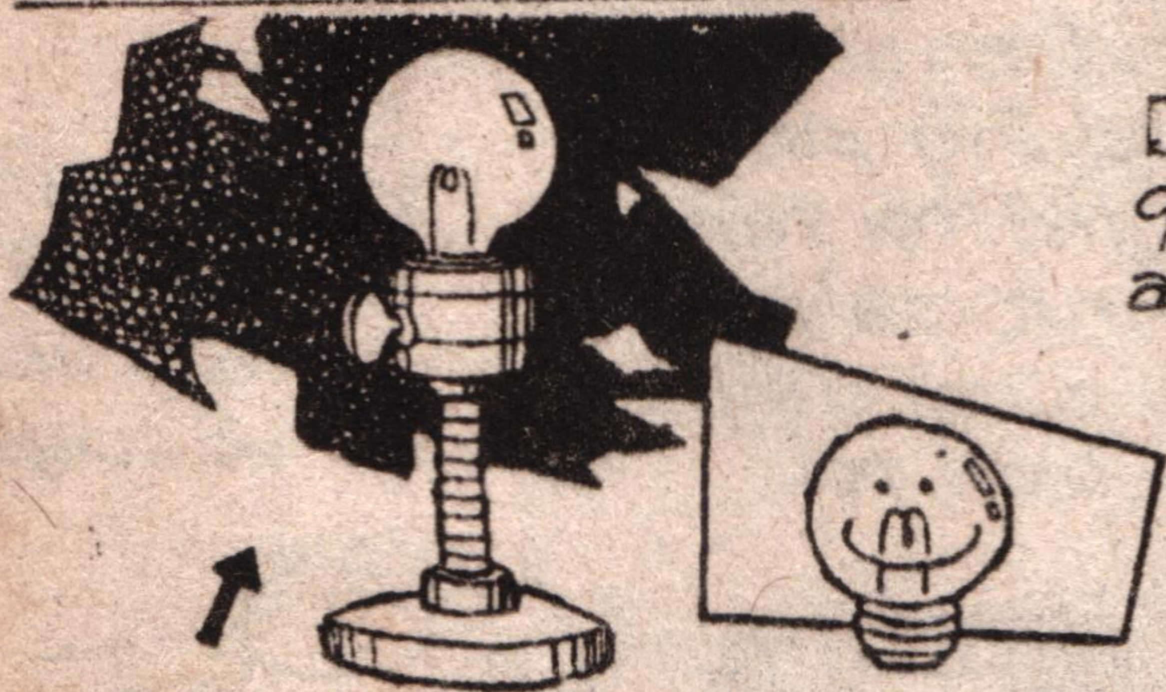
⑭ KÉO CẮT BỎ BÓNG

Khi cần có thể cắt bóng mình ra để sai bảo công việc. CHÚ Ý ĐẶC BIỆT: Nếu để cái bóng tự do quá lâu, nó sẽ làm phản và trở nên nguy hiểm.

⑮ CHIẾC Ô KỲ CỤC: Mỗi lần mở ra là trời đổ mưa ngay!

16) BỘ ĐỒ NGHỀ CẮM TRẠI :

Đèn tạo bóng đêm : Muốn ngày trở thành đêm chỉ cần bật công tắc . Tức thì bóng đêm sẽ thay thế ánh mặt trời .

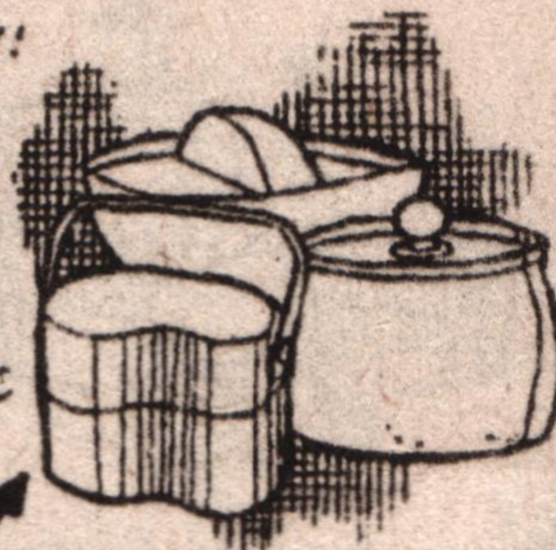
Diêm quẹt an toàn.

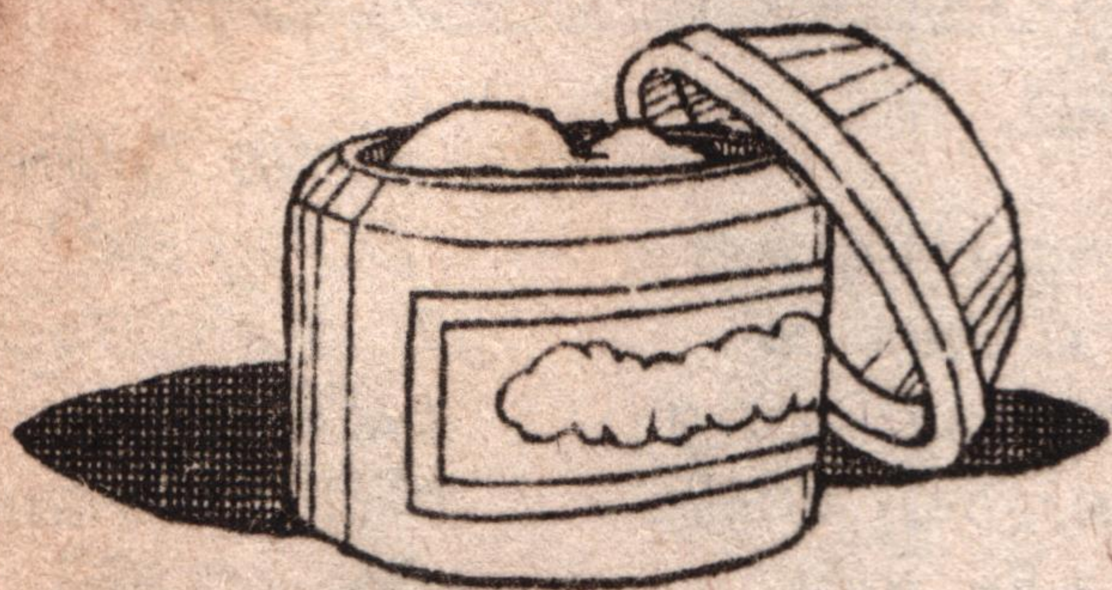
Lều bỏ túi : khi căng ra có thể đủ chỗ cho vài chục người.

Củi vĩnh cửu: Đốt hoài không hết.

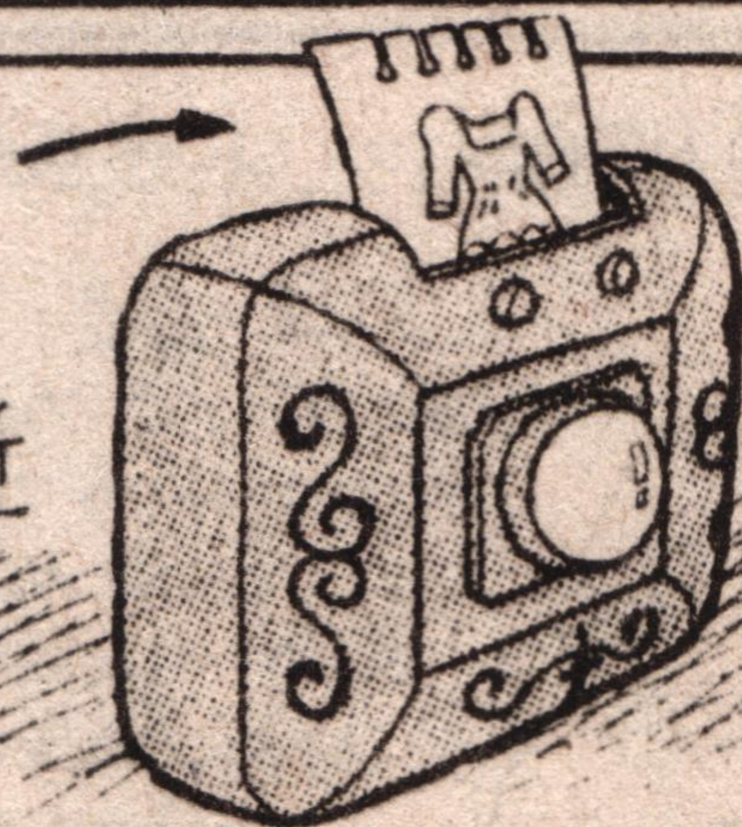
Hộp thức ăn thay tủ lạnh

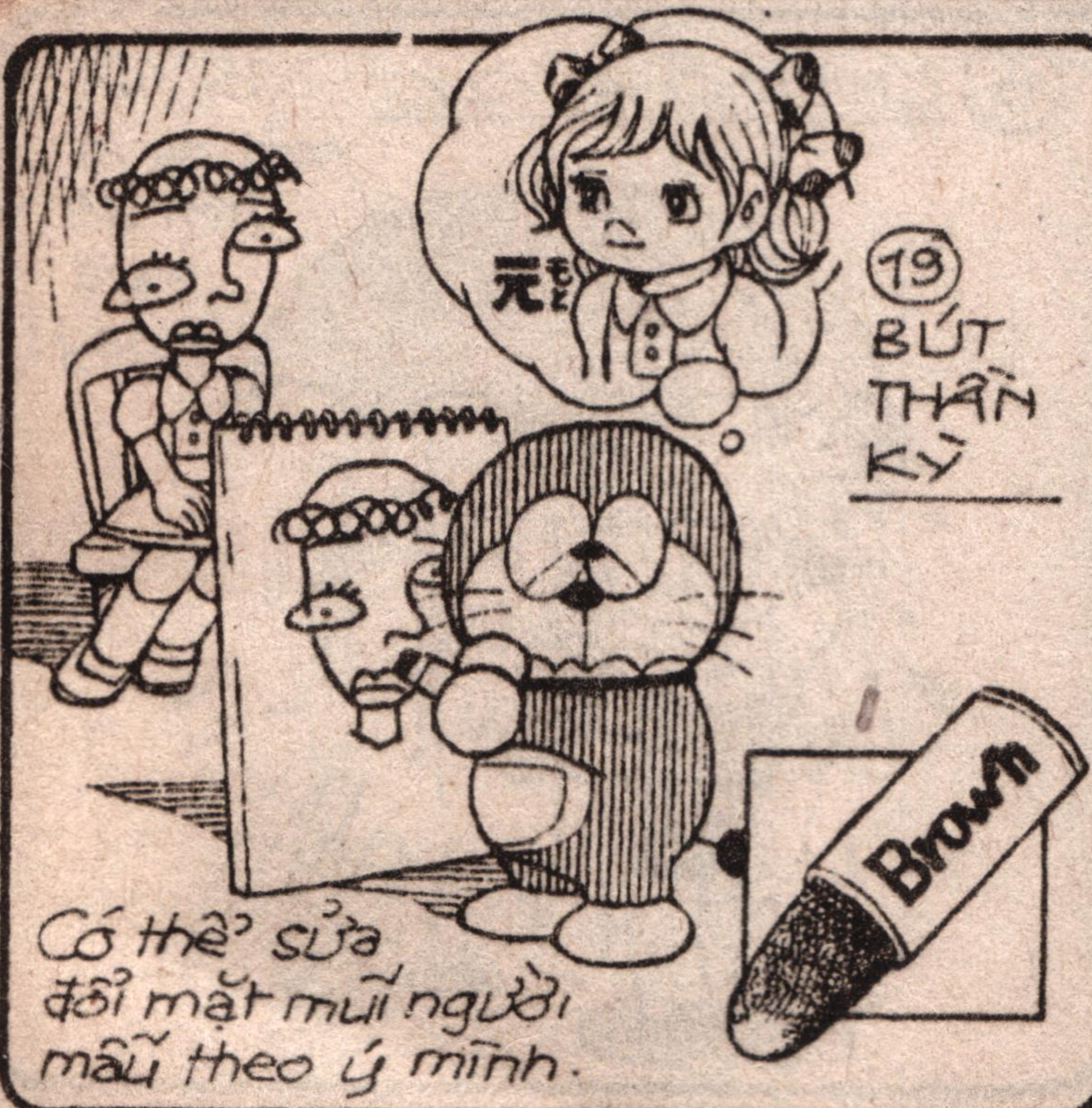
17) HỘP ĐỰNG MÂY :

Trong hộp có chứa một loại mây dẻo như đất sét, có thể nặn hình nào cũng được

18) MÁY ẢNH TẠO MỐT

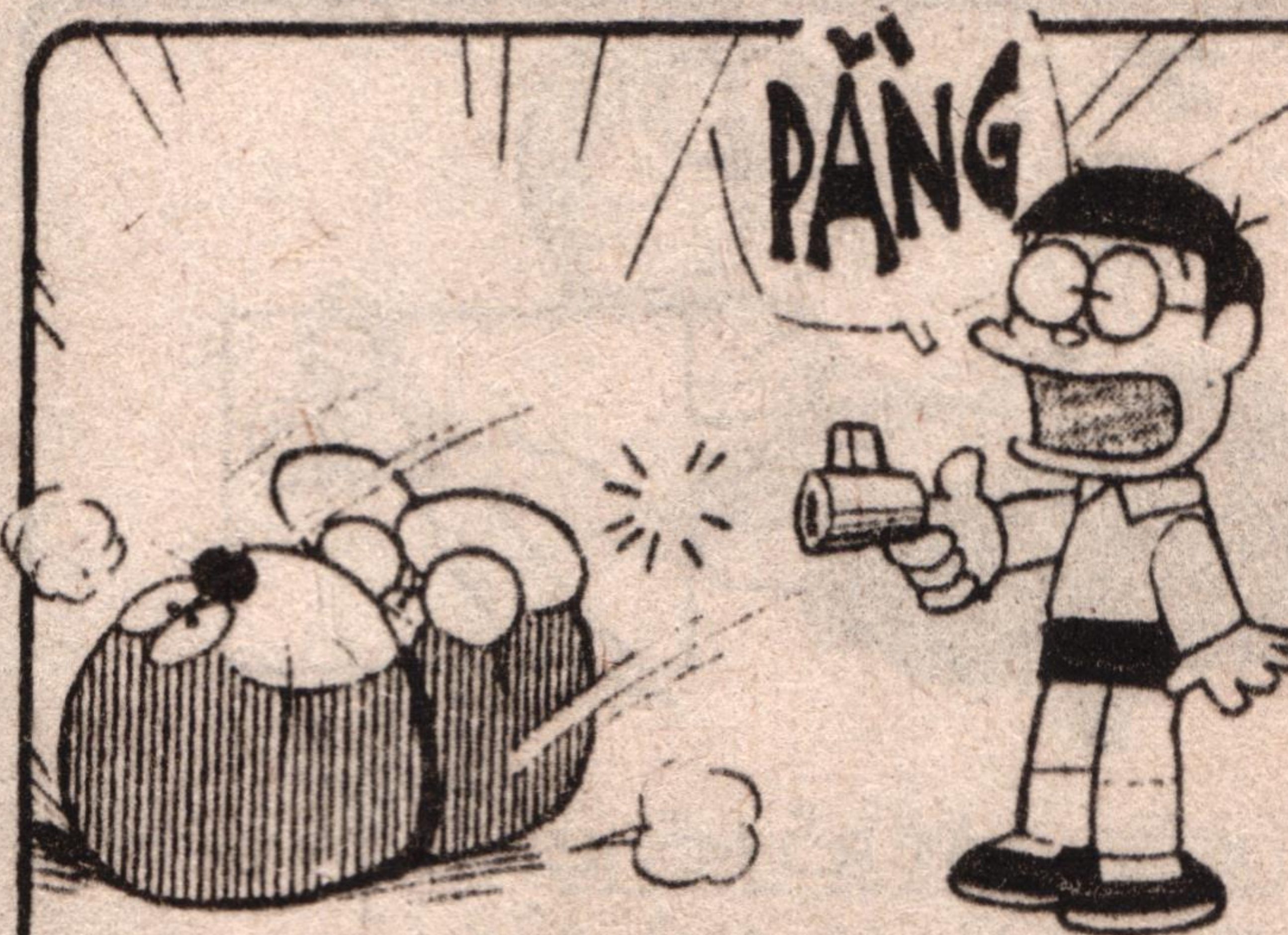

Chỉ cần bỏ hình vẽ quần áo vào máy, chĩa ống kính về phía người mẫu, bấm cái "tách" là xong : người mẫu sẽ có ngay một bộ quần áo mới!

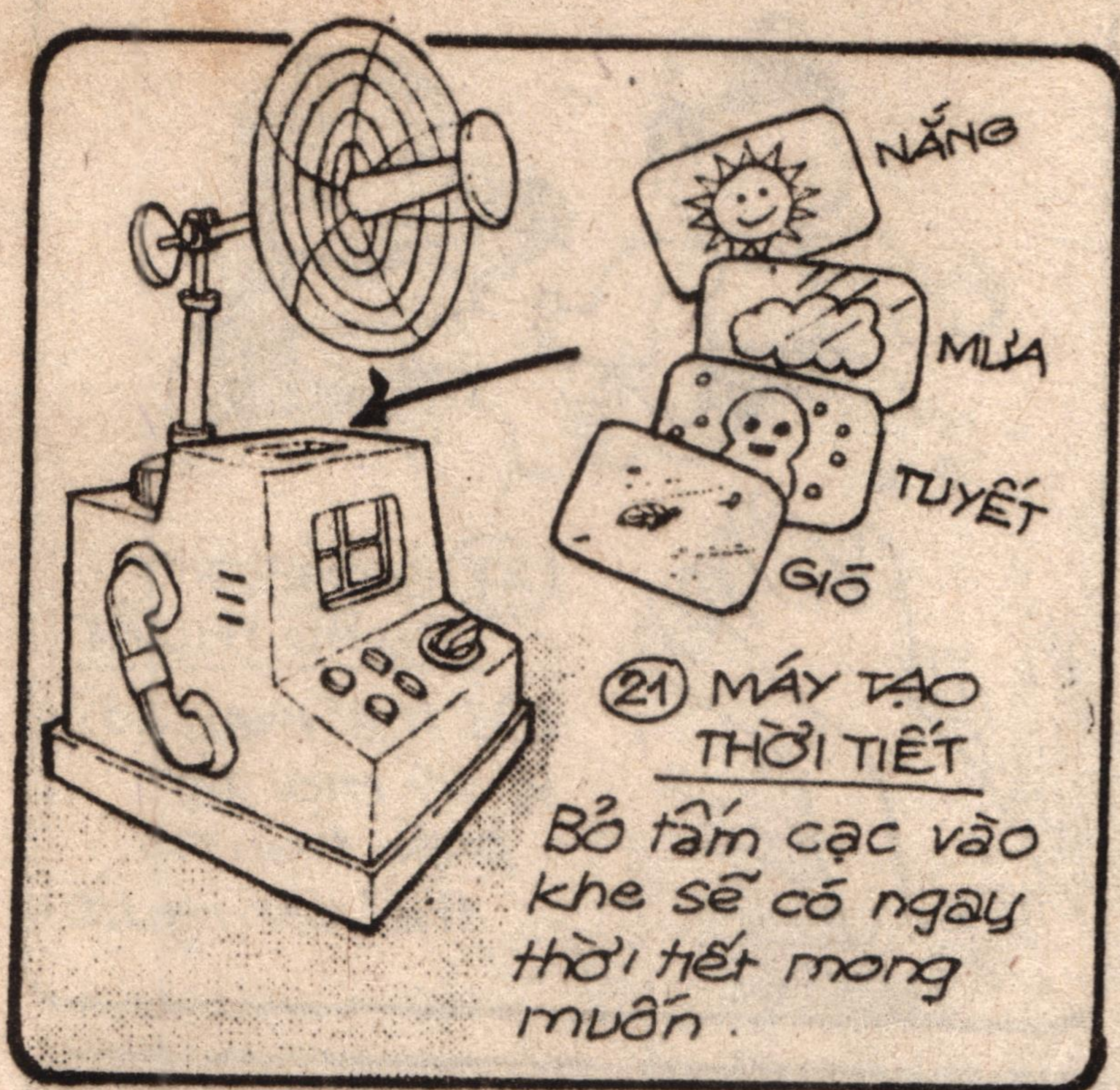
19) BÚT THẦN KỲ

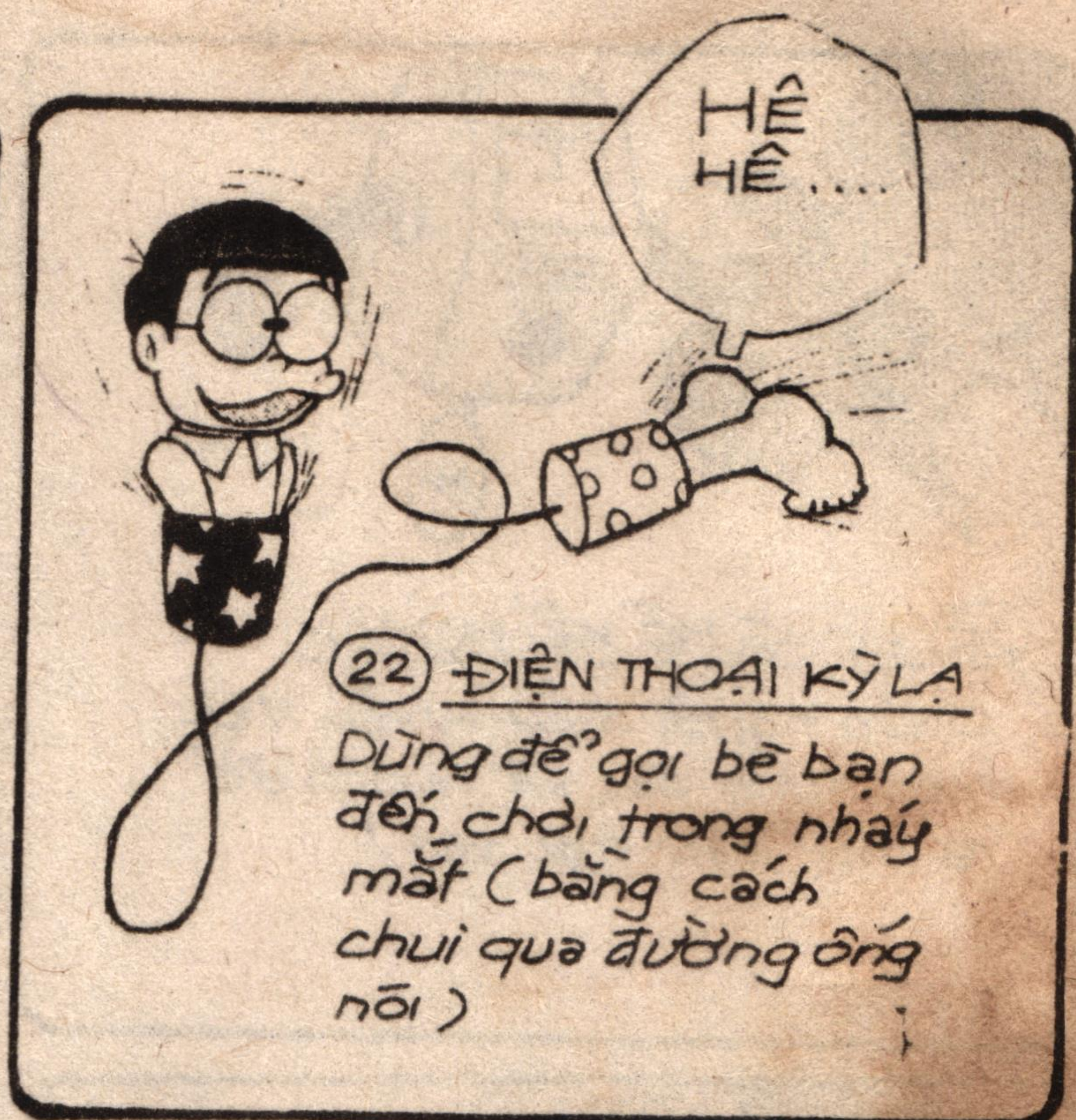
Có thể sửa đổi mặt mũi người mẫu theo ý mình.

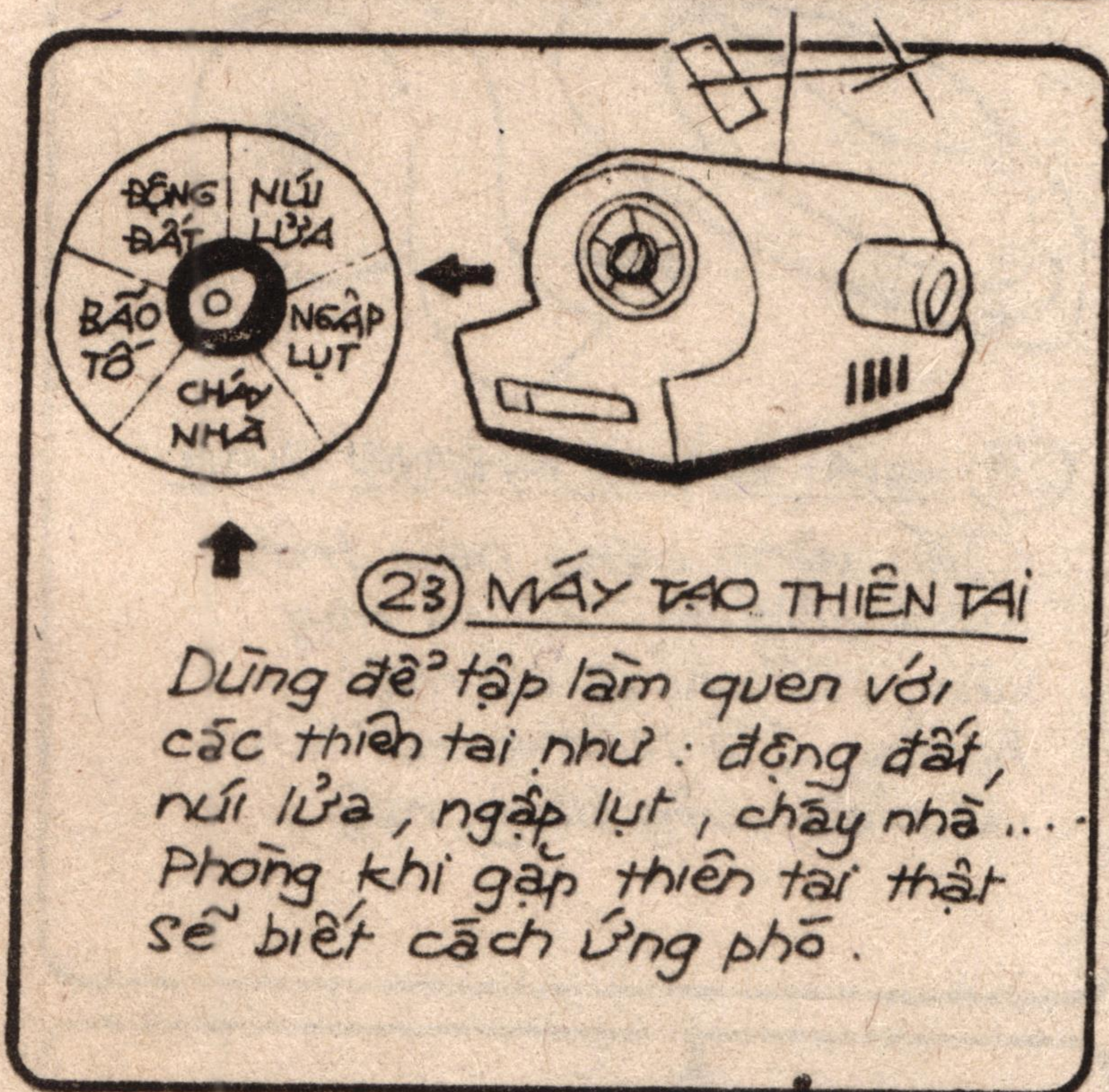

20) SÚNG BÉ BỰ :

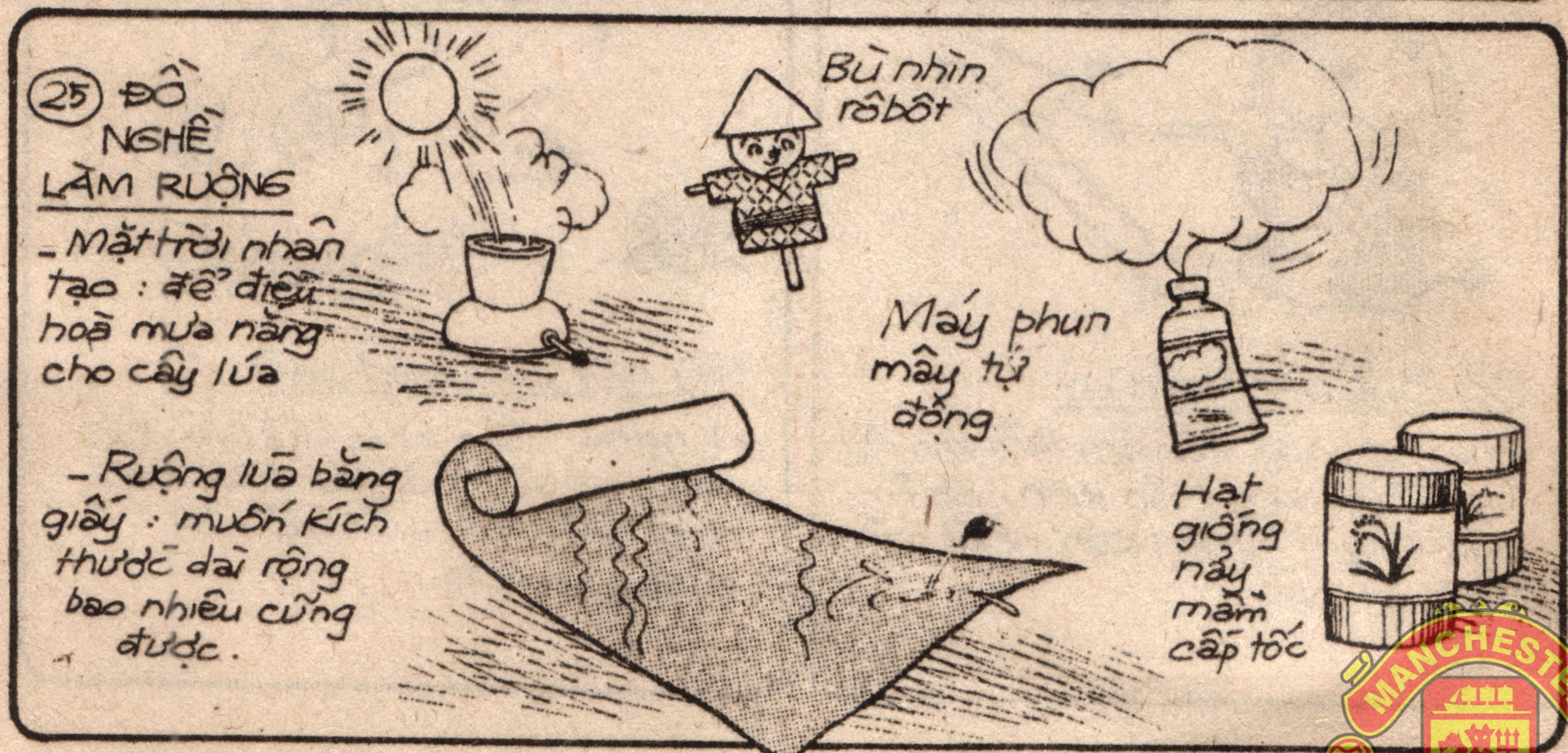
Gồm nhiều kích cỡ. Đeo vào tay rồi nói "PẰNG", địch thủ sẽ lăn ra chết giấc!

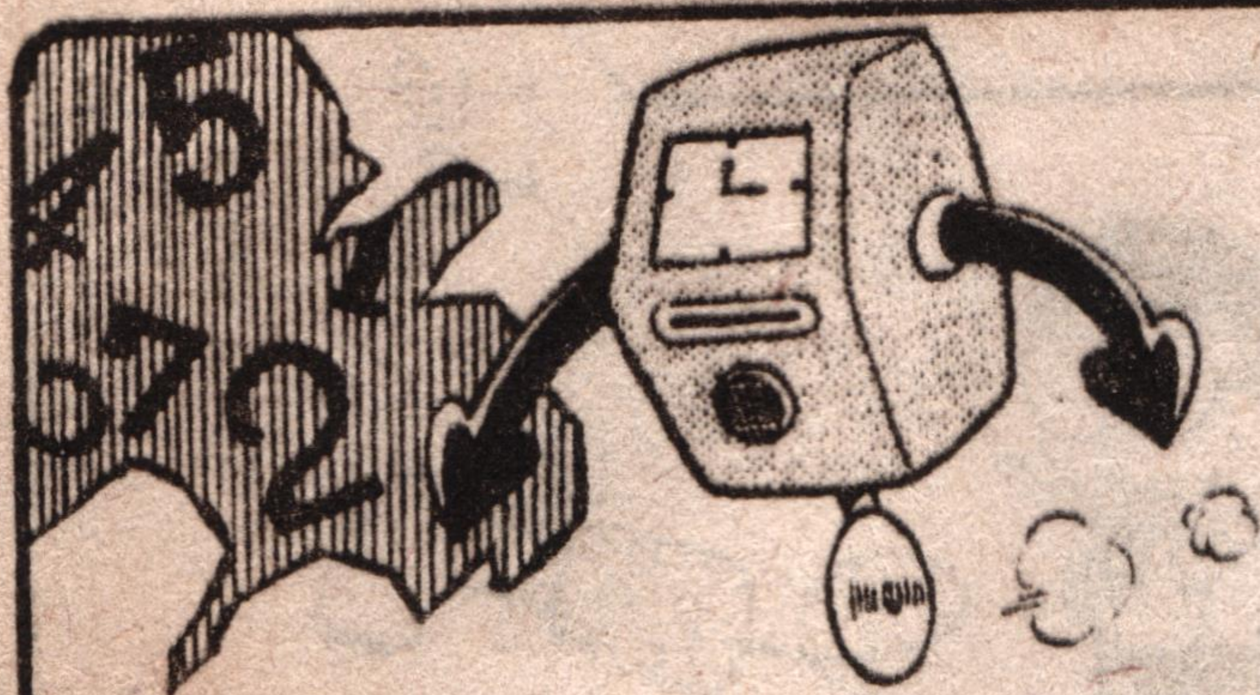

NẮNG
MƯA
TUYẾT
GIÓ
21 MÁY TẠO THỜI TIẾT
Bỏ tấm cạc vào khe sẽ có ngay thời tiết mong muốn.

HÊ HÊ....
22 ĐIỆN THOẠI KỲ LẠ
Dùng để gọi bè bạn đến chơi trong nháy mắt (bằng cách chui qua đường ống nói)

ĐỘNG ĐẤT
NÚI LỬA
NGẬP LỤT
CHÁY NHÀ
BÃO TỐ
23 MÁY TẠO THIÊN TAI
Dùng để tập làm quen với các thiên tai như: động đất, núi lửa, ngập lụt, cháy nhà... Phòng khi gặp thiên tai thật sẽ biết cách ứng phó.

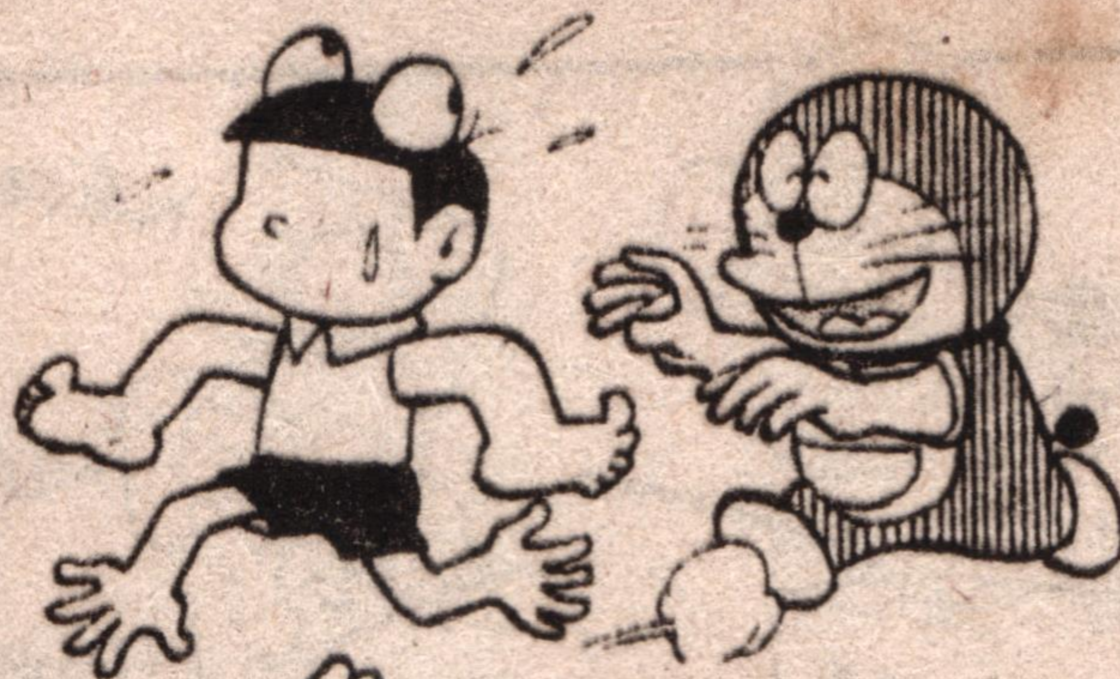

WC
Ech
24 THUỐC TẠO TIẾNG VANG
Xịt vào cánh cửa nào, ở đấy sẽ phát ra tiếng động giống như có người đang ở trong phòng ấy.

25 ĐỒ NGHỀ LÀM RUỘNG
- Mặt trời nhân tạo: để điều hoà mưa nắng cho cây lúa
Bù nhìn rôbốt
Máy phun mây tự động
- Ruộng lúa bằng giấy: muốn kích thước dài rộng bao nhiêu cũng được.
Hạt giống nảy mầm cấp tốc

(26) ĐỒNG HỒ KẾ HOẠCH

Giúp người điều khiển thực hiện được các kế hoạch đề ra một cách trọn vẹn!

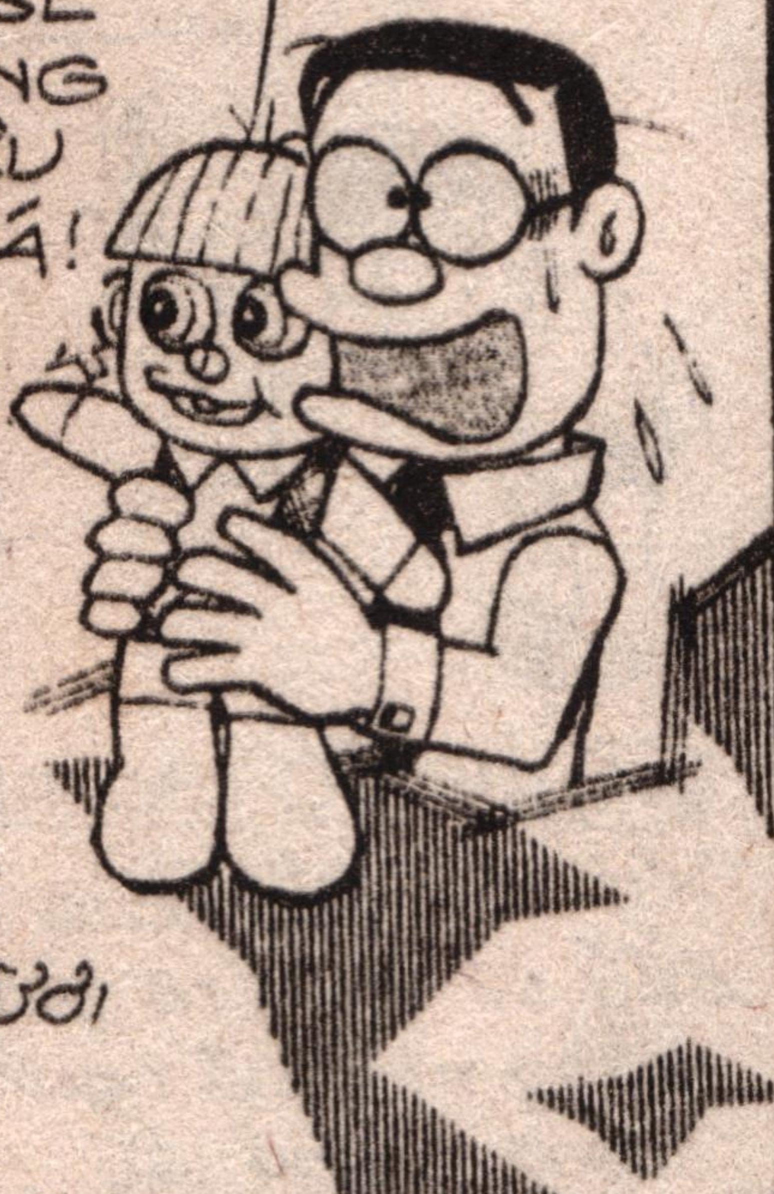

(27) GĂNG TAY PHẪU THUẬT

Có thể thay đổi vị trí mọi bộ phận trên cơ thể con người.

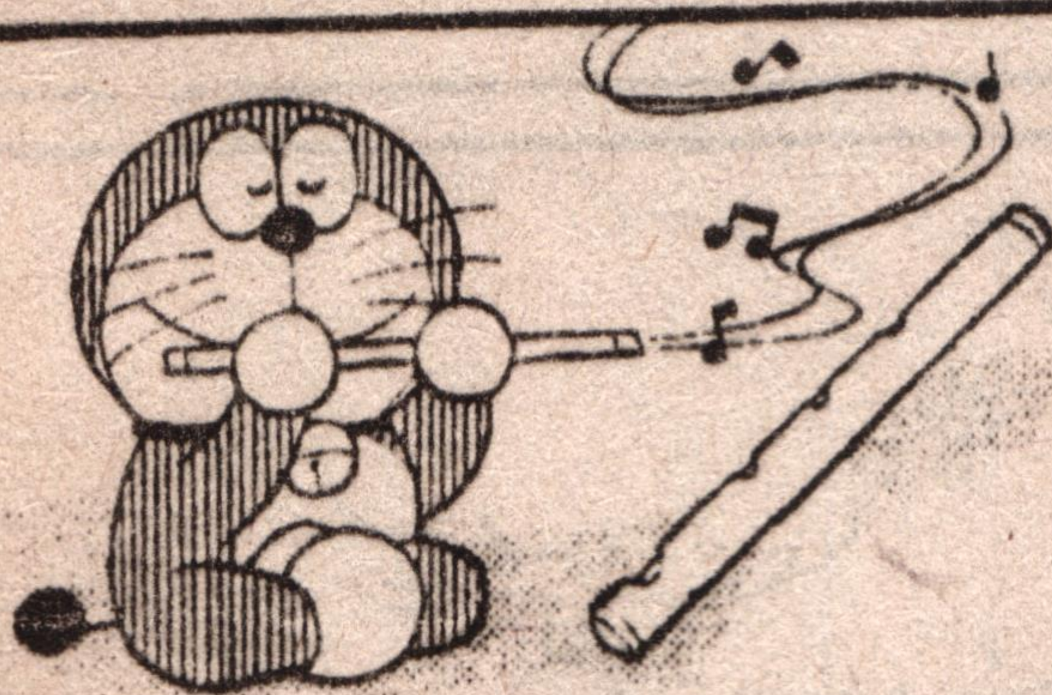
(28) BÚP BÊ THẬT THÀ

Luôn nói thật những suy nghĩ thầm kín trong lòng người cầm nó.

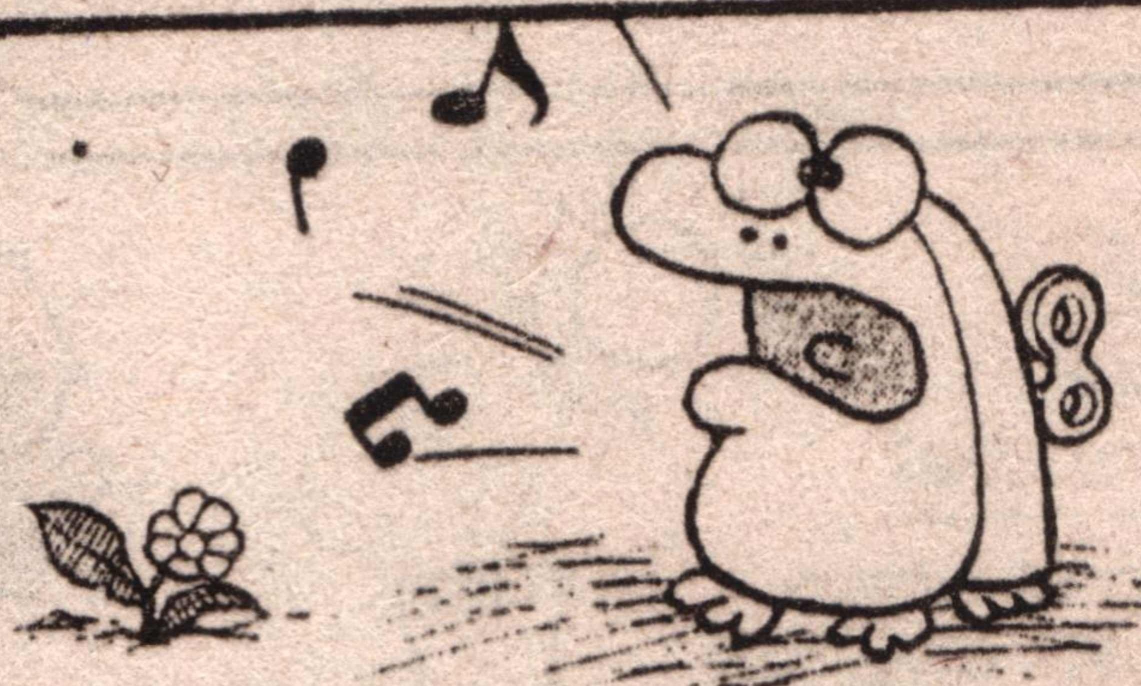
(29) GIẢI BĂNG KHÔNG GIAN

Gắn vòng băng này trên cánh cửa thì dù ra hay vào, vẫn chỉ đi về một hướng (là hướng mũi tên vẽ trên vòng băng này)

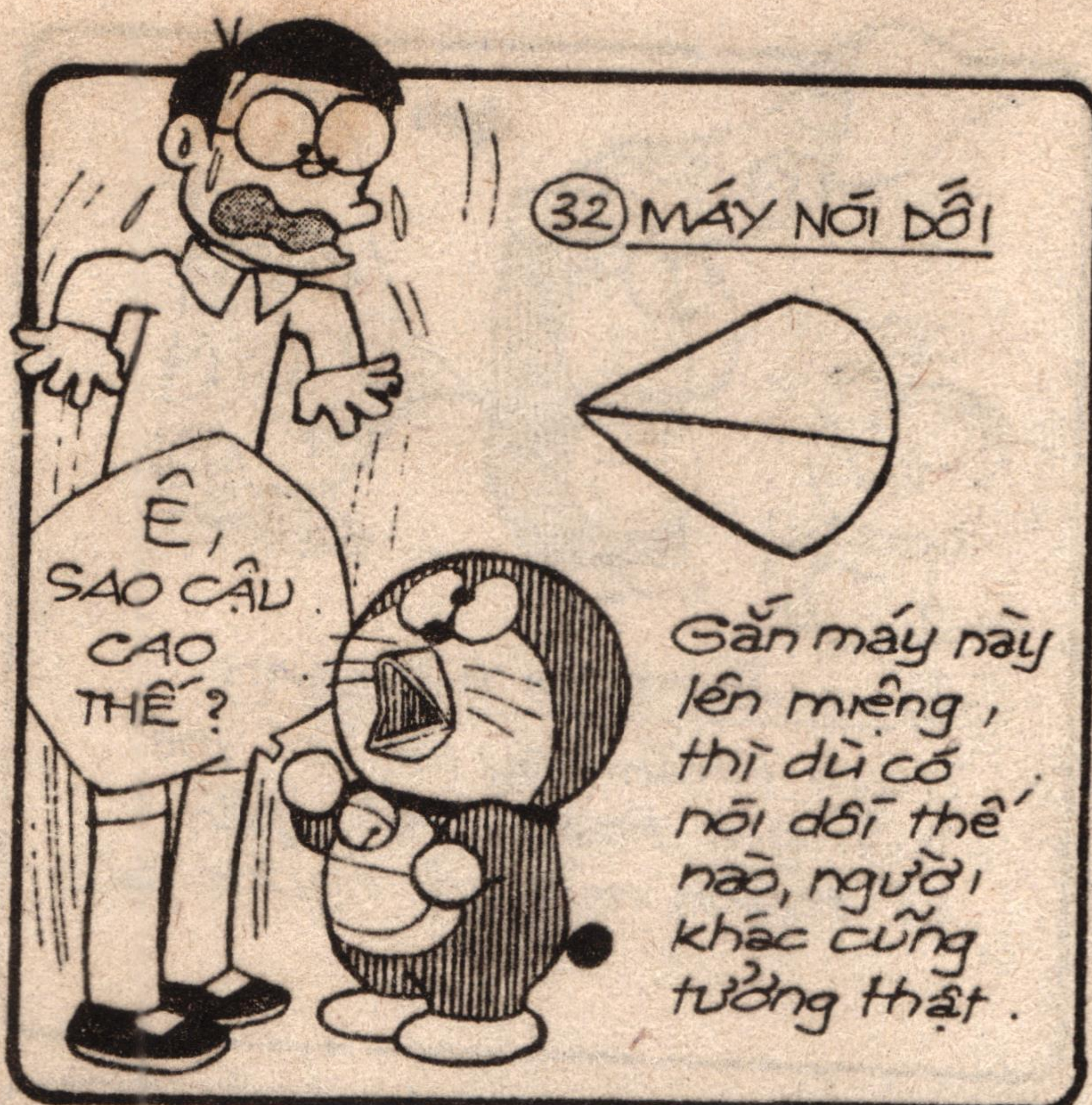
(30) ỐNG SÁO THẦN KỲ

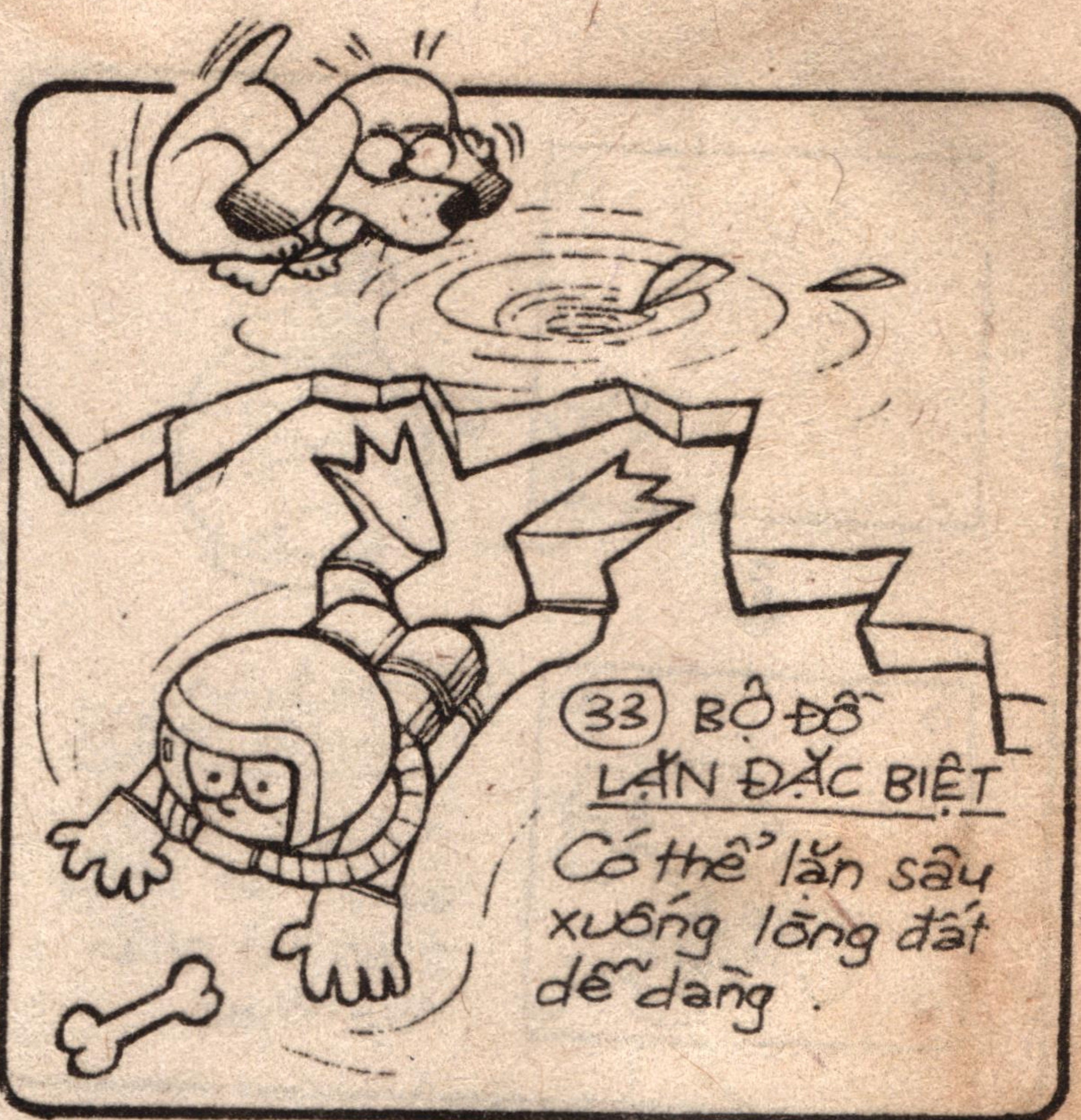
Phát ra sóng siêu âm làm cho rối loạn chức năng thần kinh, khiến người nghe không còn nhận thức được gì nữa.

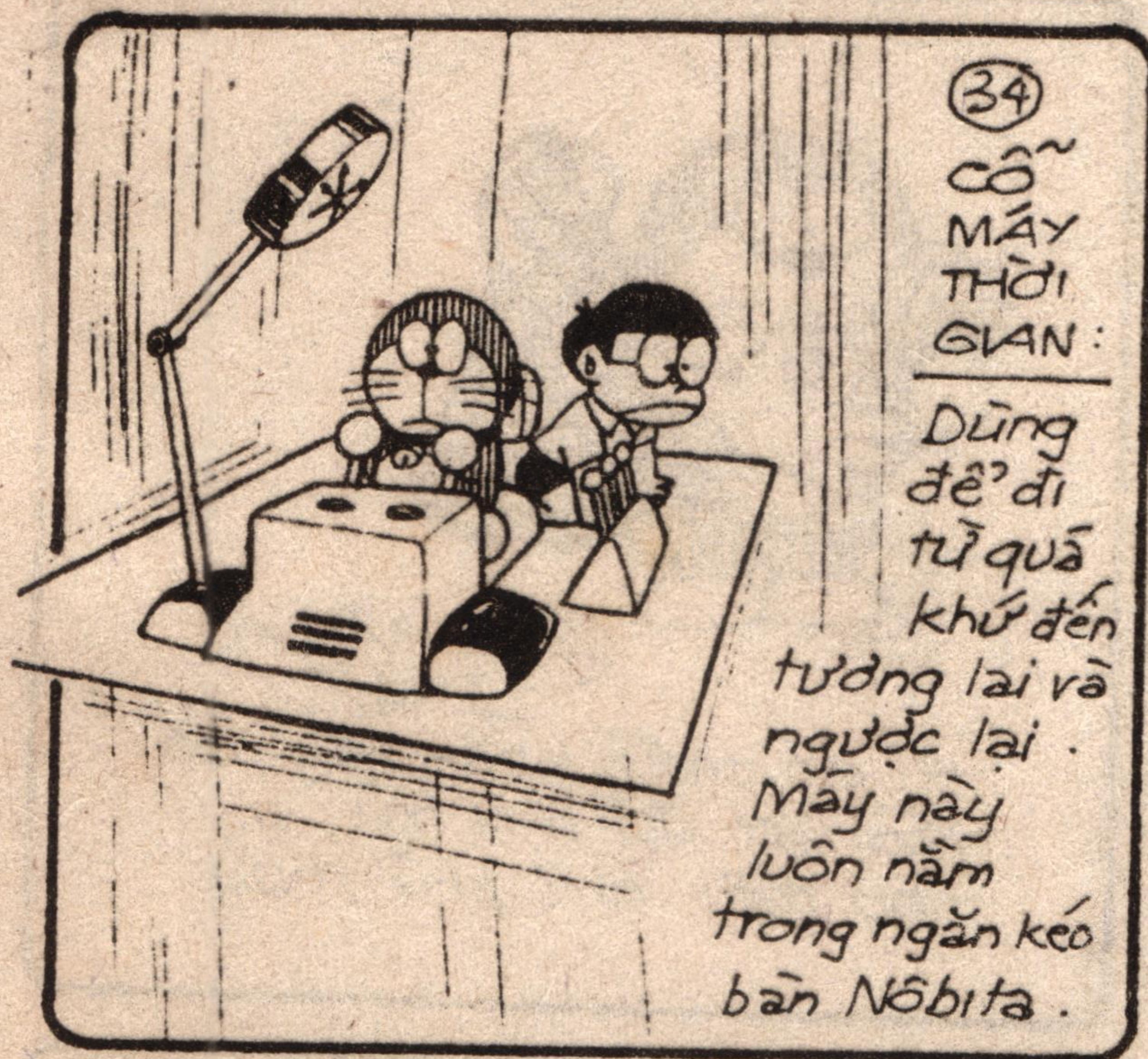

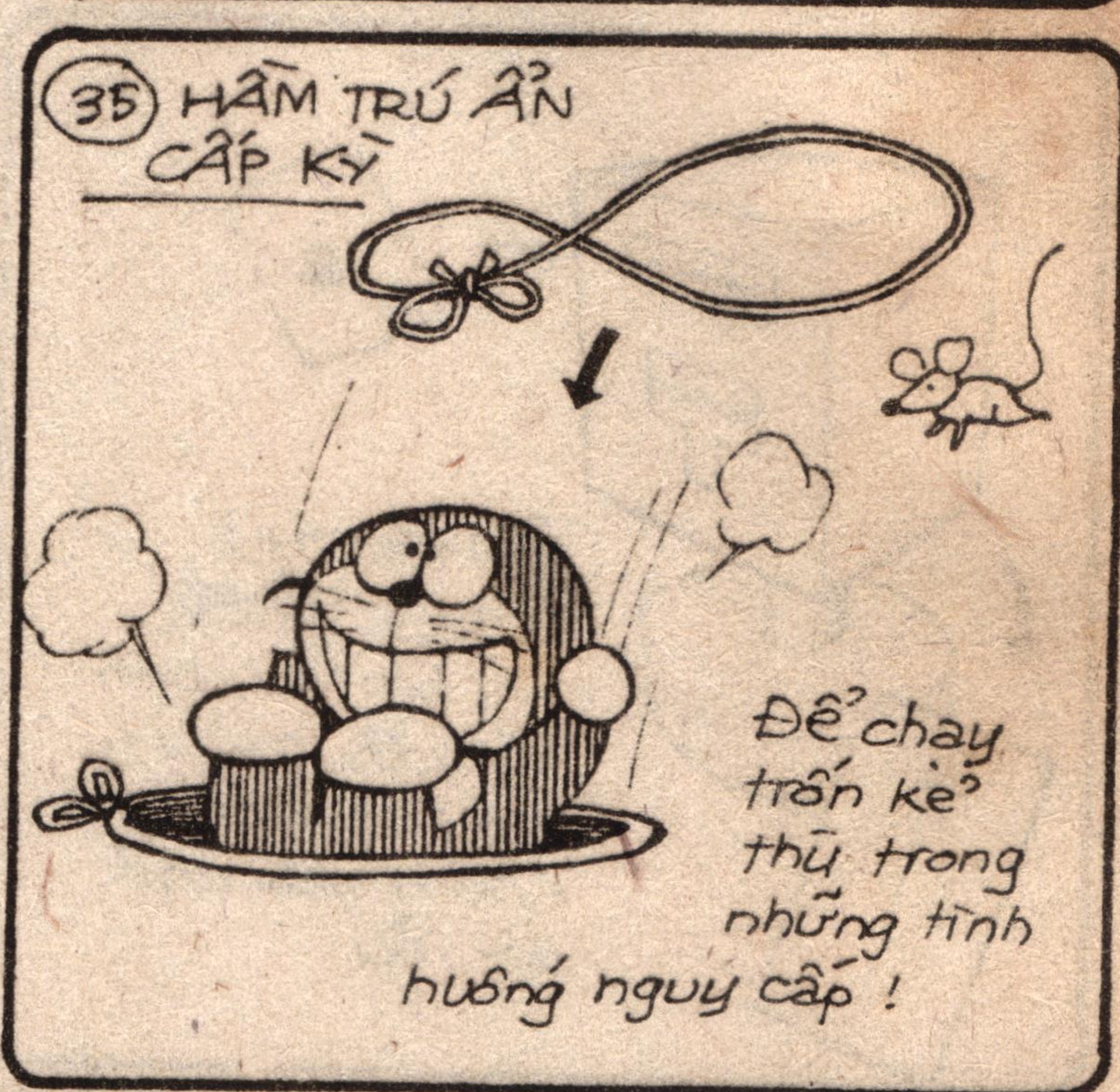
(31) HỘP ĐÀN NHỚ NHÀ

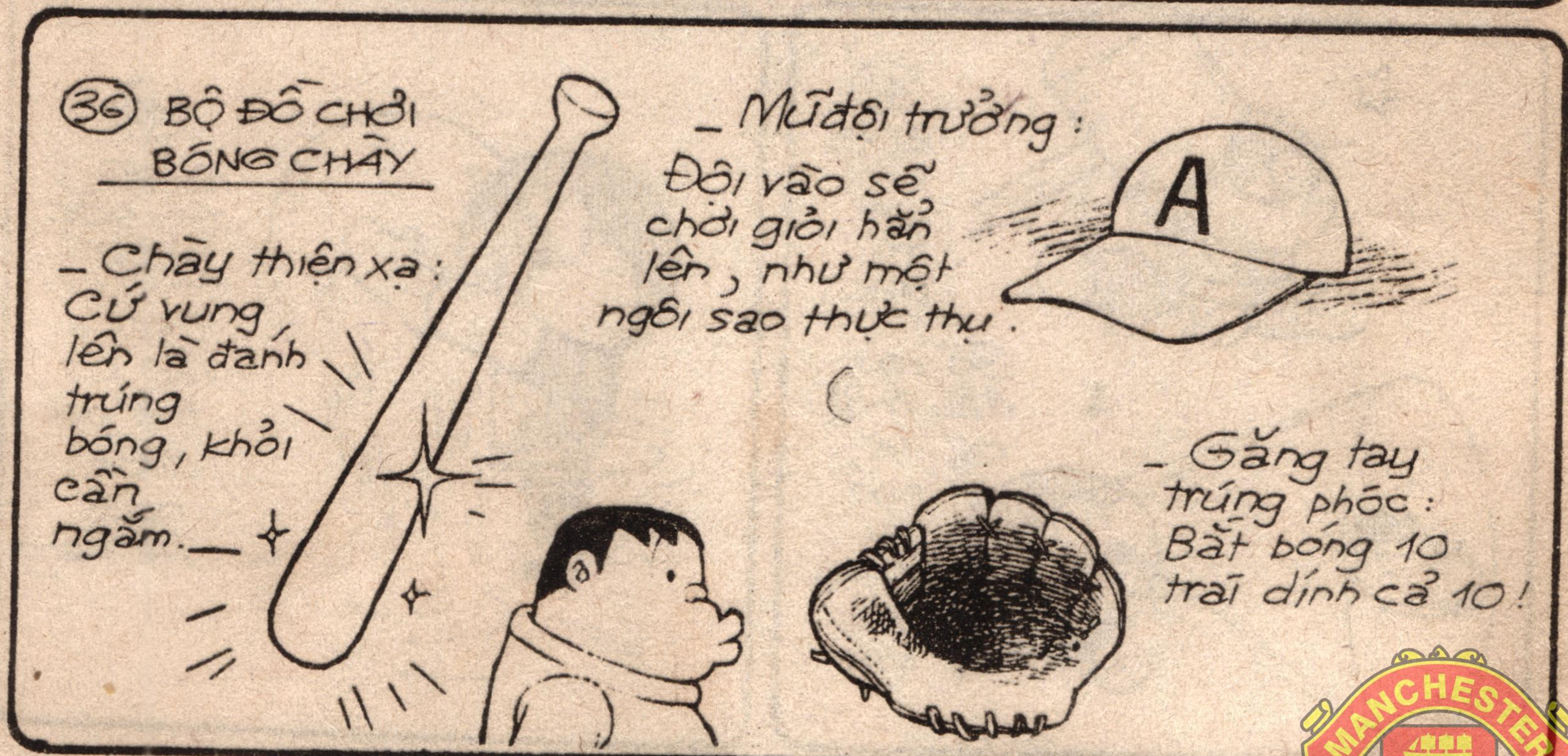
Ai nghe tiếng nhạc từ hộp đàn phát ra sẽ nhớ gia đình da diết và chỉ muốn về nhà ngay lập tức.

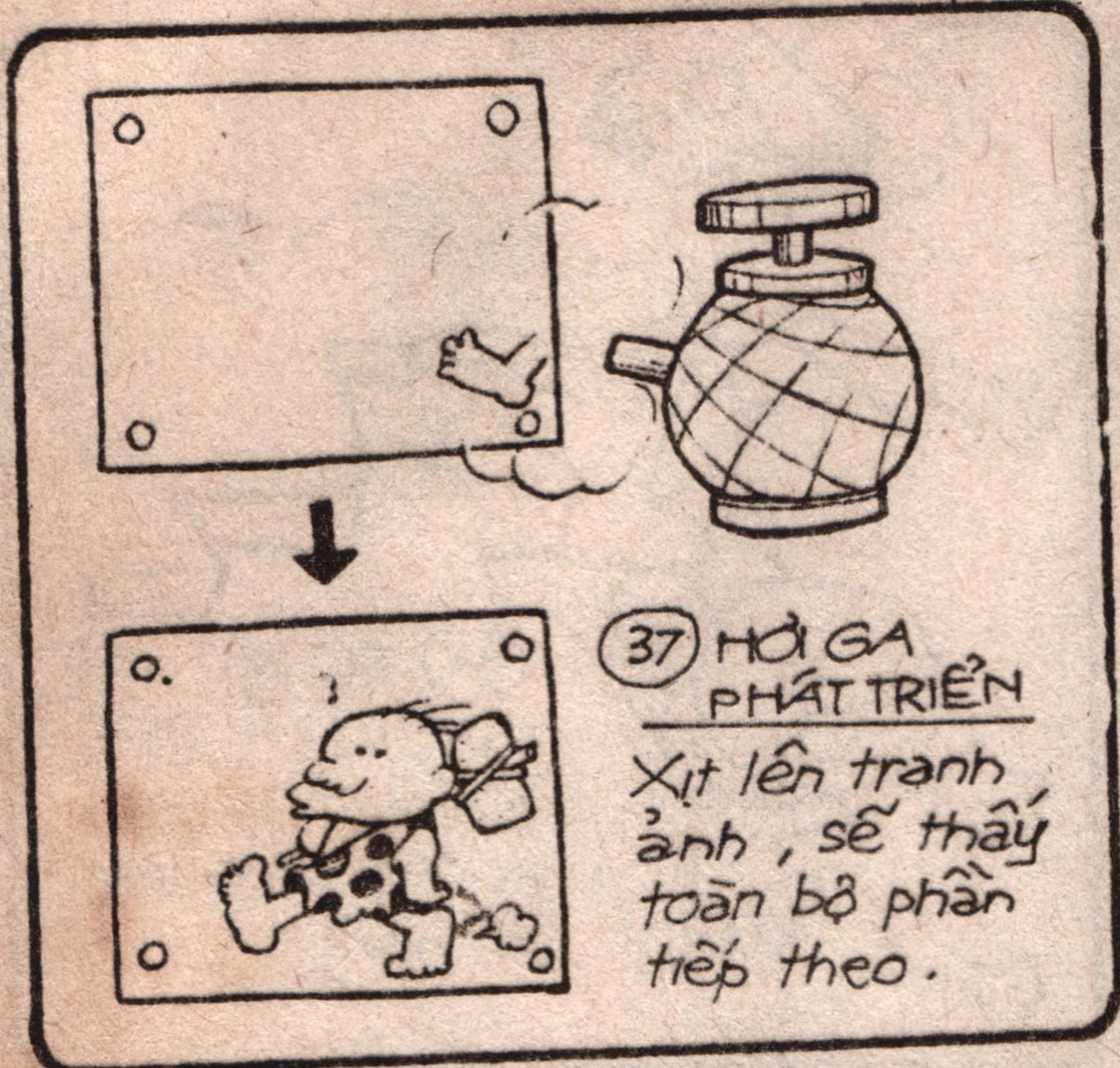

32 MÁY NÓI DỐI
Ê, SAO CẬU CAO THẾ?
Gắn máy này lên miệng, thì dù có nói dối thế nào, người khác cũng tưởng thật.

33 BỘ ĐỒ LẶN ĐẶC BIỆT
Có thể lặn sâu xuống lòng đất dễ dàng.

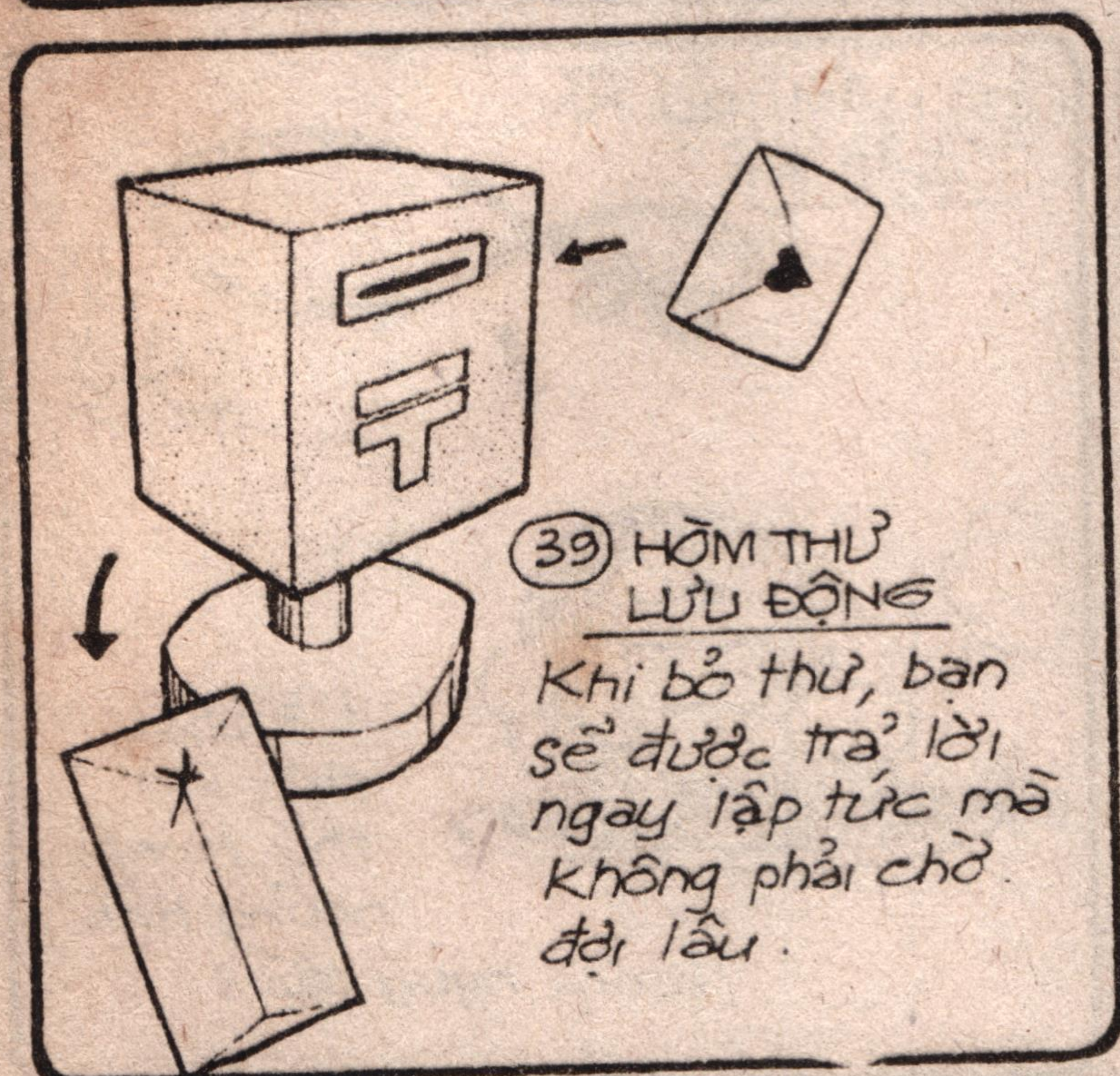

34 CỖ MÁY THỜI GIAN:
Dùng để đi từ quá khứ đến tương lai và ngược lại. Máy này luôn nằm trong ngăn kéo bàn Nôbita.

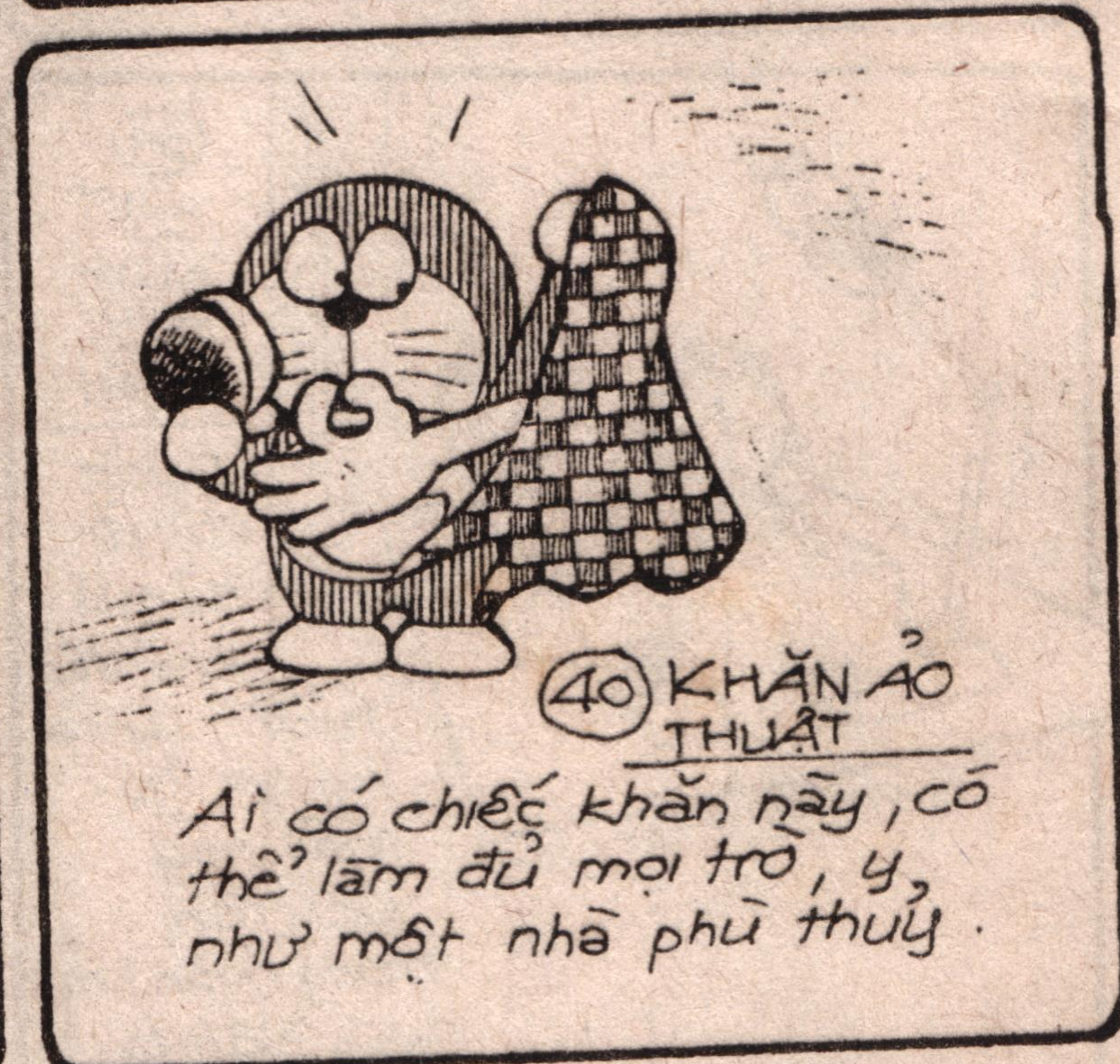

35 HẦM TRÚ ẨN CẤP KỲ
Để chạy trốn kẻ thù trong những tình huống nguy cấp!

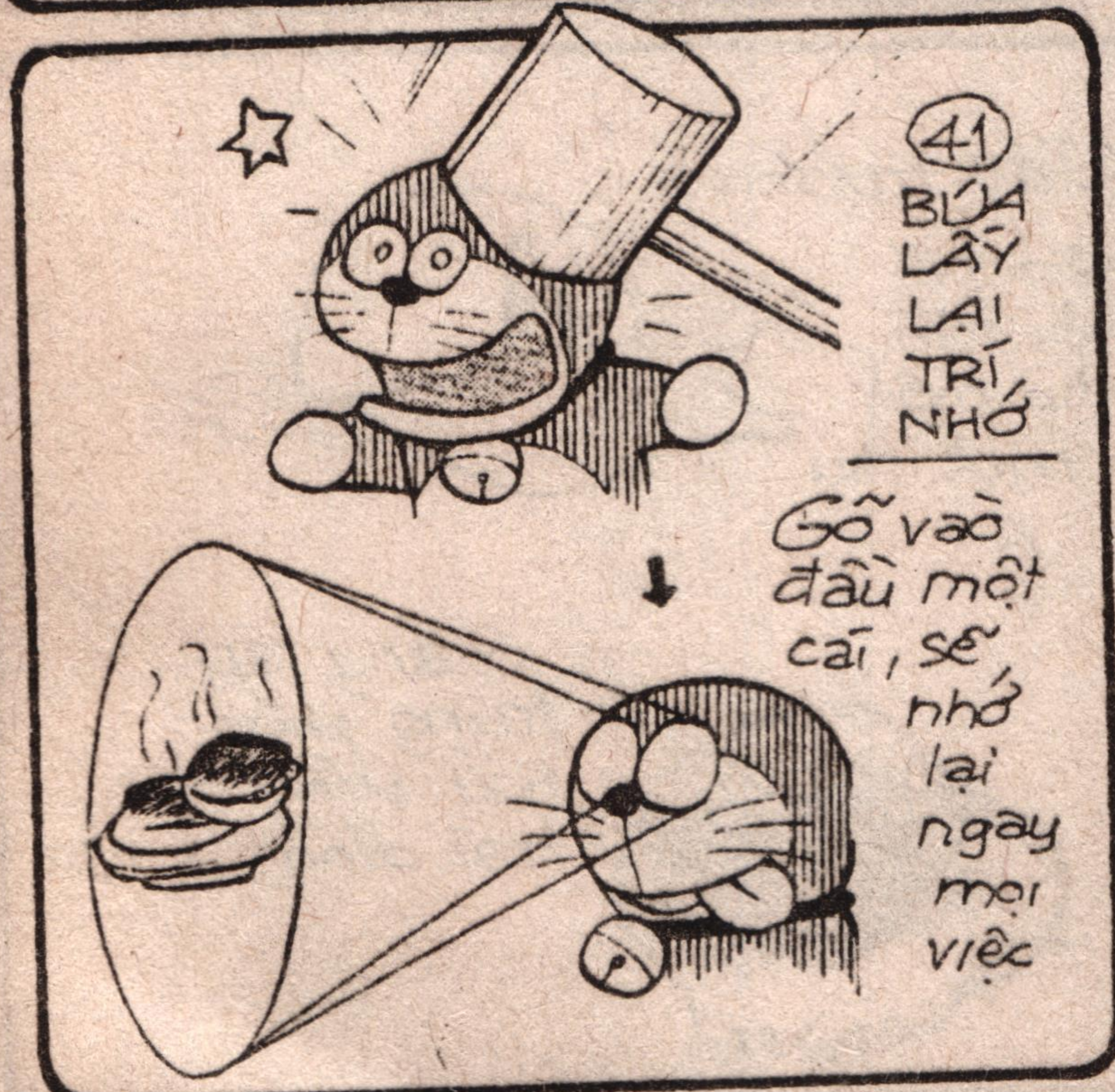

36 BỘ ĐỒ CHƠI BÓNG CHÀY
_ Chày thiện xạ: Cứ vung lên là đánh trúng bóng, khỏi cần ngắm._
_ Mũ đội trưởng: Đội vào sẽ chơi giỏi hẳn lên, như một ngôi sao thực thụ.
A
_ Găng tay trúng phóc: Bắt bóng 10 trái dính cả 10!

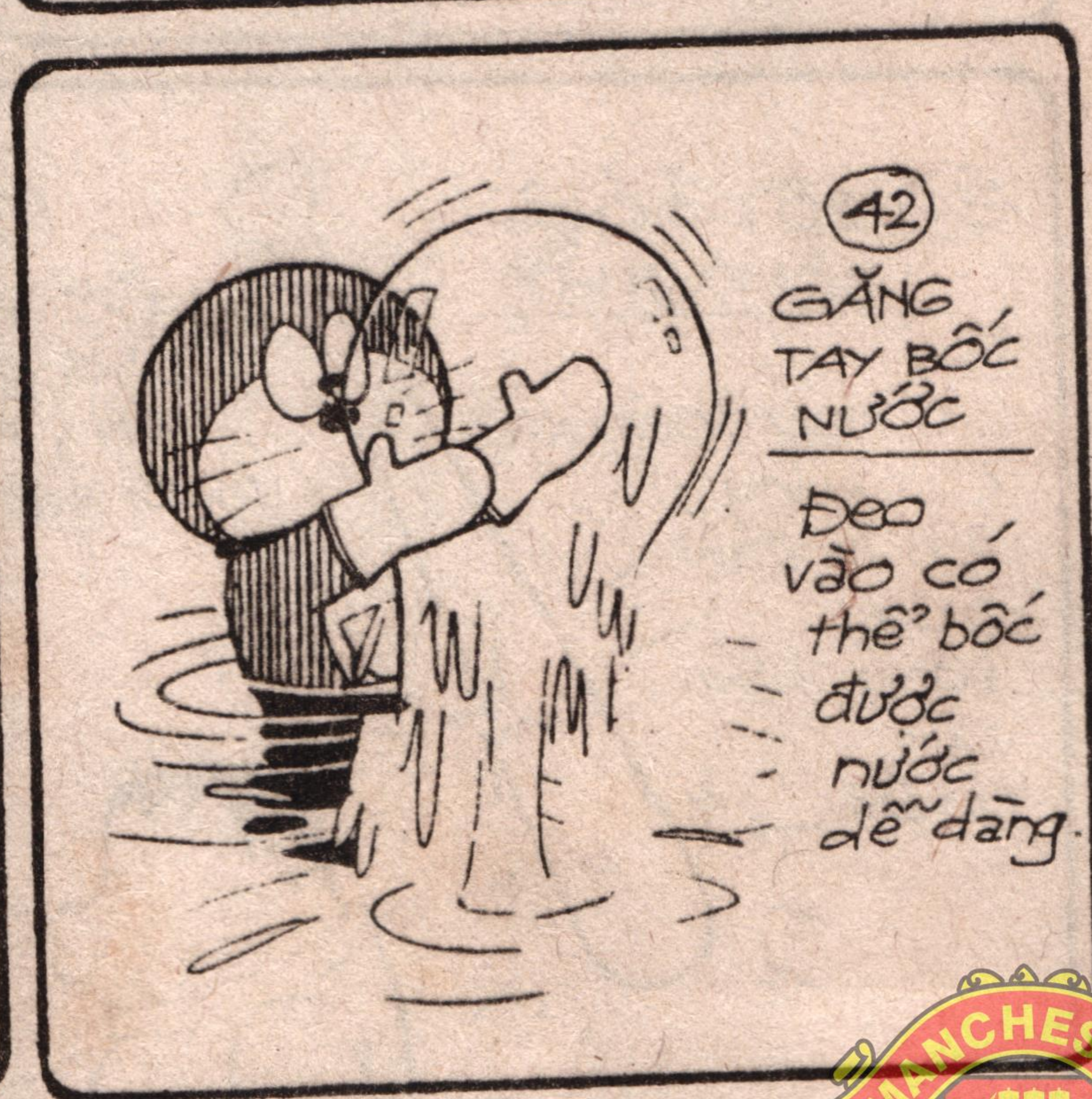

37 HƠI GA PHÁT TRIỂN
Xịt lên tranh ảnh, sẽ thấy toàn bộ phần tiếp theo.

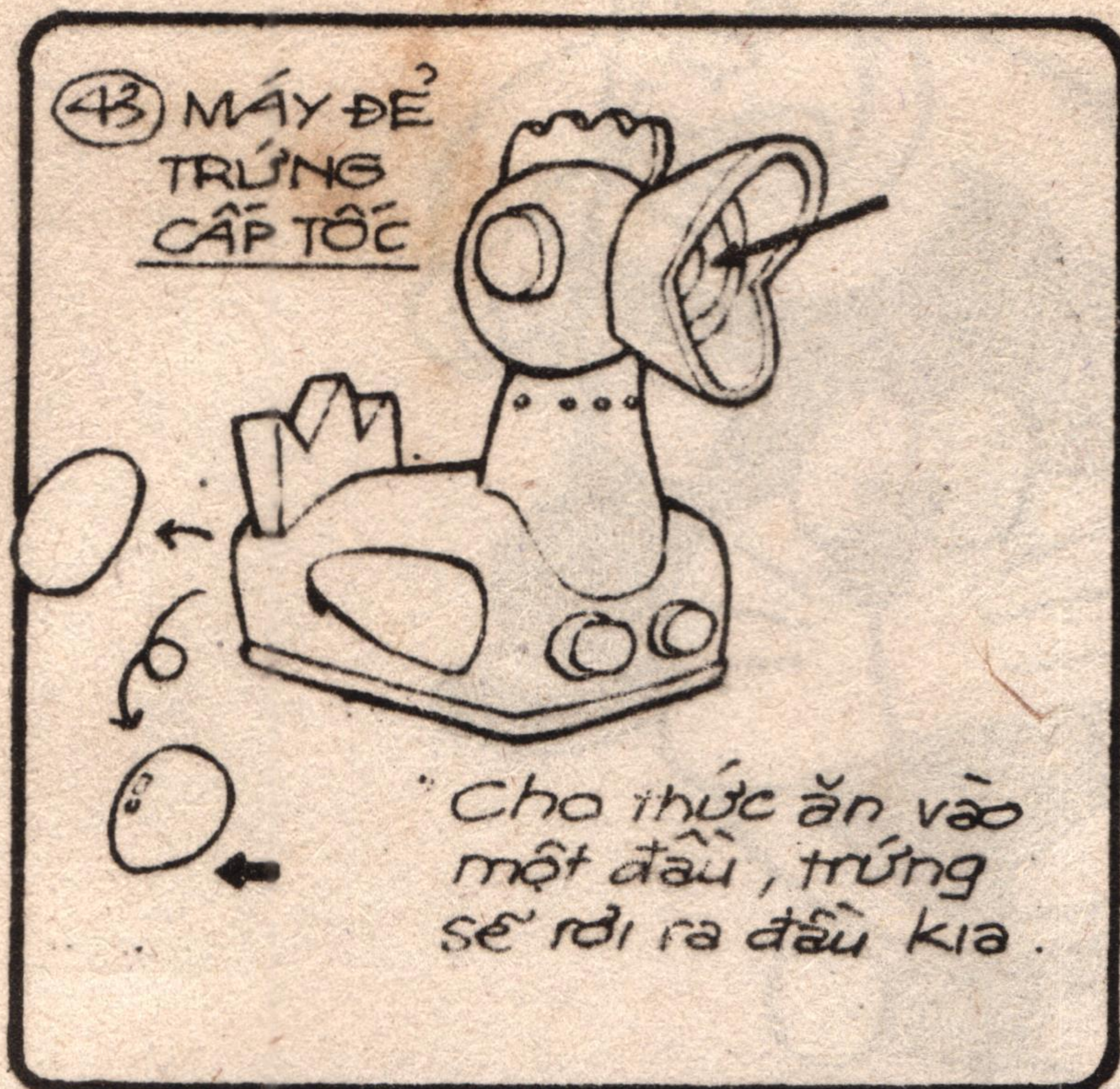

38 KHĂN TRÙM THỜI GIAN
Trùm khăn này lên có thể biến già thành trẻ, biến cũ thành mới và ngược lại.

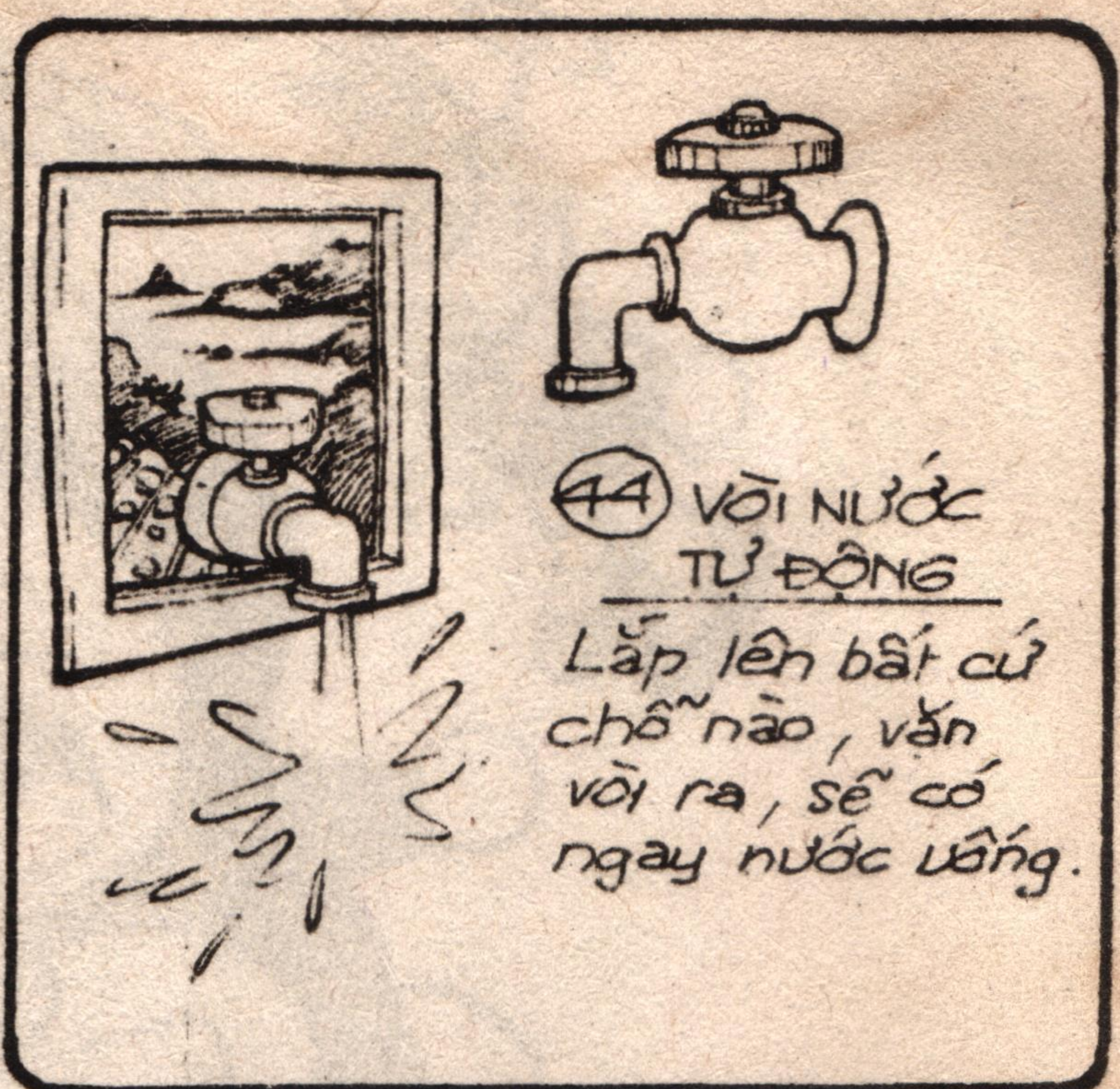

39 HÒM THƯ LƯU ĐỘNG
Khi bỏ thư, bạn sẽ được trả lời ngay lập tức mà không phải chờ đợi lâu.

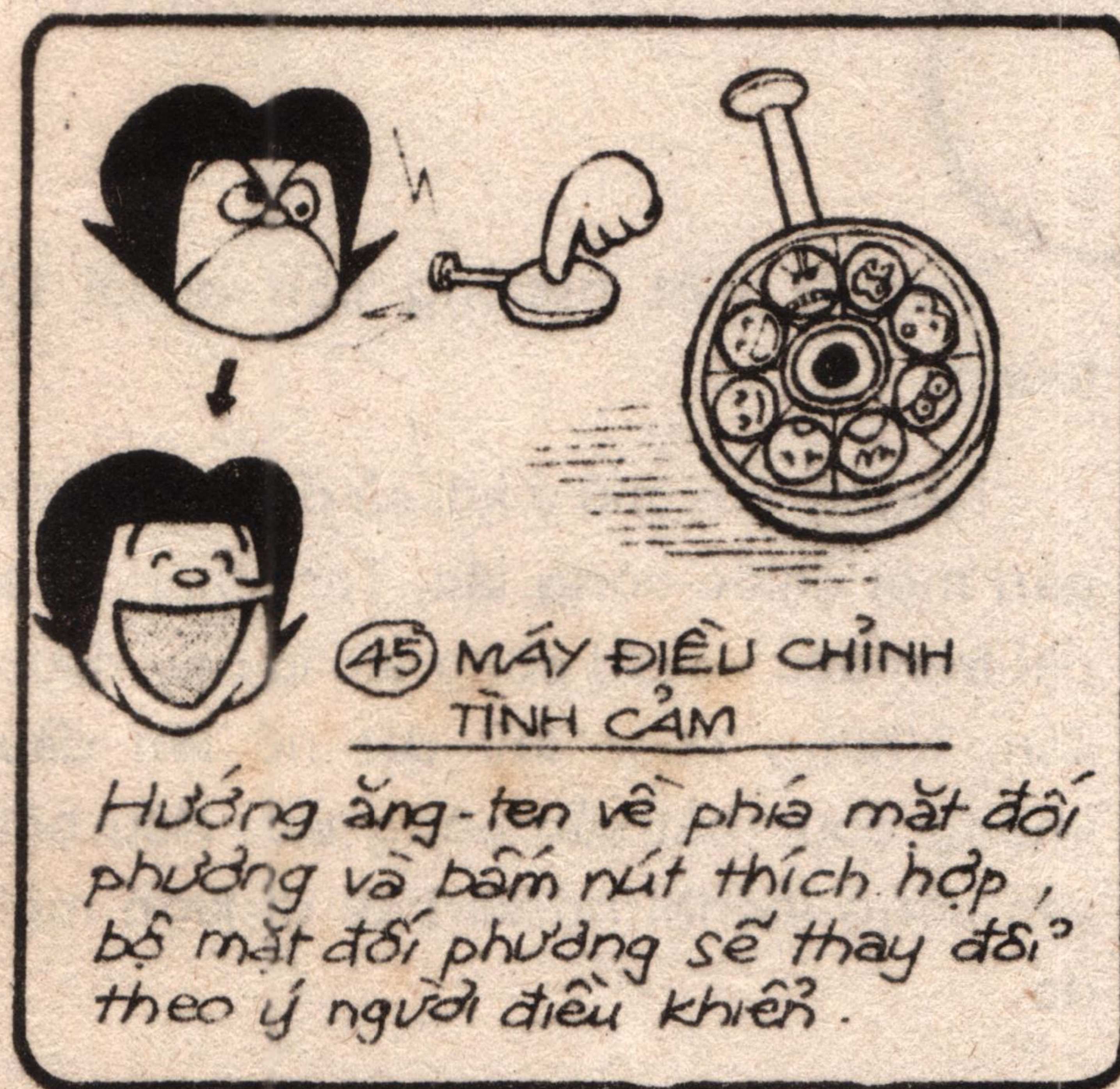

40 KHĂN ẢO THUẬT
Ai có chiếc khăn này, có thể làm đủ mọi trò, y như một nhà phù thủy.

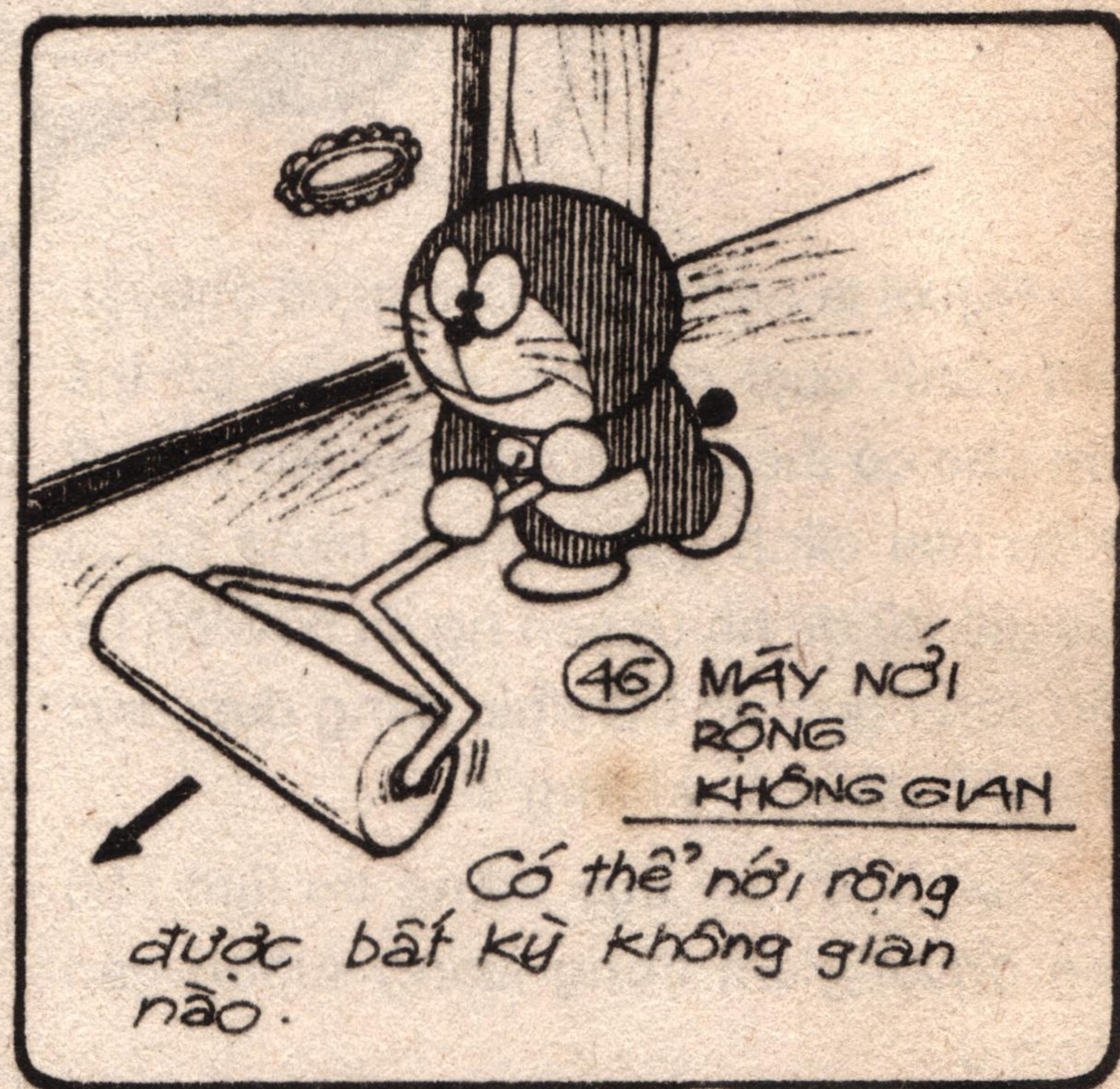

41 BÚA LẤY LẠI TRÍ NHỚ
Gõ vào đầu một cái, sẽ nhớ lại ngay mọi việc

42 GĂNG TAY BỐC NƯỚC
Đeo vào có thể bốc được nước dễ dàng.

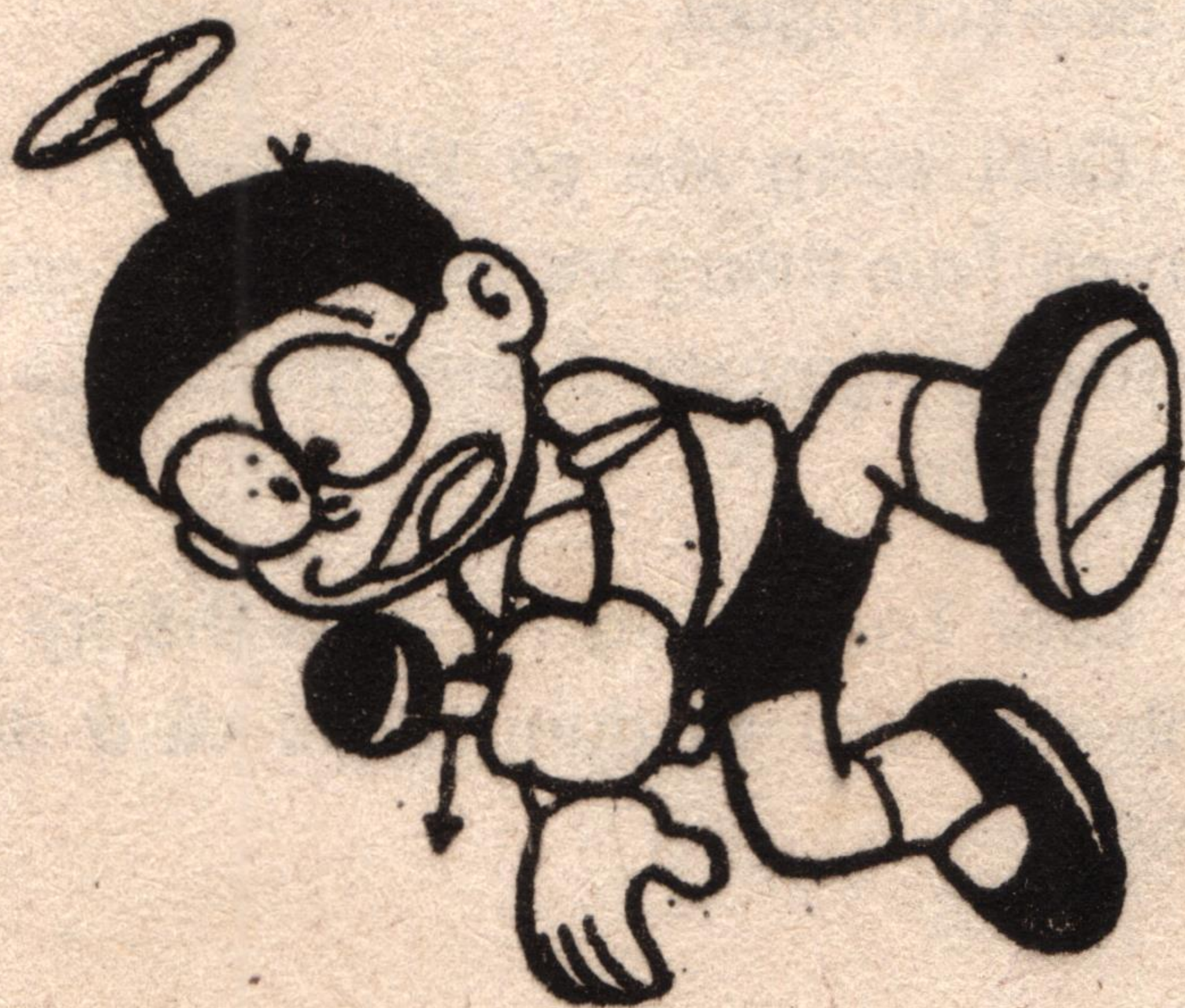

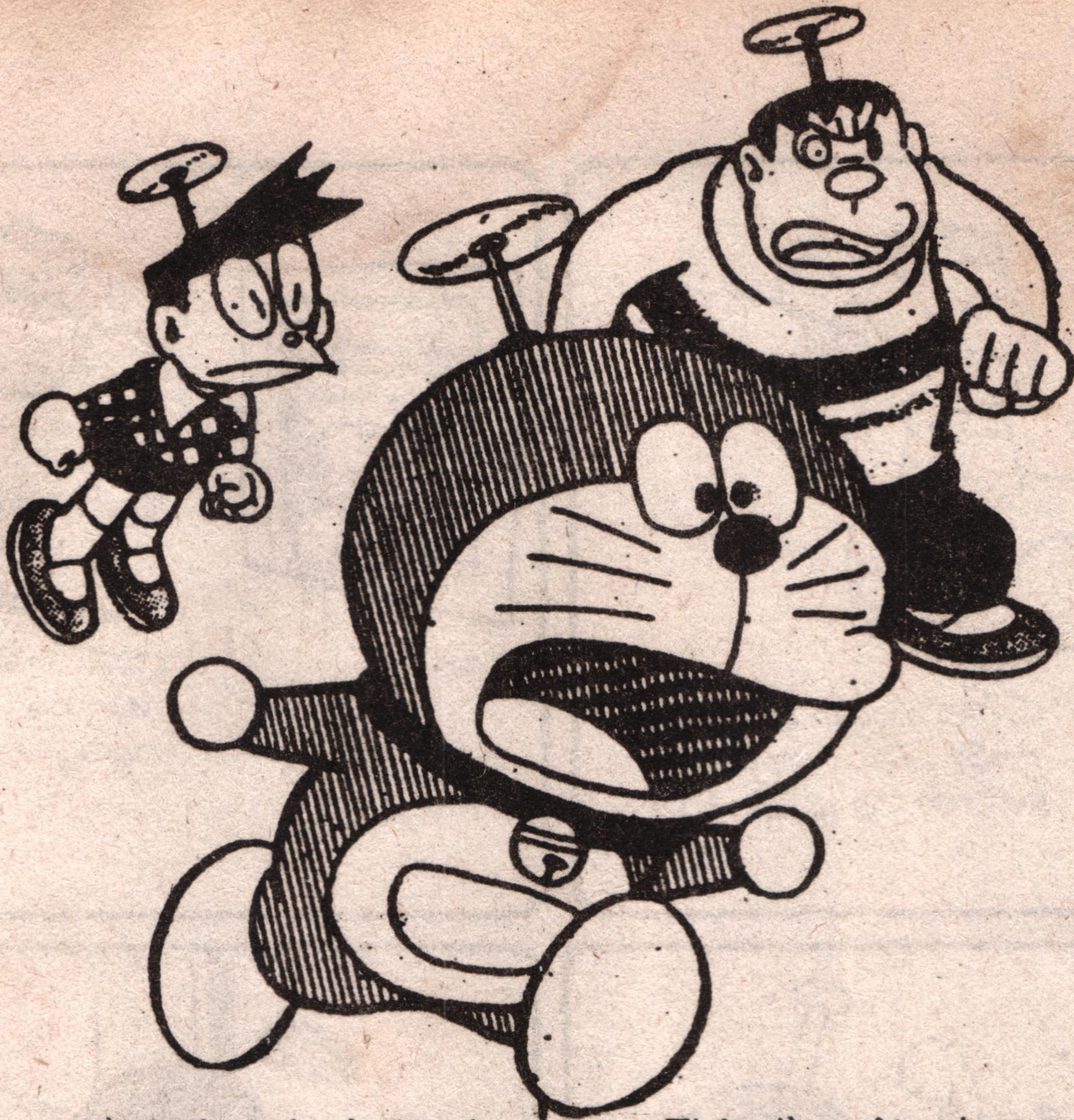

TRỰC THĂNG TRE, MỘT PHÁT MINH MƠ ƯỚC

Bất cứ ai trong cuộc đời đều có lần nghĩ giá mình được tự do bay lượn trên bầu trời dù chỉ một lần. "Trực thăng tre" là dụng cụ của tương lai có thể giúp bạn thực hiện ước mơ đó.

Trong truyện "Đôrêmon", Cánh quạt trực thăng tre nhỏ bé được lắp toòng teng trên đầu và có thể bay trên bầu trời rất tự do.

Người ta nghĩ rằng làm gì có chuyện một cánh quạt nhỏ xíu như vậy có thể làm cho cơ thể con người bay lên được ? Hoặc nếu cánh quạt có khả năng tạo ra sức gió đủ để nâng con người bay lên thì liệu con người có thể chịu đựng được sức gió ghê gớm đó không ?

Tức là ở đây trực thăng tre làm cho con người giảm trọng lượng xuống gần bằng 0.

Đôrêmon nói rằng : "Trực thăng tre bay liên tục trong 8 tiếng liền với tốc độ 80 km/h, mới hết pin".

Vậy, chắc là trong những chuyến mạo hiểm dài ngày nếu hết pin thì quả là gay và dứt khoát là lo ngay ngáy.

Trực thăng tre chỉ thích hợp với quãng đường không xa lắm. Tốc độ 80 km/h ở cuối thế kỷ 20 này là quá chậm, nhưng nếu so với các loại xe cộ khác thì nó có lợi thế là không sợ ách tắc và có thể bay thẳng theo đường chim bay tới nơi mình cần đến.

Thật là một phương tiện đi lại lý tưởng.

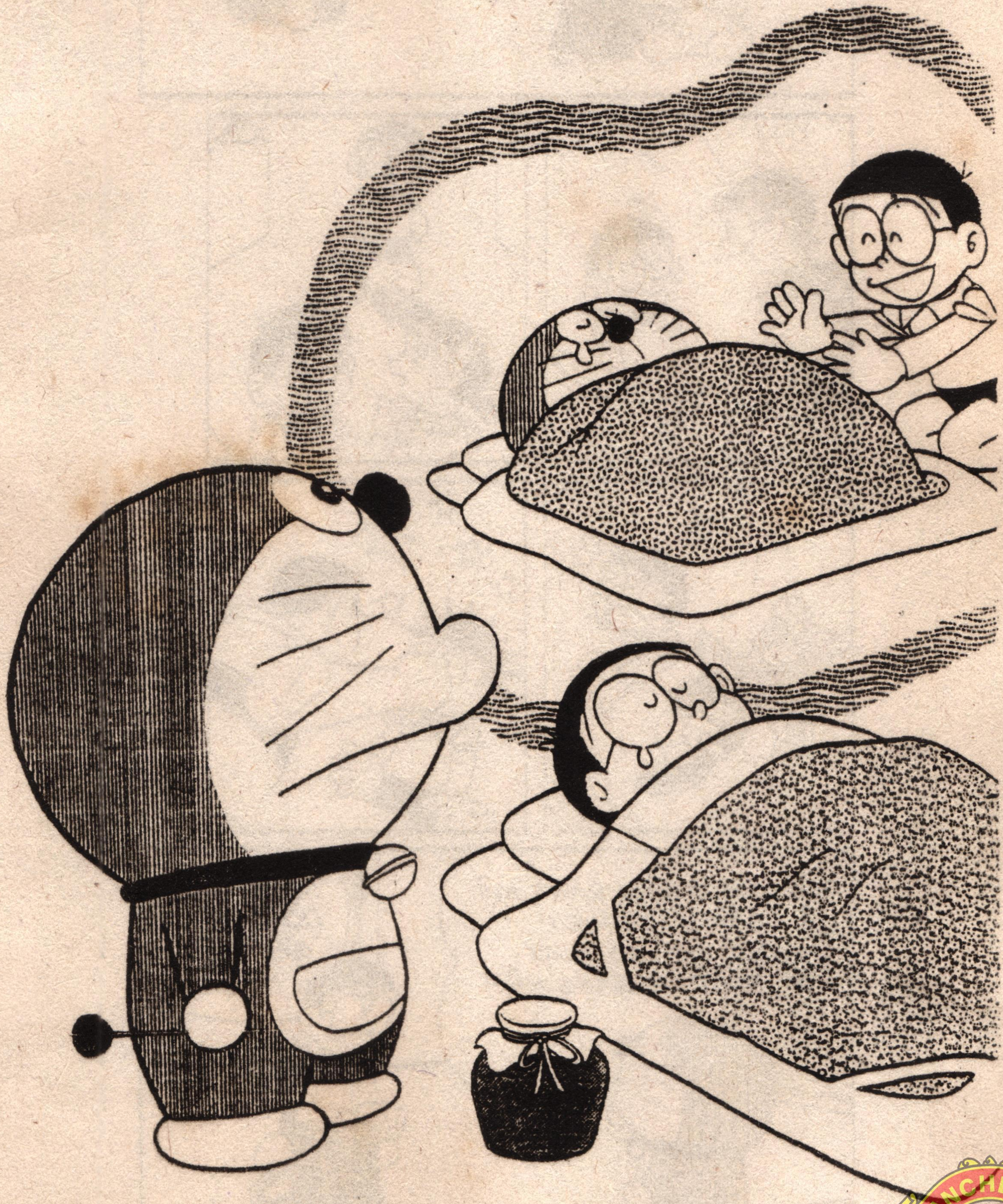
Nhưng cần chú ý khi sử dụng nó. Nó gắn một chiếc công tắc. Trực thăng tre đặt trên đầu và bật công tắc là bay được liền. Nhưng trước khi đặt nó lên đầu không được bật sẵn công tắc. Nếu bật sẵn công tắc thì nó sẽ bay đi luôn mất đó.

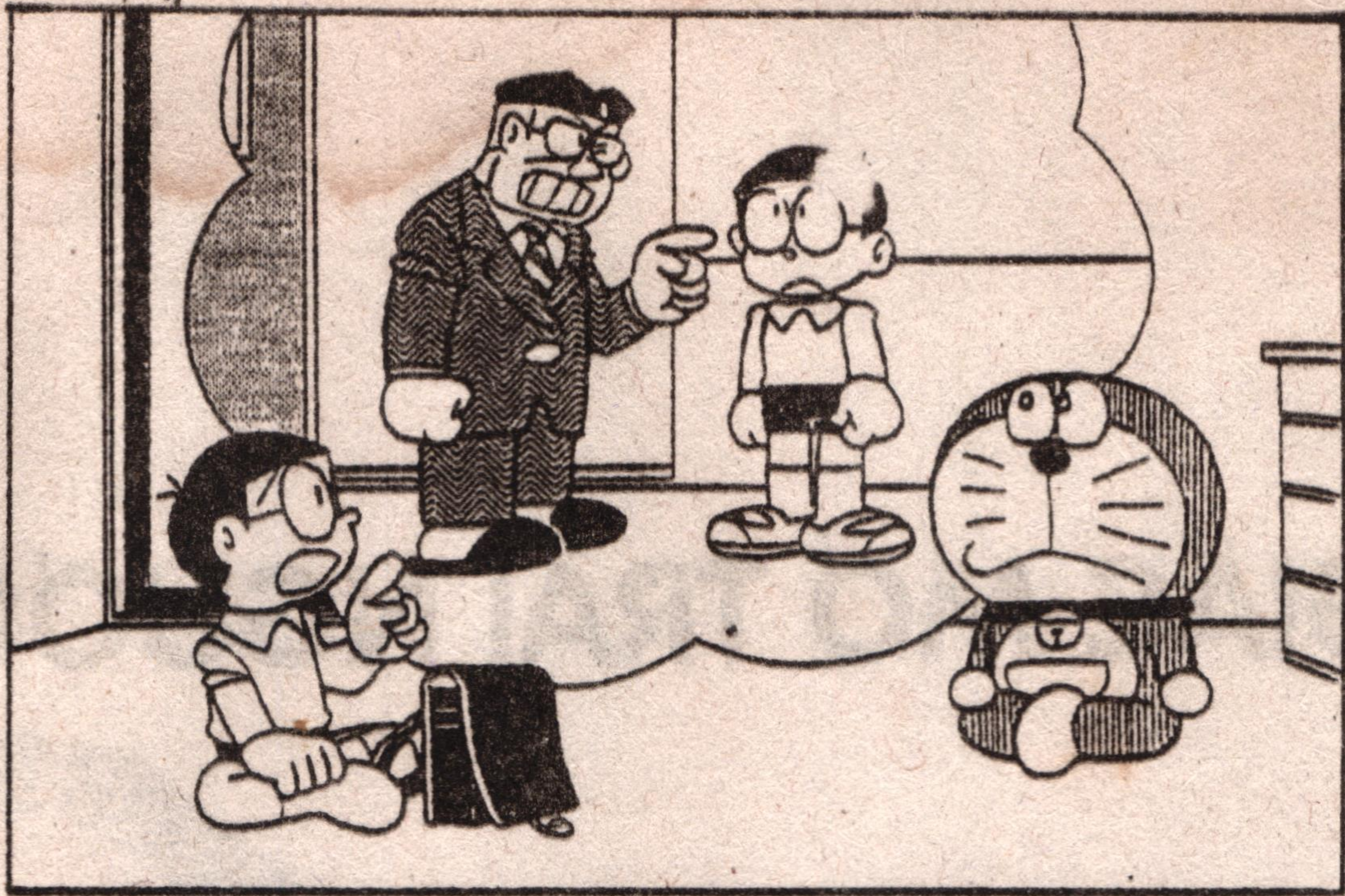
Hình như sau khi bật công tắc rồi thì hướng bay và điều khiển tốc độ hoàn toàn "tùy theo ý muốn". Có lẽ là trong Trực thăng tre có gắn một bộ phận có thể đọc được những tín hiệu phát ra từ bộ não con người.

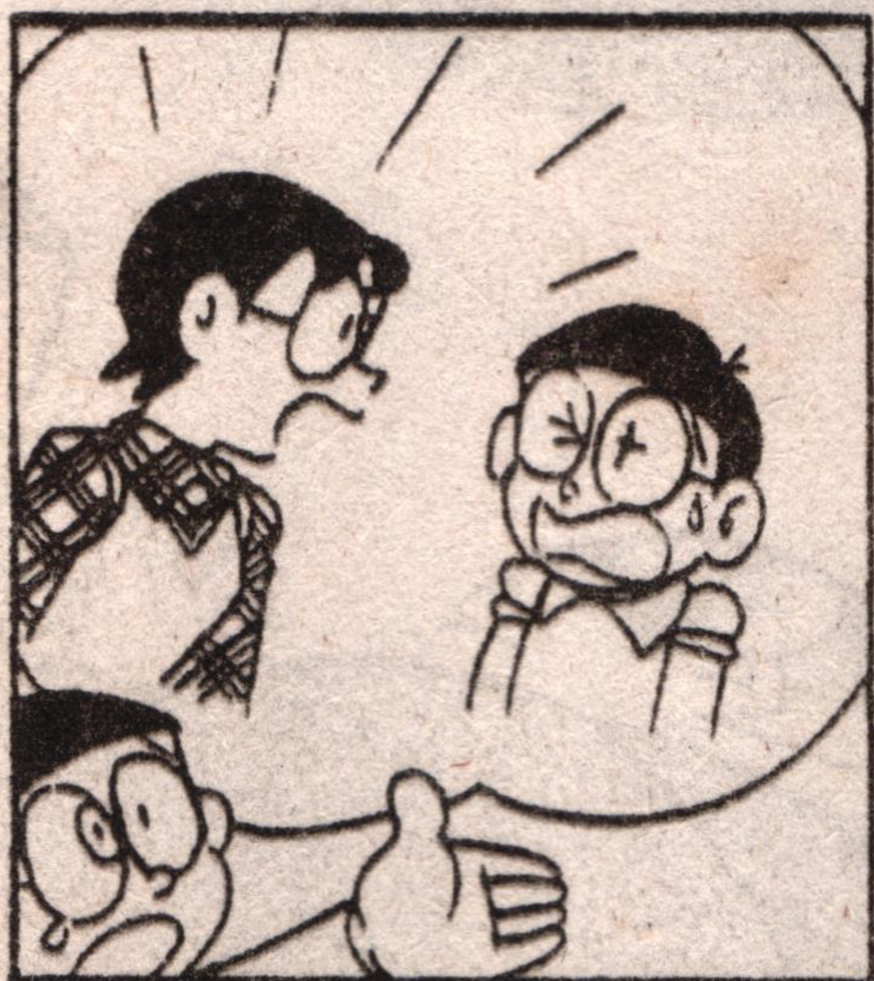
Cuối cùng xin có lời khuyên, nếu bạn có Trực thăng tre thì xin đừng dùng nó những ngày gió mạnh, gió bão sẽ rất nguy hiểm.

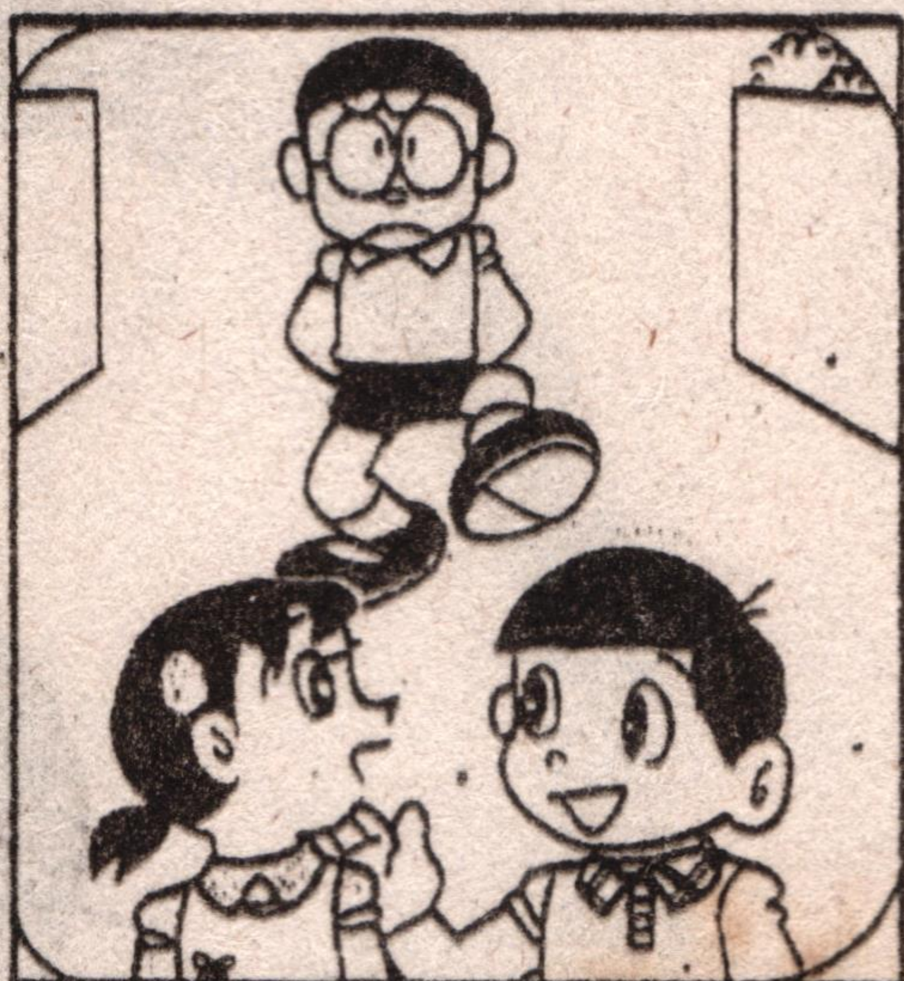
Loại Trực thăng tre, đến thế kỷ 22 hình như còn sử dụng được cả ở dưới nước.

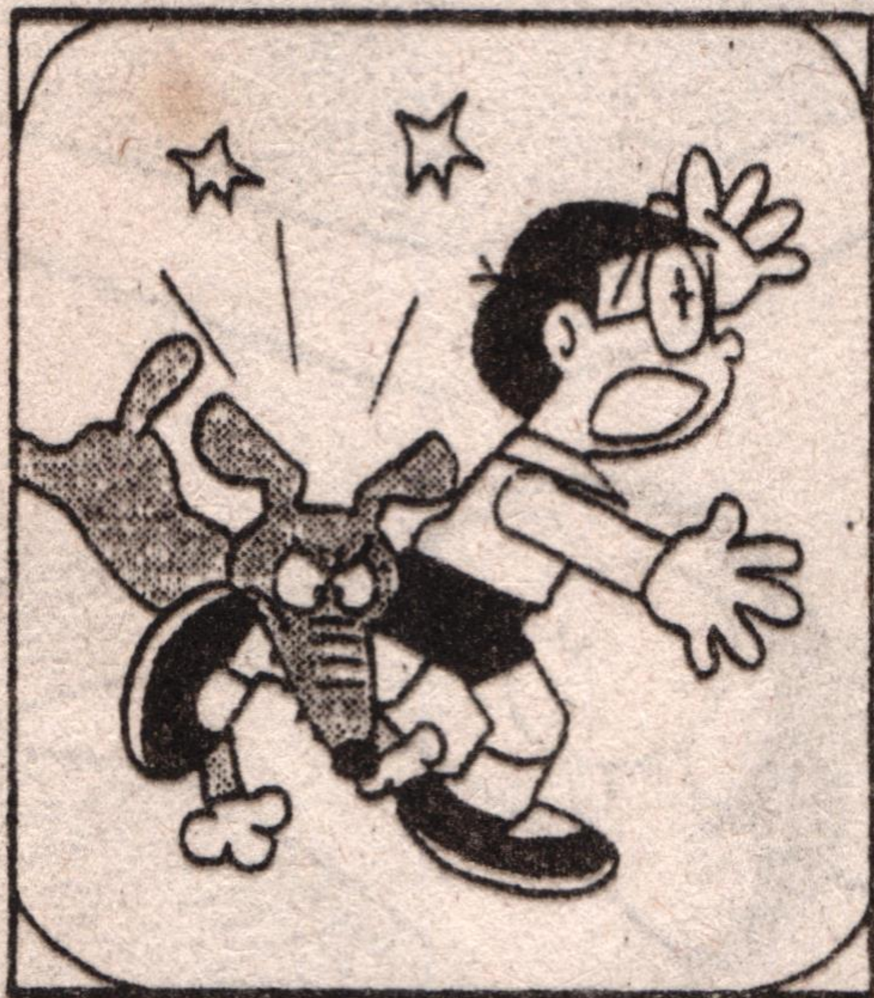
GIẤC MƠ TRÁI NGƯỢC

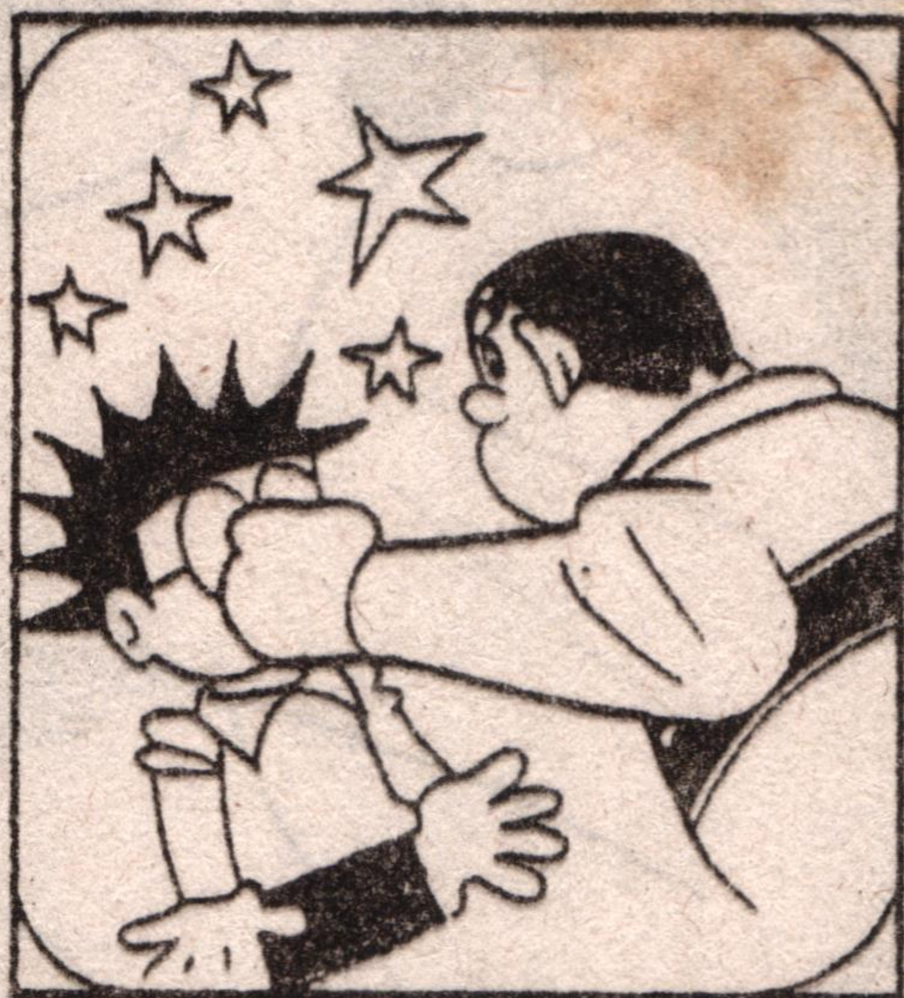

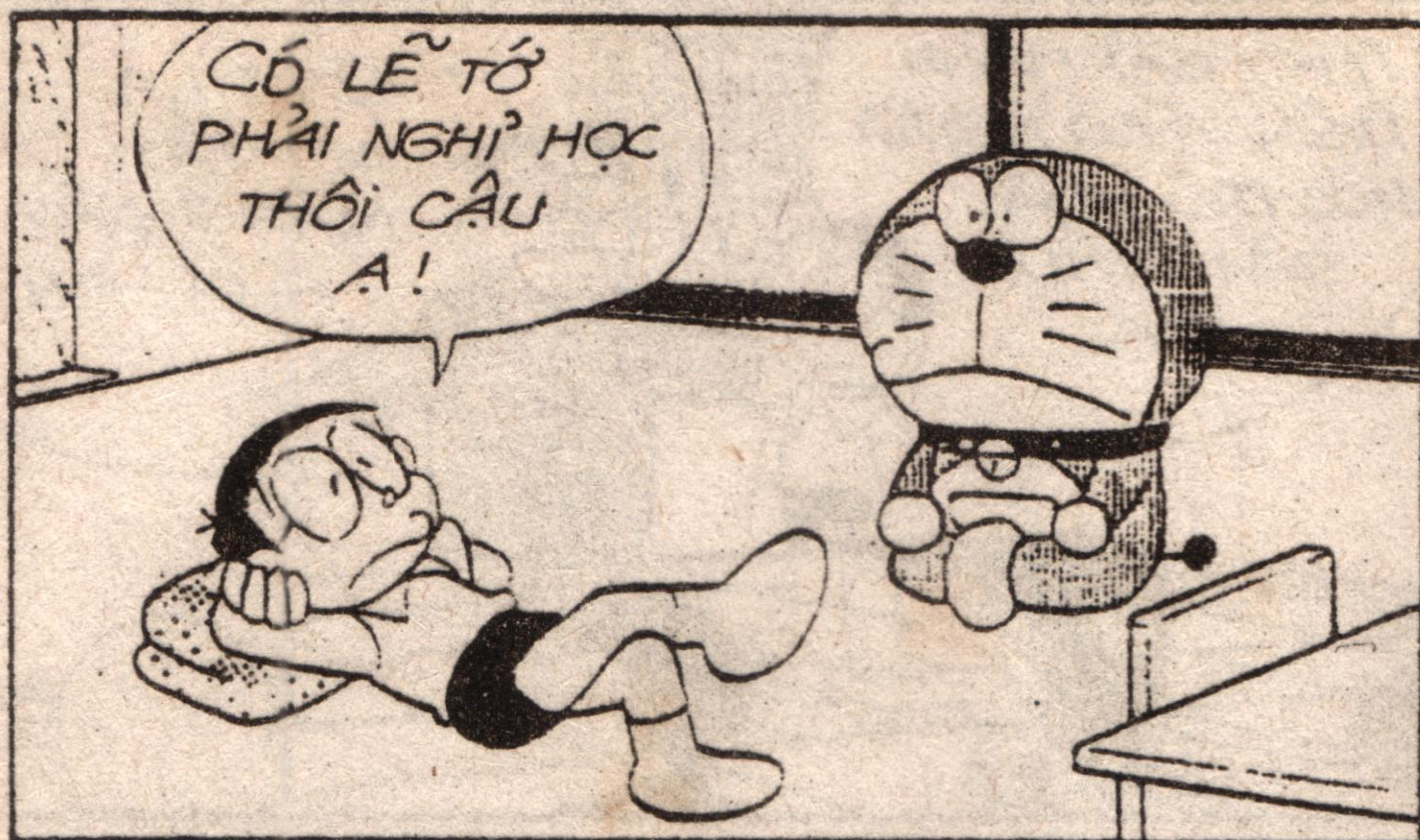

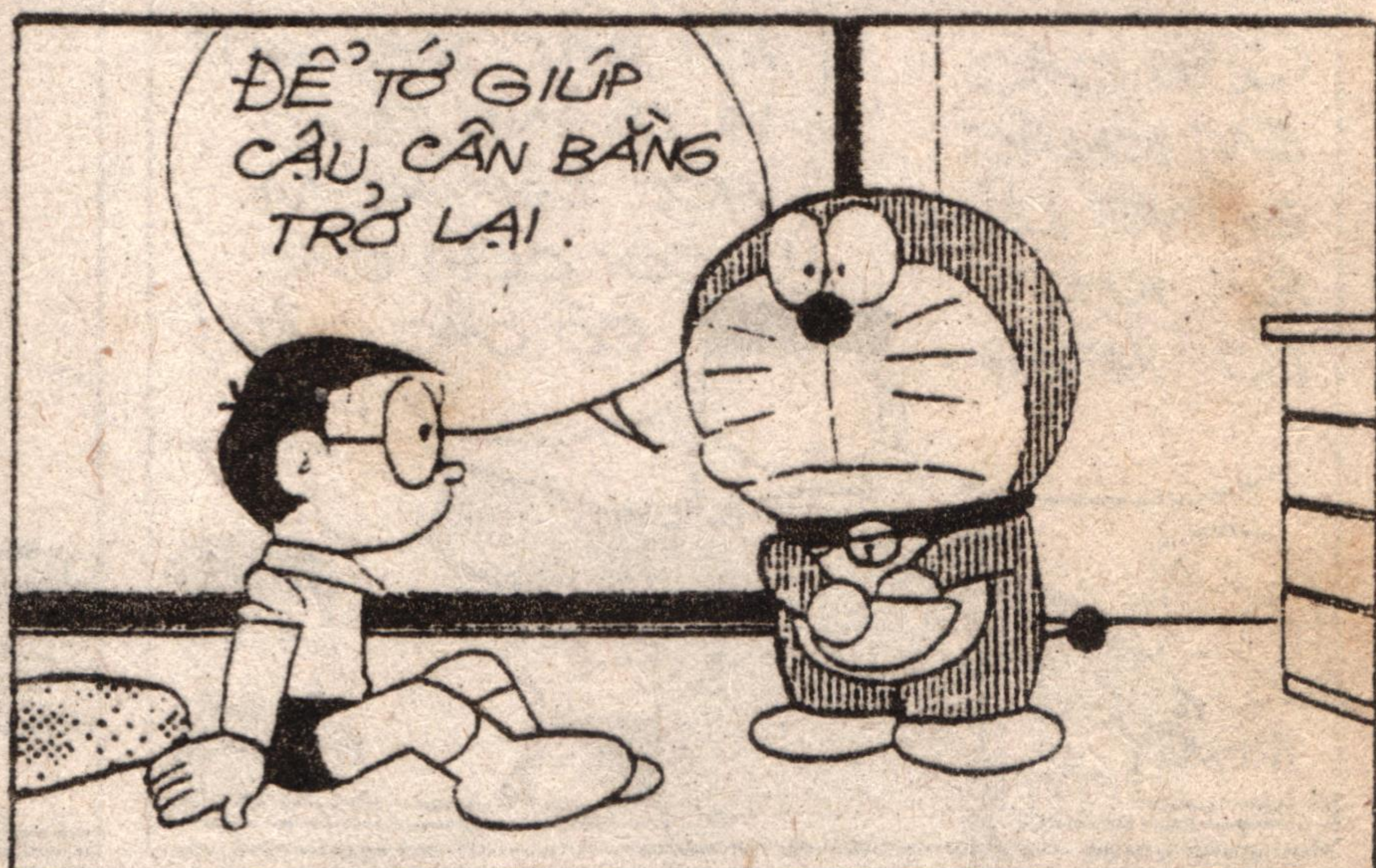
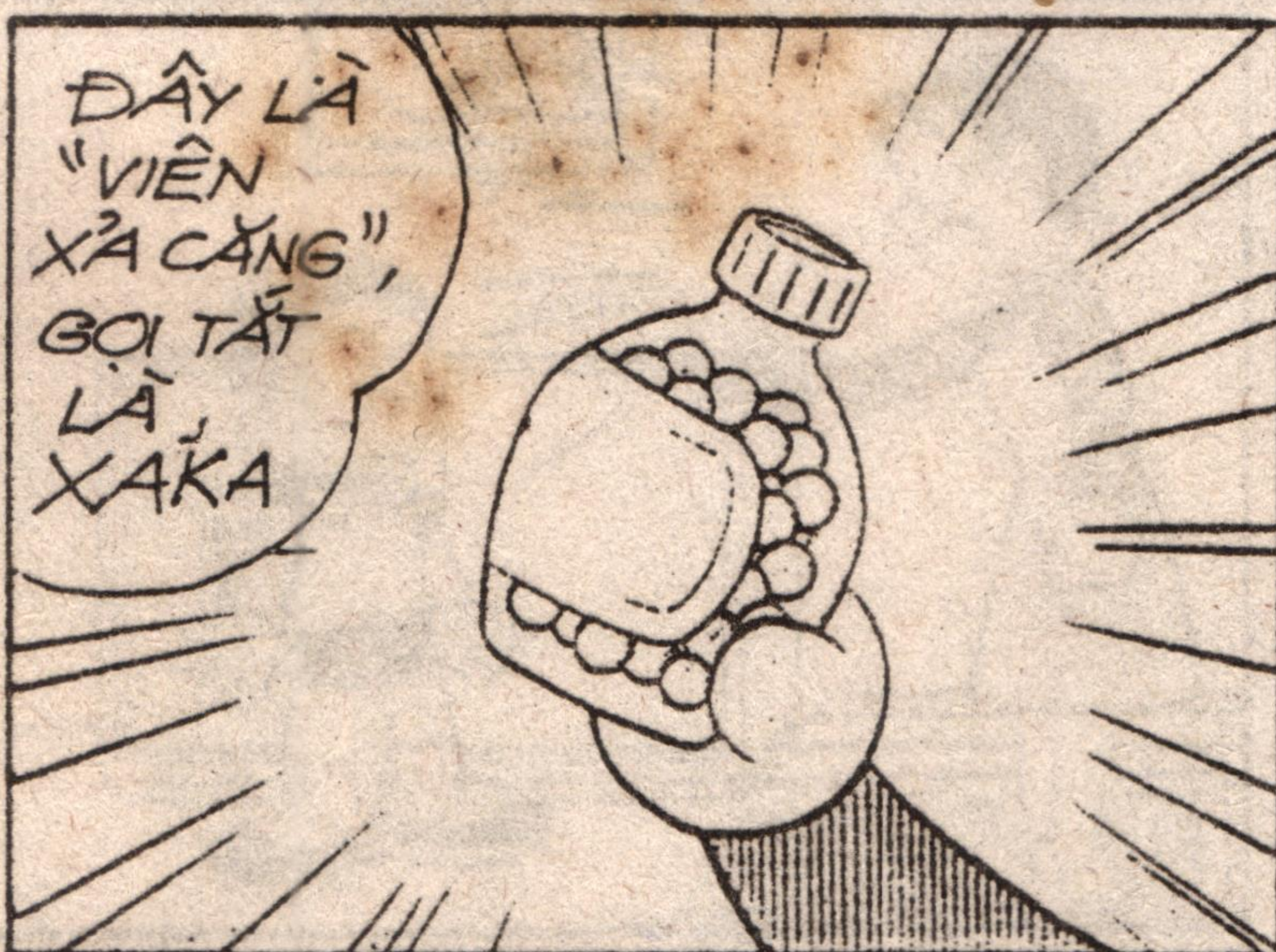

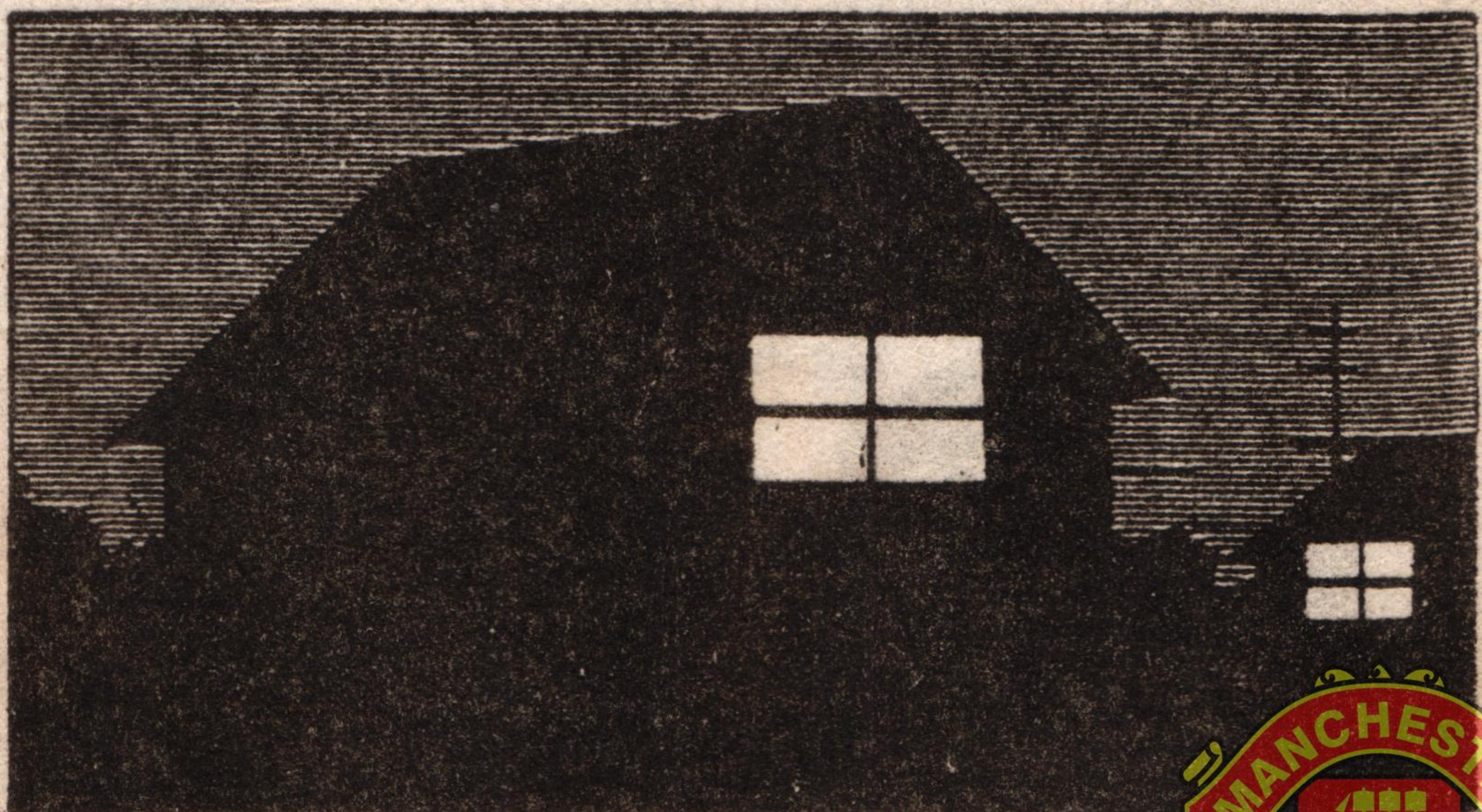

TRONG MỘT BUỔI SÁNG MÀ CẬU GẶP BAO NHIÊU CHUYỆN XUI XẺO NHƯ THẾ, THẬT LÀ ĐÁNG NỂ!
TỚ KHÔNG ĐÙA VỚI CẬU ĐÂU NHÉ!

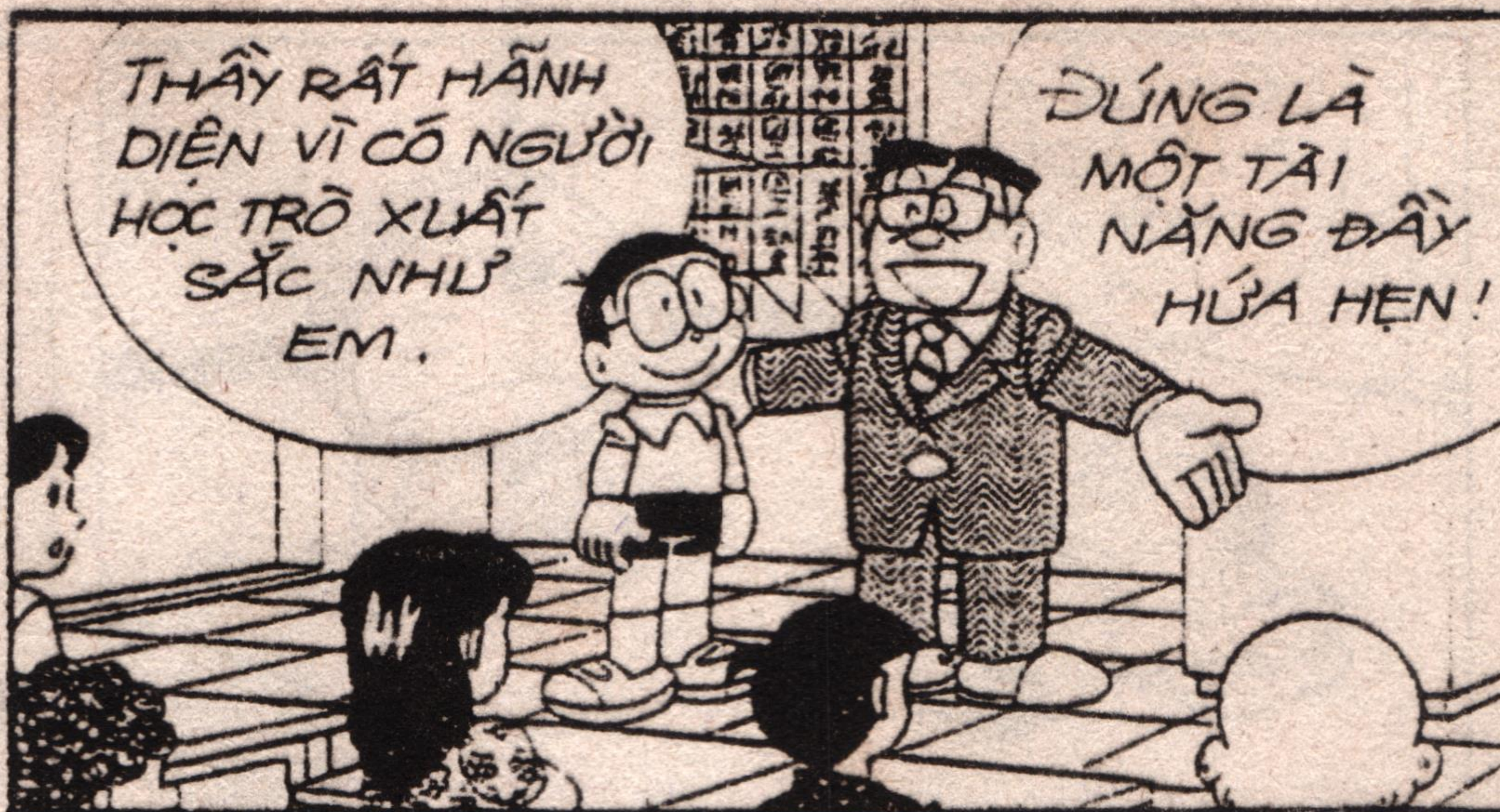

CÓ LẼ TỚ PHẢI NGHỈ HỌC THÔI CẬU Ạ!

CẬU ĐÙA VỚI TỚ PHẢI KHÔNG ?
SAO LẠI THẾ ?

TỘI NGHIỆP! CÓ LẼ CẬU ẤY GẶP HẾT RỦI RO NÀY ĐẾN RỦI RO KHÁC NÊN ĐÂM RA HOANG MANG, MẤT TINH THẦN ...

ĐỂ TỚ GIÚP CẬU CÂN BẰNG TRỞ LẠI.

ĐÂY LÀ "VIÊN XẢ CĂNG", GỌI TẮT LÀ XAKA

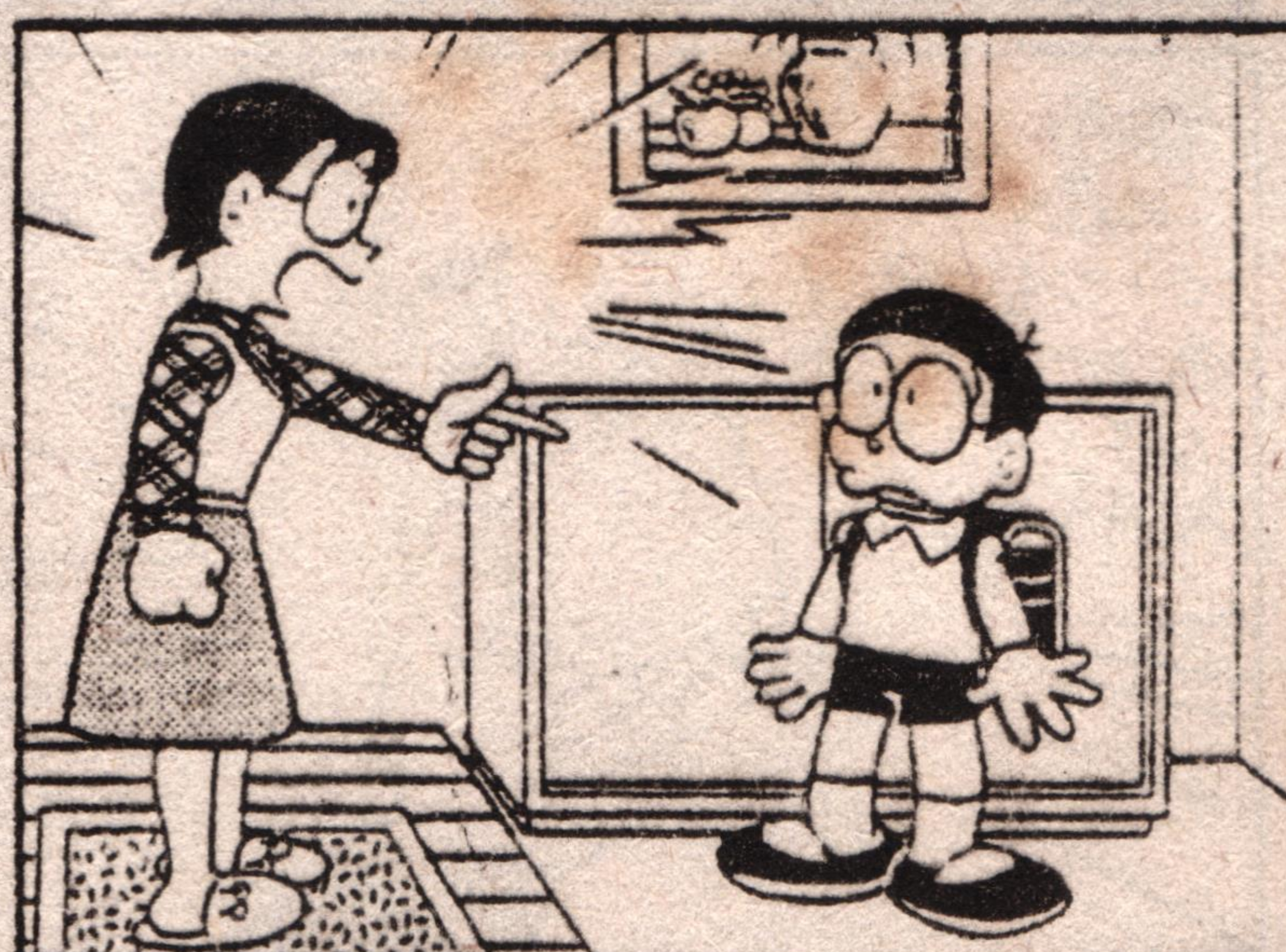
THUỐC NÀY CÓ TÁC DỤNG TẠO RA NHỮNG "GIẤC MƠ TRÁI NGƯỢC". MỖI KHI GẶP CHUYỆN BUỒN BỰC, XUI RỦI, CẬU CHỈ CẦN UỐNG VÀO MỘT VIÊN RỒI ĐI NGỦ ...

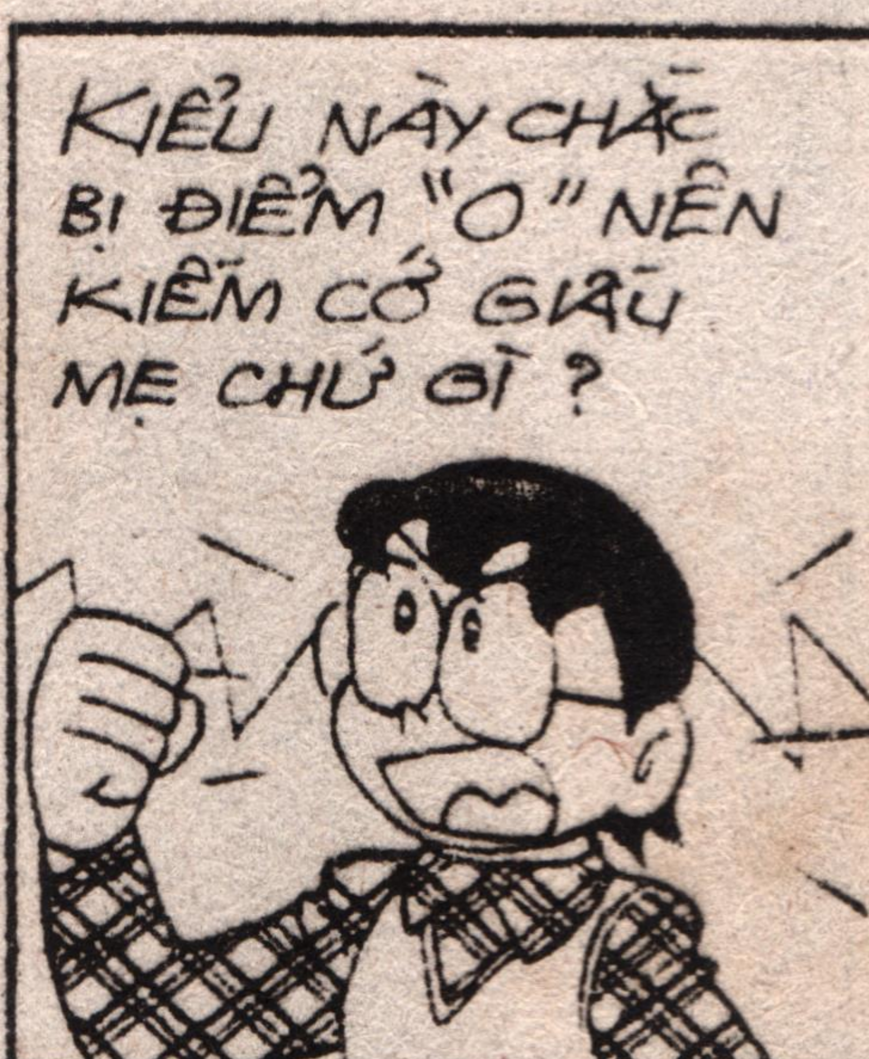
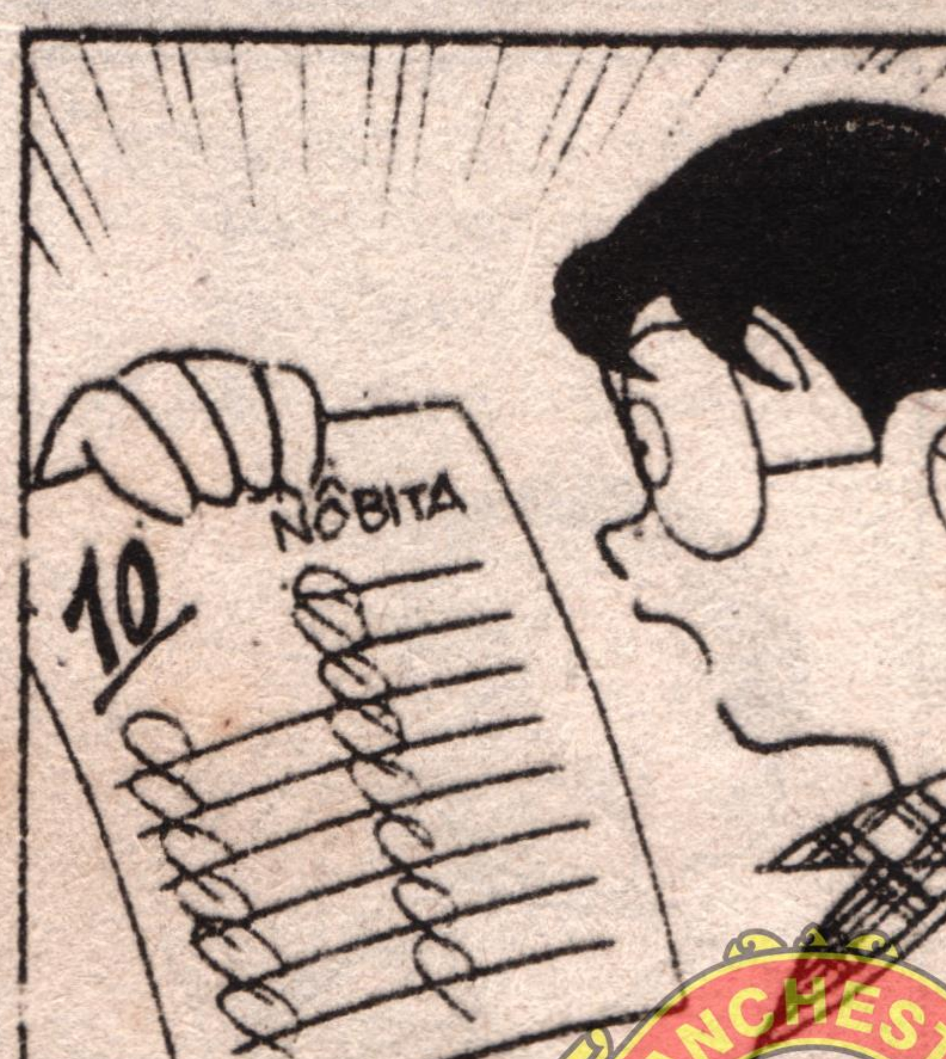
LẬP TỨC CẬU SẼ NẰM MƠ THẤY TOÀN NHỮNG ĐIỀU MAY MẮN!

THÁNG NÀY NÔBITA LẠI ĐỨNG NHẤT LỚP!

THẦY RẤT HÃNH DIỆN VÌ CÓ NGƯỜI HỌC TRÒ XUẤT SẮC NHƯ EM.
ĐÚNG LÀ MỘT TÀI NĂNG ĐẦY HỨA HẸN!

CÒN CÁC EM KHÁC... ĐỨNG LÊN RA KHỎI LỚP NGAY!
TÔI RẤT XẤU HỔ VÌ THÀNH TÍCH HỌC TẬP KÉM CỎI CỦA CÁC CÔ CÁC CẬU!

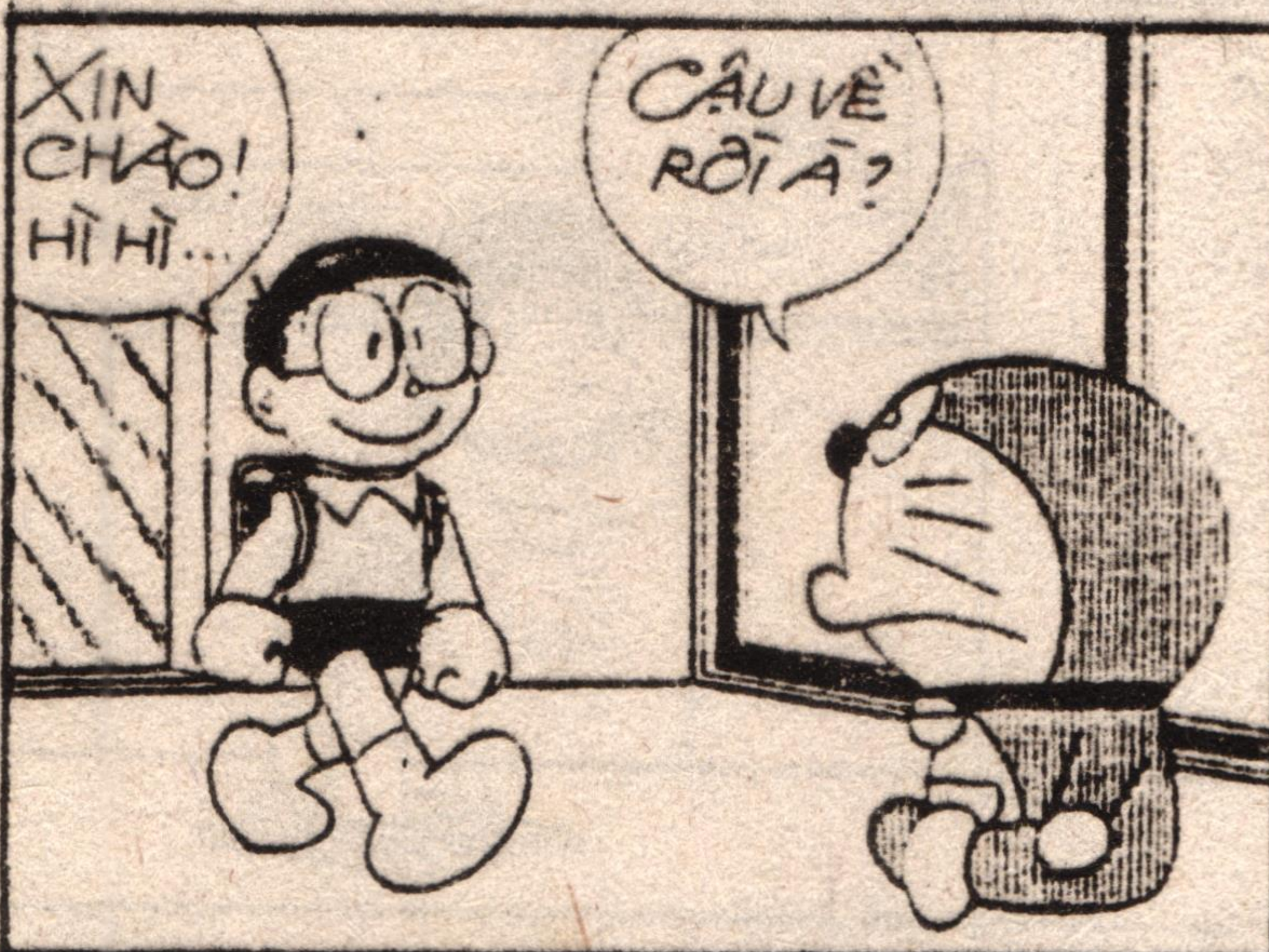
ÔI, GIẤC MƠ MỚI TUYỆT LÀM SAO!

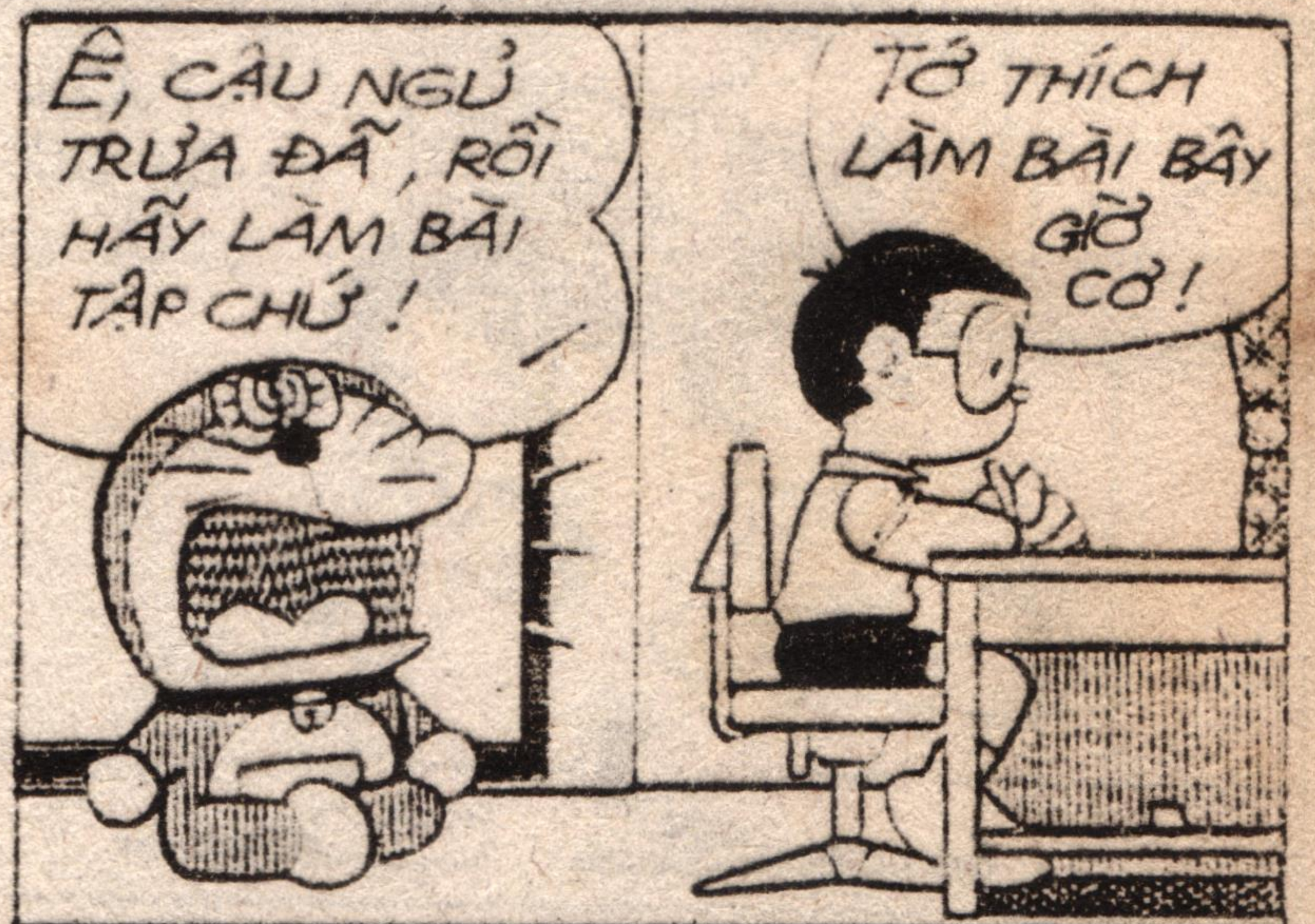
HÔM NAY MÌNH LÀ NGƯỜI HẠNH PHÚC NHẤT!

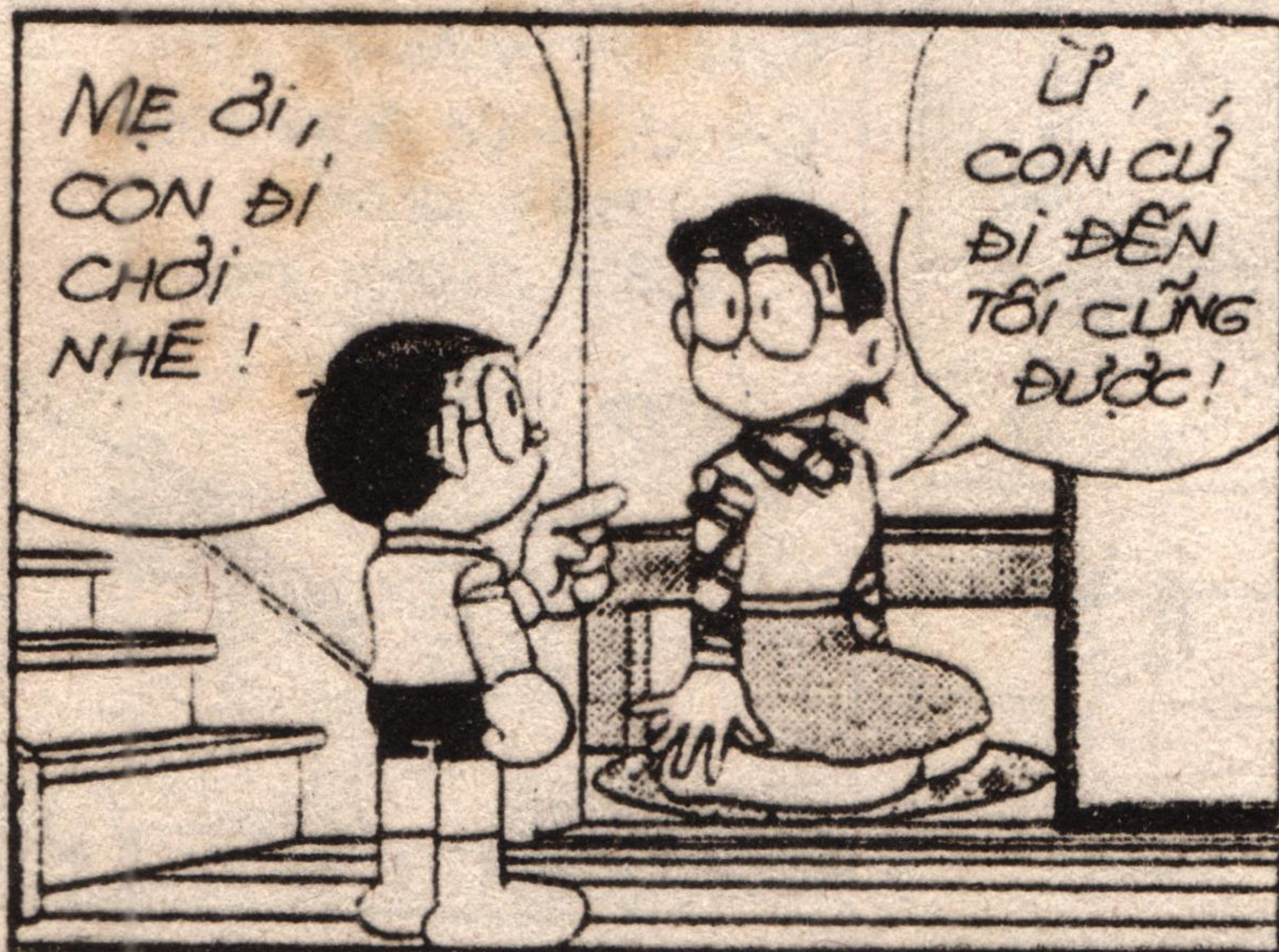
MẸ LÀM SAO THẾ?
ĐỪNG ĐÁNH TRỐNG LẢNG, ĐƯA BÀI KIỂM TRA HÔM NAY CHO MẸ XEM NGAY!

KIỂU NÀY CHẮC BỊ ĐIỂM "O" NÊN KIẾM CỚ GIẤU MẸ CHỨ GÌ?

NÔBITA
10

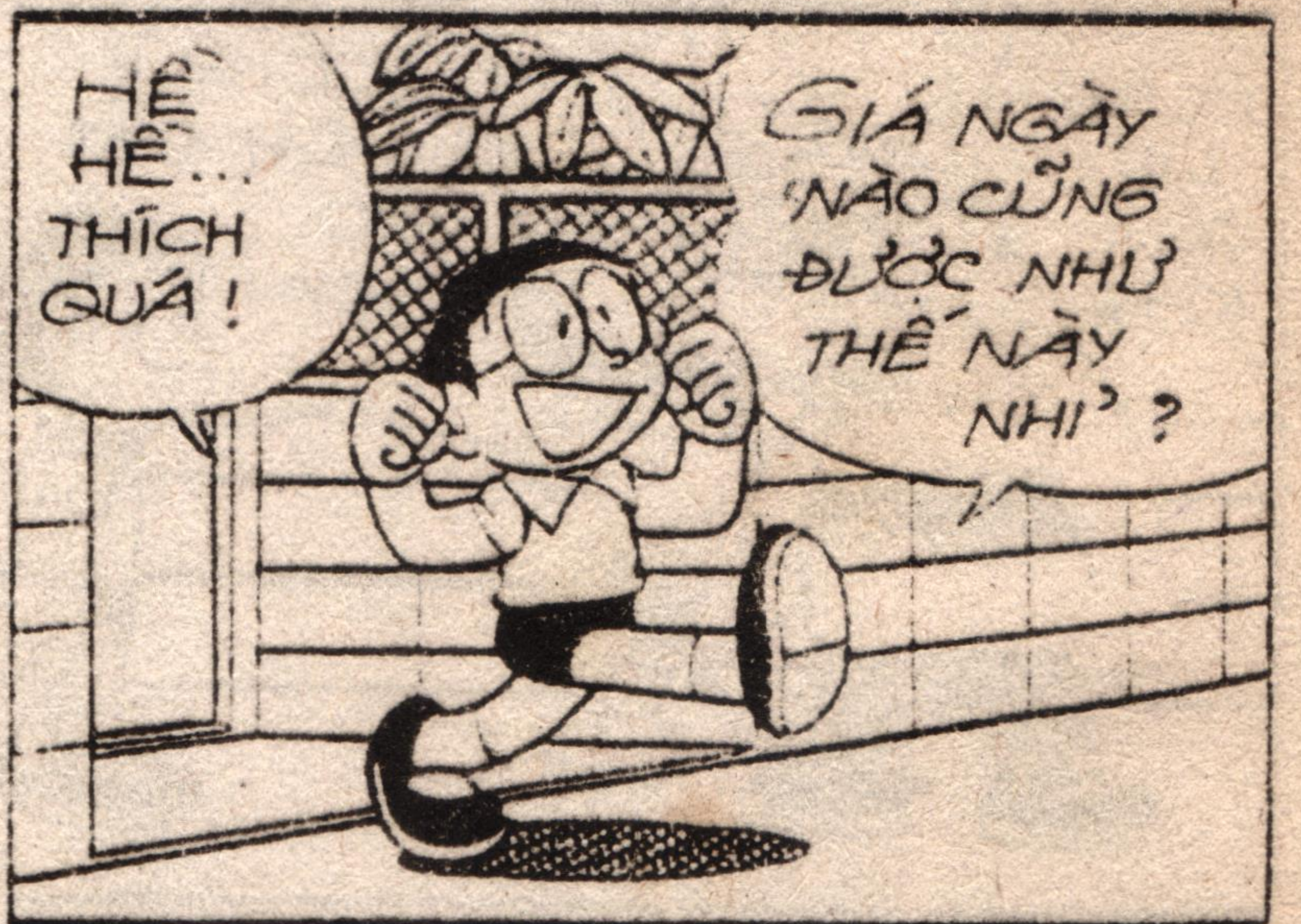

THẾ NÀO? MẸ CÒN NGHI NGỜ CON NỮA KHÔNG Ạ?
HƠ... CHO MẸ XIN LỖI... MẸ CỨ TƯỞNG NHƯ MỌI KHI...

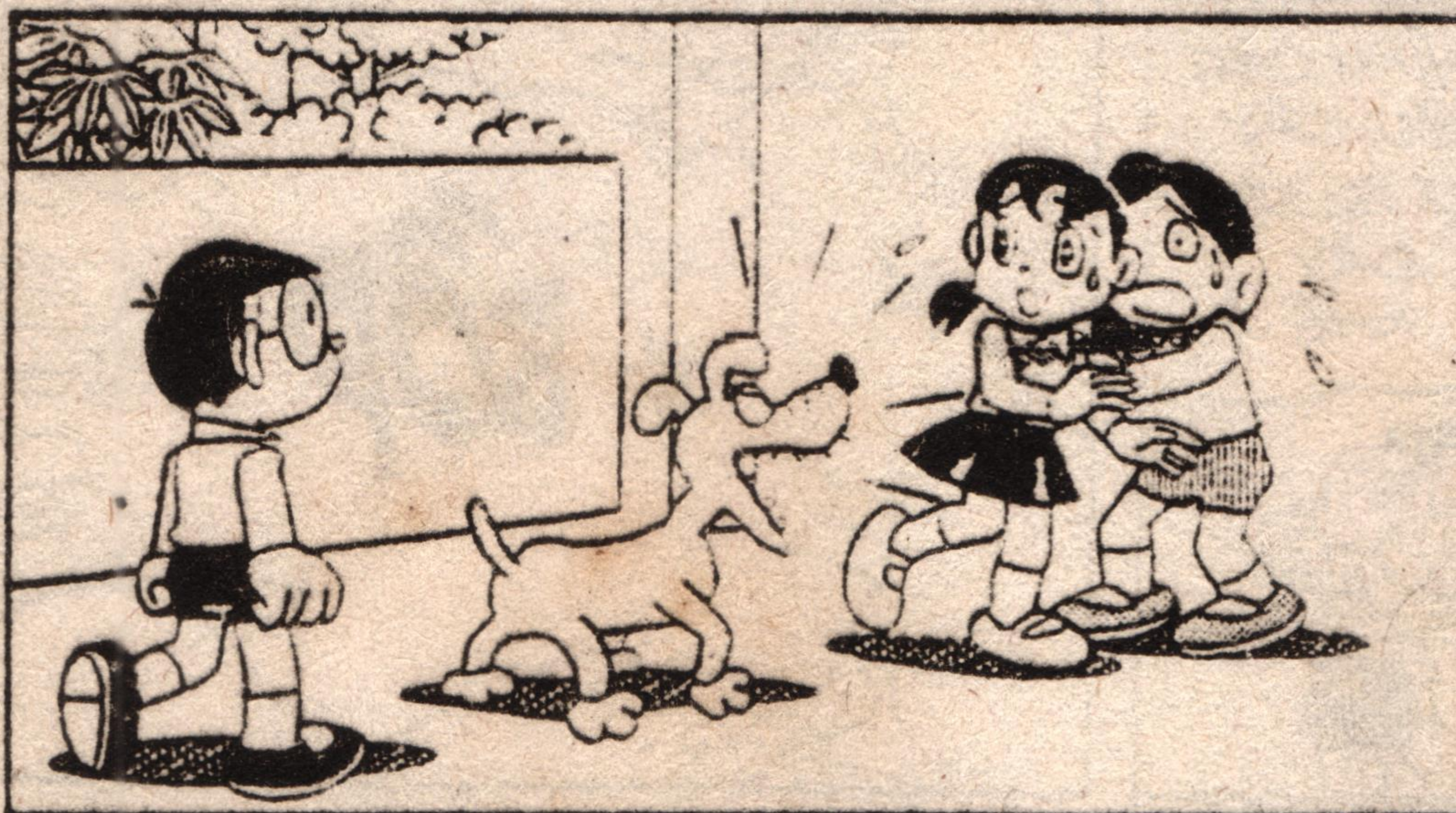

THÁNG NÀY CON ĐỨNG HẠNG NHẤT ĐẤY NHÉ!
ÔI, CON GIỎI QUÁ!

XIN CHÀO! HÌ HÌ...
CẬU VỀ RỒI À?

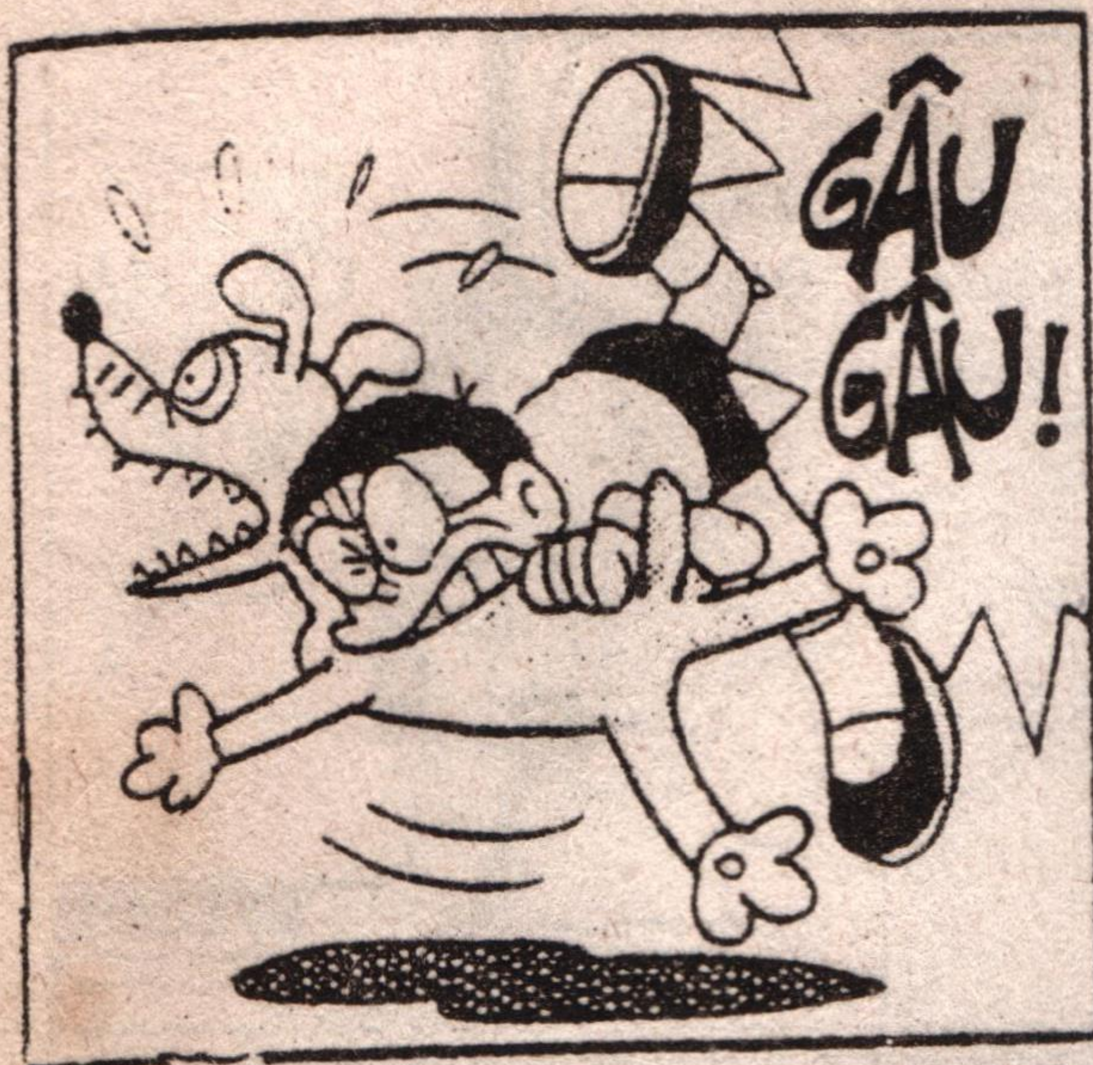

Ê, CẬU NGỦ TRƯA ĐÃ, RỒI HÃY LÀM BÀI TẬP CHỨ!
TỚ THÍCH LÀM BÀI BÂY GIỜ CƠ!

MẸ ƠI, CON ĐI CHƠI NHÉ!
Ừ, CON CỨ ĐI ĐẾN TỐI CŨNG ĐƯỢC!

HÊ HÊ... THÍCH QUÁ!
GIÁ NGÀY NÀO CŨNG ĐƯỢC NHƯ THẾ NÀY NHỈ?

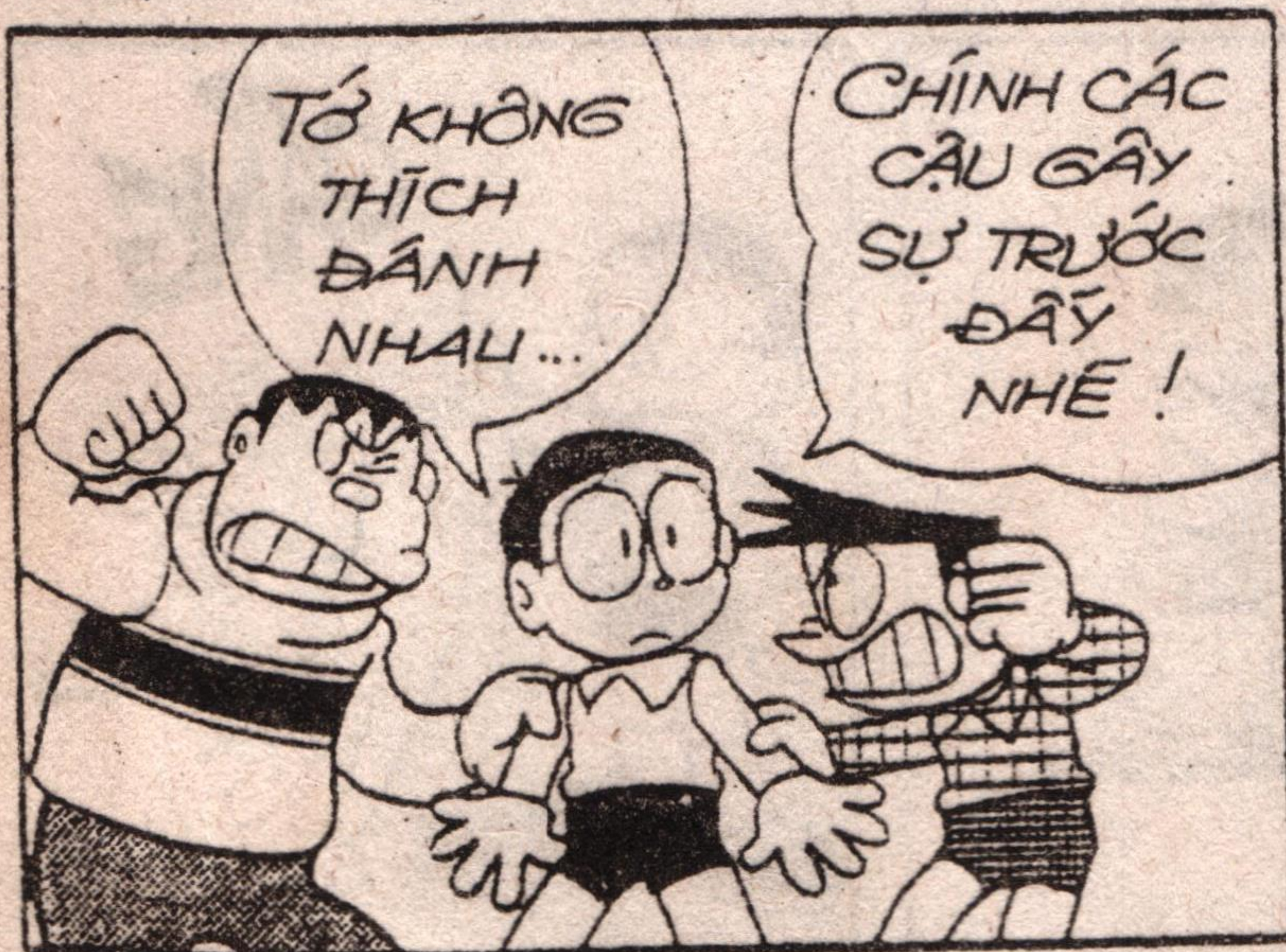
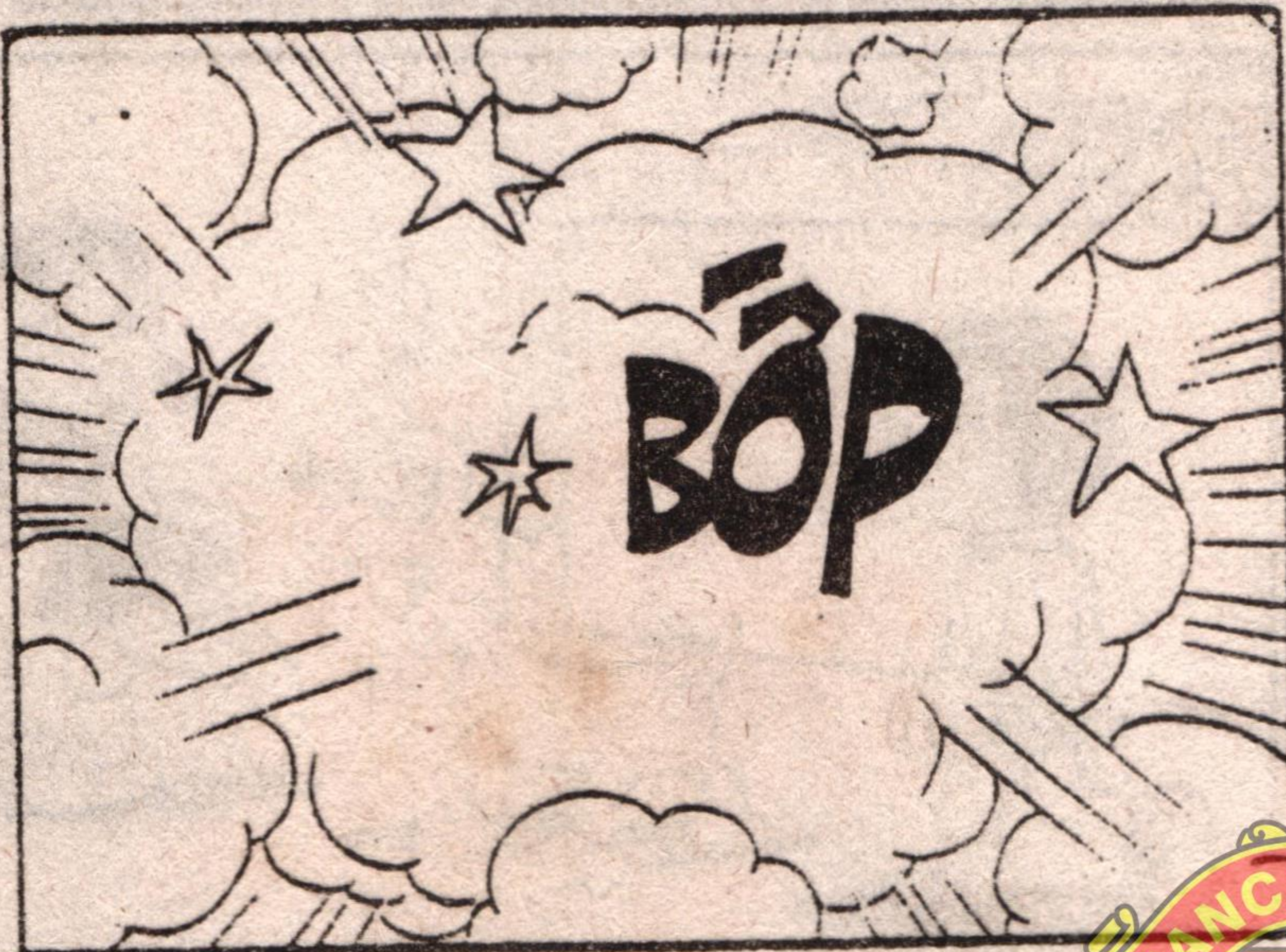

OẲNG

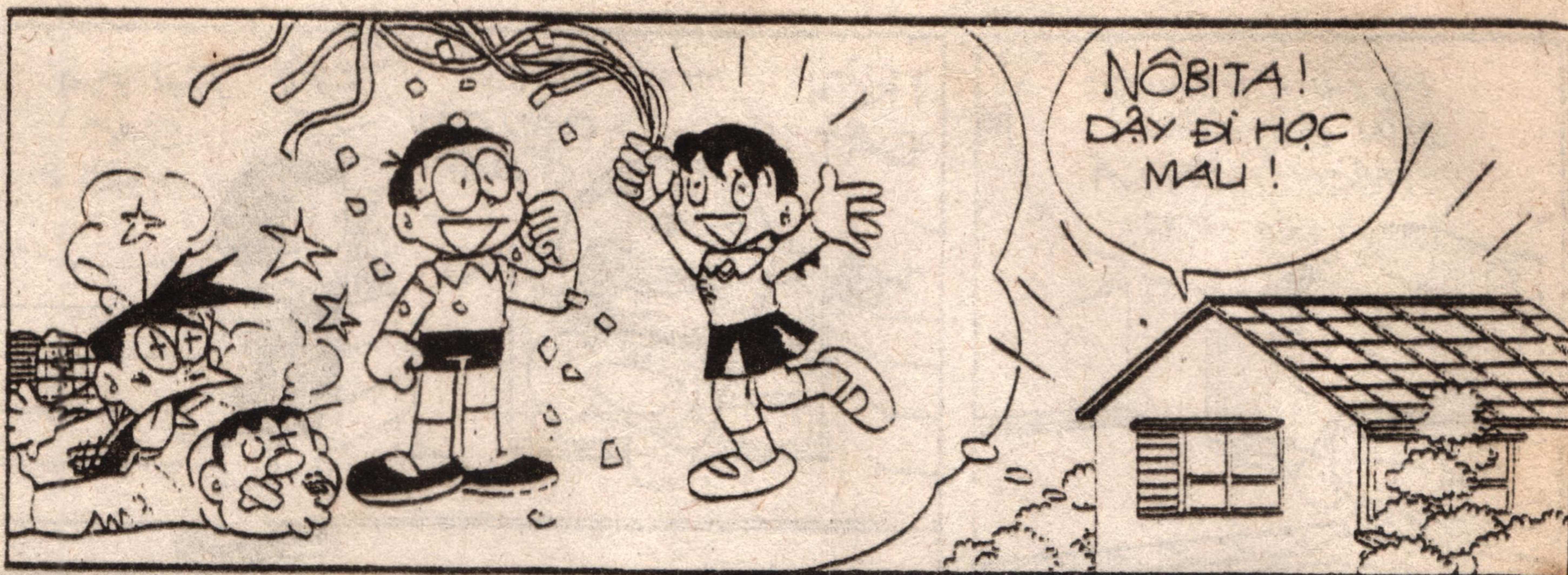

GÂU GÂU!

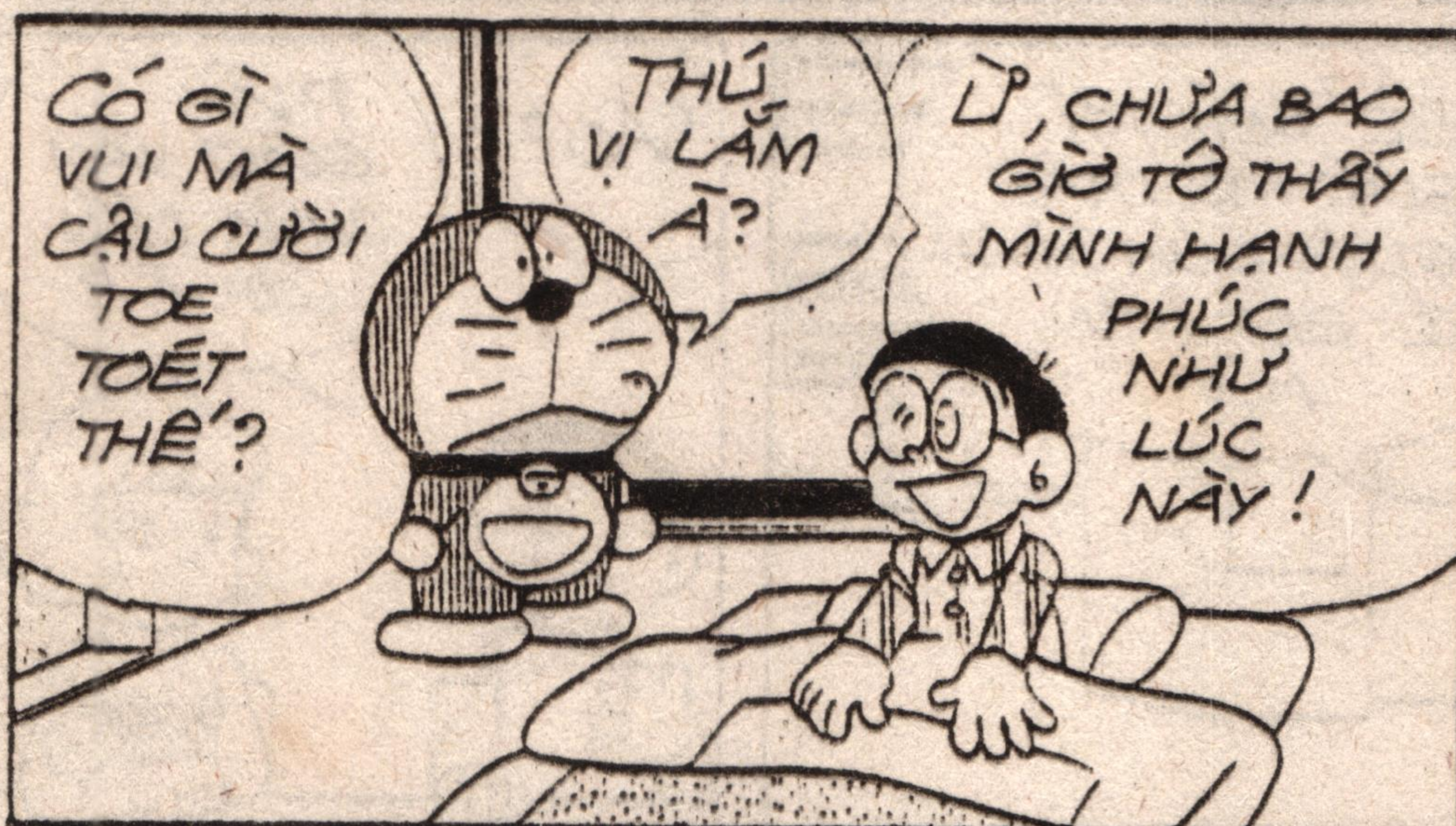
LẦN SAU CHỪA THÓI BẮT NẠT BẠN TAO ĐI NHÉ!

ÔI NÔBITA... CẬU DŨNG CẢM QUÁ...

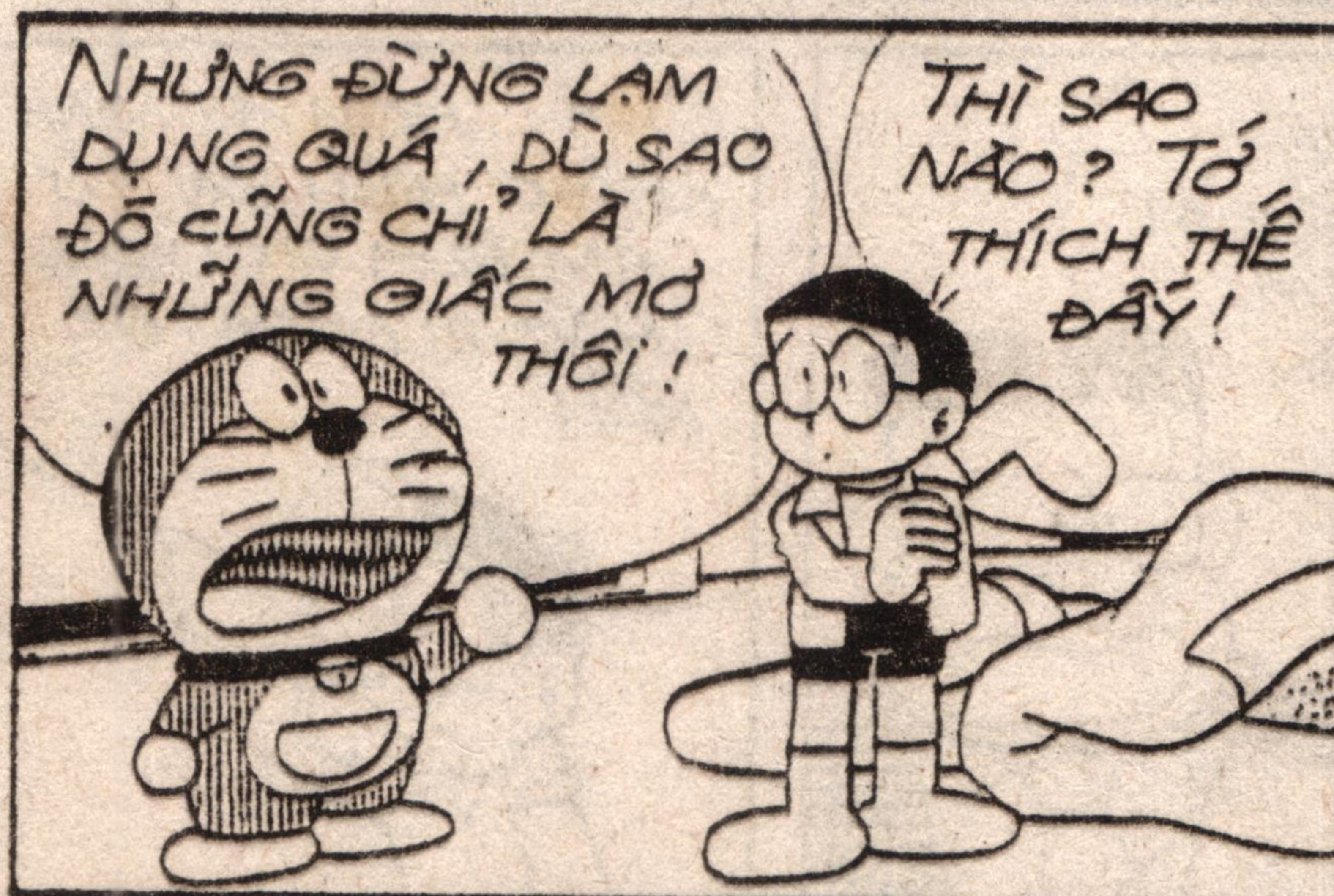
ĐỨNG LẠI TÊN KIA!
MÀY HỌC GIỎI THẾ, LÀM SAO TỤI TAO THEO KỊP?

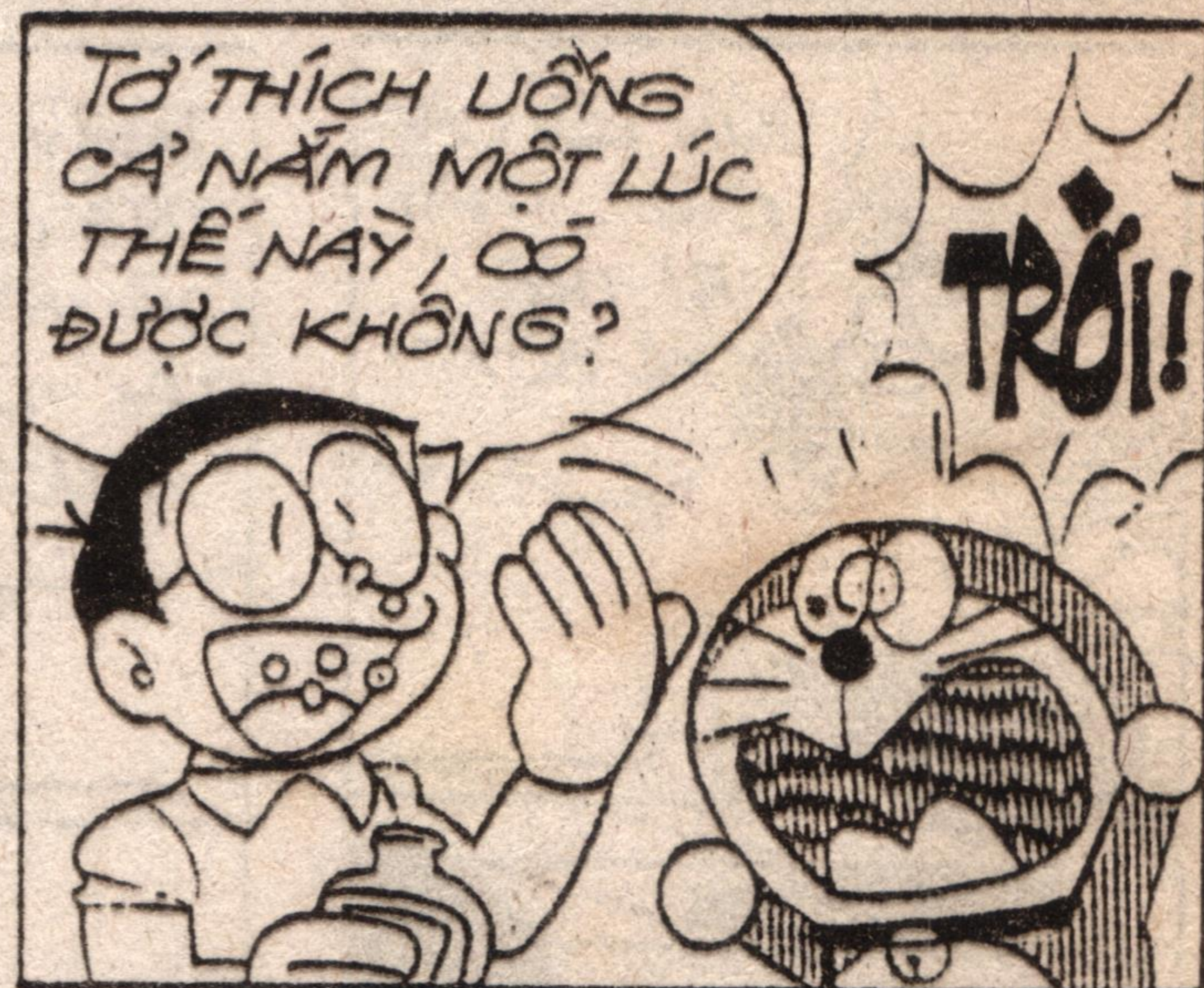
CHÍNH VÌ MÀY MÀ SÁNG NAY BỌN TAO BỊ THẦY GIÁO BẮT CHÉP PHẠT ĐẤY!

TỚ KHÔNG THÍCH ĐÁNH NHAU...
CHÍNH CÁC CẬU GÂY SỰ TRƯỚC ĐẤY NHÉ!

BỐP

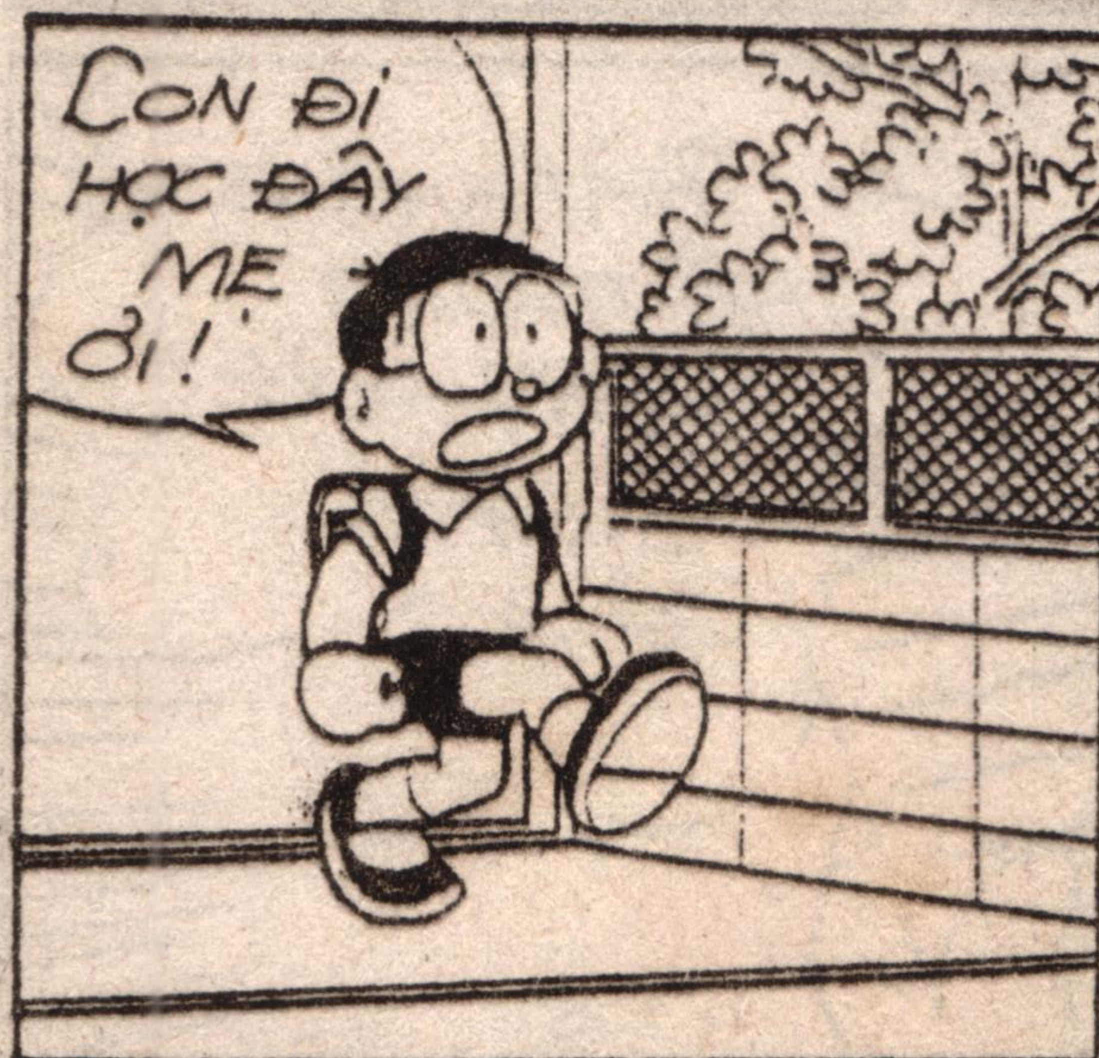

NÔBITA!
DẬY ĐI HỌC
MAU!

CÓ GÌ
VUI MÀ
CẬU CƯỜI
TOE
TOÉT
THẾ?
THÚ
VỊ LẮM
Á?
Ừ, CHƯA BAO
GIỜ TỚ THẤY
MÌNH HẠNH
PHÚC
NHƯ
LÚC
NÀY!

TỪ NAY TỚ ĐÃ
CÓ THUỐC THẦN,
CÓC SỢ BUỒN
CHÁN NỮA!
HI HI HI...

NHƯNG ĐỪNG LẠM
DỤNG QUÁ, DÙ SAO
ĐÓ CŨNG CHỈ LÀ
NHỮNG GIẤC MƠ
THÔI!
THÌ SAO
NÀO? TỚ
THÍCH THẾ
ĐẤY!

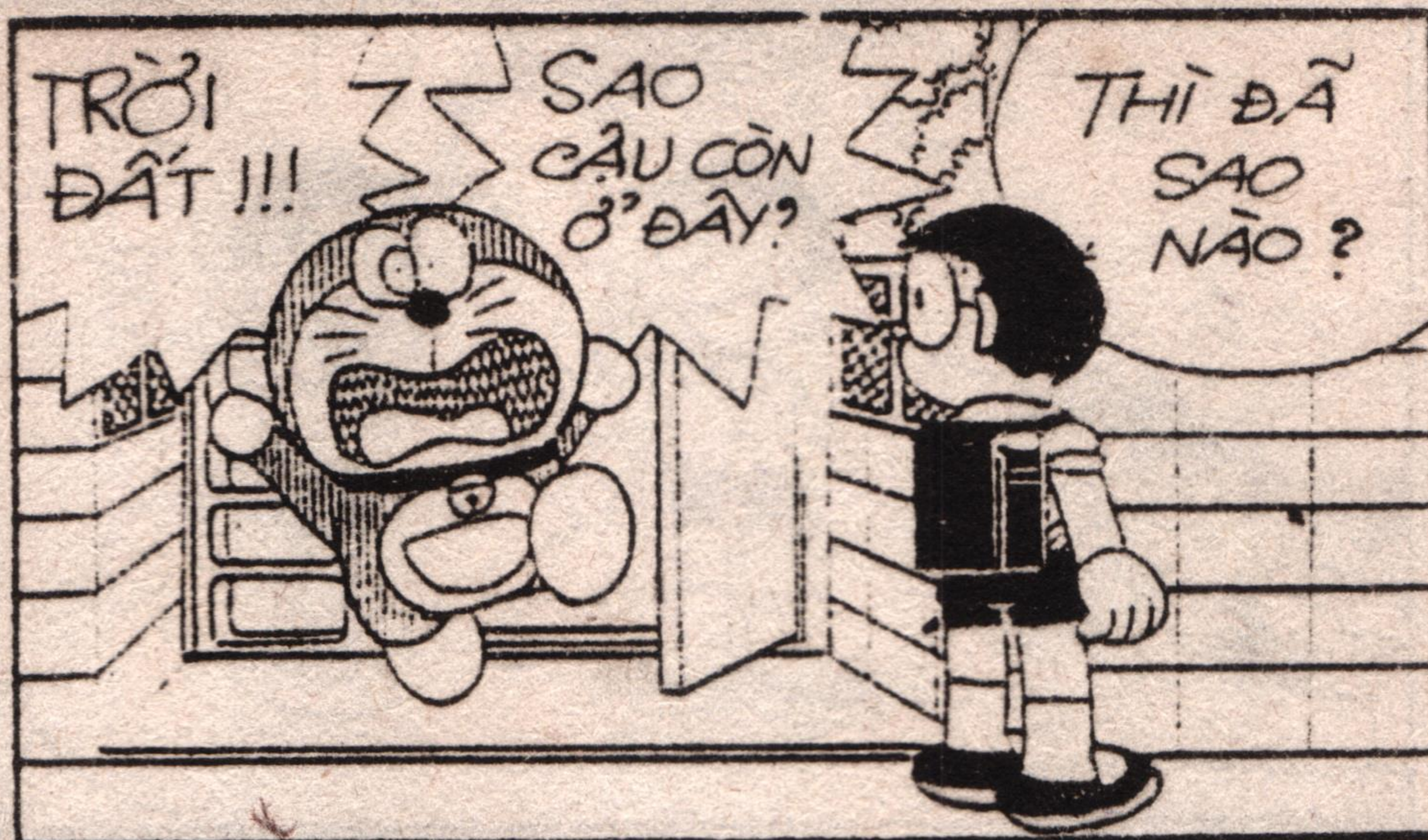

TỚ THÍCH UỐNG
CẢ NĂM MỘT LÚC
THẾ NÀY, CÓ
ĐƯỢC KHÔNG?
TRỜI!

CON ĐI
HỌC ĐÂY
MẸ
ƠI!

Ô! MỘT
CON ỐC
SÊN!

ĐỂ XEM NÓ
BÒ TỪ ĐÂY
ĐẾN NGỌN
CÂY HẾT MẤY
TIẾNG NÀO...

HÍ HÍ ... XEM ỐC SÊN BÒ CÒN THÍCH HƠN LÀ ĐI HỌC!

TRỜI ĐẤT!!!
SAO CẬU CÒN Ở ĐÂY?
THÌ ĐÃ SAO NÀO?

MÌNH MUỐN CẢ NGÀY HÔM NAY BỊ MỌI NGƯỜI MẮNG, PHẠT THẬT NHIỀU ...
ĐỂ ĐẾN. TỐI "GIẤC MƠ TRÁI NGƯỢC CỦA MÌNH SẼ ĐẸP HƠN NỮA!

SAO?
THẦY GIÁO VẪN CHƯA ĐẾN LỚP À?

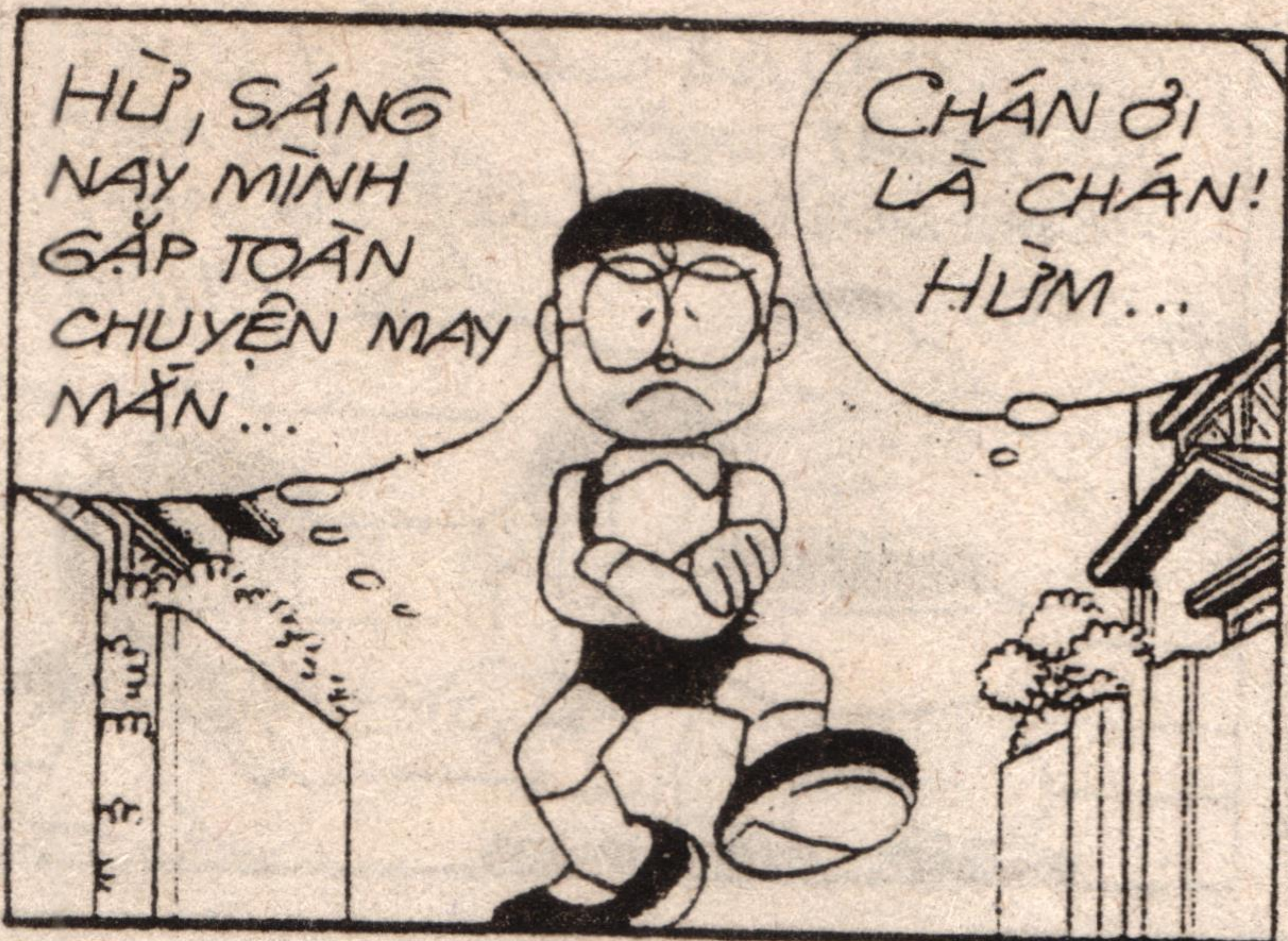

XIN LỖI CÁC EM ... THẦY BỊ TRỄ XE BUÝT!

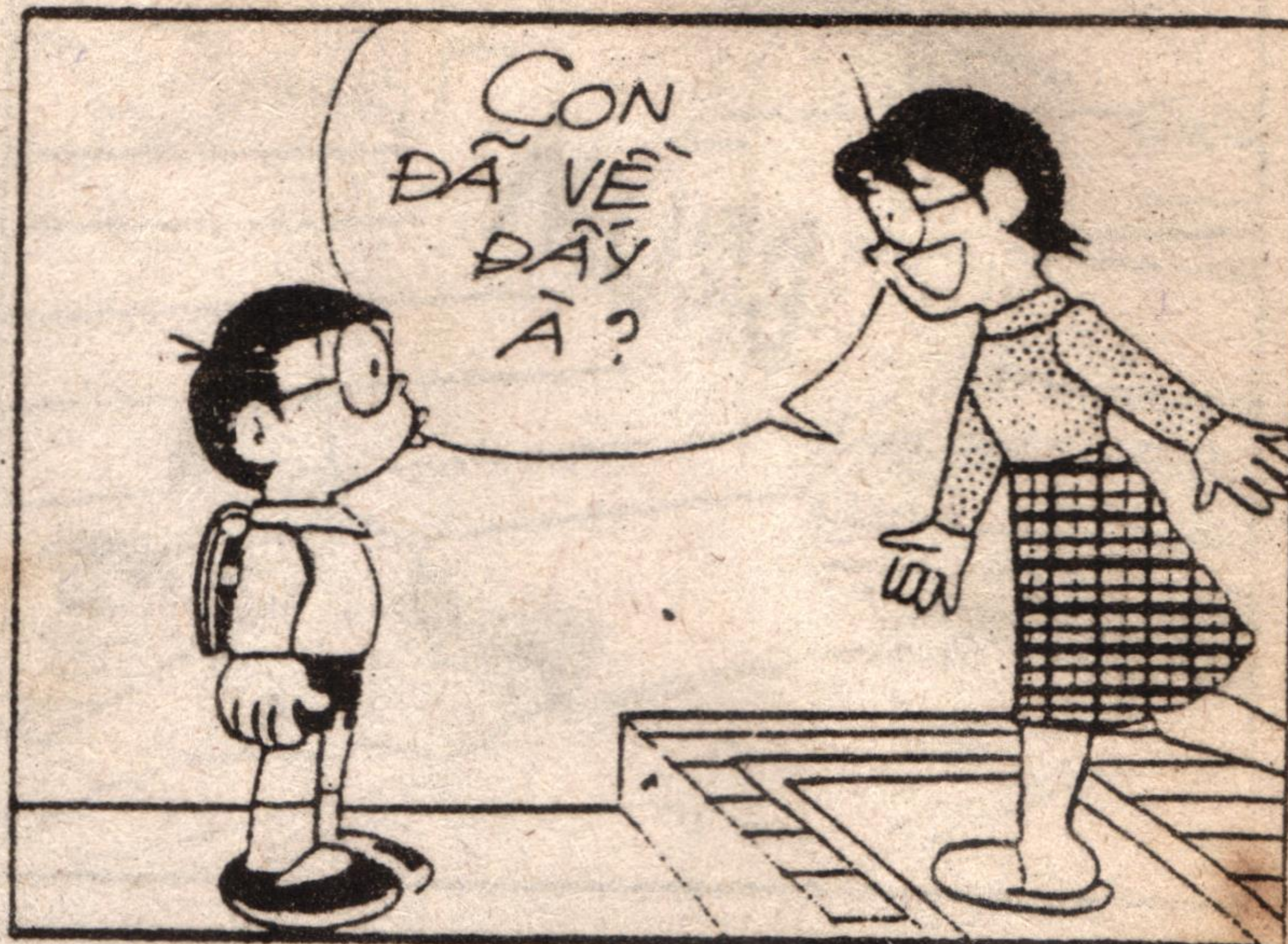

THẦY SẼ TRẢ CÁC EM BÀI KIỂM TRA TUẦN TRƯỚC...

CHÀ ... HÔM ẤY MÌNH KHÔNG HIỂU BÀI, CỨ LÀM BỪA CHO XONG. CHẮC BỊ ĐIỂM "0" RỒI!

ĐIỂM "0" CÀNG HAY! ĐÊM NAY CHẮC CHẮN MÌNH SẼ ĐƯỢC ĐỀN BÙ!

9
THẬT KHÔNG THỂ TƯỞNG TƯỢNG ĐƯỢC! 9 ĐIỂM CƠ À?

HỪ, SÁNG NAY MÌNH GẶP TOÀN CHUYỆN MAY MẮN...
CHÁN ƠI LÀ CHÁN! HỪM...

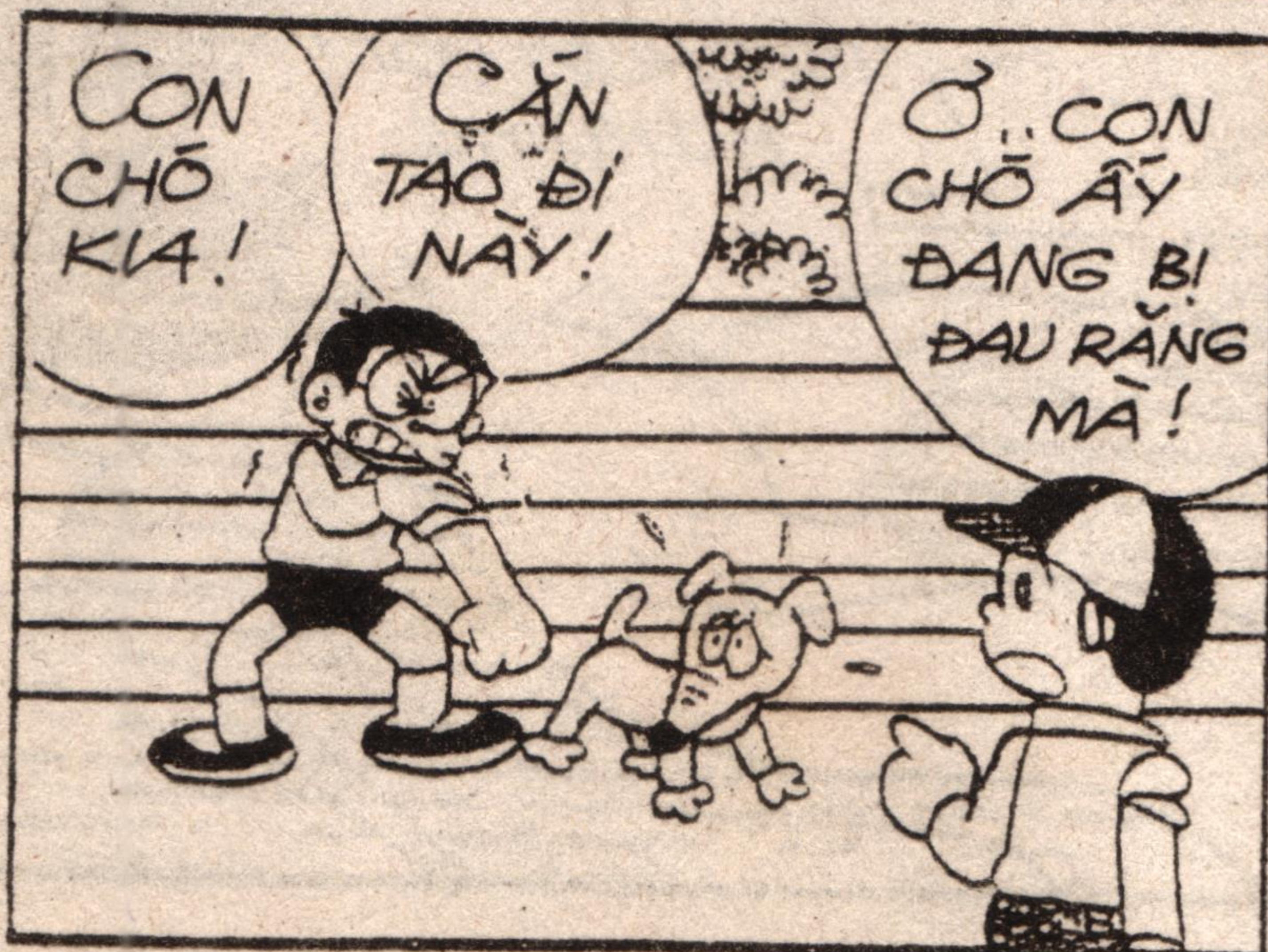

CON ĐÃ VỀ ĐẤY À?

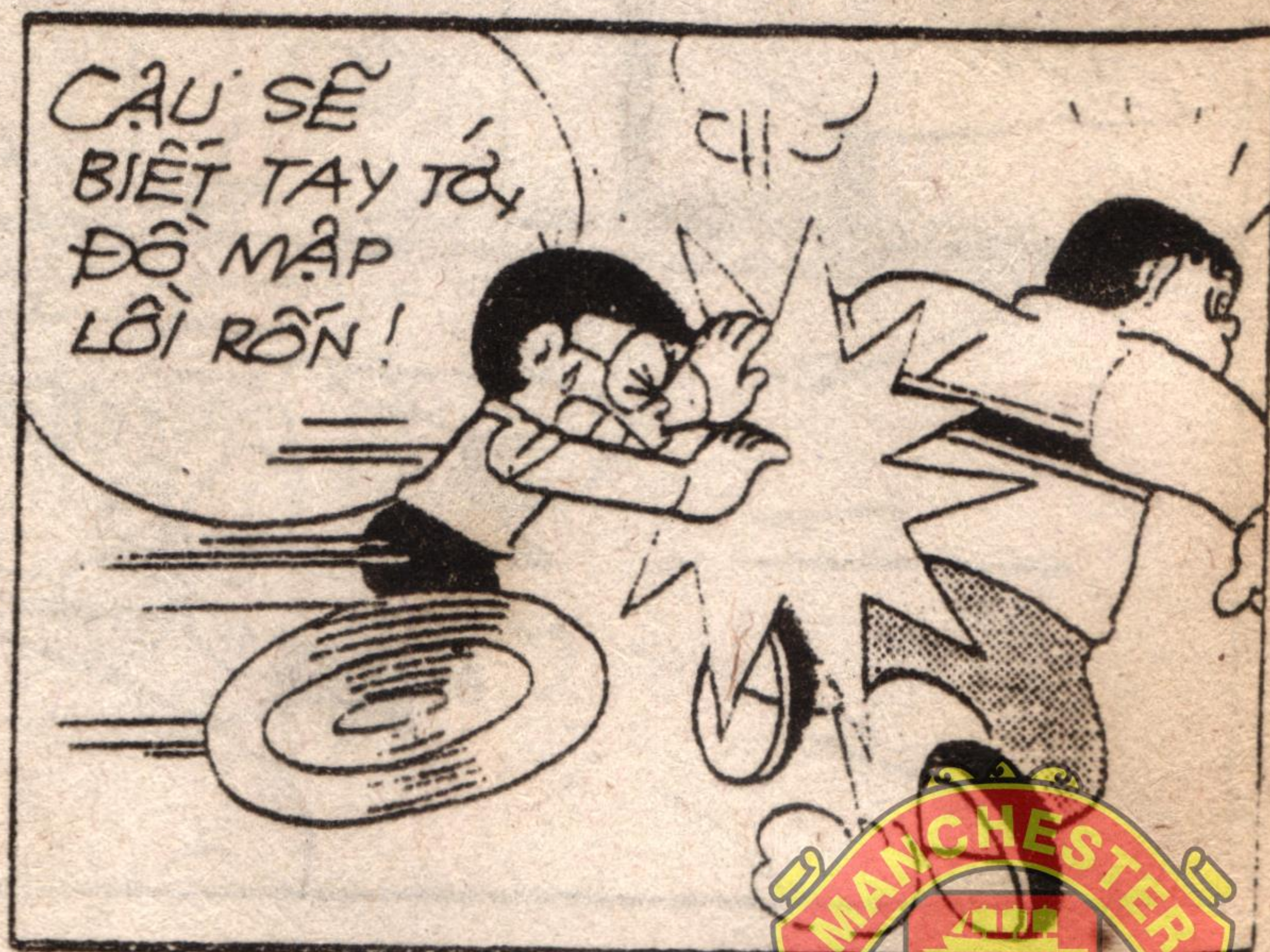

XIN LỖI MẸ, HÔM NAY CON VỀ MUỘN!
KHÔNG SAO, KHÔNG SAO ĐÂU!

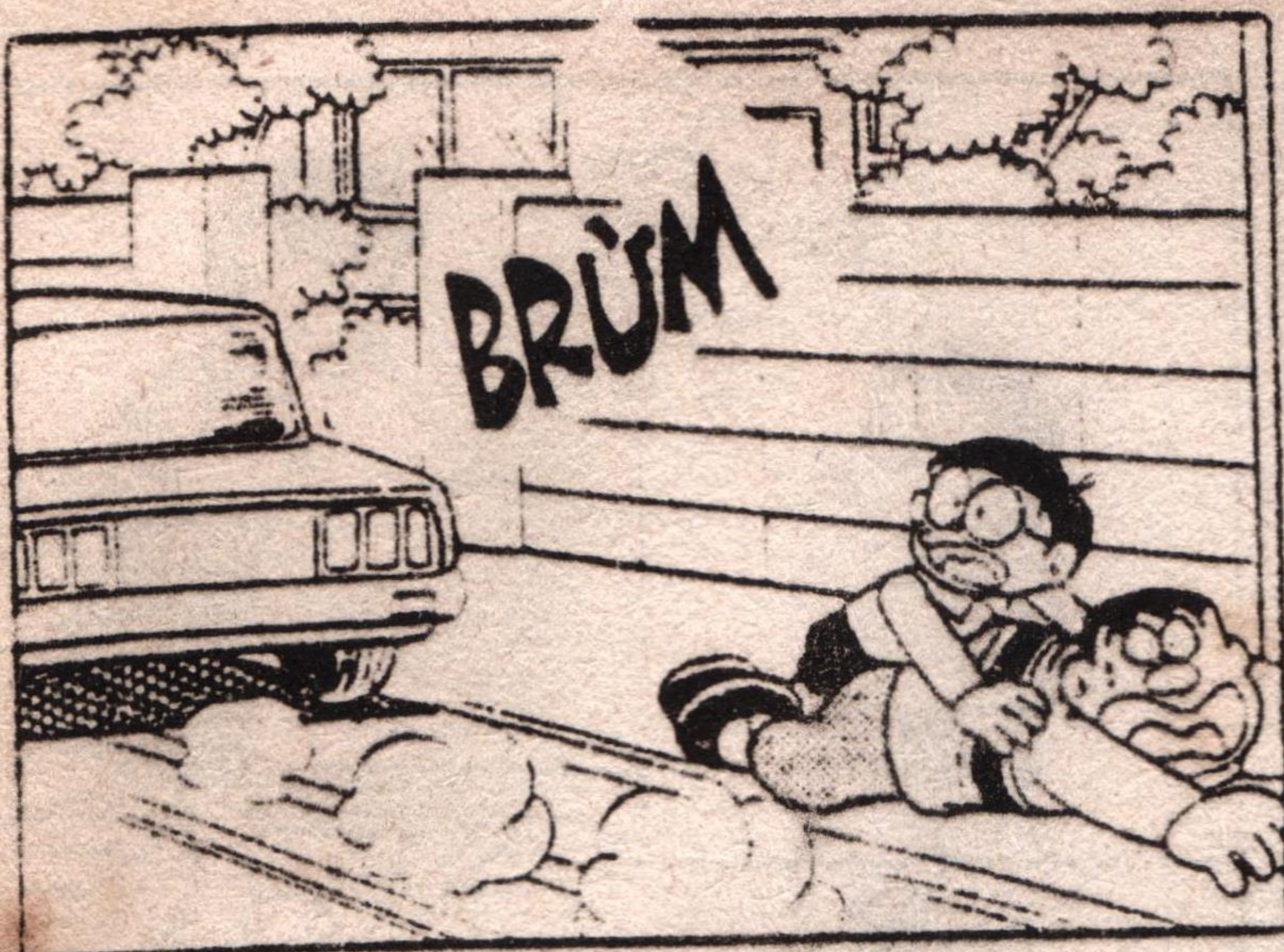

NÀY, MẸ VỪA TRÚNG SỐ 1 TRIỆU ĐẤY!

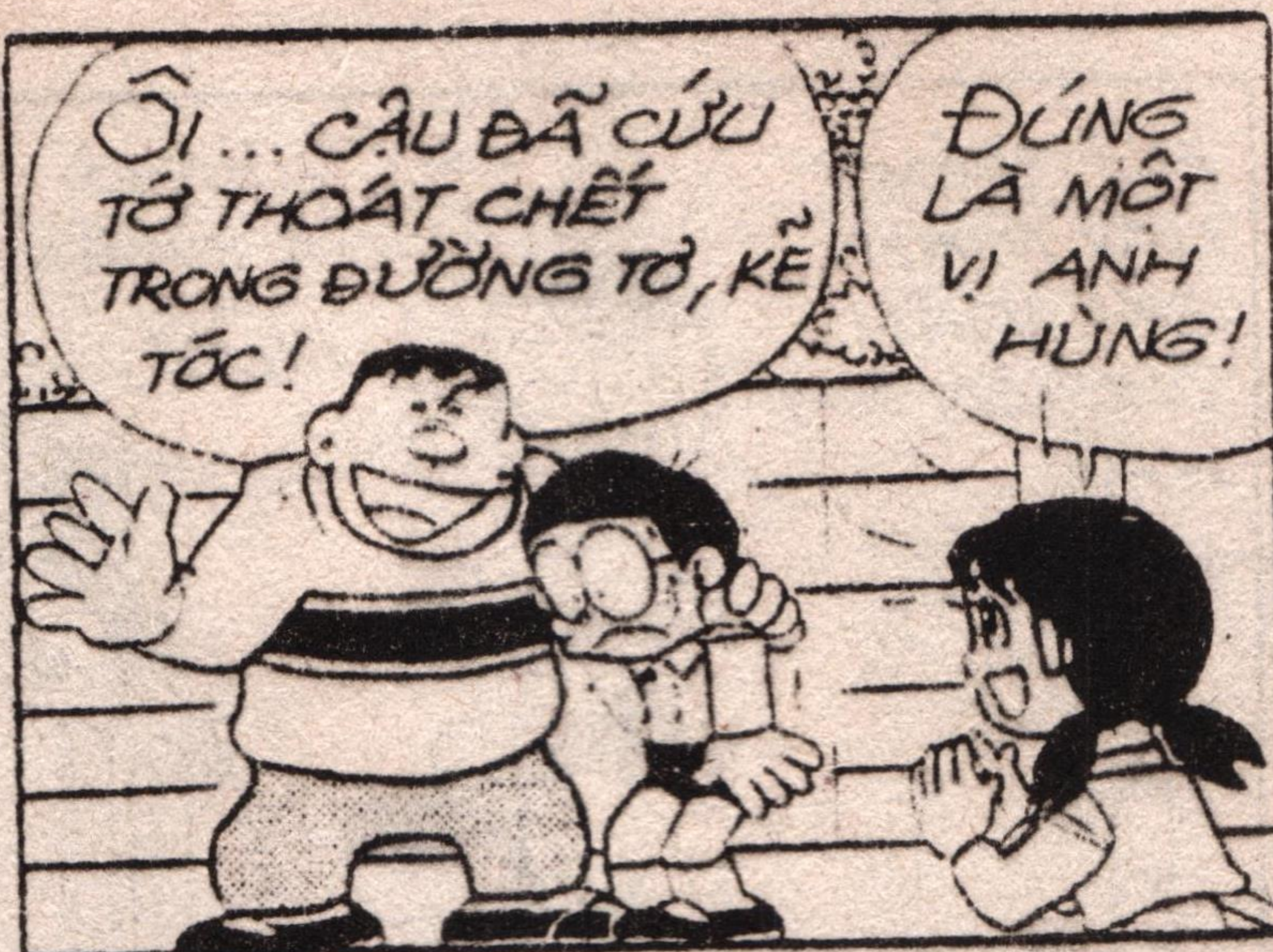

NẾU BAN NGÀY TỚ TOÀN GẶP MAY...
...THÌ ĐÊM NAY TỚ SẼ MƠ THẤY ĐIỀU XUI PHẢI KHÔNG?
ĐÚNG VẬY! GIẤC MƠ DO THUỐC XAKA ĐEM LẠI LÀ GIẤC MƠ TRÁI NGƯỢC

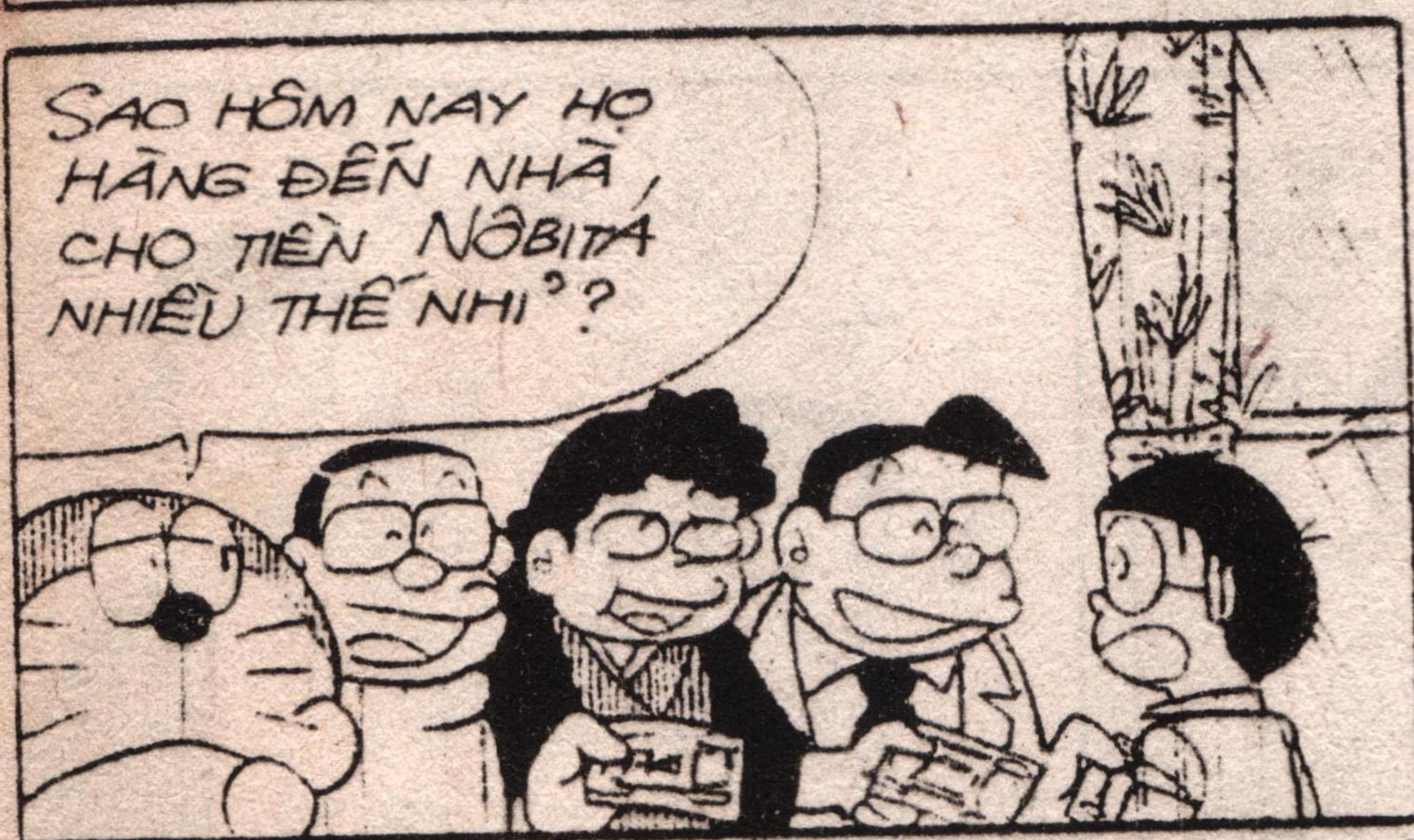

VÌ HỒI SÁNG CẬU UỐNG CẢ NĂM THUỐC NÊN SỰ XUI XẺO ĐÊM NAY SẼ TĂNG THÊM RẤT NHIỀU LẦN!

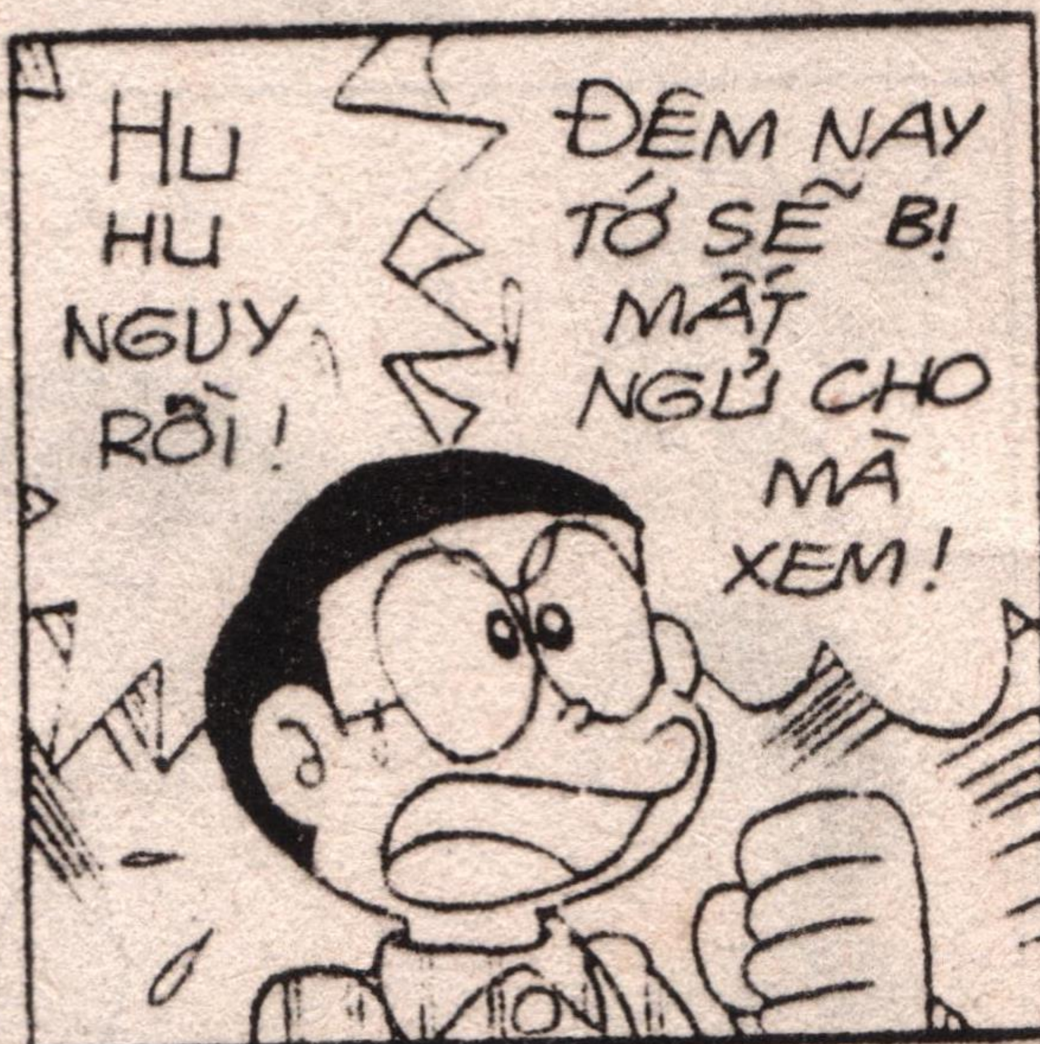

CON CHÓ KIA!
CẮN TAO ĐI NÀY!
Ơ.. CON CHÓ ẤY ĐANG BỊ ĐAU RĂNG MÀ!

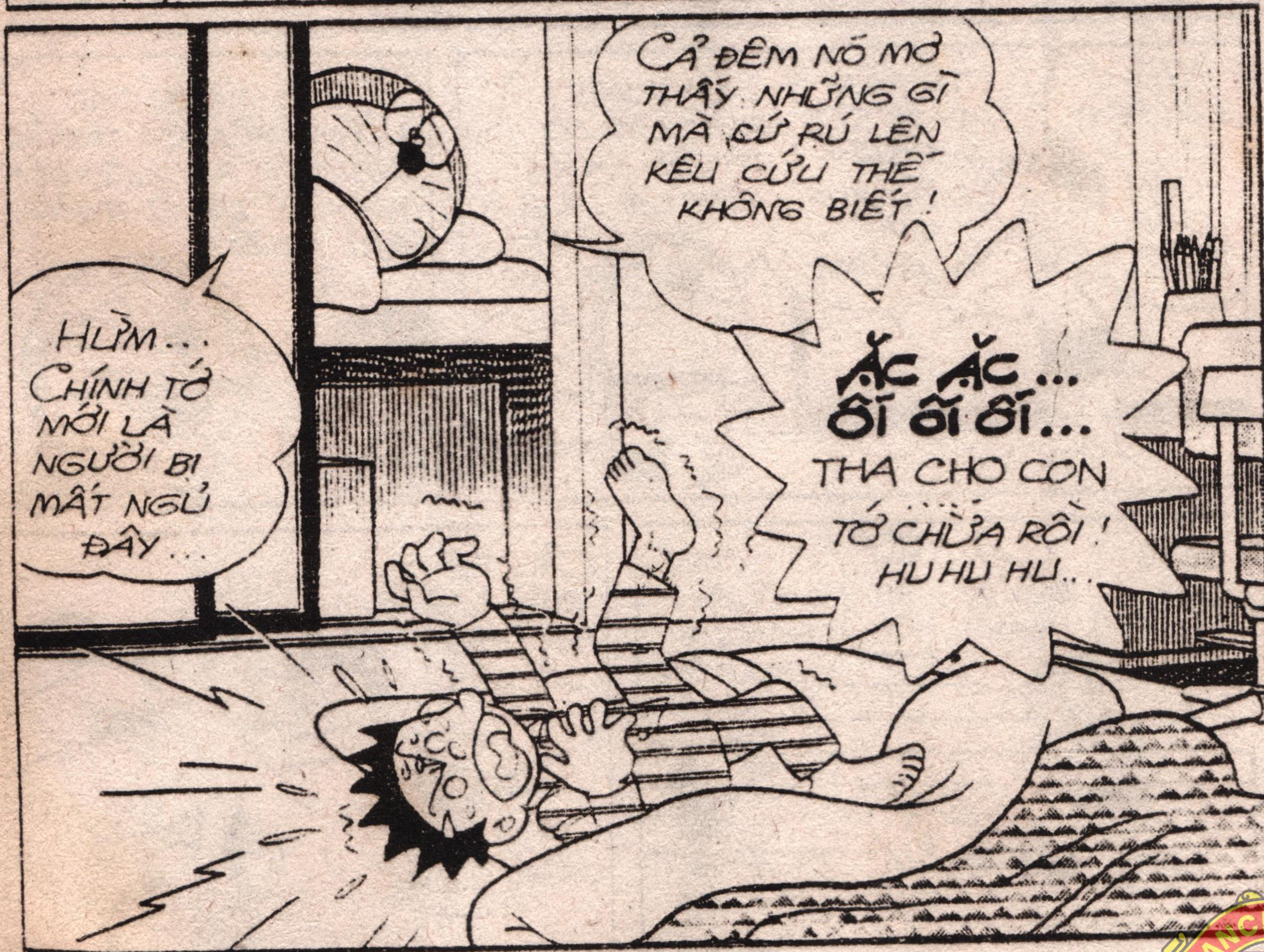

CẬU SẼ BIẾT TAY TỚ, ĐỒ MẬP LÒI RỐN!

BRÙM

Ôi... CẬU ĐÃ CỨU TỚ THOÁT CHẾT TRONG ĐƯỜNG TƠ, KẼ TÓC!
ĐÚNG LÀ MỘT VỊ ANH HÙNG!

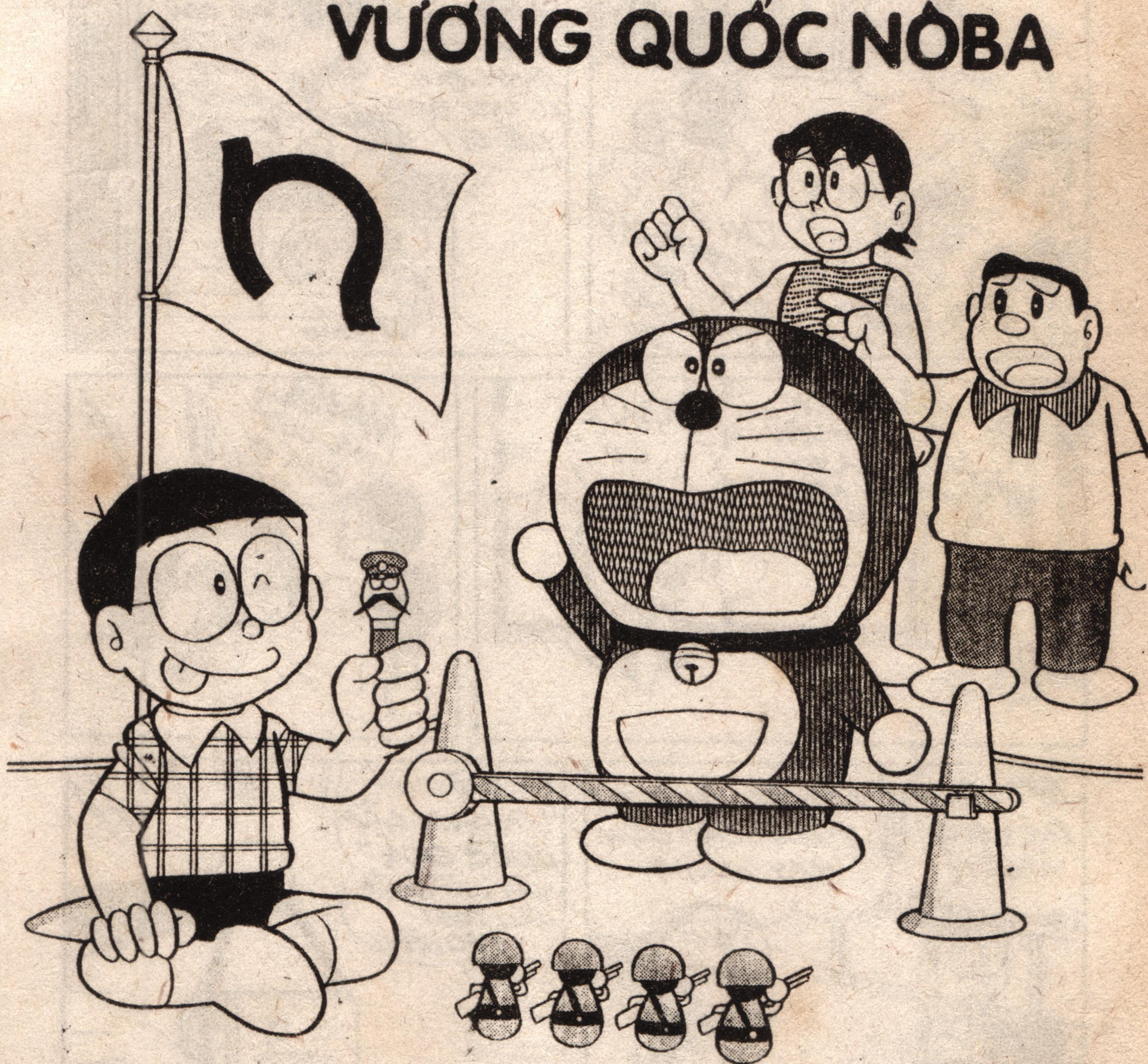

SAO HÔM NAY HỌ HÀNG ĐẾN NHÀ, CHO TIỀN NÔBITA NHIỀU THẾ NHỈ?

HU HU NGUY RỒI!
ĐÊM NAY TỚ SẼ BỊ MẤT NGỦ CHO MÀ XEM!

CẢ ĐÊM NÓ MƠ THẤY NHỮNG GÌ MÀ CỨ RÚ LÊN KÊU CỨU THẾ KHÔNG BIẾT!
ẮC ẮC... ỐI ỐI ỐI... THA CHO CON .... TỚ CHỪA RỒI! HU HU HU...
HỪM... CHÍNH TỚ MỚI LÀ NGƯỜI BỊ MẤT NGỦ ĐÂY...

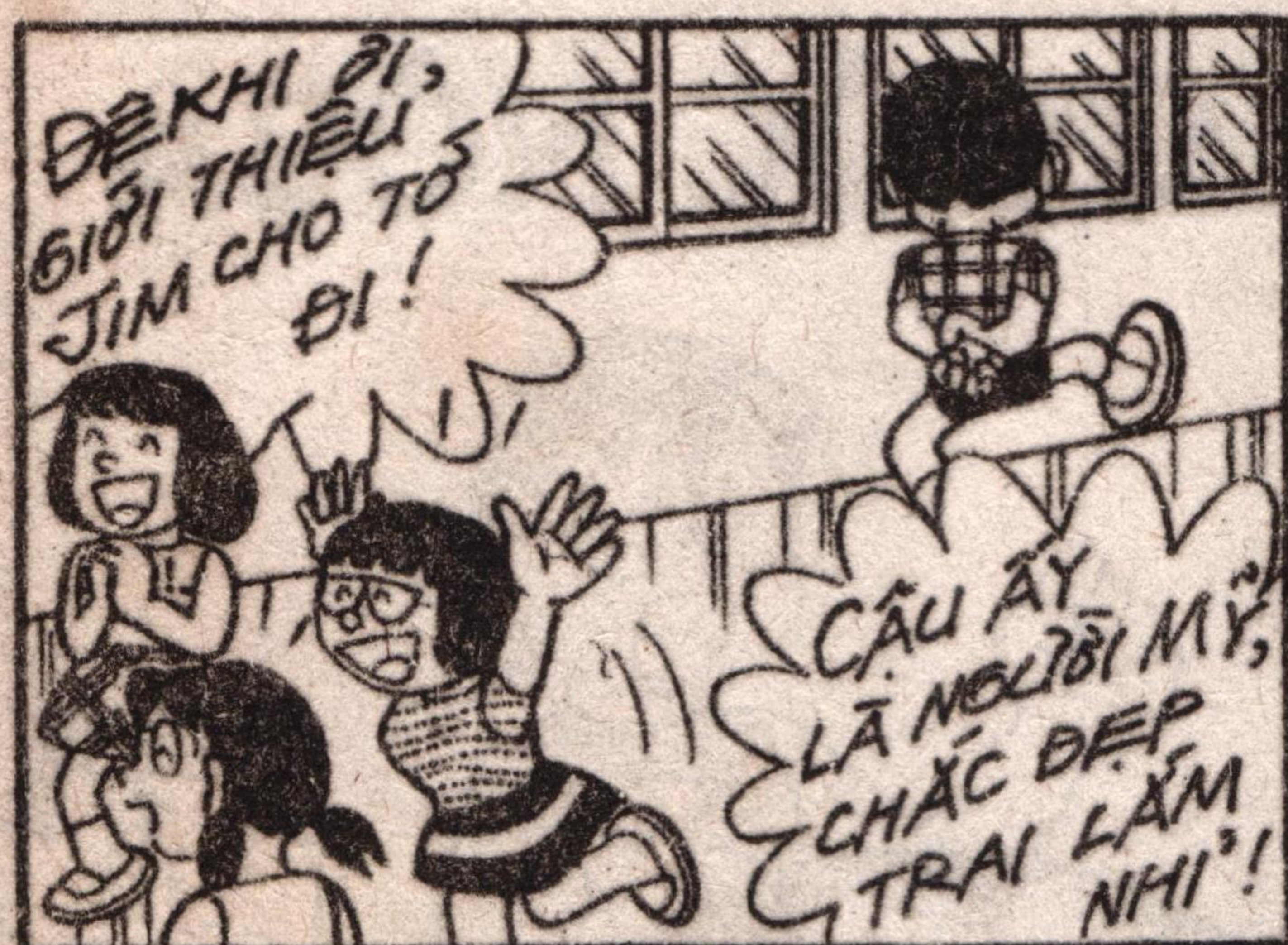
đôrêmon
chú mèo thông minh

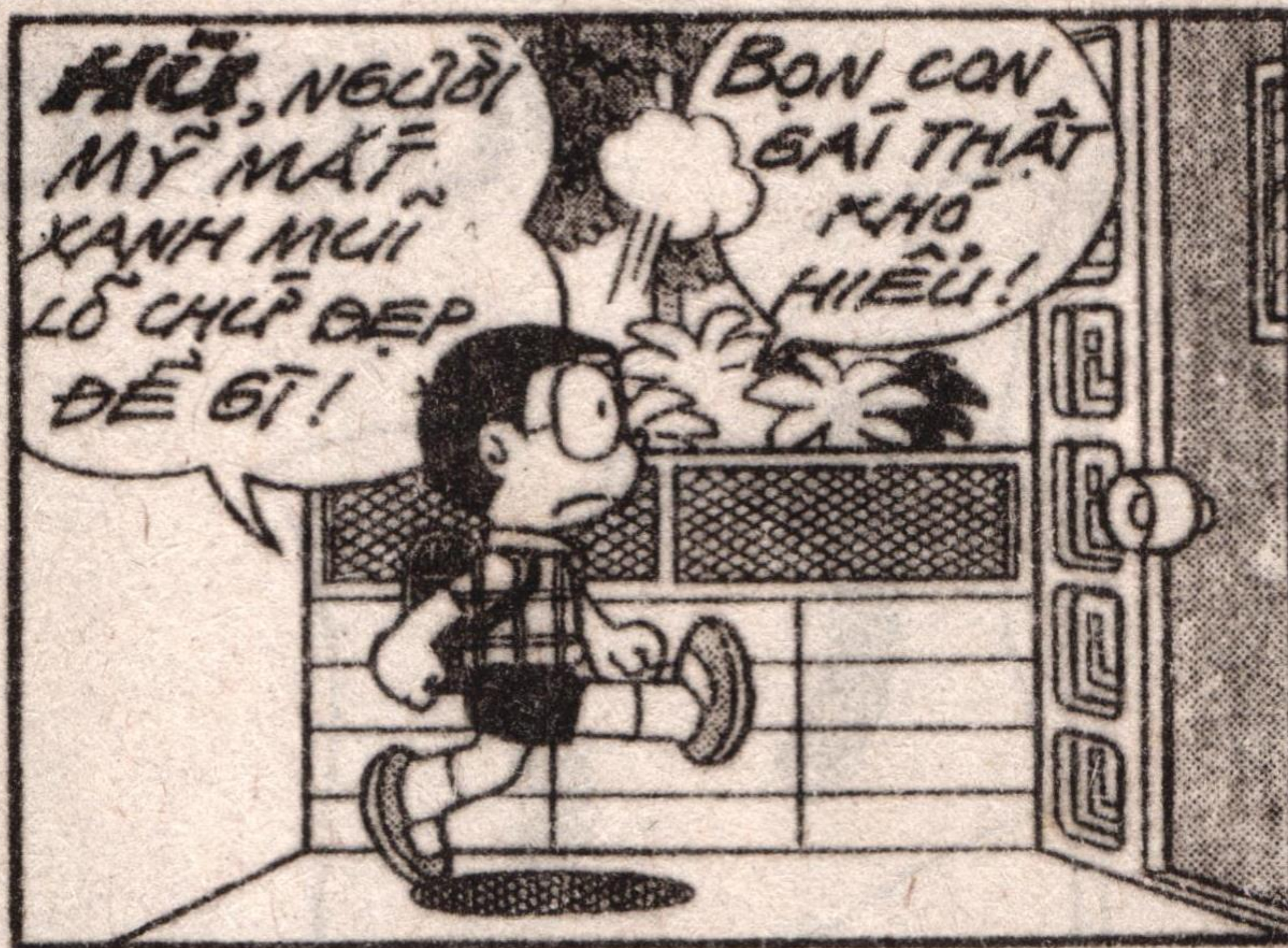
VƯƠNG QUỐC NÔBA

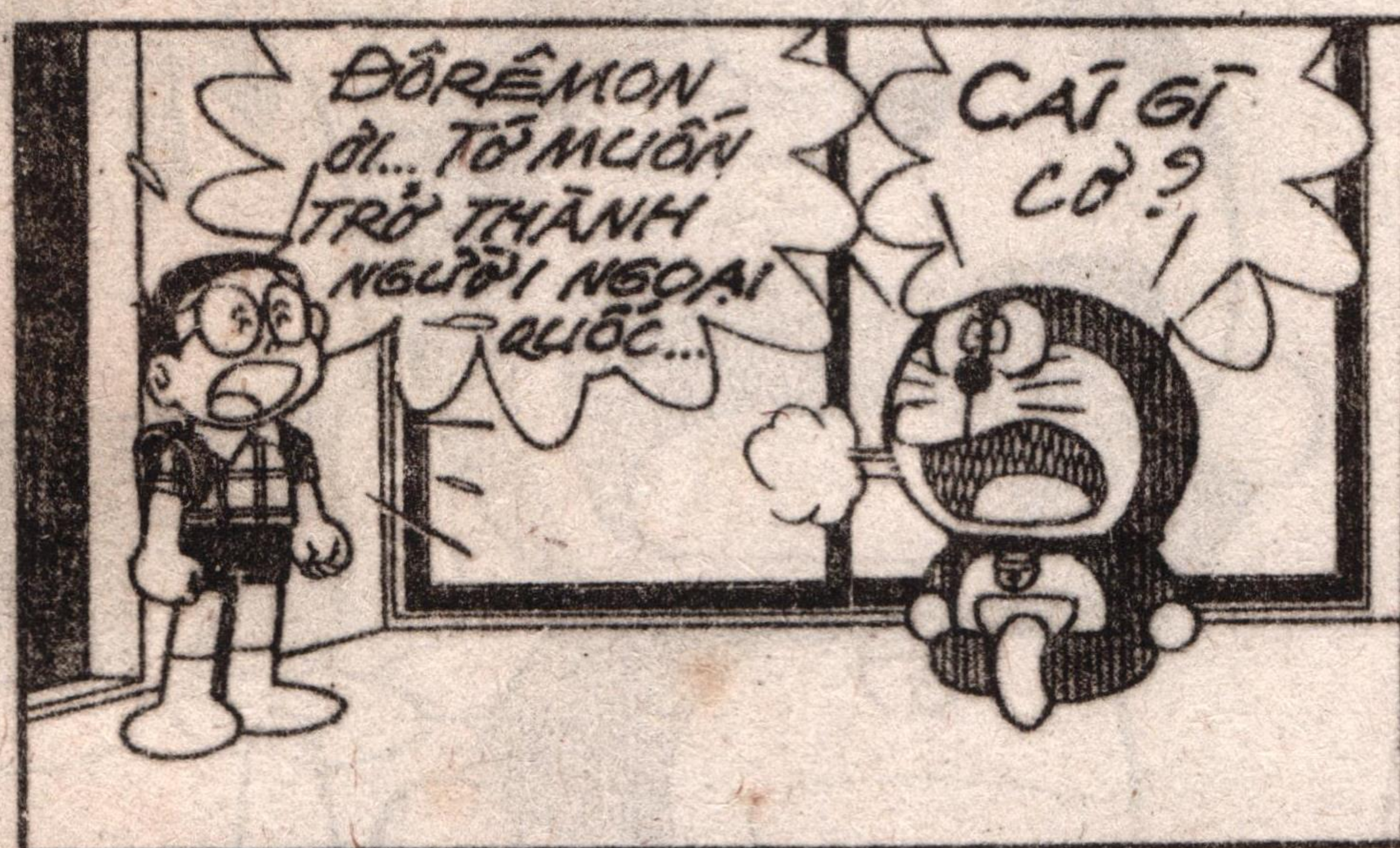

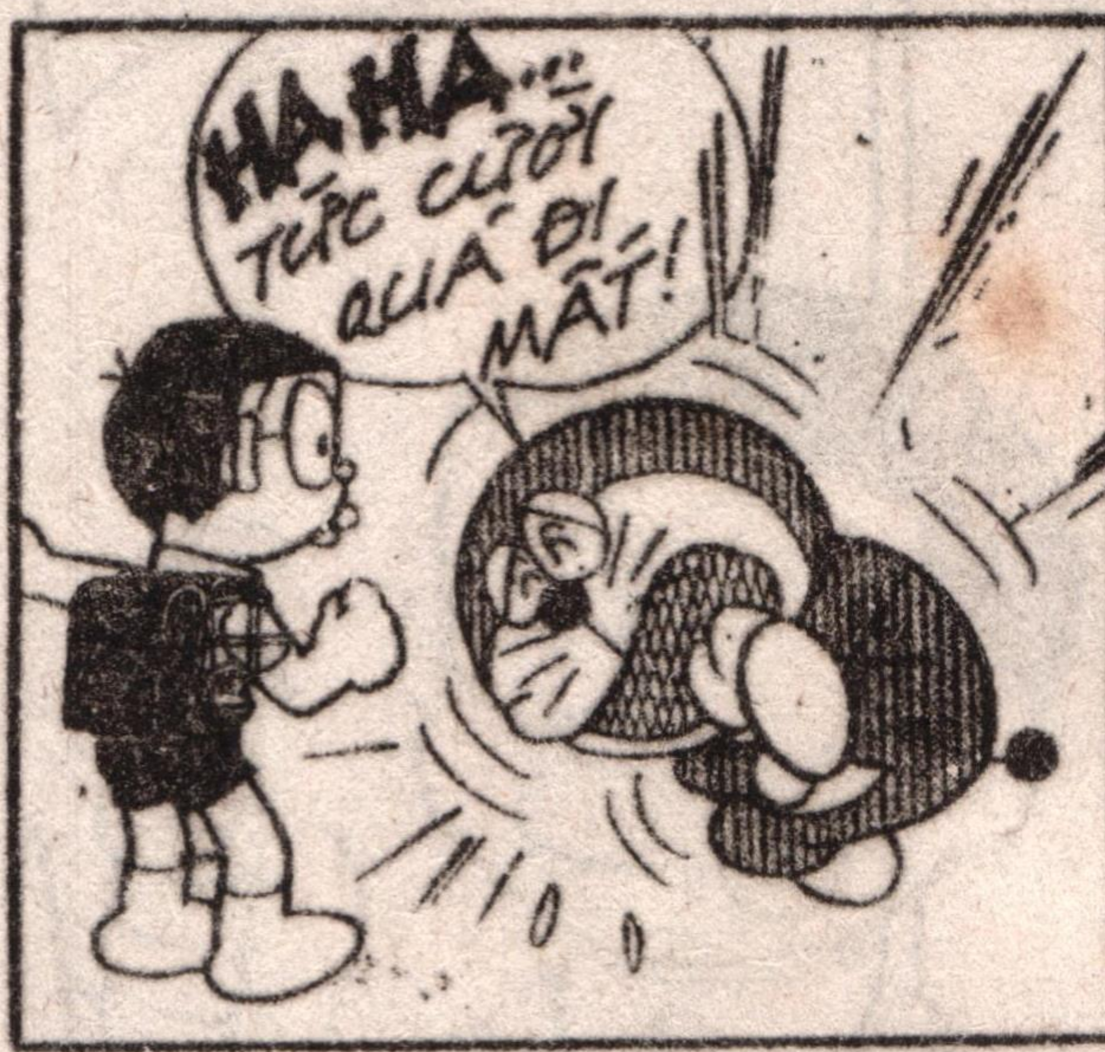

NÀY CÁC CẬU, ANH CHÀNG JIM BẠN TỚ SẮP SANG NHẬT THĂM TỤI MÌNH ĐẤY!

CÓ PHẢI CHÚ BÉ NGƯỜI MỸ ĐÃ VIẾT THƯ LÀM QUEN VỚI CẬU ĐẤY KHÔNG ?
CHÍNH CẬU ẤY ĐẤY!

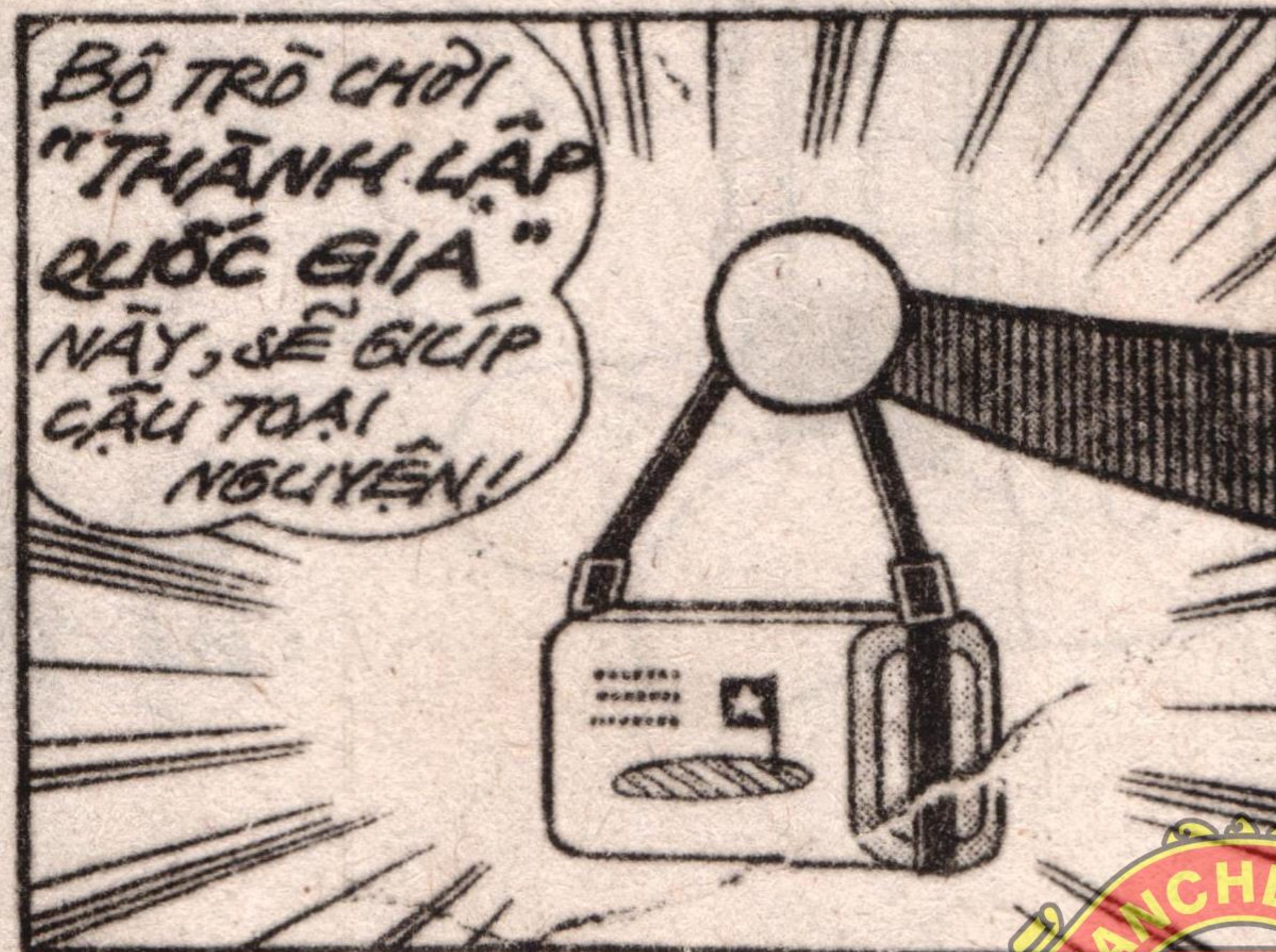

ĐỂ KHI ĐI, GIỚI THIỆU JIM CHO TỚ ĐI!
CẬU ẤY LÀ NGƯỜI MỸ, CHẮC ĐẸP TRAI LẮM NHỈ!

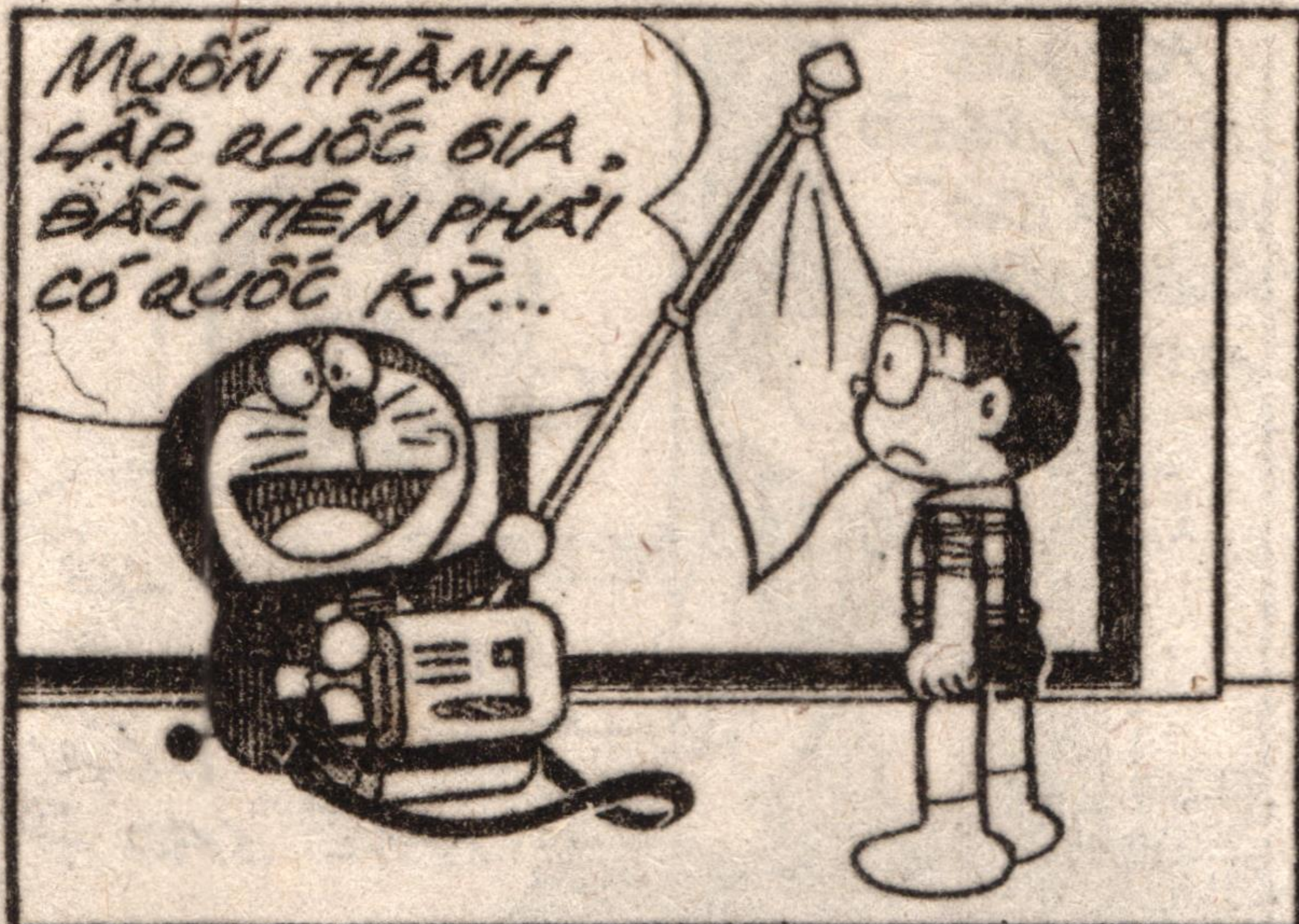

HỪ, NGƯỜI MỸ MẮT XANH MŨI LỒ CHỈ ĐẸP ĐỂ GÌ!
BỌN CON GÁI THẬT KHÓ HIỂU!

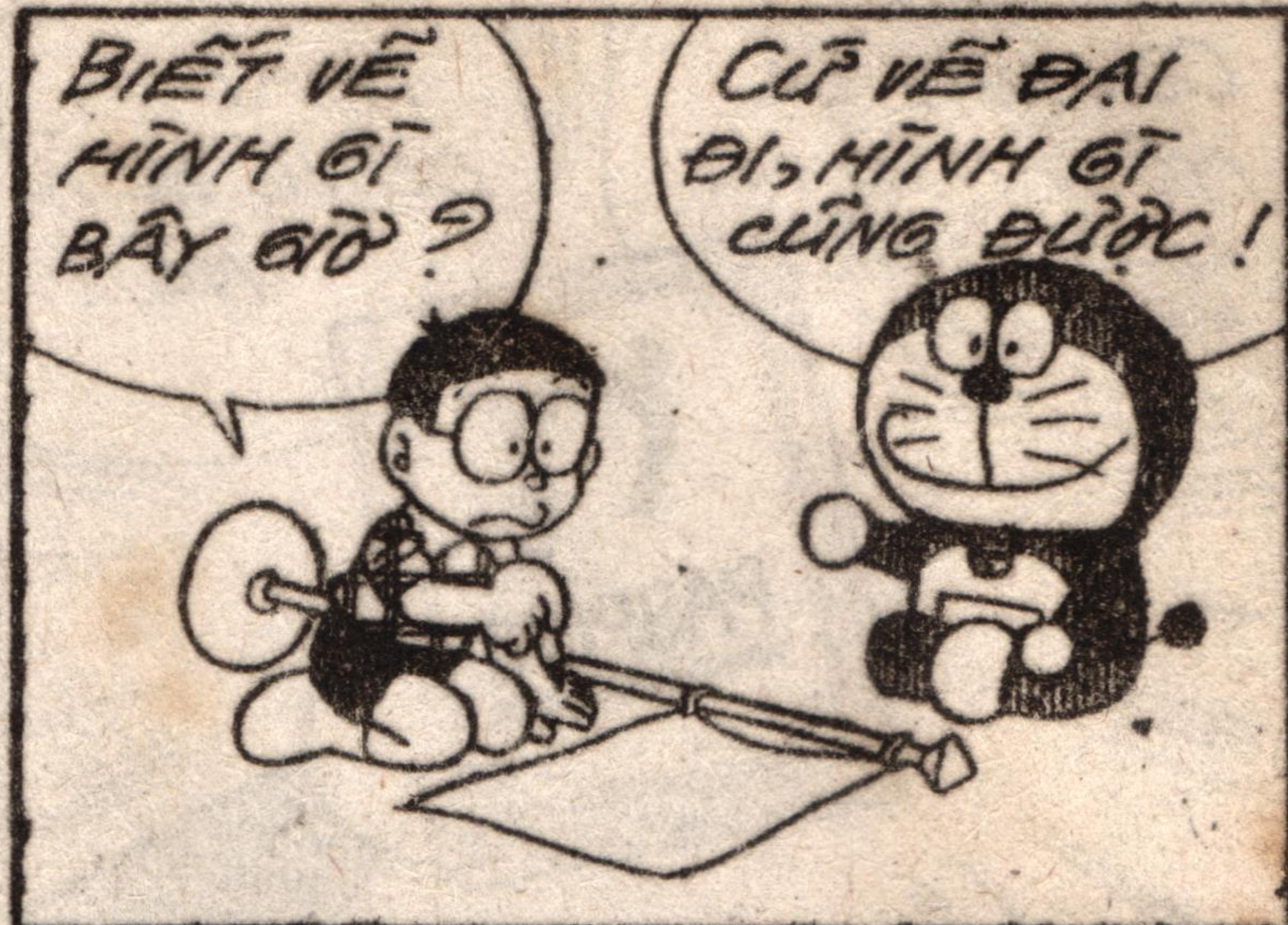

ĐÔRÊMON ƠI... TỚ MUỐN TRỞ THÀNH NGƯỜI NGOẠI QUỐC...
CÁI GÌ CƠ?

HA HA... TỨC CƯỜI QUÁ ĐI MẤT!

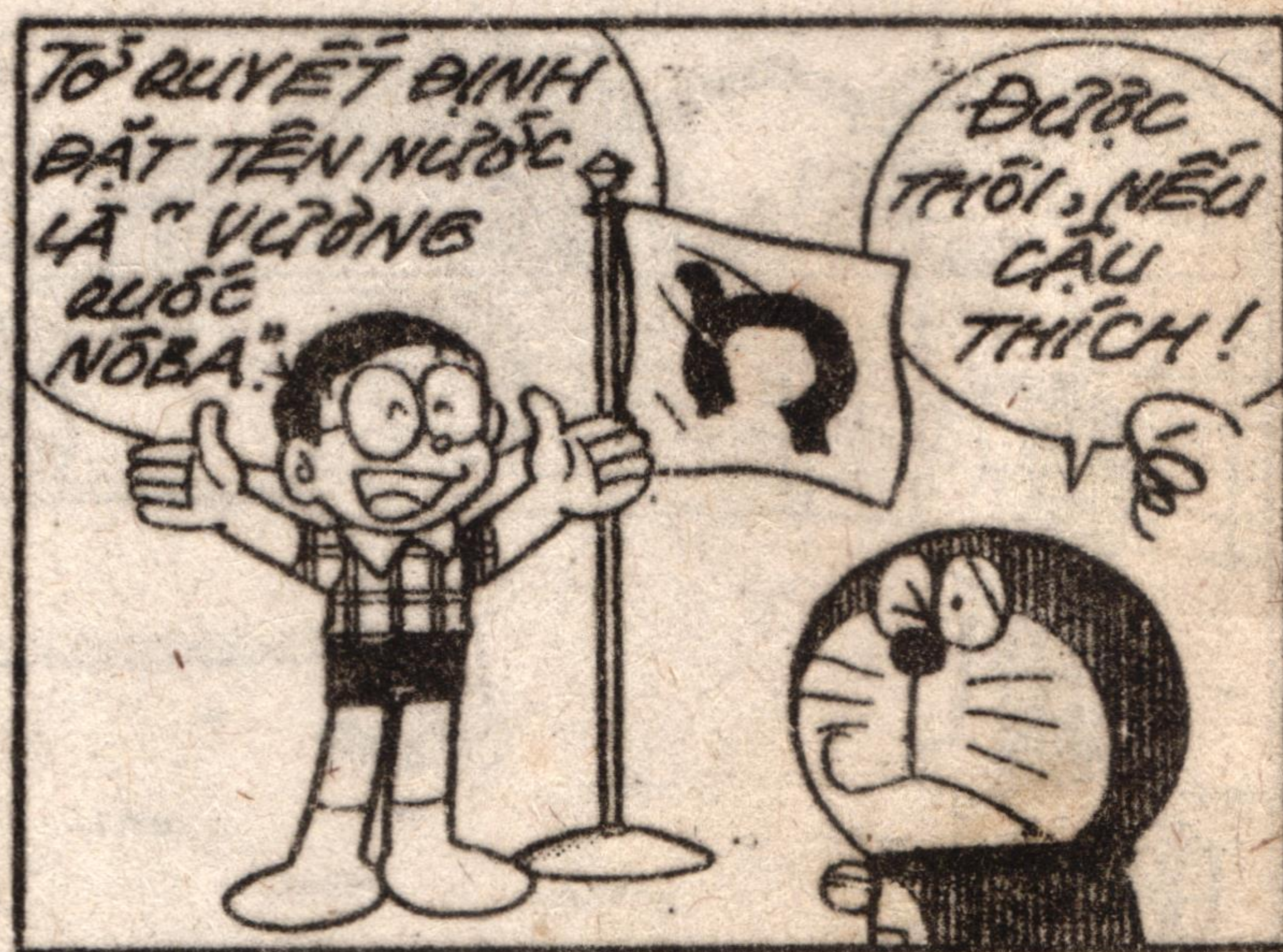

TỚ KHÔNG ĐÙA ĐÂU NHÉ!
XIN LỖI... THỰC RA Ý CỦA CẬU CŨNG HAY ĐẤY!

BỘ TRÒ CHƠI "THÀNH LẬP QUỐC GIA" NÀY, SẼ GIÚP CẬU TOẠI NGUYỆN!

MUỐN THÀNH LẬP QUỐC GIA, ĐẦU TIÊN PHẢI CÓ QUỐC KỲ...

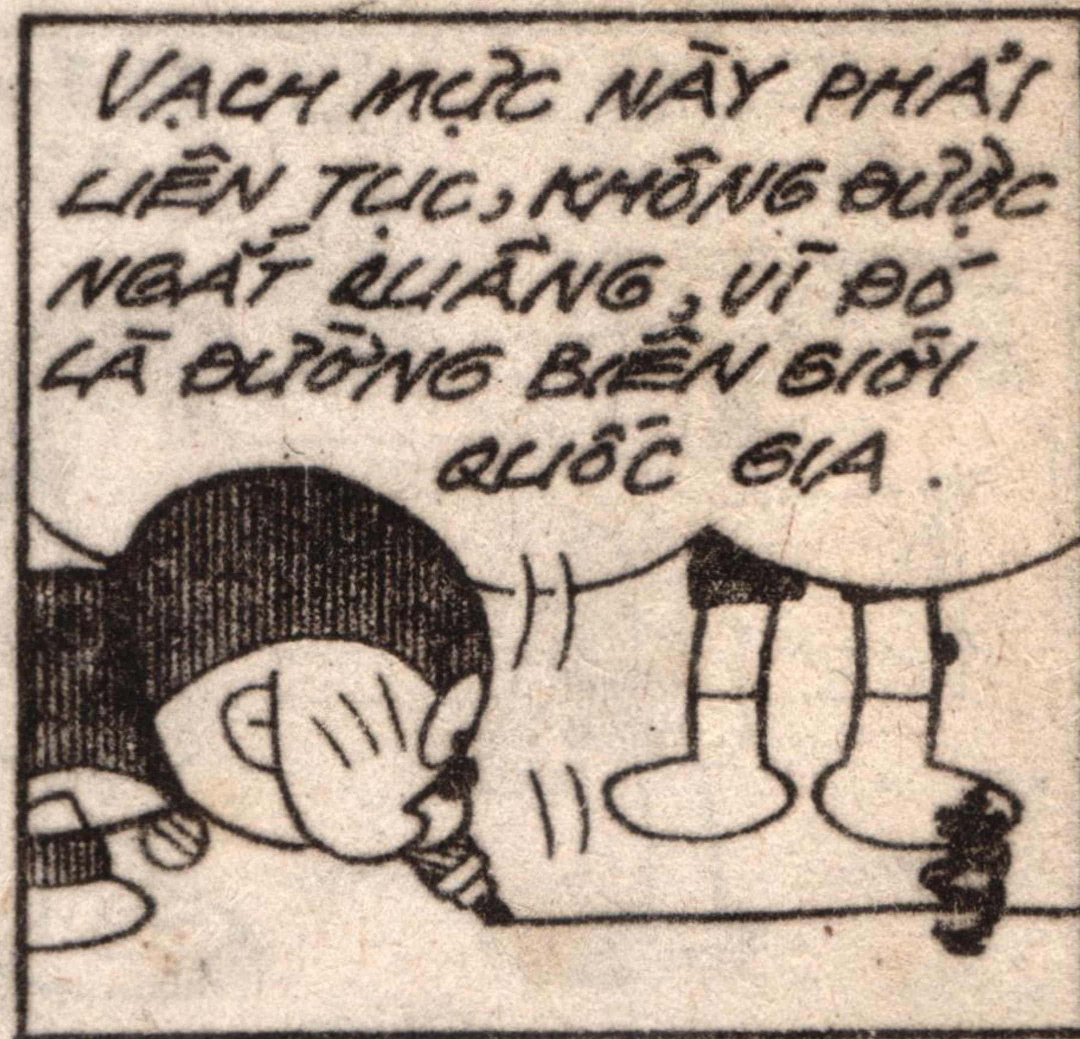

BIẾT VẼ HÌNH GÌ BÂY GIỜ?
CỨ VẼ ĐẠI ĐI, HÌNH GÌ CŨNG ĐƯỢC!

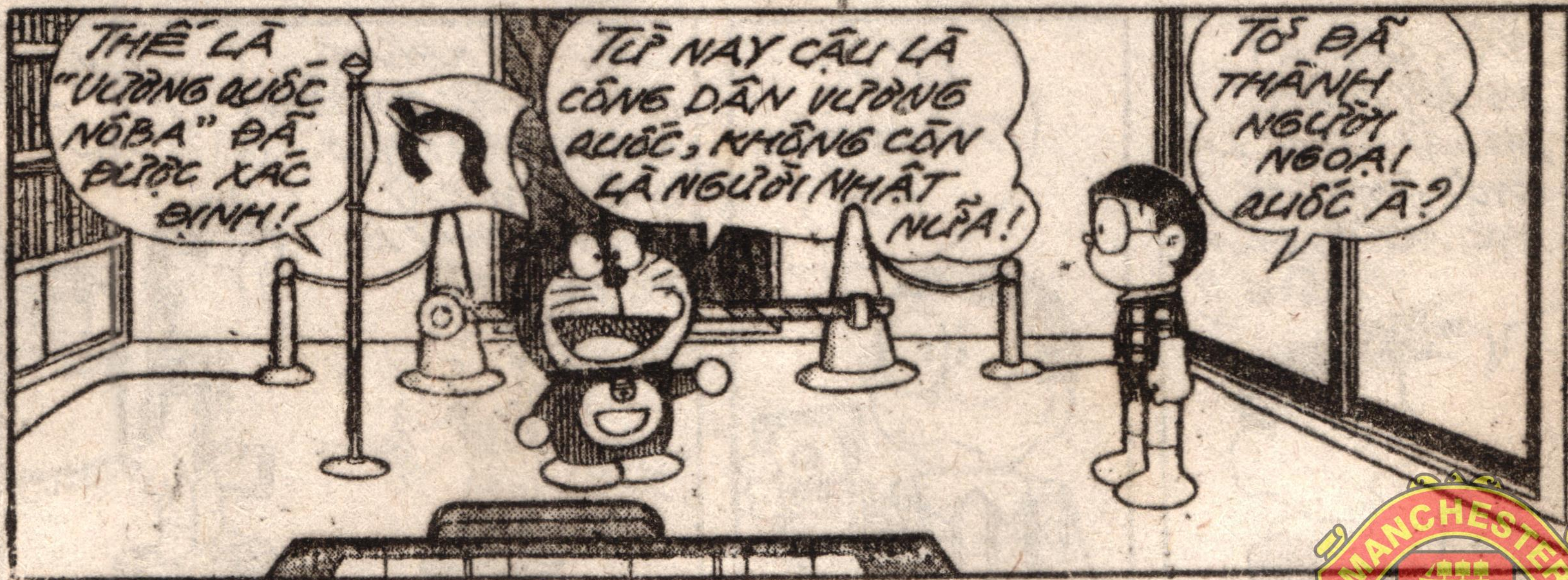

Ê, CẬU VẼ CON GIUN ĐẤY À?
AI BẢO CẬU CON GIUN, NÓ LÀ CHỮ "N", VIẾT TẮT TÊN CỦA TỚ ĐẤY!

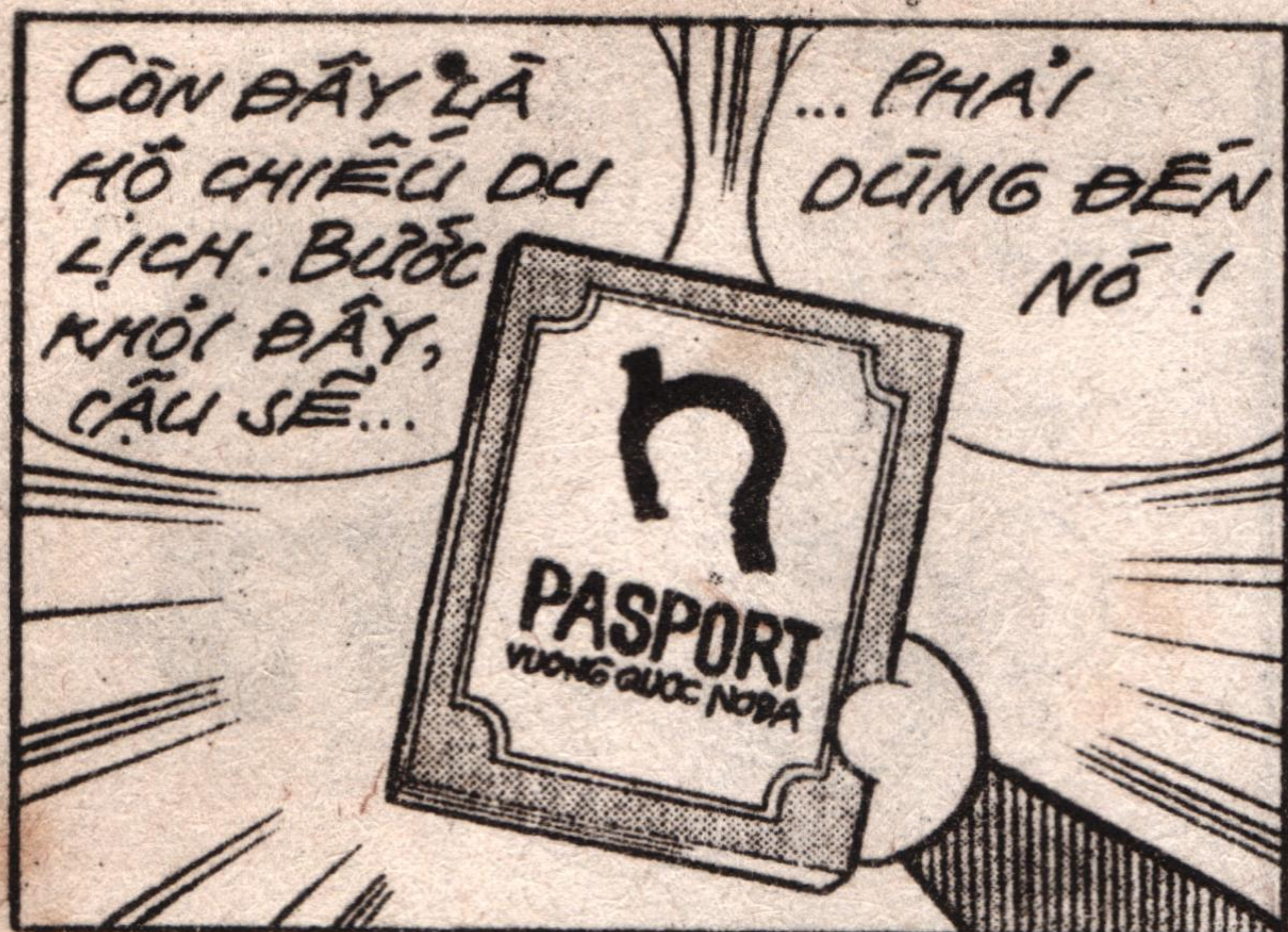

TỚ QUYẾT ĐỊNH ĐẶT TÊN NƯỚC LÀ "VƯƠNG QUỐC NÔBA".
ĐƯỢC THÔI, NẾU CẬU THÍCH!

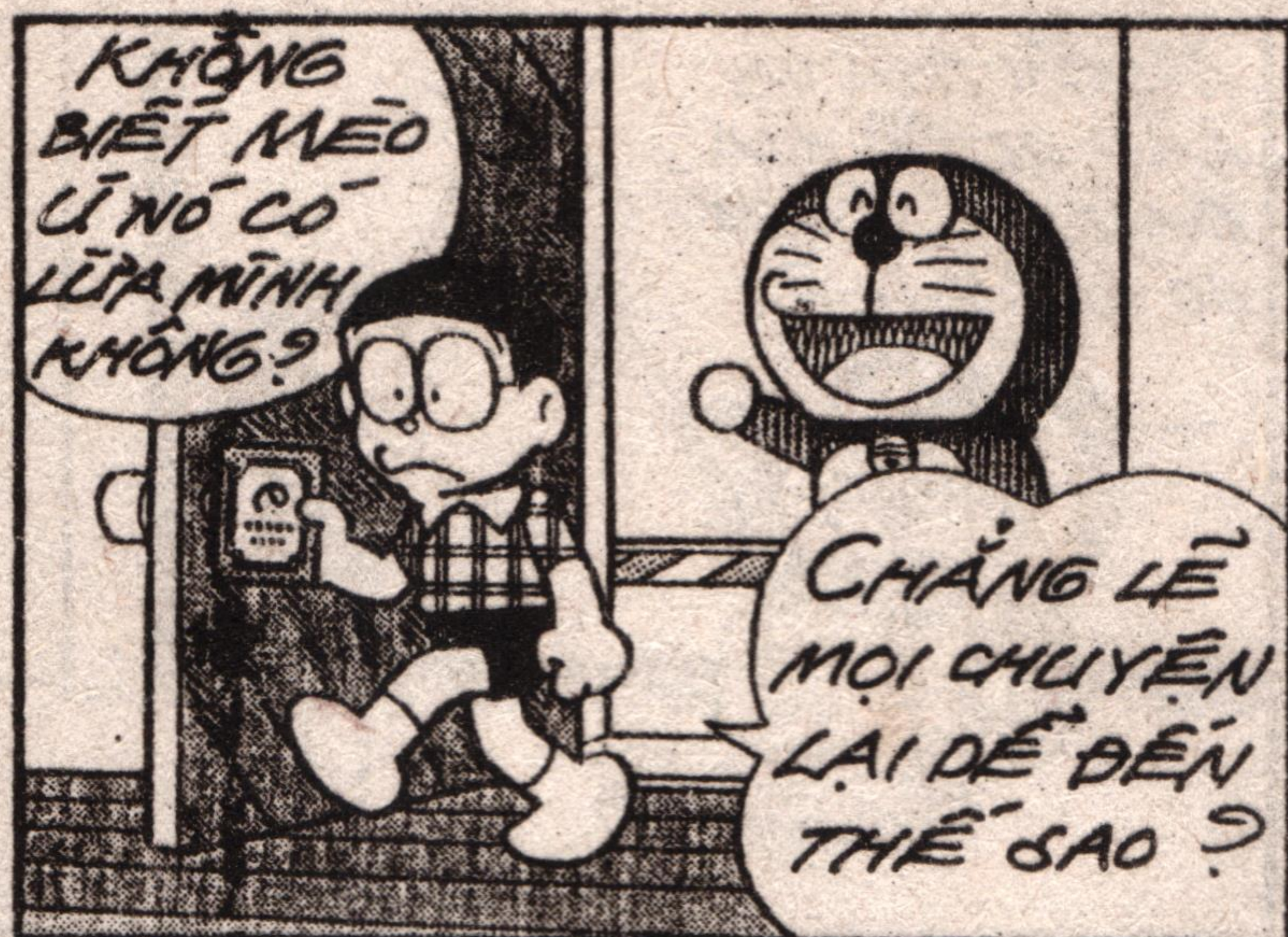

CÒN ĐÂY LÀ "CỬA KHẨU LÃNH THỔ"

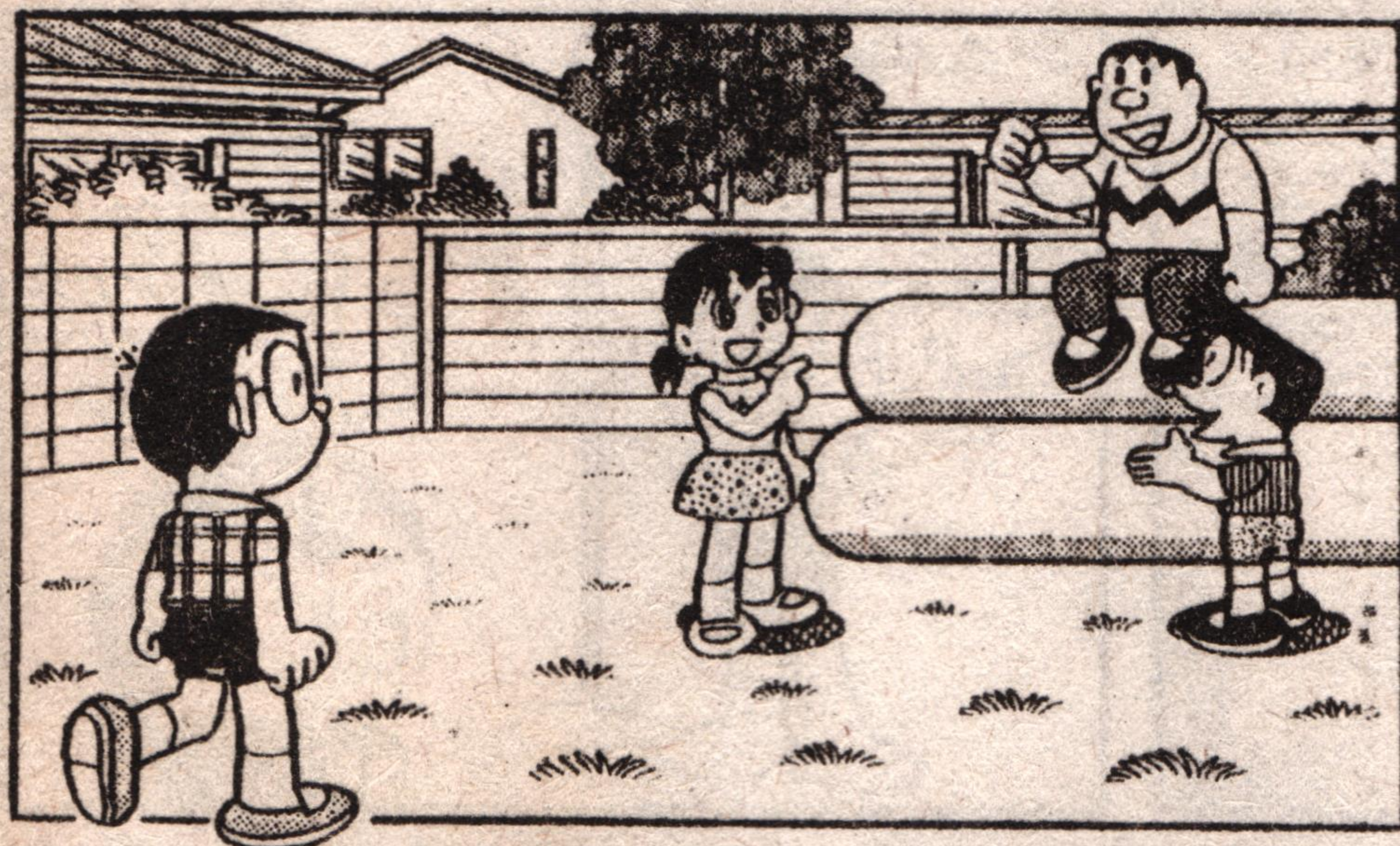

"BÚT VẼ ĐƯỜNG BIÊN GIỚI"

VẠCH MỰC NÀY PHẢI LIÊN TỤC, KHÔNG ĐƯỢC NGẮT QUÃNG, VÌ ĐÓ LÀ ĐƯỜNG BIÊN GIỚI QUỐC GIA.

THẾ LÀ "VƯƠNG QUỐC NÔBA" ĐÃ ĐƯỢC XÁC ĐỊNH!
TỪ NAY CẬU LÀ CÔNG DÂN VƯƠNG QUỐC, KHÔNG CÒN LÀ NGƯỜI NHẬT NỮA!
TỚ ĐÃ THÀNH NGƯỜI NGOẠI QUỐC À?

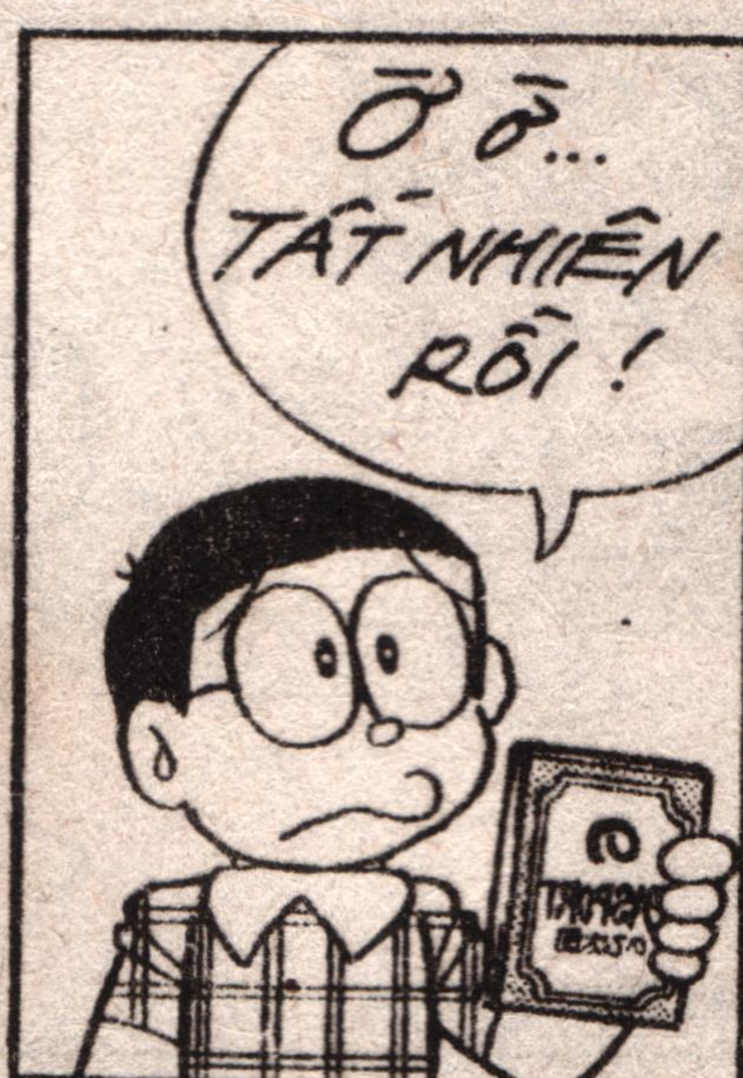
XIN CHÀO, TỚ LÀ NGƯỜI NGOẠI QUỐC ĐÂY!

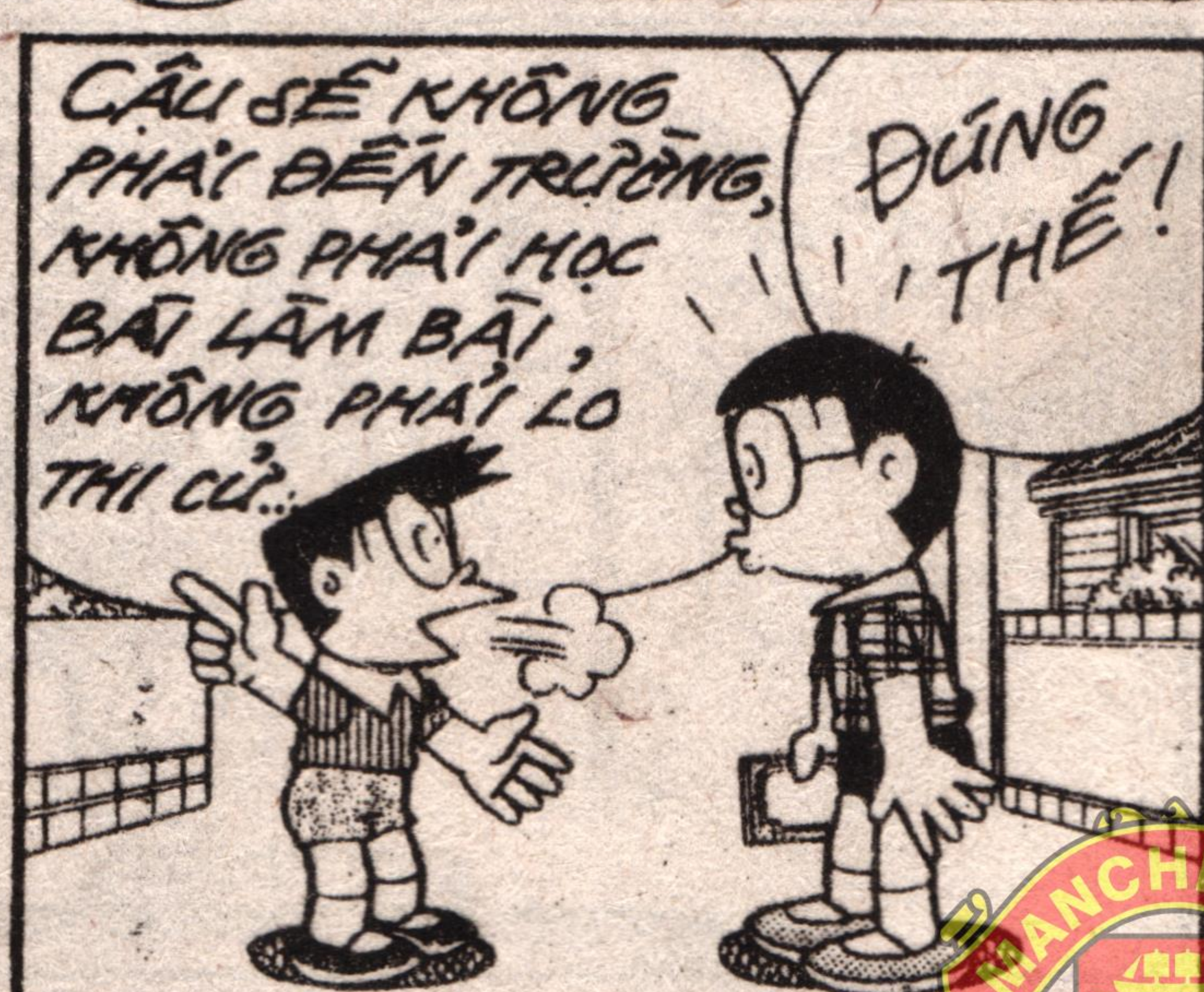
Ồ... ĐÚNG RỒI!

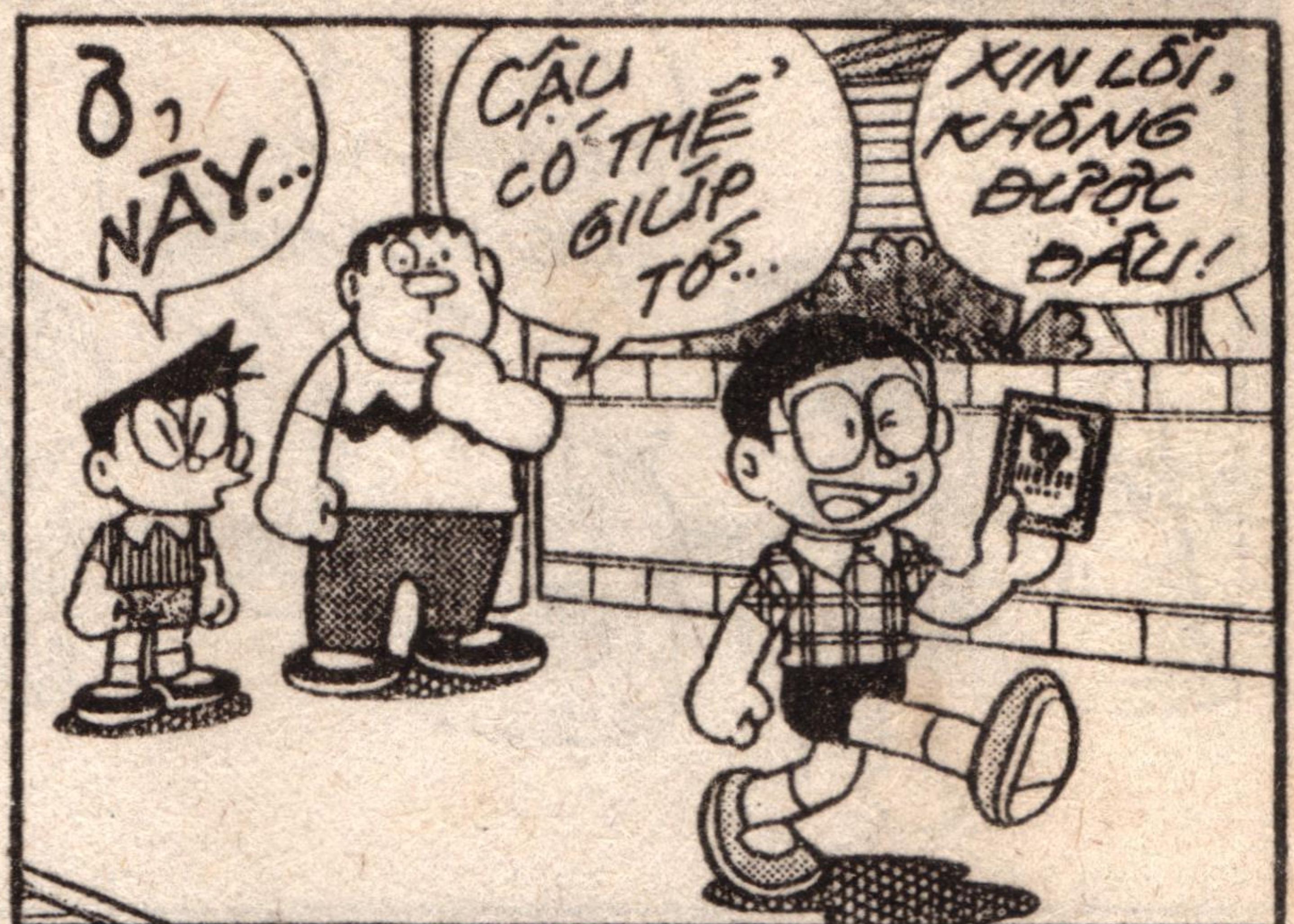

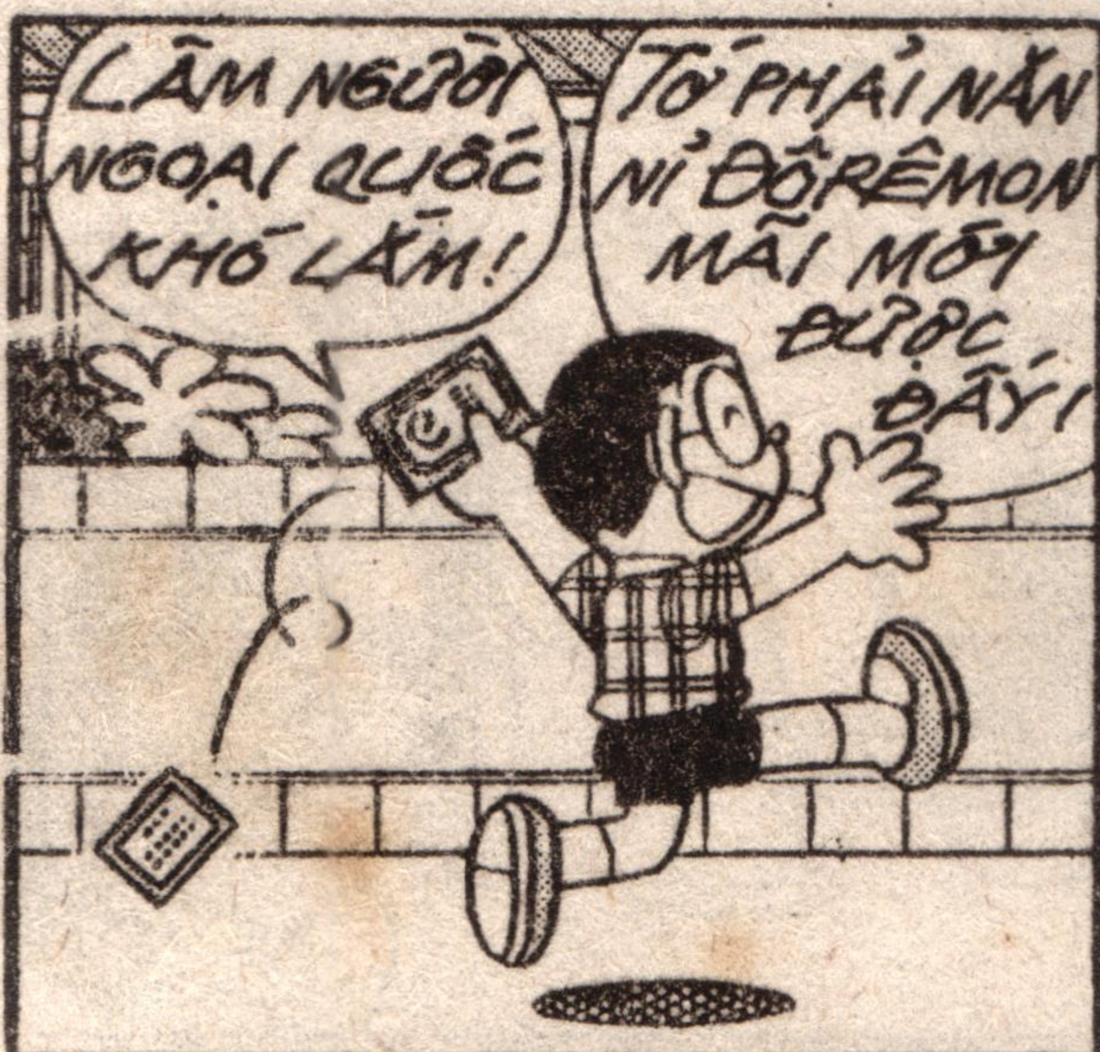

THẾ THÌ CẬU SƯỚNG NHƯ TIÊN RỒI CÒN GÌ... TỚ RẤT MUỐN ĐƯỢC LÀM NGƯỜI NGOẠI QUỐC NHƯ CẬU!
Ừ, TỚ CŨNG MUỐN THẾ!

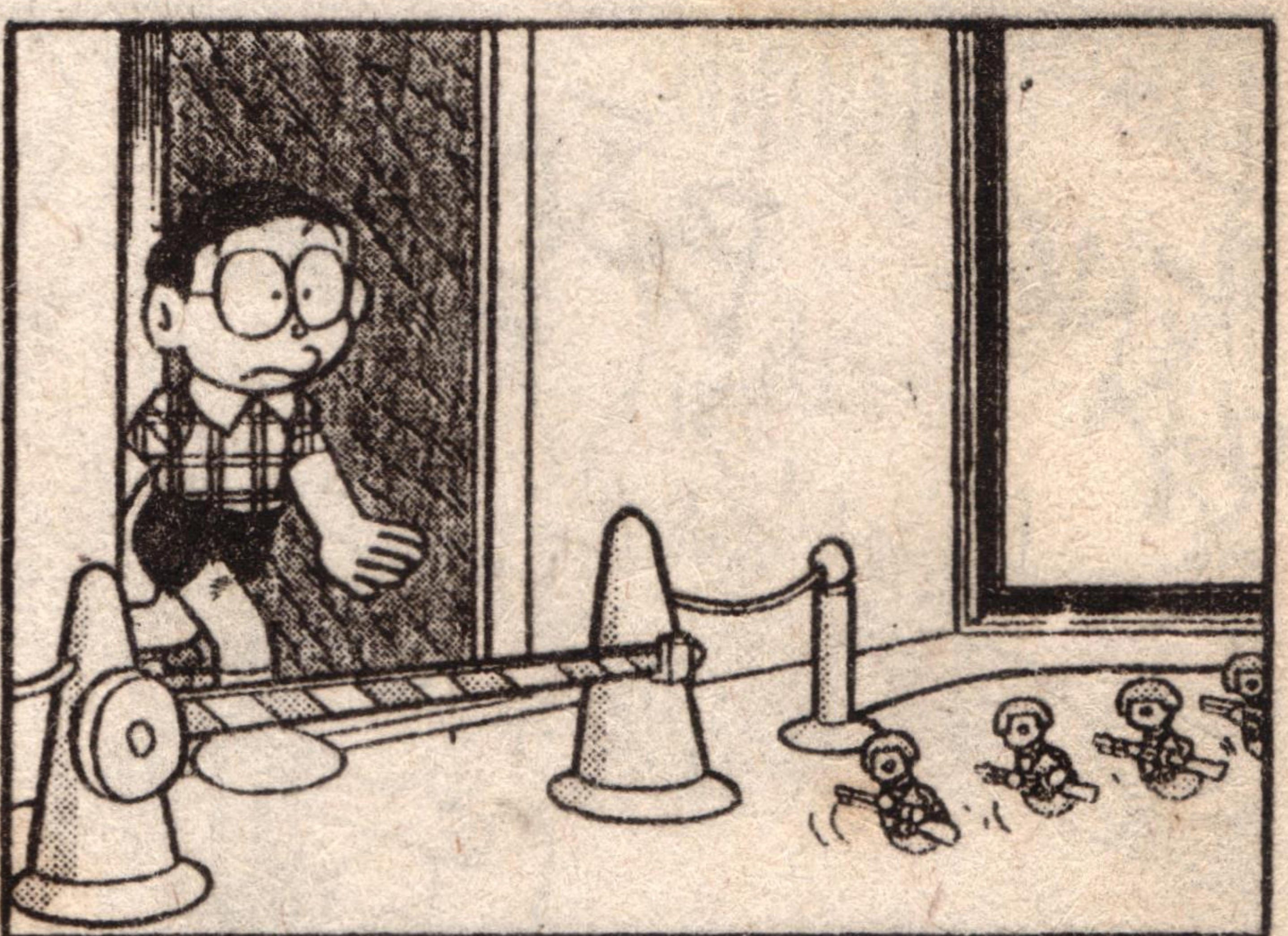

Ơ, NÀY...
CẬU CÓ THỂ GIÚP TỚ...
XIN LỖI, KHÔNG ĐƯỢC ĐÂU!

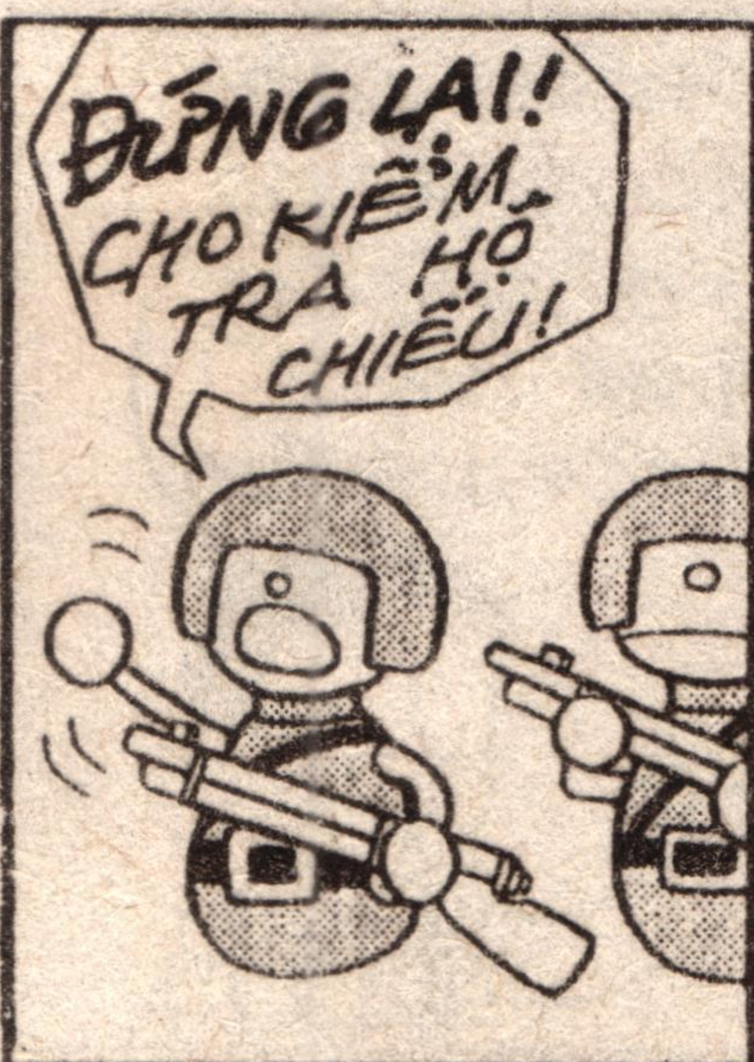

LÀM NGƯỜI NGOẠI QUỐC KHÓ LẮM!
TỚ PHẢI NĂN NỈ ĐÔRÊMON MÃI MỚI ĐƯỢC ĐẤY!

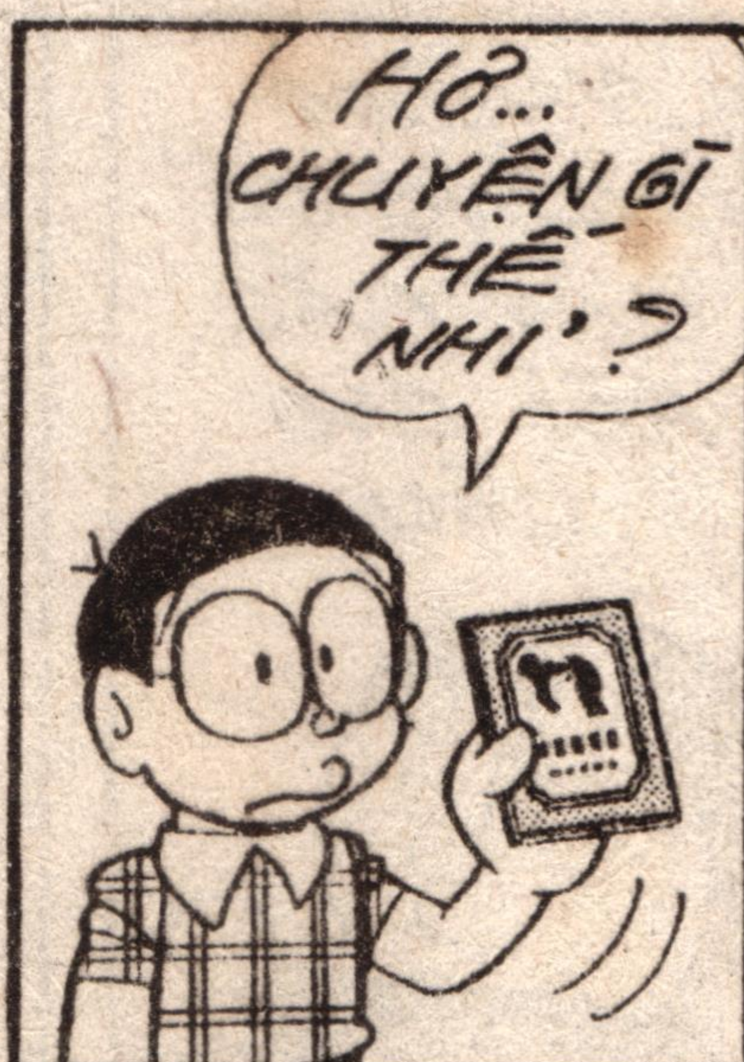

Ê, NÓ LÀM TỜ GIẤY GÌ NÀY, ĐEM ĐẾN HỎI ĐÊKHI XEM!

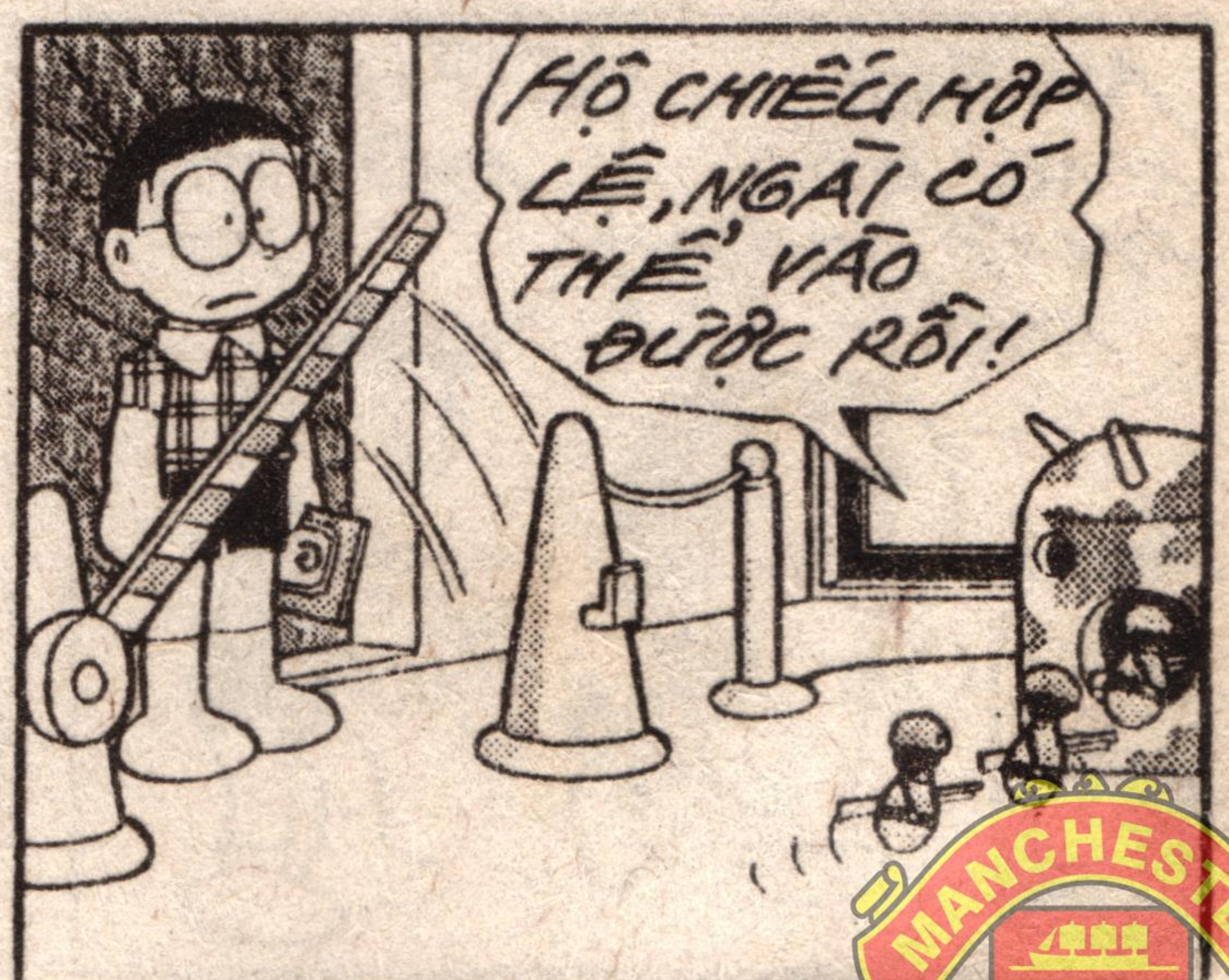

NÔBITA! TẠI SAO CON KHÔNG LO LÀM BÀI TẬP MÀ CỨ RONG CHƠI SUỐT NGÀY THẾ HẢ?

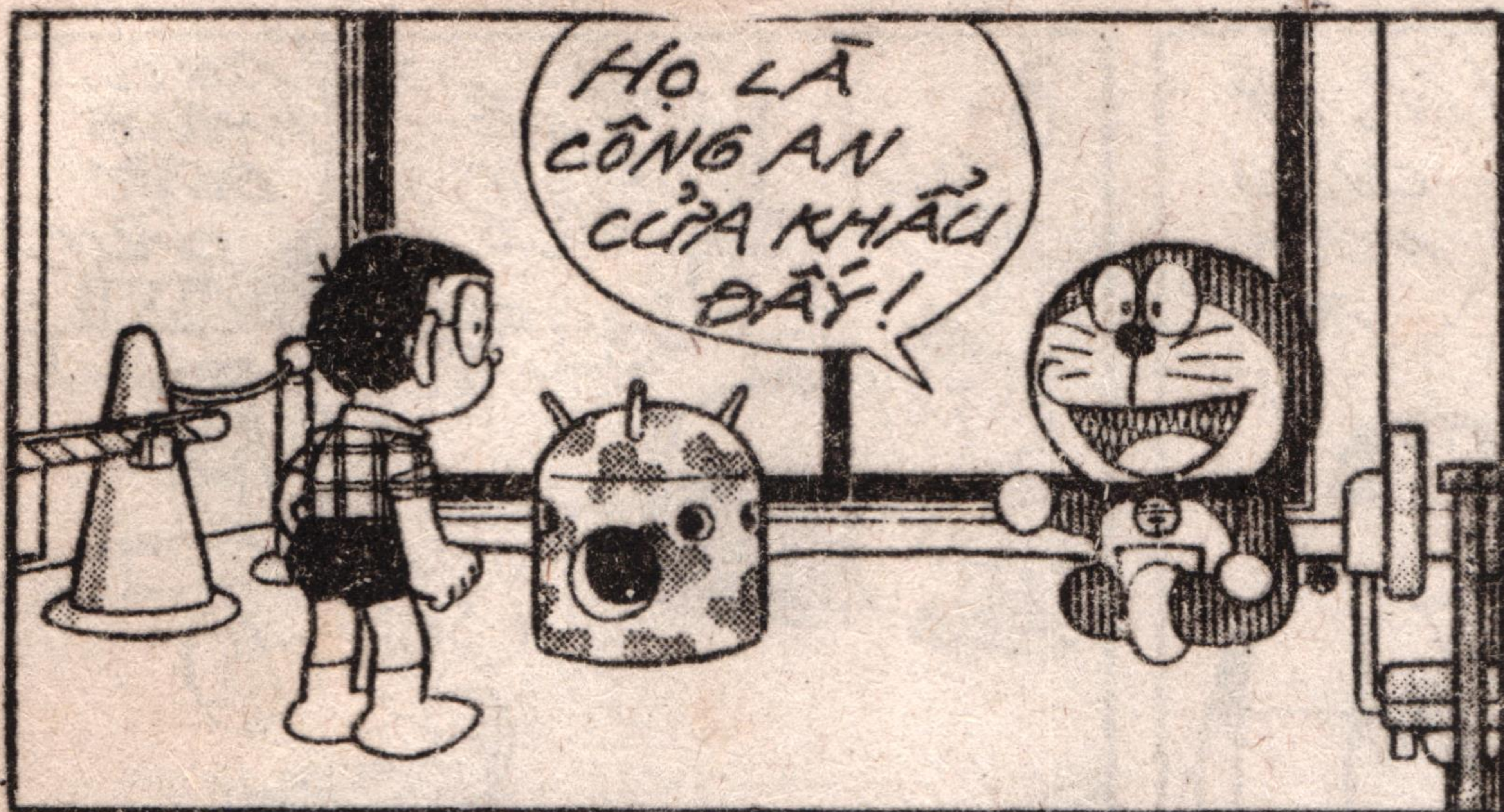
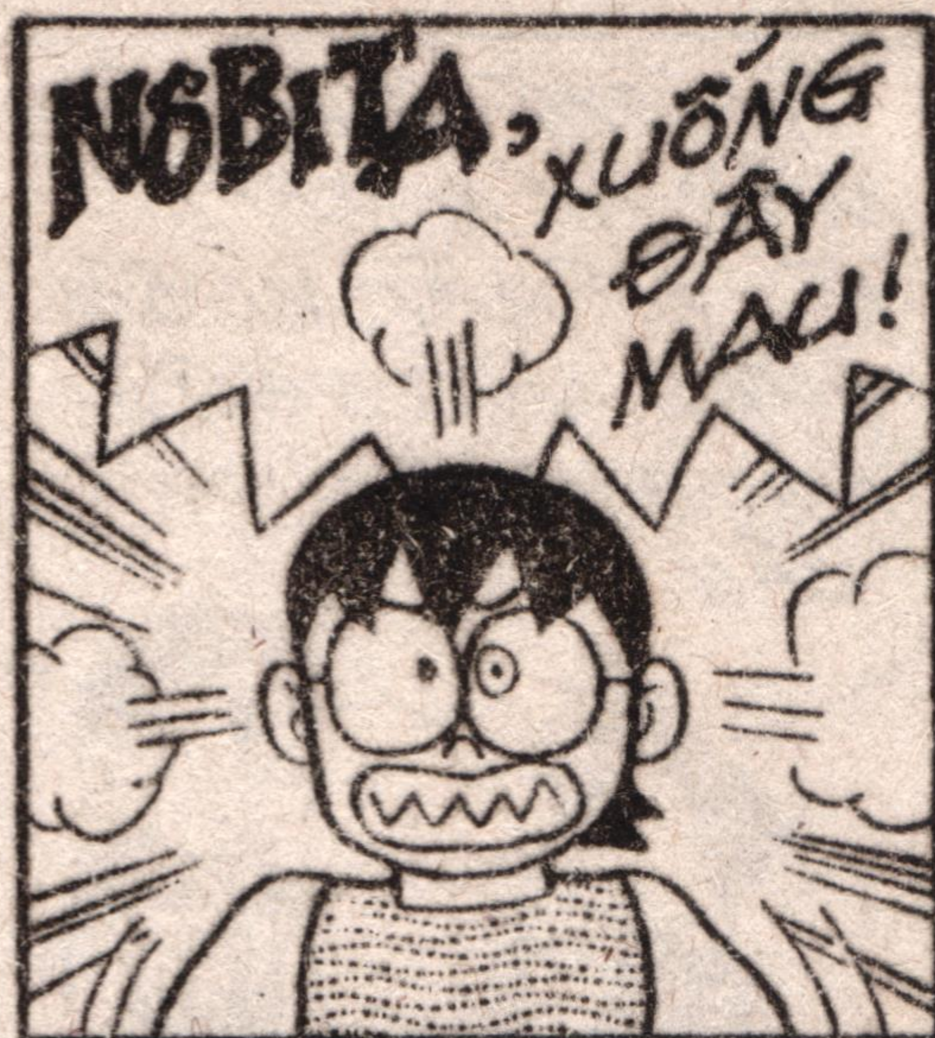

XIN LỖI MẸ... NHƯNG CON LÀ NGƯỜI NGOẠI QUỐC, KHÔNG PHẢI ĐI HỌC ĐÂU Ạ!
CÁI GÌ CƠ?

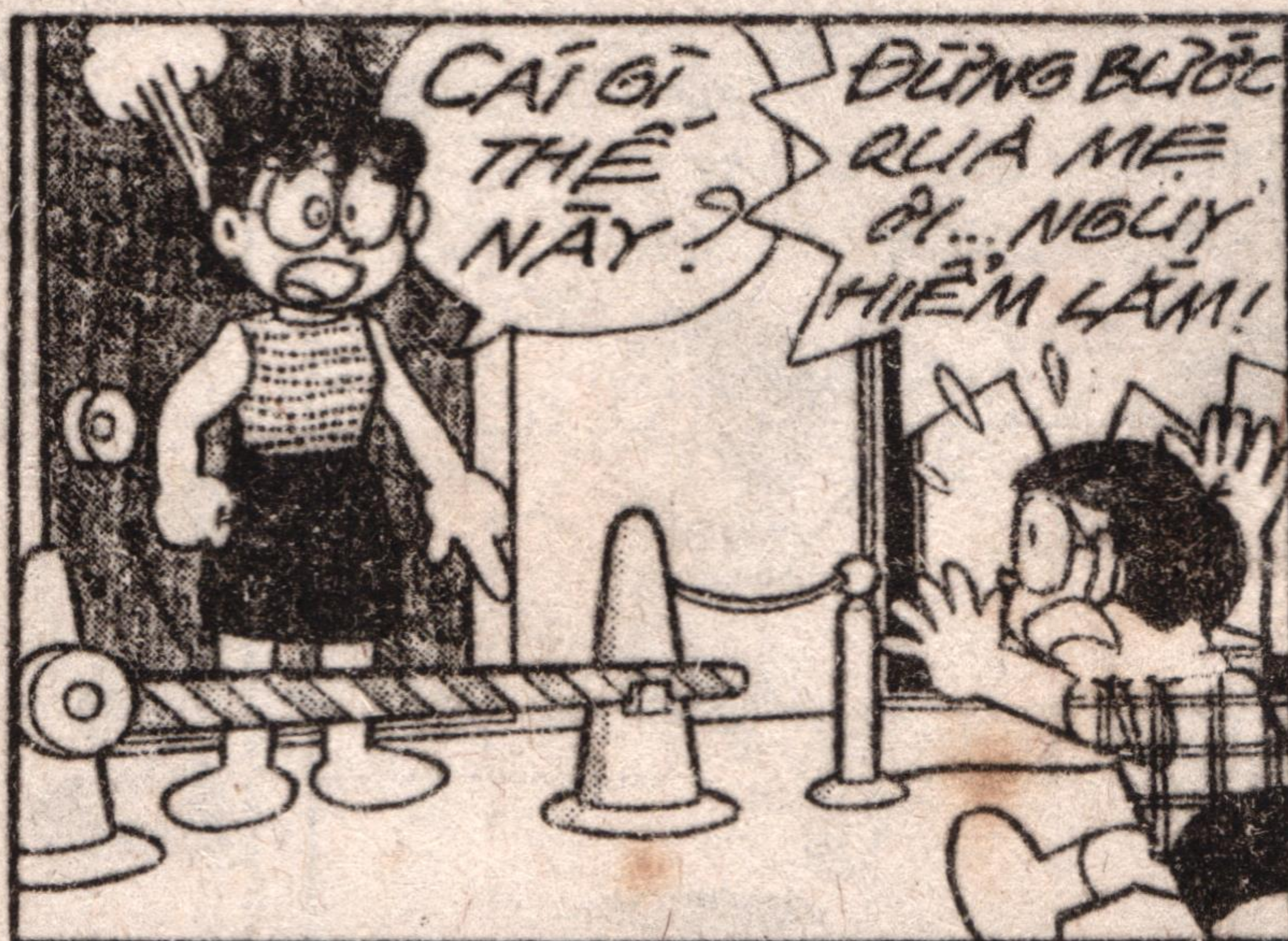
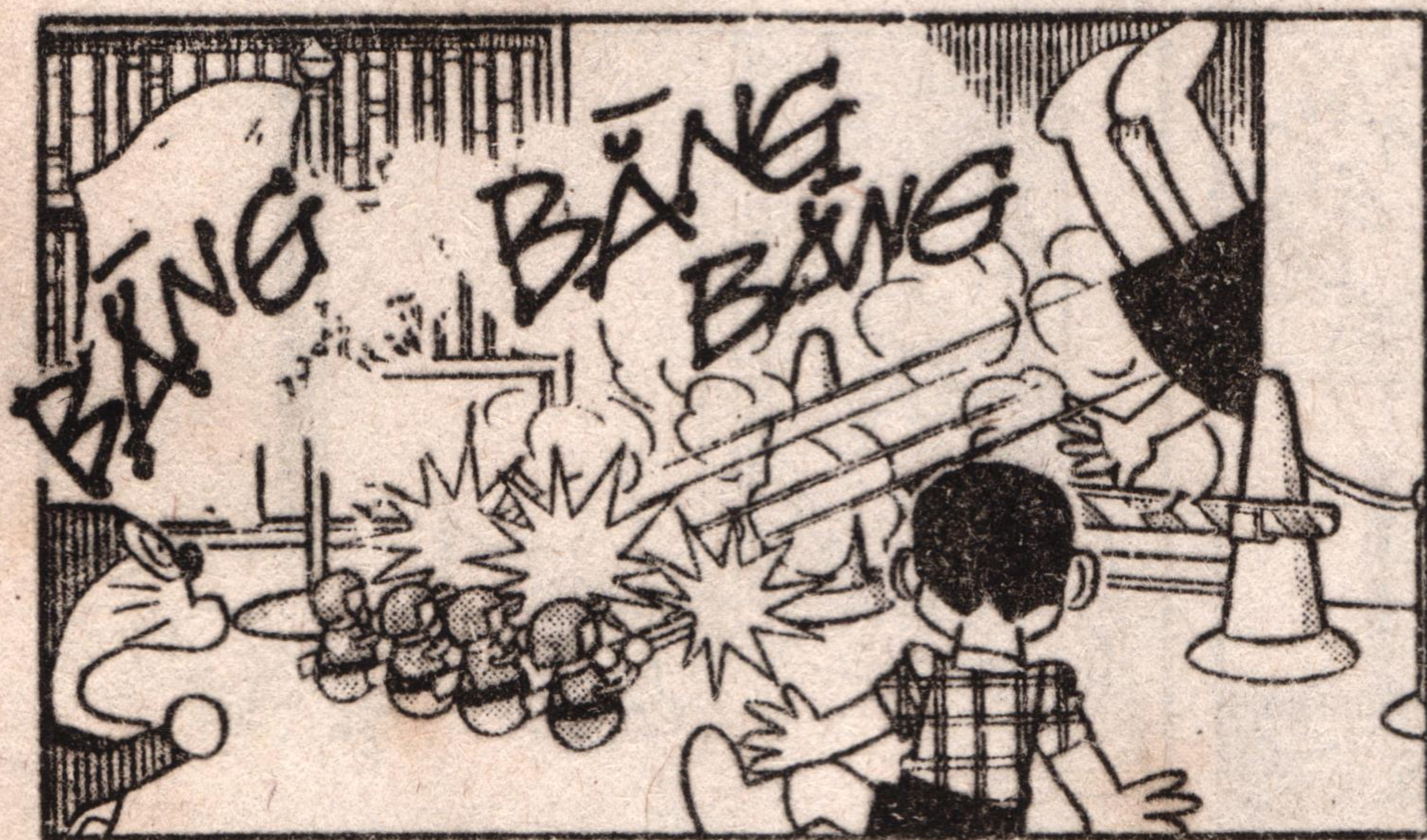
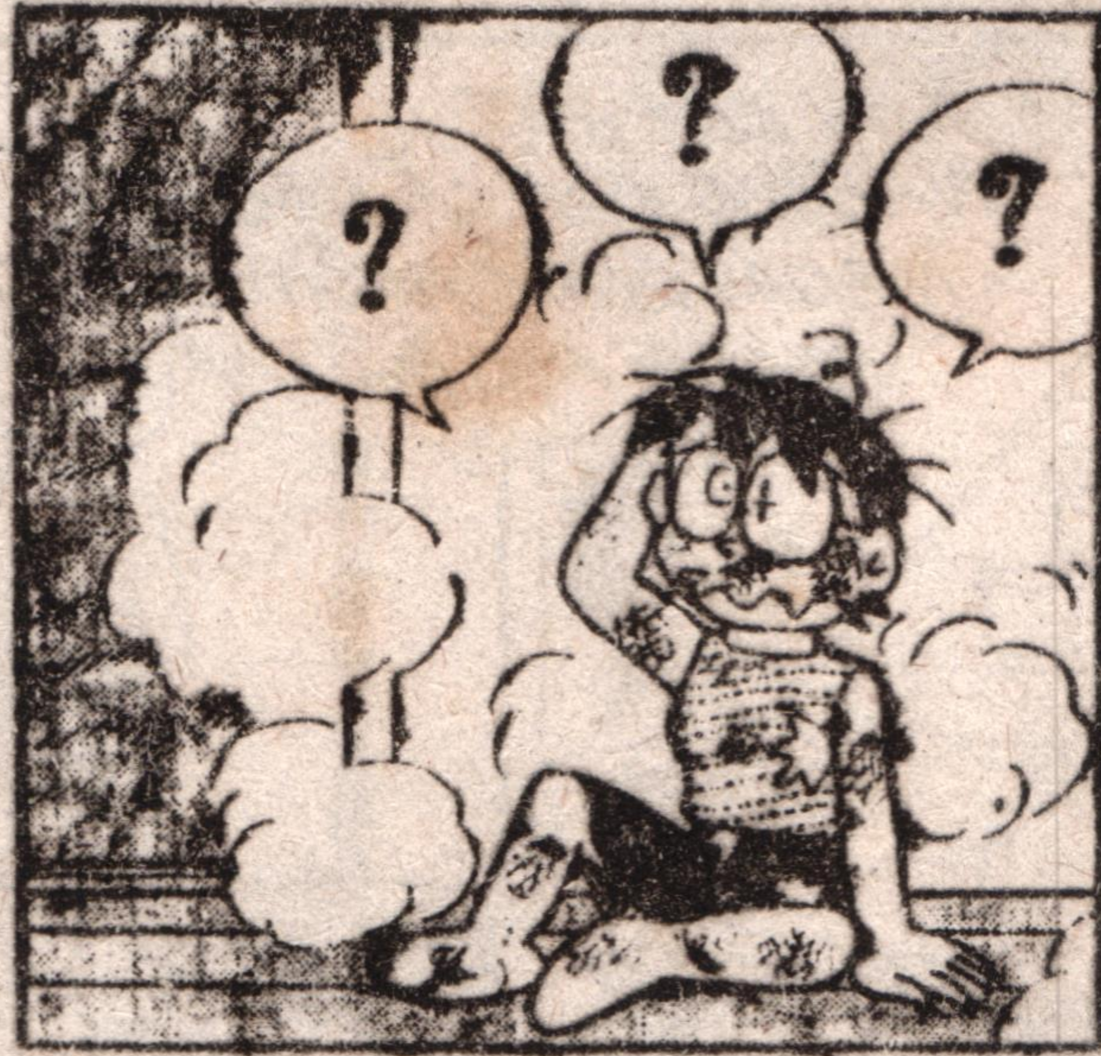
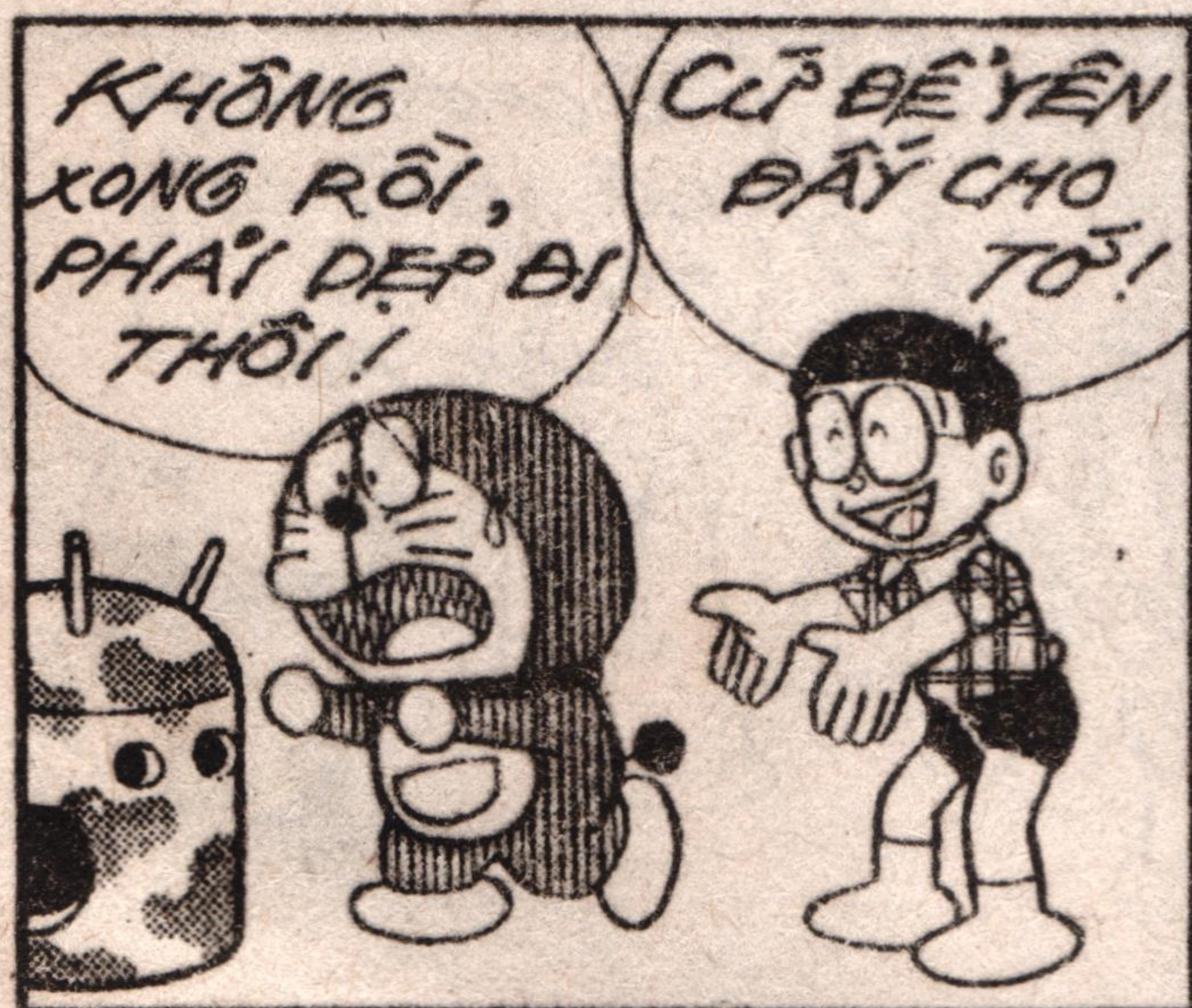

ĐỨNG LẠI! CHO KIỂM TRA HỘ CHIẾU!

HỞ... CHUYỆN GÌ THẾ NHỈ?

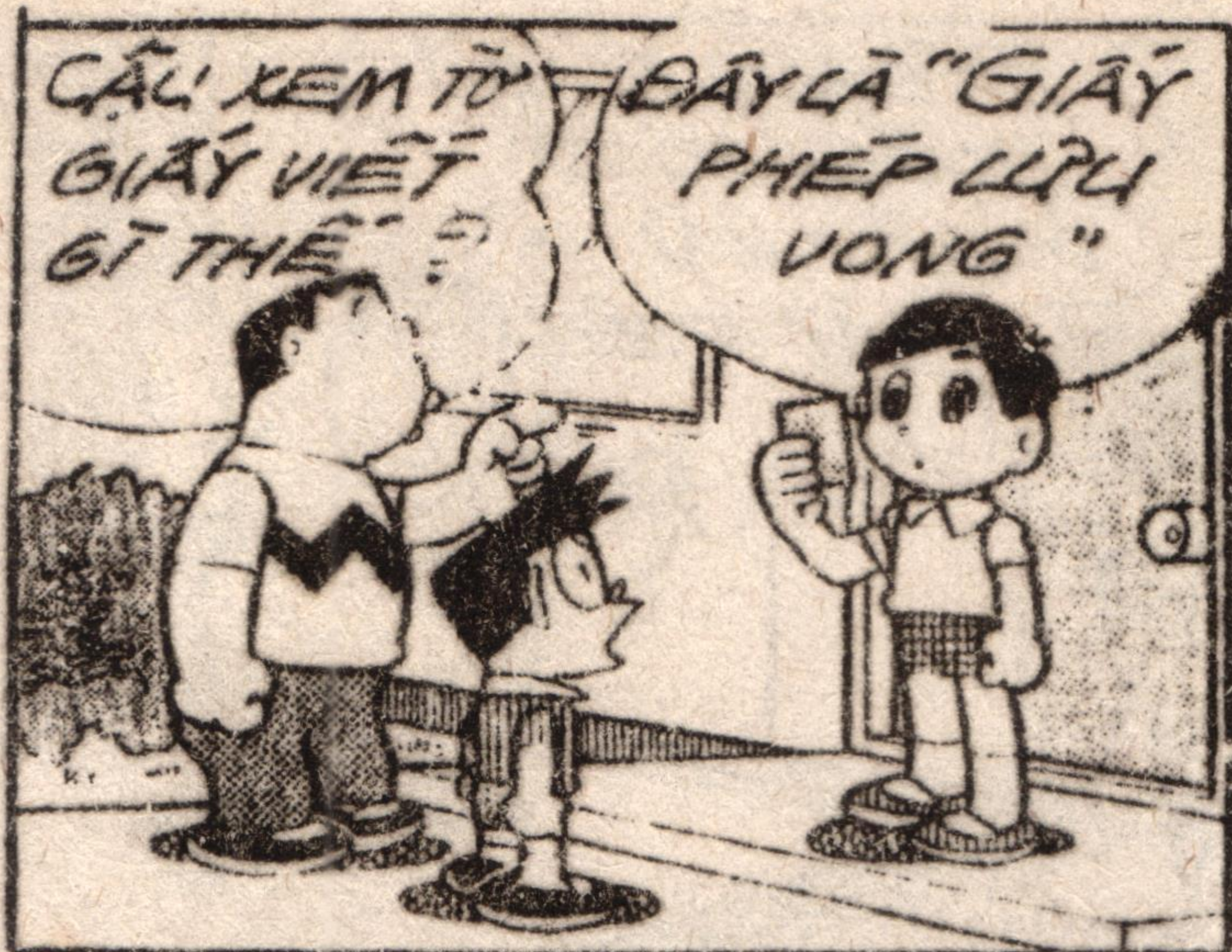
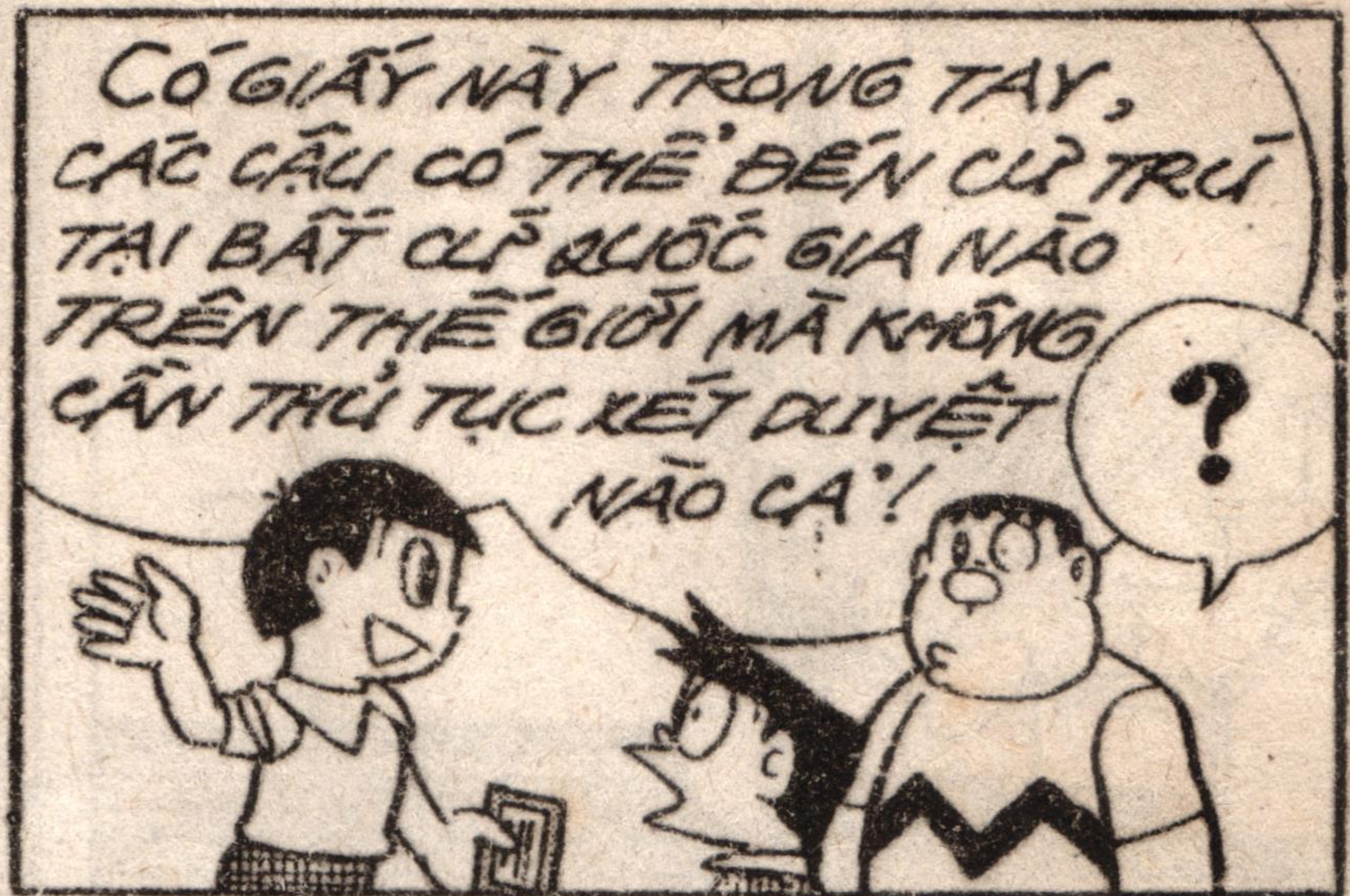
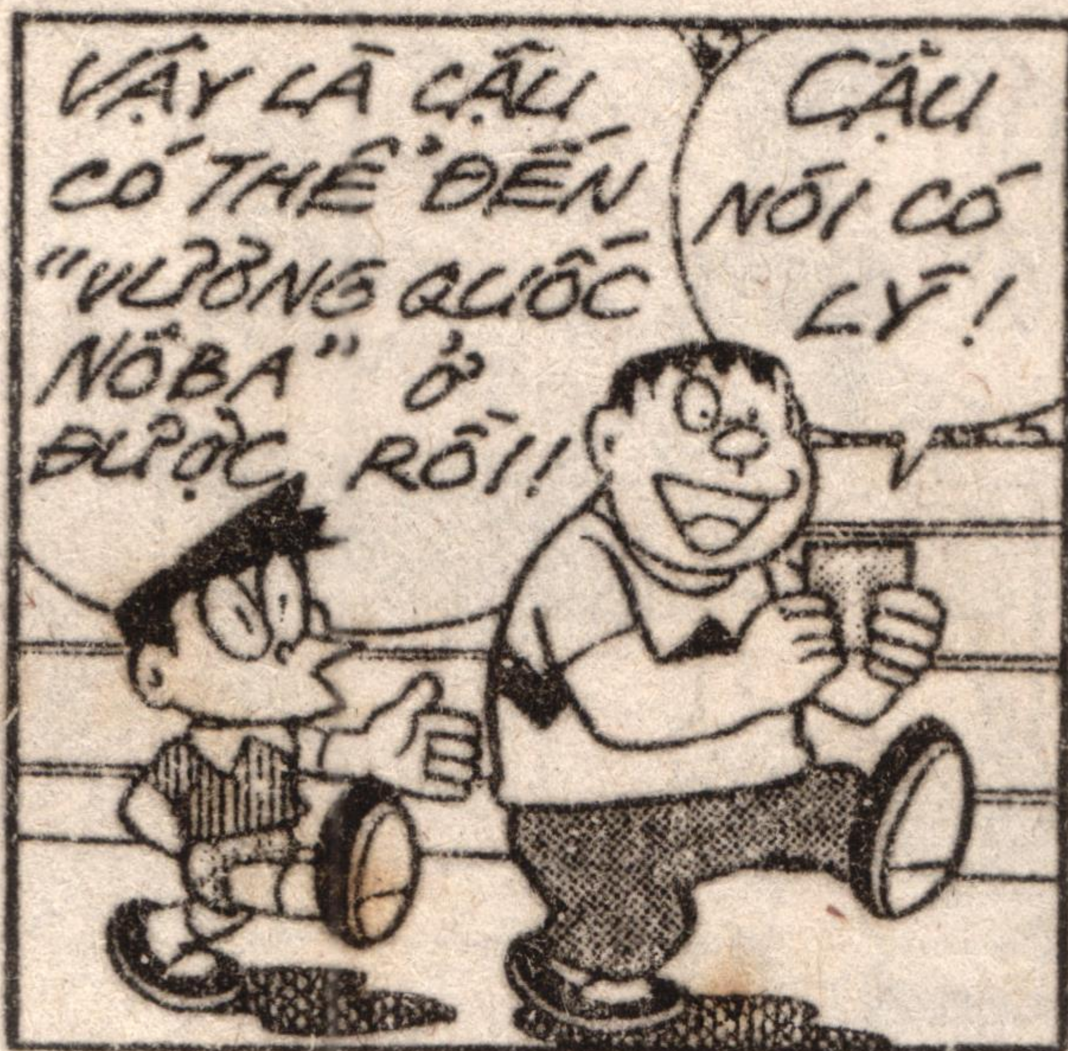
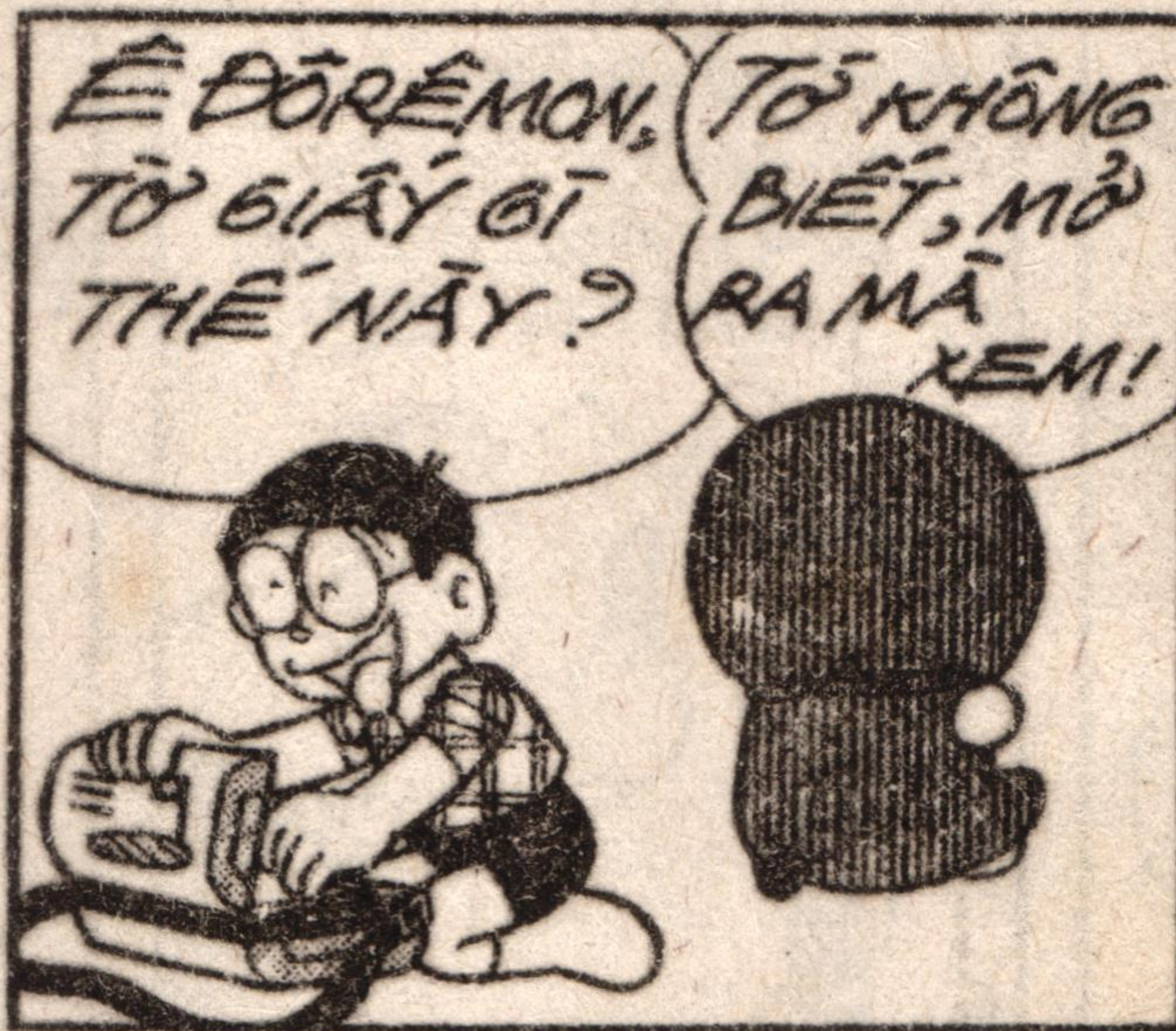

HỘ CHIẾU HỢP LỆ, NGÀI CÓ THỂ VÀO ĐƯỢC RỒI!

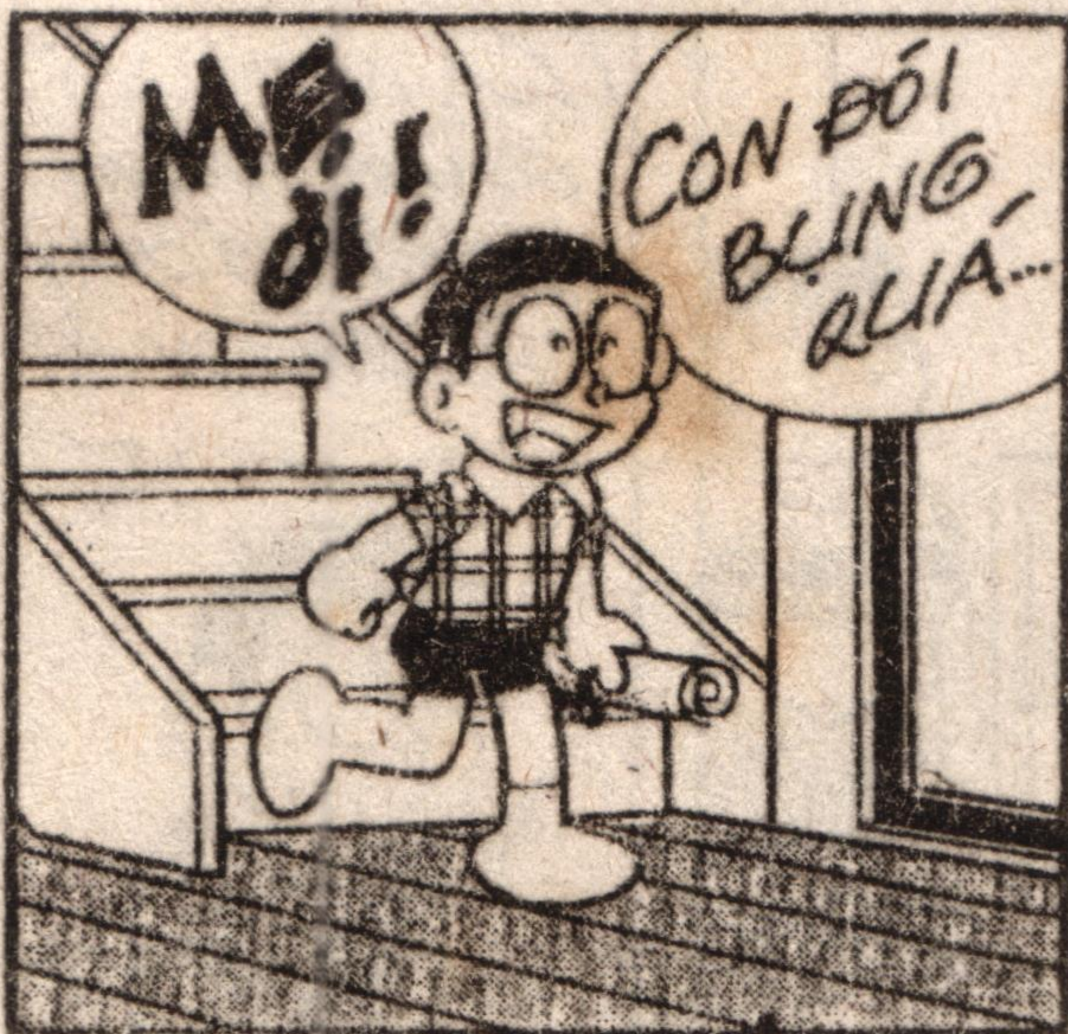

HỌ LÀ CÔNG AN CỬA KHẨU ĐẤY!

NOBITA, XUỐNG ĐÂY MAU!

CON VỪA NÓI GÌ, NHẮC LẠI MẸ NGHE NÀO!

CÁI GÌ THẾ NÀY?
ĐỪNG BƯỚC QUA MẸ ƠI... NGUY HIỂM LẮM!

BĂNG BĂNG BĂNG

?
?
?

KHÔNG XONG RỒI, PHẢI DẸP ĐI THÔI!
CỨ ĐỂ YÊN ĐẤY CHO TỚ!

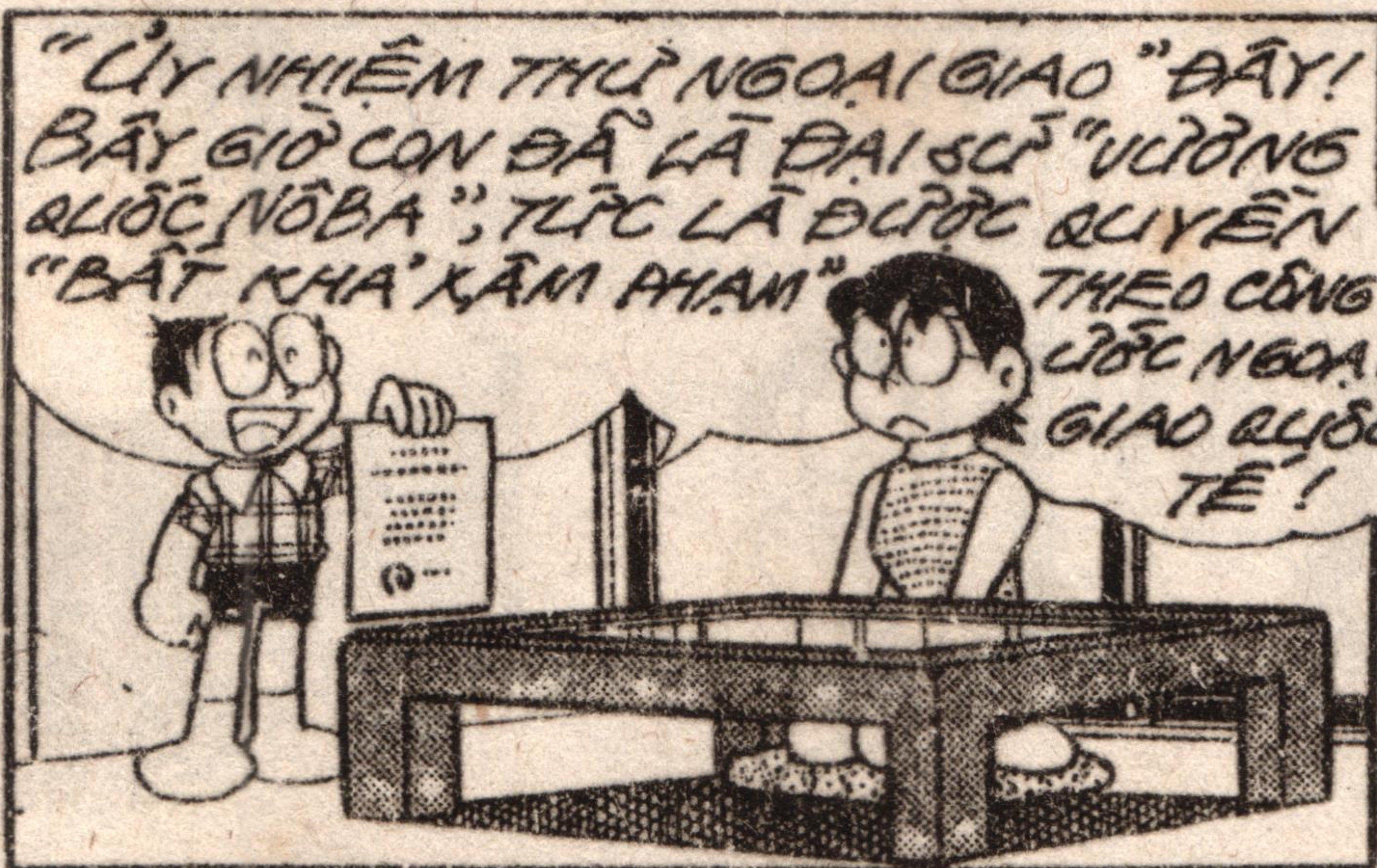
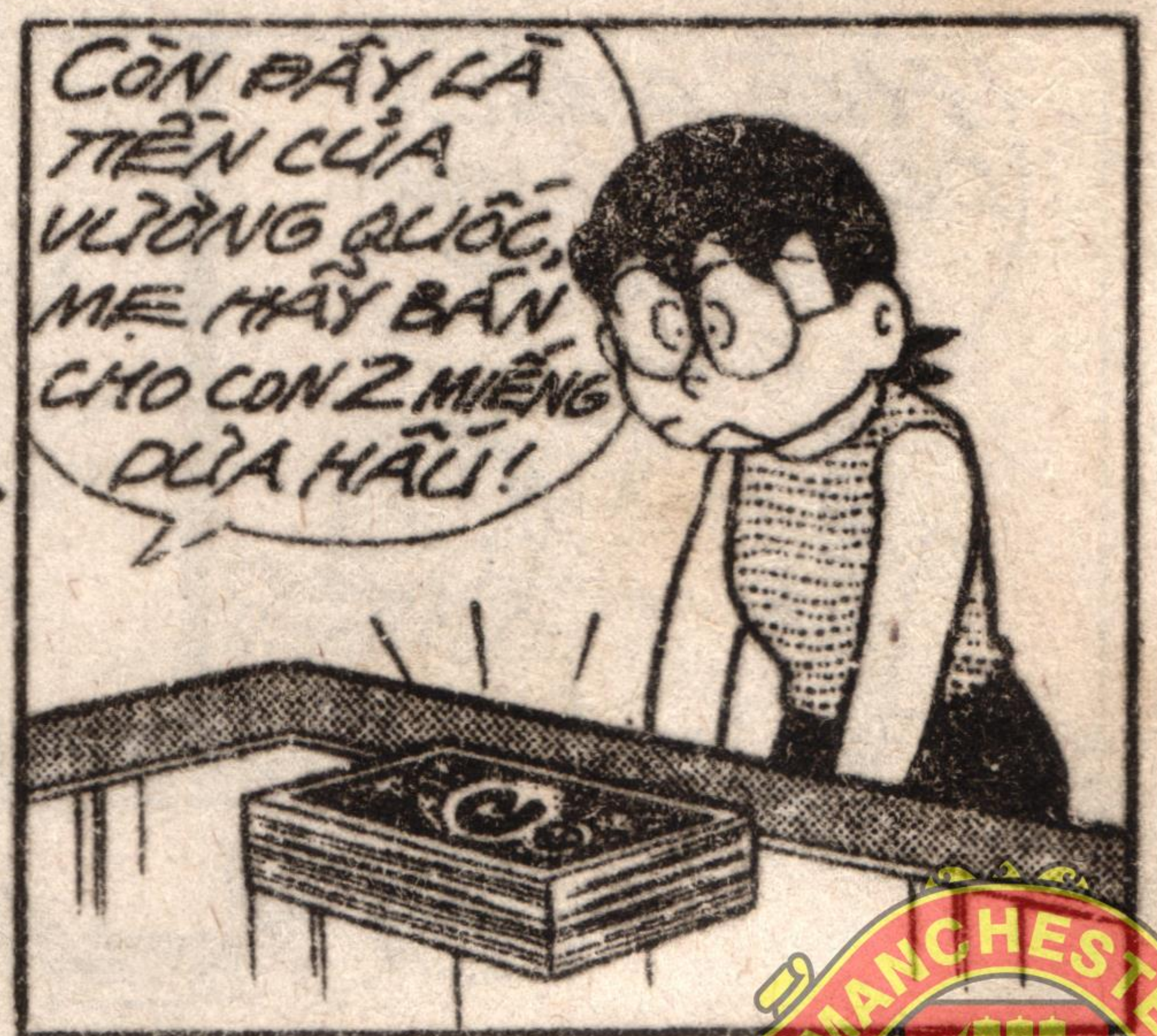
NHƯNG CHÚNG SẼ GÂY RẮC RỐI CHO CẬU...

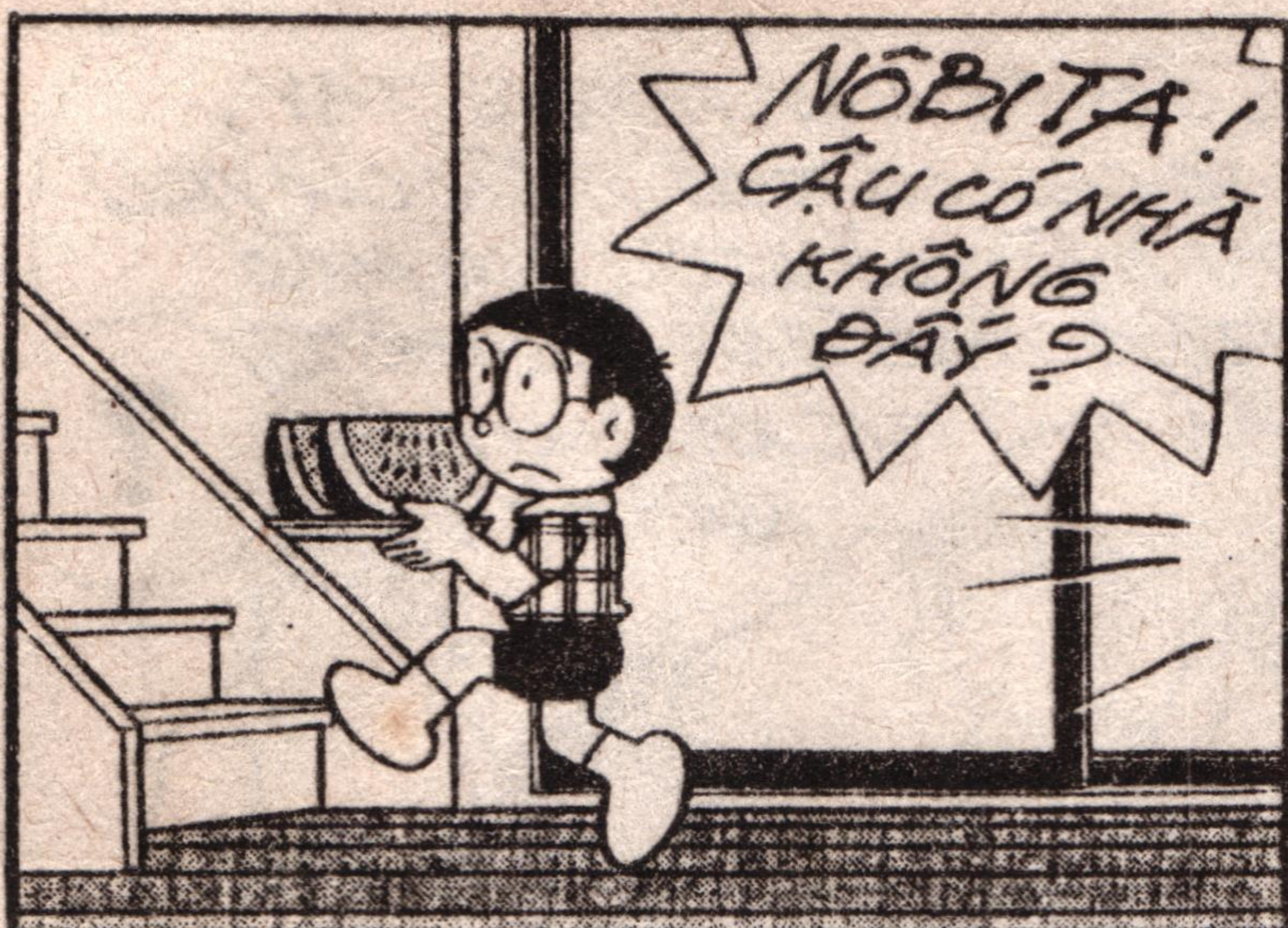
KHÔNG SAO, CẬU KHỎI LO... CÓ GÌ TỚ SẴN SÀNG CHỊU TRÁCH NHIỆM!

Cậu xem tờ giấy viết gì thế?
Đây là "Giấy phép lưu vong"

Có giấy này trong tay, các cậu có thể đến cư trú tại bất cứ quốc gia nào trên thế giới mà không cần thủ tục xét duyệt nào cả!
?

Cậu nói có lý!
Vậy là cậu có thể đến "Vương quốc Nôba" ở được rồi!

Tớ không biết, mở ra mà xem!
Ê Đôrêmon, tờ giấy gì thế này?

Thì ra là "Ủy nhiệm thư ngoại giao".

Con đói bụng quá...
Mẹ ơi!

Đây rồi! Chạy đâu cho thoát!

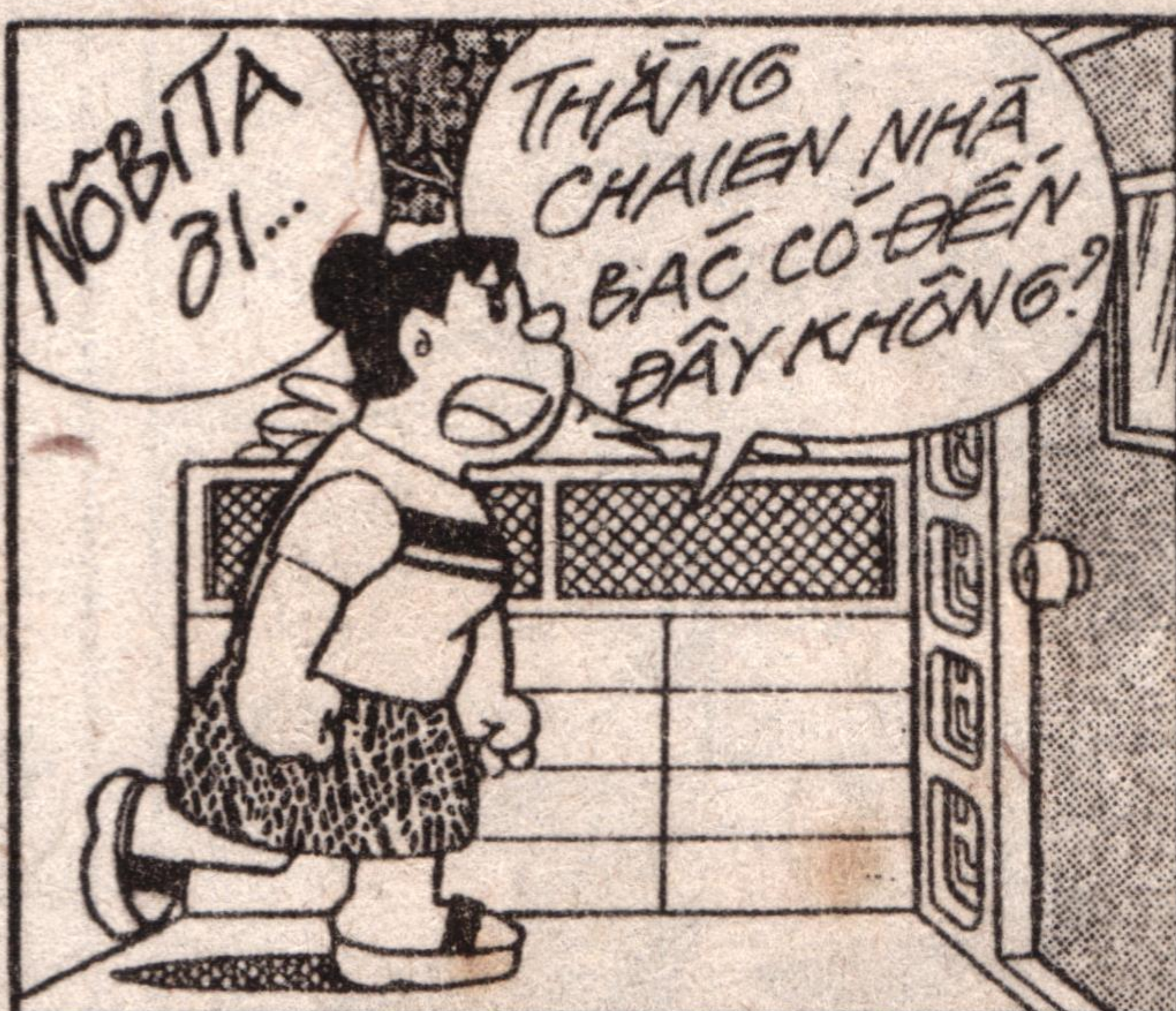
Mẹ không được xâm phạm đến con đâu đấy!

"Ủy nhiệm thư ngoại giao" đây! Bây giờ con đã là đại sứ "Vương quốc Nôba", tức là được quyền "bất khả xâm phạm" theo công ước ngoại giao quốc tế!

Còn đây là tiền của vương quốc, mẹ hãy bán cho con 2 miếng dưa hấu!

NÔBITA ! CẬU CÓ NHÀ KHÔNG ĐẤY ?

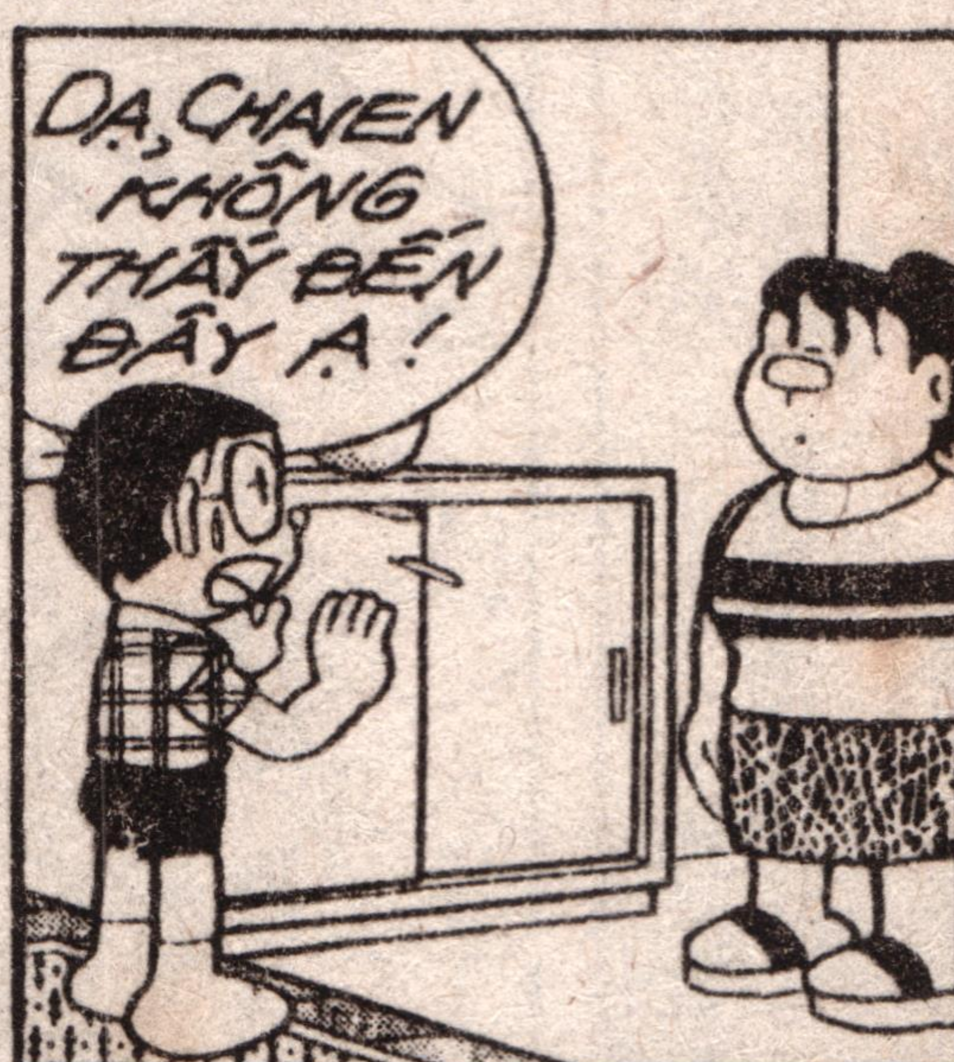

TỚ ĐANG BỊ MẸ ĐUỔI, CHO TỚ Ở ĐÂY VÀI NGÀY NHÉ !

HỞ... KHÔNG ĐƯỢC ĐÂU !

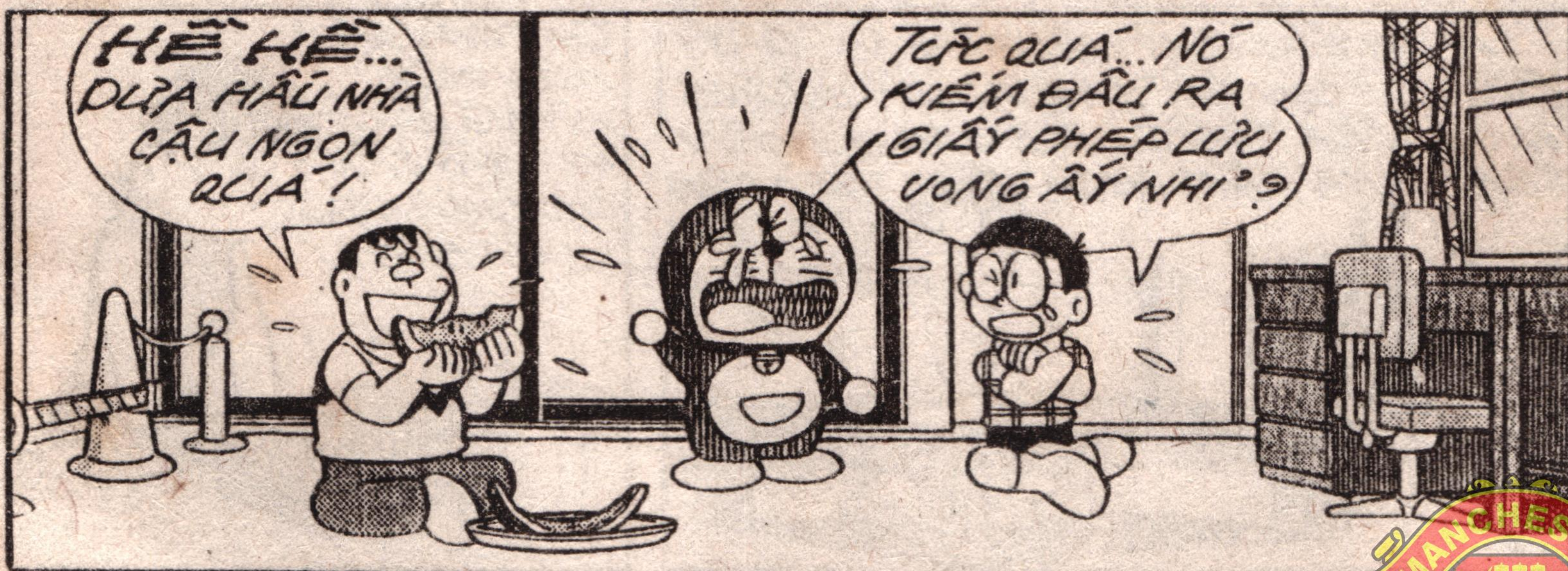

KHÔNG ĐƯỢC LÀ THẾ NÀO ? TỚ CÓ "GIẤY PHÉP LƯU VONG" CƠ MÀ !

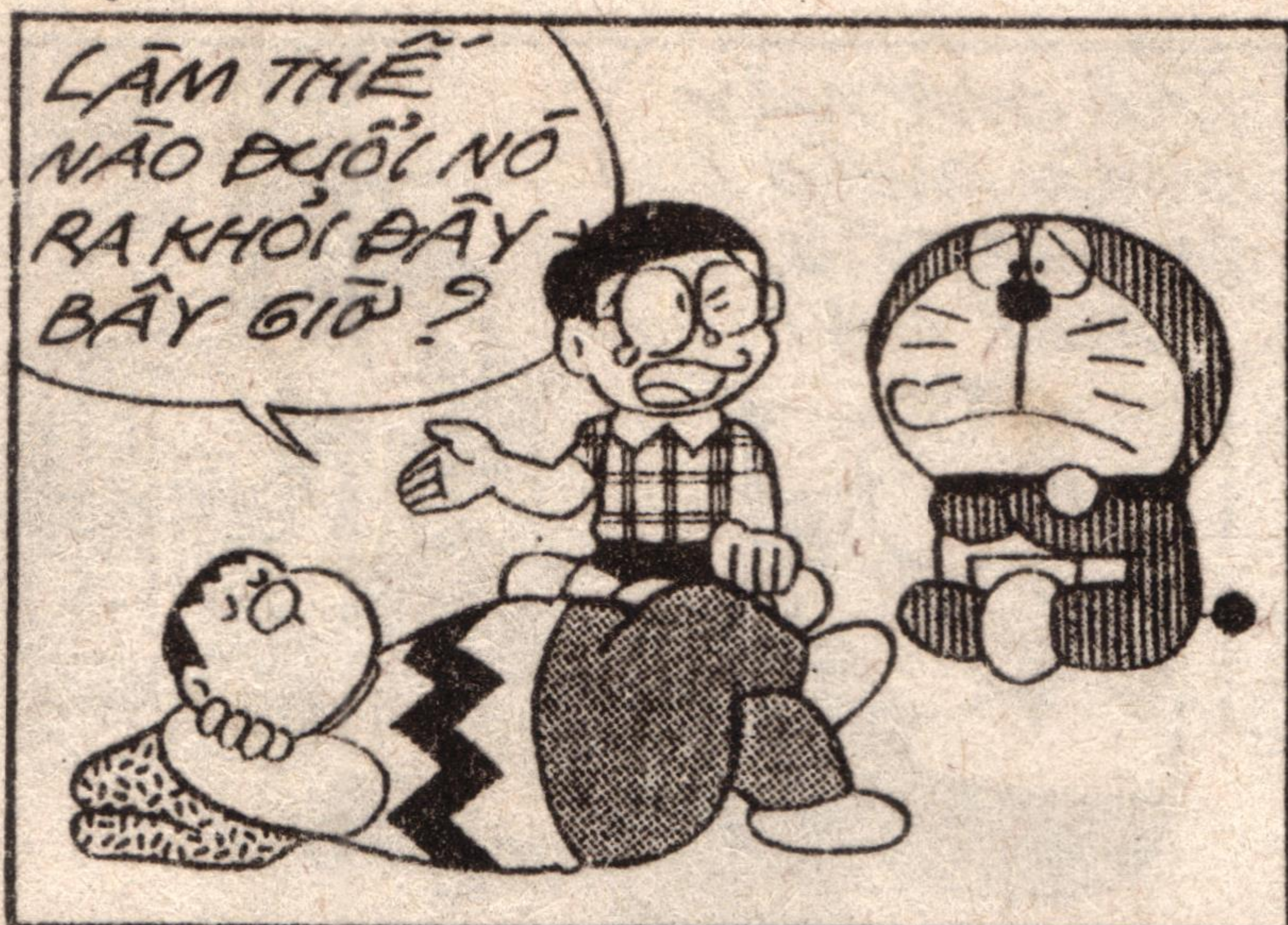

NÔBITA ƠI...
THẰNG CHAIEN NHÀ BÁC CÓ ĐẾN ĐÂY KHÔNG ?

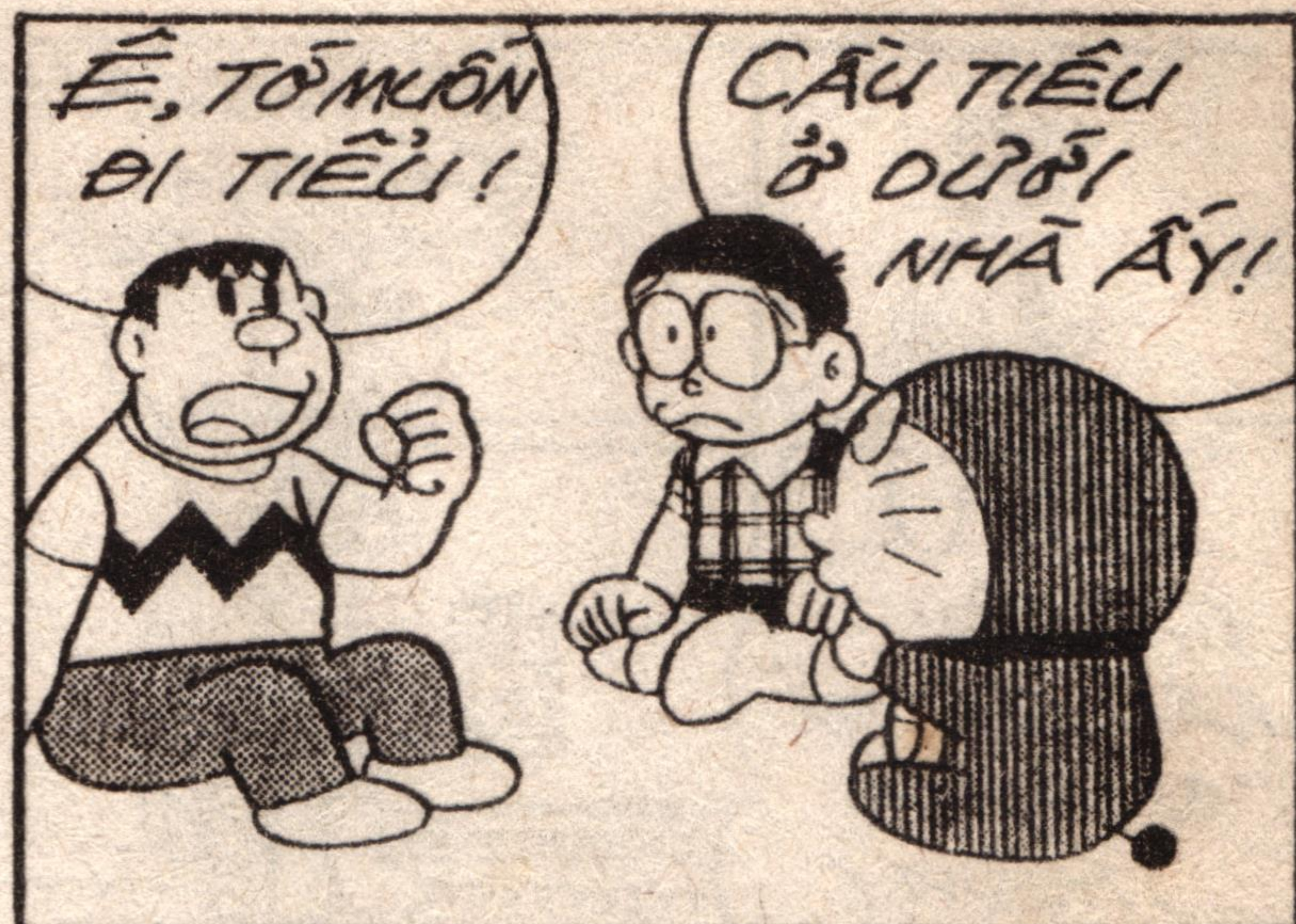

THEO LUẬT PHÁP QUỐC TẾ, TỚ ĐƯỢC PHÉP TỊ NẠN TẠI VƯƠNG QUỐC CỦA CẬU VÔ ĐIỀU KIỆN ĐẤY !

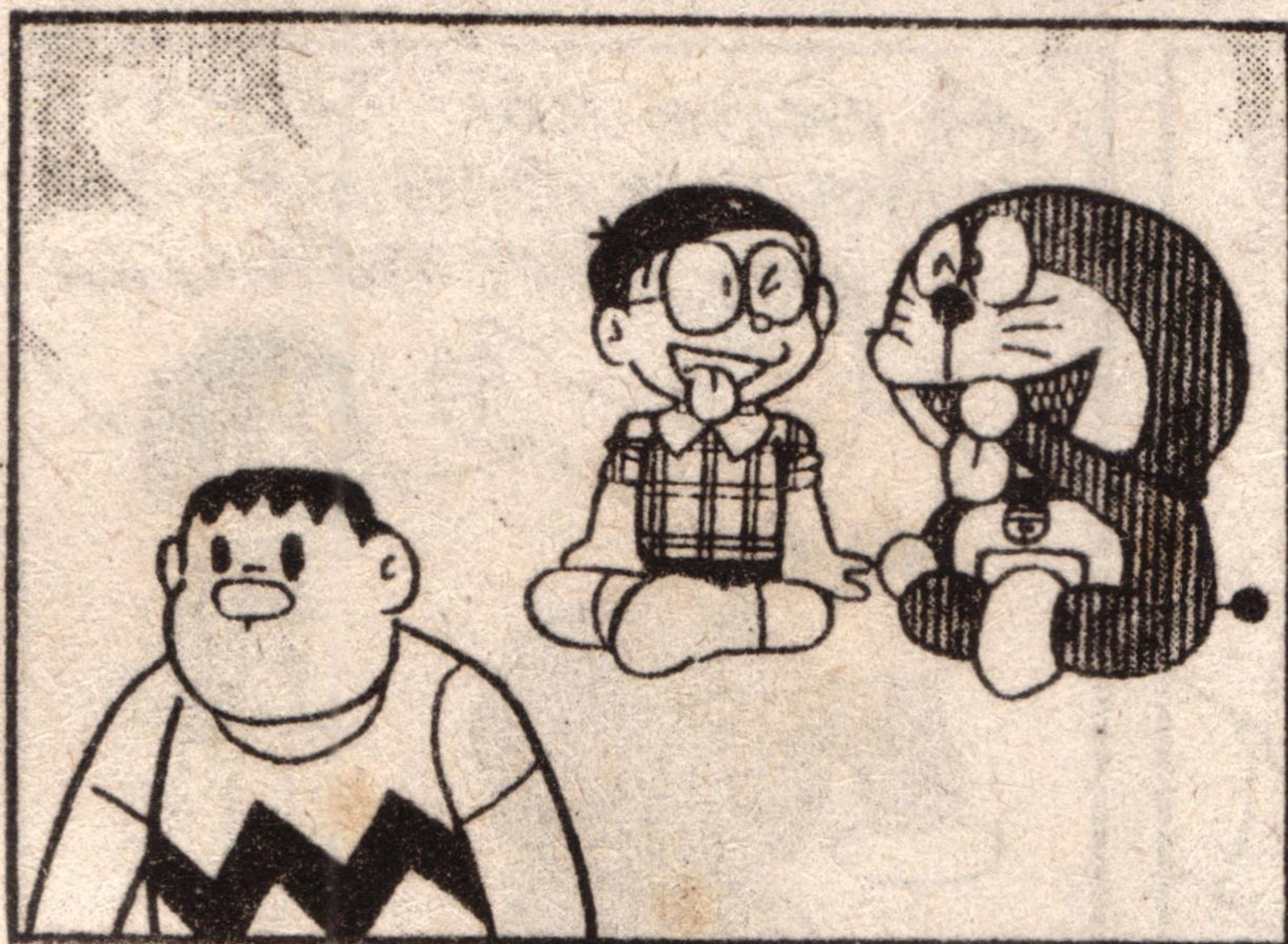

DẠ, CHAIEN KHÔNG THẤY ĐẾN ĐÂY Ạ !

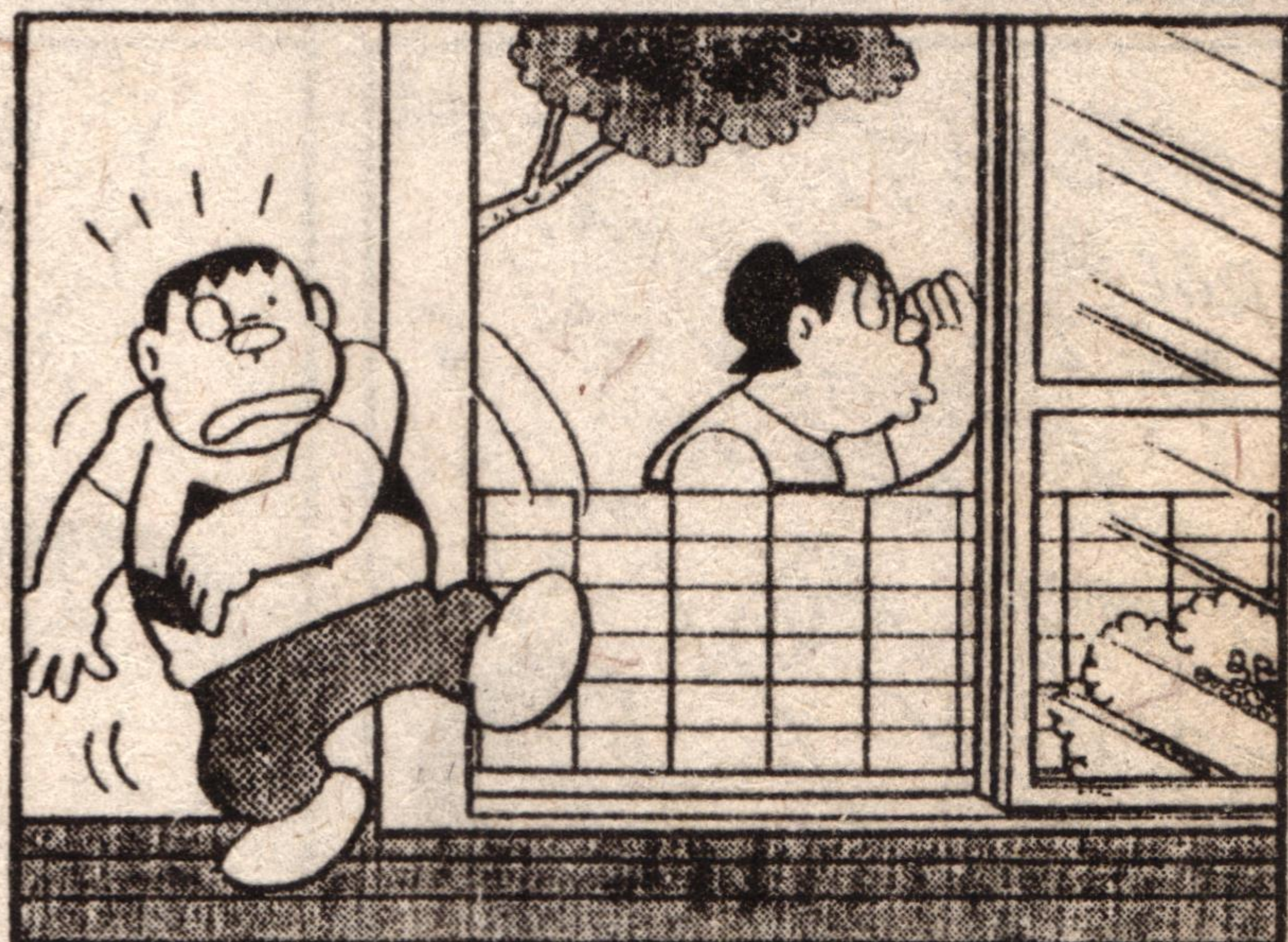

LẠ NHỈ... RÕ RÀNG MÌNH THẤY NÓ CHẠY VÀO ĐÂY MÀ !

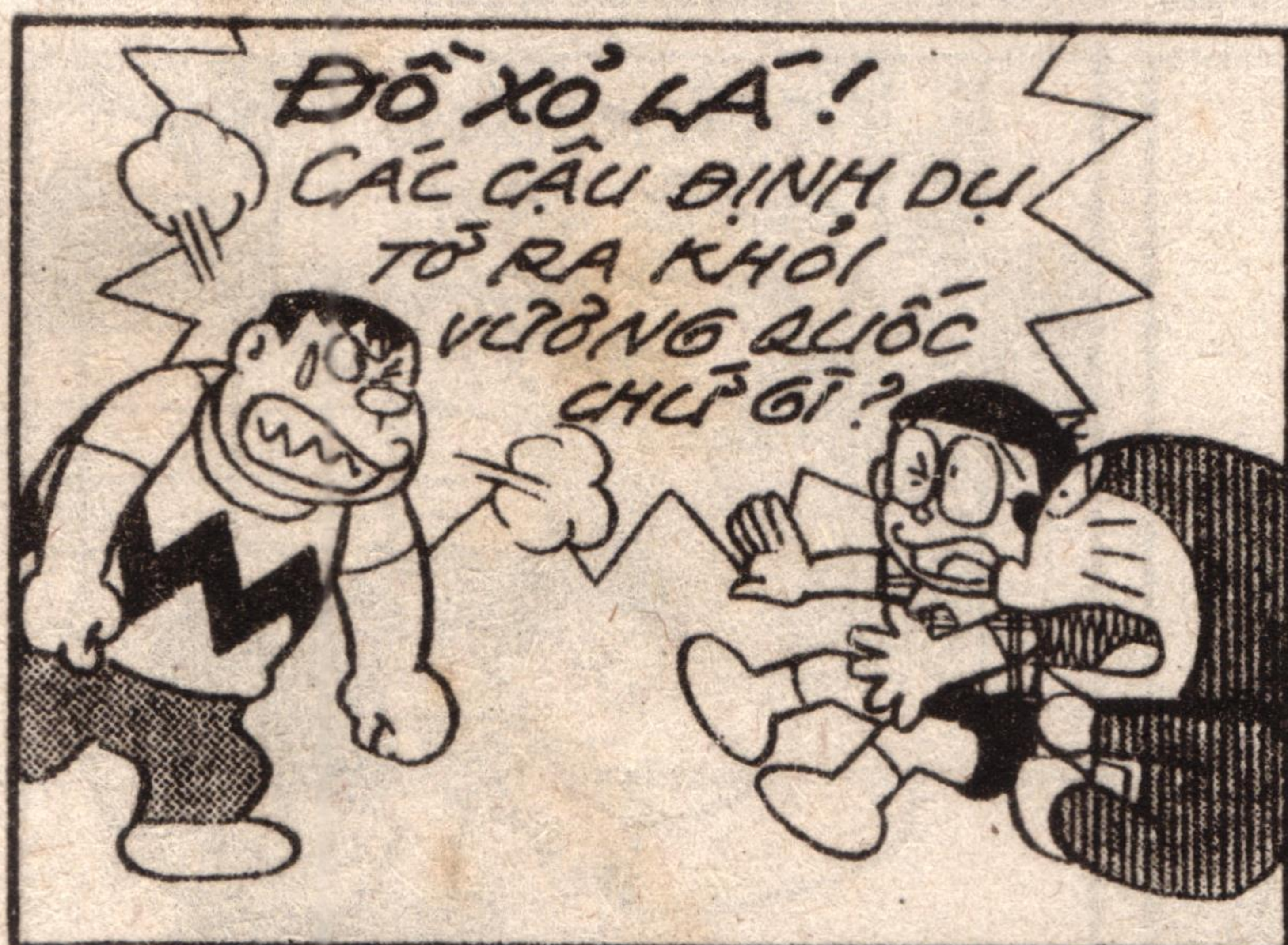

HẾ HẾ... DƯA HẤU NHÀ CẬU NGON QUÁ !
TỨC QUÁ... NÓ KIẾM ĐÂU RA GIẤY PHÉP LƯU VONG ẤY NHỈ ?

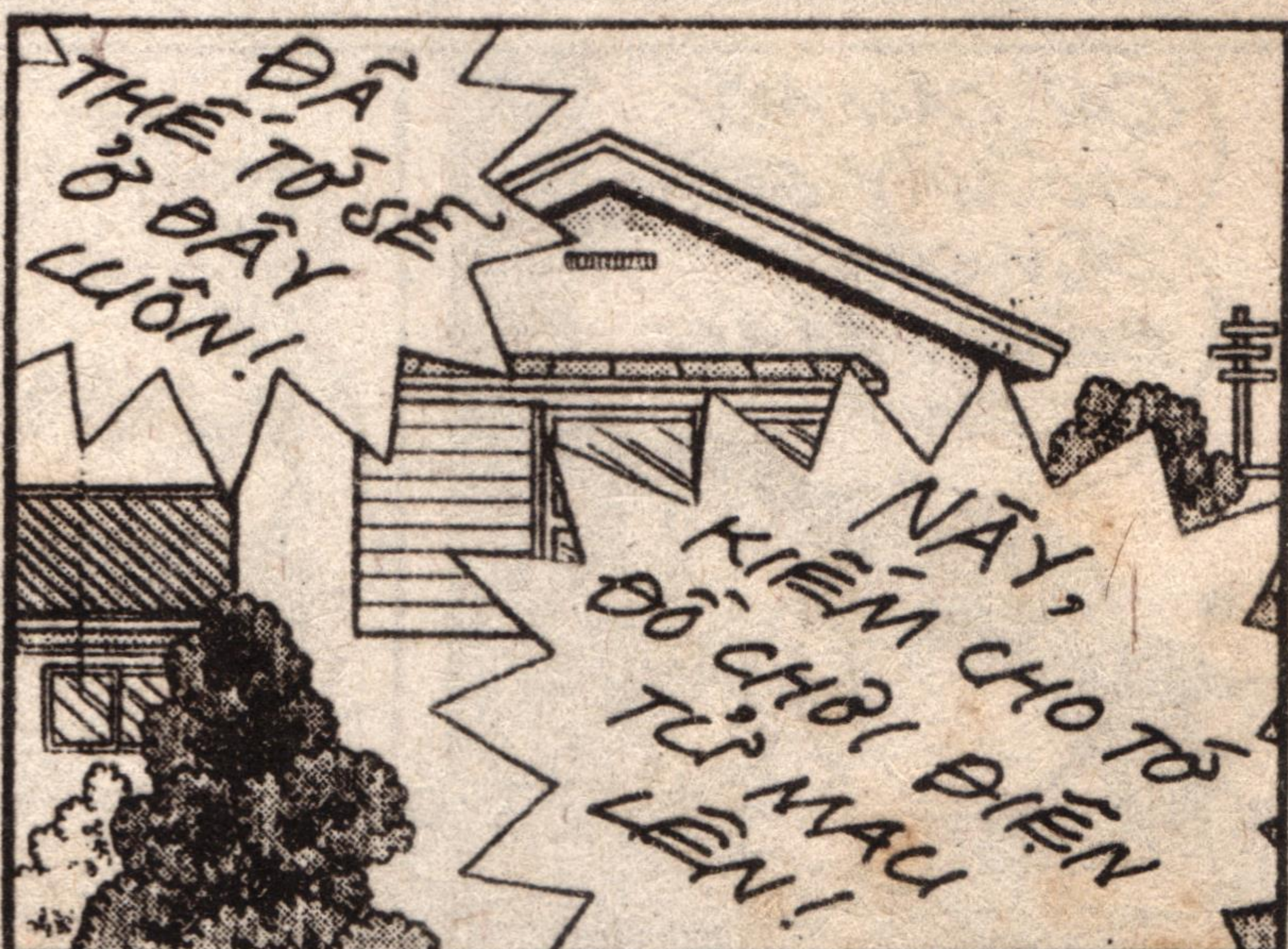

LÀM THẾ NÀO ĐUỔI NÓ RA KHỎI ĐÂY BÂY GIỜ?

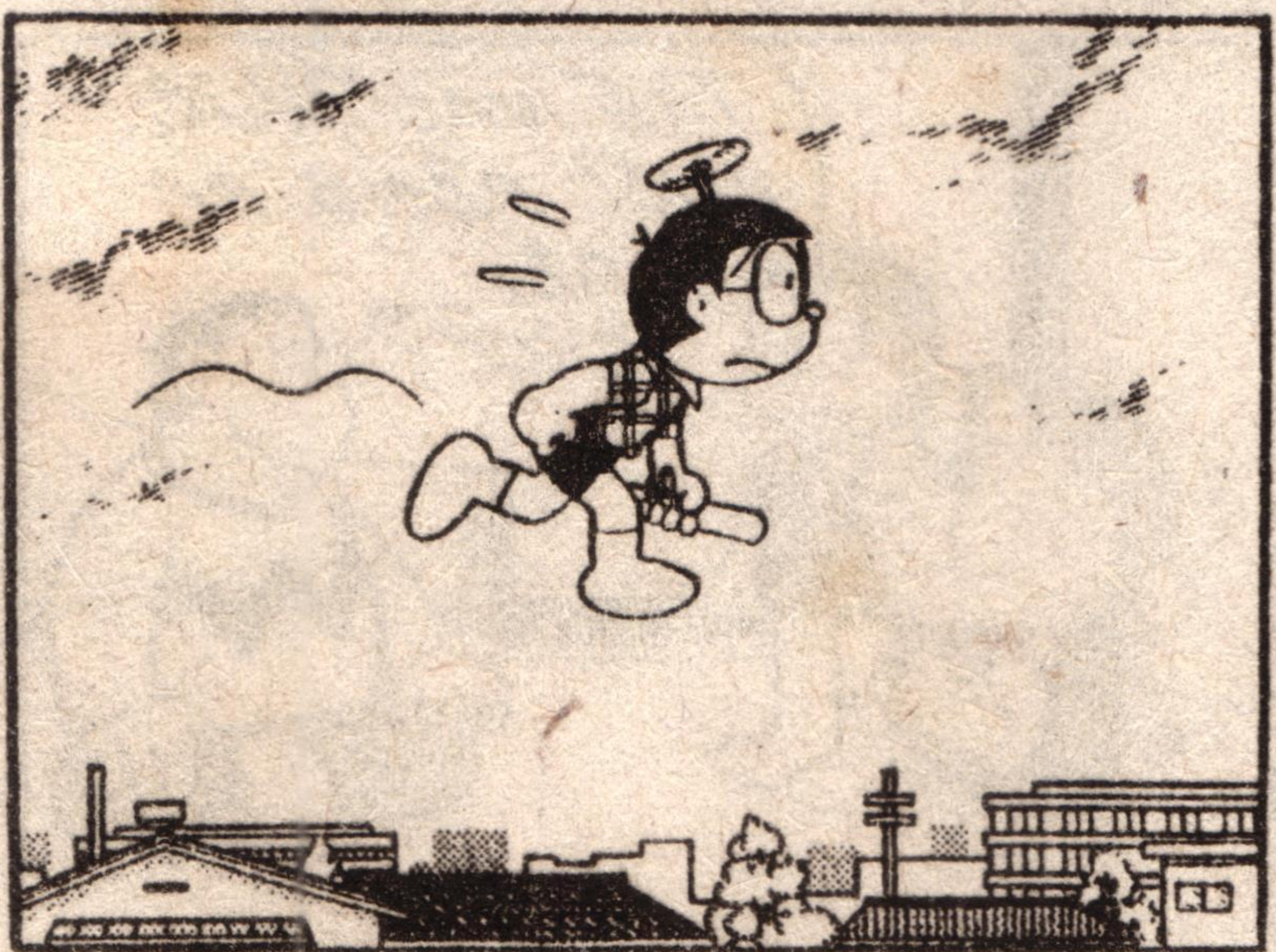

Ế, TỚ MUỐN ĐI TIỂU!
CẦU TIÊU Ở DƯỚI NHÀ ẤY!

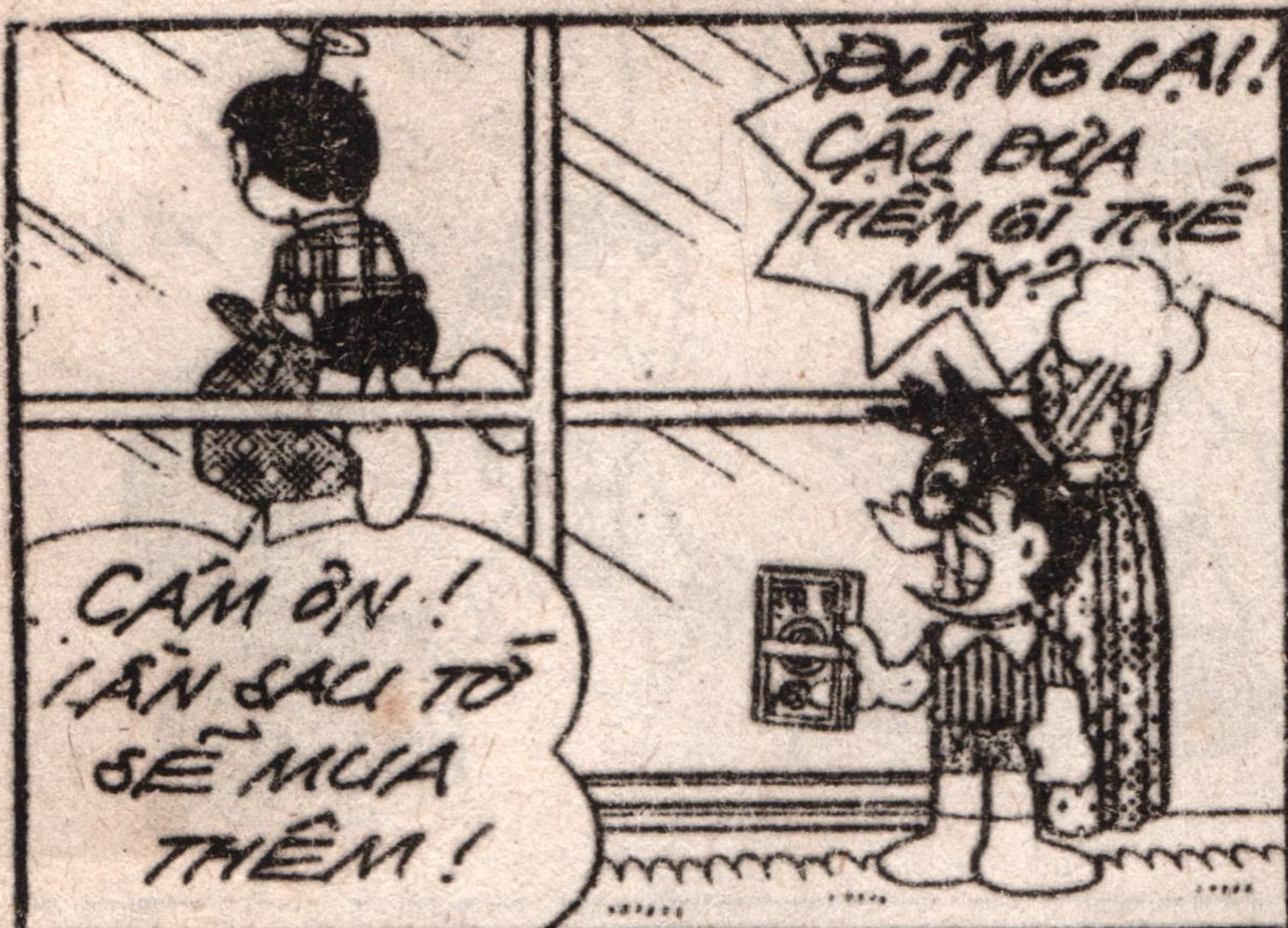

ĐỒ XỎ LÁ! CÁC CẬU ĐỊNH DỤ TỚ RA KHỎI VƯƠNG QUỐC CHỨ GÌ?

ĐÃ THẾ TỚ SẼ Ở ĐÂY LUÔN!
NÀY, KIẾM CHO TỚ ĐỒ CHƠI ĐIỆN TỬ MAU LÊN!

TỚ THỪA LỆNH QUỐC VƯƠNG XỨ "NÔBA" ĐẾN XIN MUA MỘT SỐ MẶT HÀNG!

ĐỨNG LẠI! CẬU ĐƯA TIỀN GÌ THẾ NÀY?
CÁM ƠN! LẦN SAU TỚ SẼ MUA THÊM!

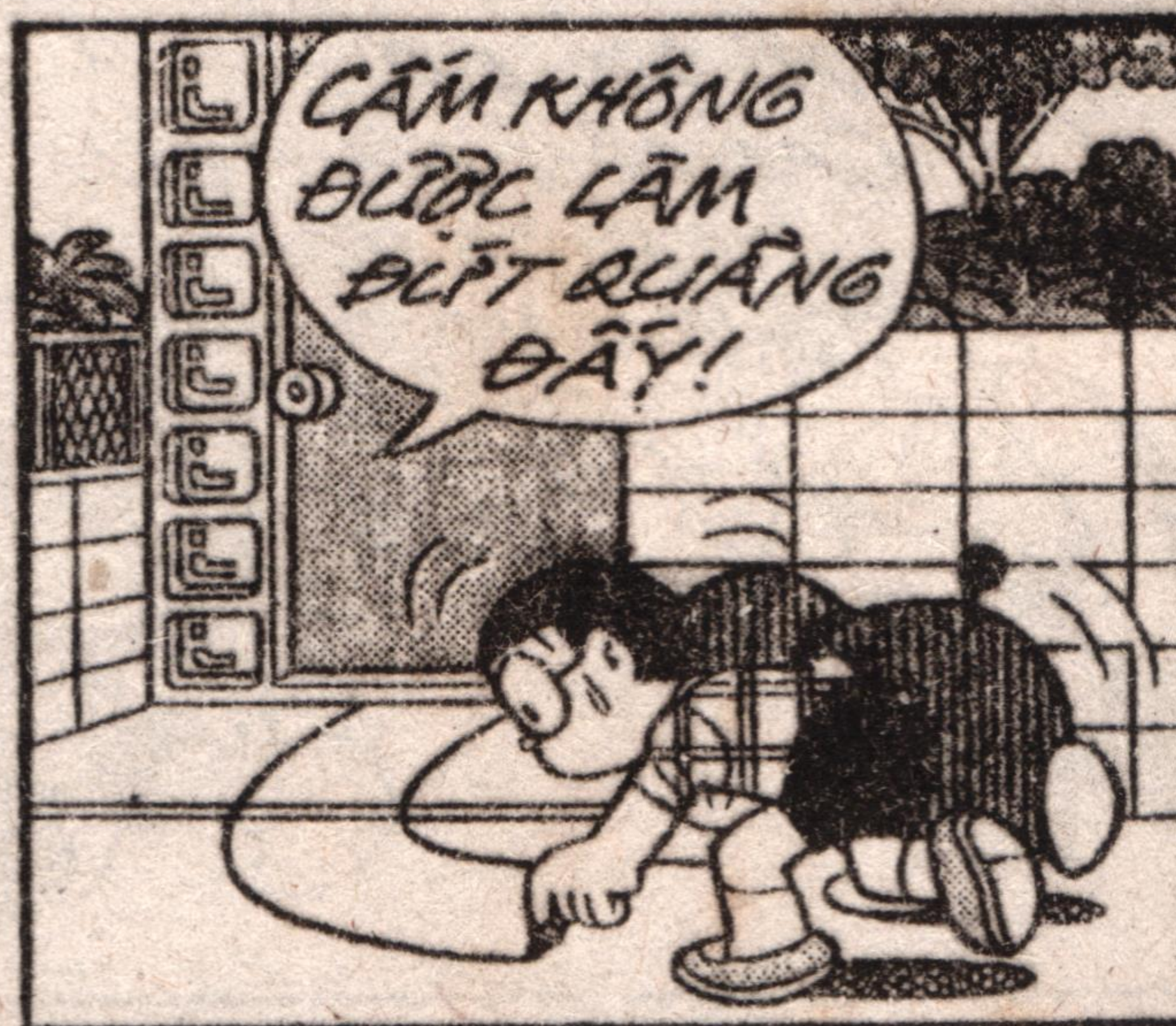

TRÒ CHƠI NÀY CHÁN PHÈO! CHẲNG CÓ GÌ MỚI LẠ!

TỚ CÁU LẮM RỒI ĐẤY! XỨ SỞ GÌ MÀ BÉ TÍ, CÒN CHẬT CHỘI HƠN CÁI BẾP NHÀ TỚ NỮA!

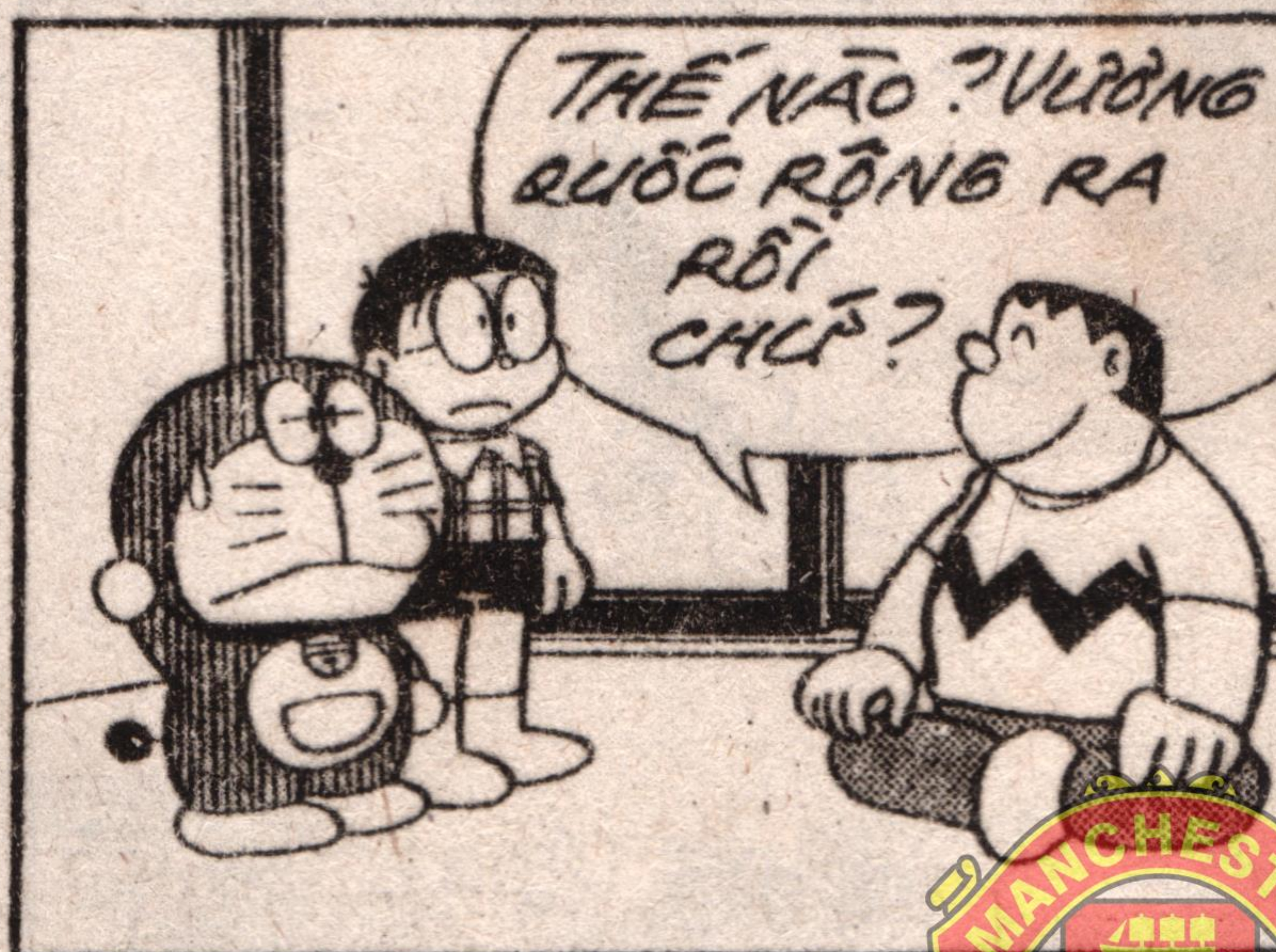

!!

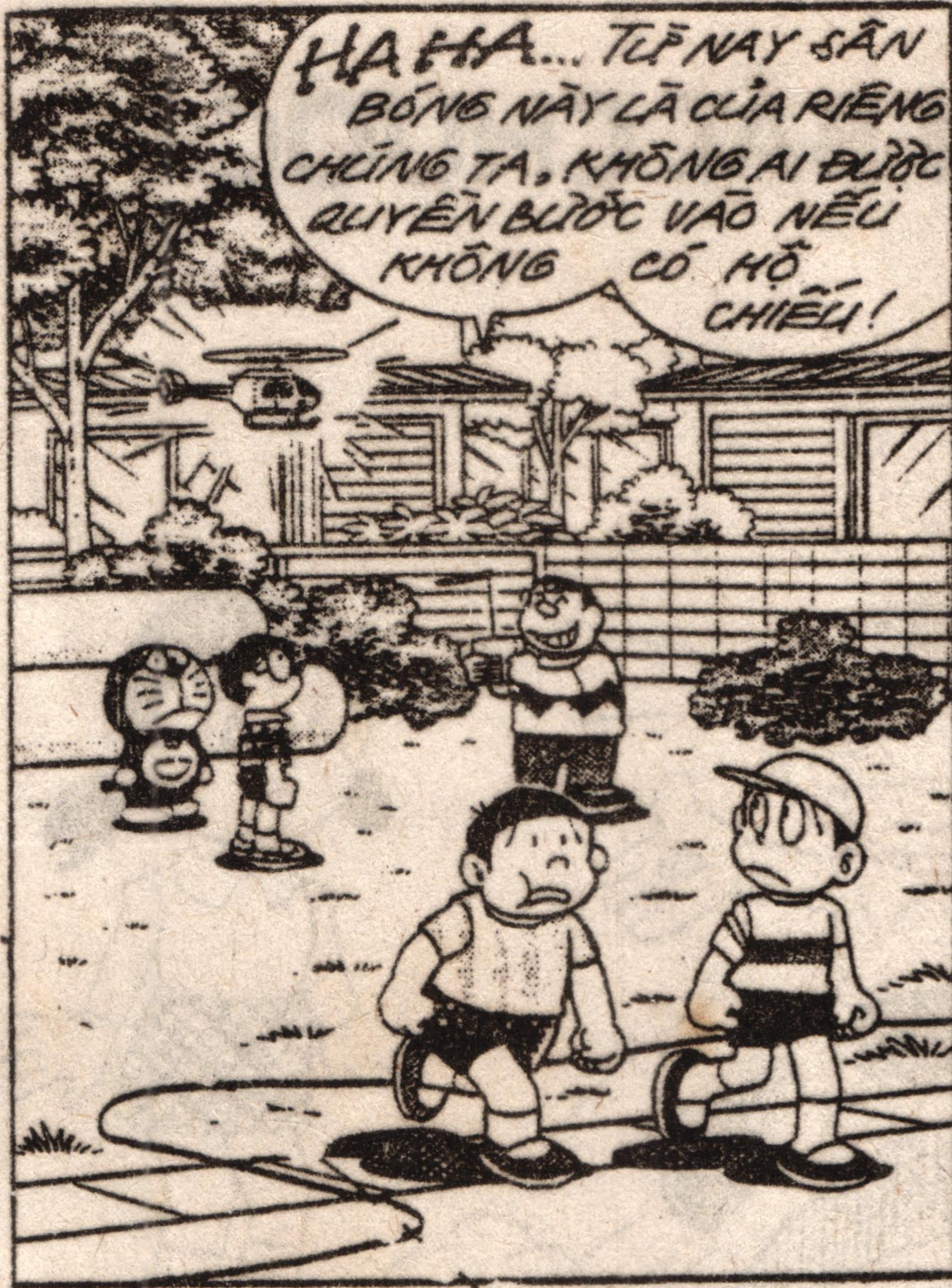

A ĐÚNG RỒI! TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG MỞ RỘNG LÃNH THỔ NÀY RA?

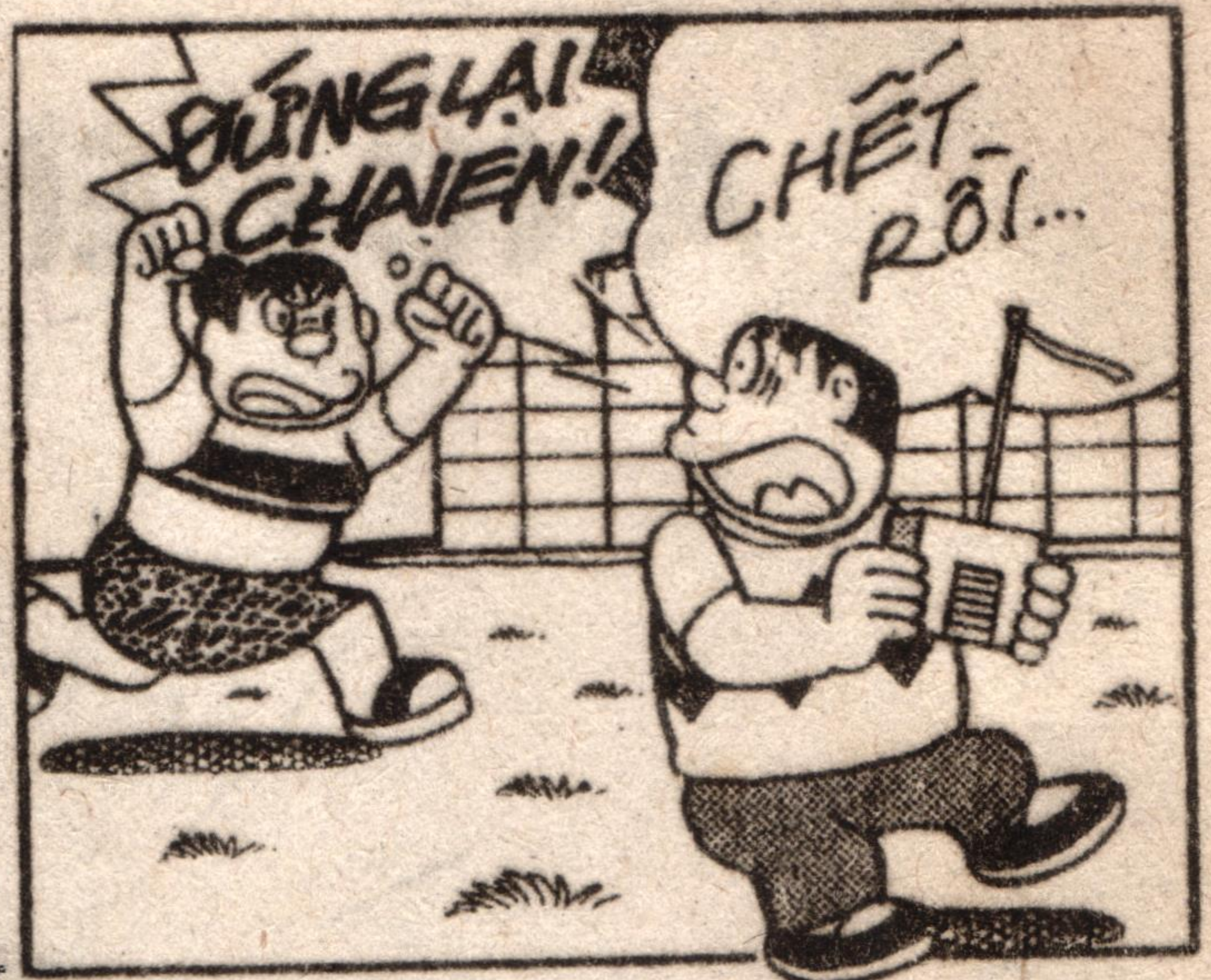

CÁC CẬU NỐI CHỖ NÀY ĐẾN TẬN SÂN BÓNG, MAU LÊN!

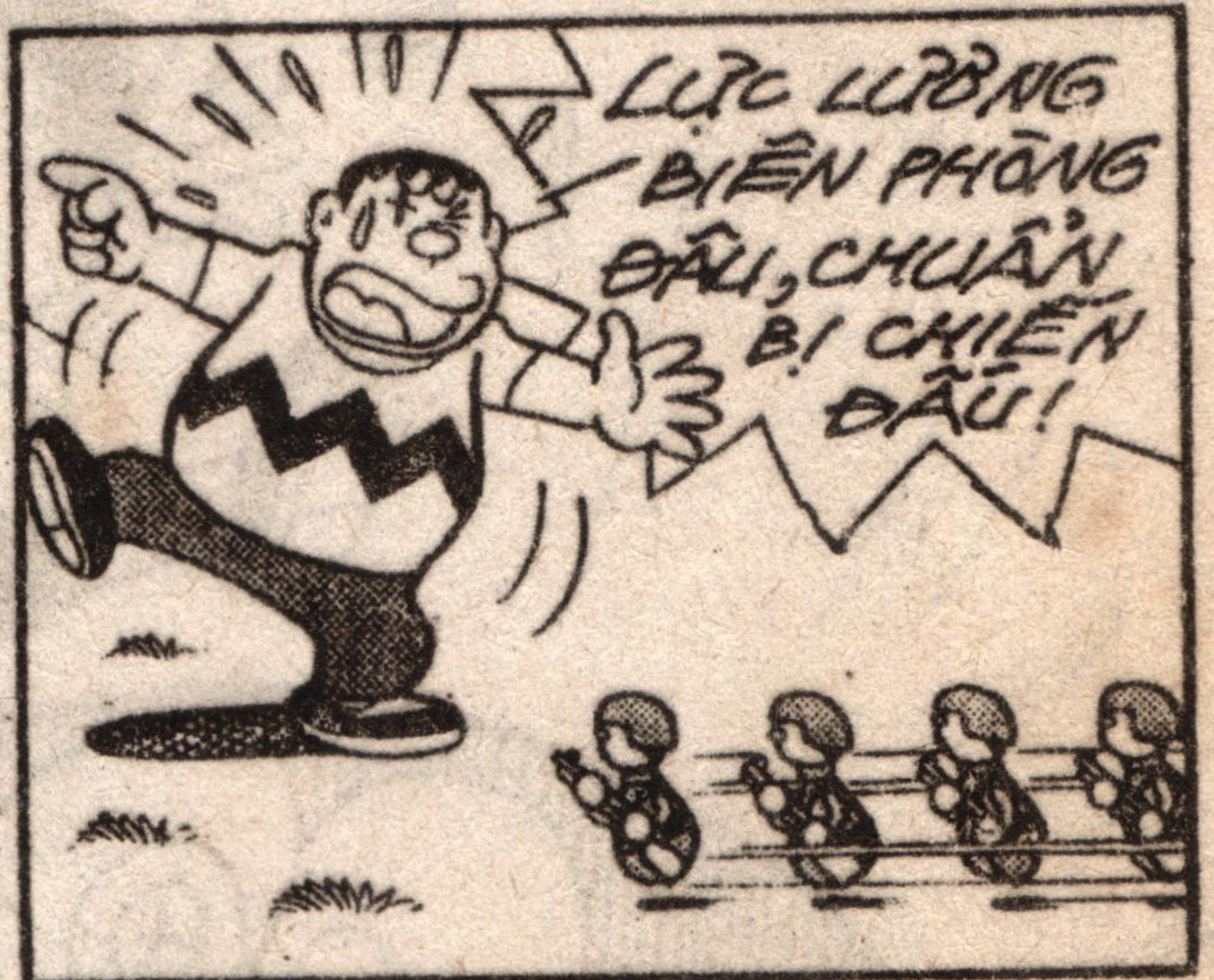

CẤM KHÔNG ĐƯỢC LÀM ĐỨT QUÃNG ĐẤY!

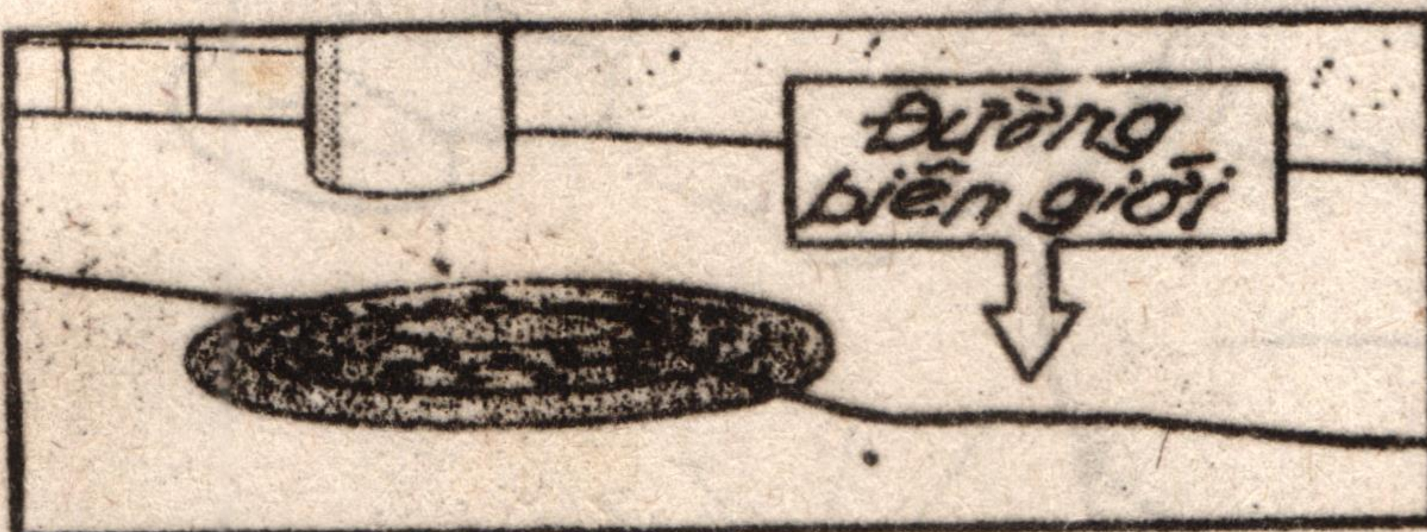

NÓ CỨ LÀM NHƯ LÀ CHỦ VƯƠNG QUỐC NÀY ẤY!
AI BẢO CẬU LÀM RƠI "GIẤY PHÉP LƯU VONG" CHO NÓ NHẶT ĐƯỢC!

THẾ NÀO? VƯƠNG QUỐC RỘNG RA RỒI CHỨ?

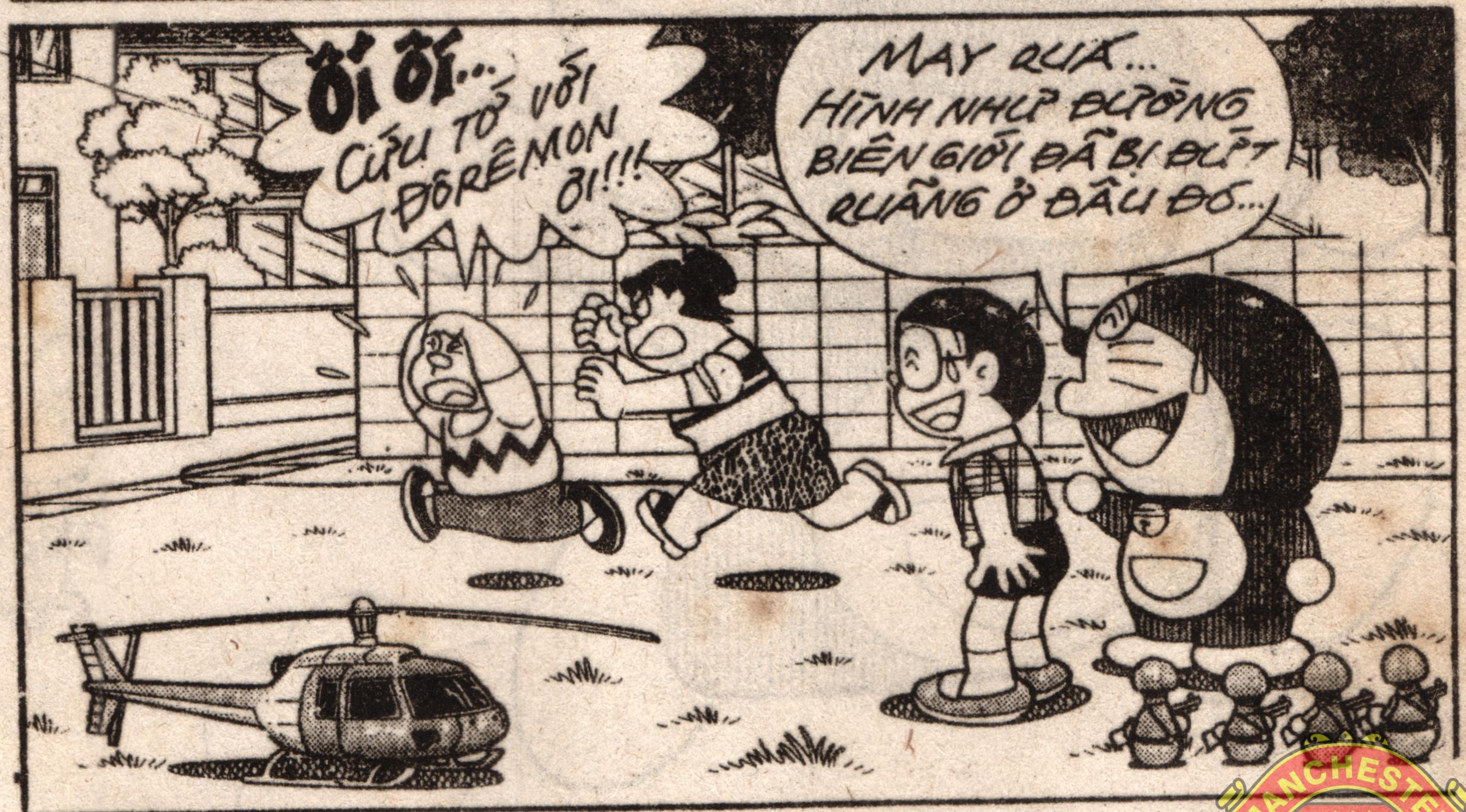

HA HA... TỪ NAY SÂN BÓNG NÀY LÀ CỦA RIÊNG CHÚNG TA. KHÔNG AI ĐƯỢC QUYỀN BƯỚC VÀO NẾU KHÔNG CÓ HỘ CHIẾU!

ĐỨNG LẠI CHAIEN!
CHẾT RỒI...

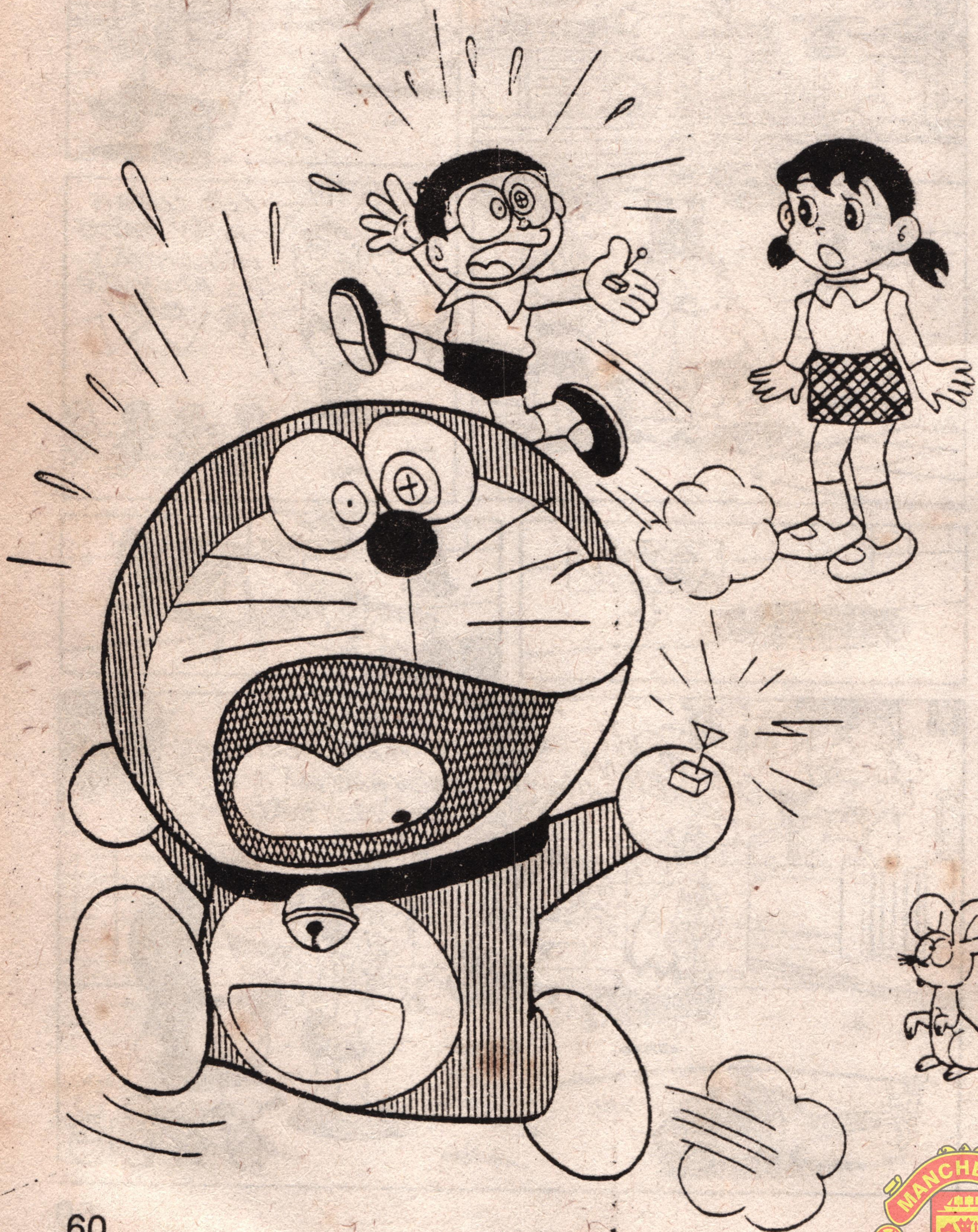

LỰC LƯỢNG BIÊN PHÒNG ĐÂU, CHUẨN BỊ CHIẾN ĐẤU!

Đường biên giới

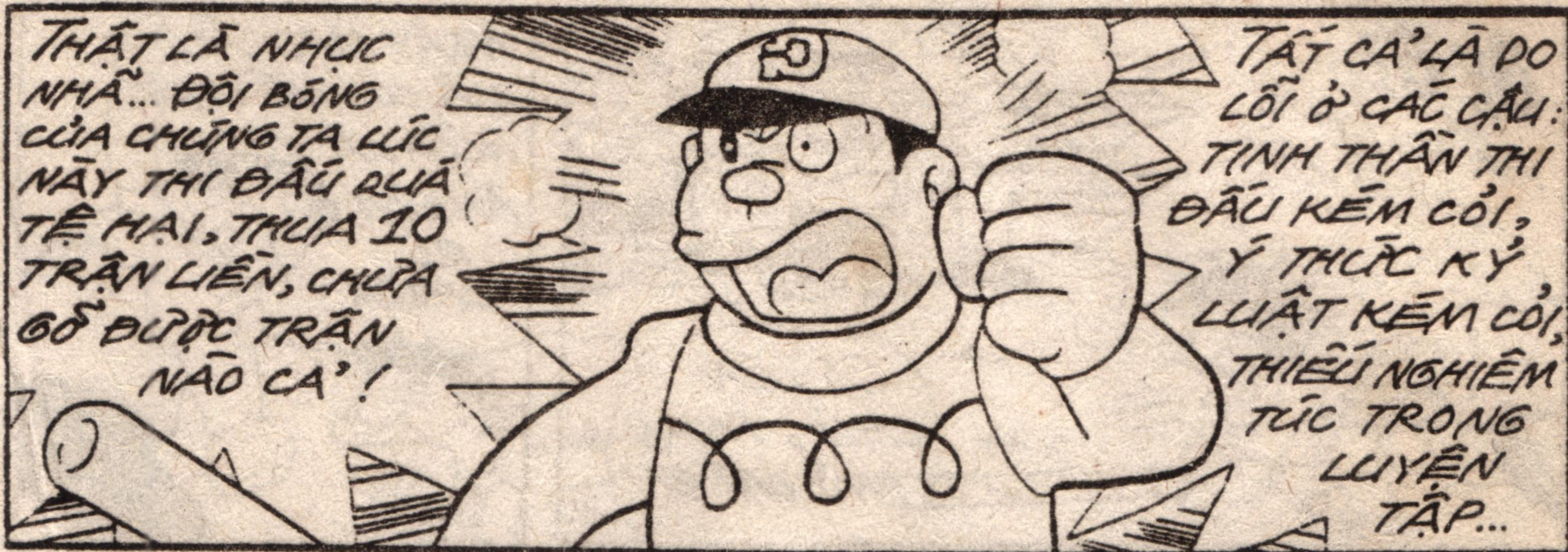

Thợ sửa cống

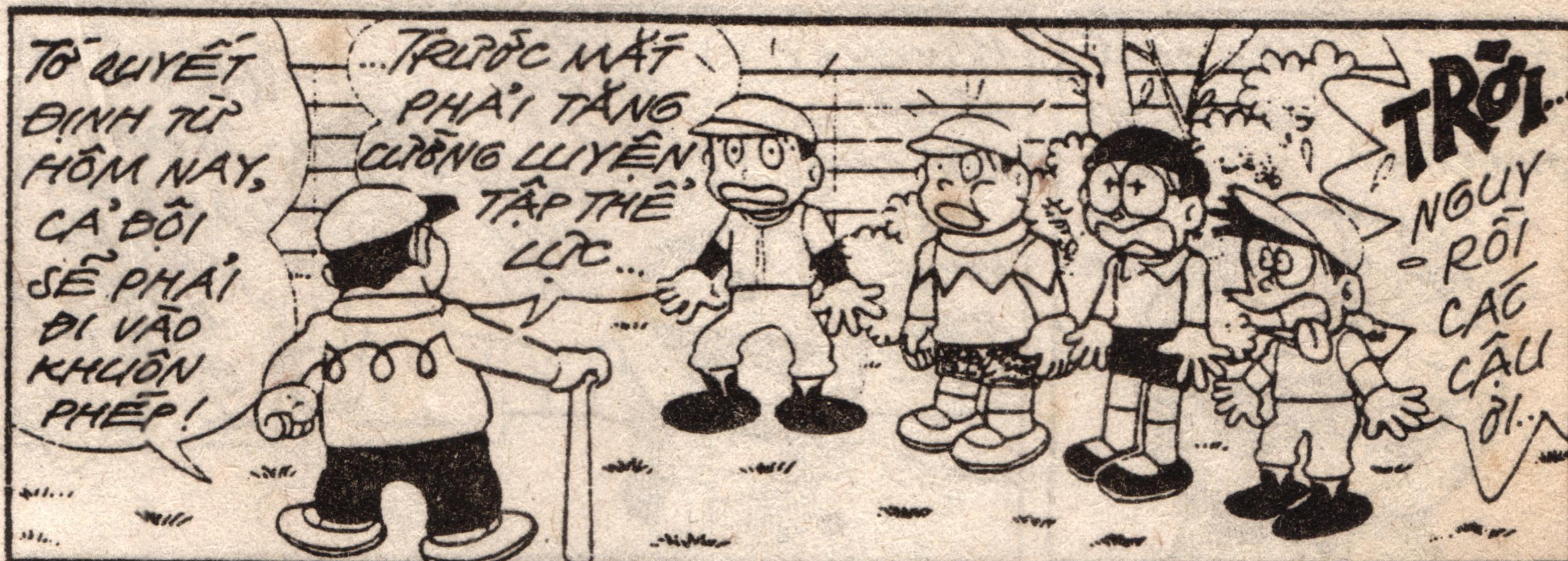

ÔI ÔI... CỨU TỚ VỚI ĐÔRÊMON ƠI!!!
MAY QUÁ... HÌNH NHƯ ĐƯỜNG BIÊN GIỚI ĐÃ BỊ ĐỨT QUÃNG Ở ĐÂU ĐÓ...

ĂNG-TEN BẮT CHƯỚC

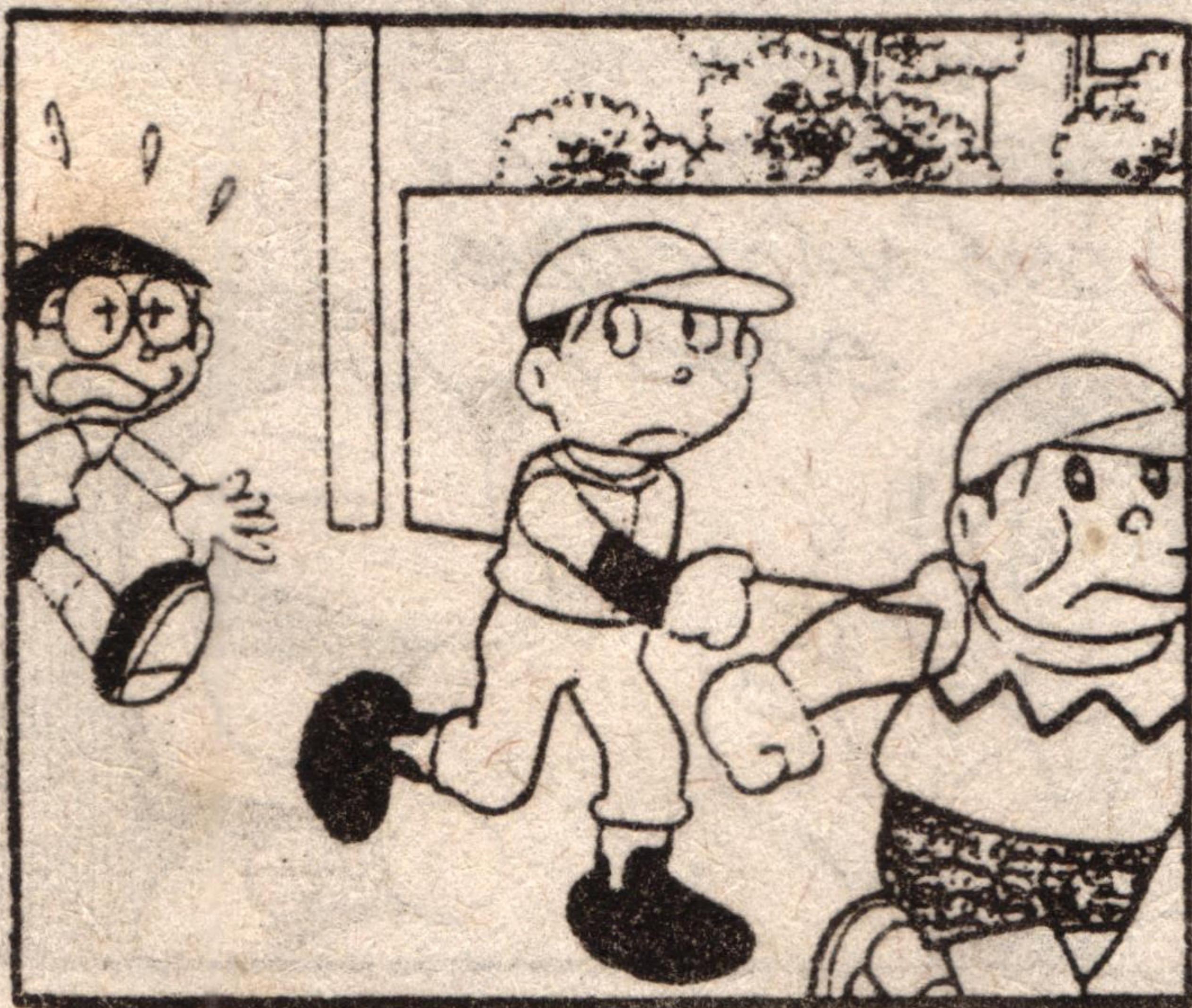

MANCHESTER
TRUONGNAM24@GMAIL.COM

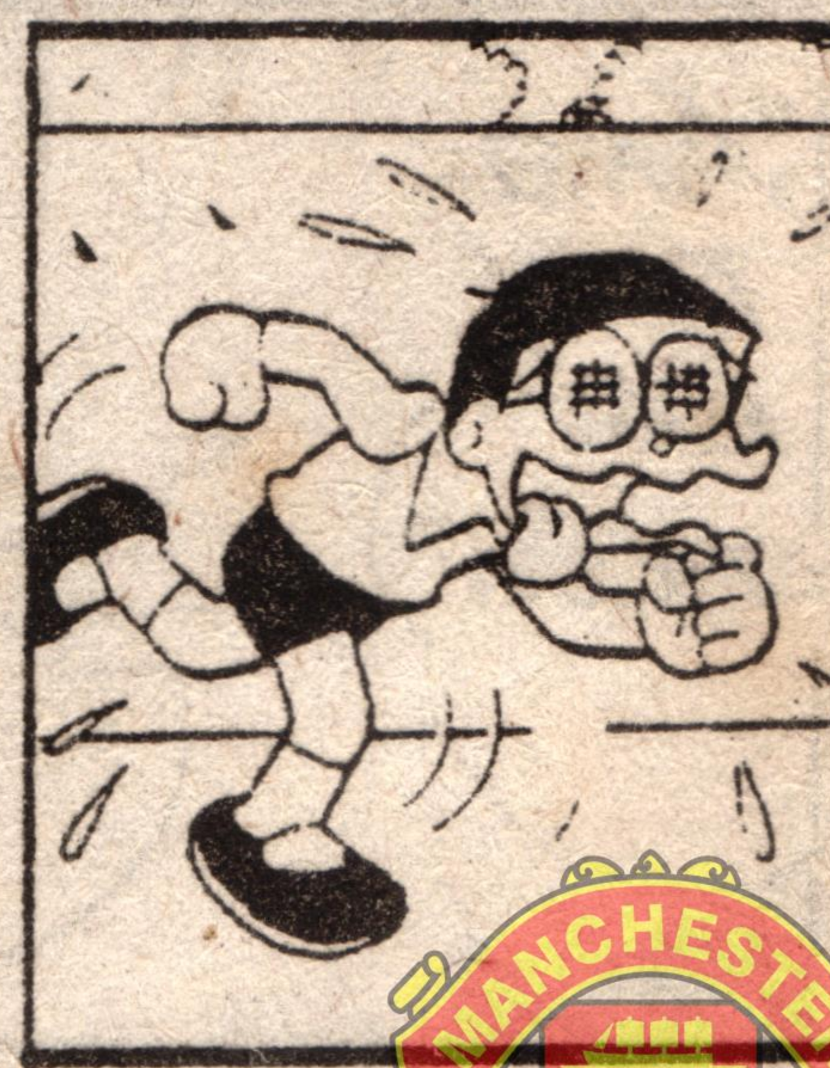

THẬT LÀ NHỤC NHÃ... ĐỘI BÓNG CỦA CHÚNG TA LÚC NÀY THI ĐẤU QUÁ TỆ HẠI, THUA 10 TRẬN LIỀN, CHƯA GỠ ĐƯỢC TRẬN NÀO CẢ!
TẤT CẢ LÀ DO LỖI Ở CÁC CẬU: TINH THẦN THI ĐẤU KÉM CỎI, Ý THỨC KỶ LUẬT KÉM CỎI, THIẾU NGHIÊM TÚC TRONG LUYỆN TẬP...

TỚ QUYẾT ĐỊNH TỪ HÔM NAY, CẢ ĐỘI SẼ PHẢI ĐI VÀO KHUÔN PHÉP!
...TRƯỚC MẮT PHẢI TĂNG CƯỜNG LUYỆN TẬP THỂ LỰC...
TRỜI...
NGUY RỒI CÁC CẬU ƠI...

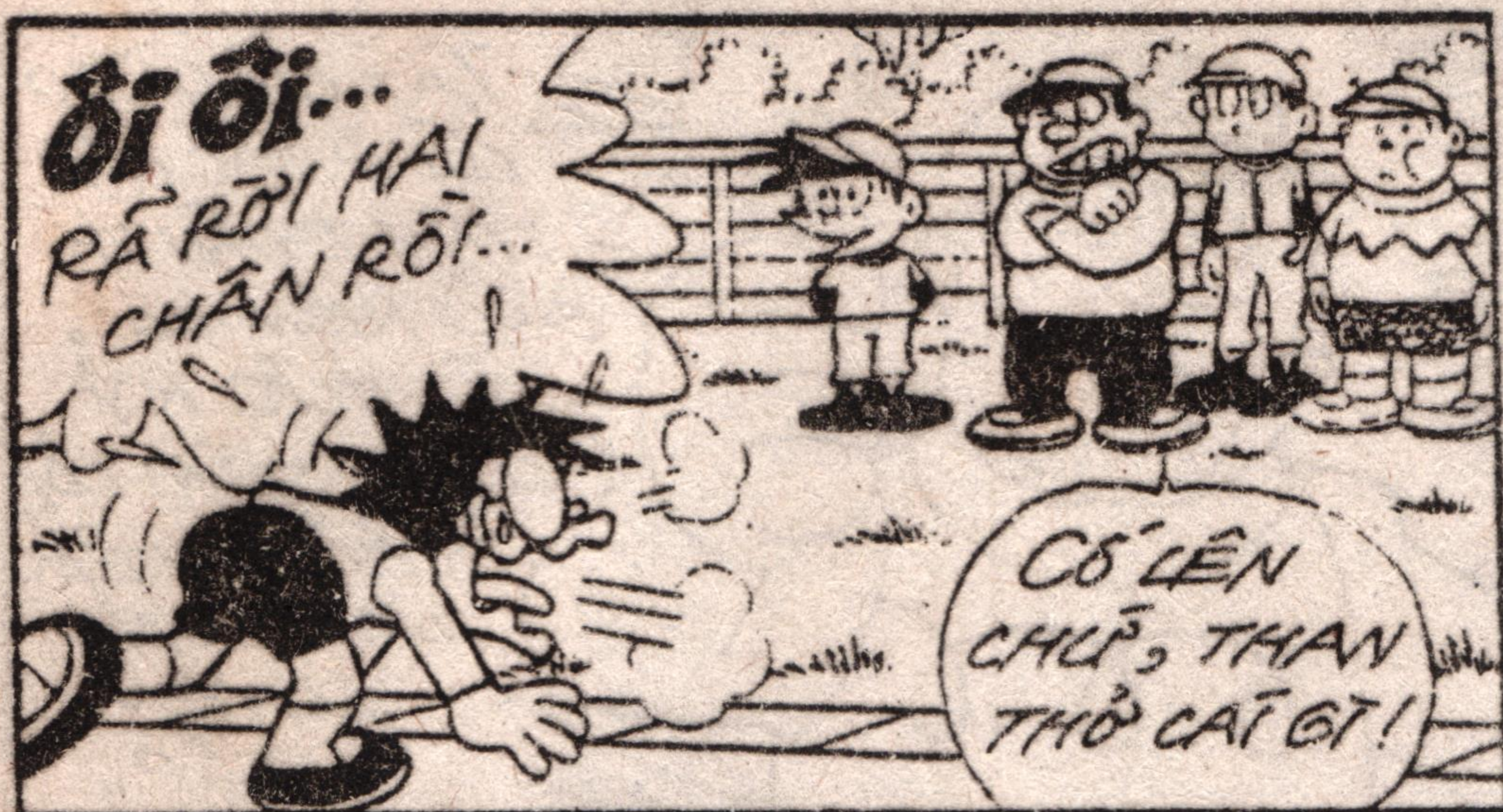

BẮT ĐẦU TỪ HÔM NAY, TOÀN ĐỘI SẼ CÙNG CHẠY MARATÔNG, MỖI SÁNG 10 VÒNG QUANH DÃY PHỐ NÀY... NGHE RÕ CHƯA?

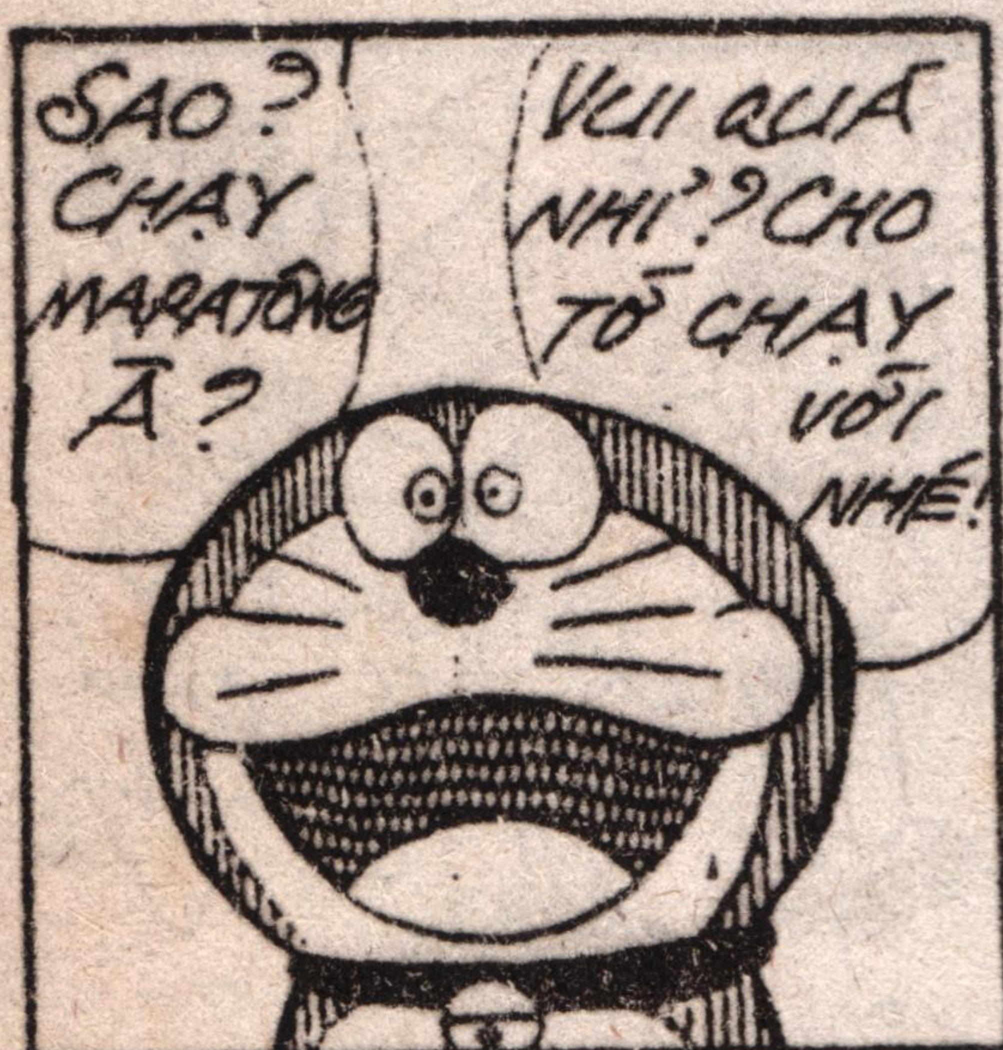

KHÈ KHÈ...
MỆT QUÁ... CHẾT MẤT...

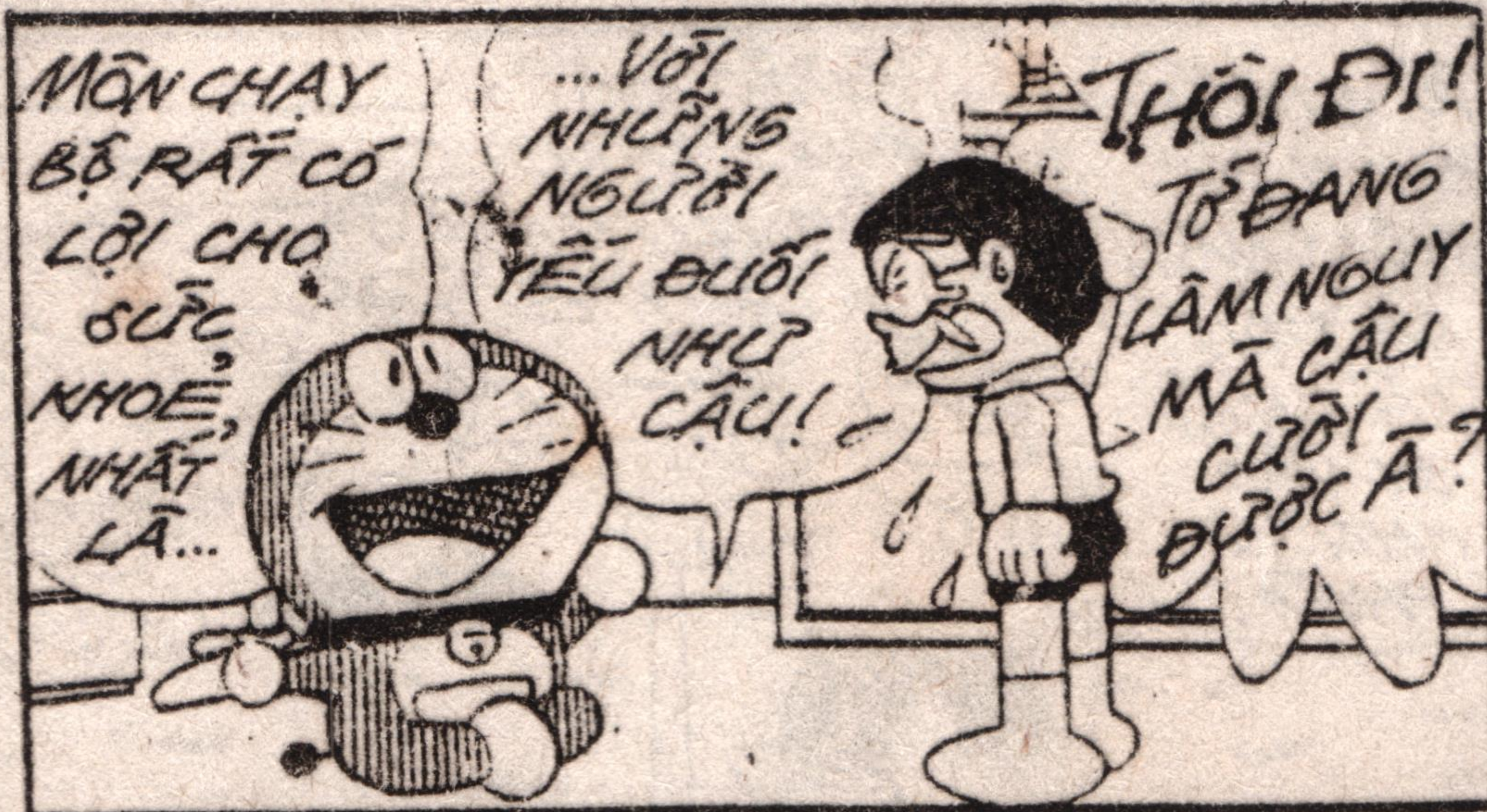

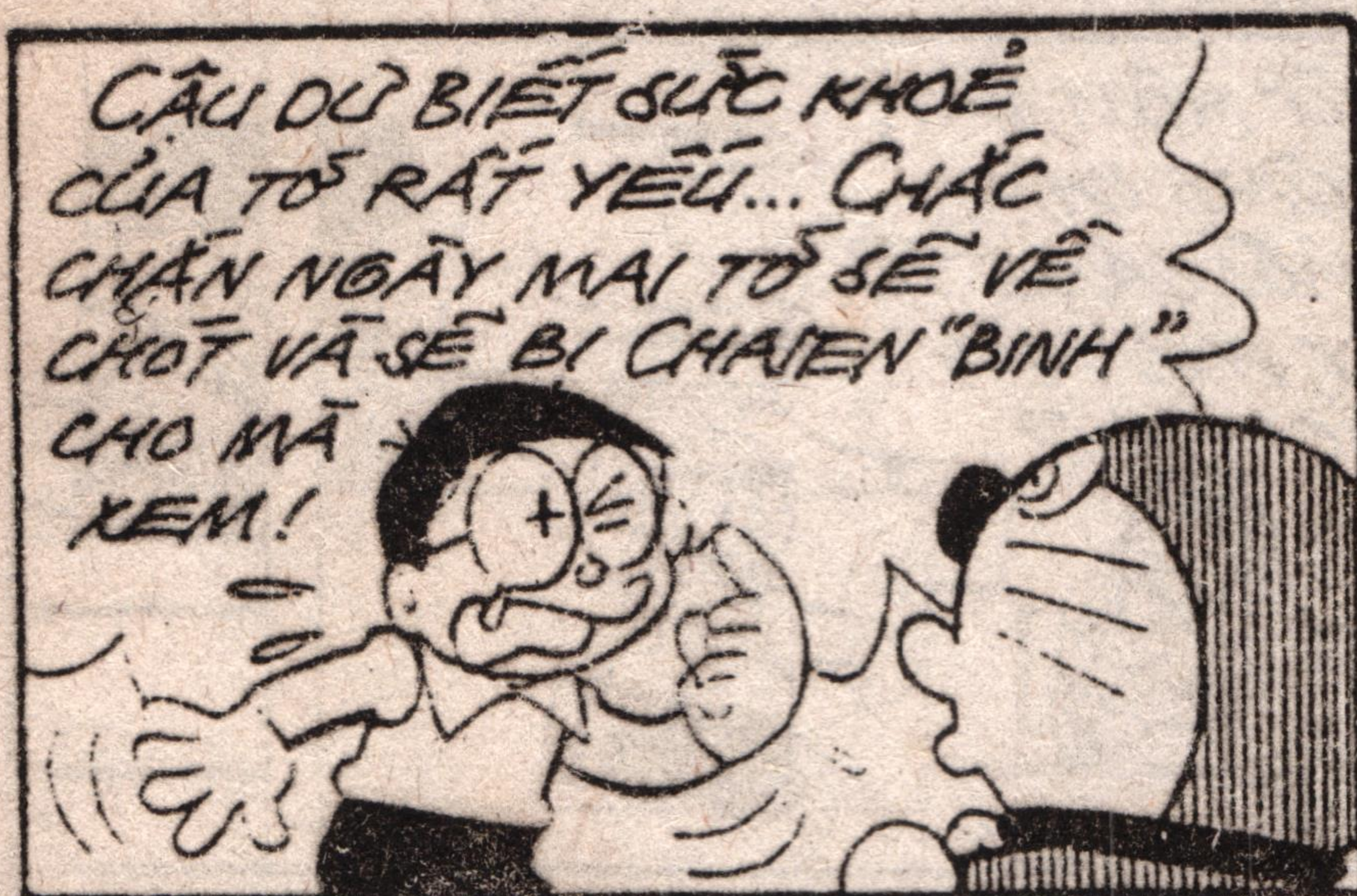

MANCHESTER
TRUONGNAM24@GMAIL.COM

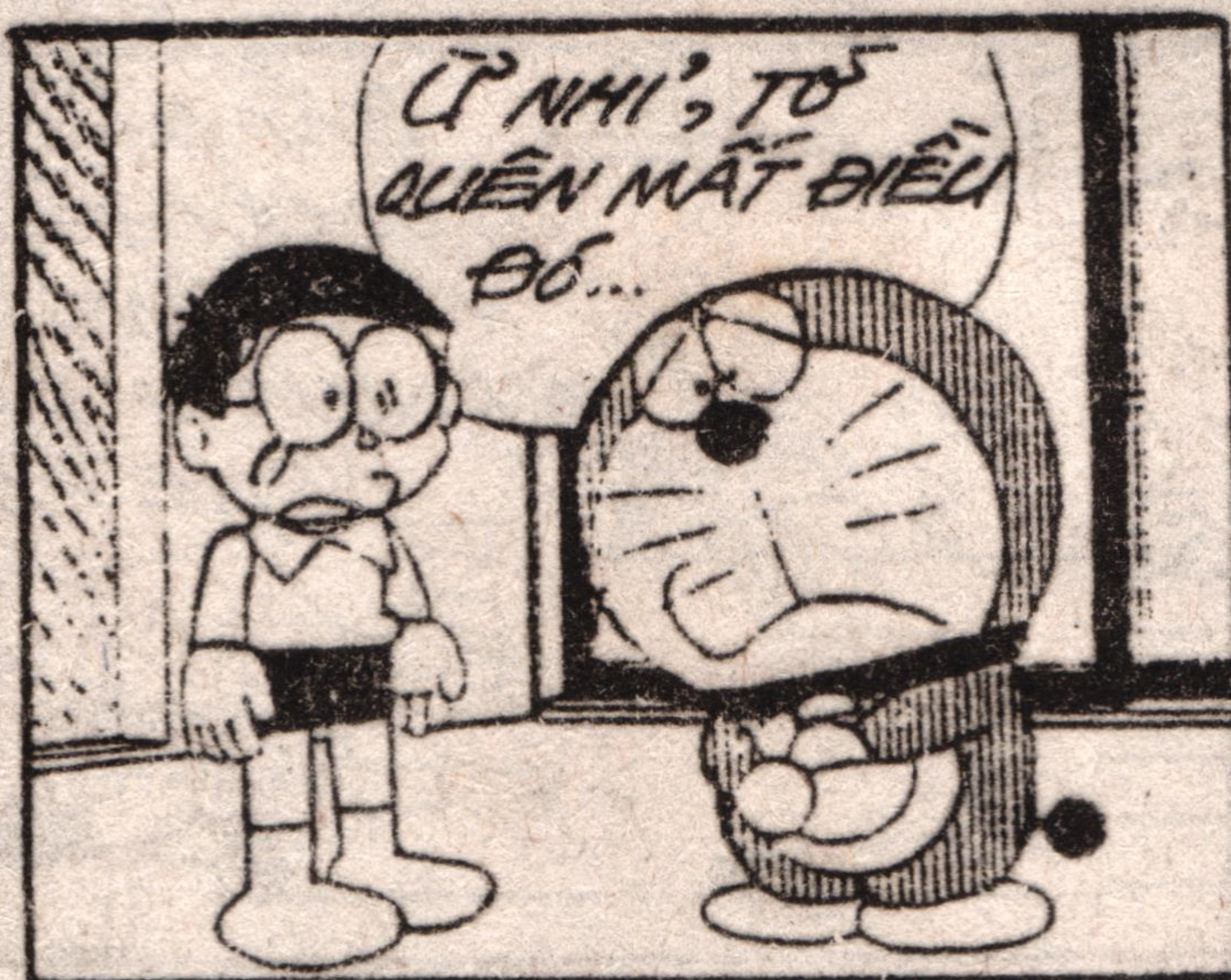

ÔI ÔI...
RÃ RỜI HAI CHÂN RỒI...
CỐ LÊN CHỨ, THAN THỞ CÁI GÌ!

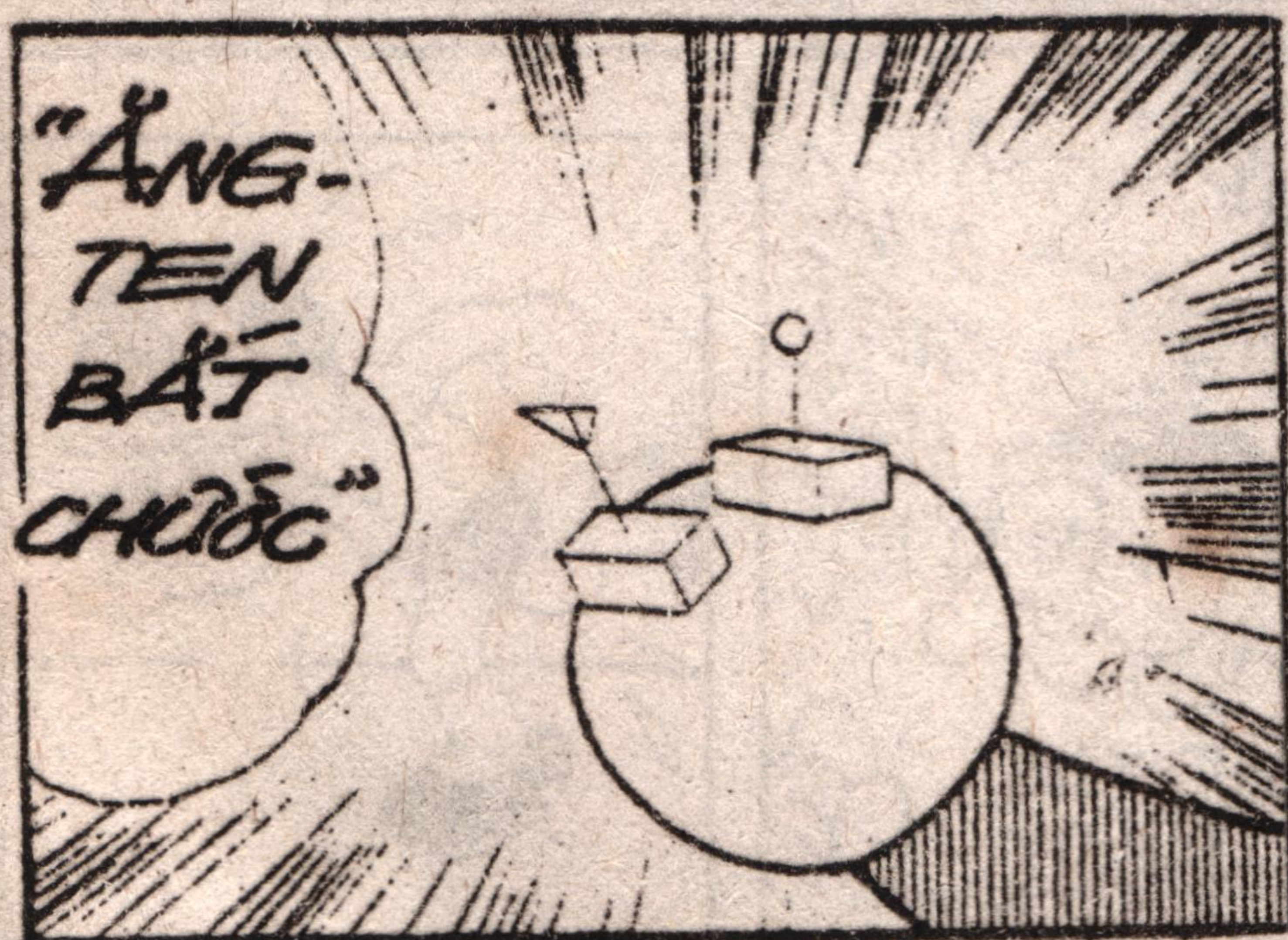

NGÀY MAI CẬU MÀ CÒN VỀ CHÓT NỮA LÀ ĂN ĐÒN, RÕ CHƯA?

SAO? CHẠY MARATÔNG À?
VUI QUÁ NHỈ? CHO TỚ CHẠY VỚI NHÉ!

MÔN CHẠY BỘ RẤT CÓ LỢI CHO SỨC KHOẺ, NHẤT LÀ...
...VỚI NHỮNG NGƯỜI YẾU ĐUỐI NHƯ CẬU!
THÔI ĐI! TỚ ĐANG LÂM NGUY MÀ CẬU CƯỜI ĐƯỢC À?

CẬU DƯ BIẾT SỨC KHOẺ CỦA TỚ RẤT YẾU... CHẮC CHẮN NGÀY MAI TỚ SẼ VỀ CHÓT VÀ SẼ BỊ CHAIEN "BINH" CHO MÀ XEM!

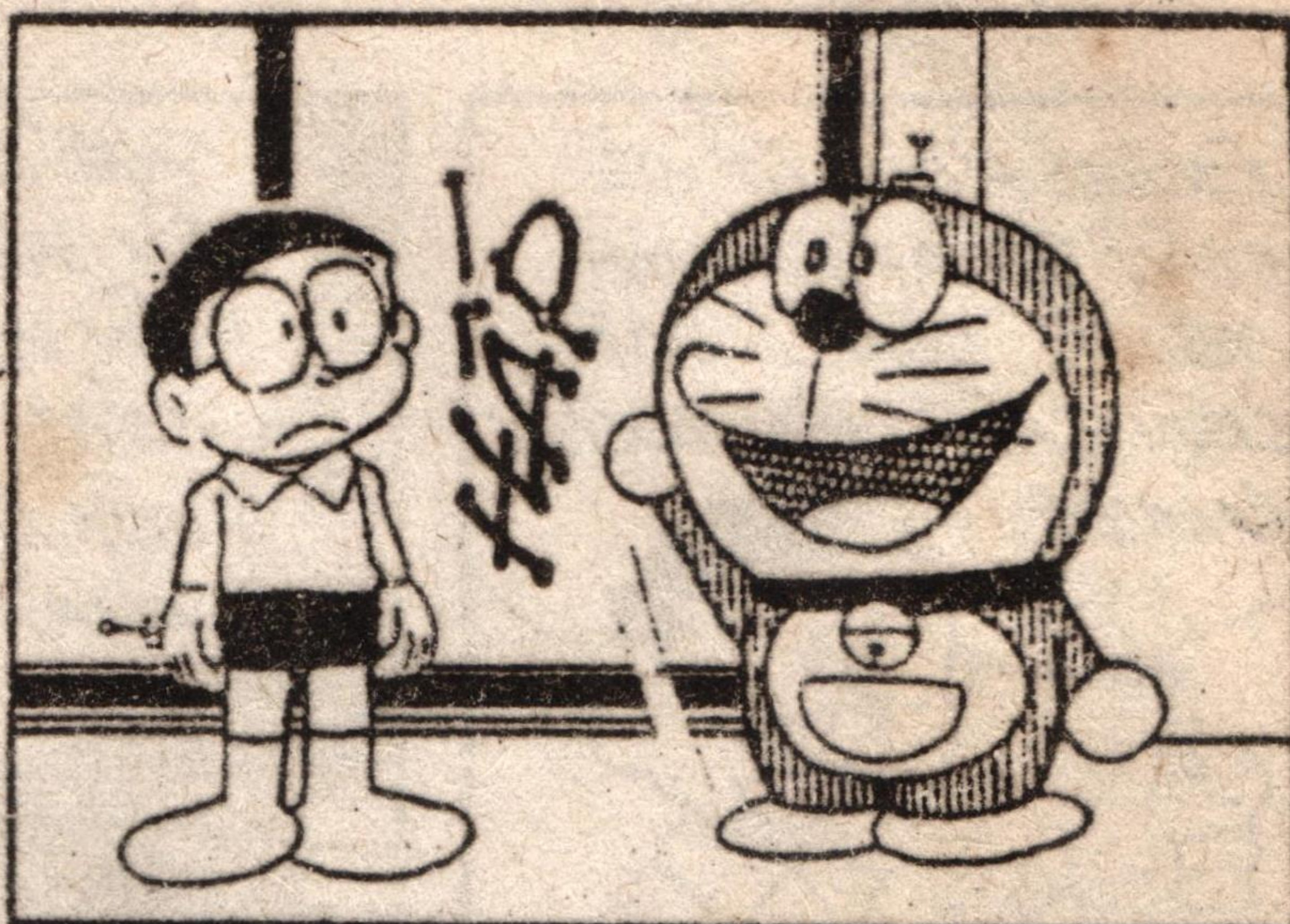

Ừ NHỈ, TỚ QUÊN MẤT ĐIỀU ĐÓ...

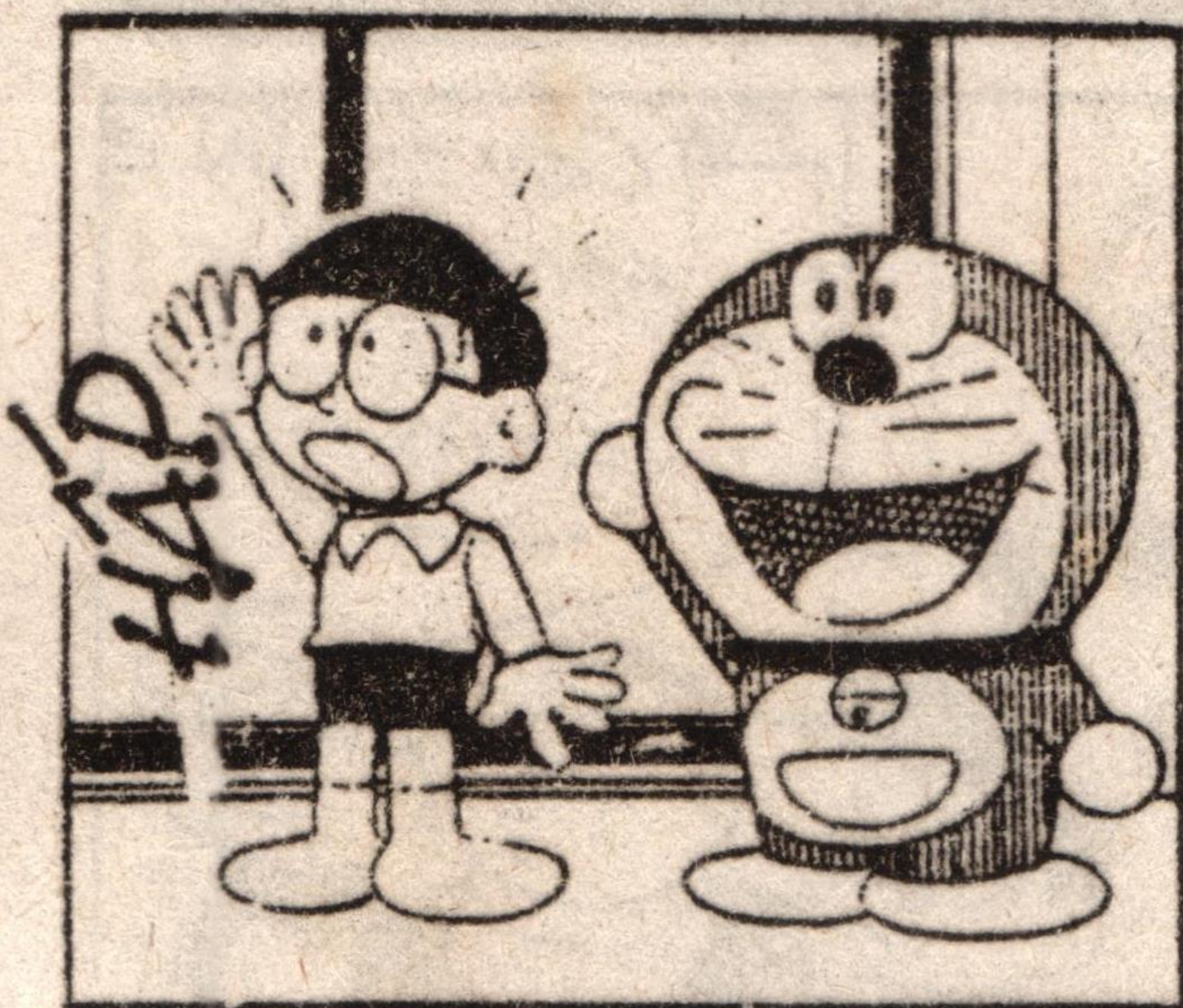

"ĂNG-TEN BẮT CHƯỚC"

CẬU GẮN NÓ LÊN NGƯỜI ĐI, GẮN CHỖ NÀO CŨNG ĐƯỢC!

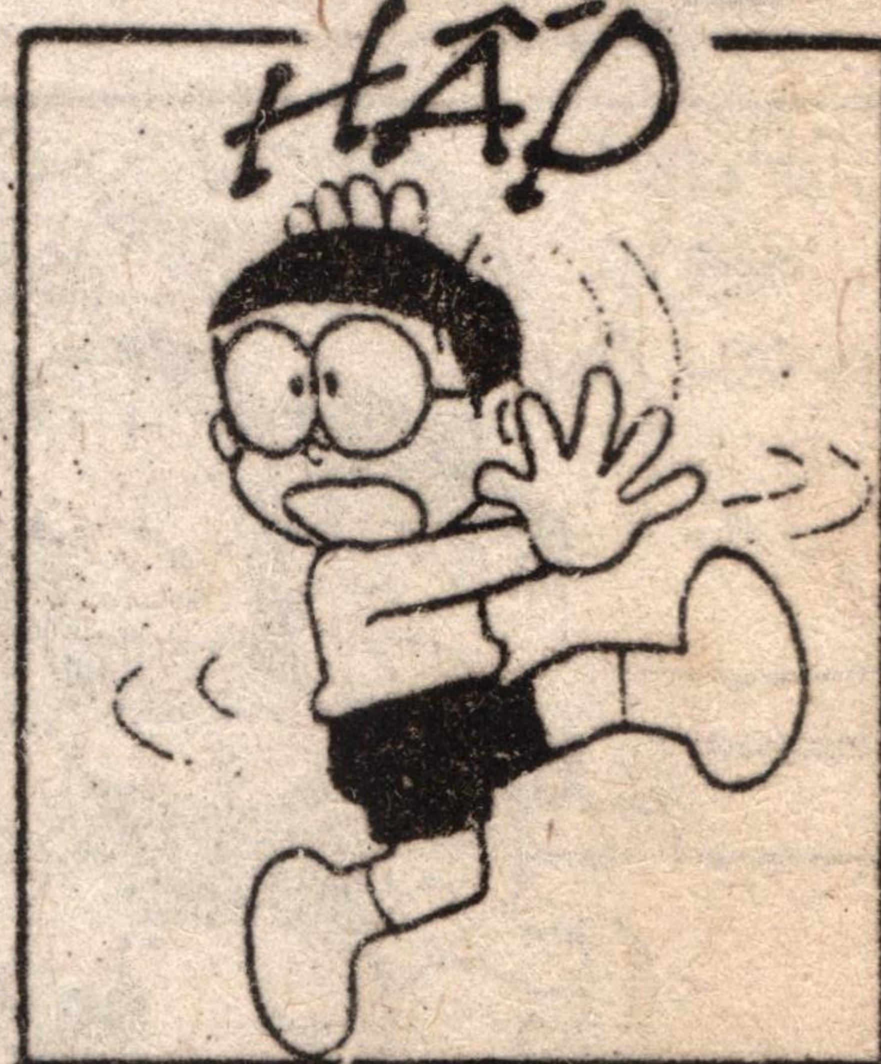

RỒI SAO NỮA?

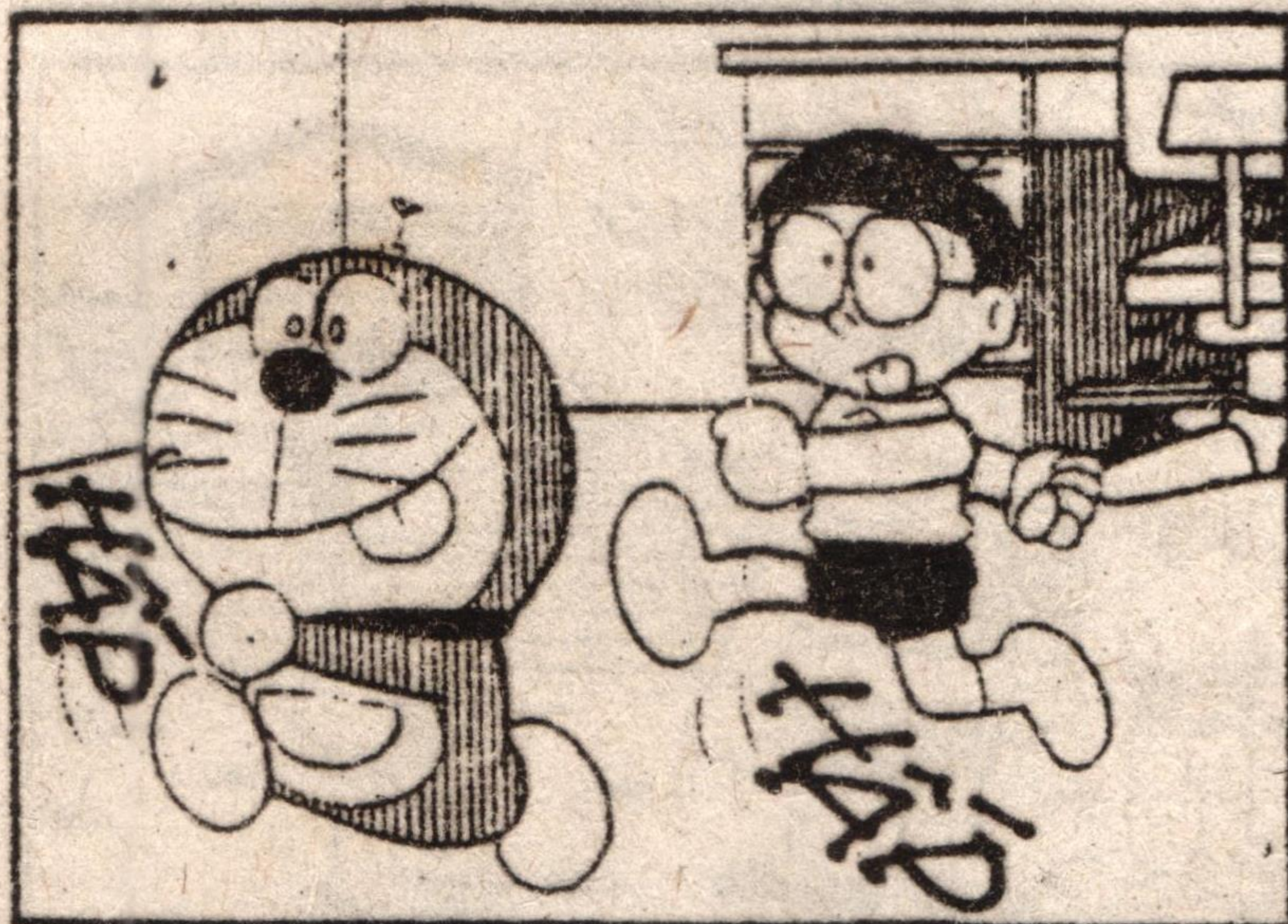

HÃY NHẤN CÁI NÚT CÔNG TẮC TRÊN ĐẦU ĂNG-TEN.

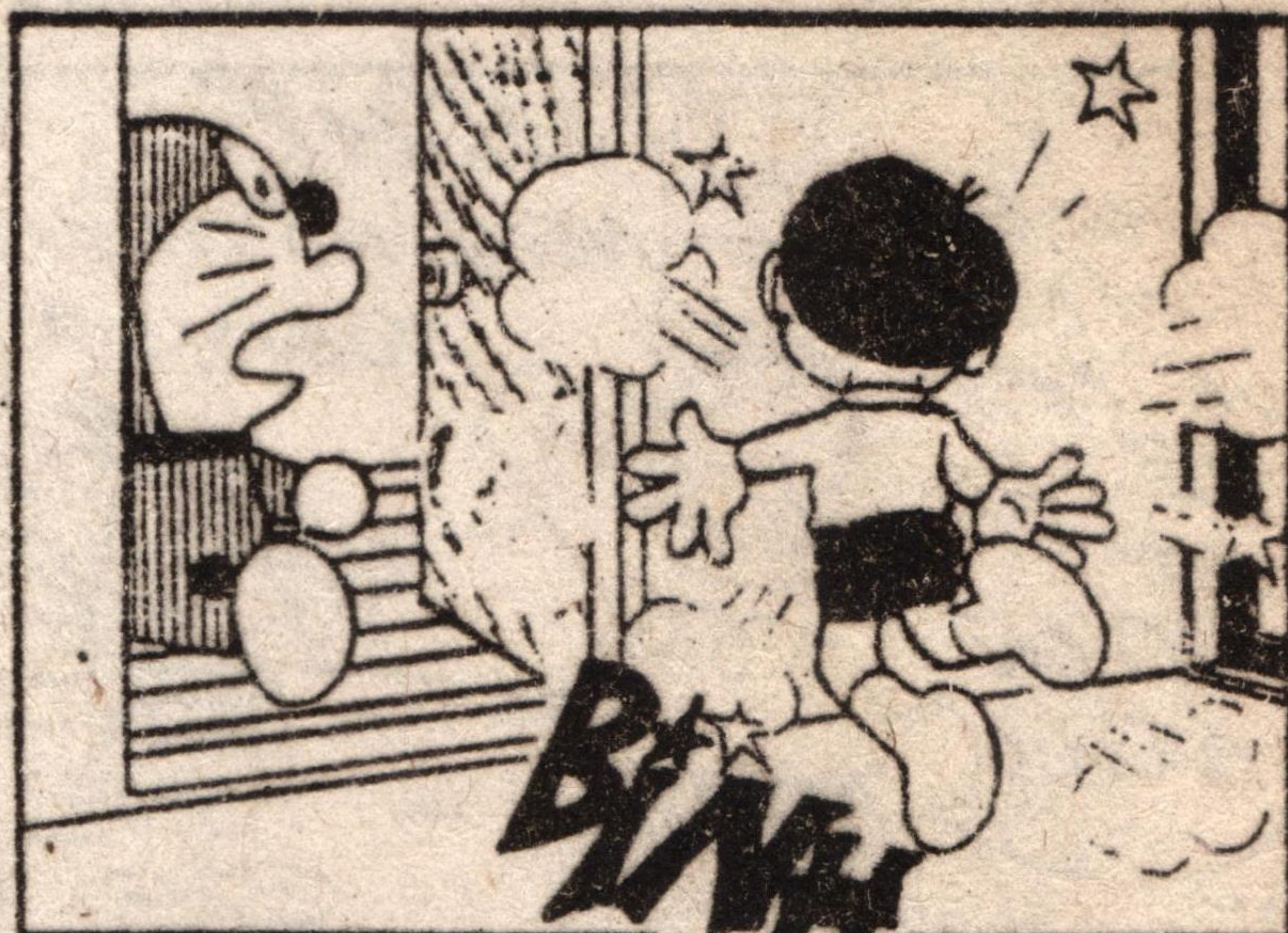

HẤP

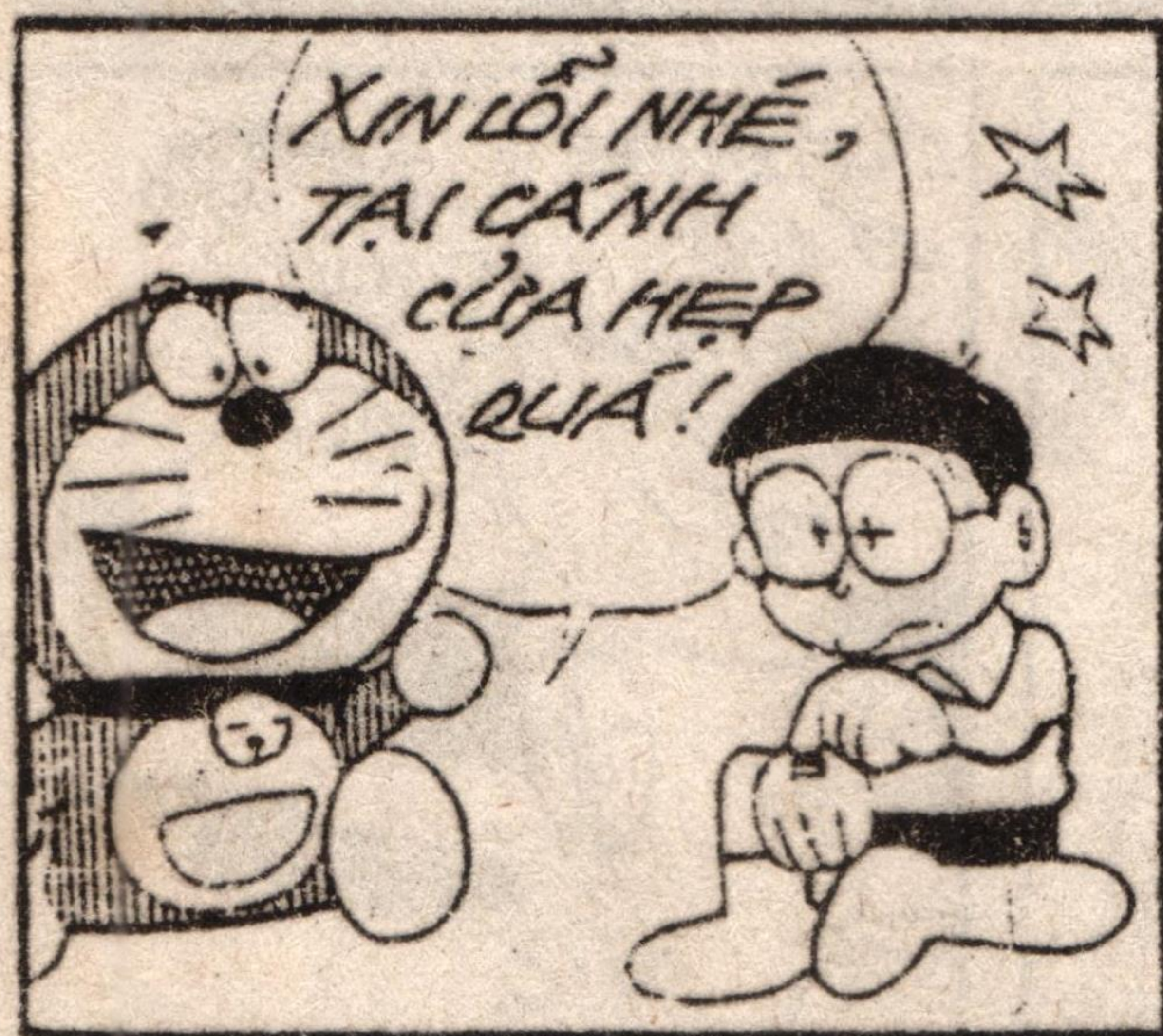

HẤP

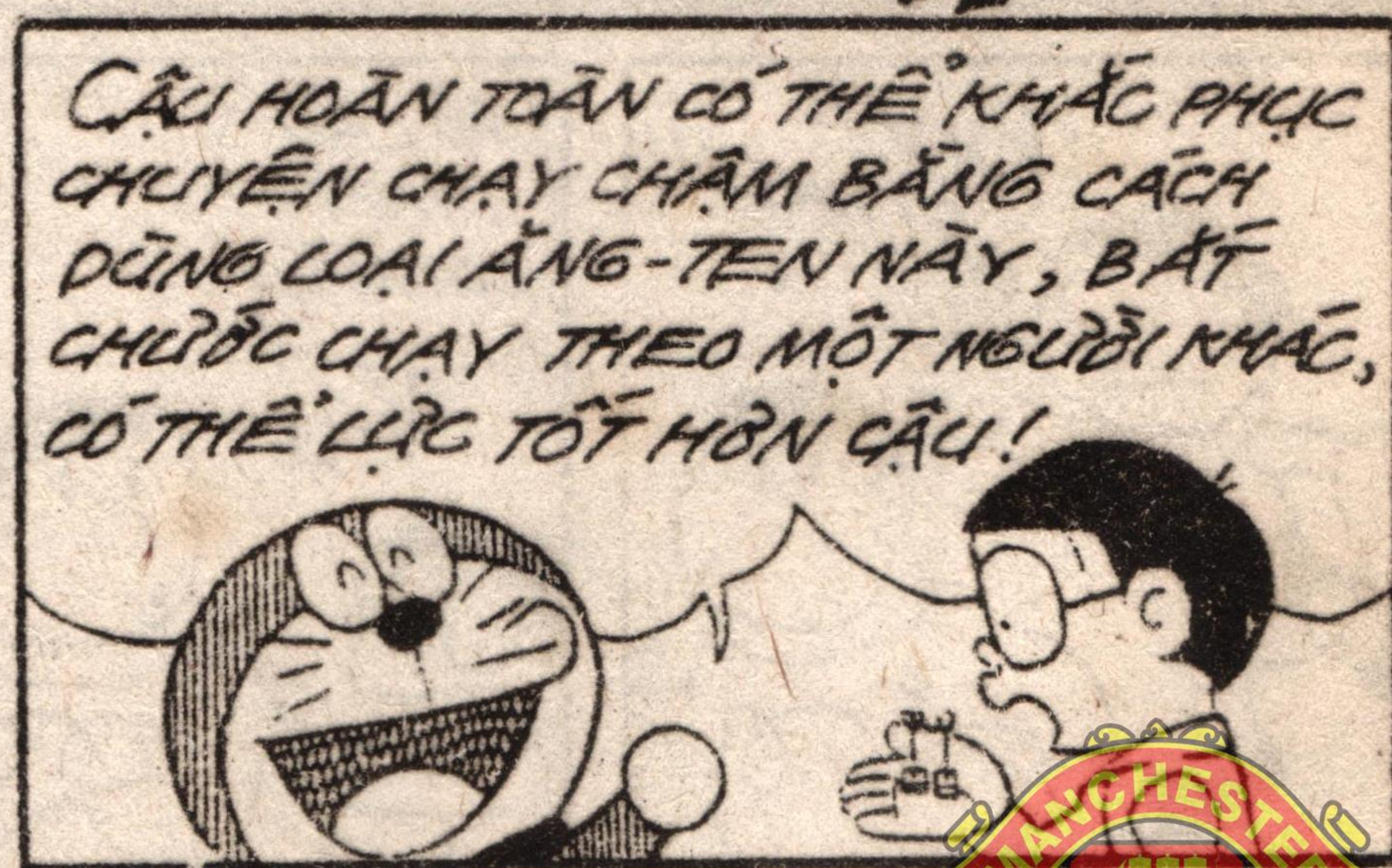

HẤP

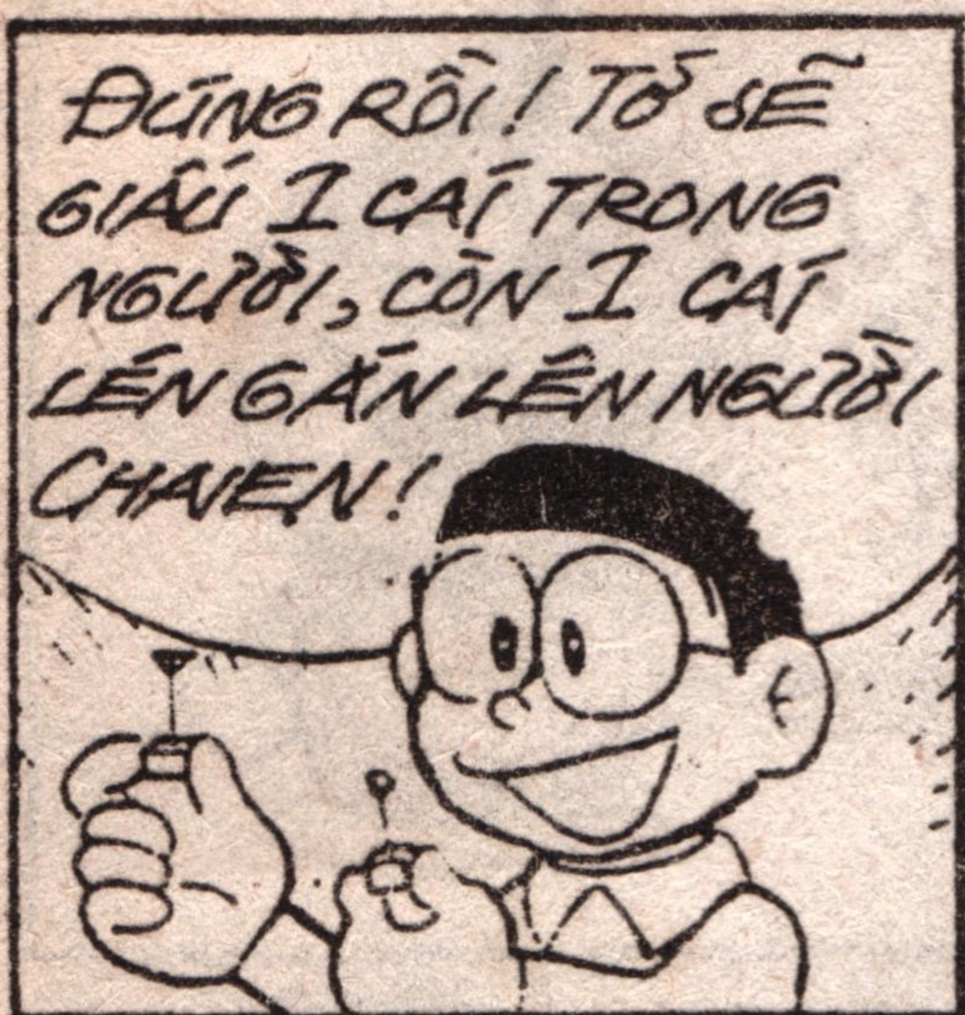

HẤP

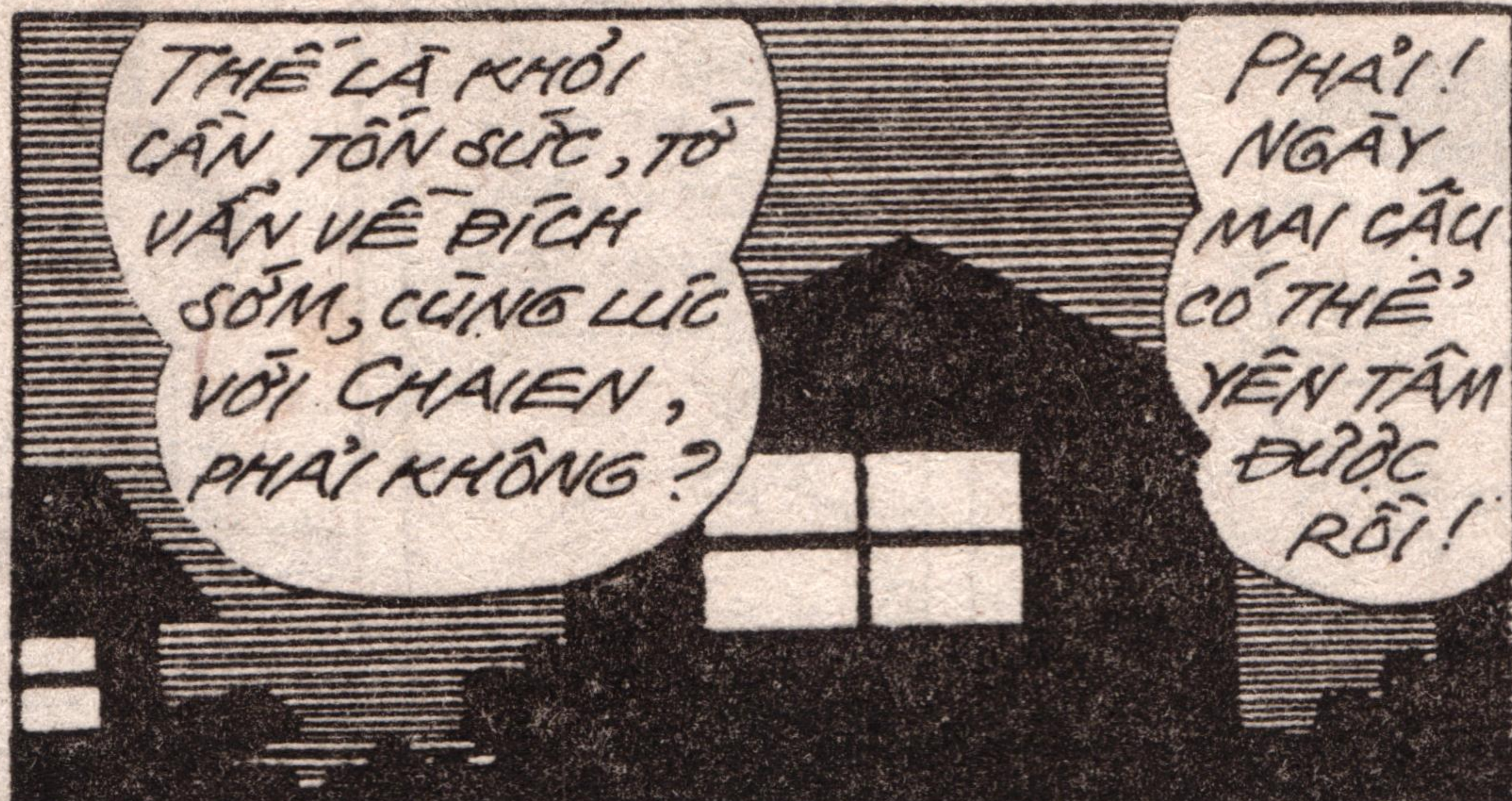

HẤP
HẤP

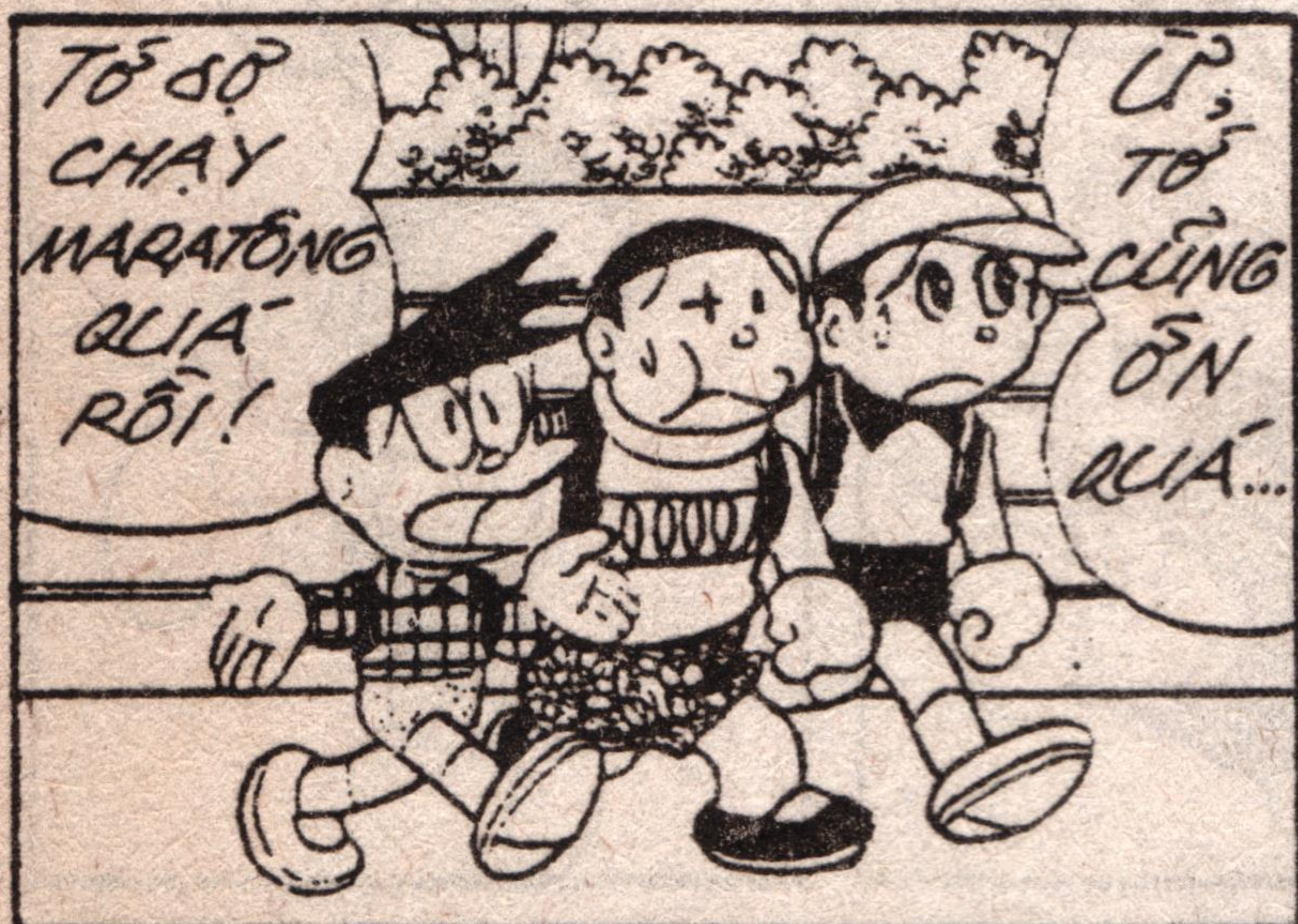

BÌNH

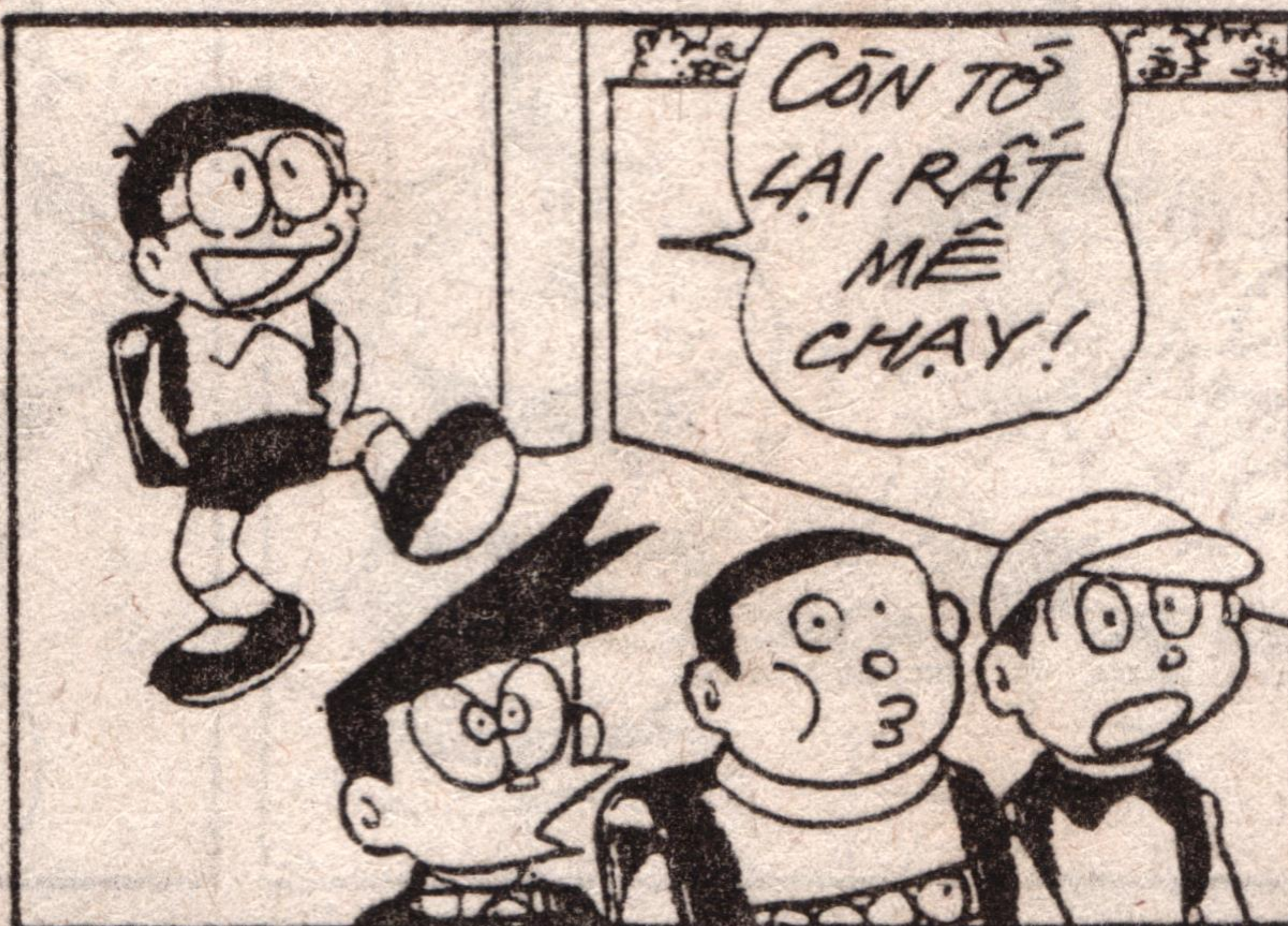

XIN LỖI NHÉ, TẠI CÁNH CỬA HẸP QUÁ!

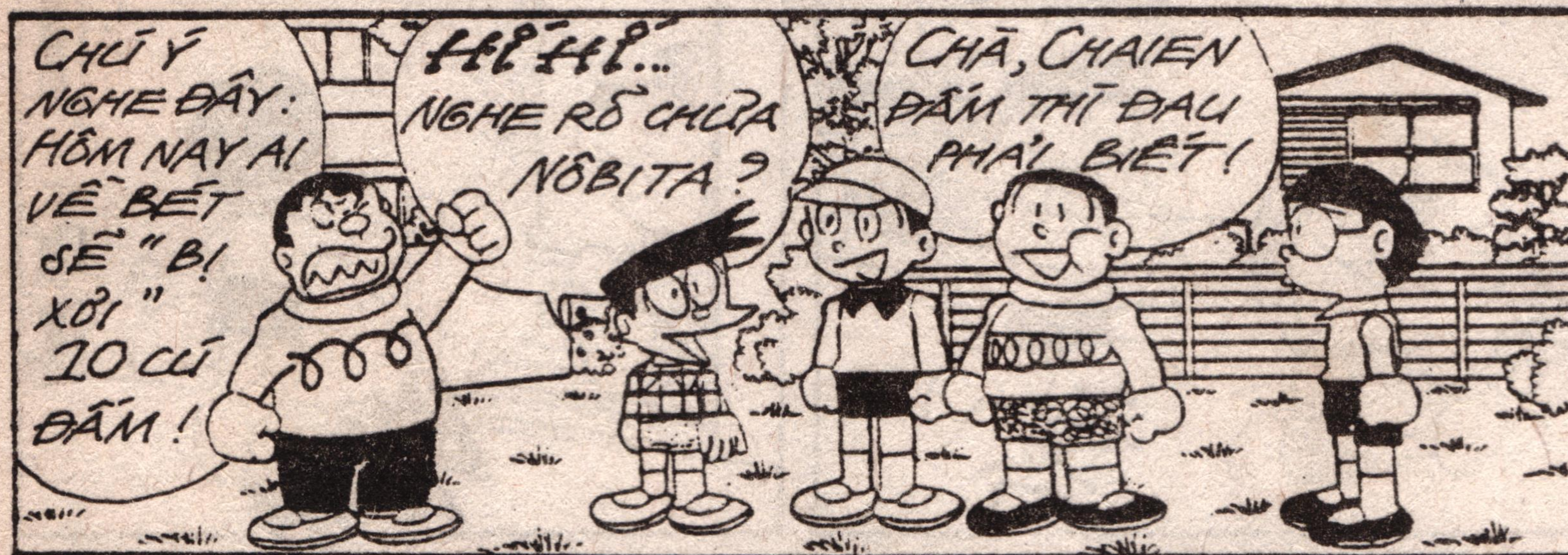

CẬU HOÀN TOÀN CÓ THỂ KHẮC PHỤC CHUYỆN CHẠY CHẬM BẰNG CÁCH DÙNG LOẠI ĂNG-TEN NÀY, BẮT CHƯỚC CHẠY THEO MỘT NGƯỜI KHÁC, CÓ THỂ LỰC TỐT HƠN CẬU!

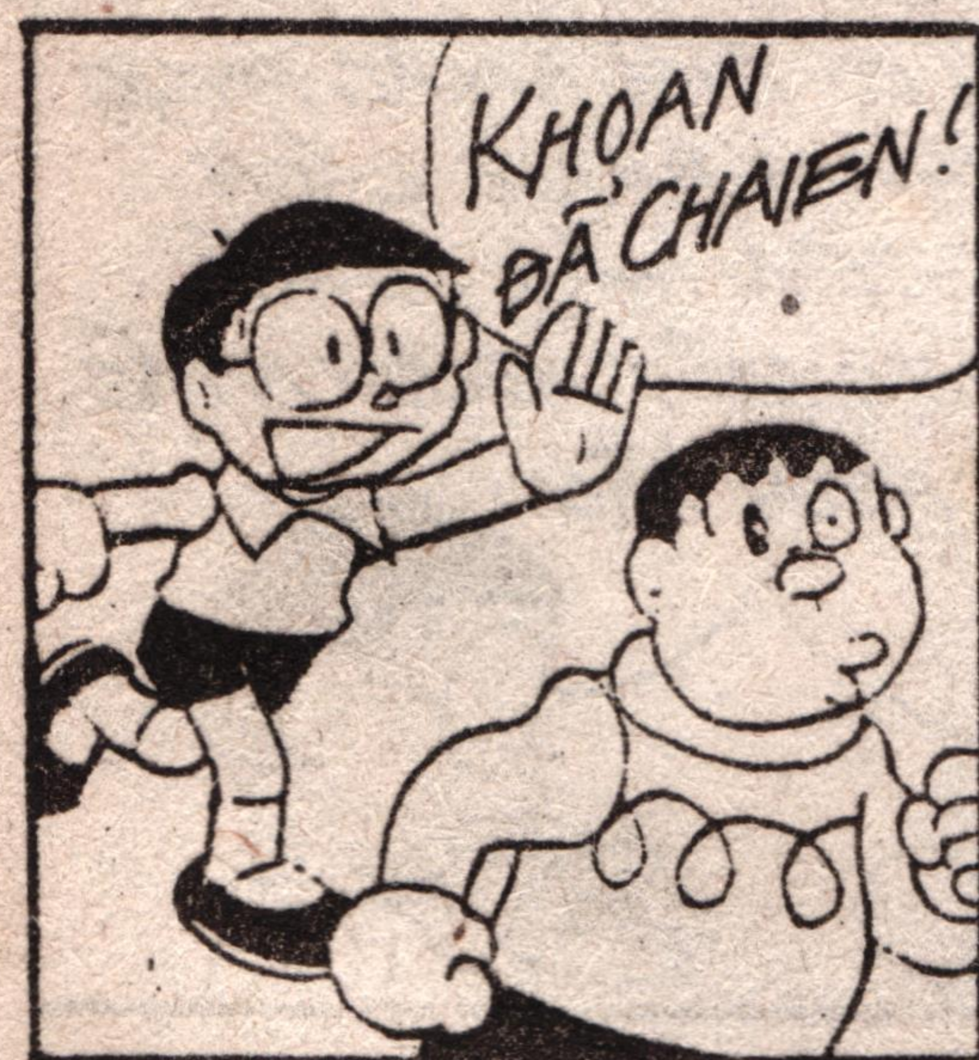

ĐÚNG RỒI! TỚ SẼ GIẤU 1 CÁI TRONG NGƯỜI, CÒN 1 CÁI LÉN GẮN LÊN NGƯỜI CHAIEN!

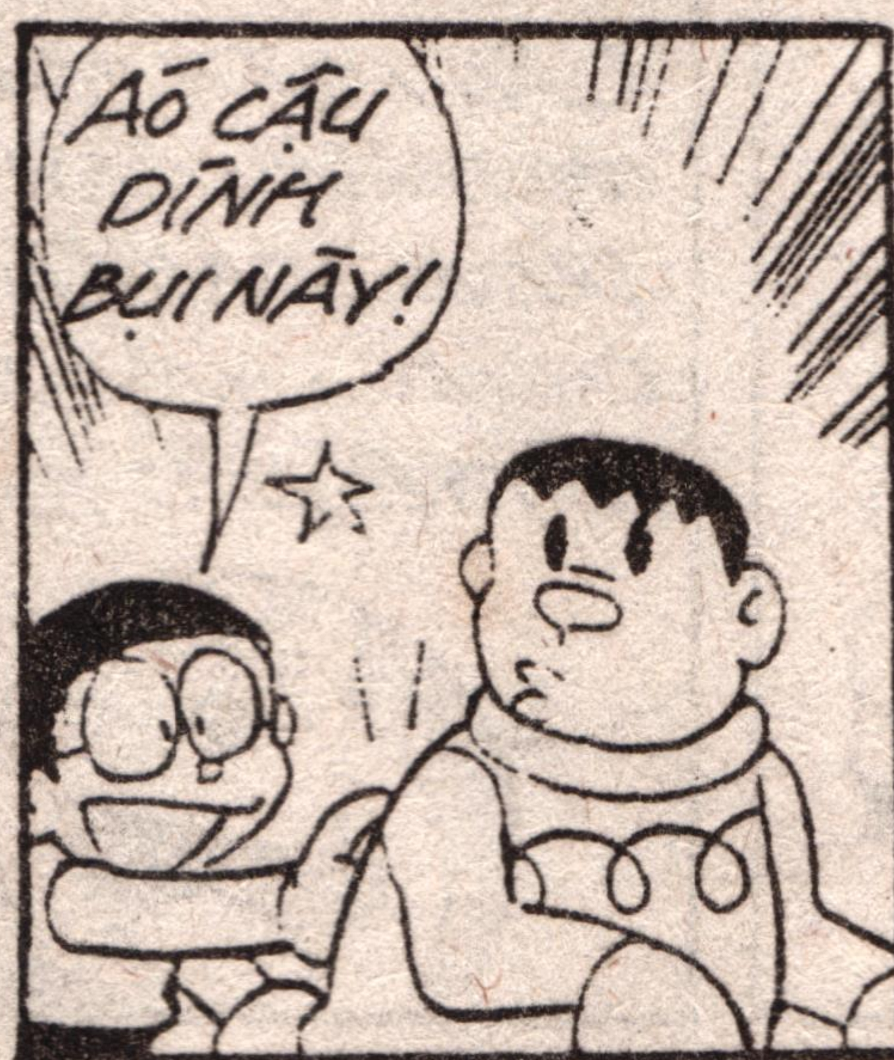

THẾ LÀ KHỎI CẦN TỐN SỨC, TỚ VẪN VỀ ĐÍCH SỚM, CÙNG LÚC VỚI CHAIEN, PHẢI KHÔNG?
PHẢI! NGÀY MAI CẬU CÓ THỂ YÊN TÂM ĐƯỢC RỒI!

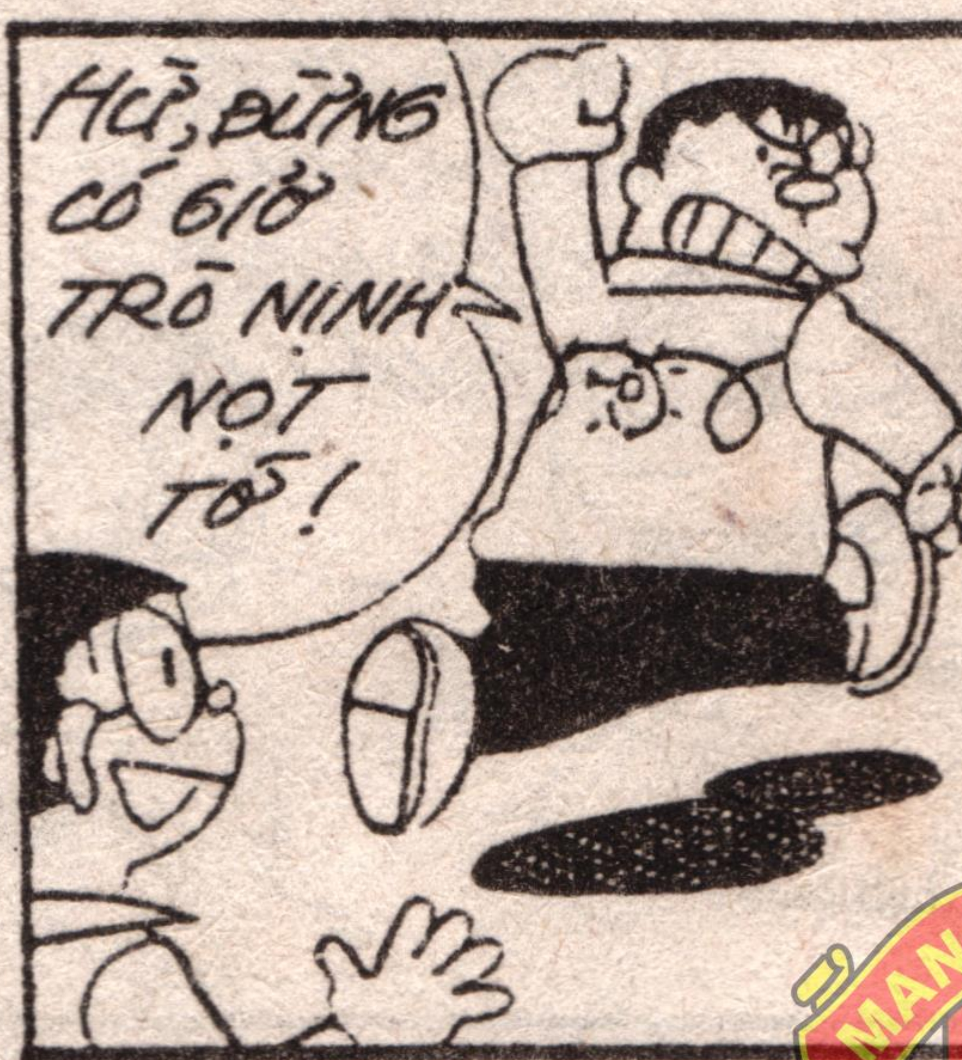

TỚ SỢ CHẠY MARATÔNG QUÁ RỒI!
Ừ, TỚ CŨNG ỚN QUÁ...

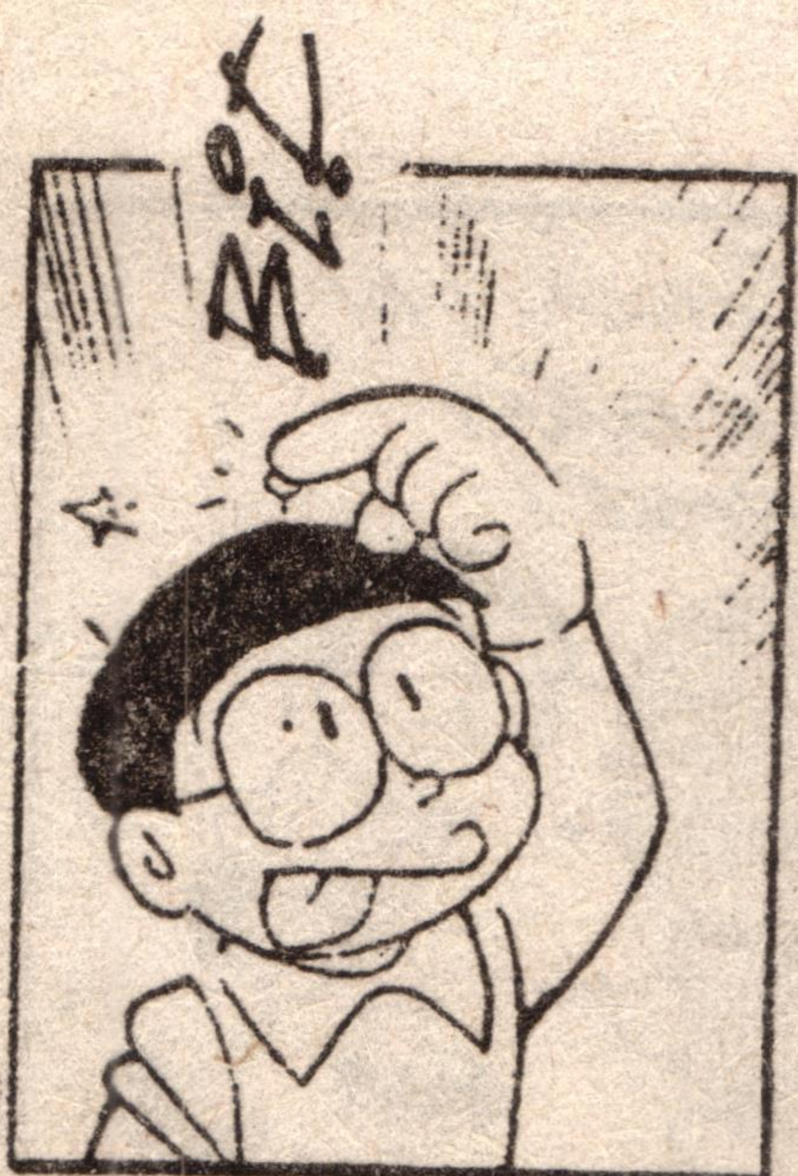
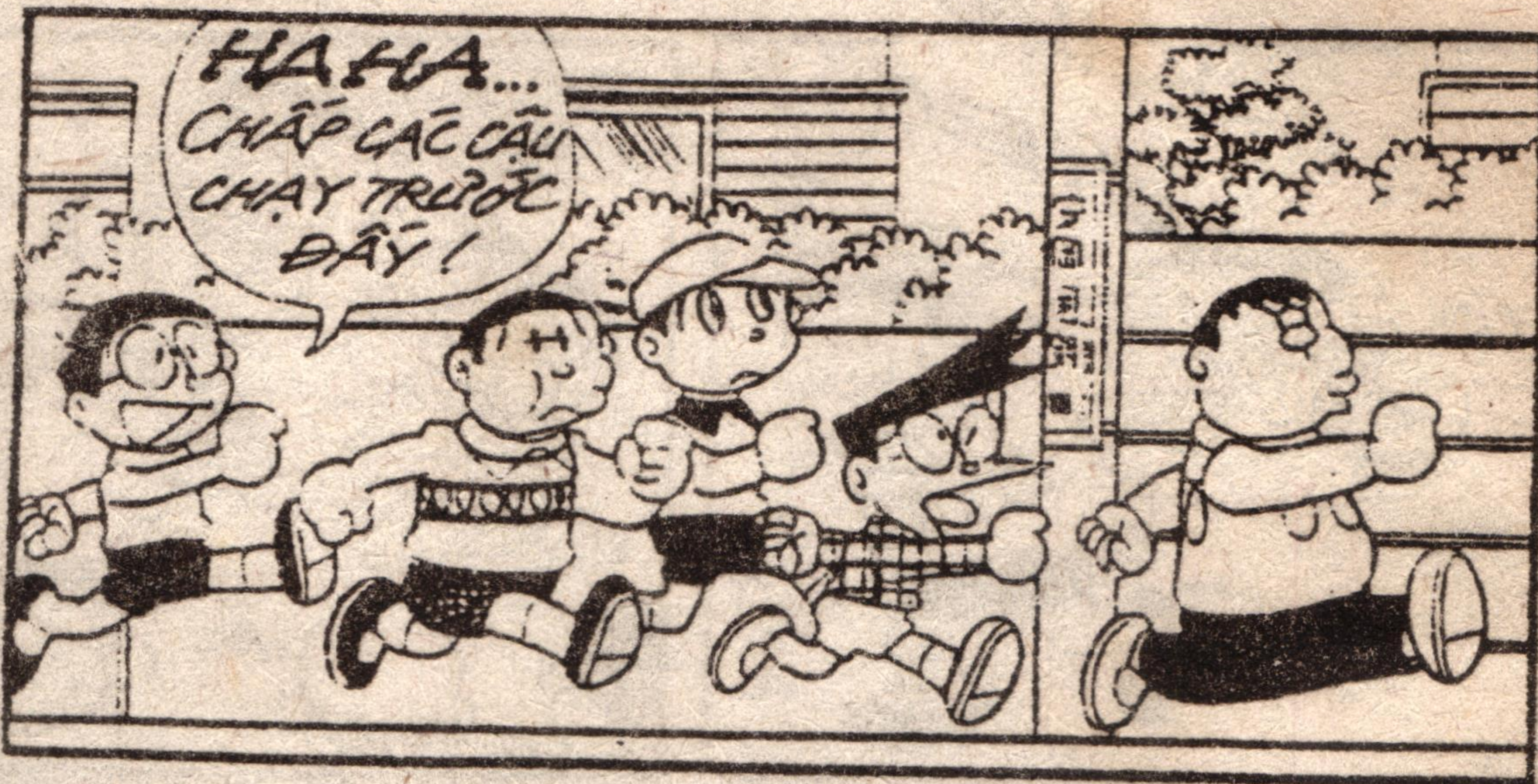
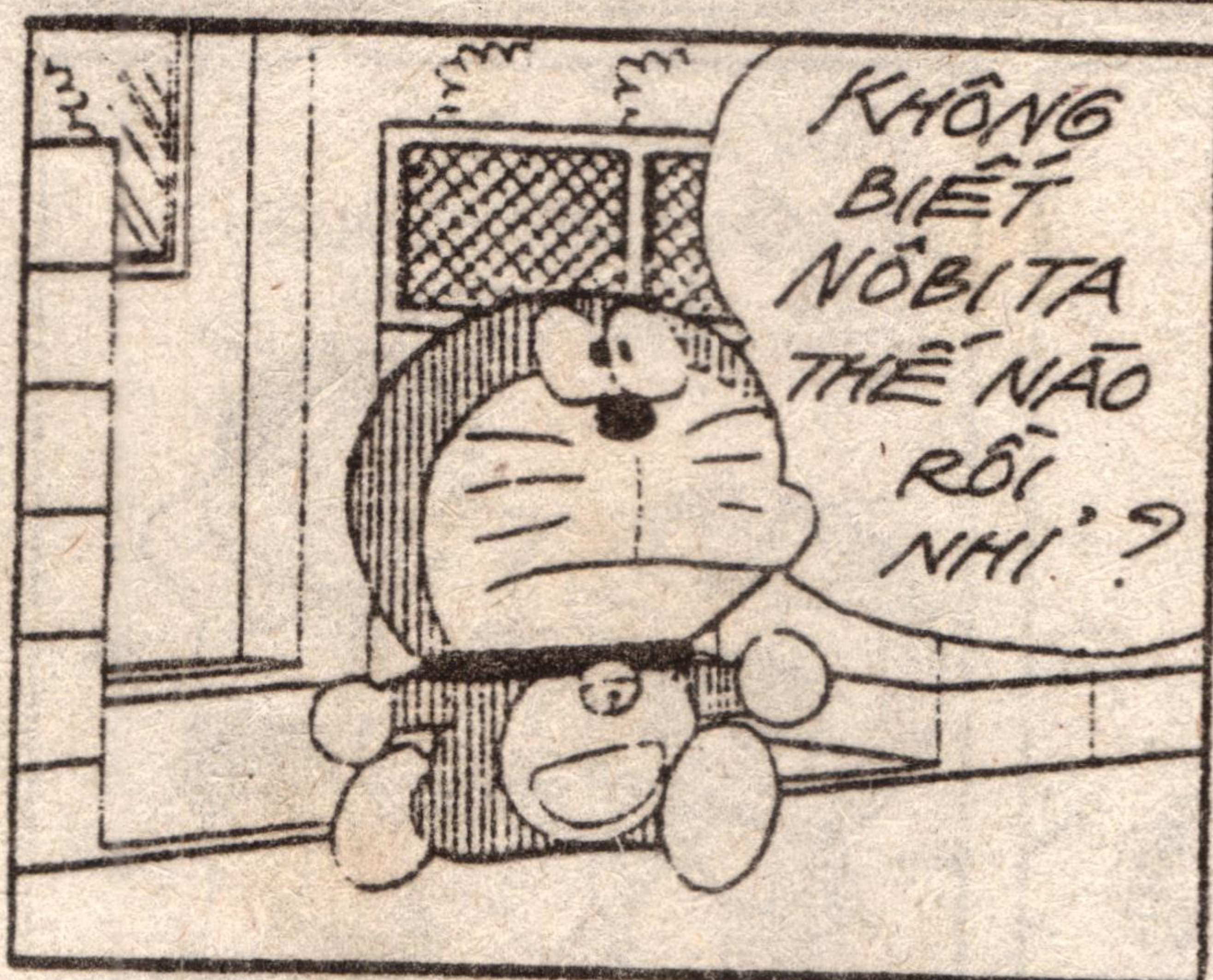
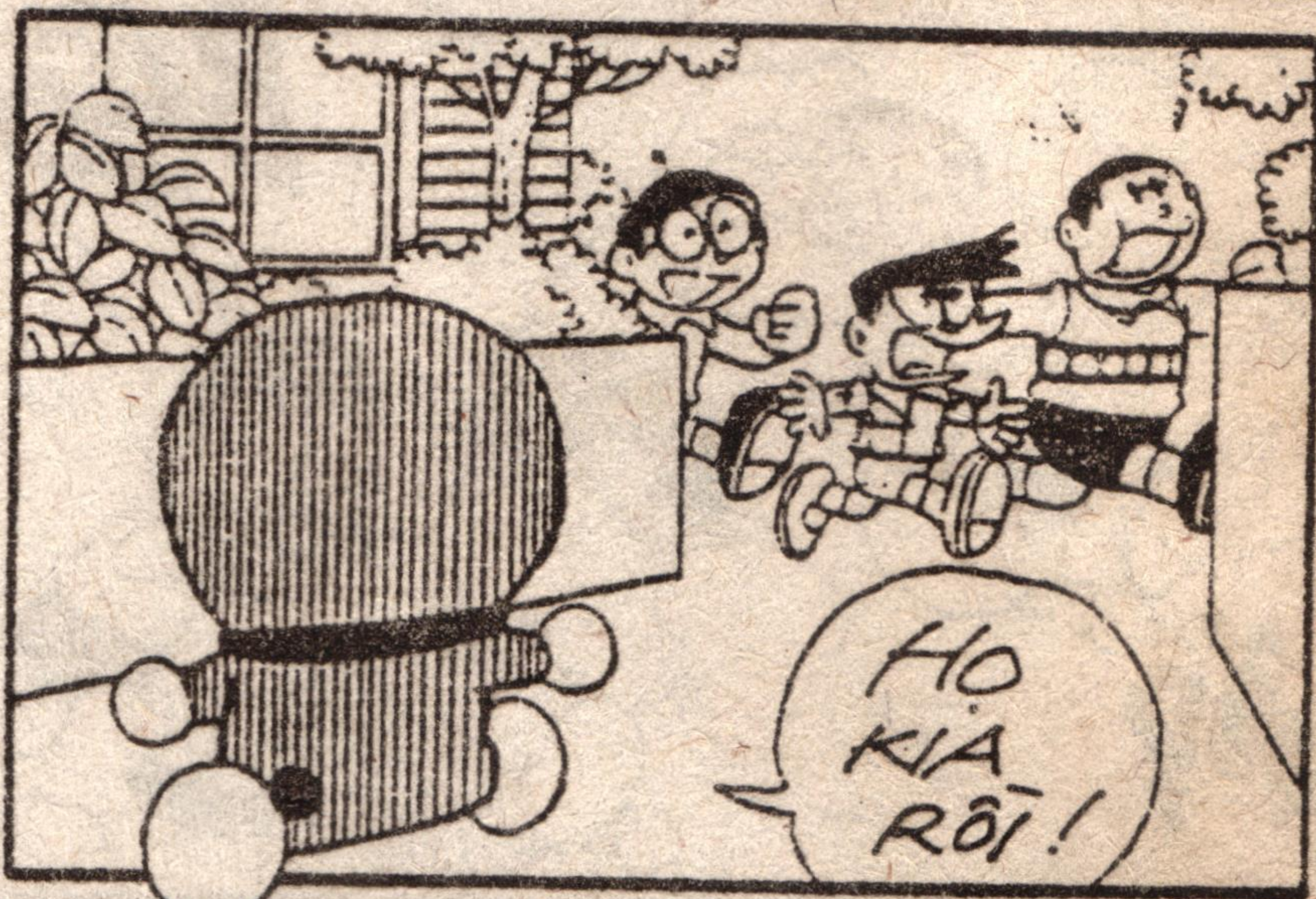
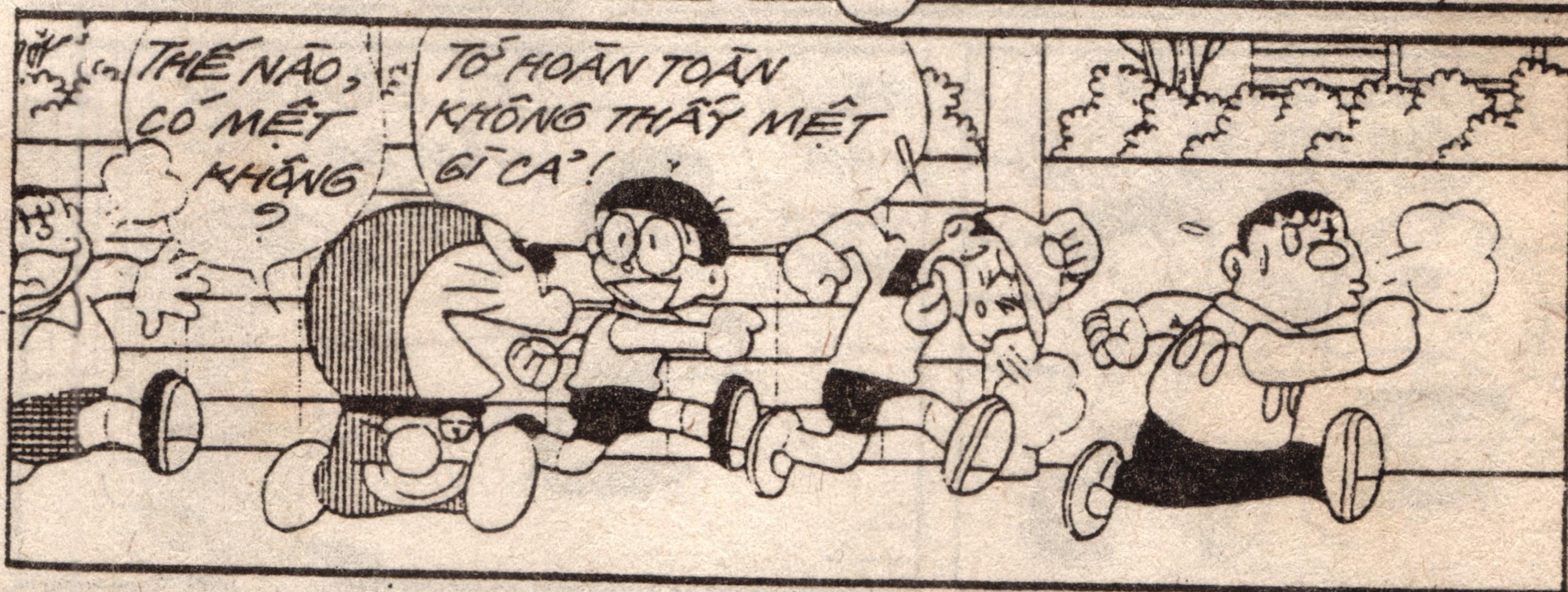
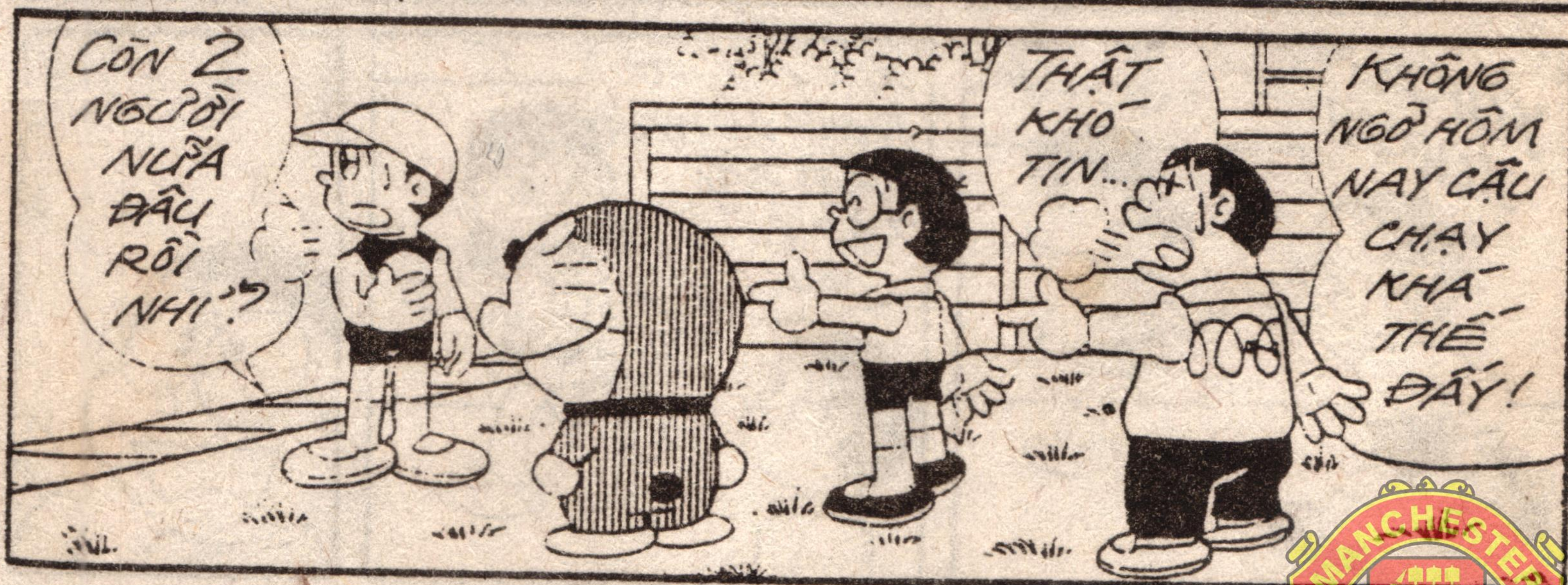

CÒN TỚ LẠI RẤT MÊ CHẠY!

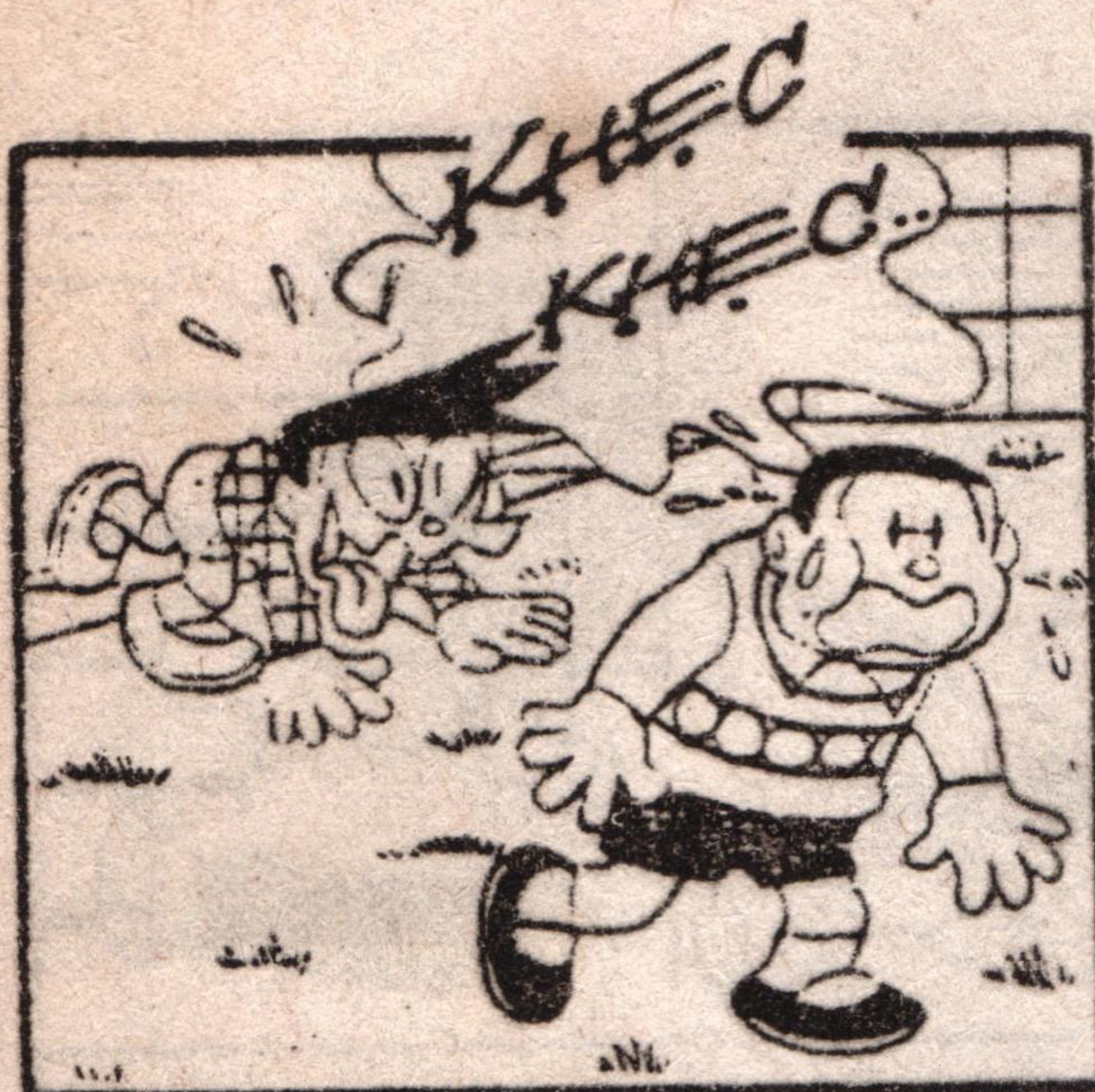

CHÚ Ý NGHE ĐÂY: HÔM NAY AI VỀ BÉT SẼ "BỊ XƠI" 10 CÚ ĐẤM!
HI HI... NGHE RÕ CHƯA NÔBITA?
CHÀ, CHAIEN ĐẤM THÌ ĐAU PHẢI BIẾT!

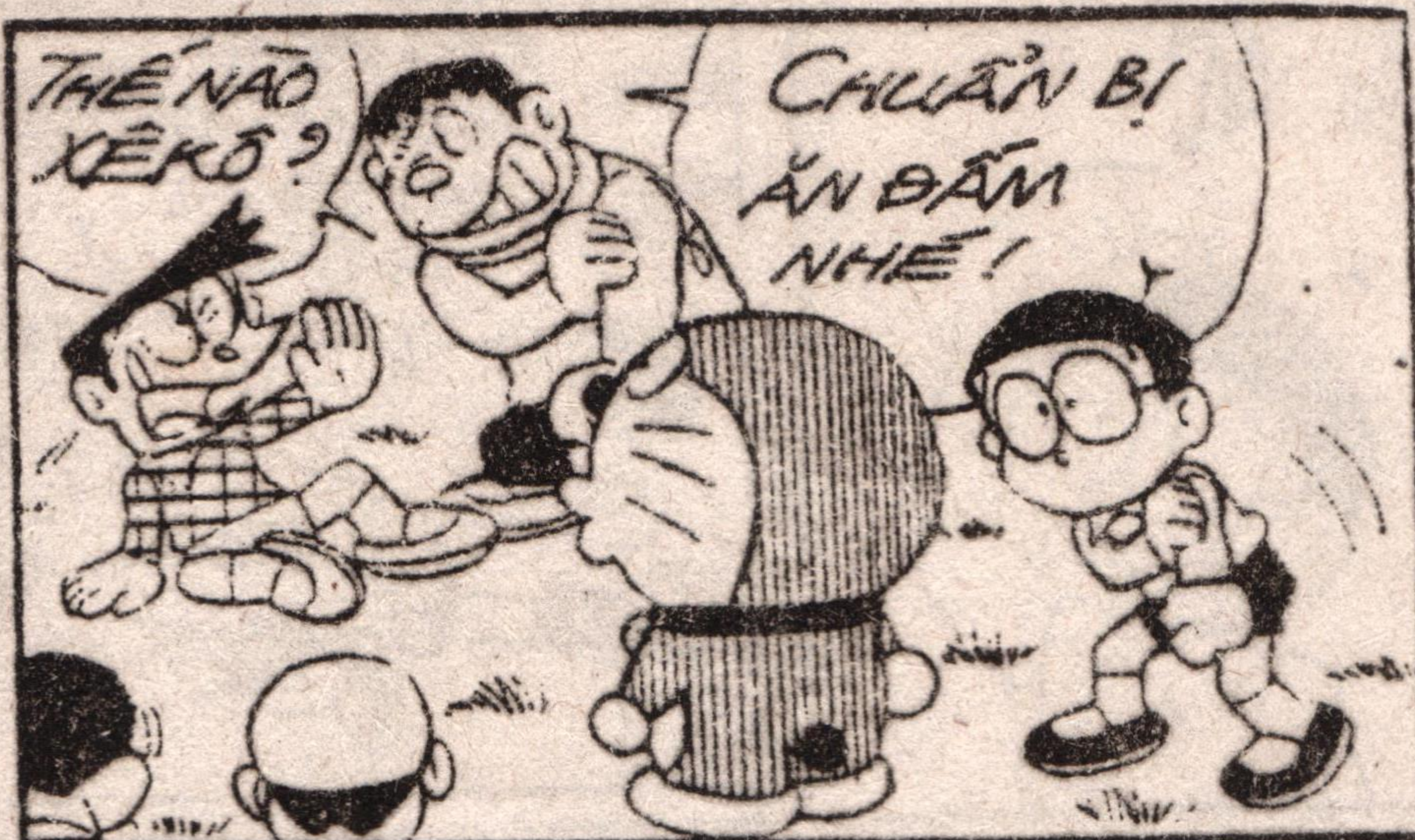

KHOAN ĐÃ CHAIEN!

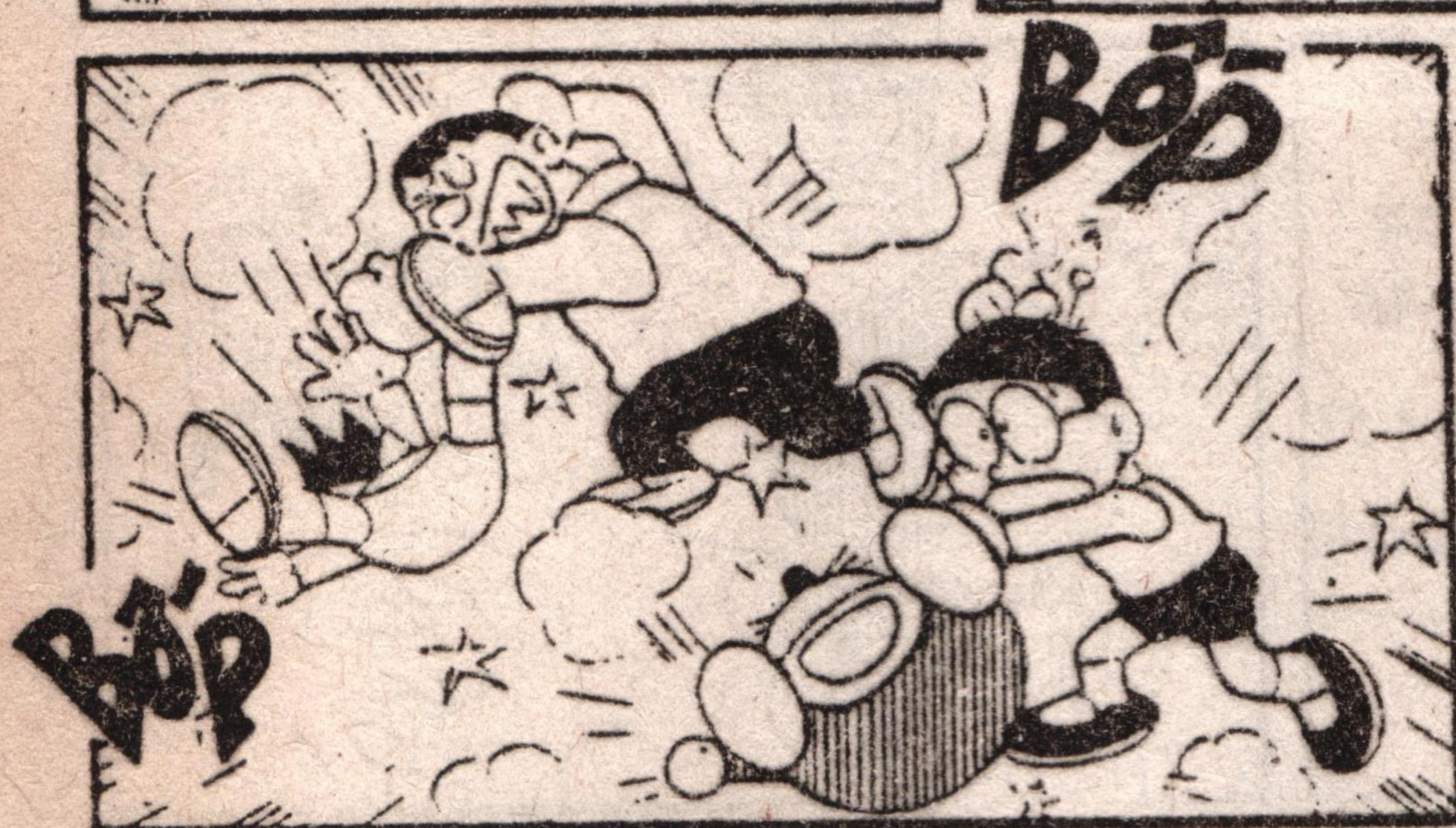

ÁO CẬU DÍNH BỤI NÀY!

HỪ, ĐỪNG CÓ GIỞ TRÒ NỊNH NỌT TỚ!

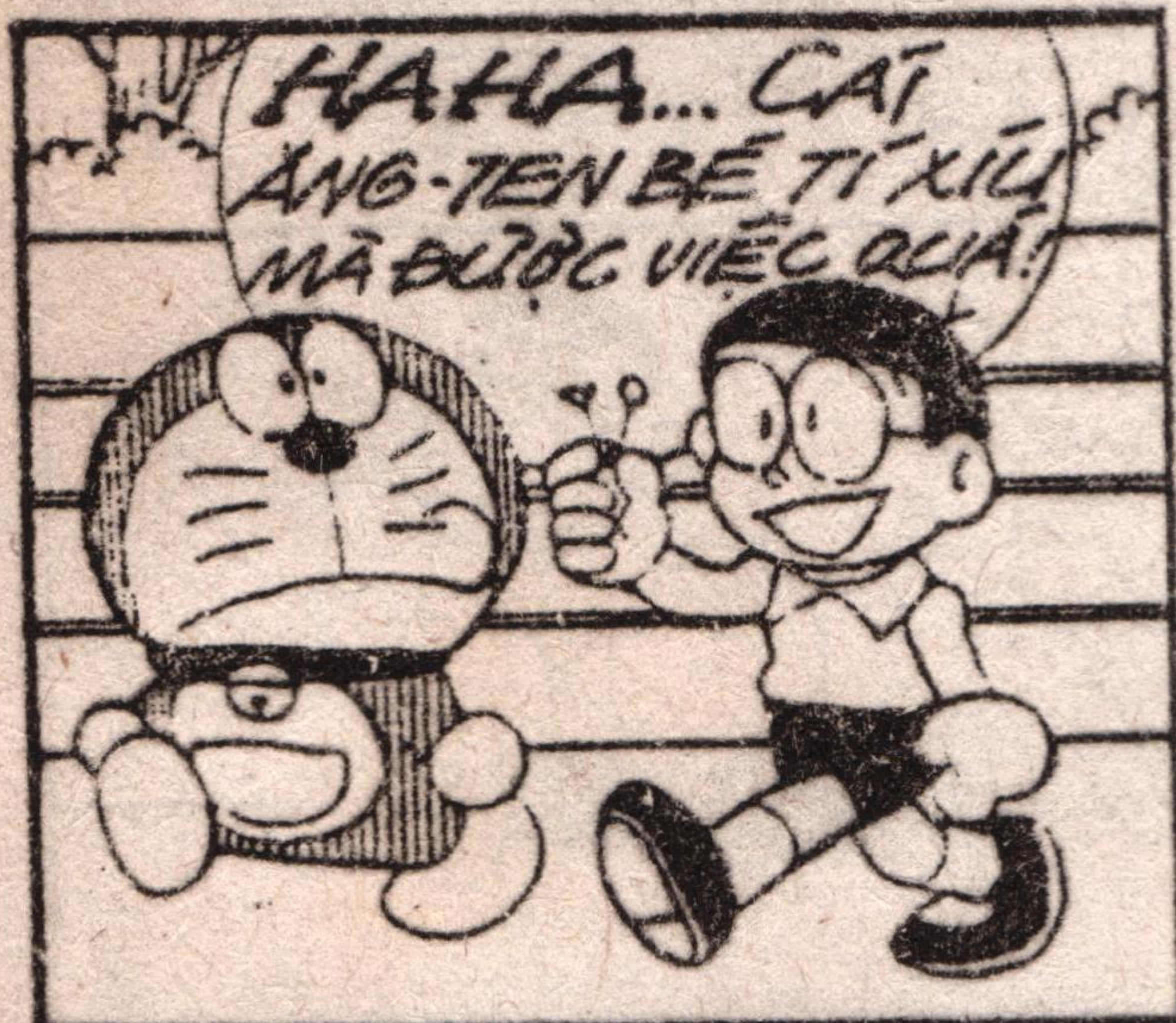

BỐP

HAHA... CHẤP CÁC CẬU CHẠY TRƯỚC ĐẤY!

KHÔNG BIẾT NÔBITA THẾ NÀO RỒI NHỈ?

HỌ KIA RỒI!

THẾ NÀO, CÓ MỆT KHÔNG?
TỚ HOÀN TOÀN KHÔNG THẤY MỆT GÌ CẢ!

KHÔNG NGỜ HÔM NAY CẬU CHẠY KHÁ THẾ ĐẤY!
THẬT KHÓ TIN...
CÒN 2 NGƯỜI NỮA ĐÂU RỒI NHỈ?

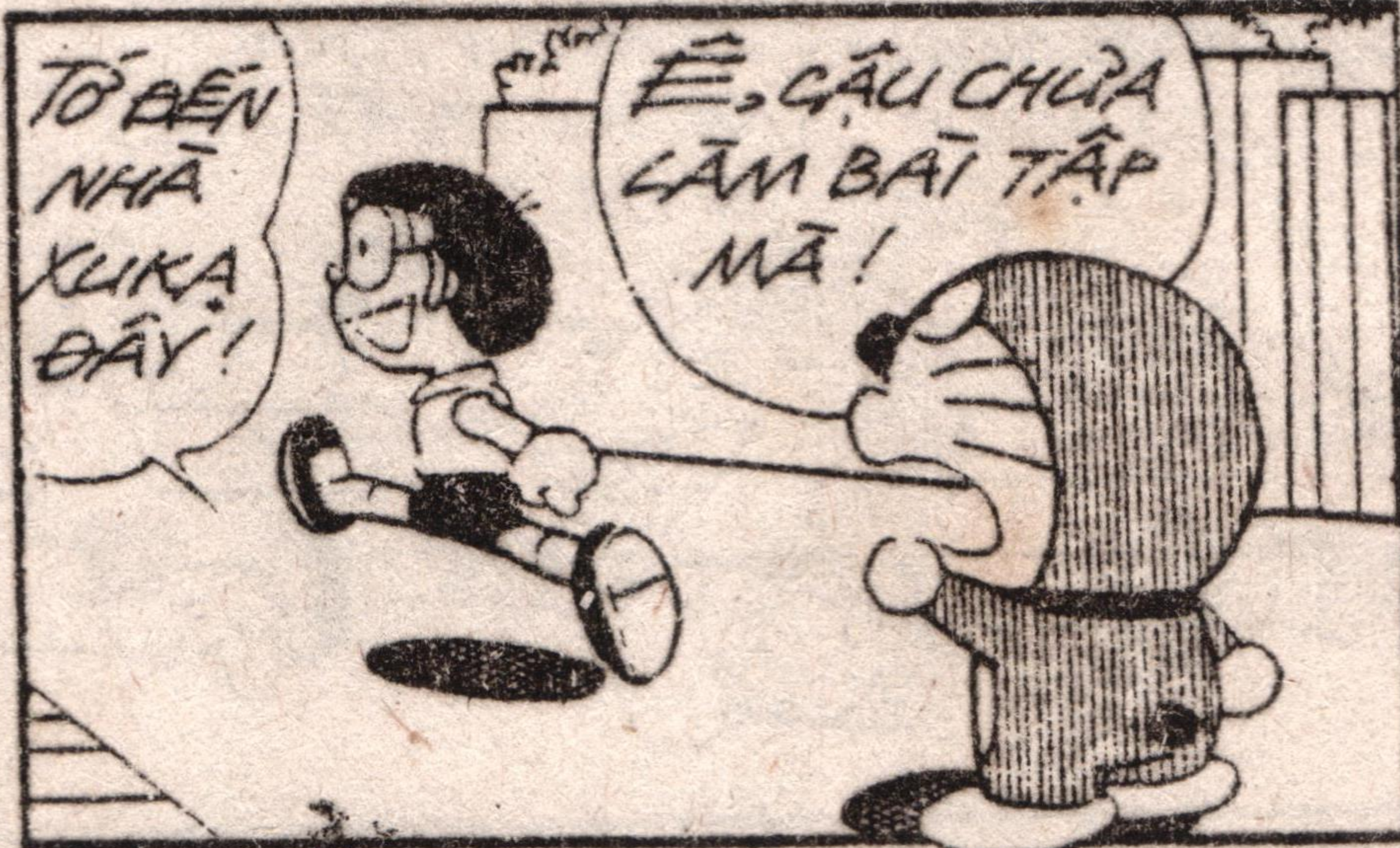

KHẸC
KHẸC...

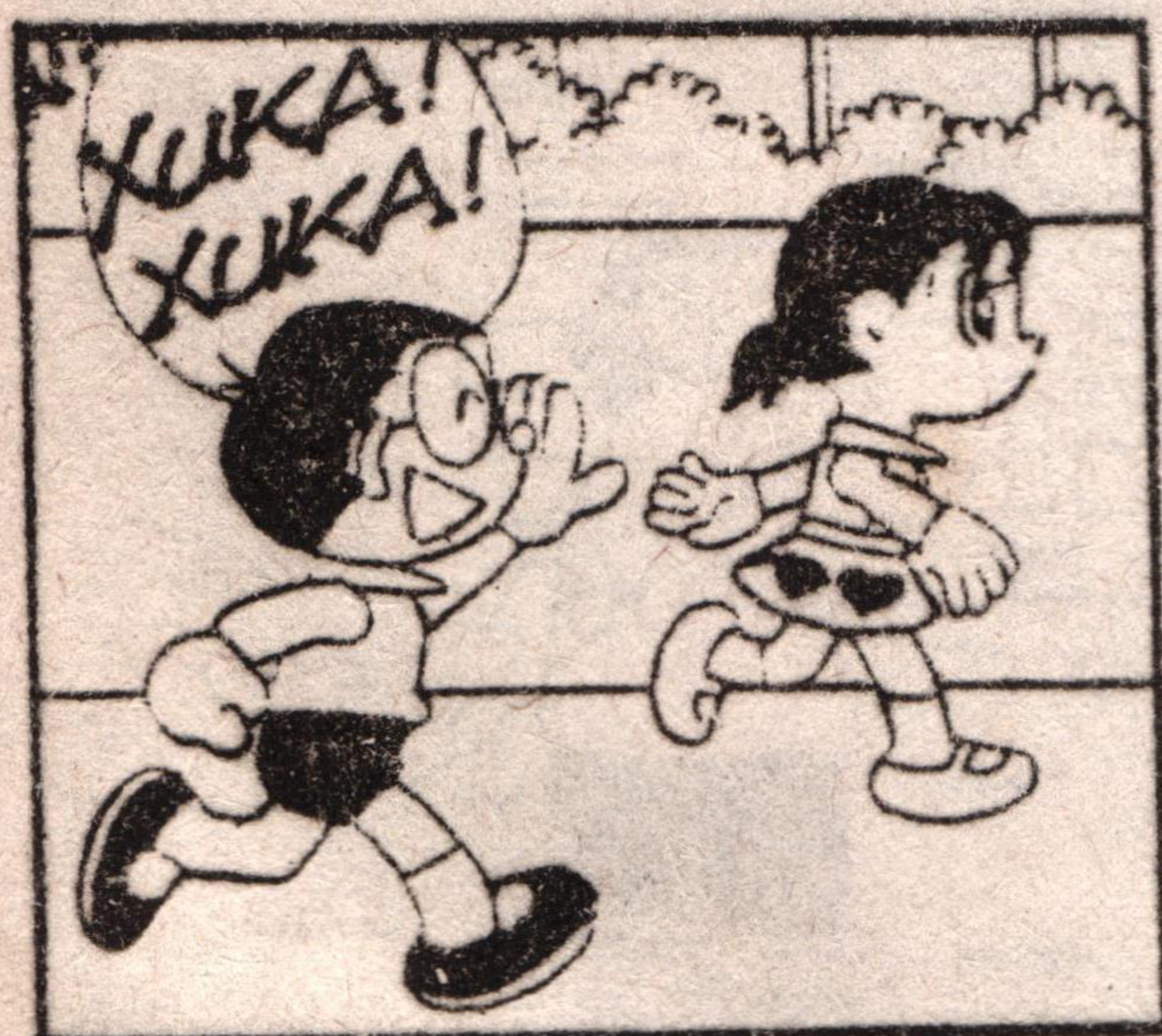

THẾ NÀO XÊKÔ?
CHUẨN BỊ ĂN ĐẤM NHÉ!

BỐP
BỐP

XIN LỖI. TỚ QUÊN TẮT CÔNG TẮC ĂNG-TEN!

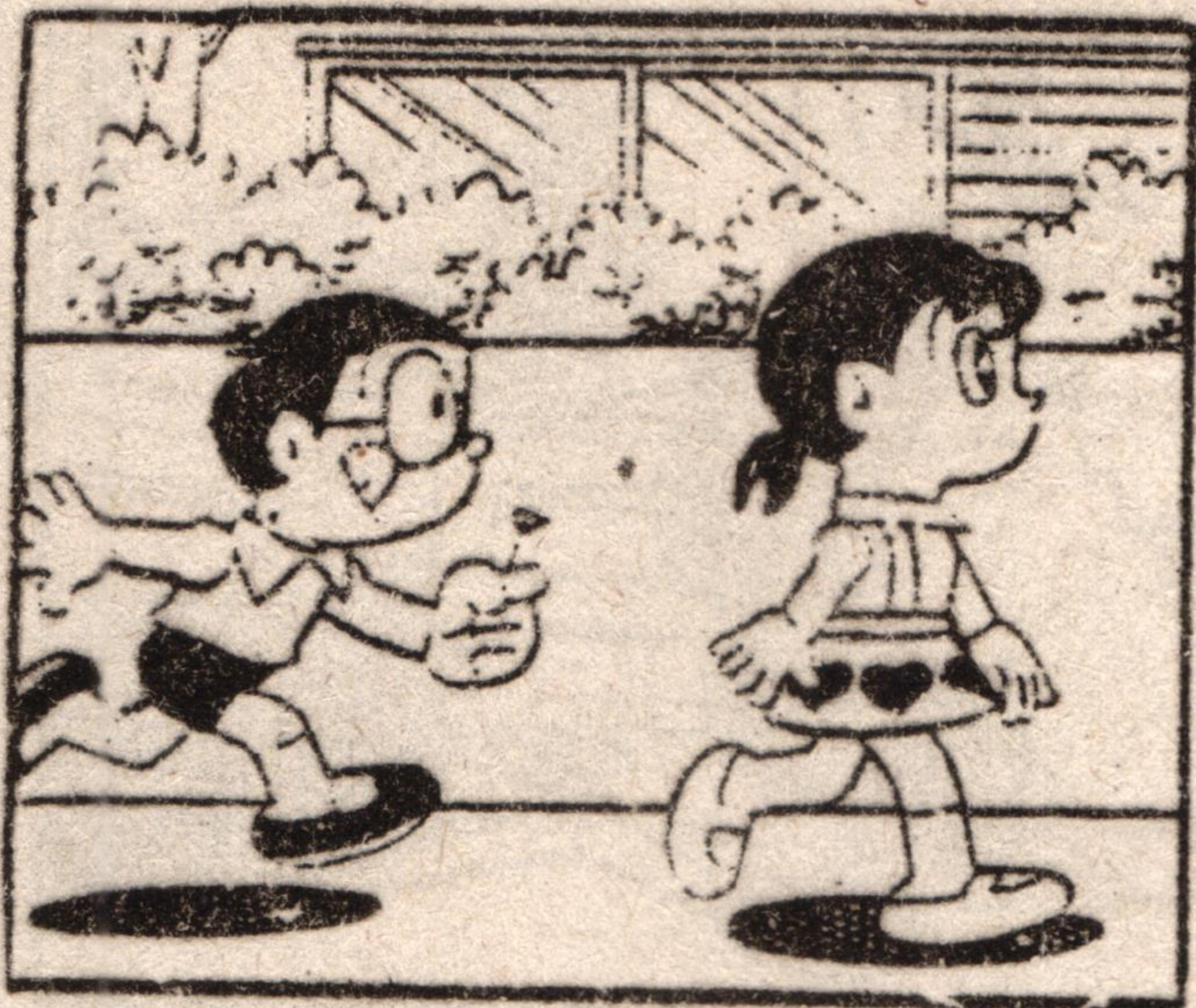

HAHA... CÁI ĂNG-TEN BÉ TÍ XÍU MÀ ĐƯỢC VIỆC QUÁ!

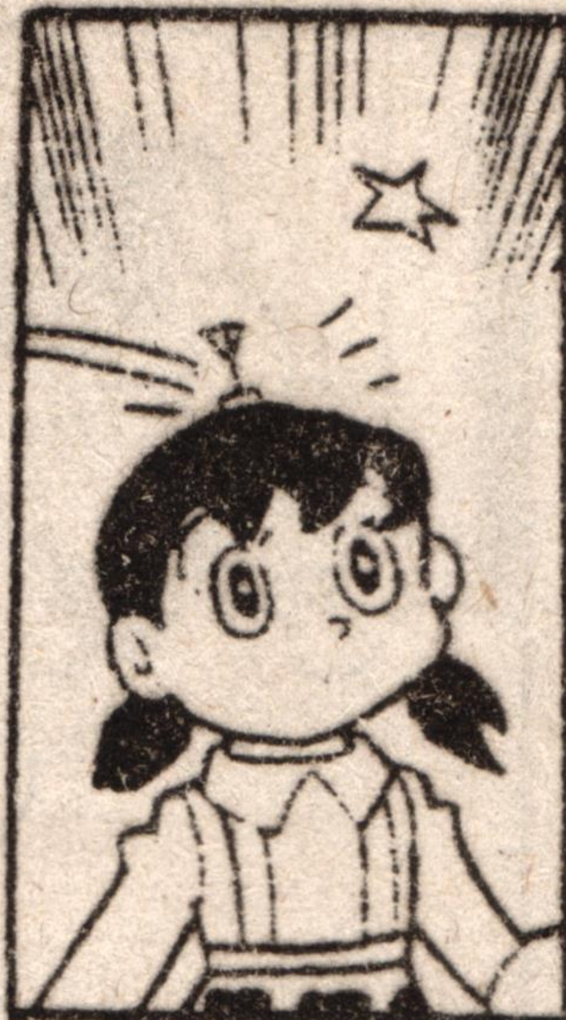

Ê, CẬU CHƯA LÀM BÀI TẬP MÀ!
TỚ ĐẾN NHÀ XUKA ĐÂY!

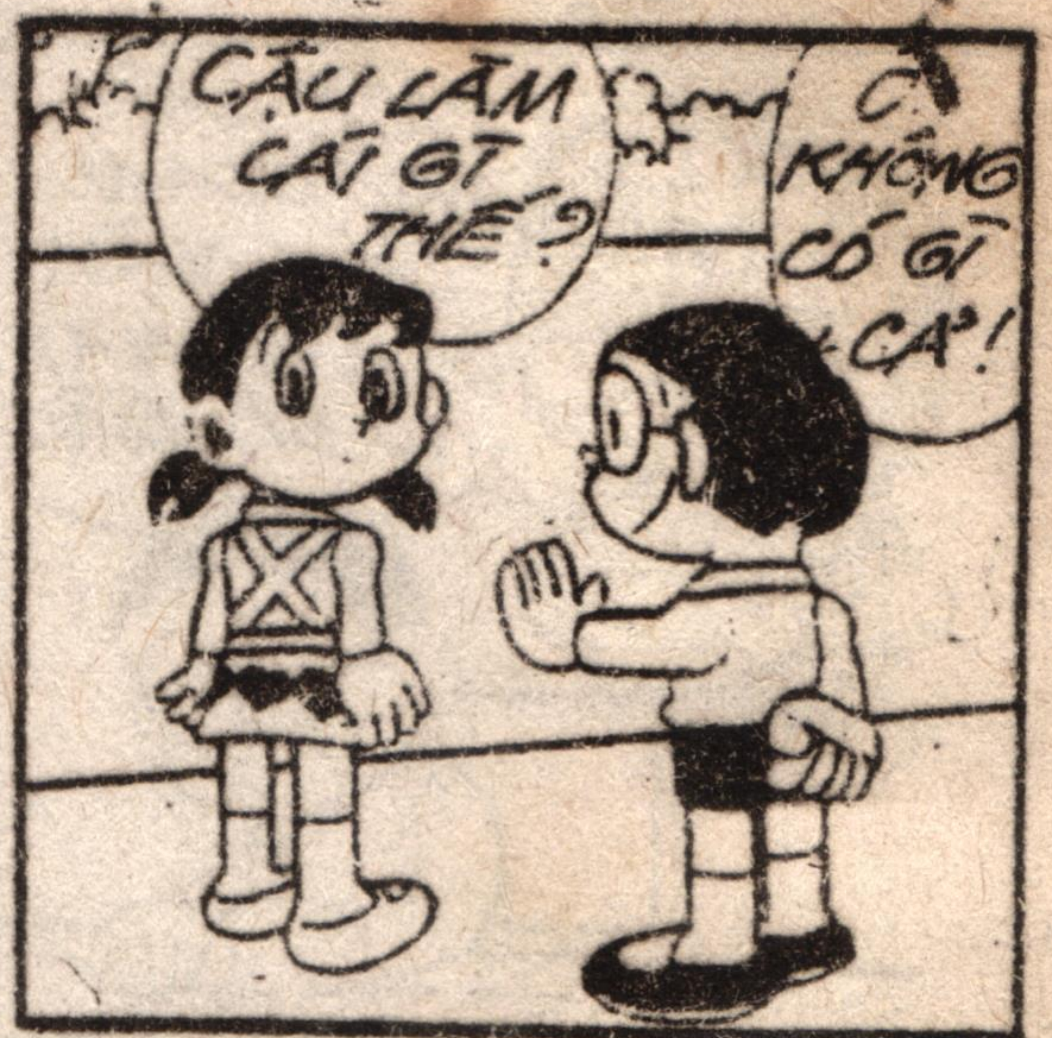

XUKA! XUKA!

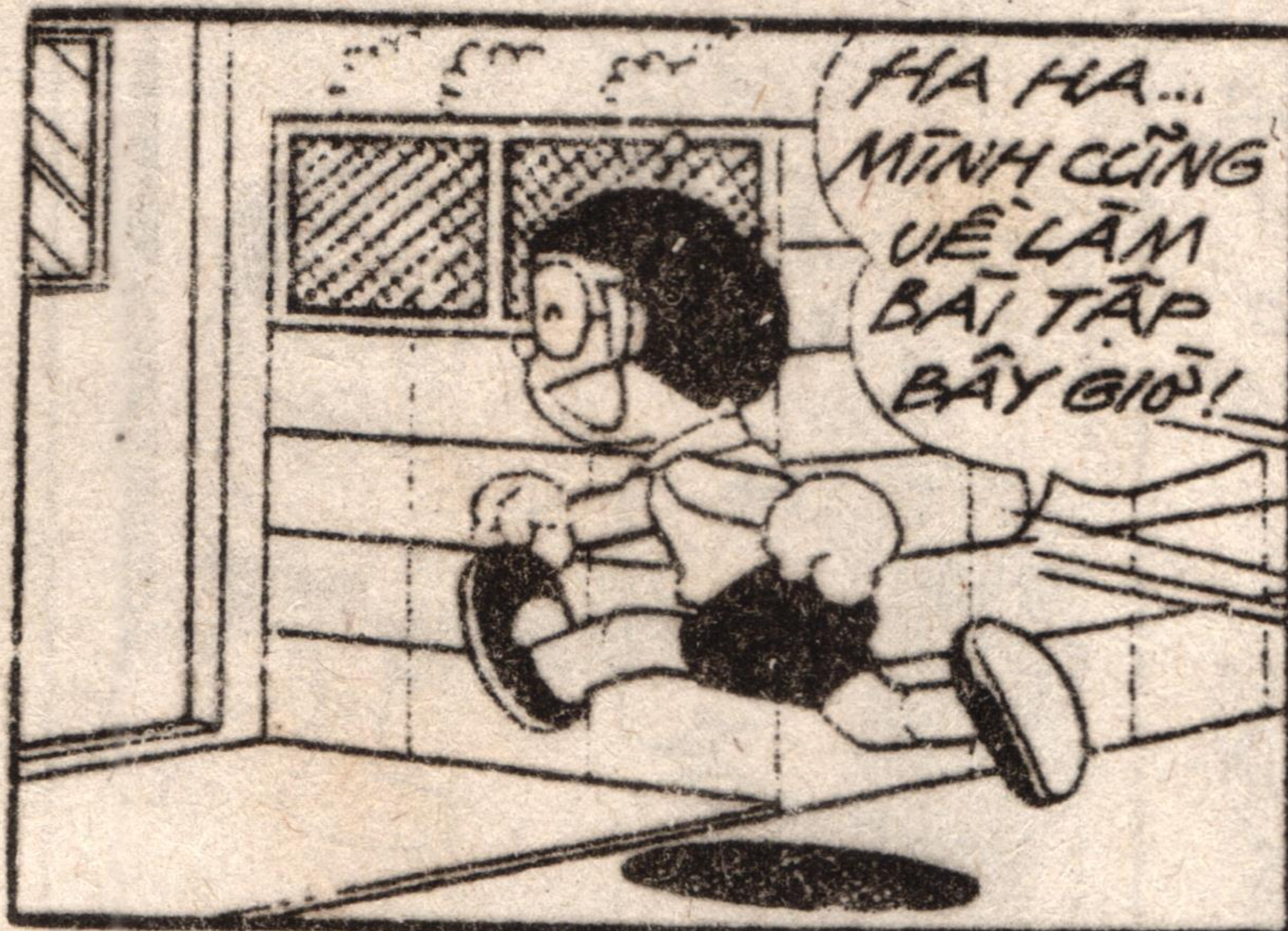

XIN LỖI, TỚ PHẢI VỀ NHÀ LÀM BÀI TẬP BÂY GIỜ!

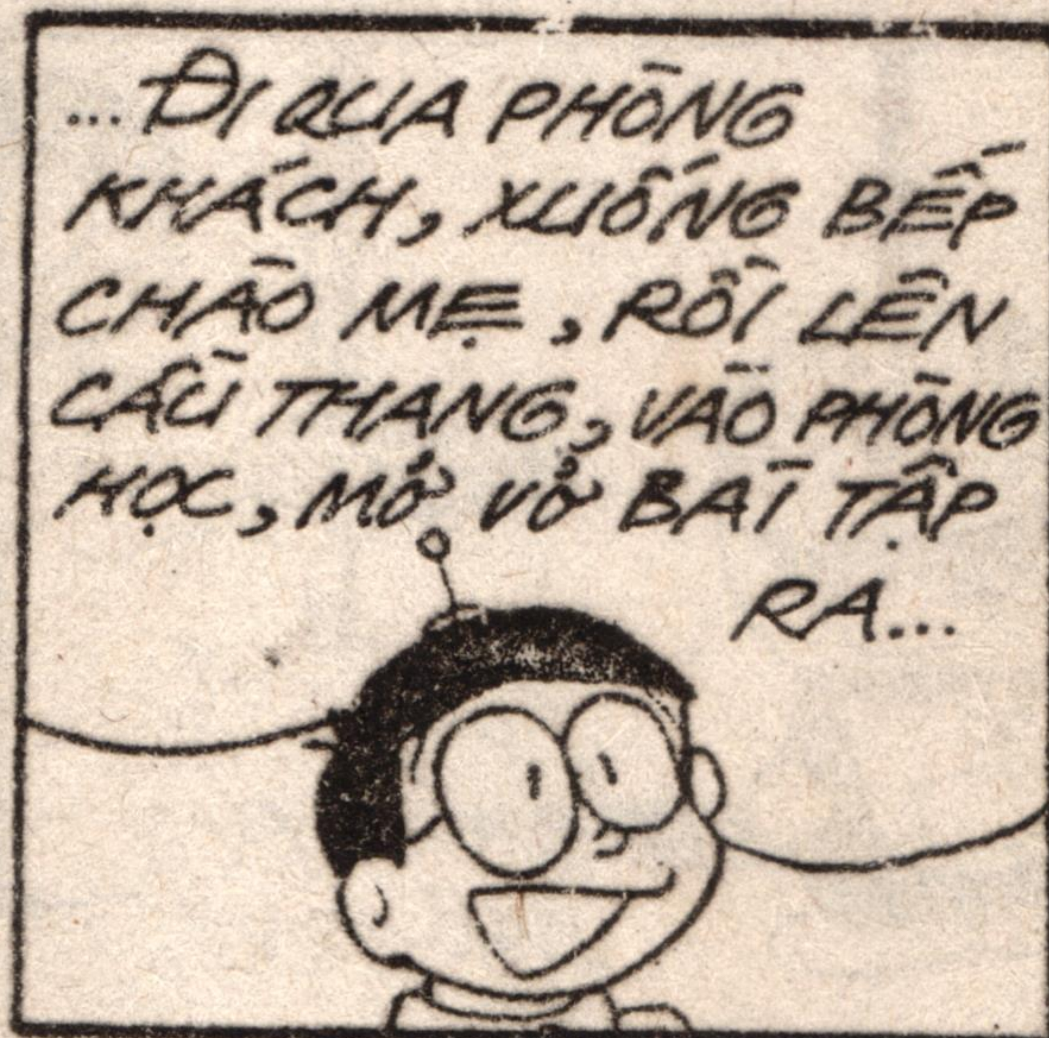

CẬU LÀM CÁI GÌ THẾ?
C... KHÔNG CÓ GÌ CẢ!

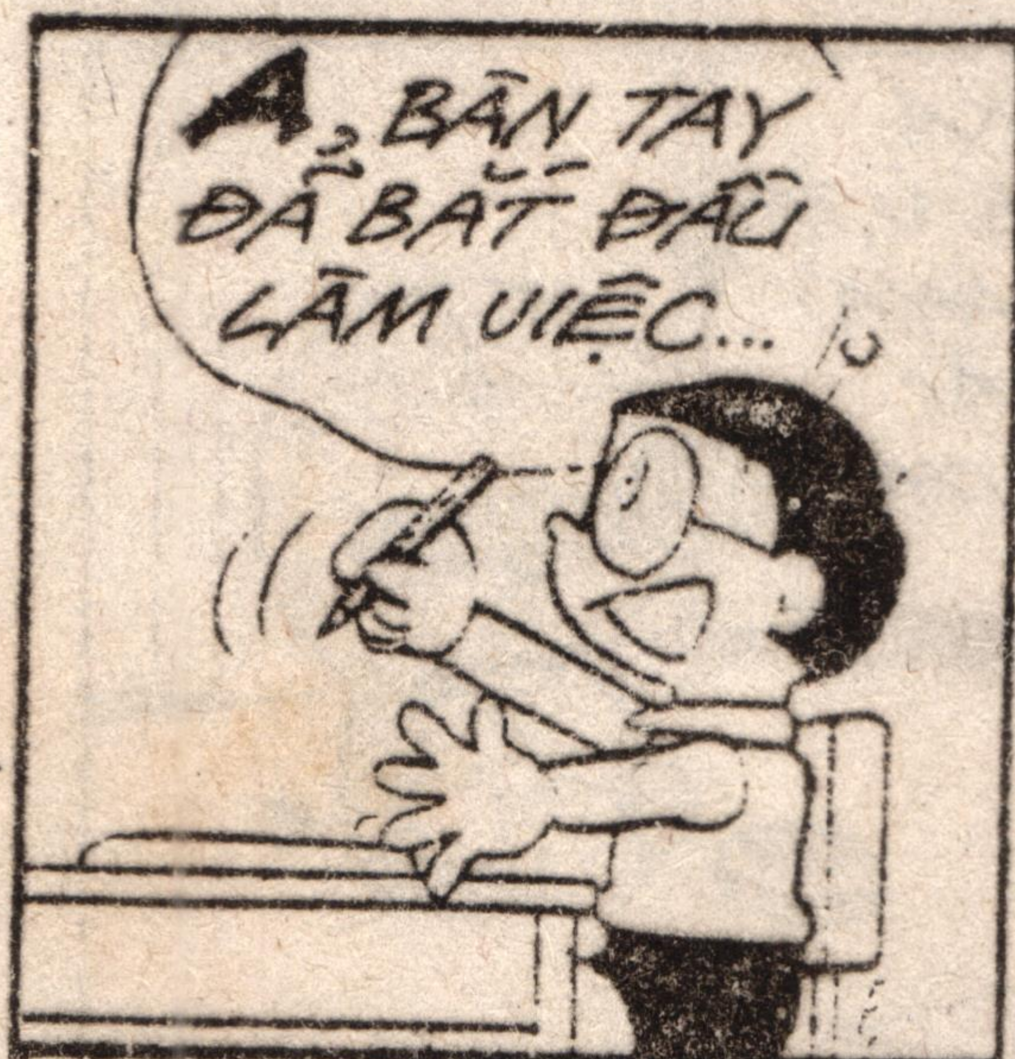

HA HA... MÌNH CŨNG VỀ LÀM BÀI TẬP BÂY GIỜ!

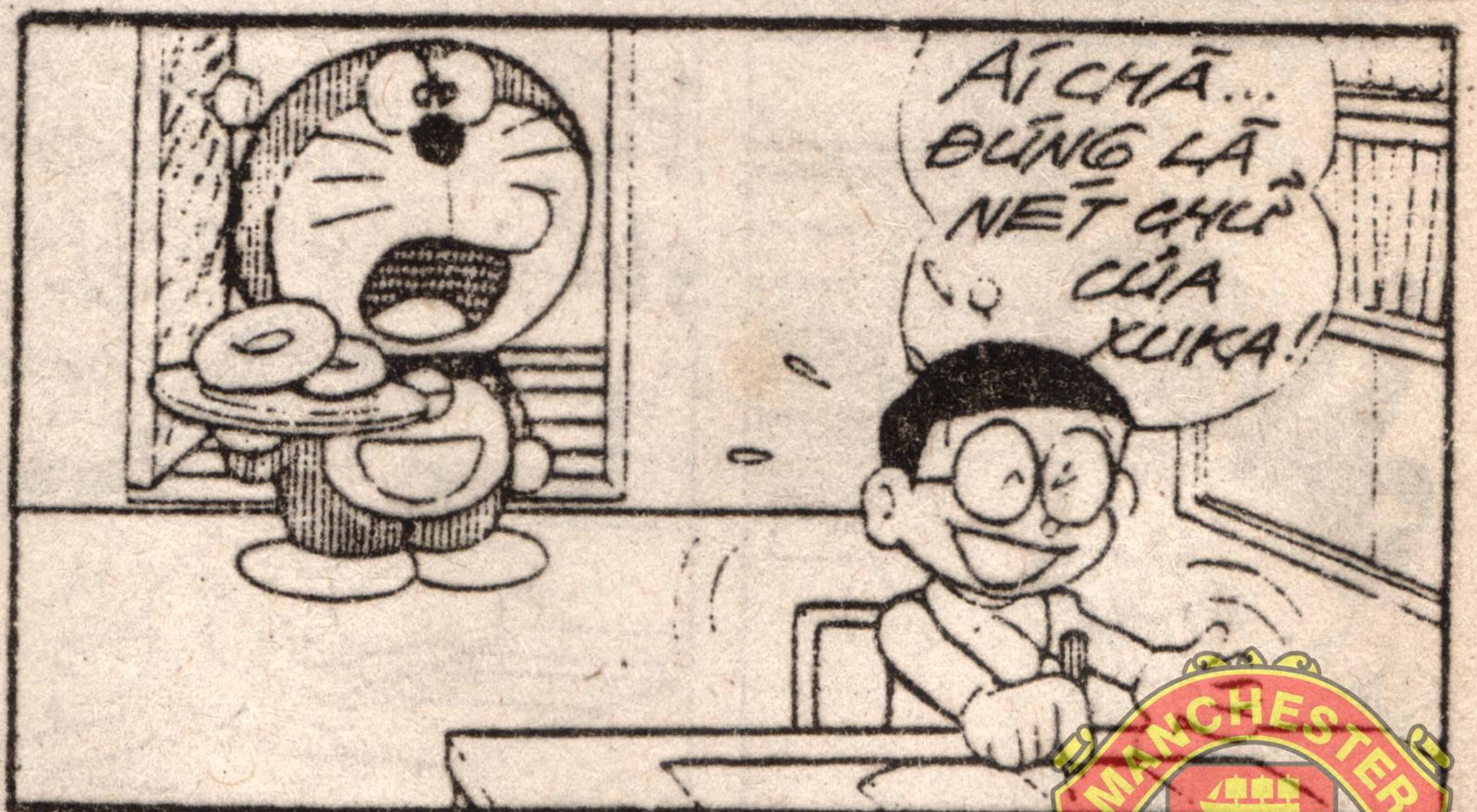

GIỜ NÀY CHẮC XUKA ĐÃ VỀ ĐẾN NHÀ...

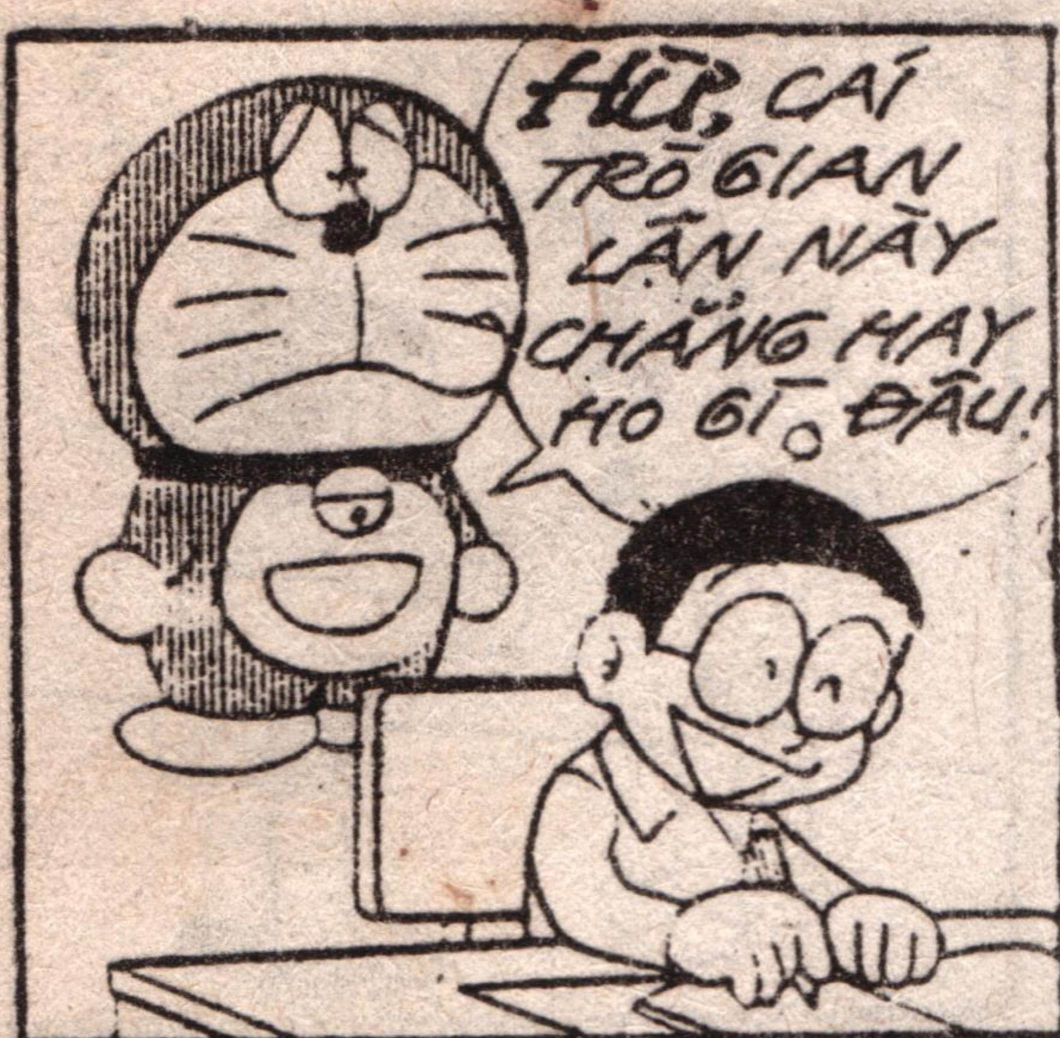

MÌNH HÌNH DUNG THẤY CÔ ẤY ĐANG MỞ CỬA...
...BƯỚC VÀO NHÀ...

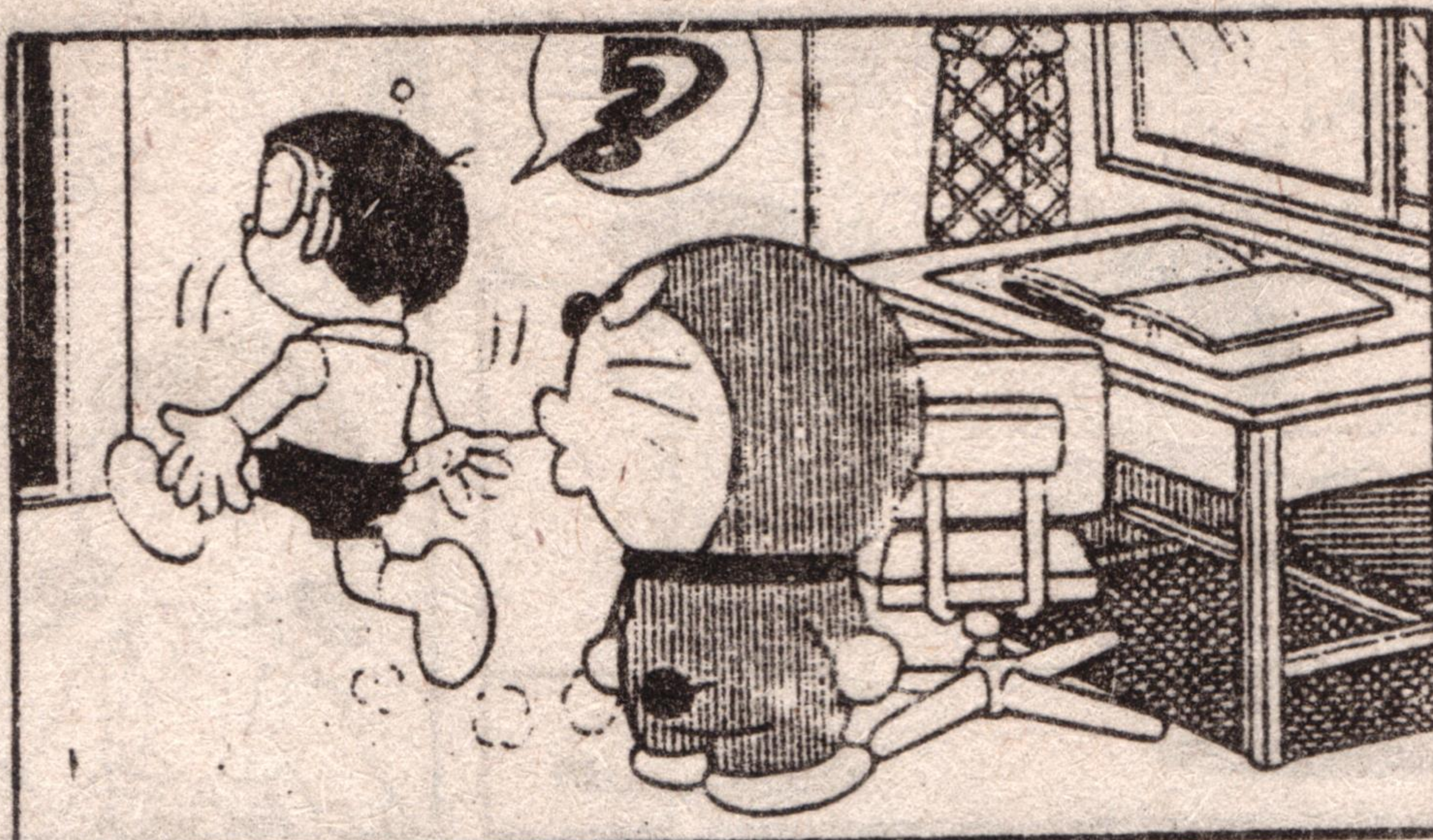

...ĐI QUA PHÒNG KHÁCH, XUỐNG BẾP CHÀO MẸ, RỒI LÊN CẦU THANG, VÀO PHÒNG HỌC, MỞ VỞ BÀI TẬP RA...

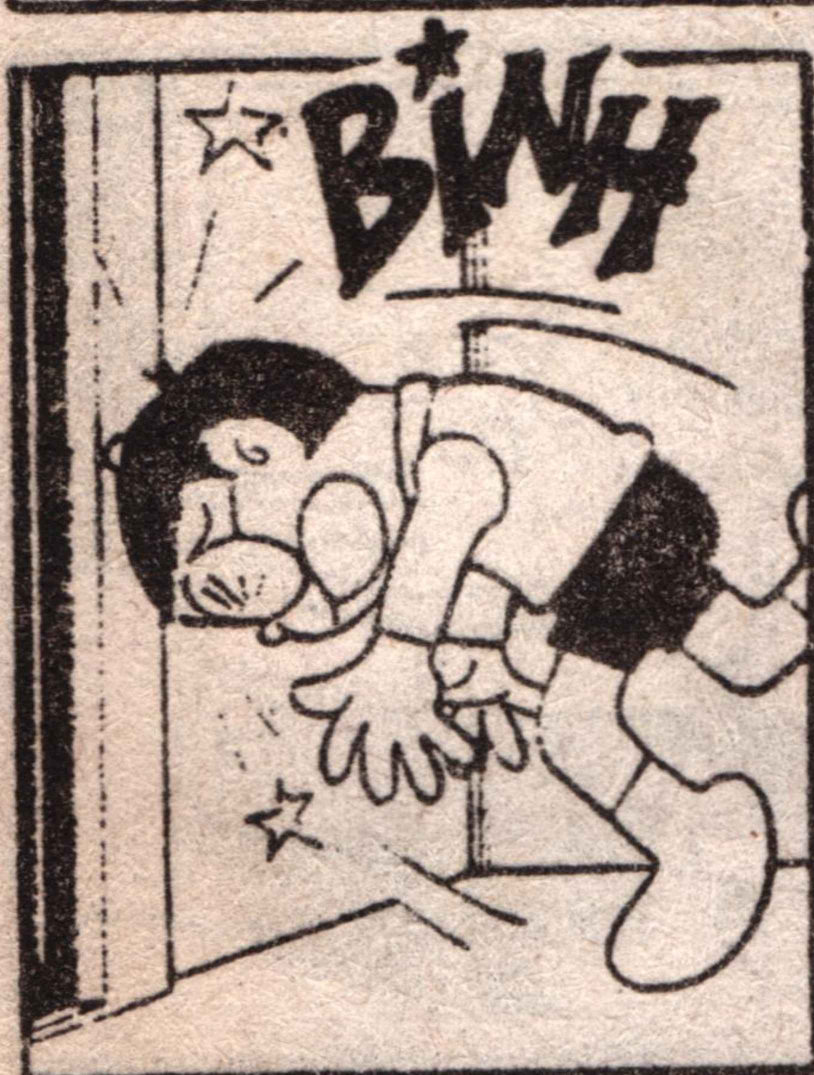

BÂY GIỜ BẤM NÚT CÔNG TẮC ĂNG-TEN ĐƯỢC RỒI...

A, BÀN TAY ĐÃ BẮT ĐẦU LÀM VIỆC...

ÁI CHÀ... ĐÚNG LÀ NÉT CHỮ CỦA XUKA!

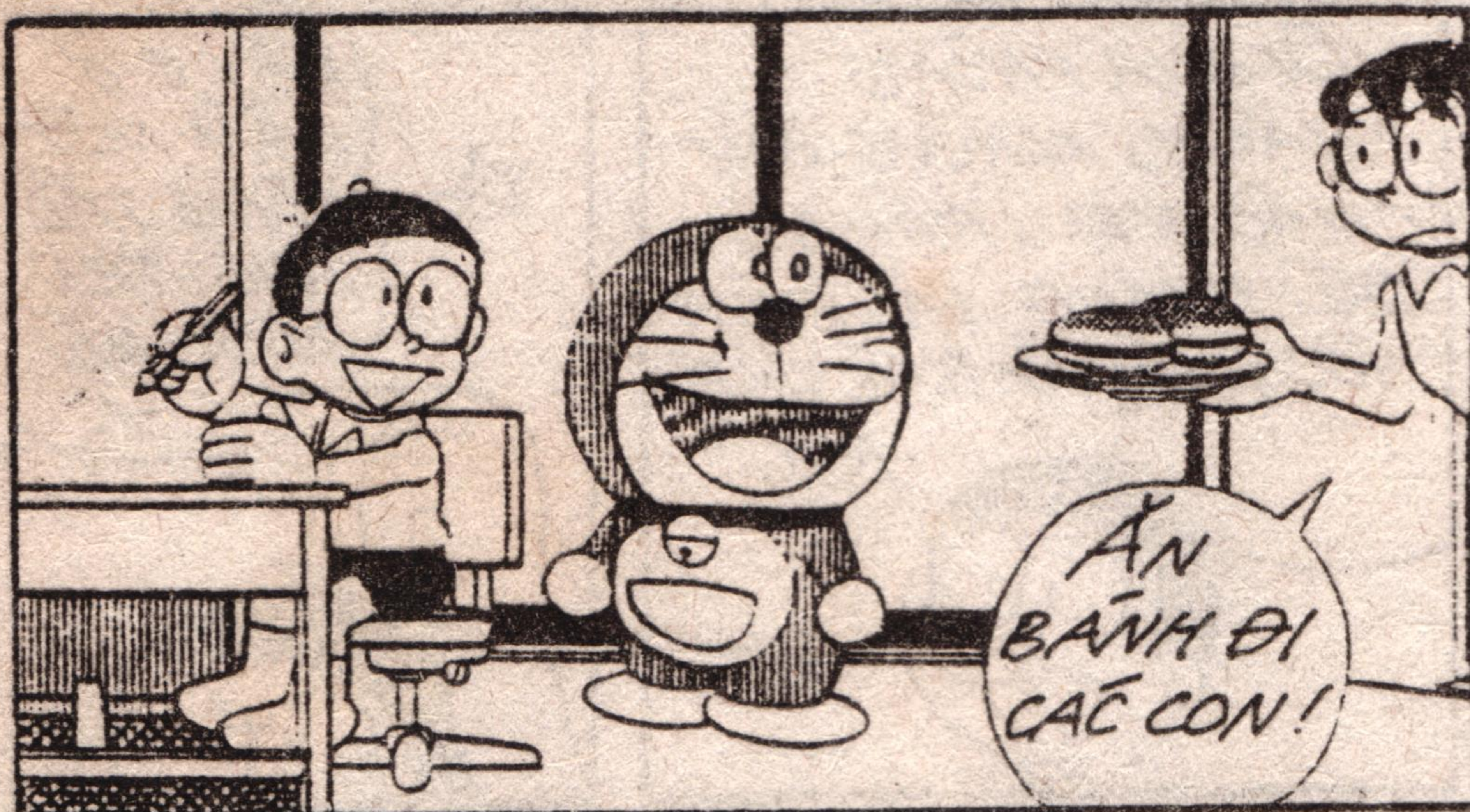

HỪ, CÁI
TRÒ GIAN
LẬN NÀY
CHẲNG HAY
HO GÌ ĐÂU!

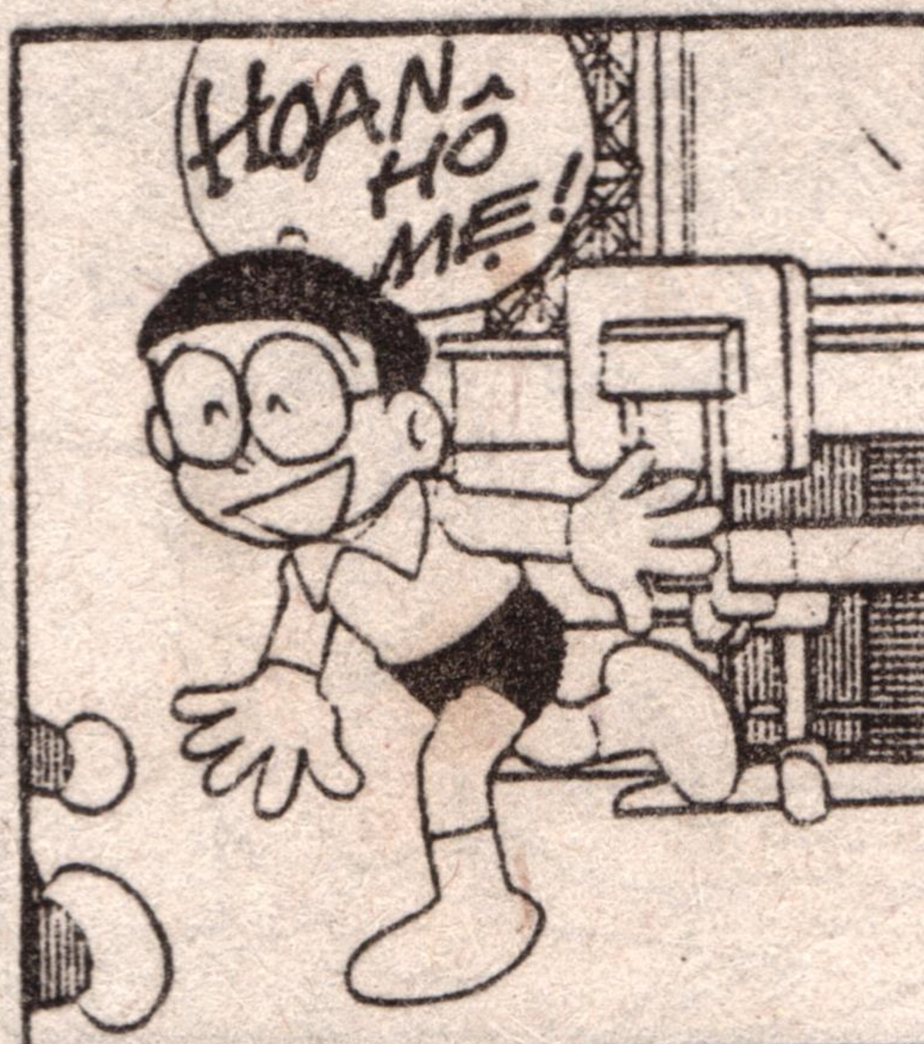

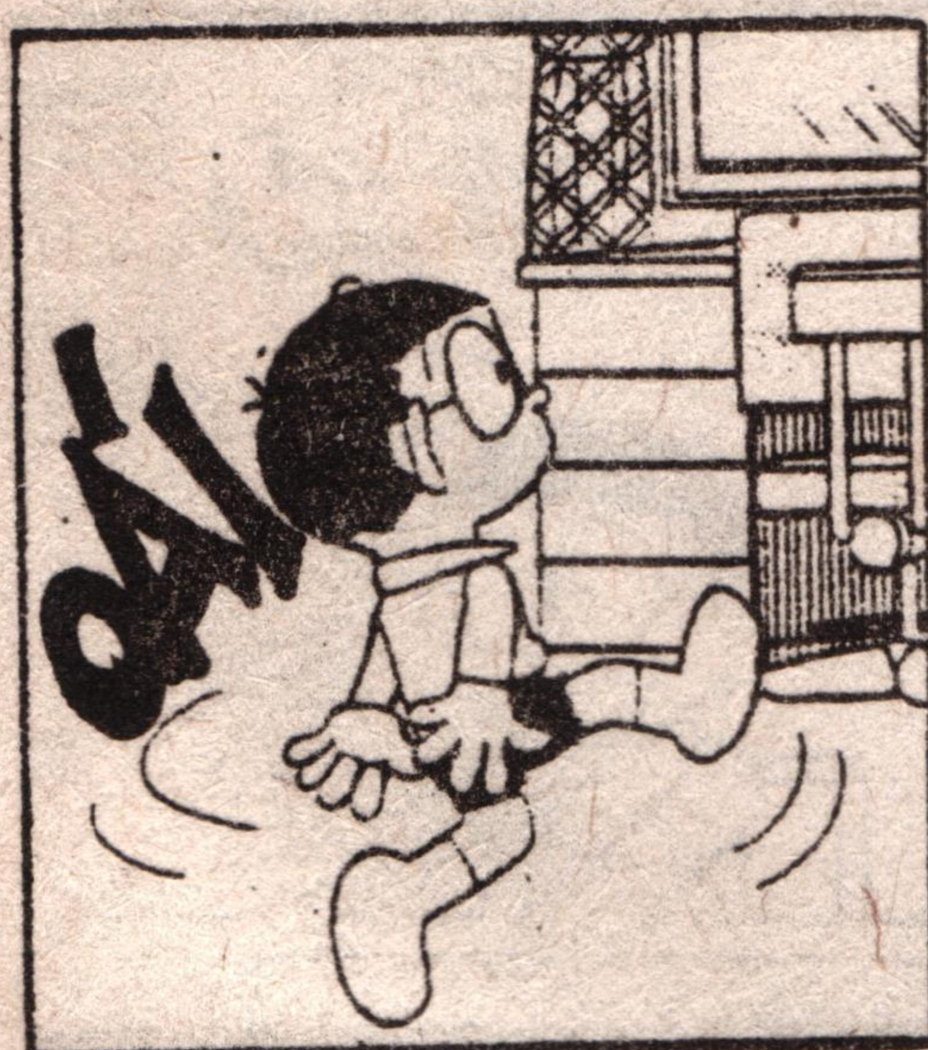

BỊCH

HA HA HA...
Ở NHÀ XUKA
HƯỚNG ẤY CÓ
MỘT KỆ SÁCH...

...CHẮC LÀ CÔ
ẤY ĐI LẤY SÁCH
TRA CỨU, LÀM
CẬU BƯỚC
THEO...

ĂN
BÁNH ĐI
CÁC CON!

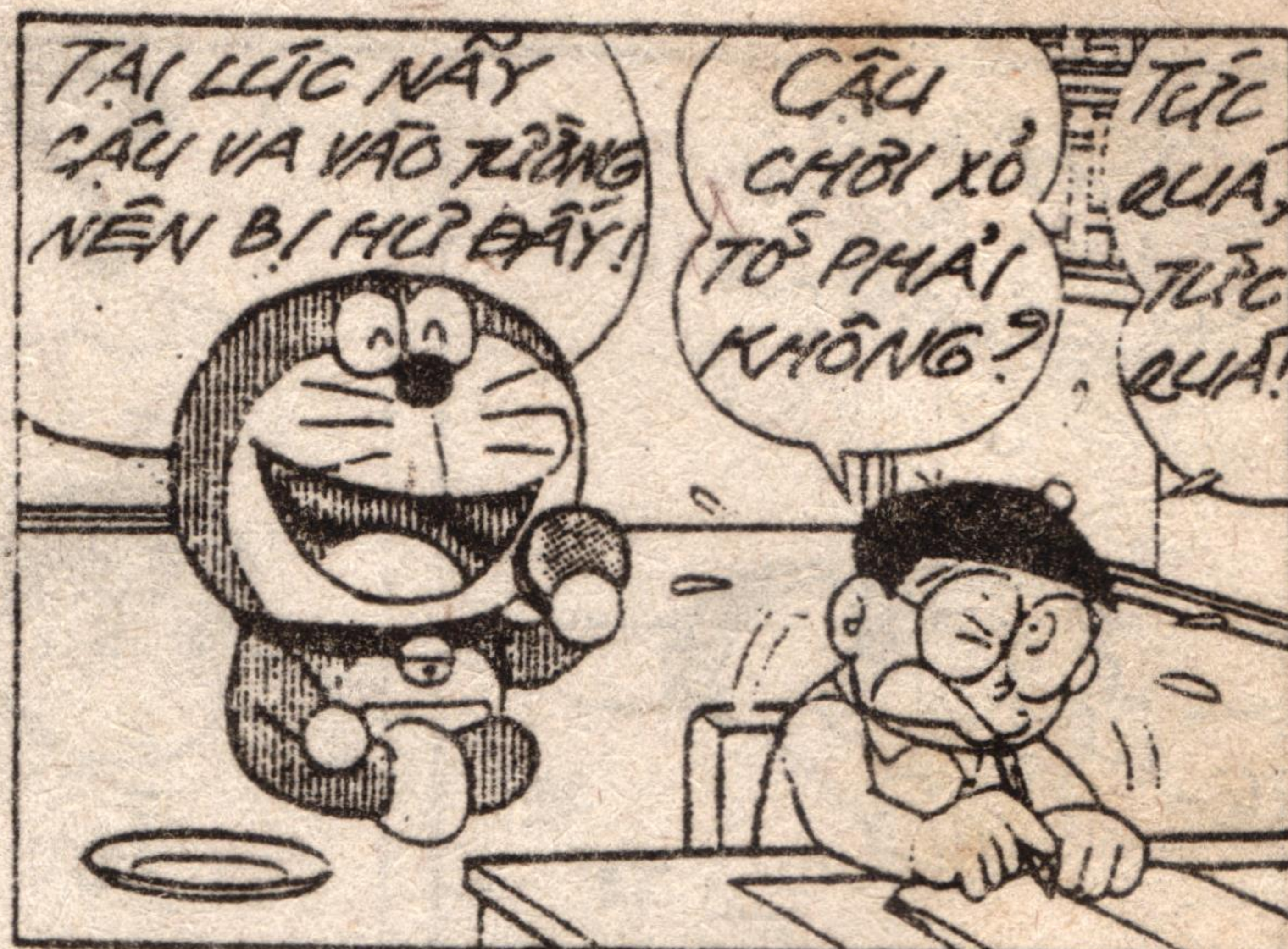

HOAN HÔ MẸ!

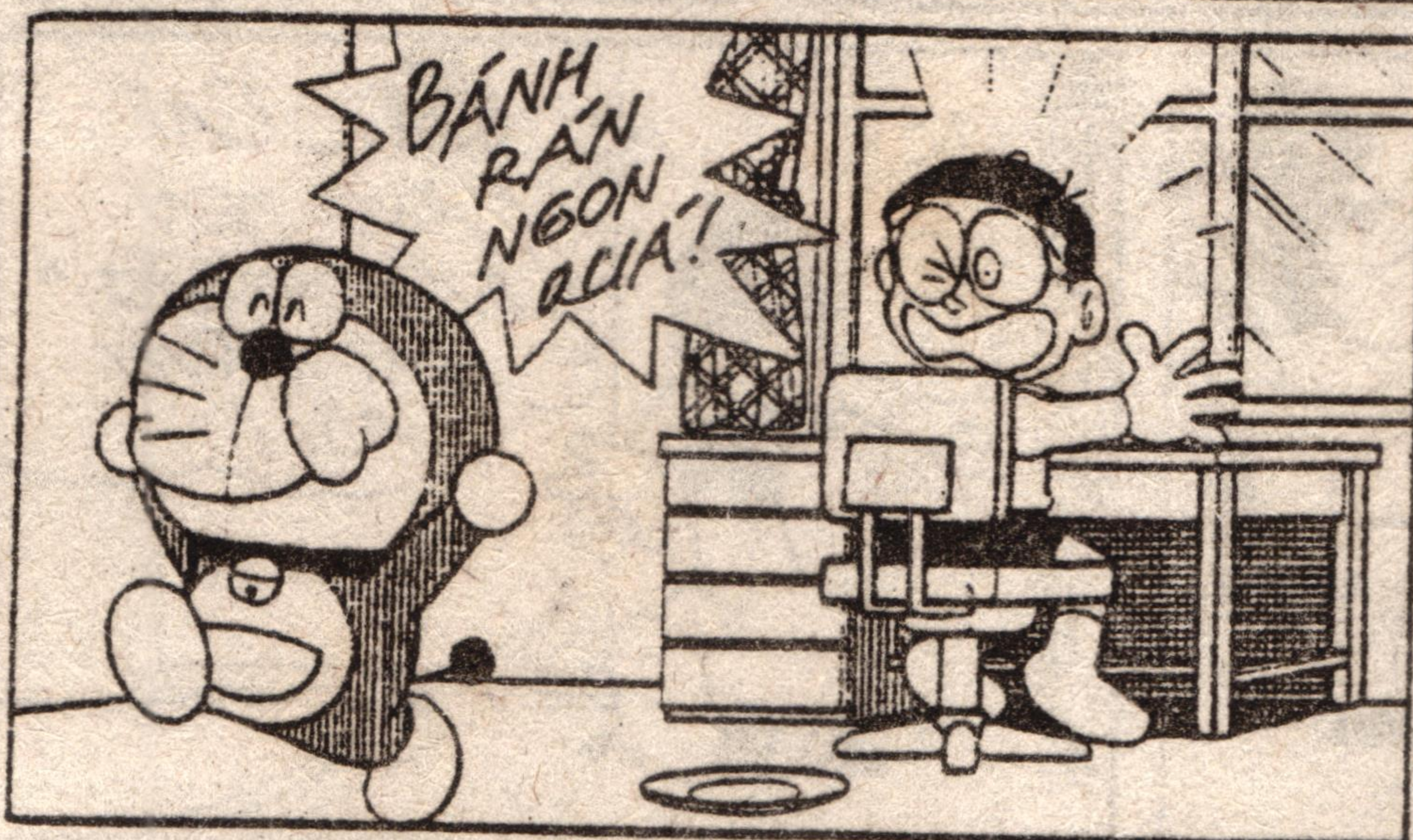

QẠI

HỪ HỪ...
HA HA... XUKA
ĐANG LÀM BÀI, THÌ
CẬU CŨNG PHẢI
LÀM BÀI
THEO CHỨ!

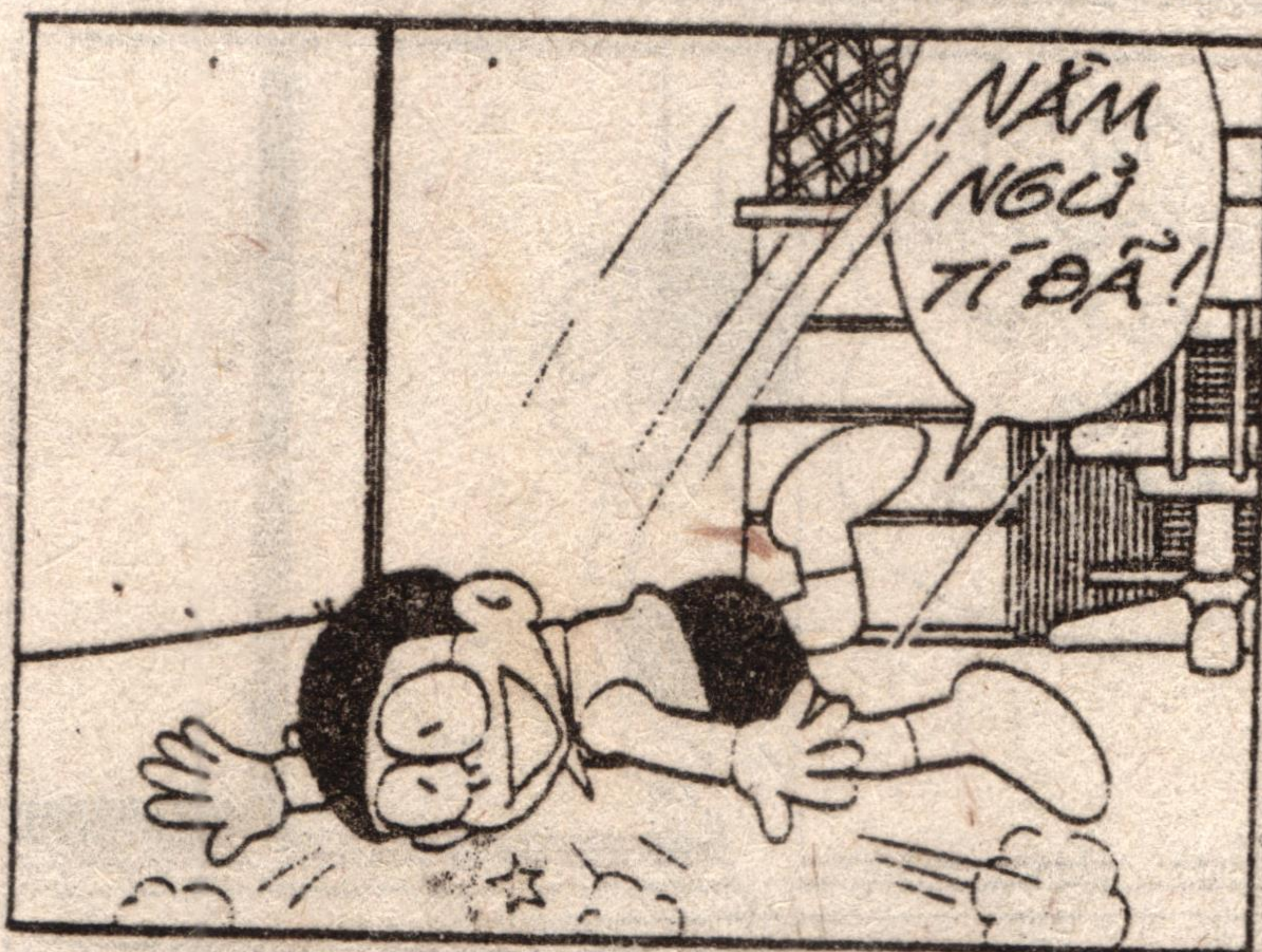

TẠM THỜI TẮT CÔNG TẮC ĐI ĐÃ!

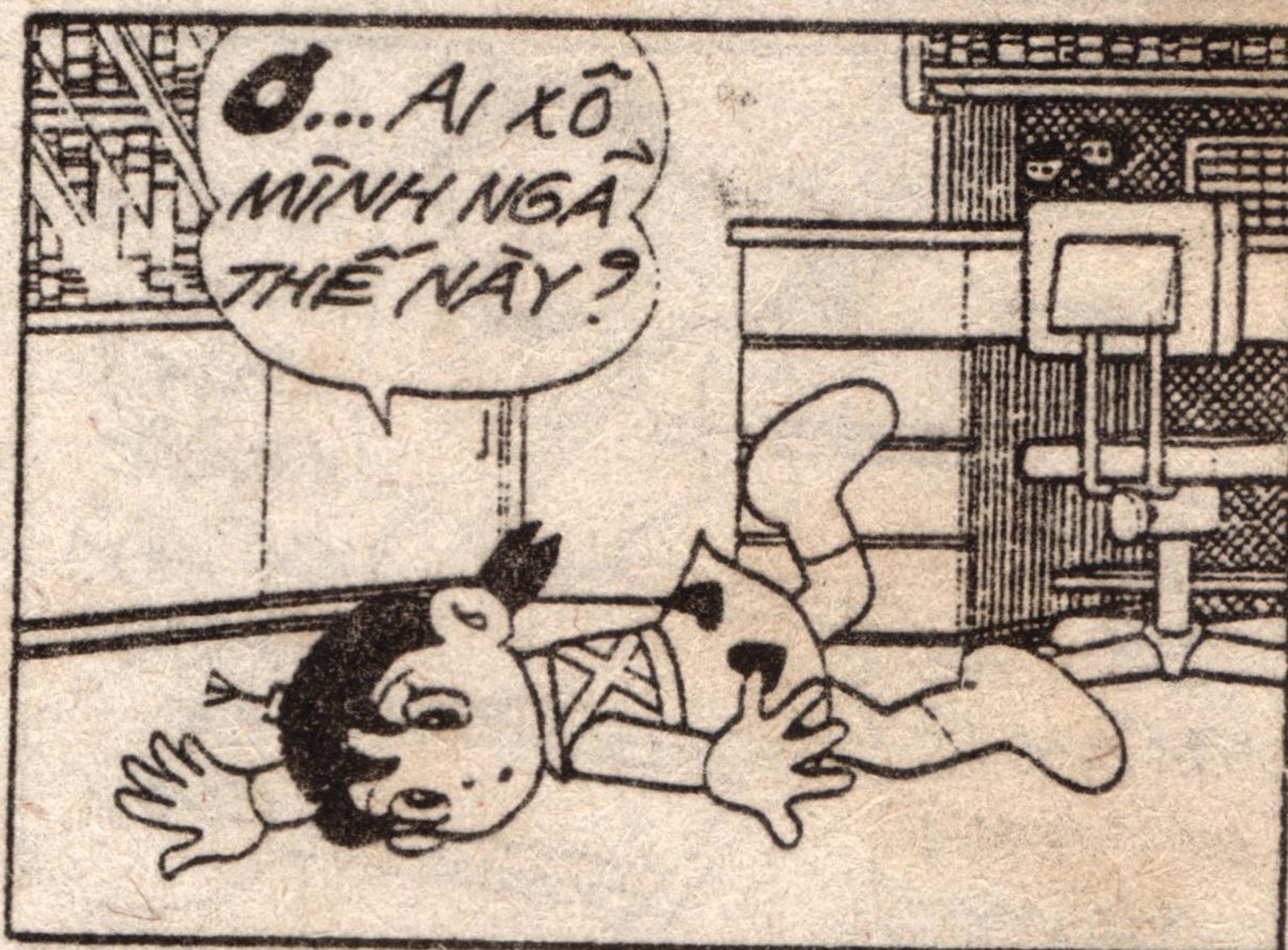

Ủa, SAO THẾ?
CÔNG TẮC HƯ RỒI À?

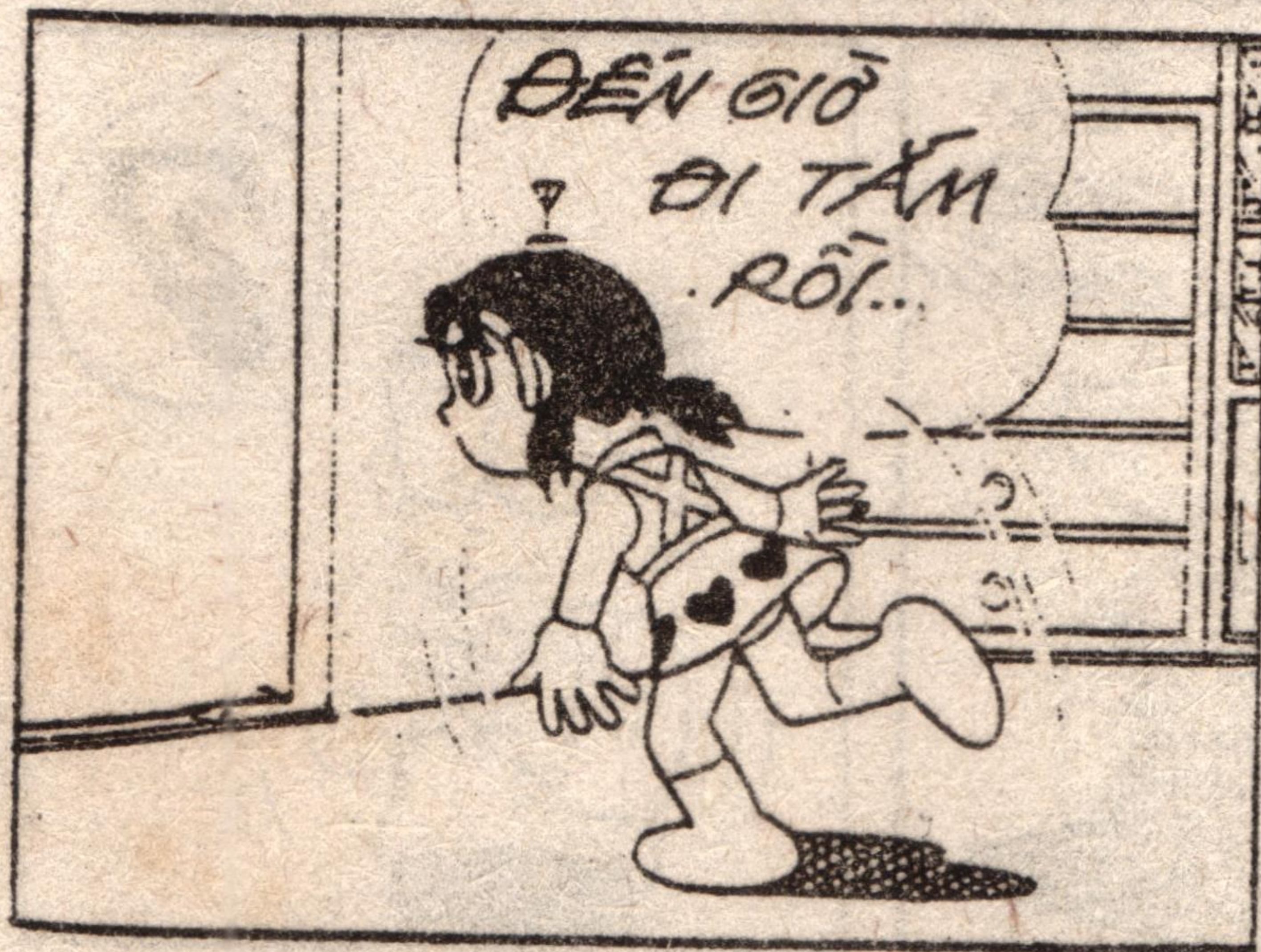

TẠI LÚC NÃY CẬU VA VÀO TƯỜNG NÊN BỊ HƯ ĐẤY!
CẬU CHƠI XỎ TỚ PHẢI KHÔNG?
TỨC QUÁ, TỨC QUÁ!

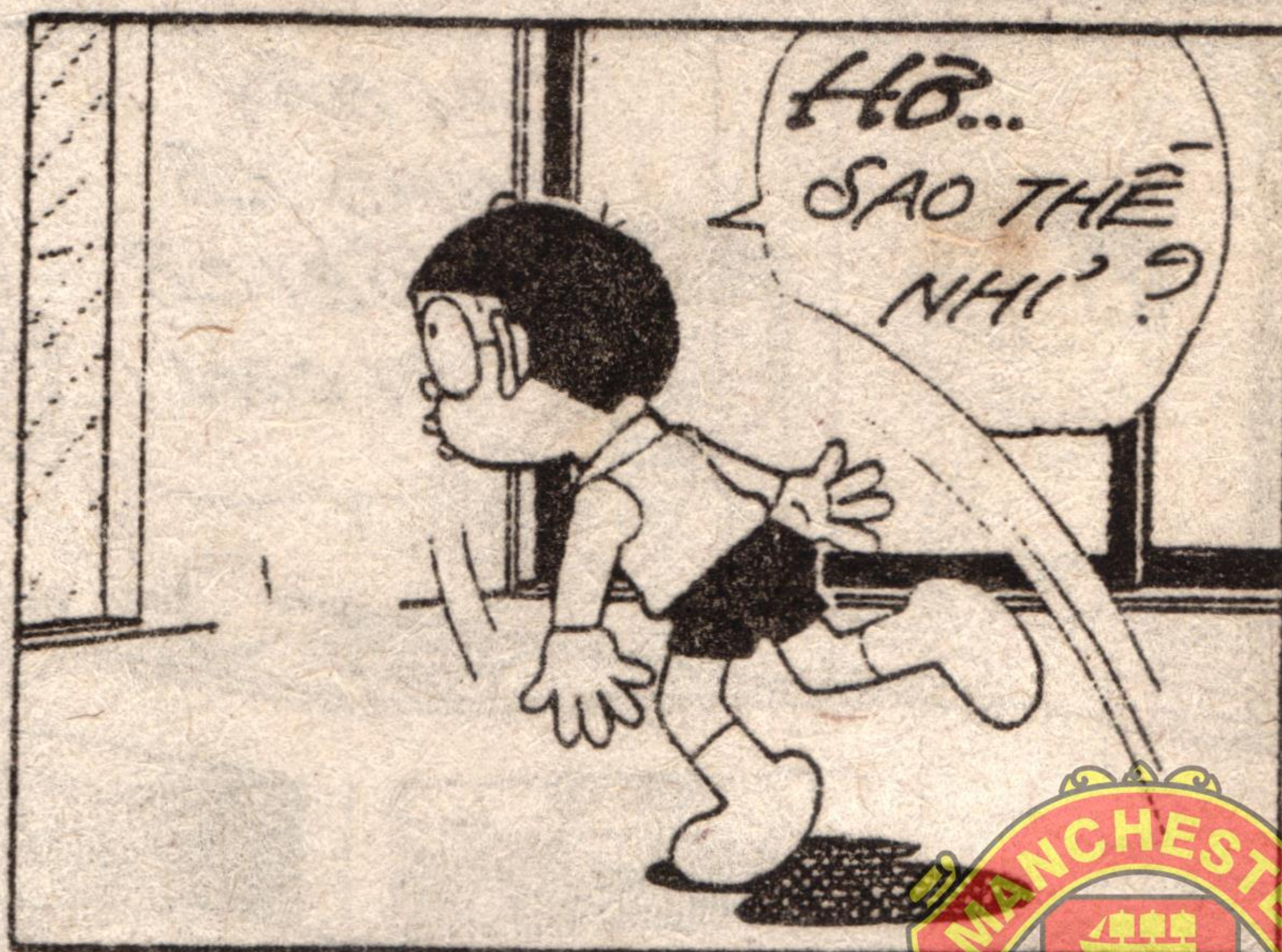

BÁNH RÁN NGON QUÁ!

PHÙ... CUỐI CÙNG BÀI TẬP CŨNG XONG!

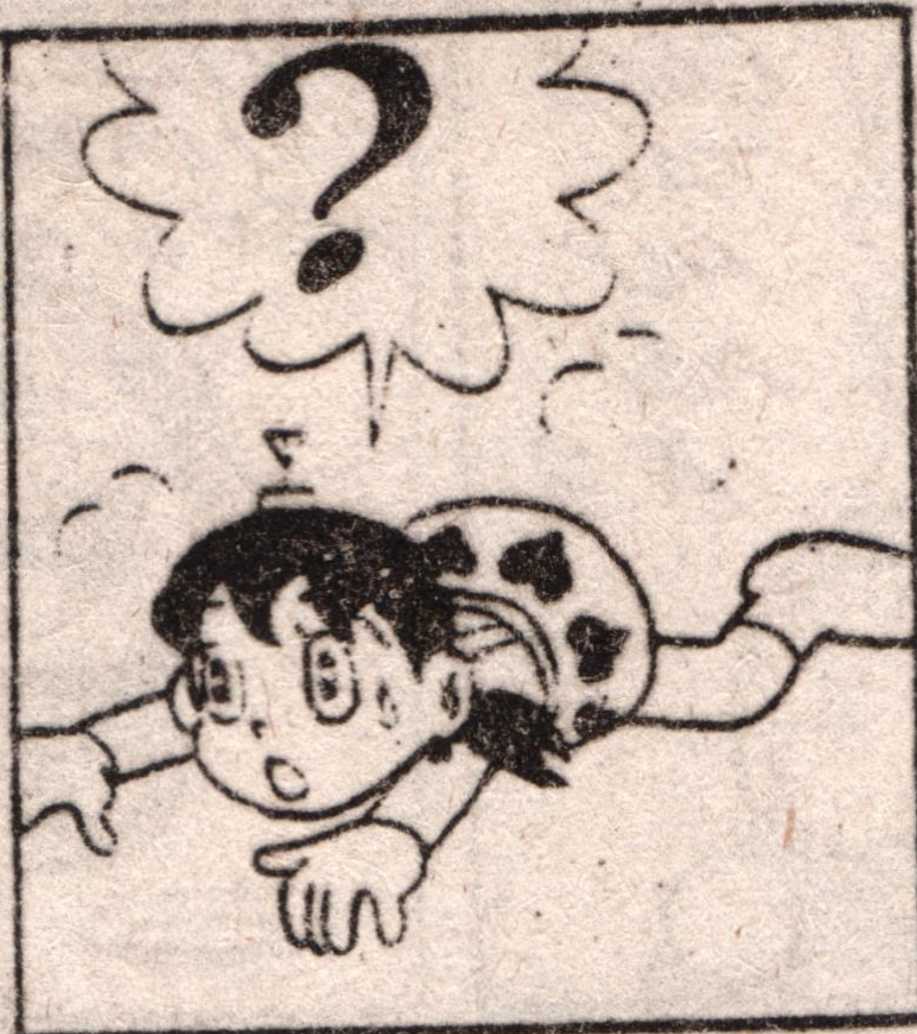

NẰM NGỦ TÍ ĐÃ!

Ô... AI XÔ MÌNH NGÃ THẾ NÀY?

ĐẾN GIỜ ĐI TẮM RỒI...

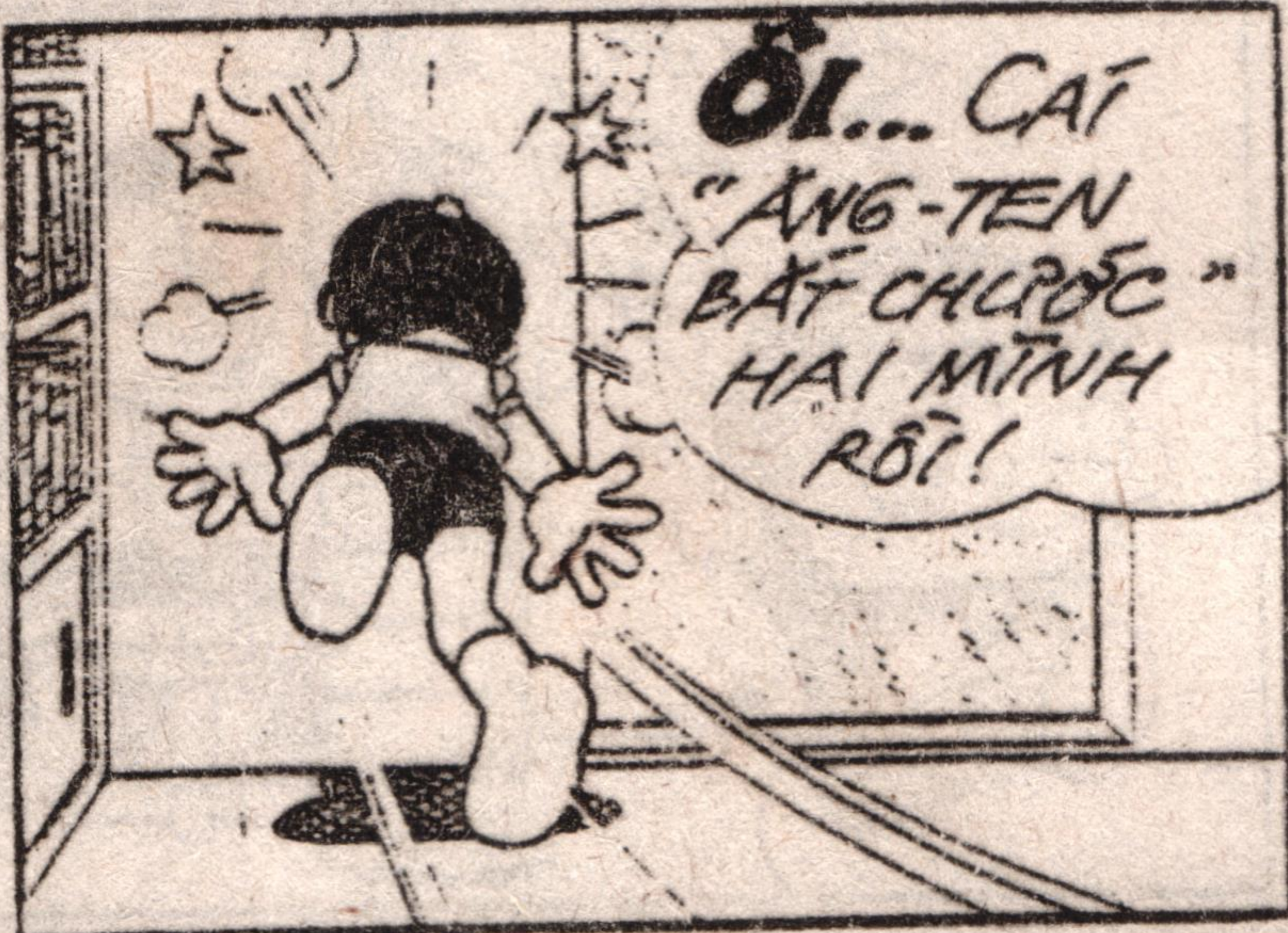

HỞ... SAO THẾ NHỈ?

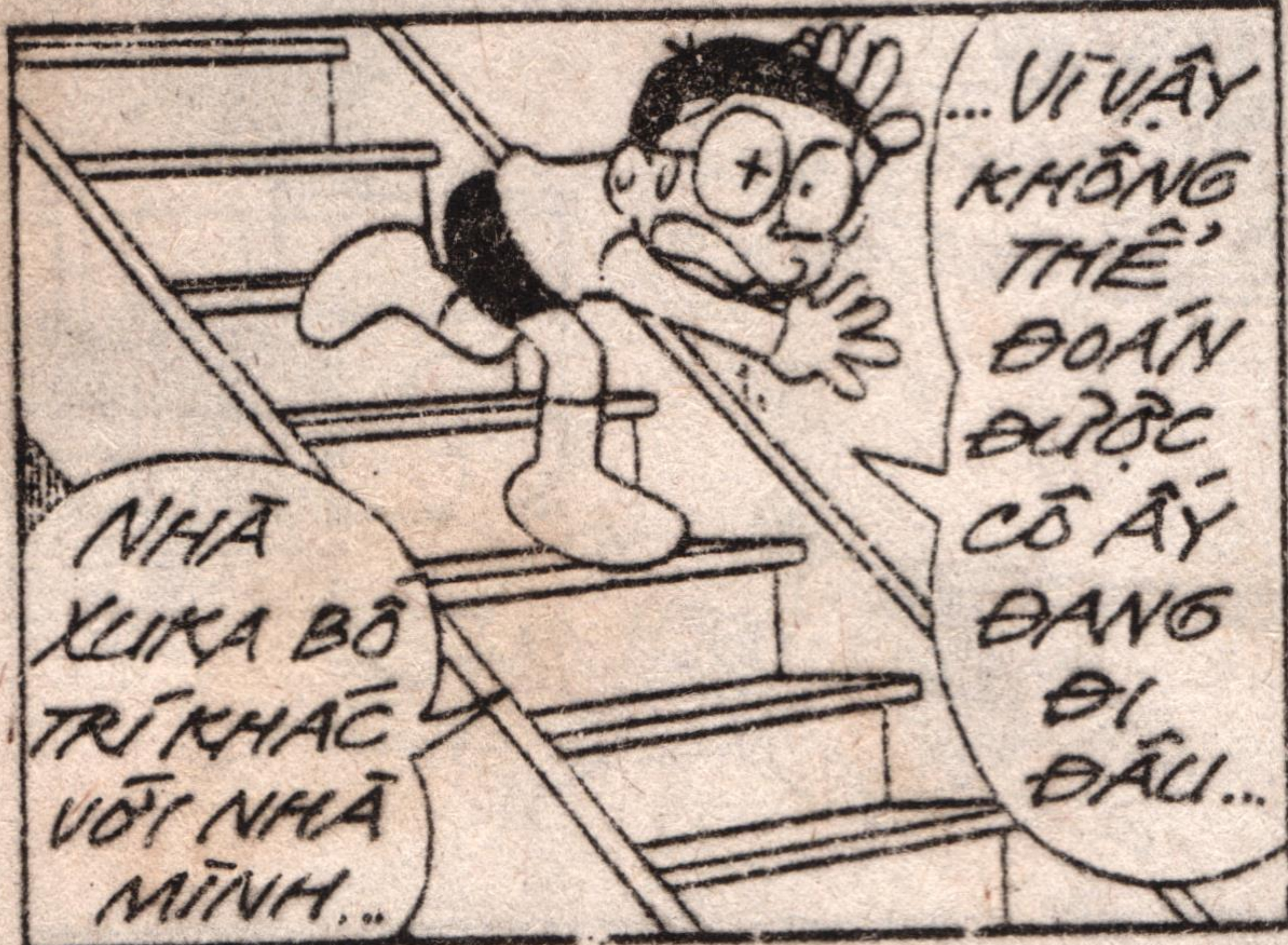

KHÔNG!
MÌNH BUỒN NGỦ LẮM RỒI!

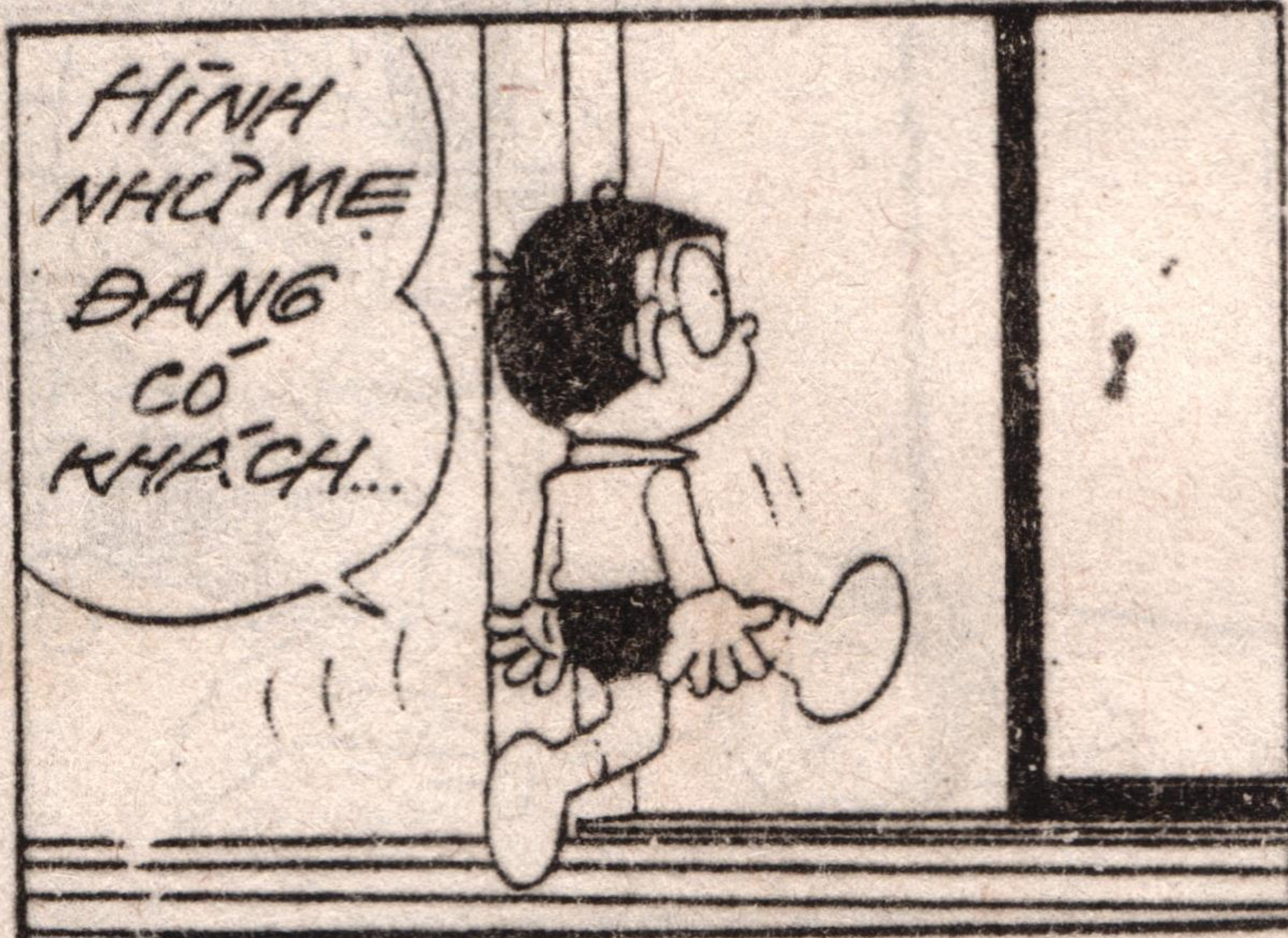

?

LẠ NHỈ... LÀM NHƯ CÓ AI ĐÓ KÉO CHÂN MÌNH LẠI VẬY!

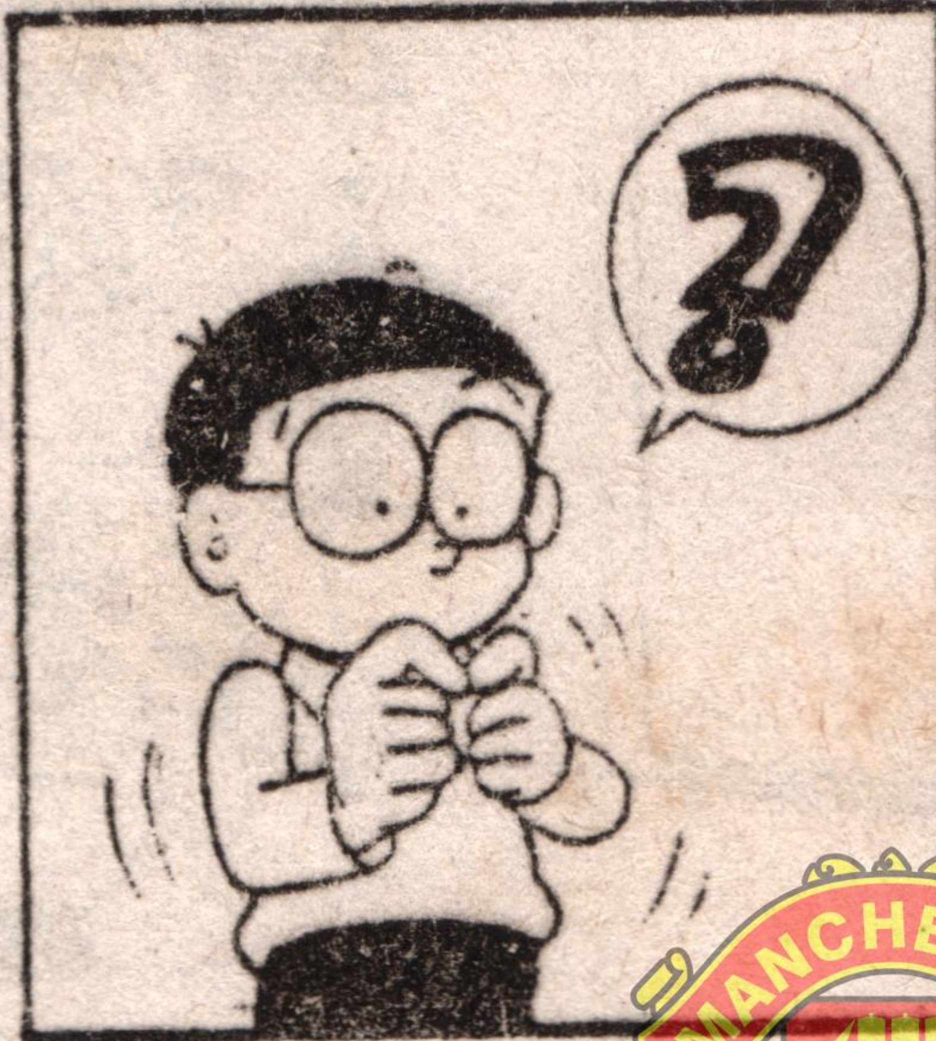

KHÔNG! KHÔNG! TỚ PHẢI NGỦ TRƯA TỚ KHÔNG ĐI ĐÂU HẾT!
OÁI!

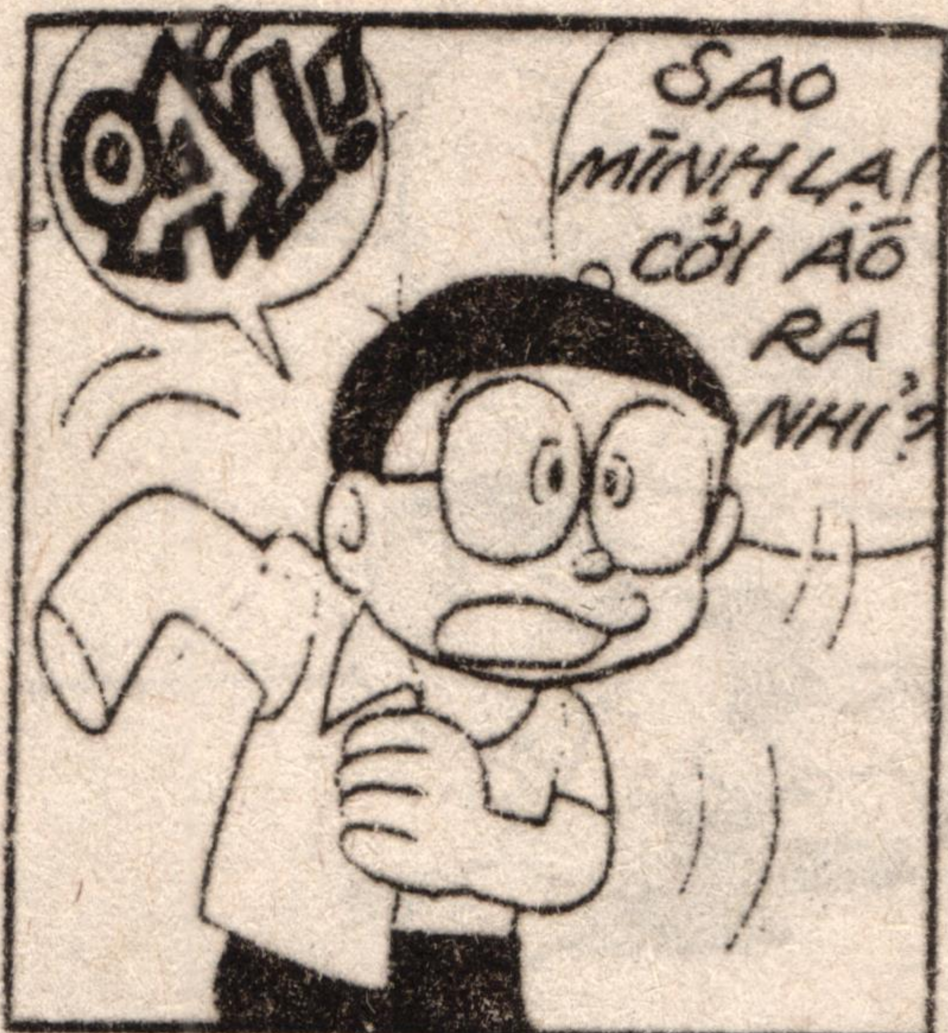

ÔI... CÁI "ĂNG-TEN BẮT CHƯỚC" HẠI MÌNH RỒI!

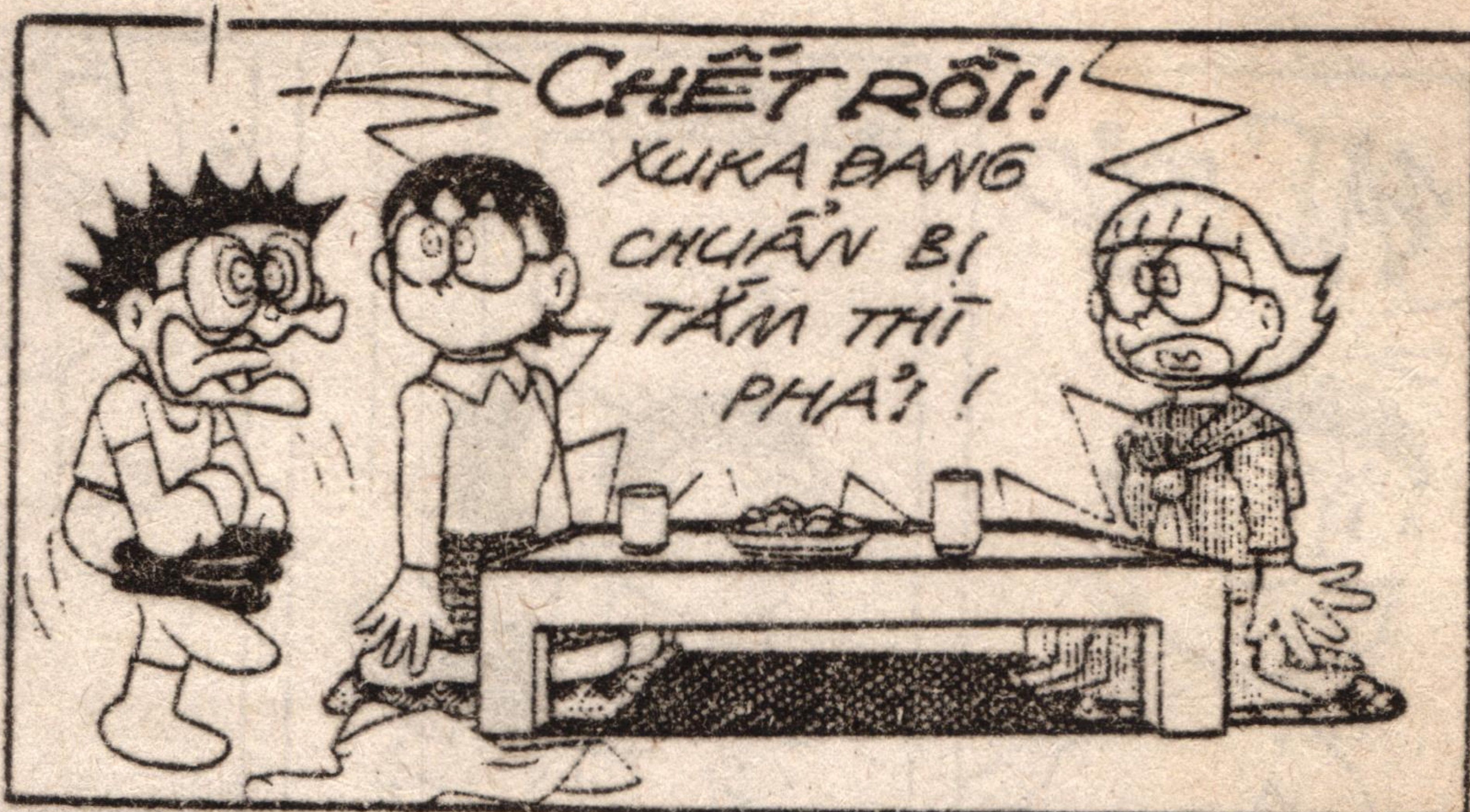

NHÀ XUKA BỐ TRÍ KHÁC VỚI NHÀ MÌNH...
...VÌ VẬY KHÔNG THỂ ĐOÁN ĐƯỢC CÔ ẤY ĐANG ĐI ĐÂU...

HÌNH NHƯ MẸ ĐANG CÓ KHÁCH...

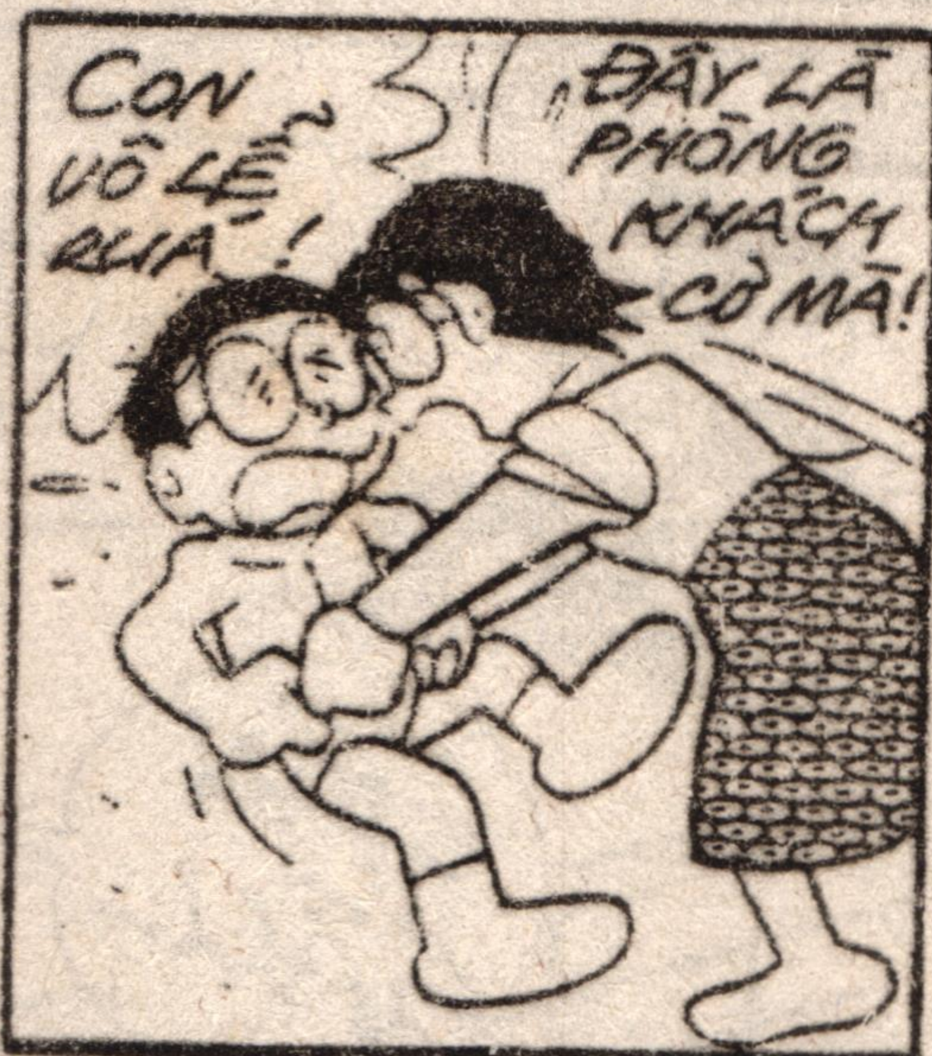

LẠI ĐÂY CHÀO CÔ NÔBI CÔ ĐI CON!
XIN CHÀO CHÁU!

?

OÁI!
SAO MÌNH LẠI CỞI ÁO RA NHỈ?

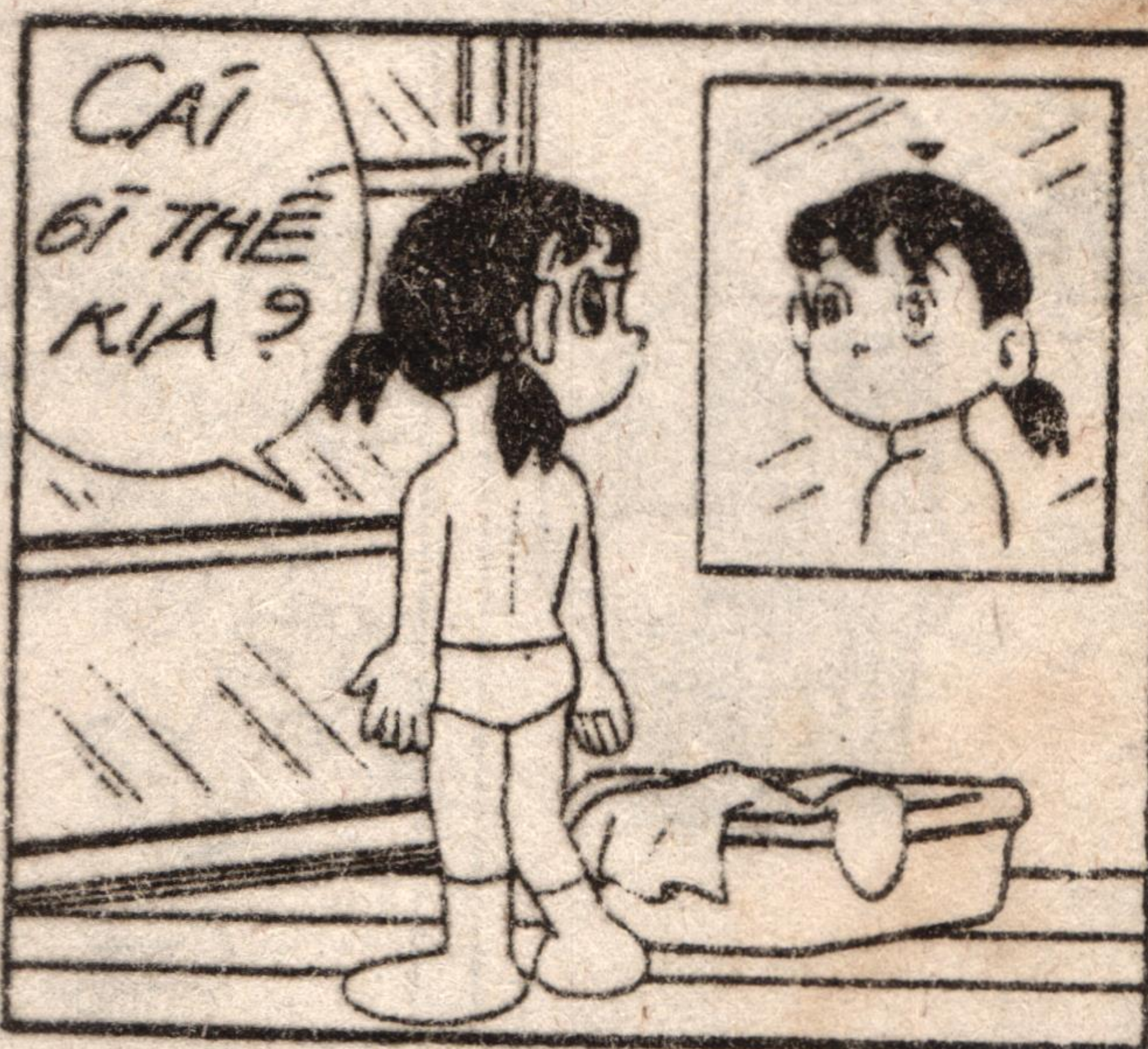

CHẾT RỒI! XUKA ĐANG CHUẨN BỊ TẮM THÌ PHẢI!

THÔI ĐỦ RỒI ĐẤY!

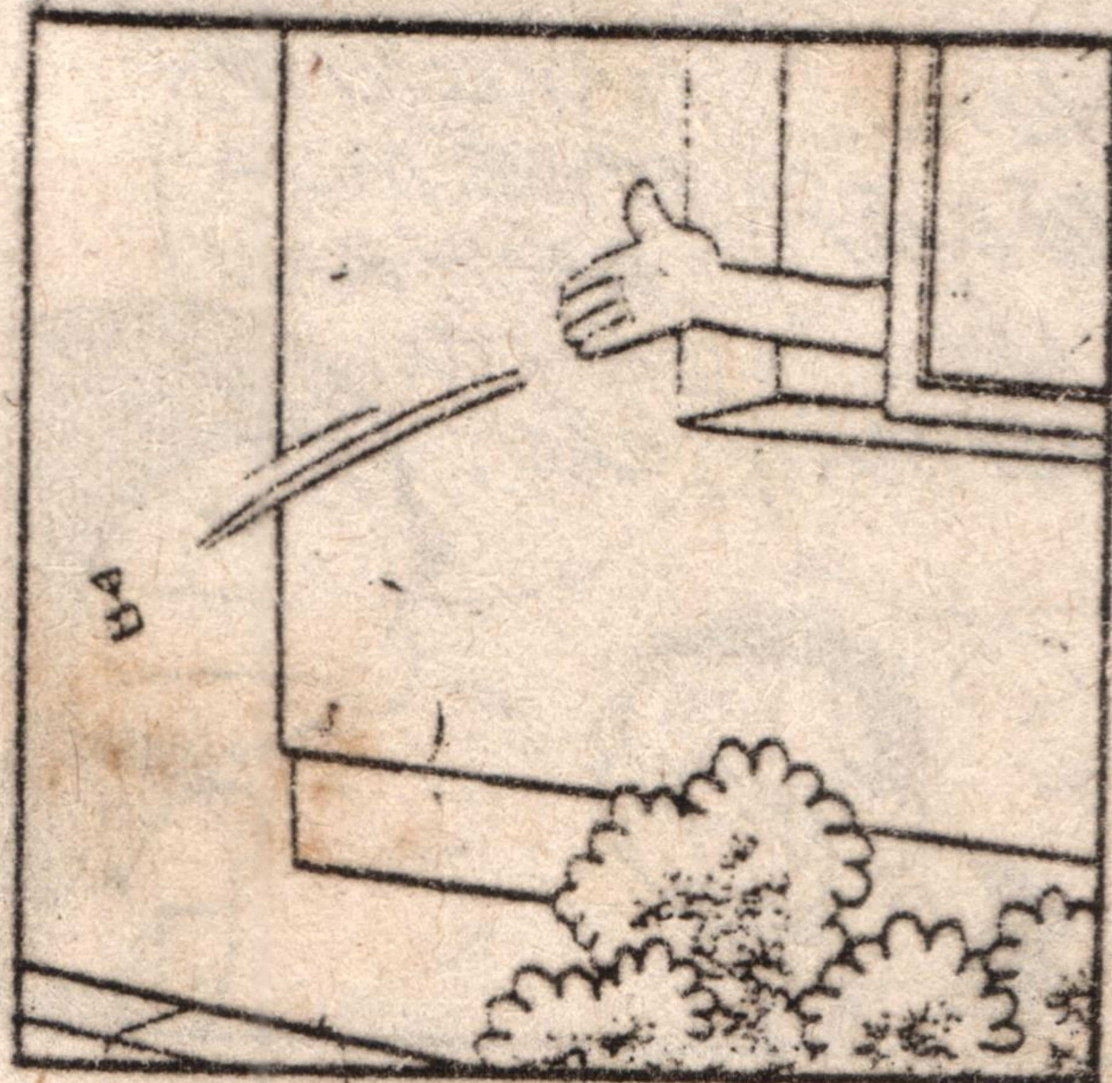

ĐÂY LÀ PHÒNG KHÁCH CƠ MÀ!
CON VÔ LỄ QUÁ!

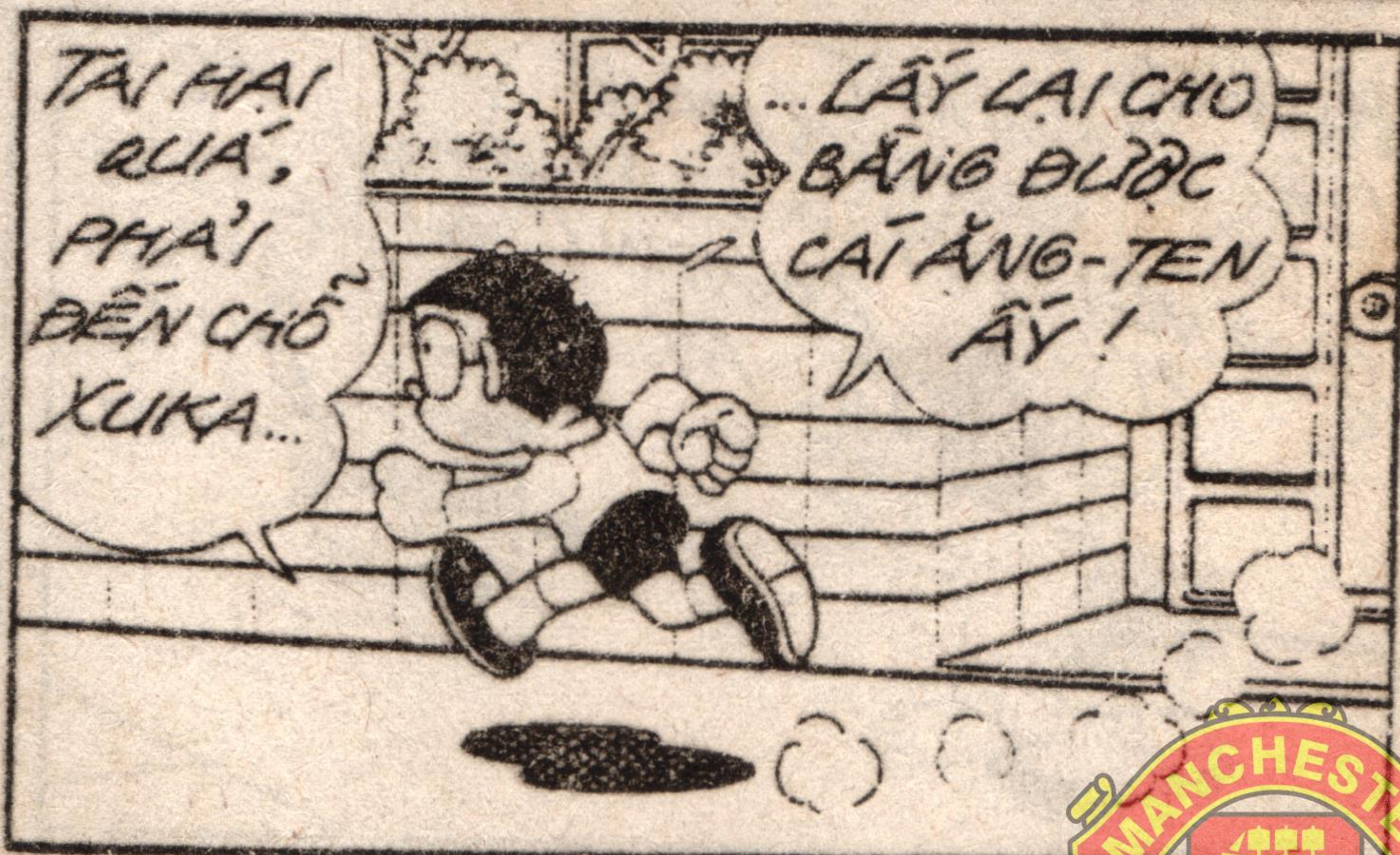

ỐI!

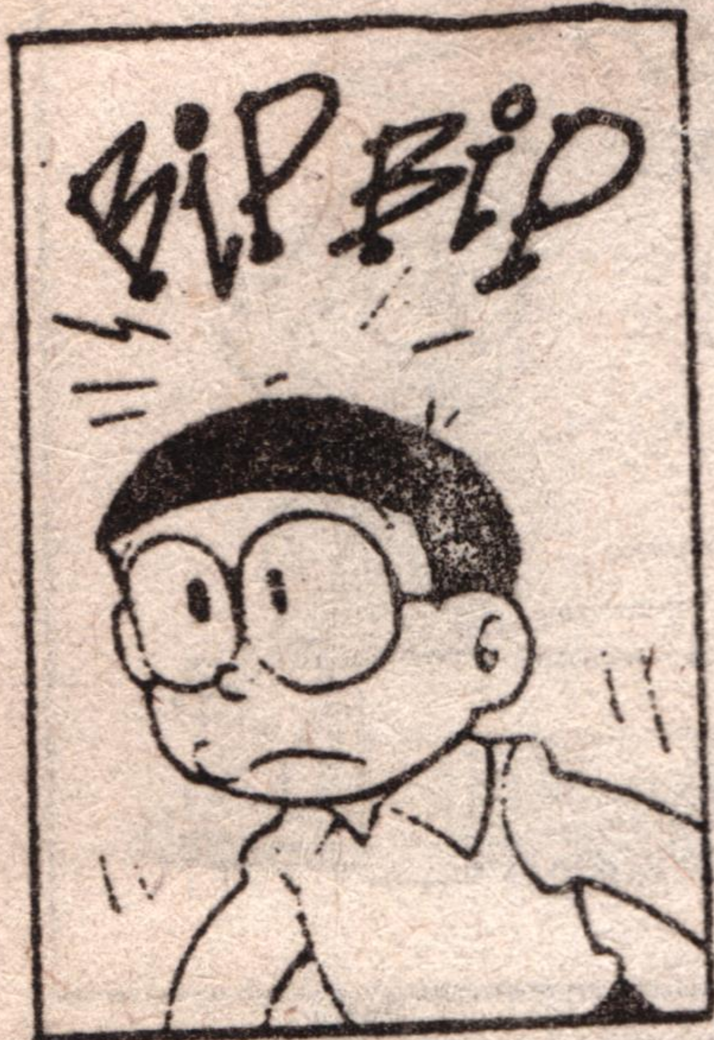

AI NÍU QUẦN MÌNH THẾ NÀY?

CÁI GÌ THẾ KIA?

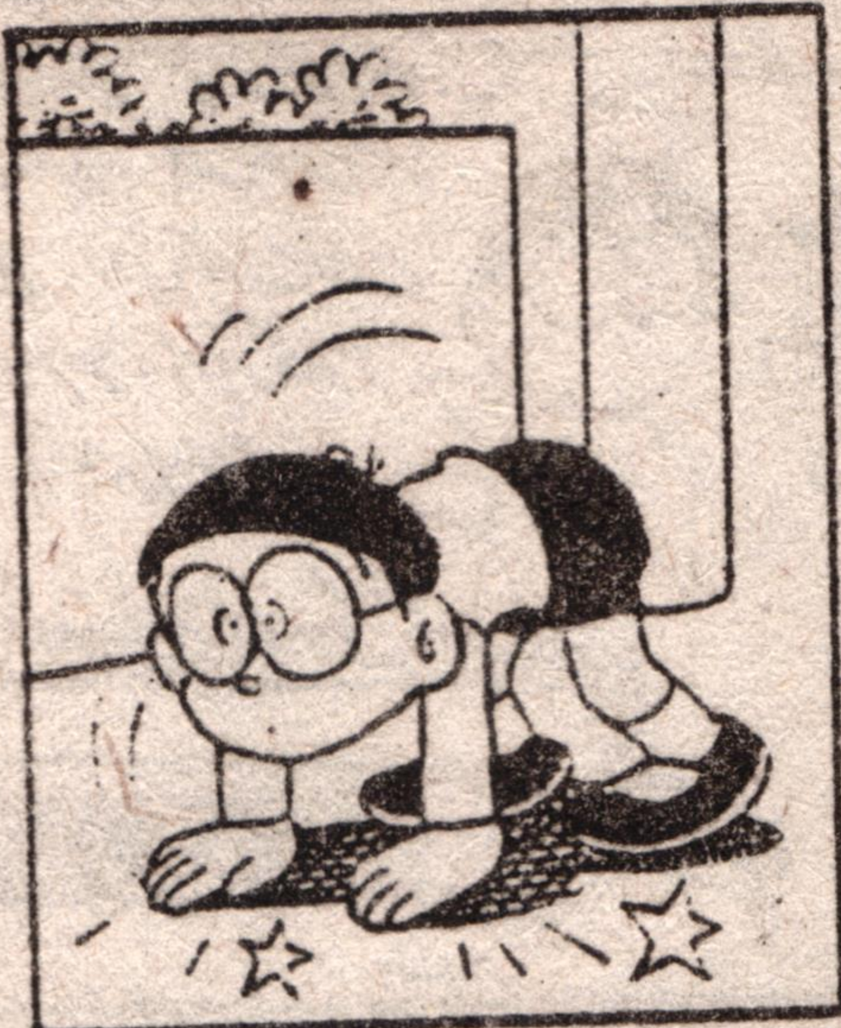
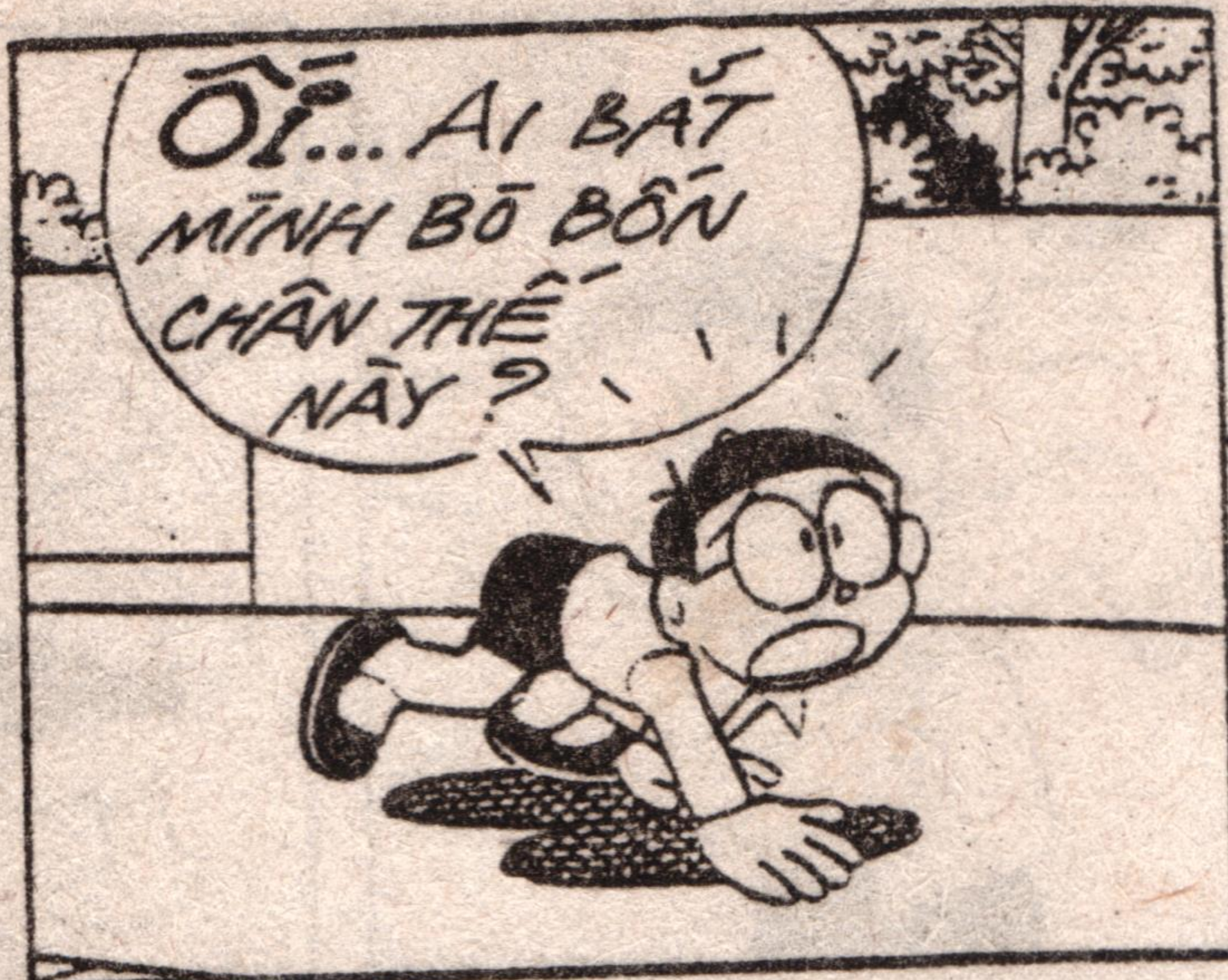

LẠ THẬT!

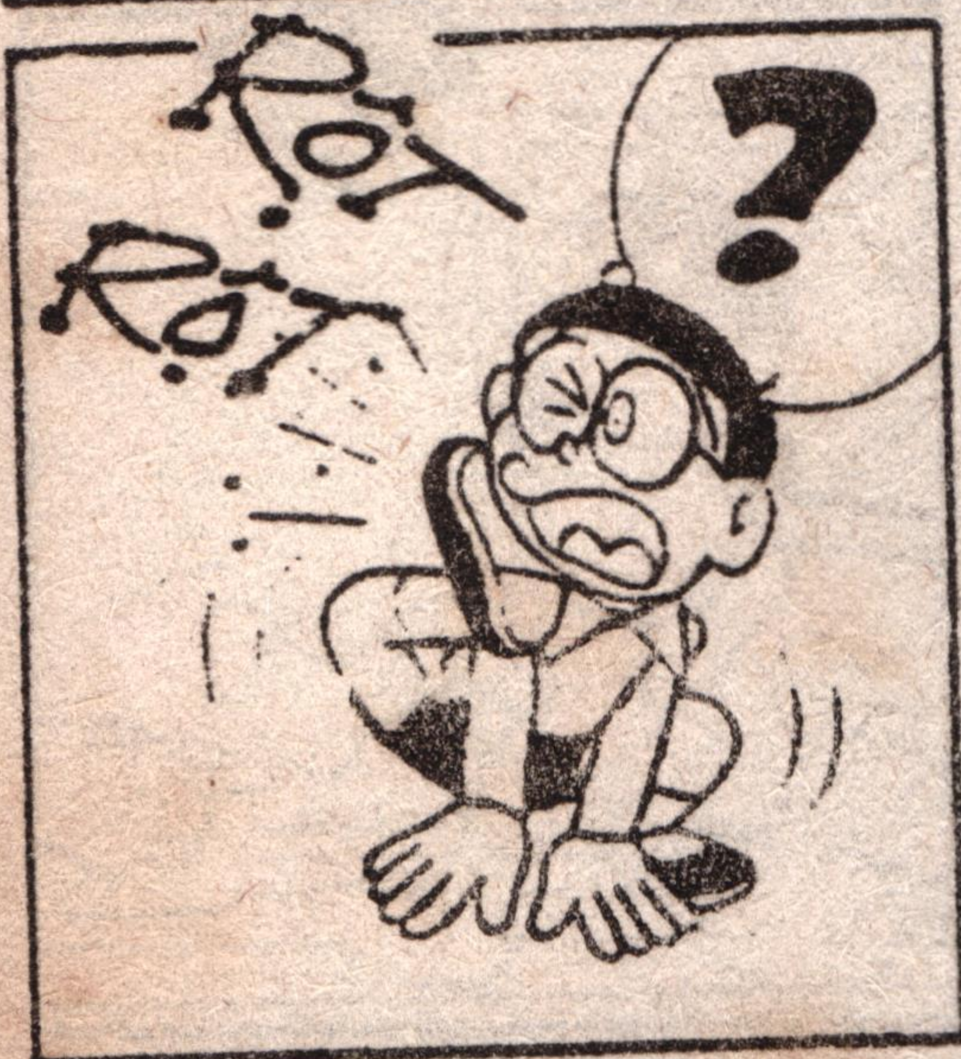

...LẤY LẠI CHO BẰNG ĐƯỢC CÁI ĂNG-TEN ẤY!
TAI HẠI QUÁ, PHẢI ĐẾN CHỖ XUKA...

BIP BIP

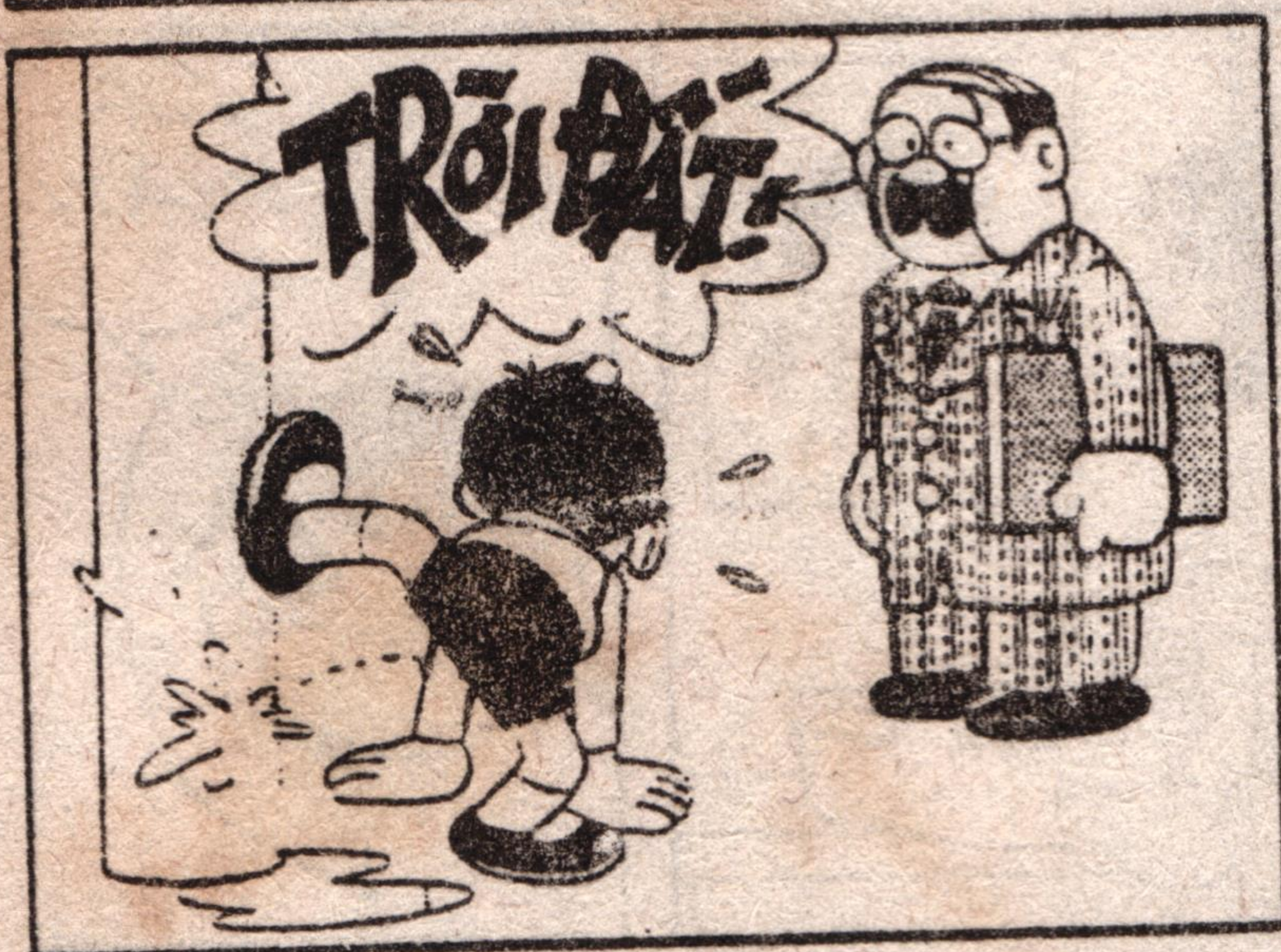
ÔI... AI BẮT MÌNH BÒ BỐN CHÂN THẾ NÀY ?

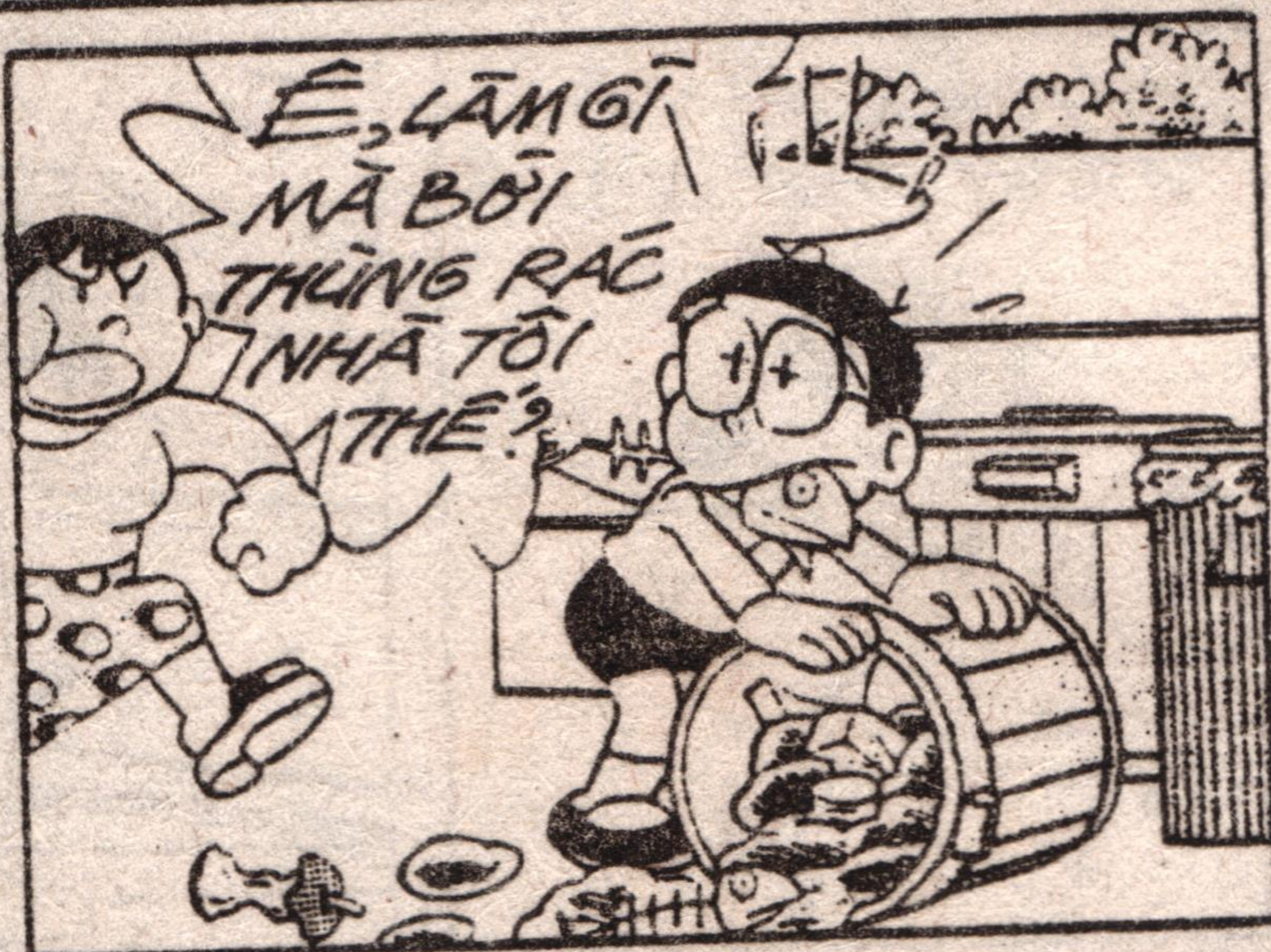
RỘT RỘT
?

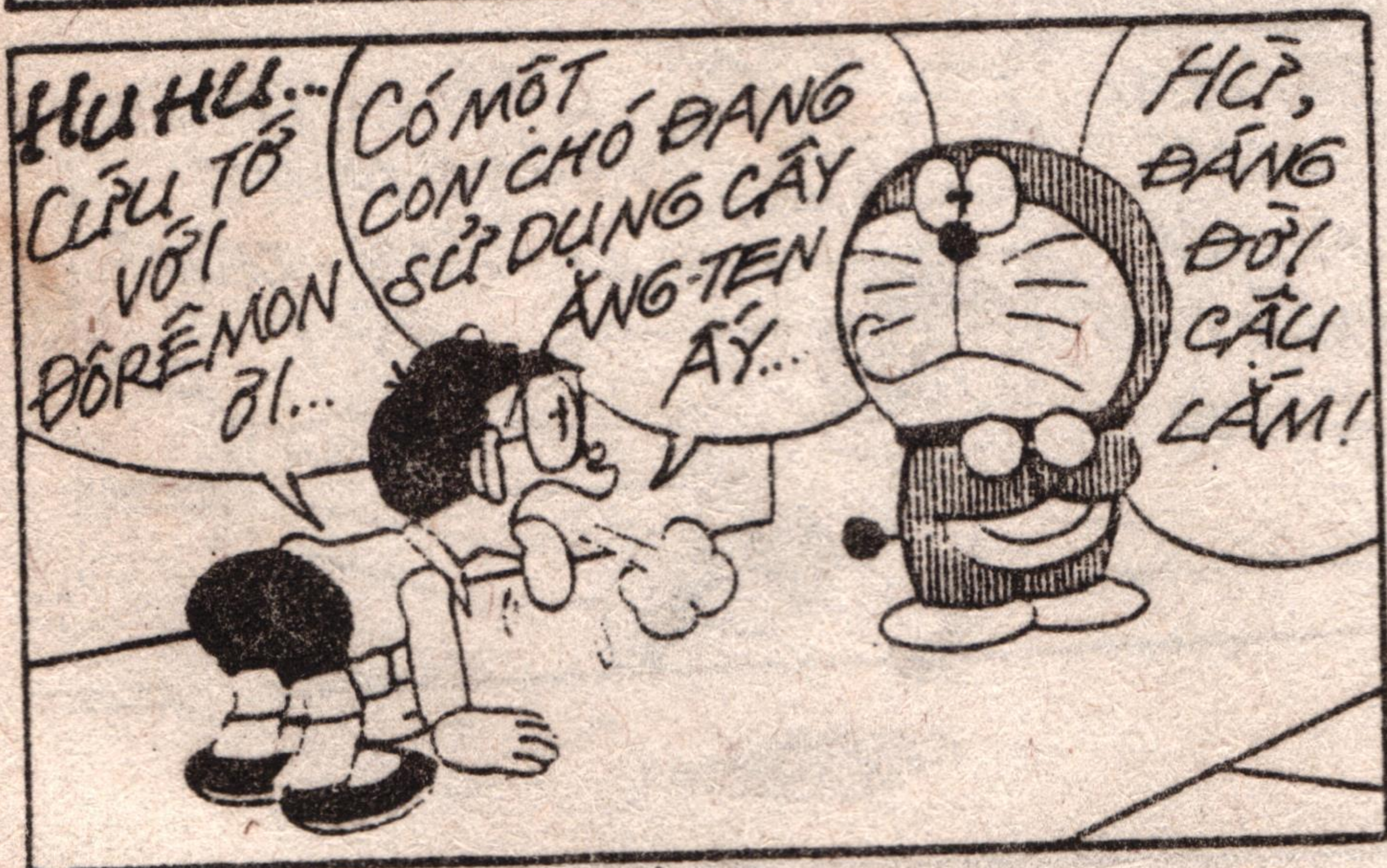
THÔI CHẾT RỒI, SAO GIỐNG CON CHÓ QUÁ!
GÂU GÂU...

TRỜI ĐẤT!

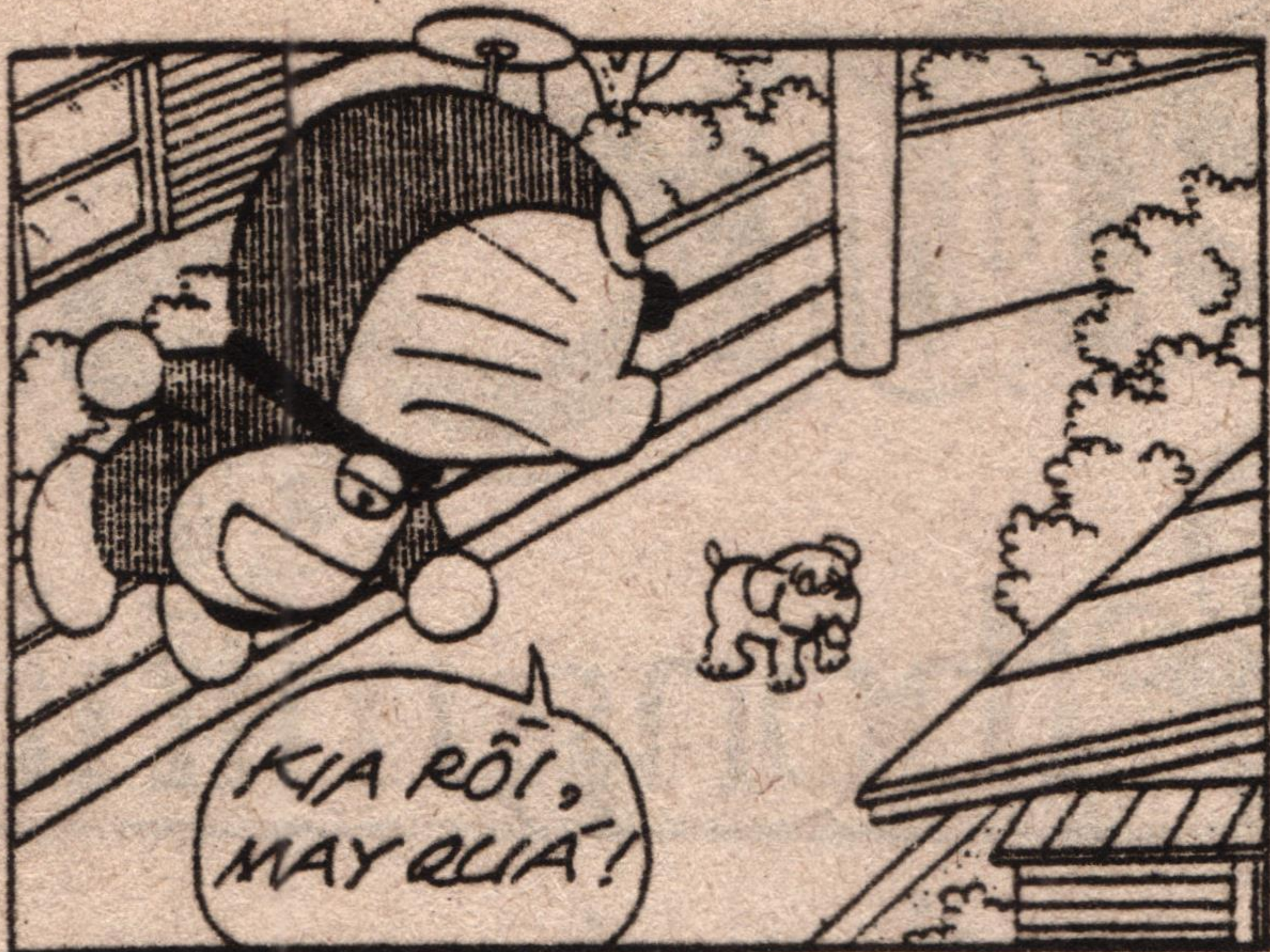
Ê, LÀM GÌ MÀ BỚI THÙNG RÁC NHÀ TÔI THẾ?

HU HU... CỨU TỚ VỚI ĐÔRÊMON ƠI...
CÓ MỘT CON CHÓ ĐANG SỬ DỤNG CÂY ĂNG-TEN ẤY...
HỪ, ĐÁNG ĐỜI CẬU LẮM!

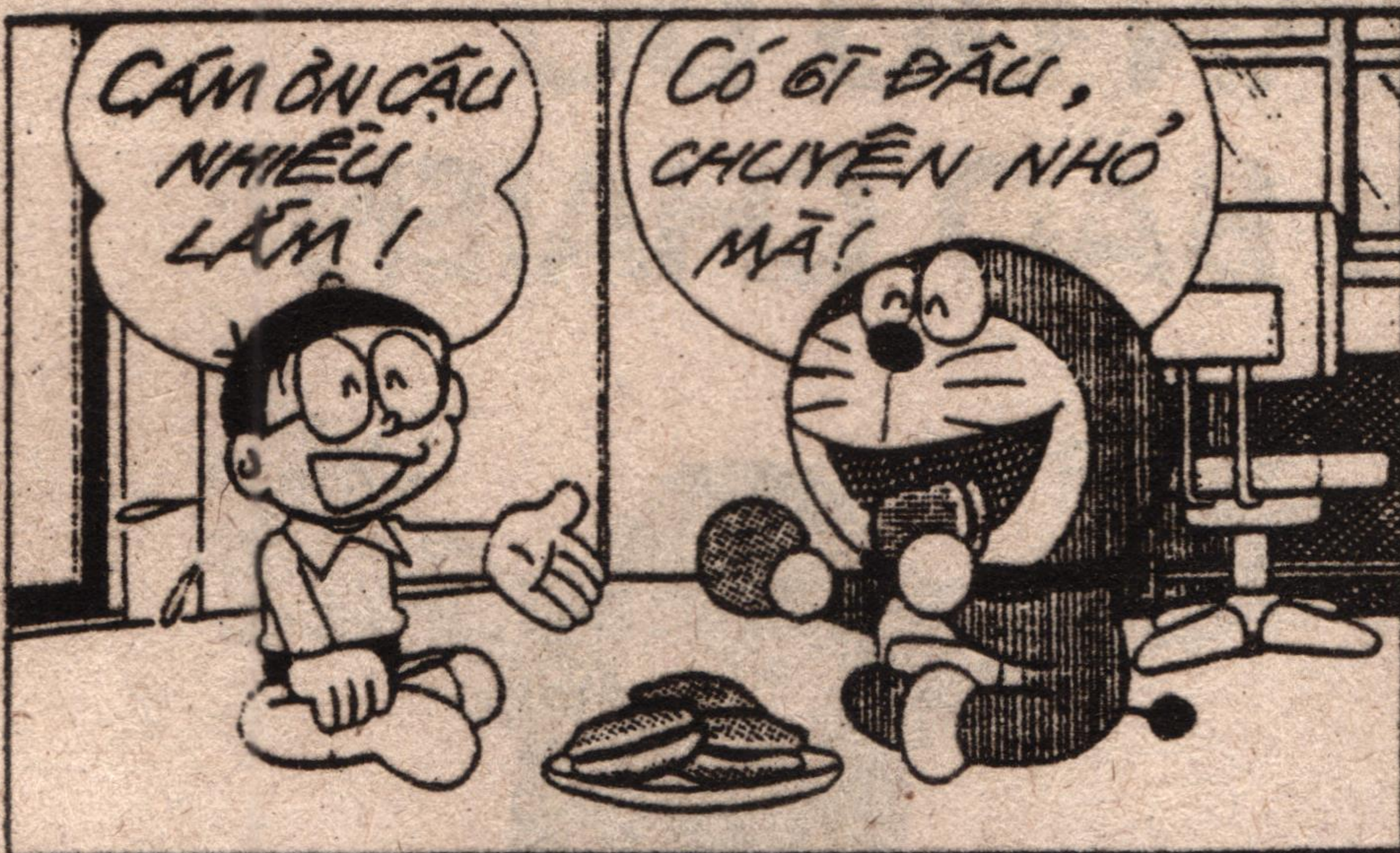

HU HU... TỚ BIẾT LỖI RỒI MÀ!
HÃY CỨU TỚ, TỚ SẼ MUA BÁNH RÁN ĐỀN ƠN CẬU...

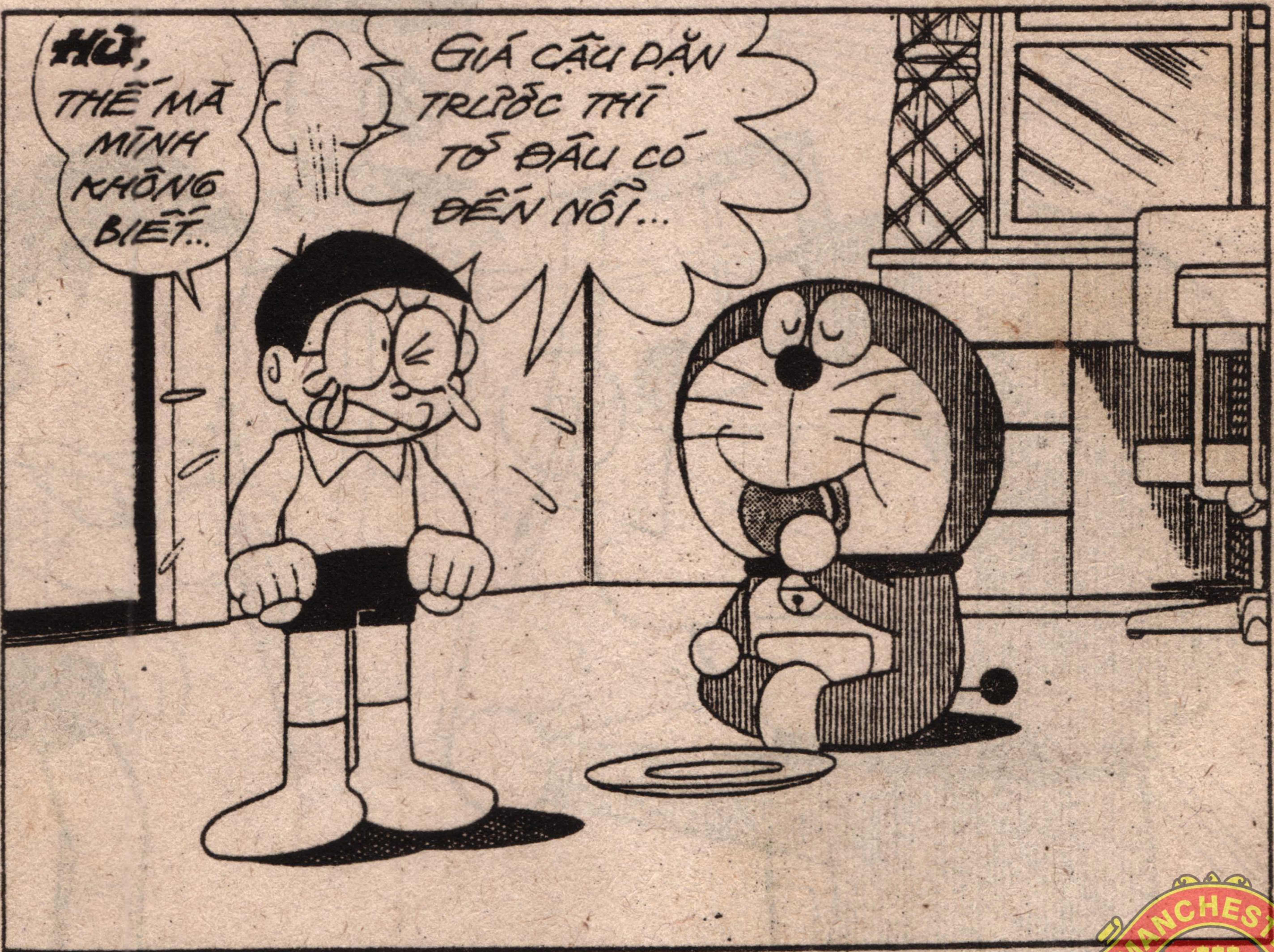

KIA RỒI, MAY QUÁ!

CHÓ NGOAN NÀO, CHÓ CƯNG!

CẢM ƠN CẬU NHIỀU LẮM!
CÓ GÌ ĐÂU, CHUYỆN NHỎ MÀ!

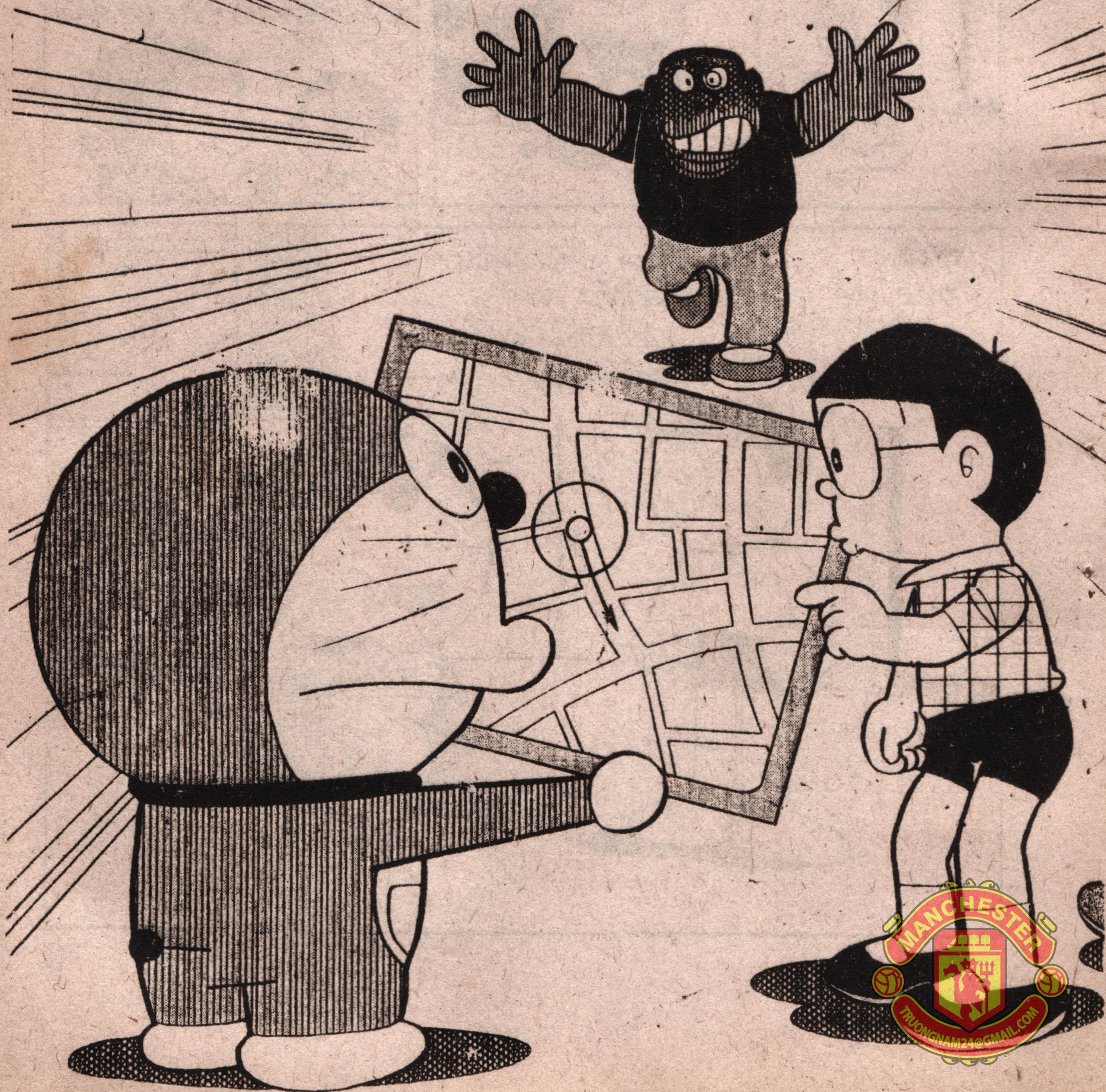

LẦN SAU NẾU CÔNG TẮC BỊ HƯ, CẬU CHỈ VIỆC GỠ CÂY ĂNG-TEN TRÊN ĐẦU VỨT ĐI LÀ XONG! ĐỠ PHẢI TỐN TIỀN MUA BÁNH RÁN ĐÃI TỚ!

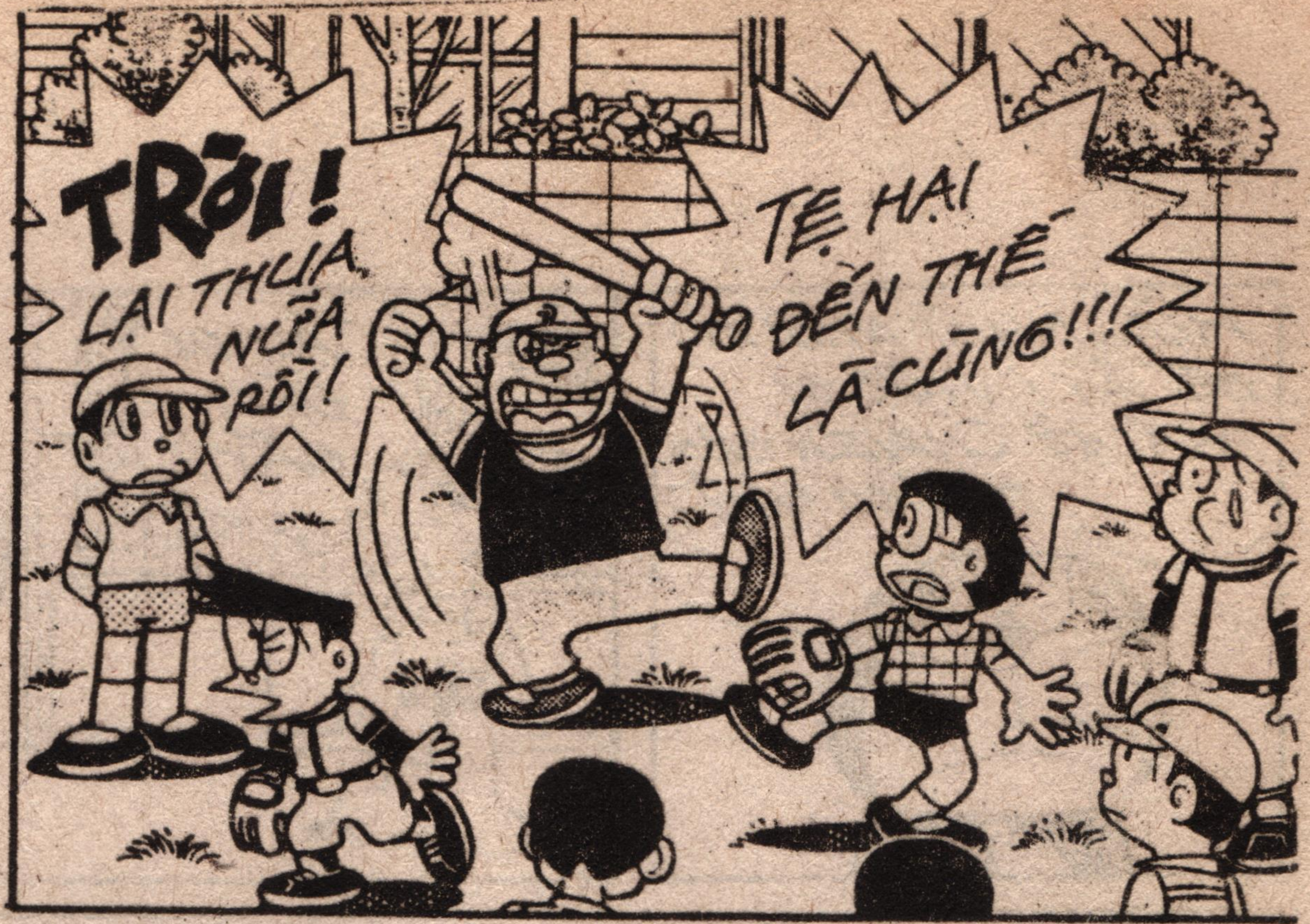

HỪ, THẾ MÀ MÌNH KHÔNG BIẾT...
GIÁ CẬU DẶN TRƯỚC THÌ TỚ ĐÂU CÓ ĐẾN NỖI...

ĐÔRÊMON

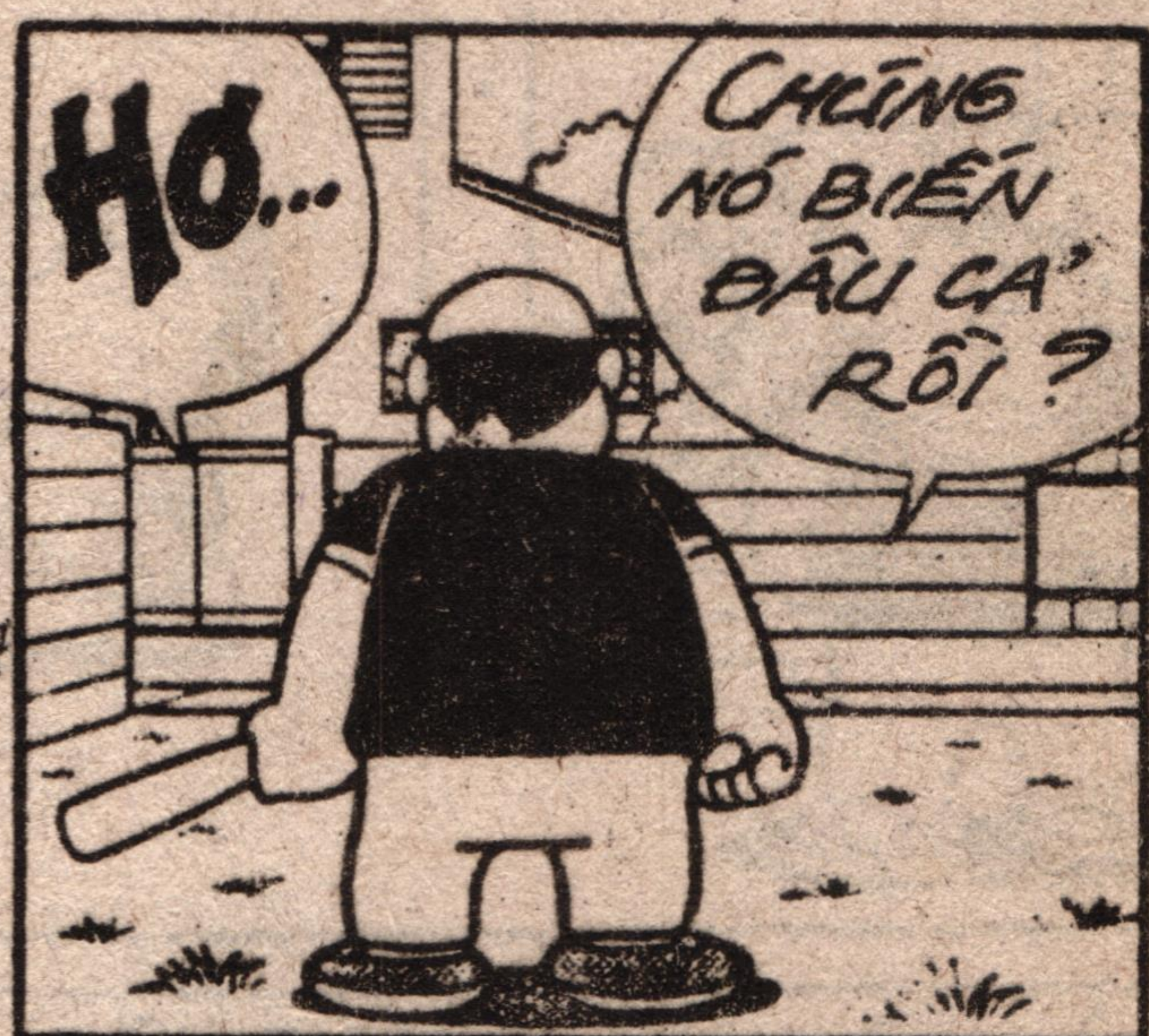
chú mèo thông minh

BẢN ĐỒ DỞ "CƠN BÃO CHAIEN"

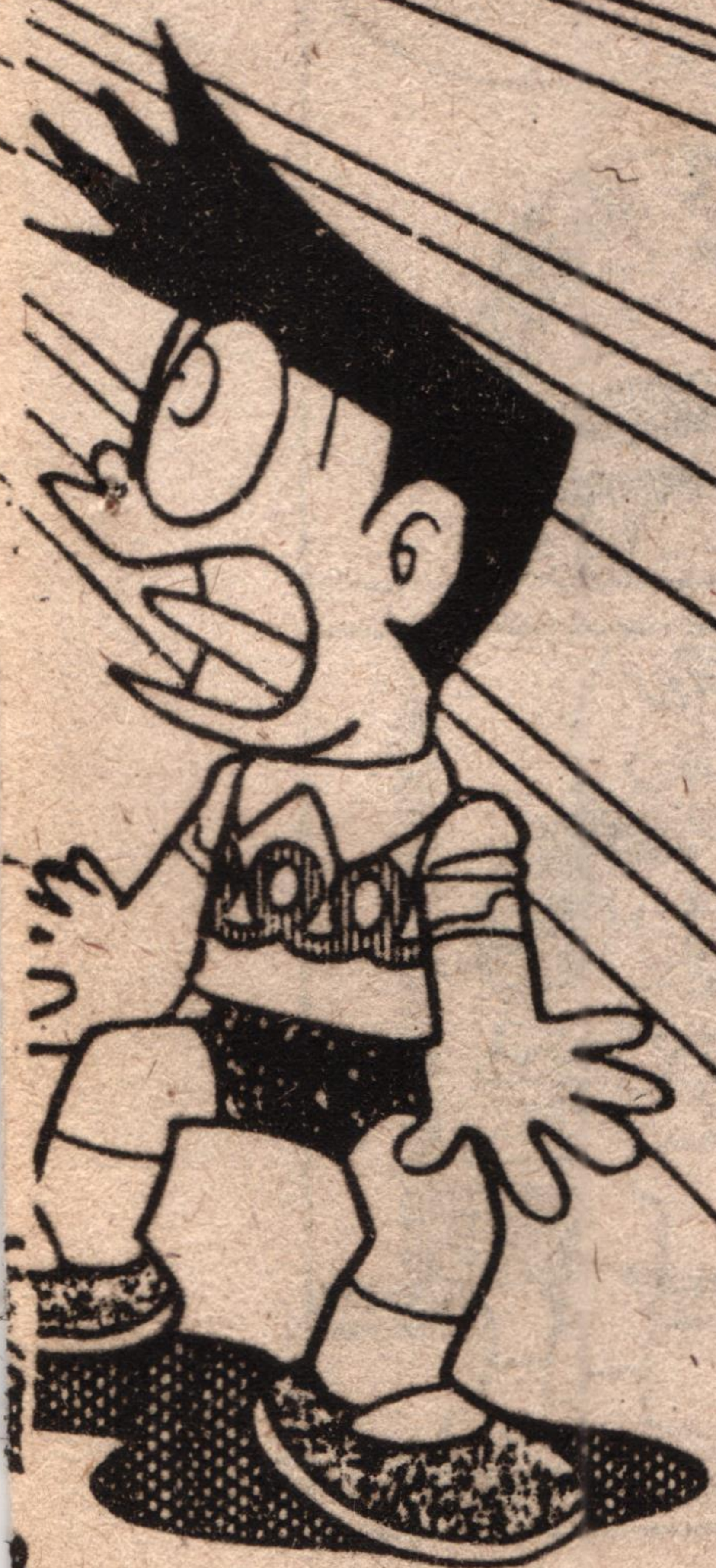

TRỜI!
LẠI THUA NỮA RỒI!
TỆ HẠI ĐẾN THẾ LÀ CÙNG!!!

TOÀN ĐỘI TẬP HỌP MỘT HÀNG DỌC, MAU LÊN!

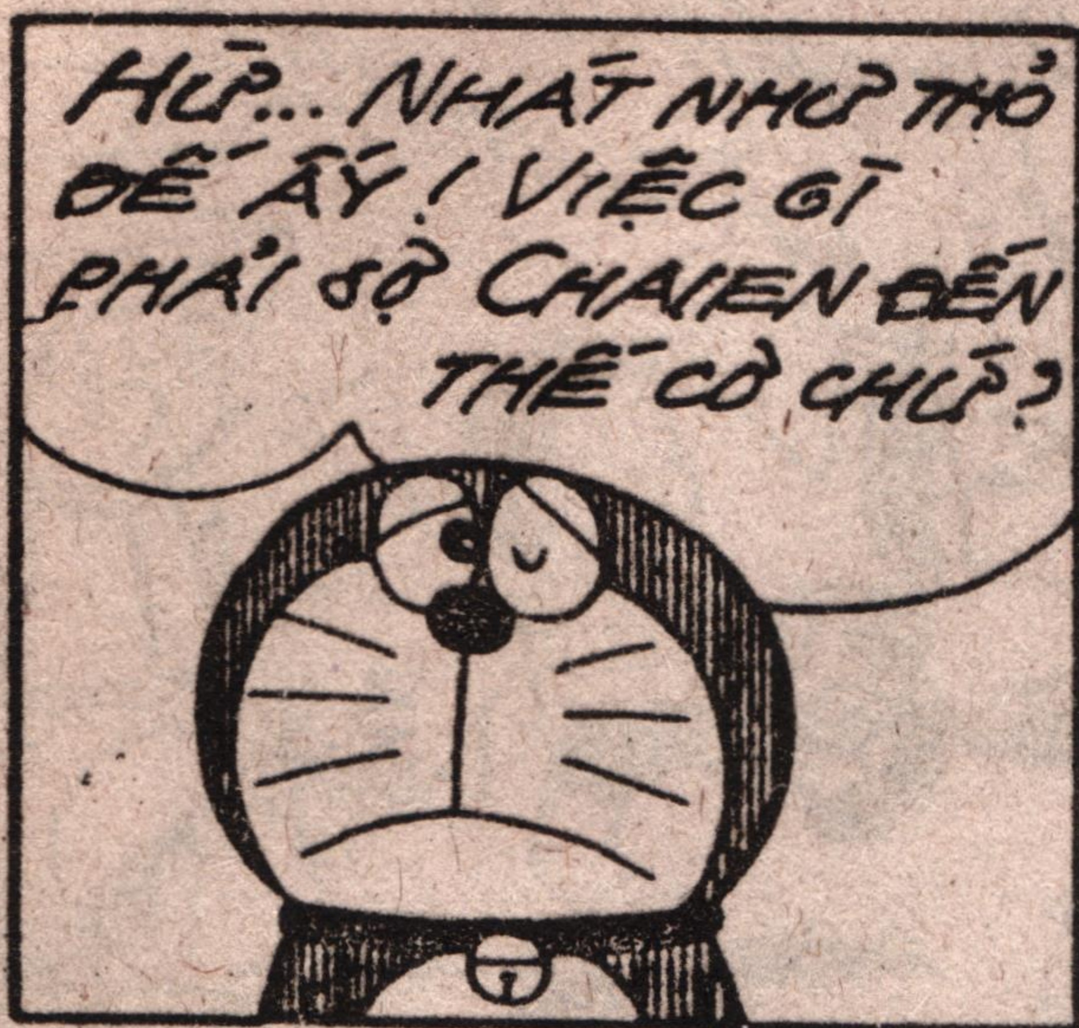

HỞ...
CHÚNG NÓ BIẾN ĐÂU CẢ RỒI?

CÓ RA TẬP HỌP NGAY KHÔNG THÌ BẢO?
TỚ MÀ TÓM ĐƯỢC ĐỨA NÀO THÌ LIỆU HỒN!

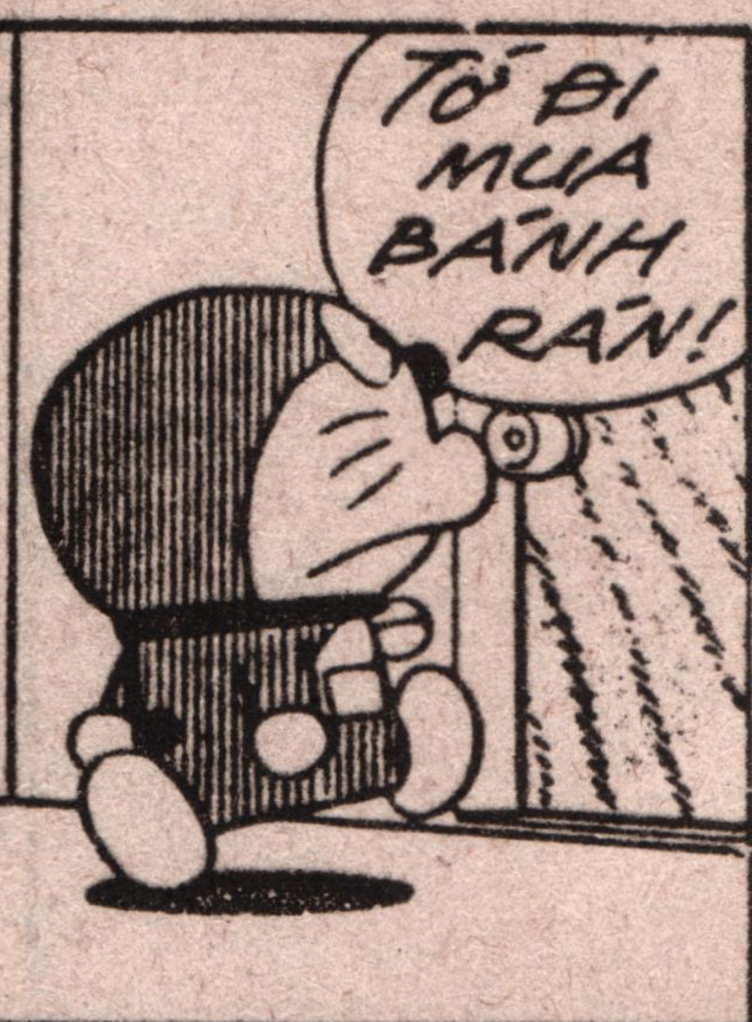

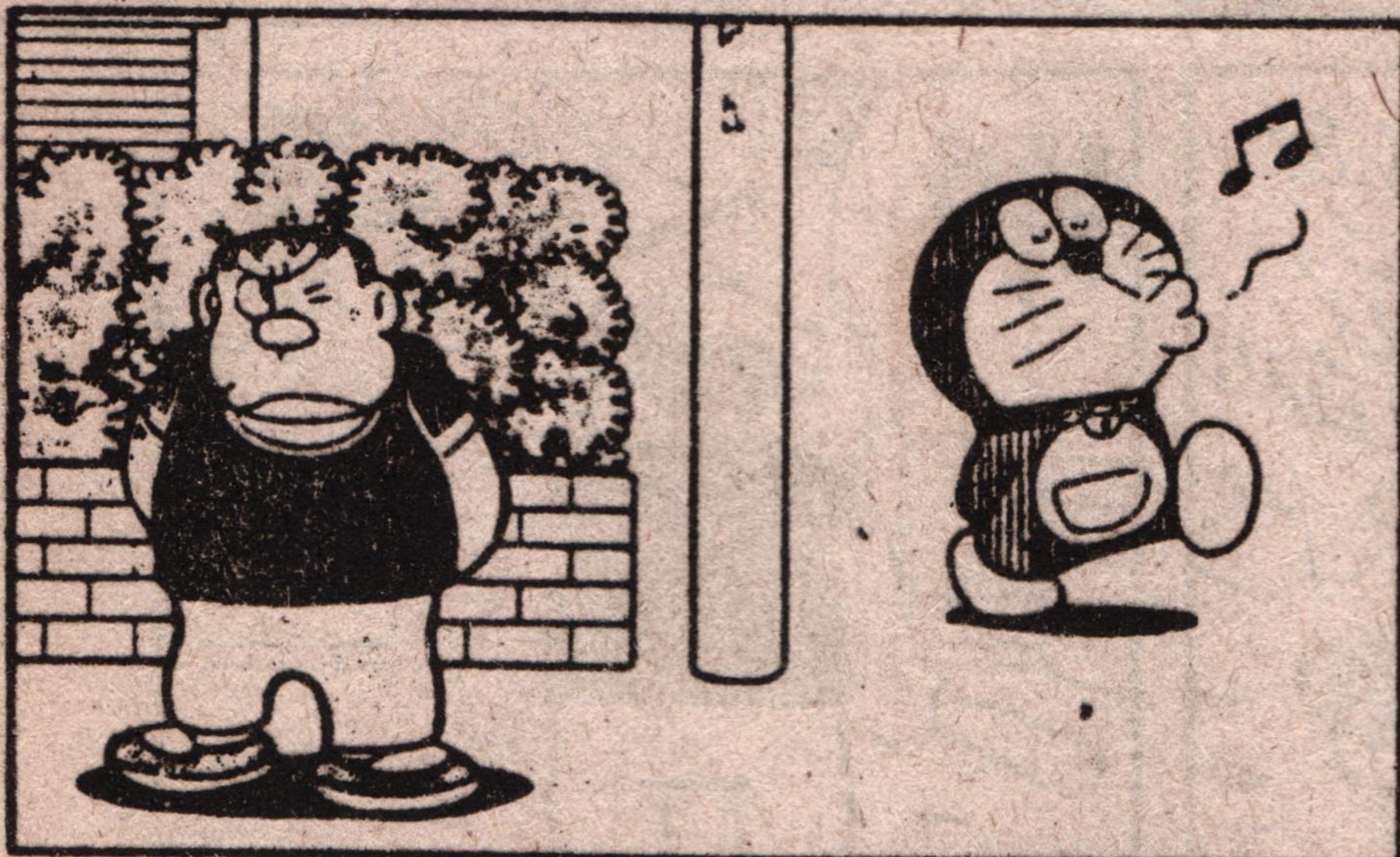

NGUY QUÁ! KIỂU NÀY LÀM SAO MÌNH DÁM RA ĐƯỜNG NỮA!

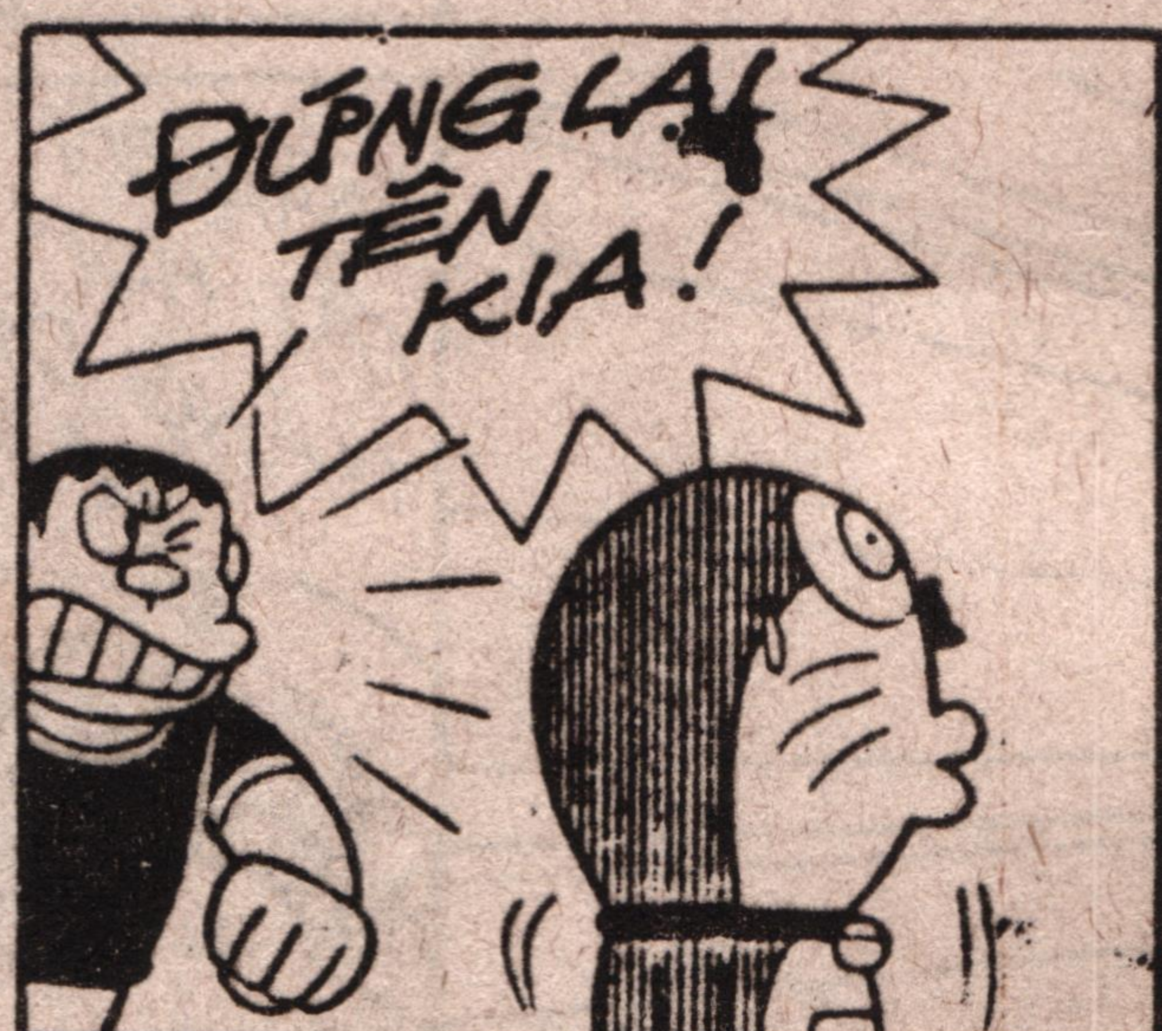

MANCHESTER

HỪ... NHÁT NHƯ THỎ ĐẾ ẤY! VIỆC GÌ PHẢI SỢ CHAIEN ĐẾN THẾ CƠ CHỨ?

Ê!
CẬU ĐI ĐÂU ĐẤY?

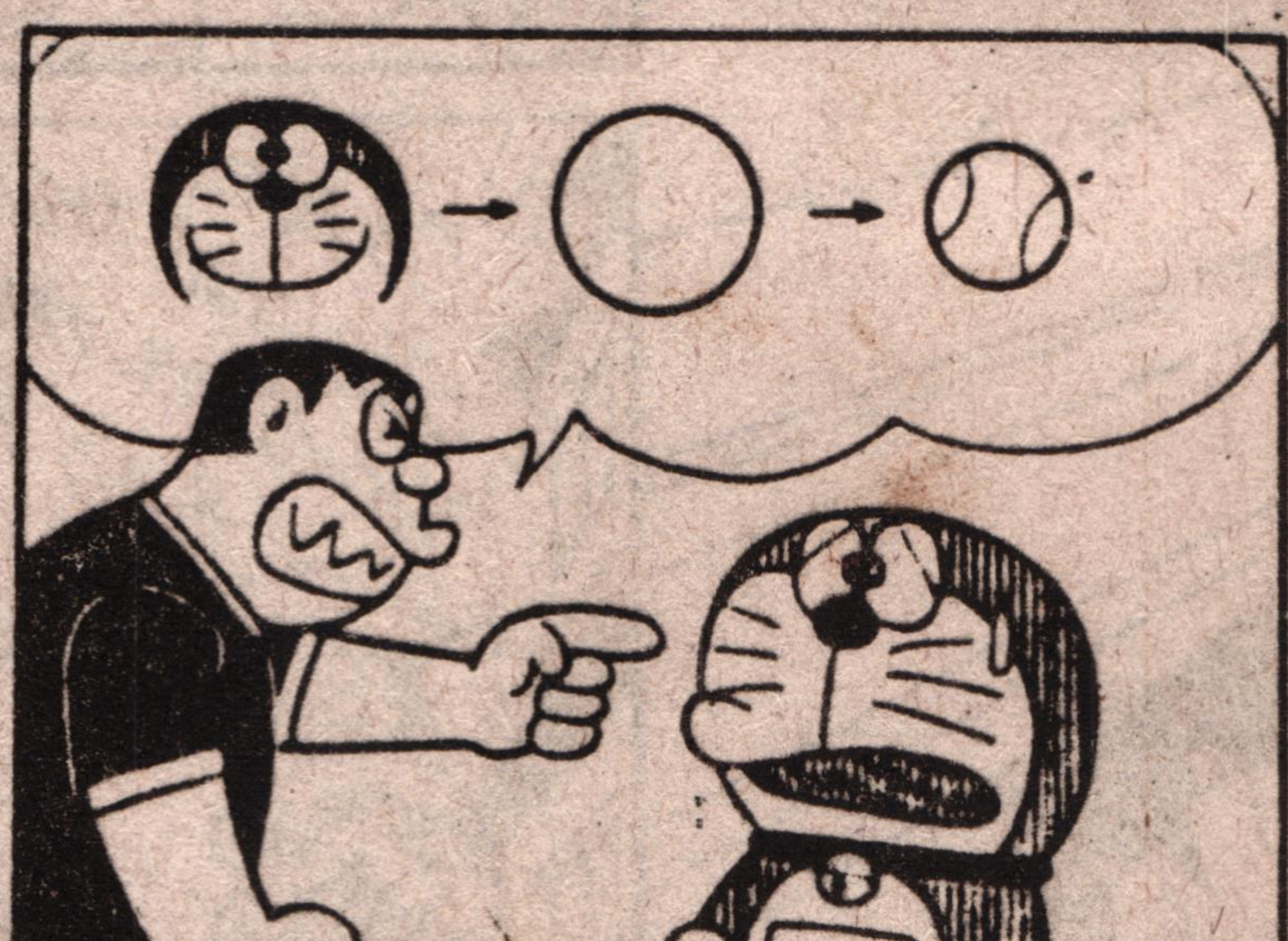

TỚ ĐI MUA BÁNH RÁN!

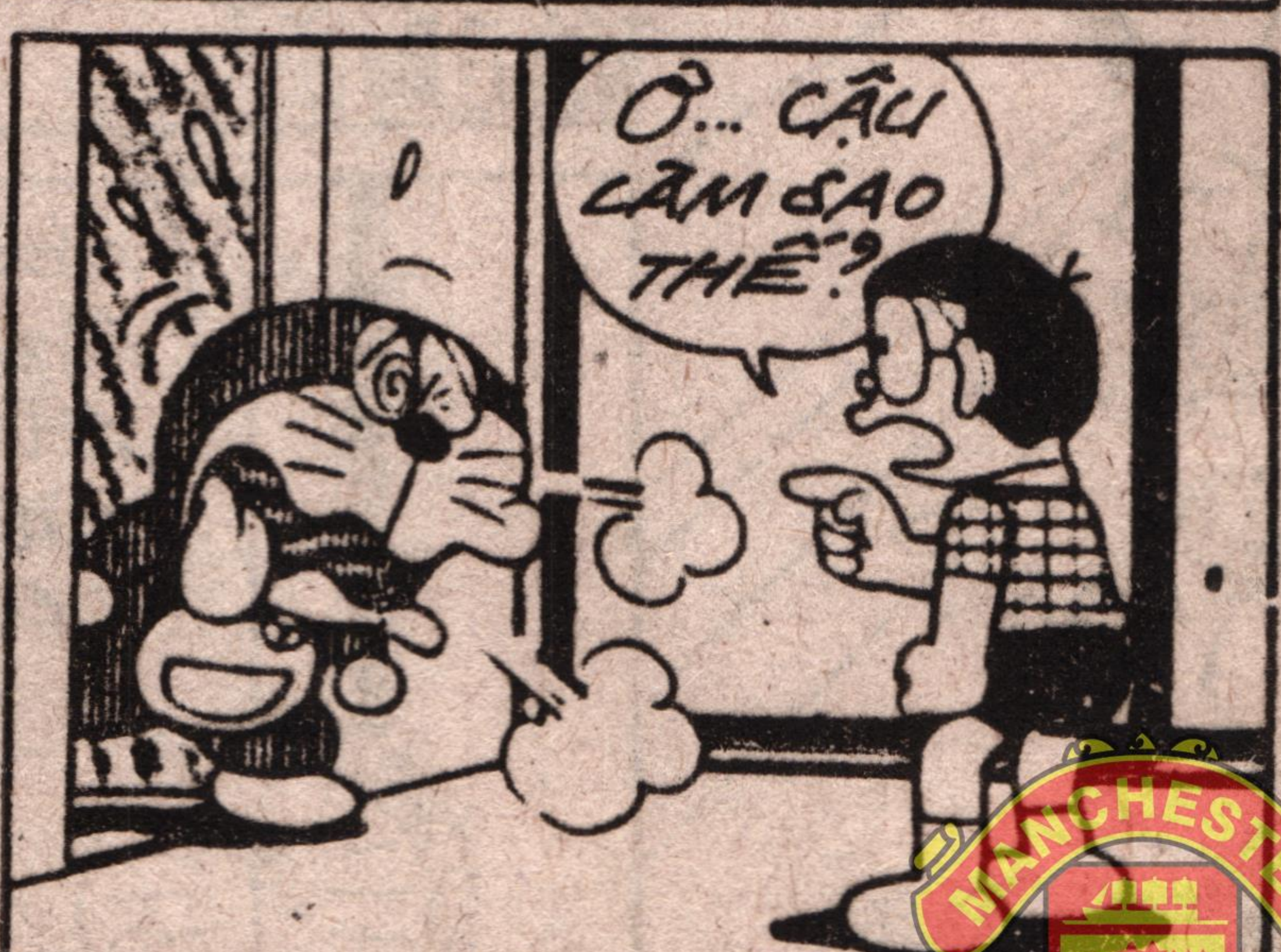

ĐỨNG LẠI TÊN KIA!

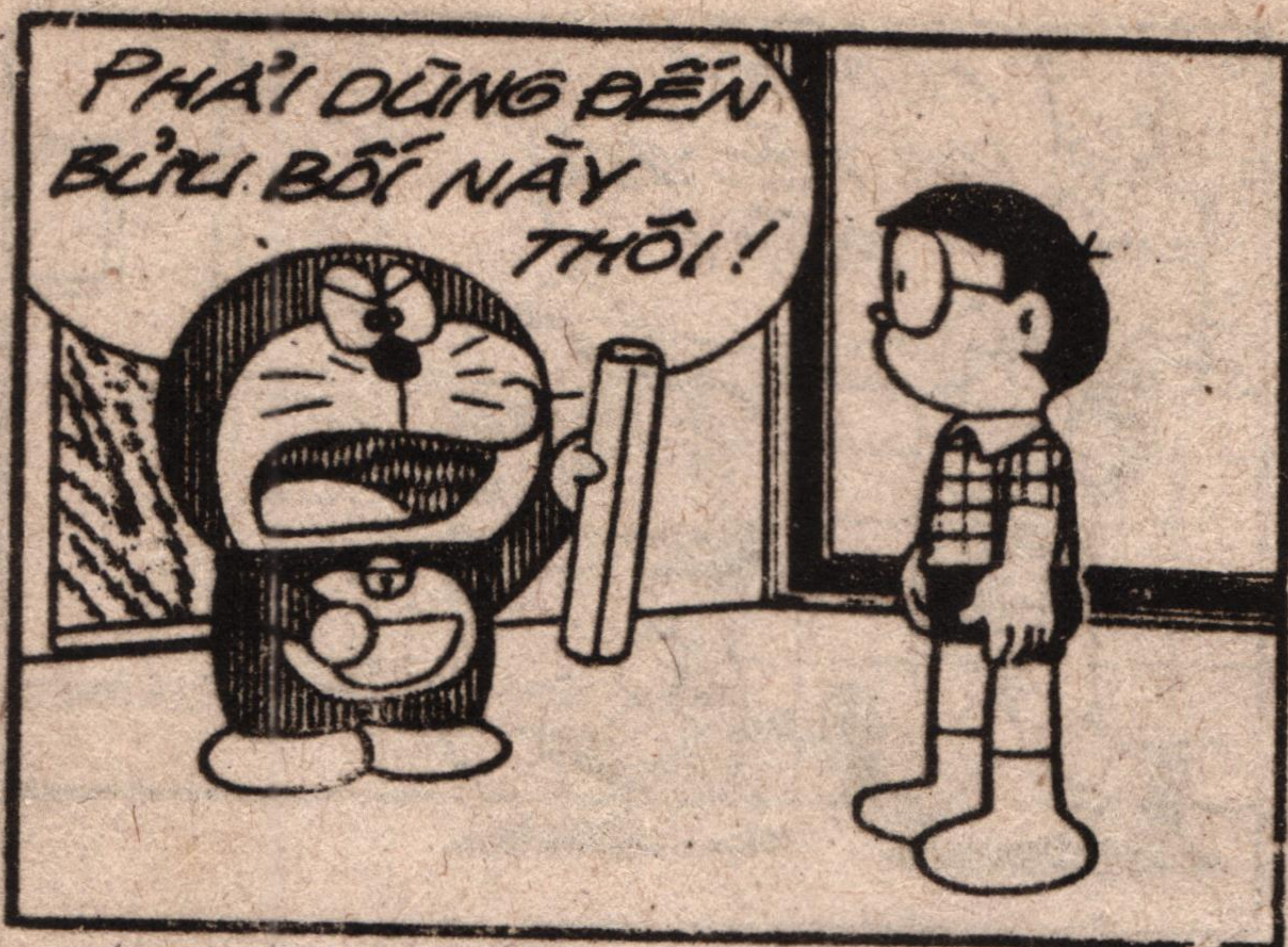

HỞ... HỞ... TỚ CÓ LÀM GÌ CẬU ĐÂU NÀO?

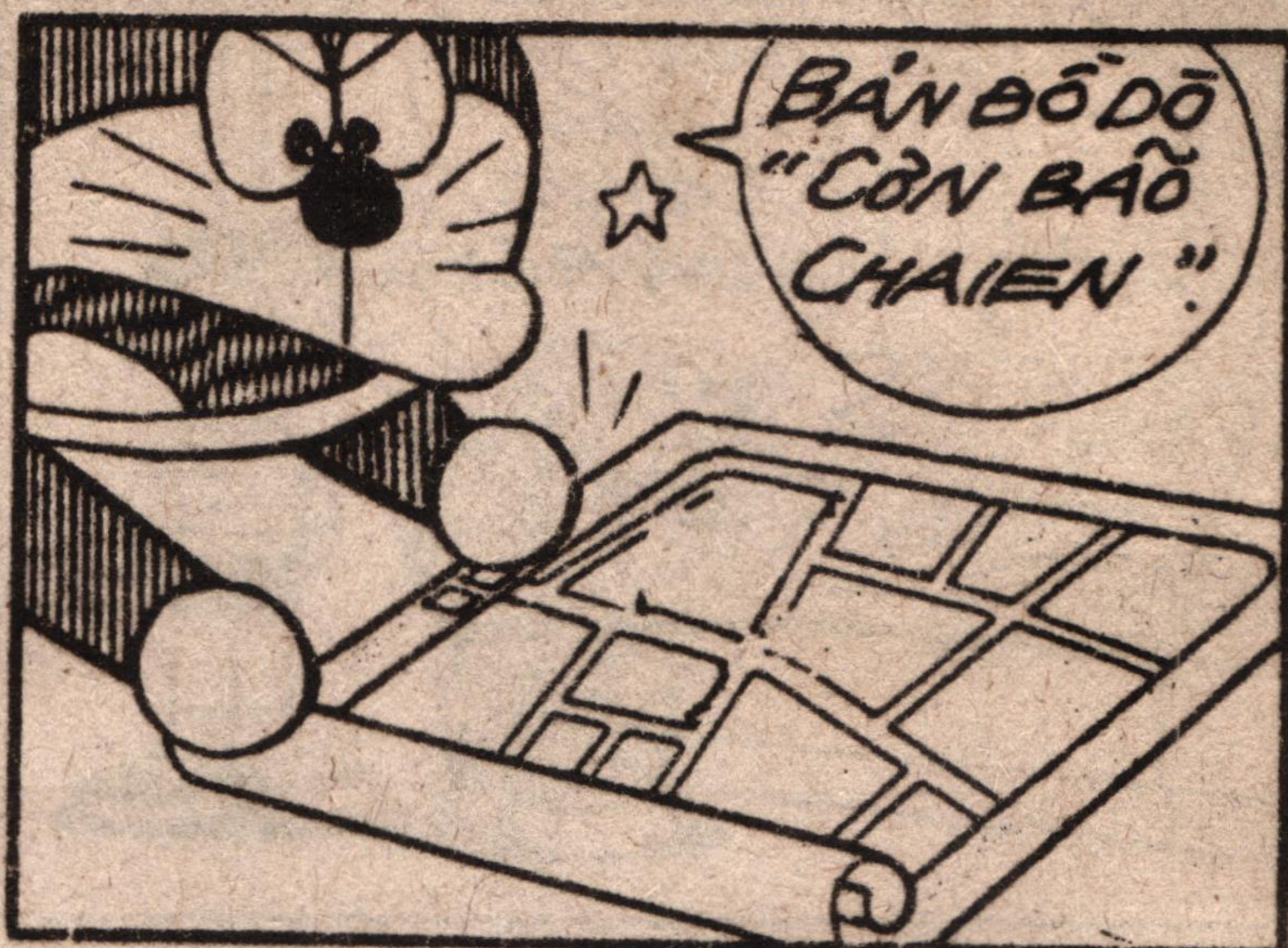

ĐÚNG VẬY! NHƯNG CÁI ĐẦU CỦA CẬU NHÌN THẤY MÀ GHÉT!

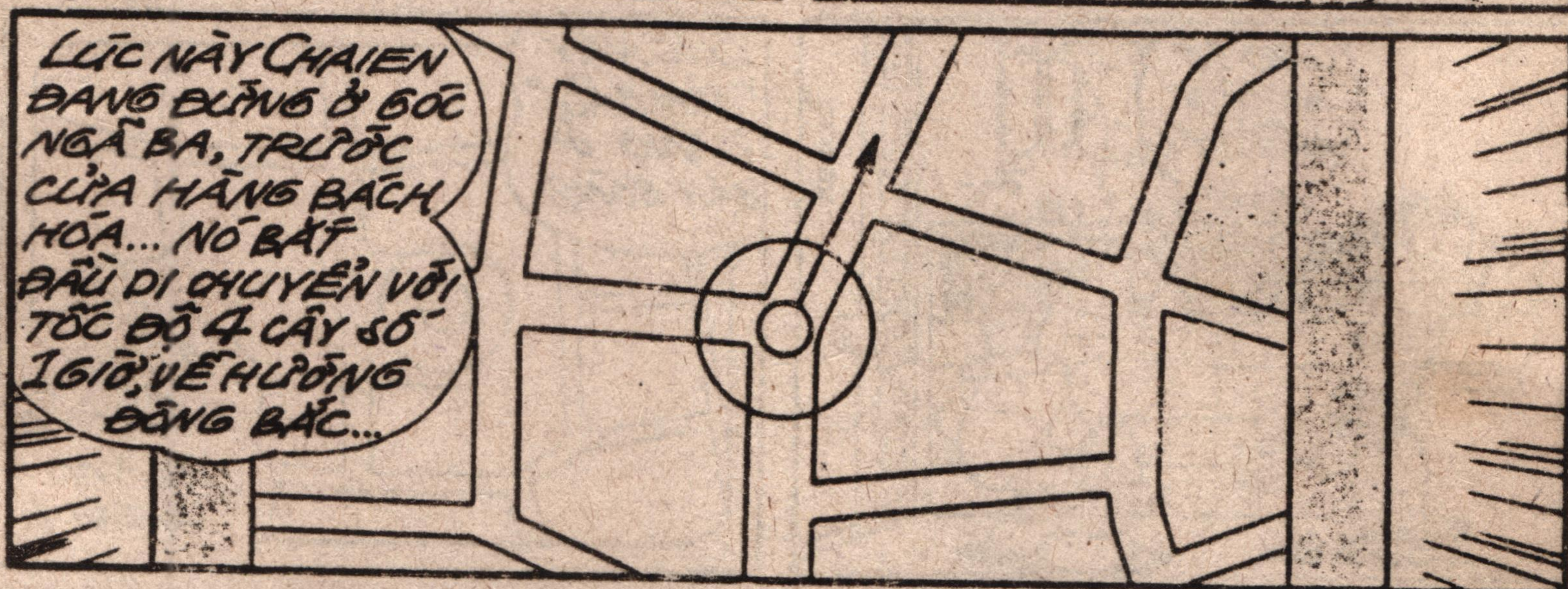

NÓ LÀM TỚ NHỚ LẠI MẤY BẬN THUA HỒI SÁNG... TỚ CĂM THÙ LẮM, BIẾT CHƯA?

Ơ... CẬU LÀM SAO THẾ?

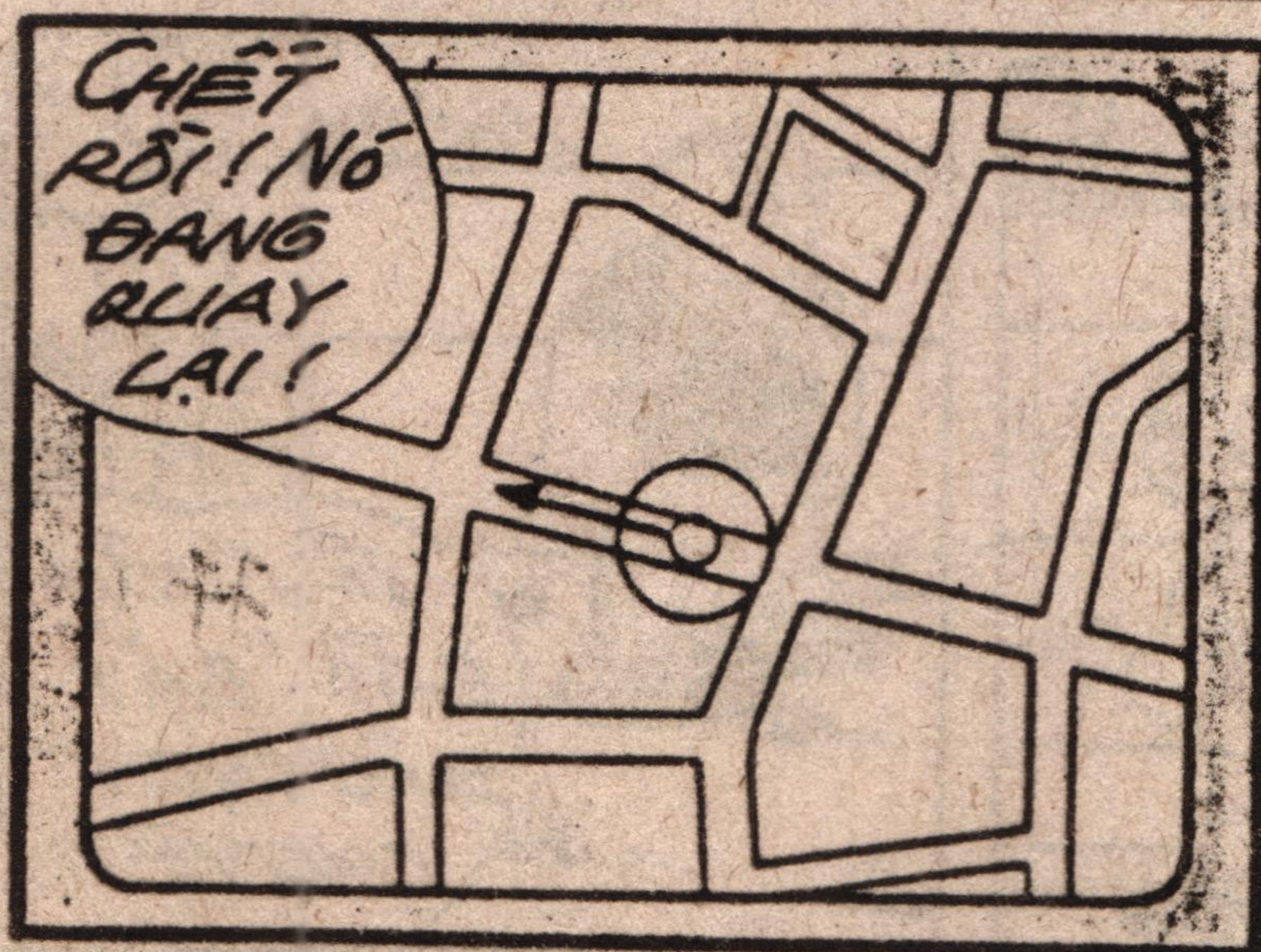

PHẢI DÙNG ĐẾN BỬU BỐI NÀY THÔI!

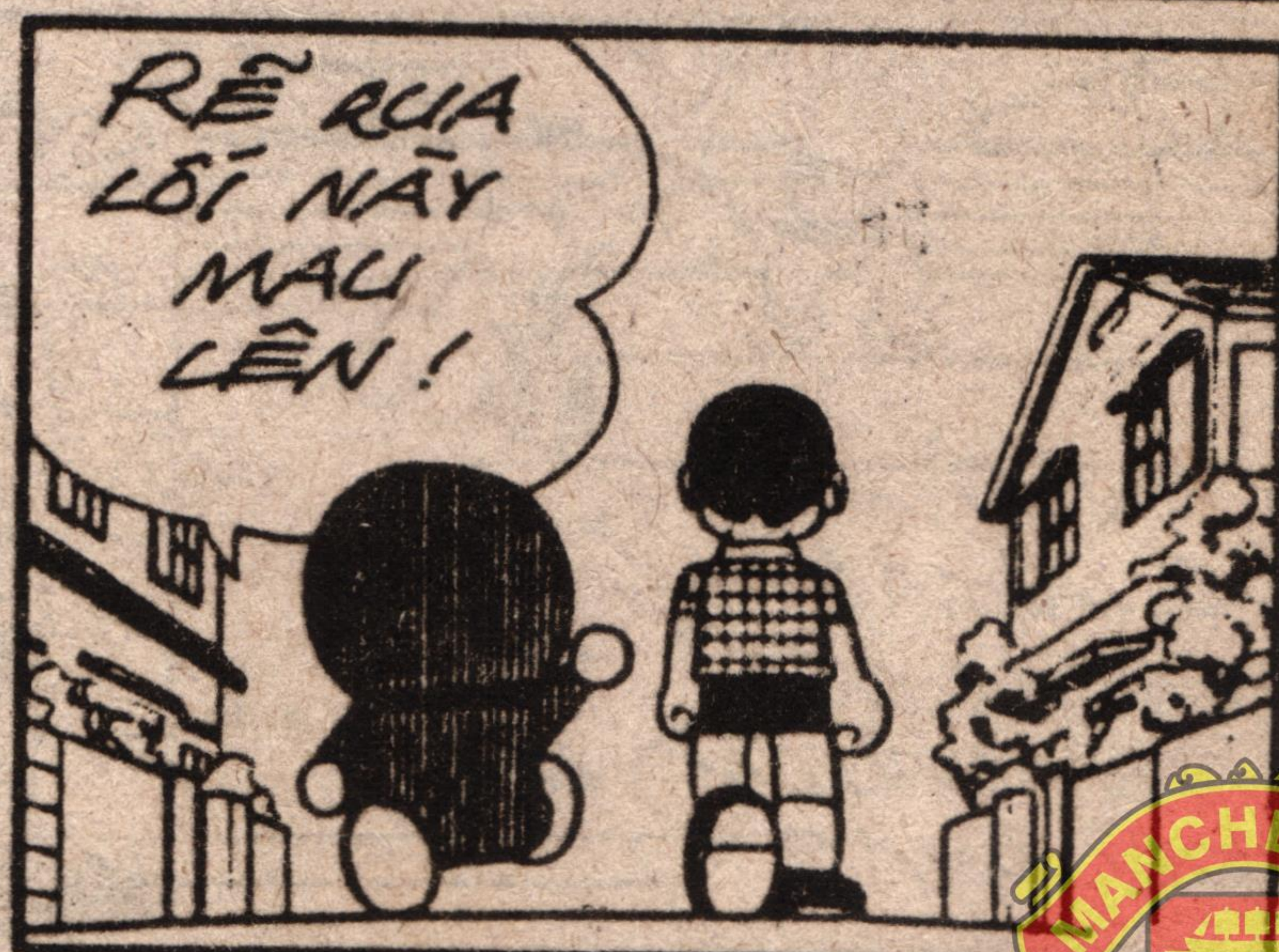

BẢN ĐỒ DÒ "CƠN BÃO CHAIEN".

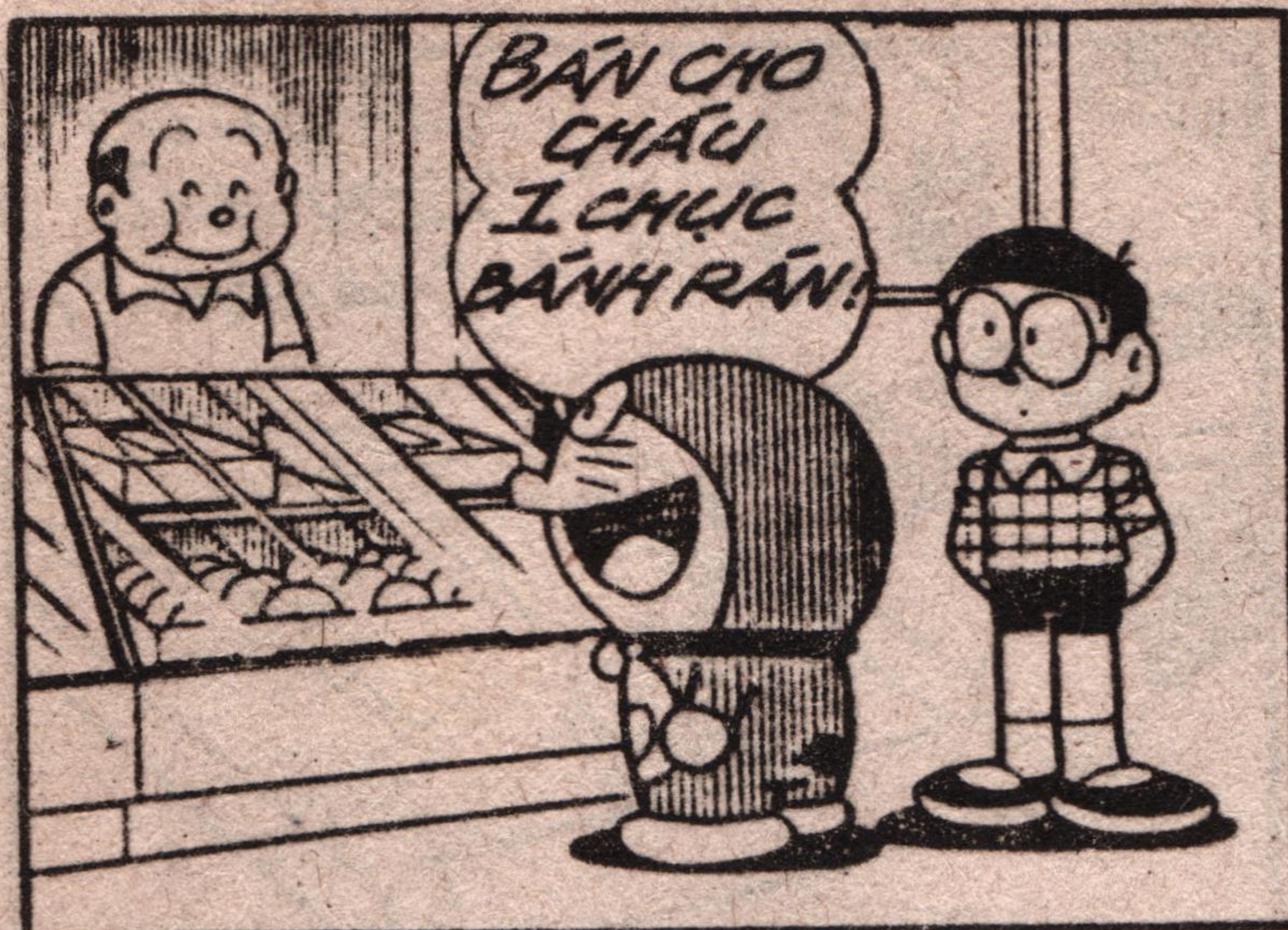

LÚC NÀY CHAIEN ĐANG ĐỨNG Ở GÓC NGÃ BA, TRƯỚC CỬA HÃNG BÁCH HÓA... NÓ BẮT ĐẦU DI CHUYỂN VỚI TỐC ĐỘ 4 CÂY SỐ 1GIỜ, VỀ HƯỚNG ĐÔNG BẮC...

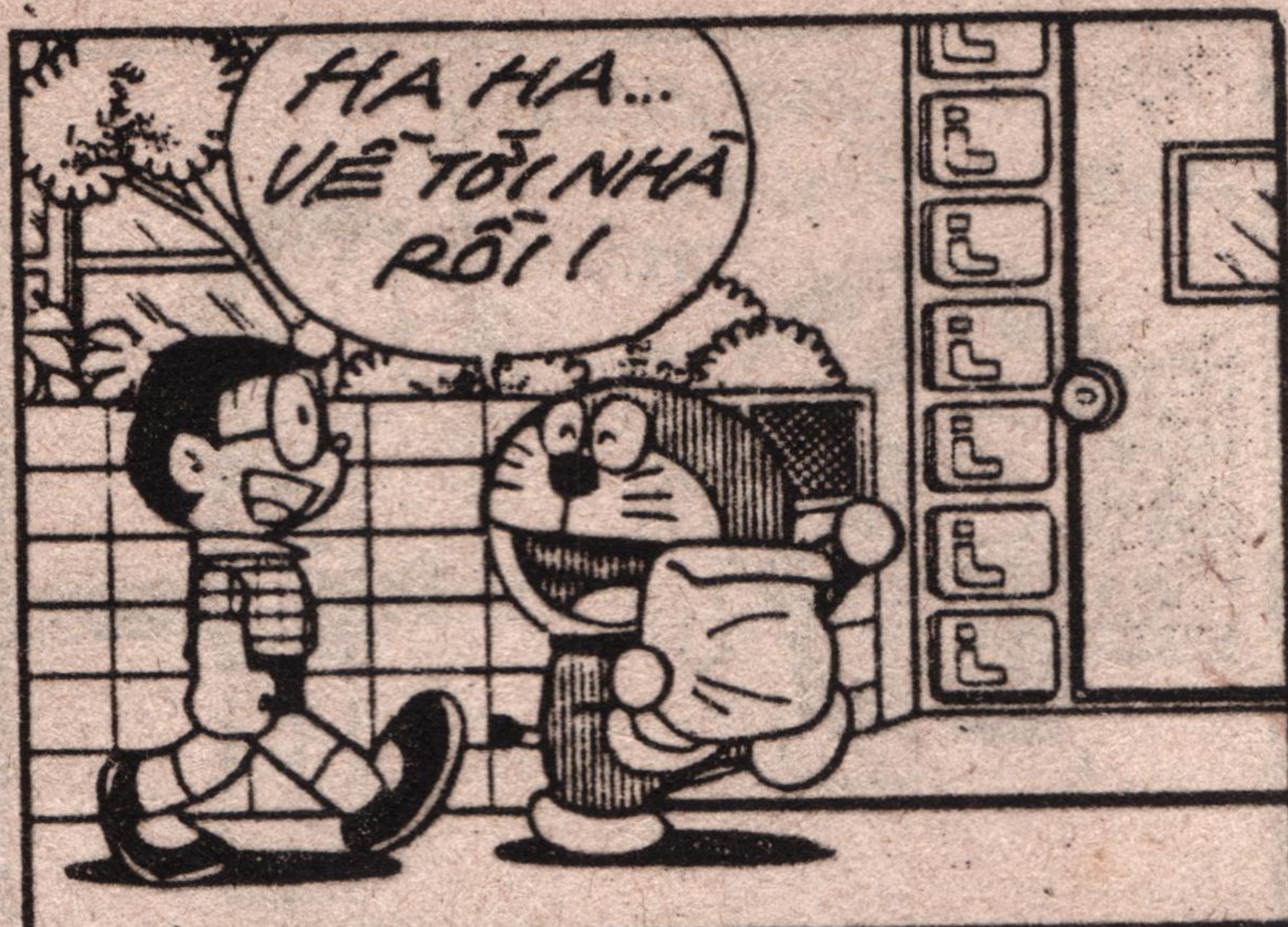

MÌNH ĐI VỀ HƯỚNG NÀY, SẼ KHÔNG ĐỤNG ĐẦU VỚI NÓ!

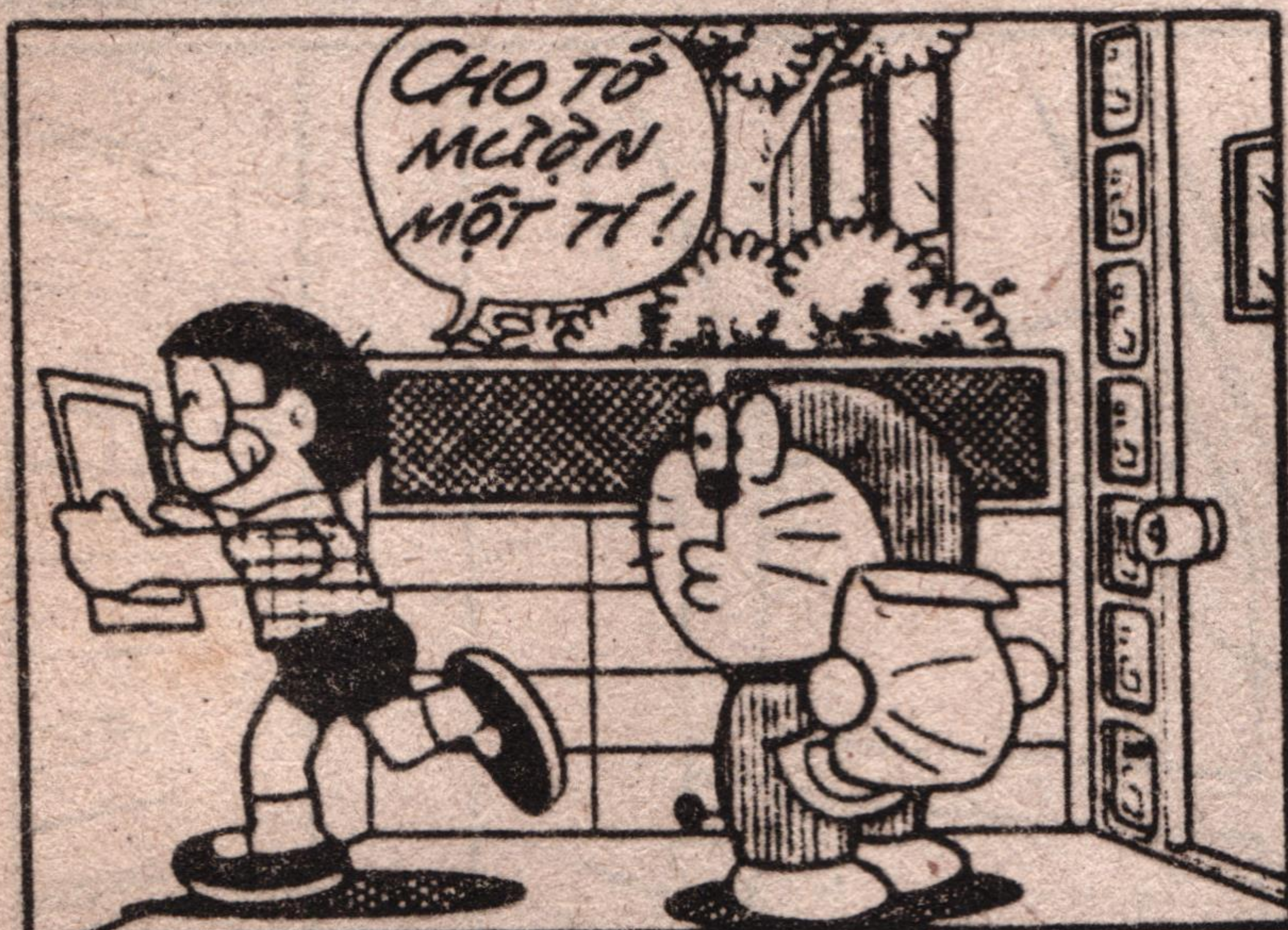

CẬU NHÌN XEM NÓ ĐANG Ở ĐÂU?
VÒNG TRÒN NÀY BIỂU THỊ SỰ GIẬN DỮ CỦA CHAIEN, CÀNG GIẬN CÀNG LỚN, VÒNG TRÒN CŨNG LỚN THEO.

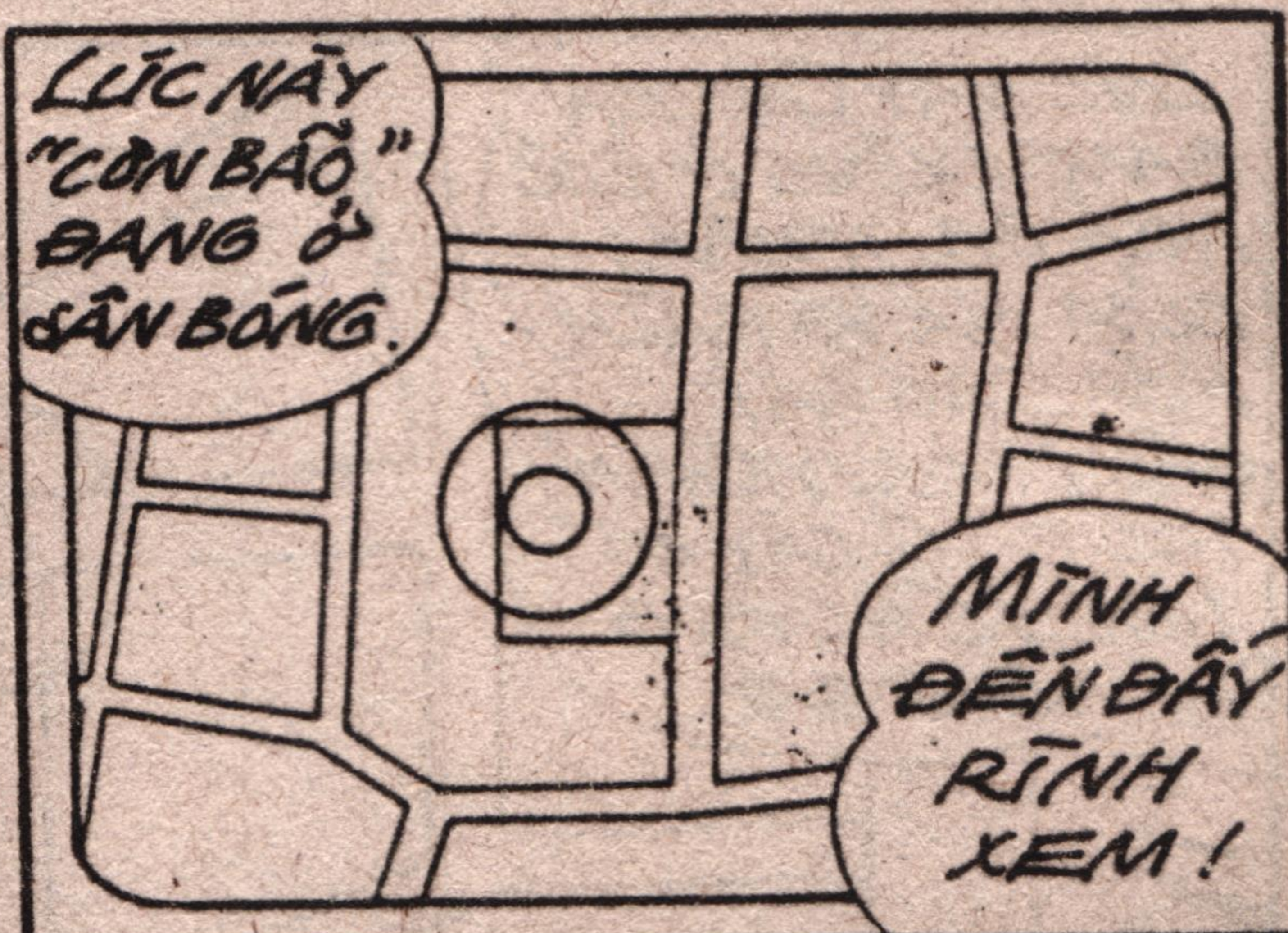

CHẾT RỒI! NÓ ĐANG QUAY LẠI!

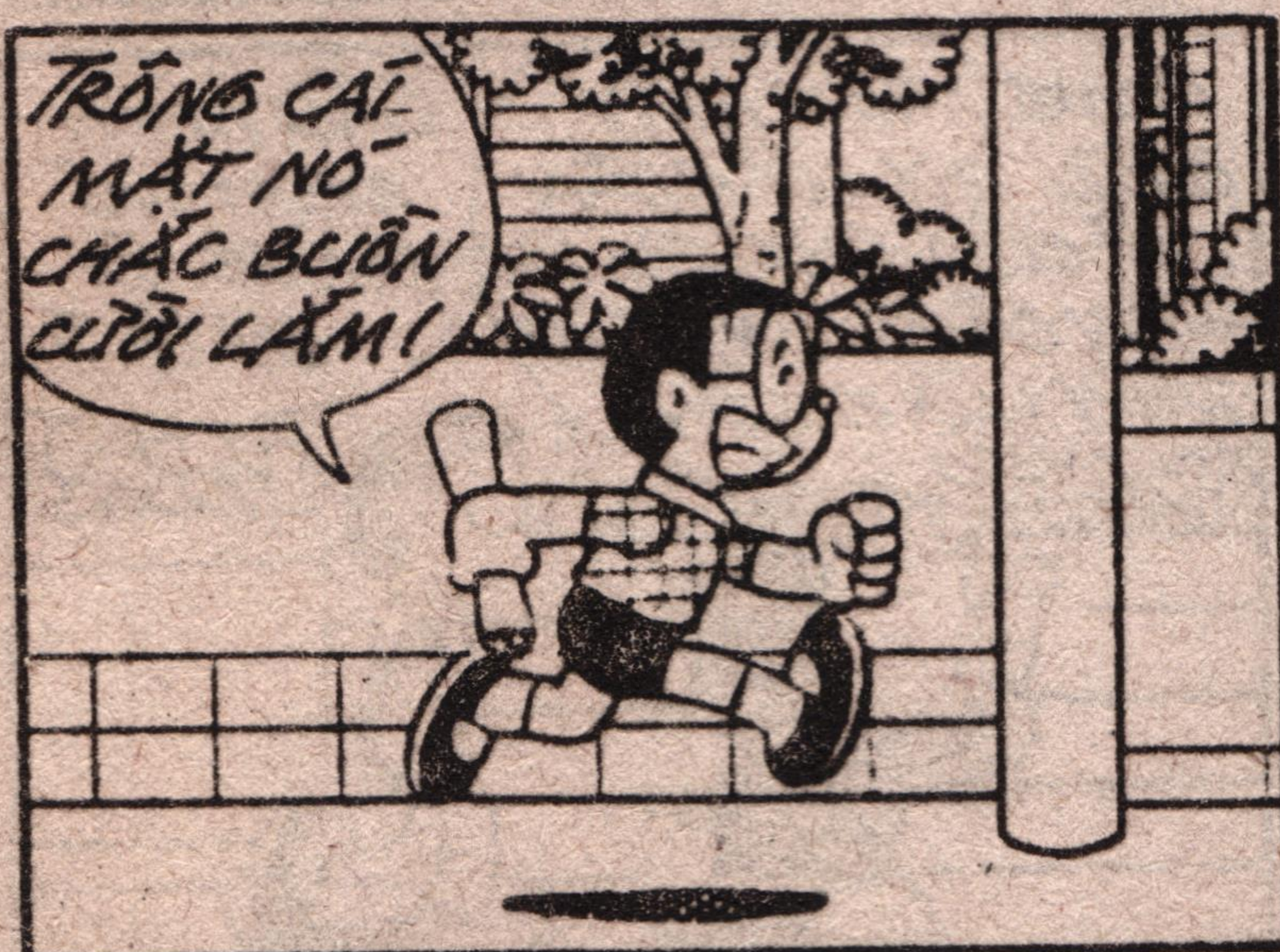

RẼ QUA LỐI NÀY MAU LÊN!

BÁN CHO CHÁU 1 CHỤC BÁNH RÁN!

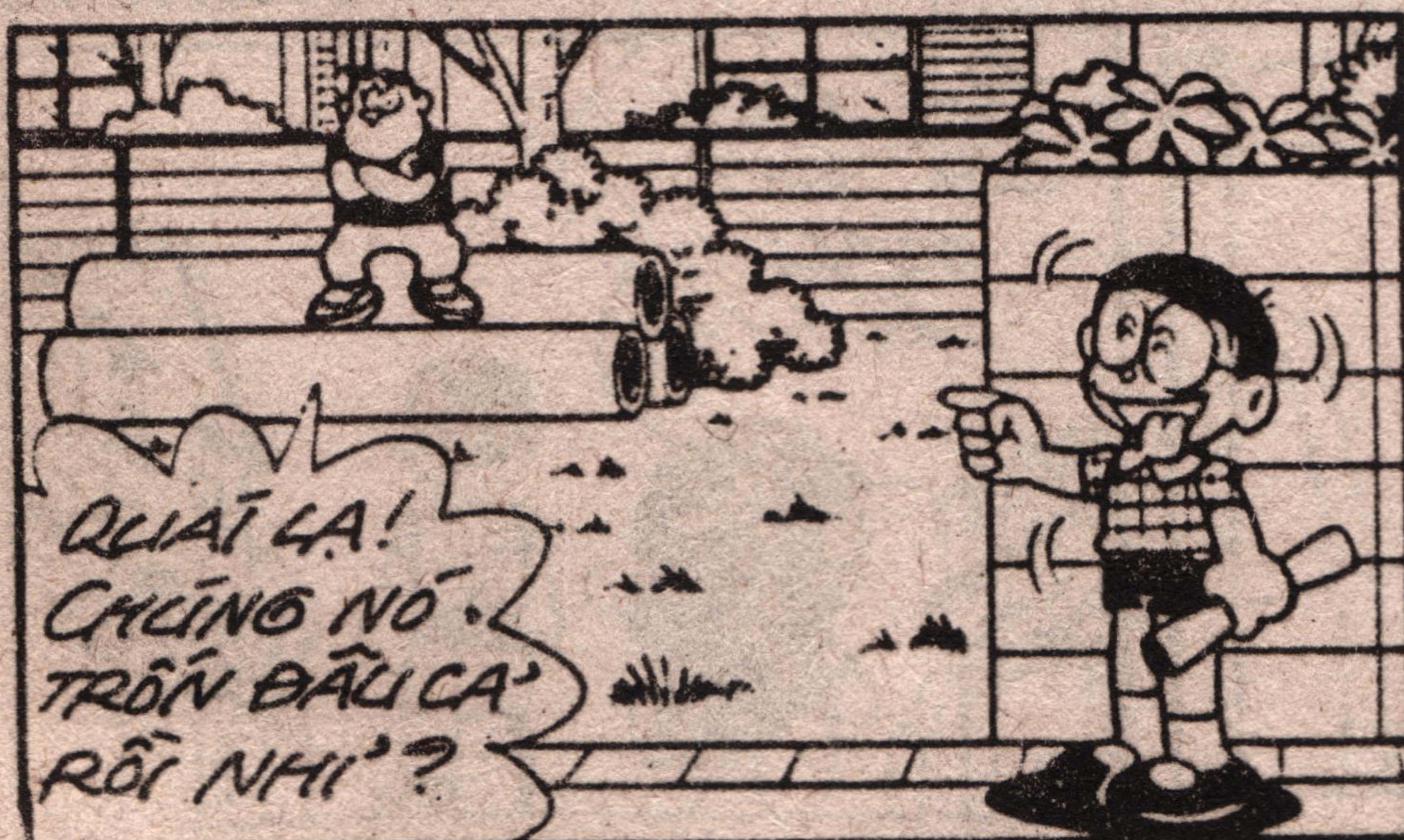

HA HA... VỀ TỚI NHÀ RỒI!

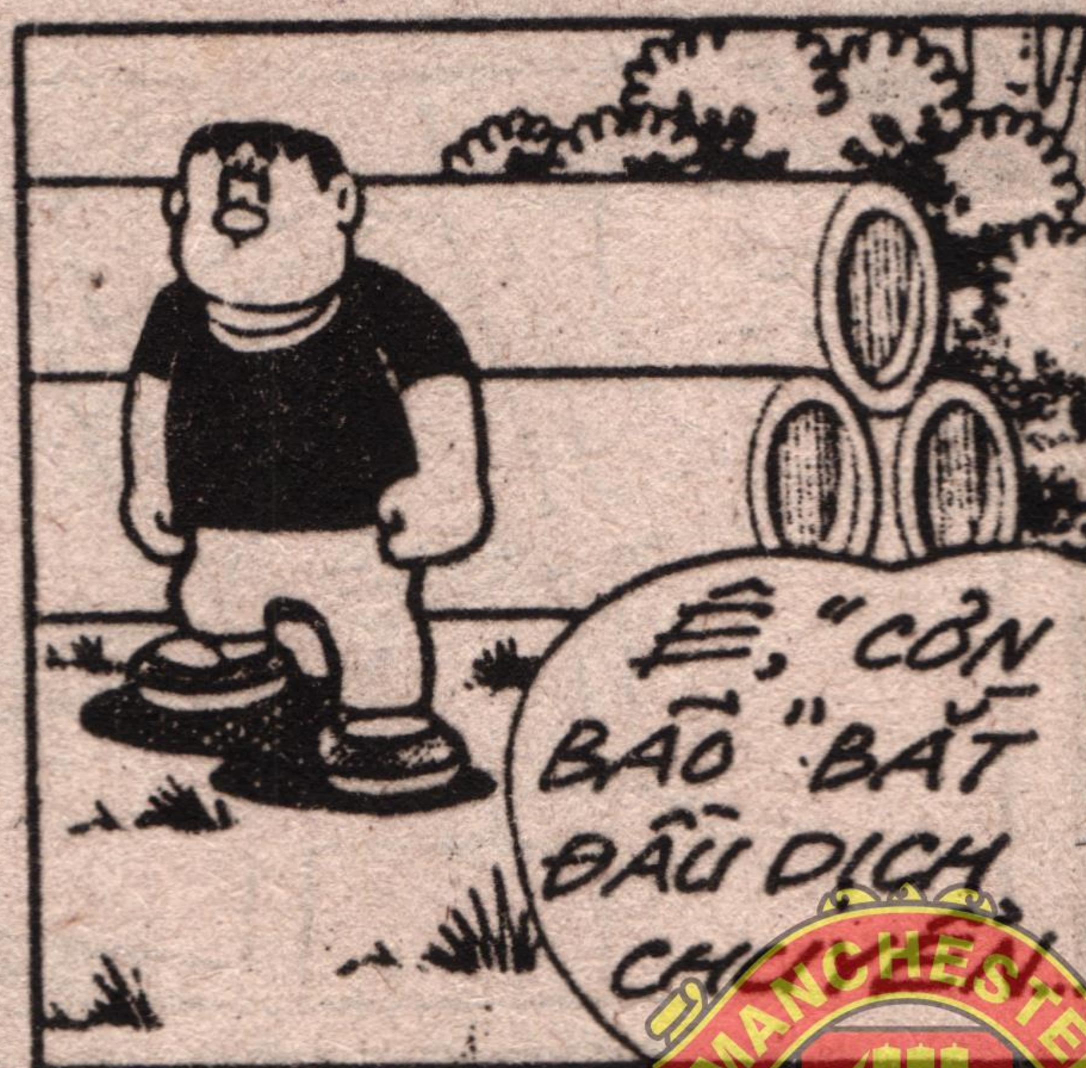

CHO TỚ MƯỢN MỘT TÍ!

LÚC NÃY "CƠN BÃO" ĐANG Ở SÂN BÓNG.
MÌNH ĐẾN ĐẤY RÌNH XEM!

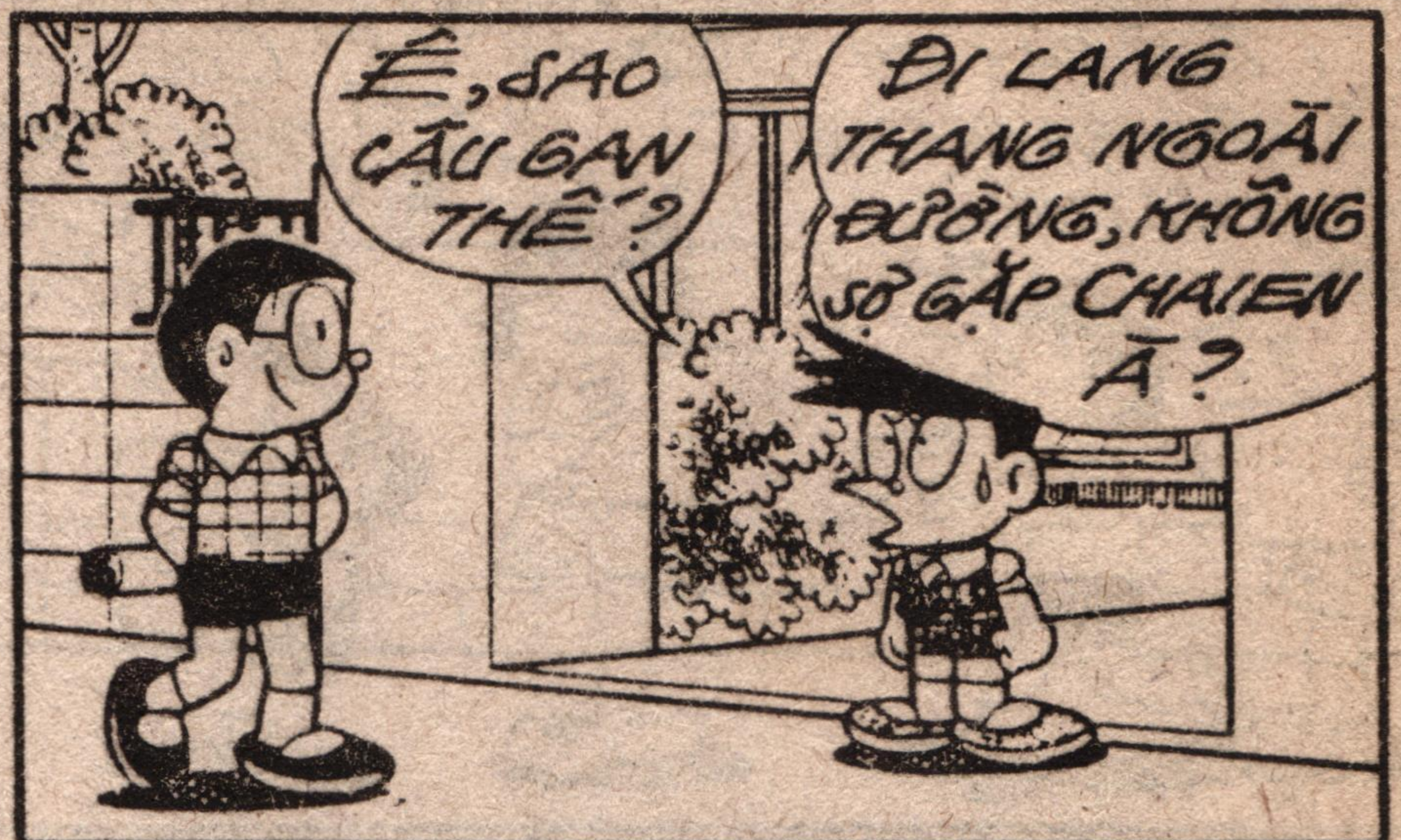

TRÔNG CÁI MẶT NÓ CHẮC BUỒN CƯỜI LẮM!

HỪM... GIÁ MÀ LÚC NÃY MÌNH ĐƯỢC THẲNG TAY ĐẤM ĐÁ...
...CHẮC LÀ SƯỚNG PHẢI BIẾT!

QUÁI LẠ! CHÚNG NÓ TRỐN ĐÂU CẢ RỒI NHỈ?

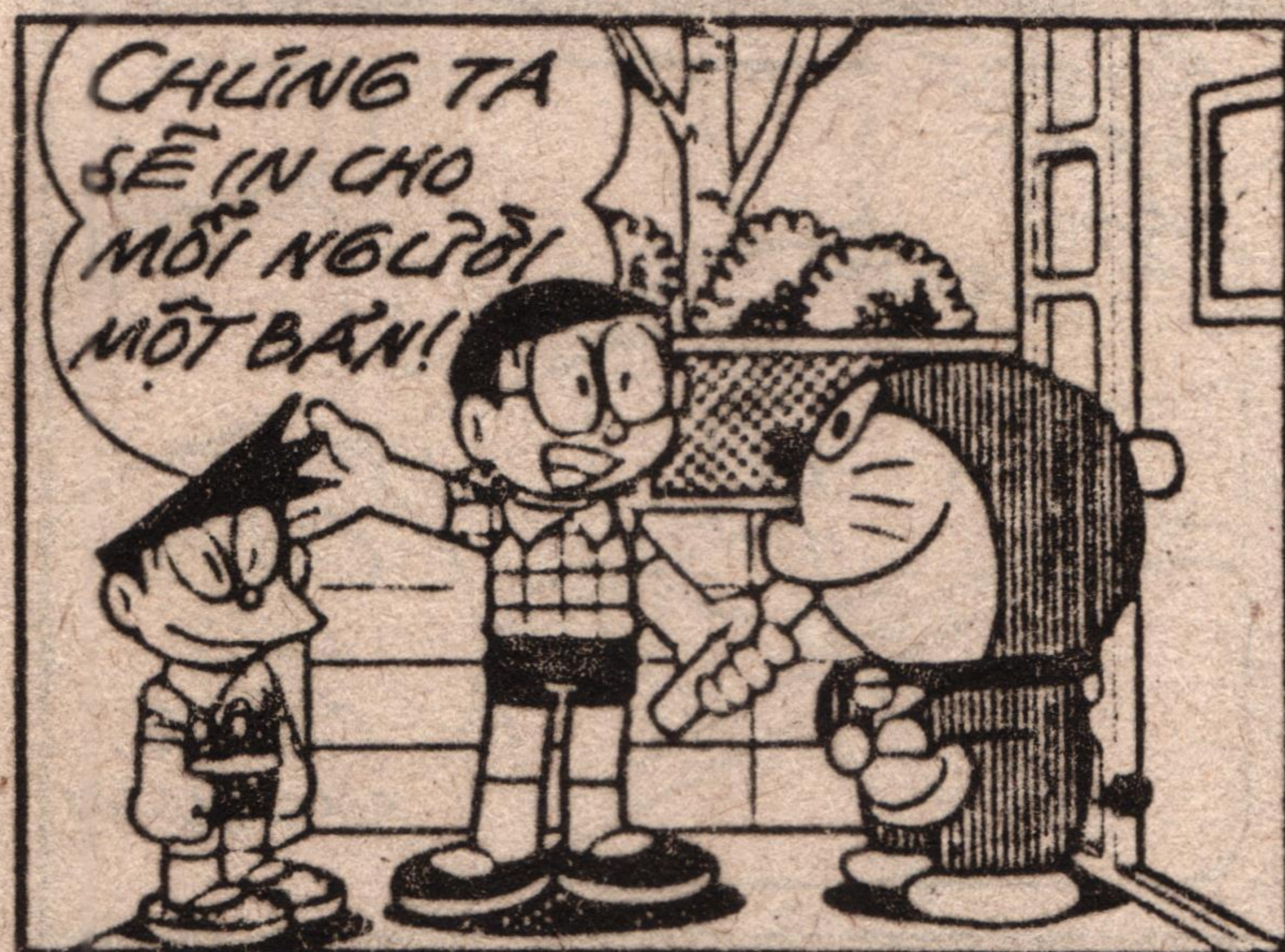

Ê, "CƠN BÃO" BẮT ĐẦU DỊCH CHUYỂN

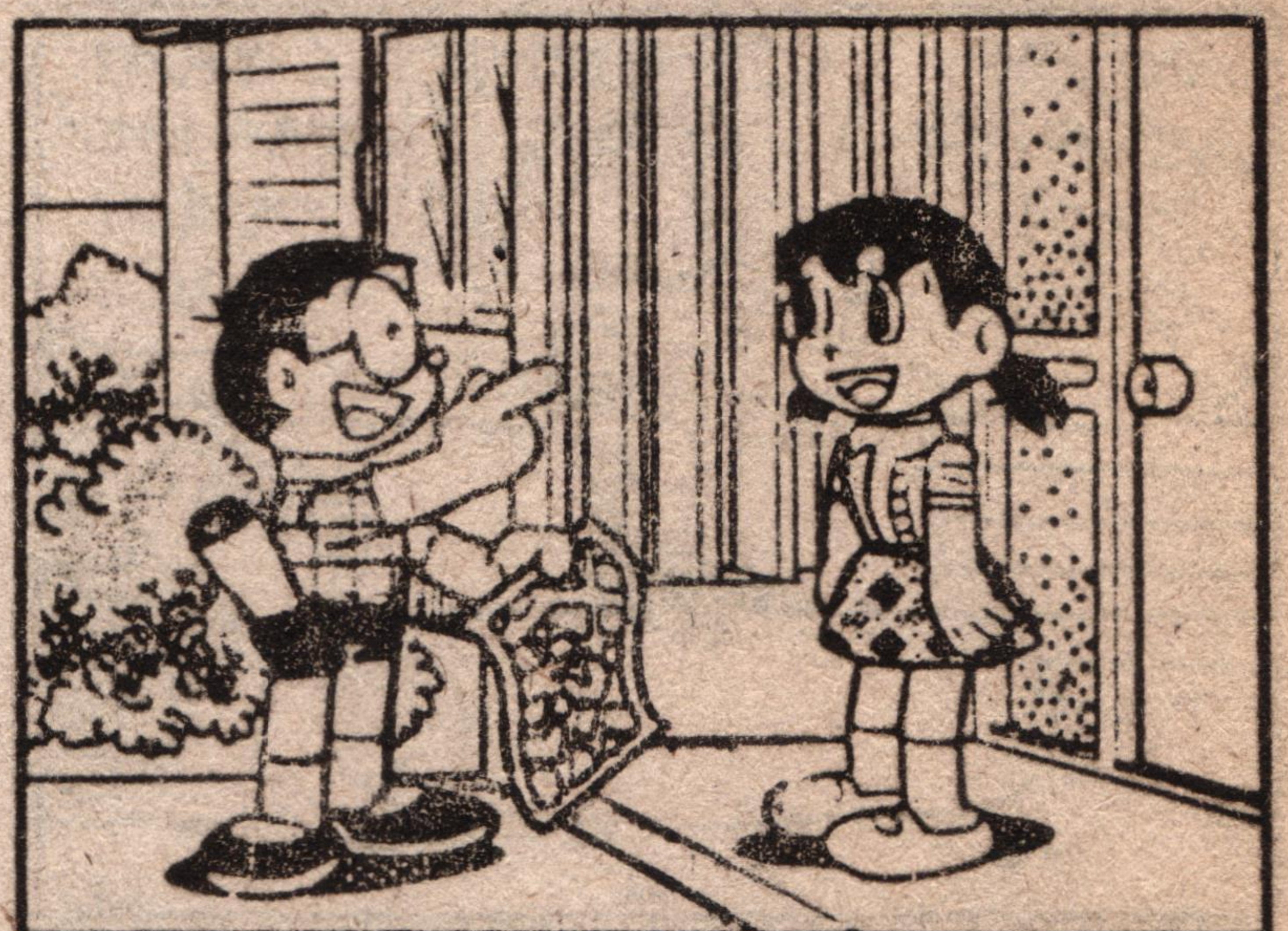

NÓ CHẠY CẢ NGÀY CŨNG KHÔNG BẮT ĐƯỢC MÌNH!

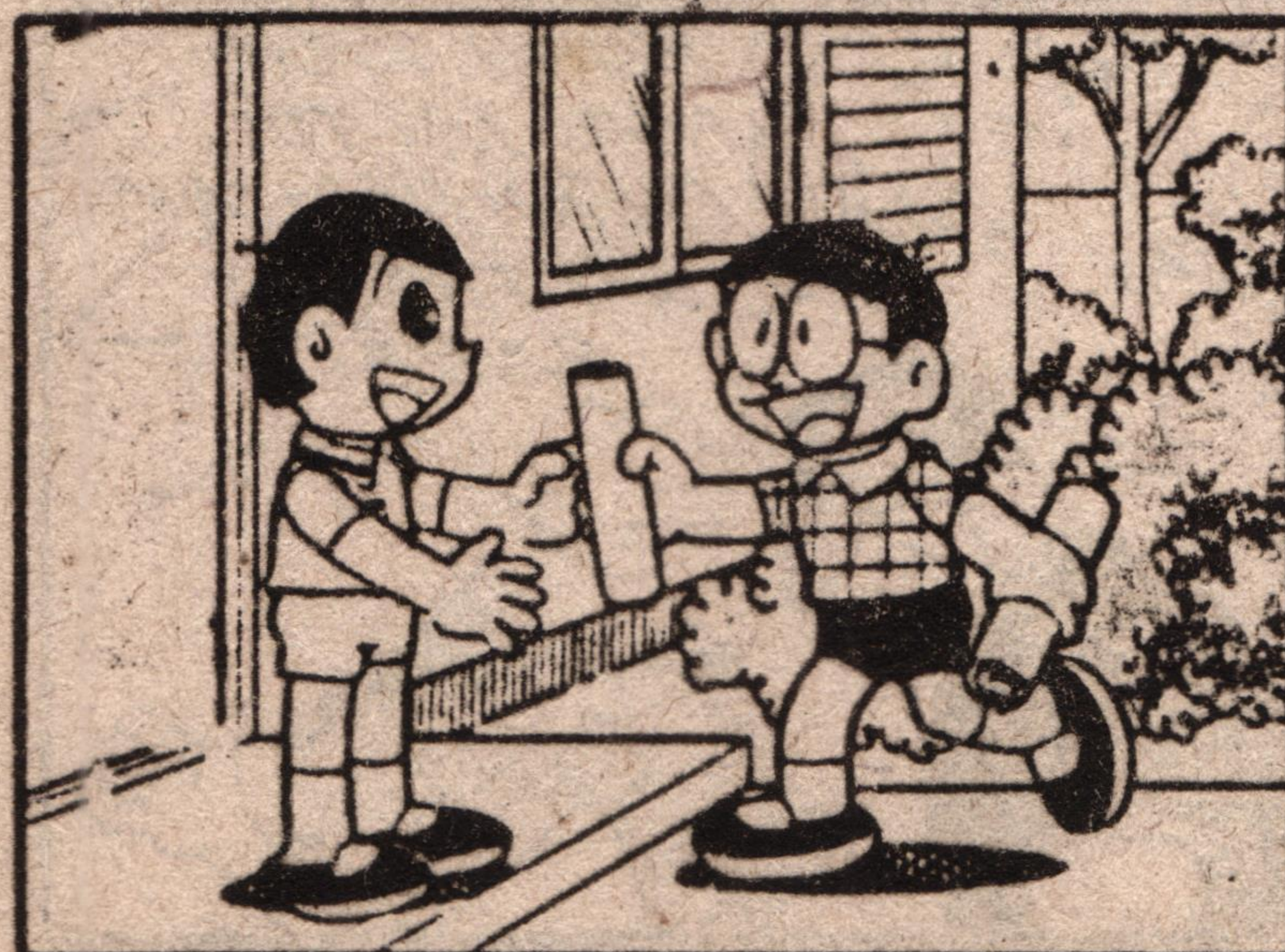

Ê, SAO CẬU GAN THẾ?
ĐI LANG THANG NGOÀI ĐƯỜNG, KHÔNG SỢ GẶP CHAIEN À?

SAO? CẬU NẮM ĐƯỢC TOÀN BỘ HOẠT ĐỘNG CỦA CHAIEN À?

CHO TỚ MỘT BẢN ĐƯỢC KHÔNG?
ĐƯỢC CHỨ, HÃY ĐI THEO TỚ!

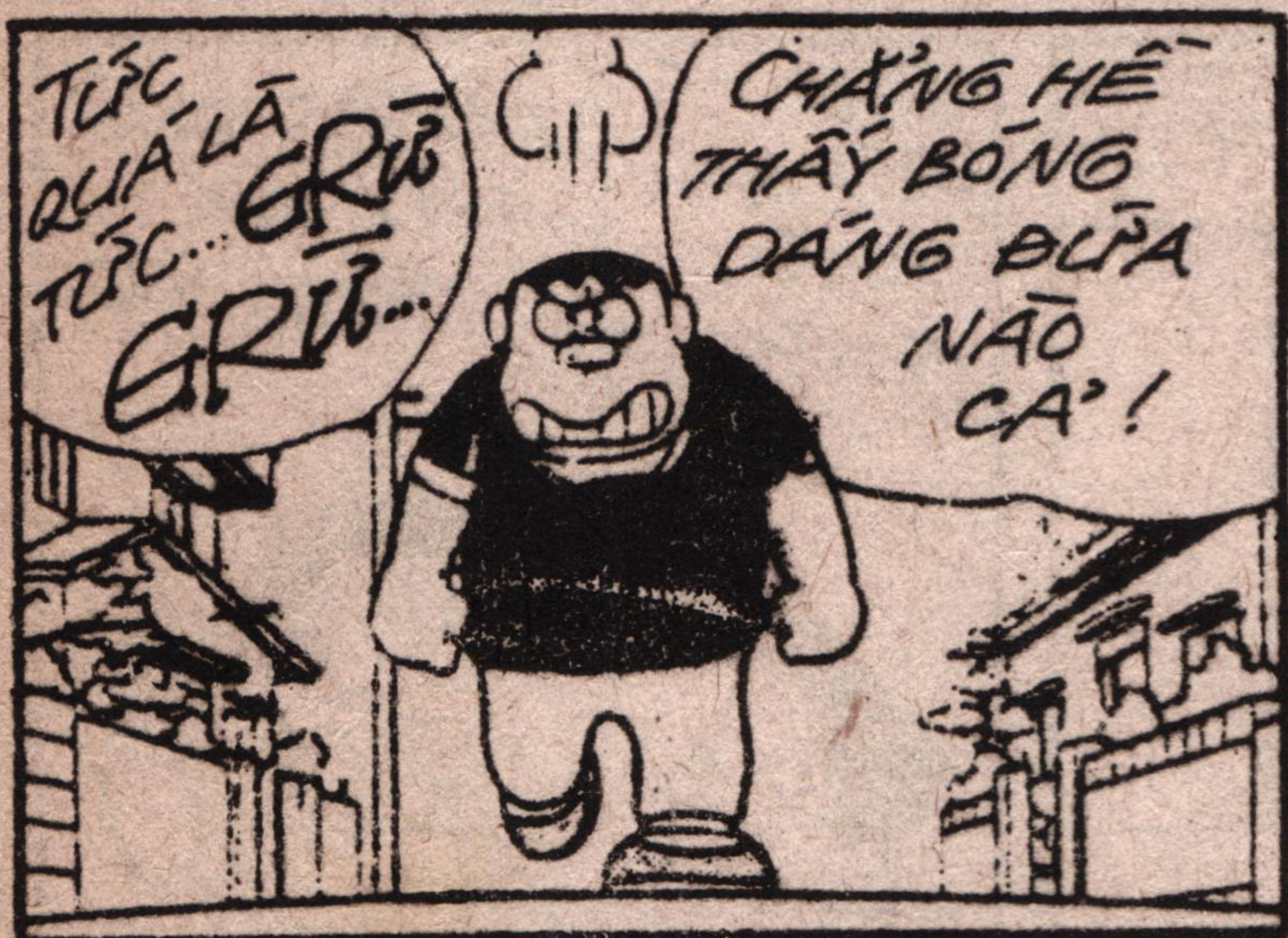

CHÚNG TA SẼ IN CHO MỖI NGƯỜI MỘT BẢN!

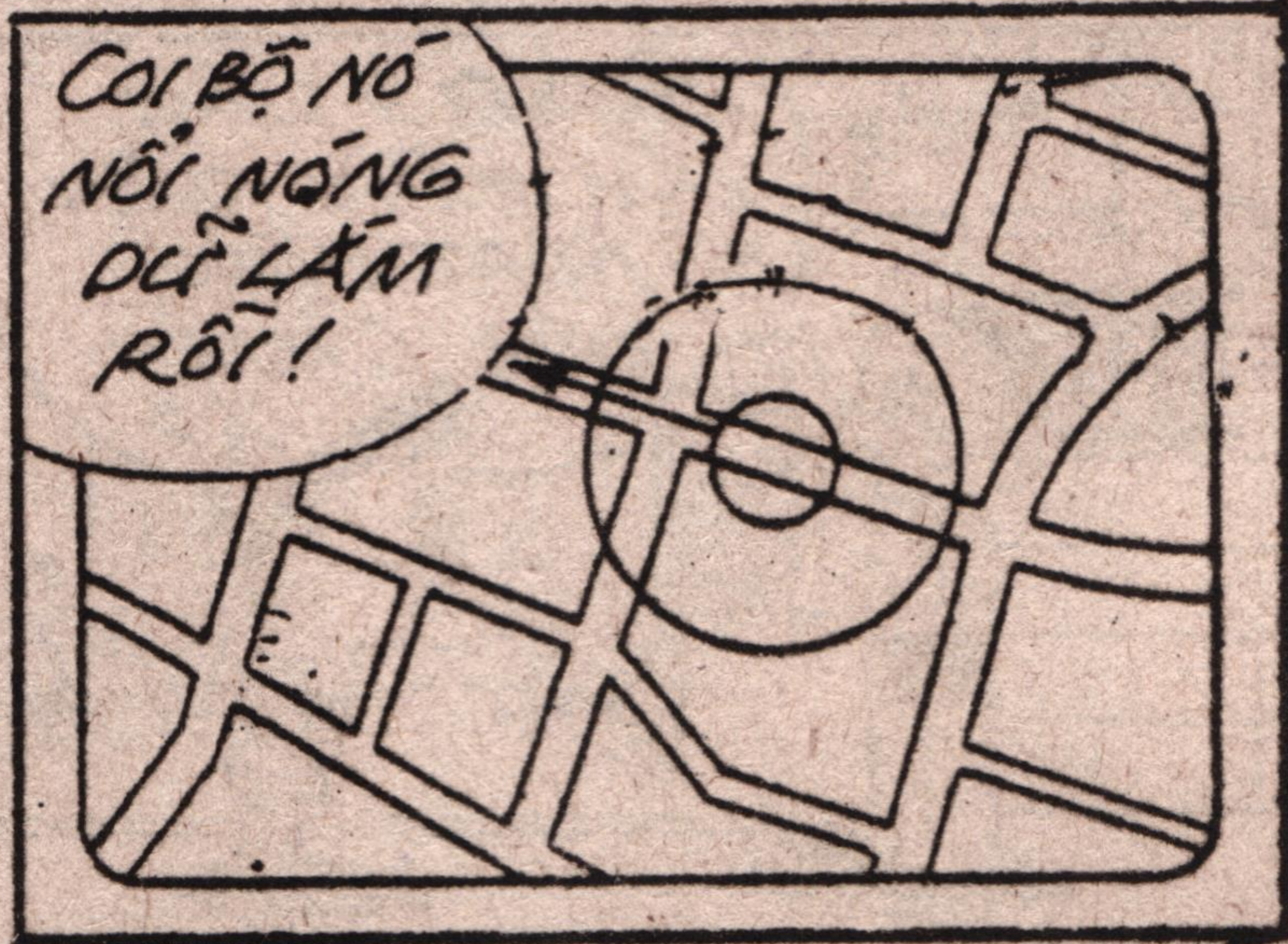

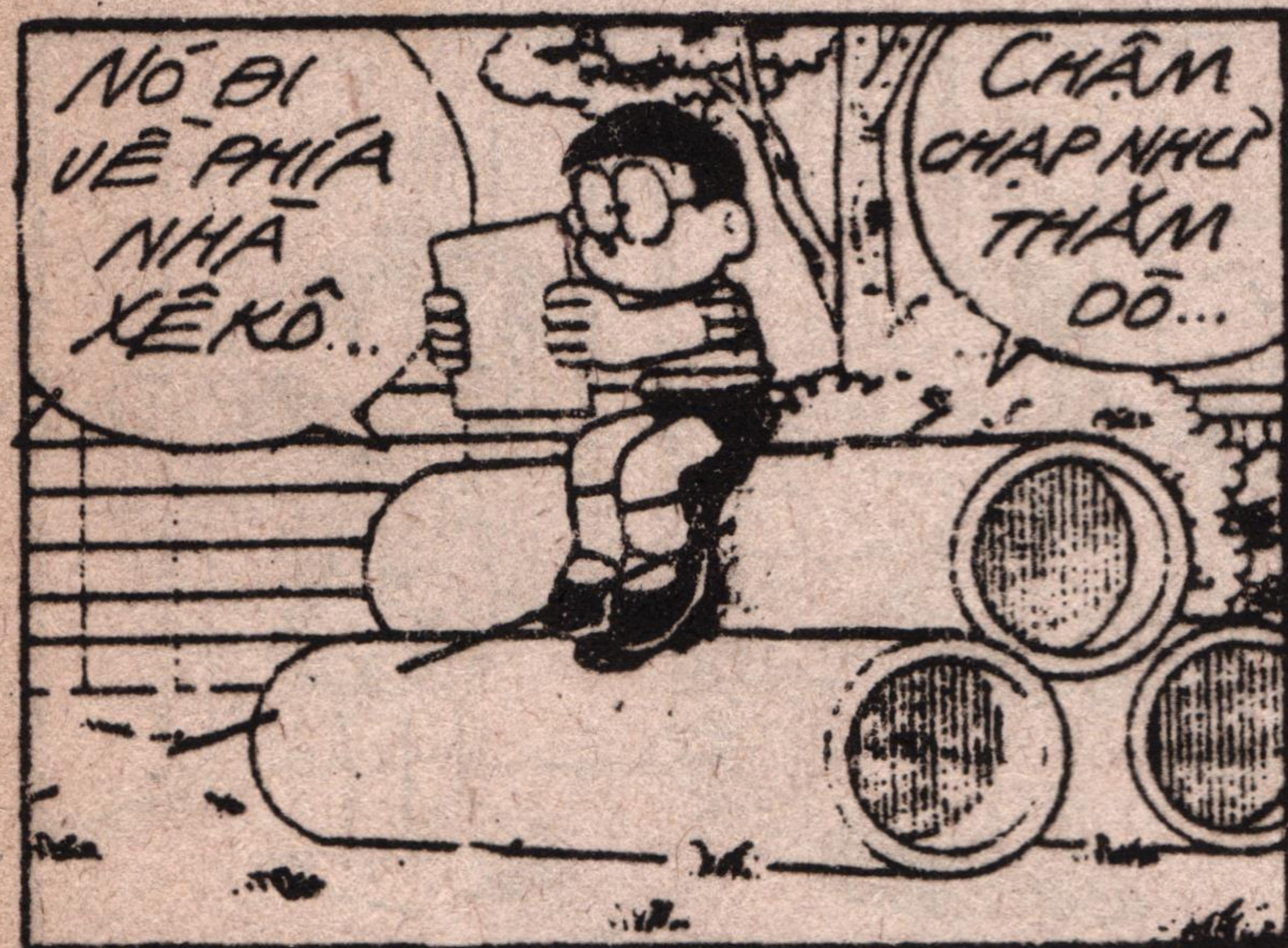

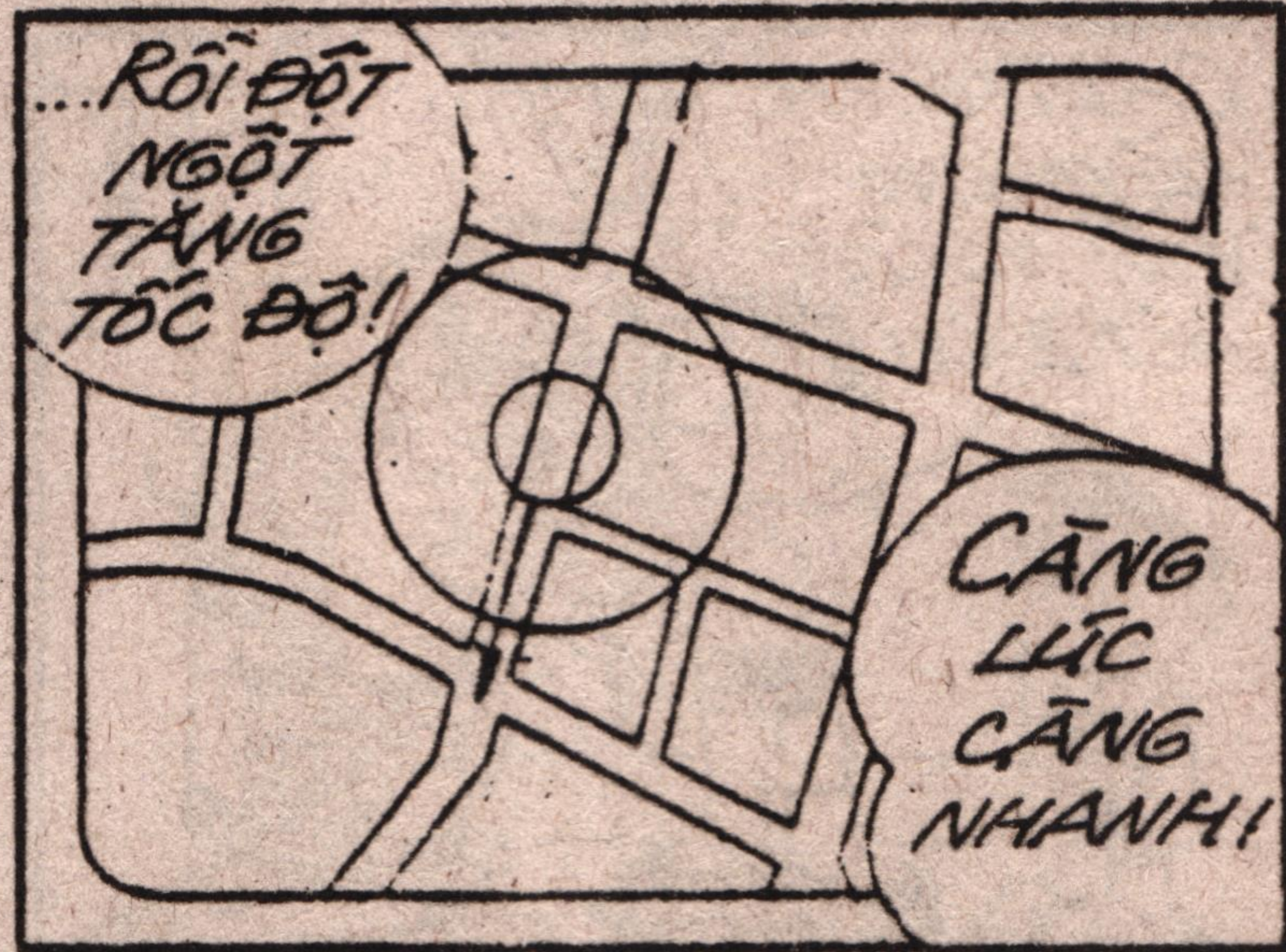

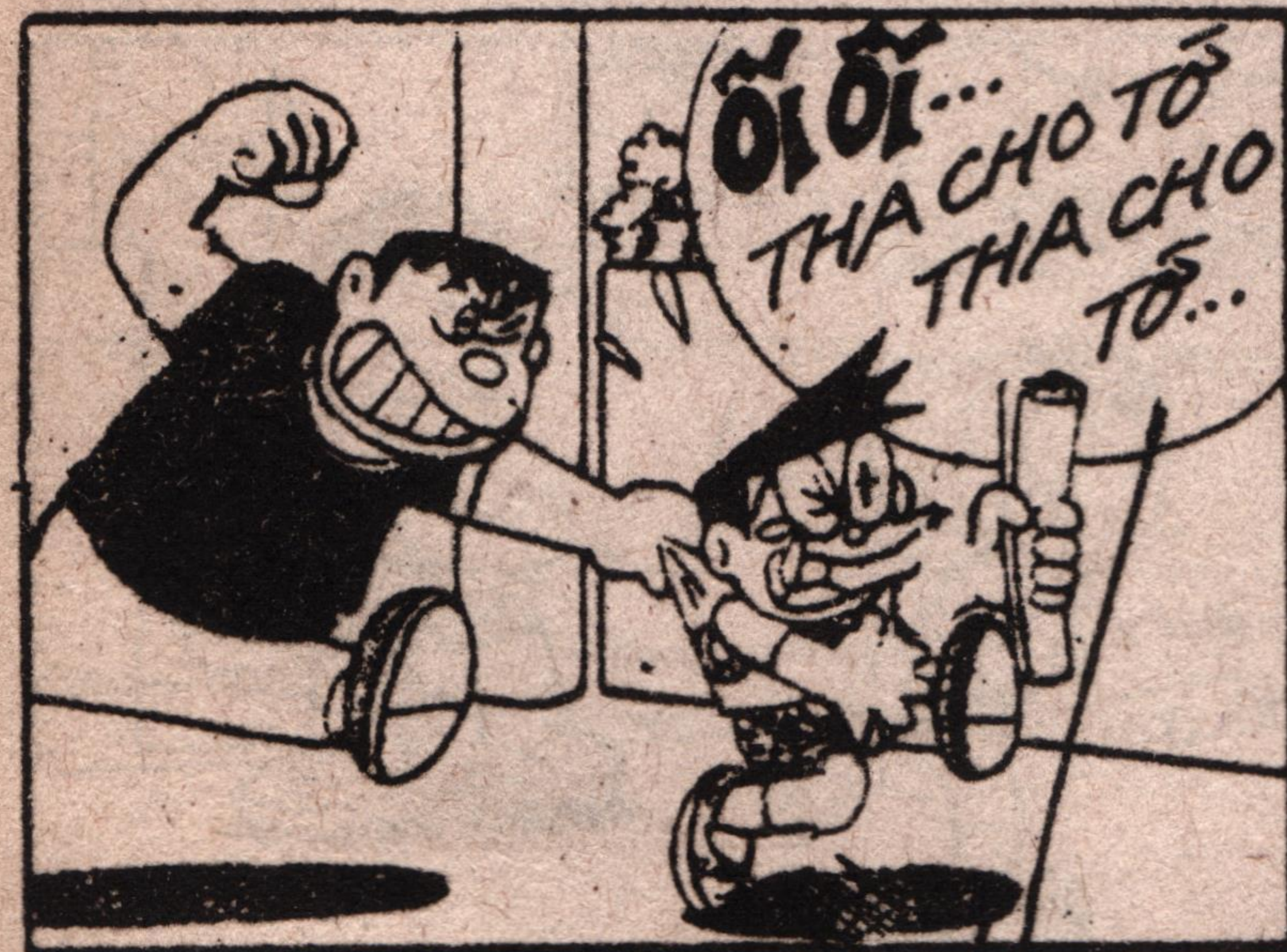

THẾ NÀY THÌ MÌNH RA ĐƯỜNG CHƠI THOẢI MÁI!
CÓC SỢ TÊN MẬP LỒI RỐN ẤY NỮA!
Ê, NÓ ĐANG ĐI VỀ HƯỚNG NÀY ĐẤY!

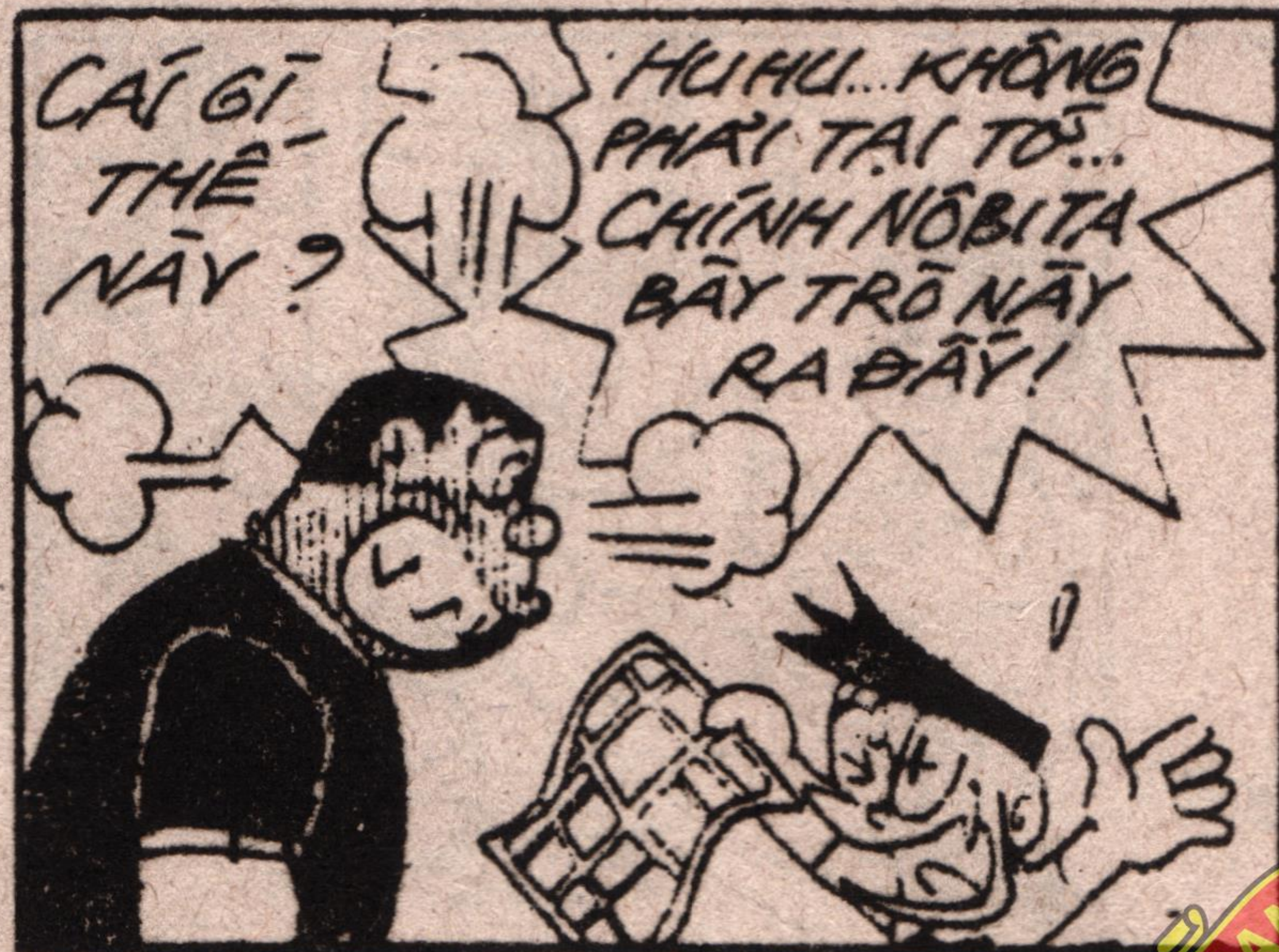

TỨC QUÁ LÀ TỨC... GRỪ GRỪ...
CHẲNG HỀ THẤY BÓNG DÁNG ĐỨA NÀO CẢ!

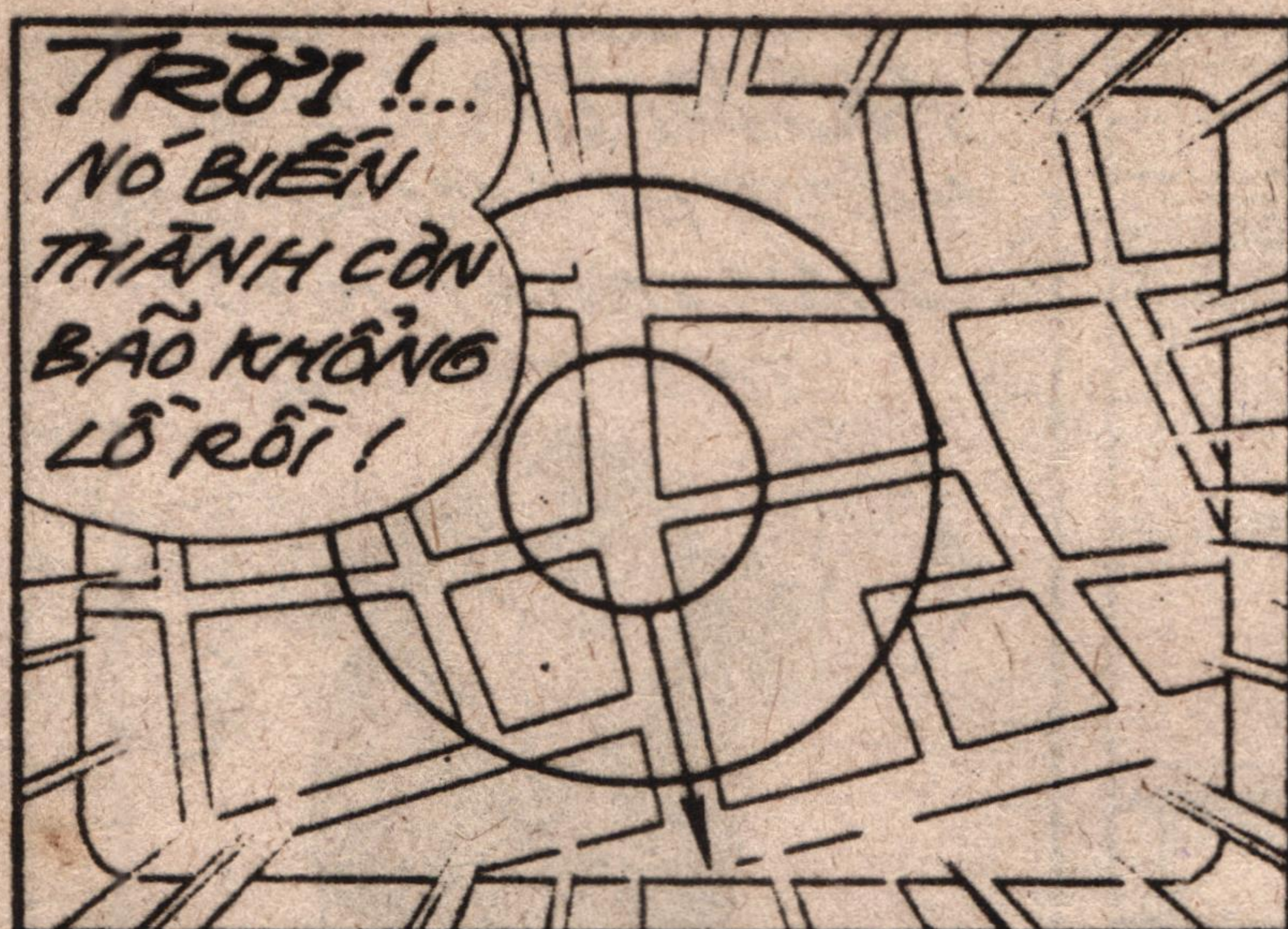

COI BỘ NÓ NỔI NÓNG DỮ LẮM RỒI!

NÓ ĐI VỀ PHÍA NHÀ XÊKÔ...
CHẬM CHẠP NHƯ THẦM DÒ...

...RỒI ĐỘT NGỘT TĂNG TỐC ĐỘ!
CĂNG LÚC CĂNG NHANH!

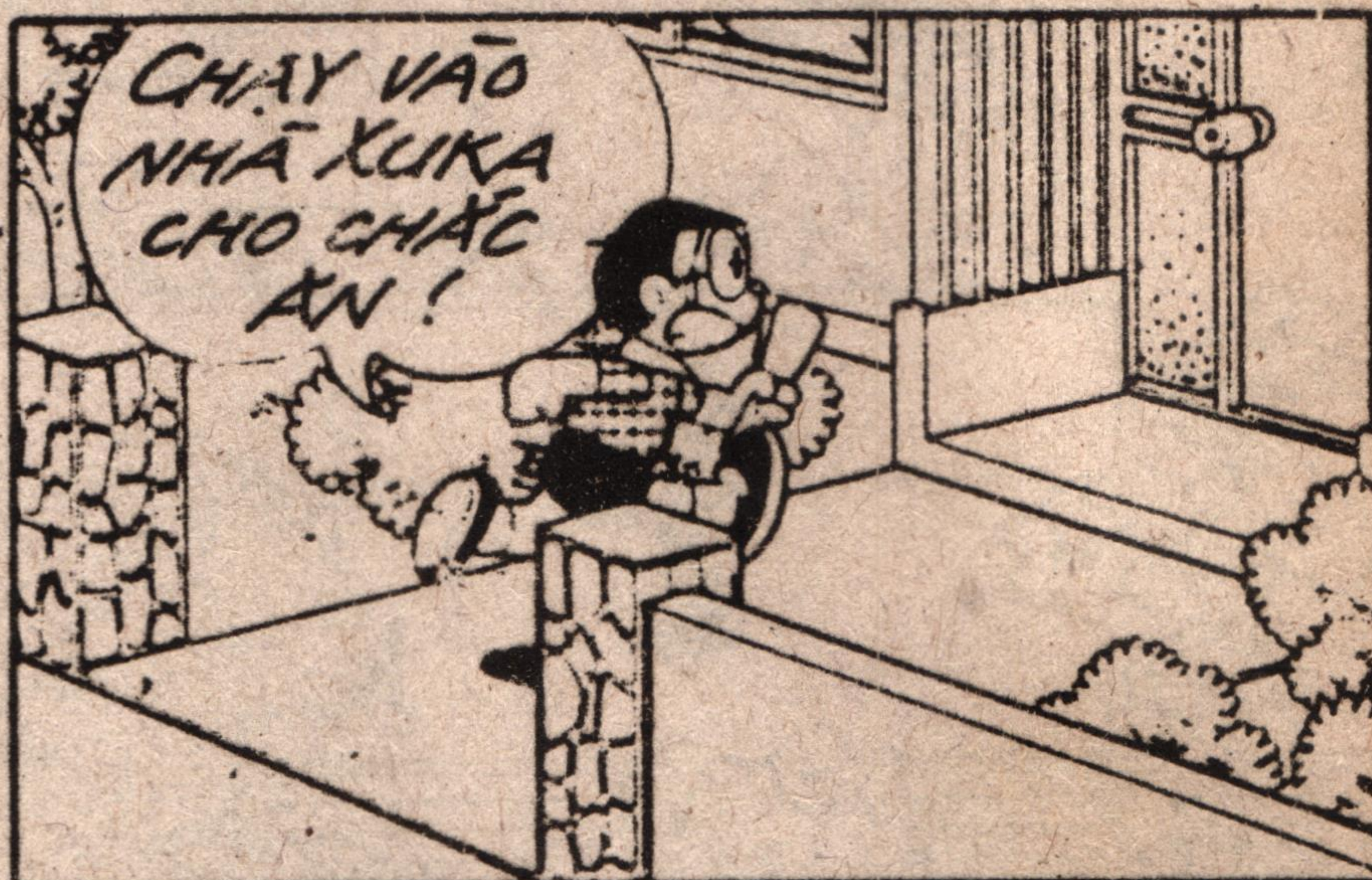

ỐI ỐI... THA CHO TỚ THA CHO TỚ...

CÁI GÌ THẾ NÀY?
HU HU... KHÔNG PHẢI TẠI TỚ... CHÍNH NÔBITA BÀY TRÒ NÀY RA ĐẤY!

TRỜI!...
NÓ BIẾN THÀNH CƠN BÃO KHỔNG LỒ RỒI!

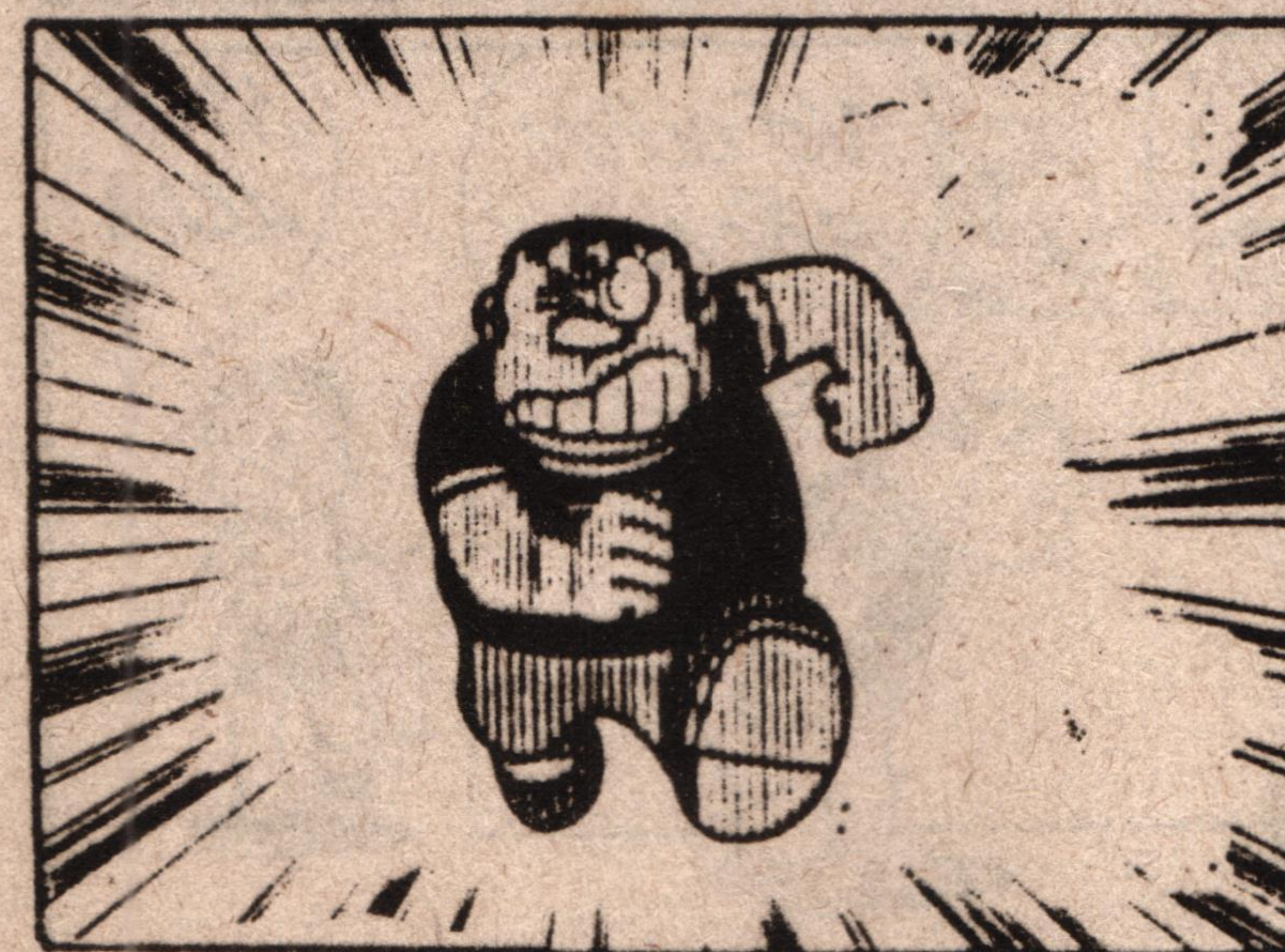

VÀ ĐANG DI CHUYỂN THẬT NHANH ĐẾN ĐÂY!

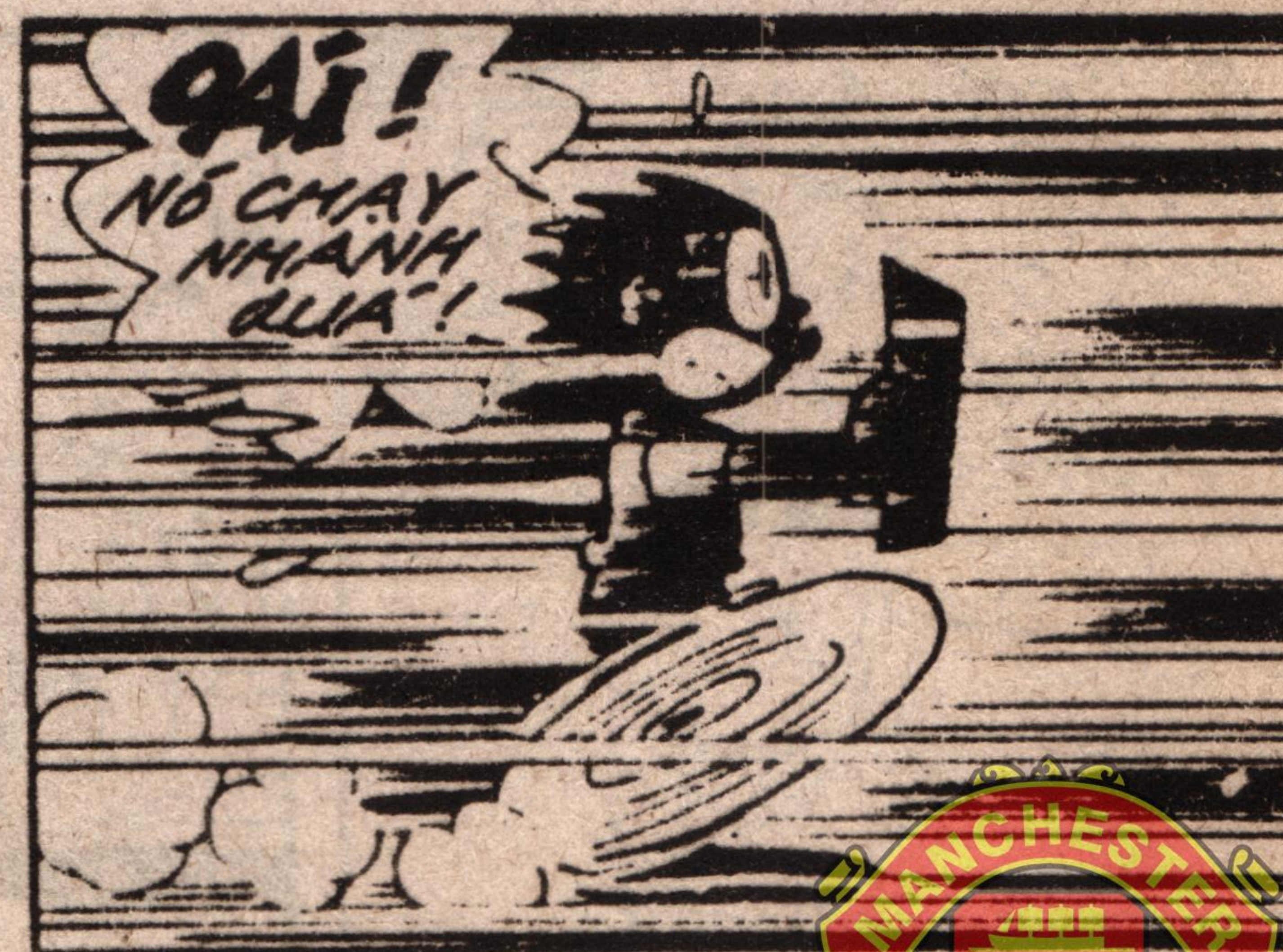

TRỜI ƠI...
NÓ ĐÃ ĐẾN RẤT GẦN...

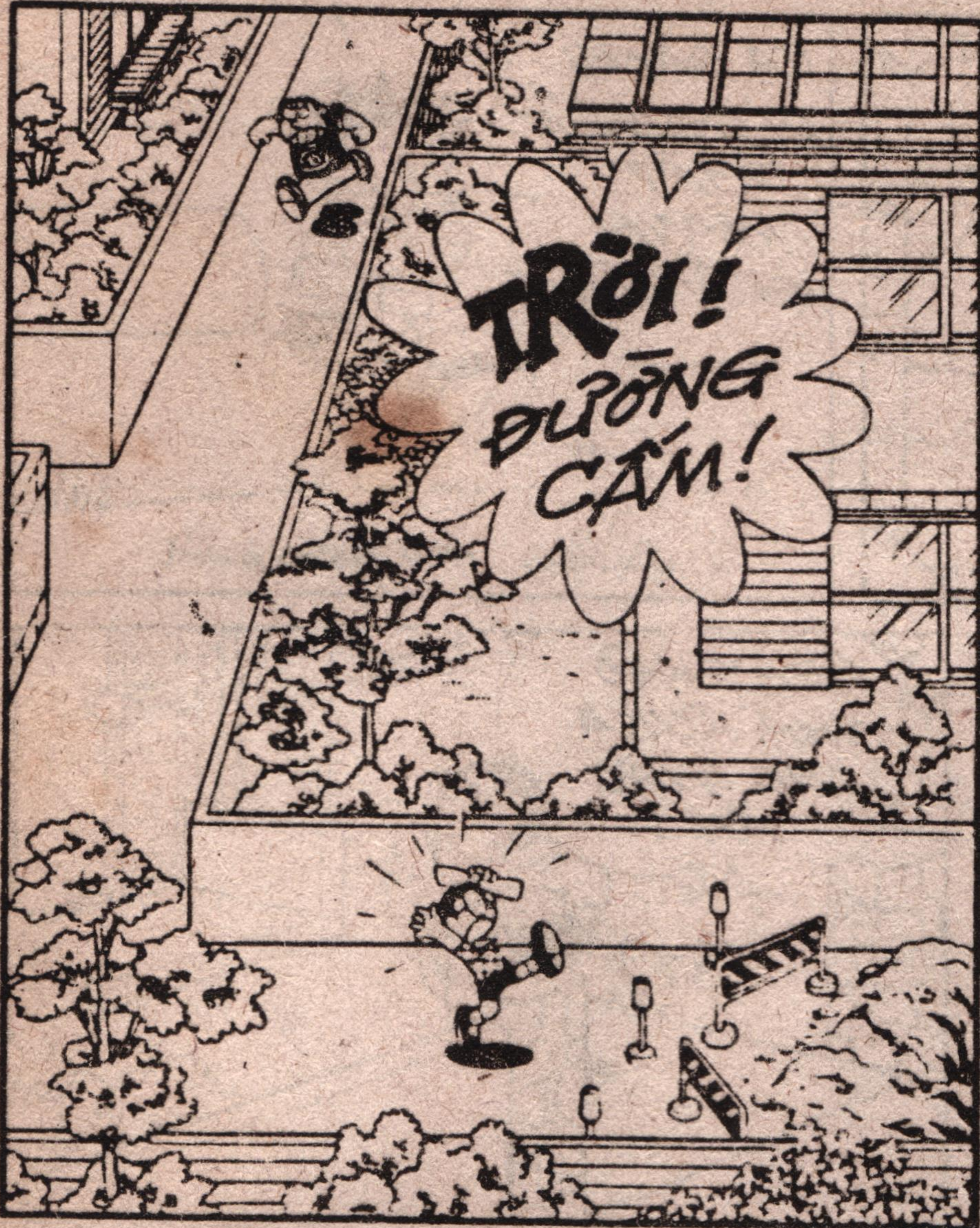

CHẠY VÀO NHÀ XUKA CHO CHẮC ĂN!

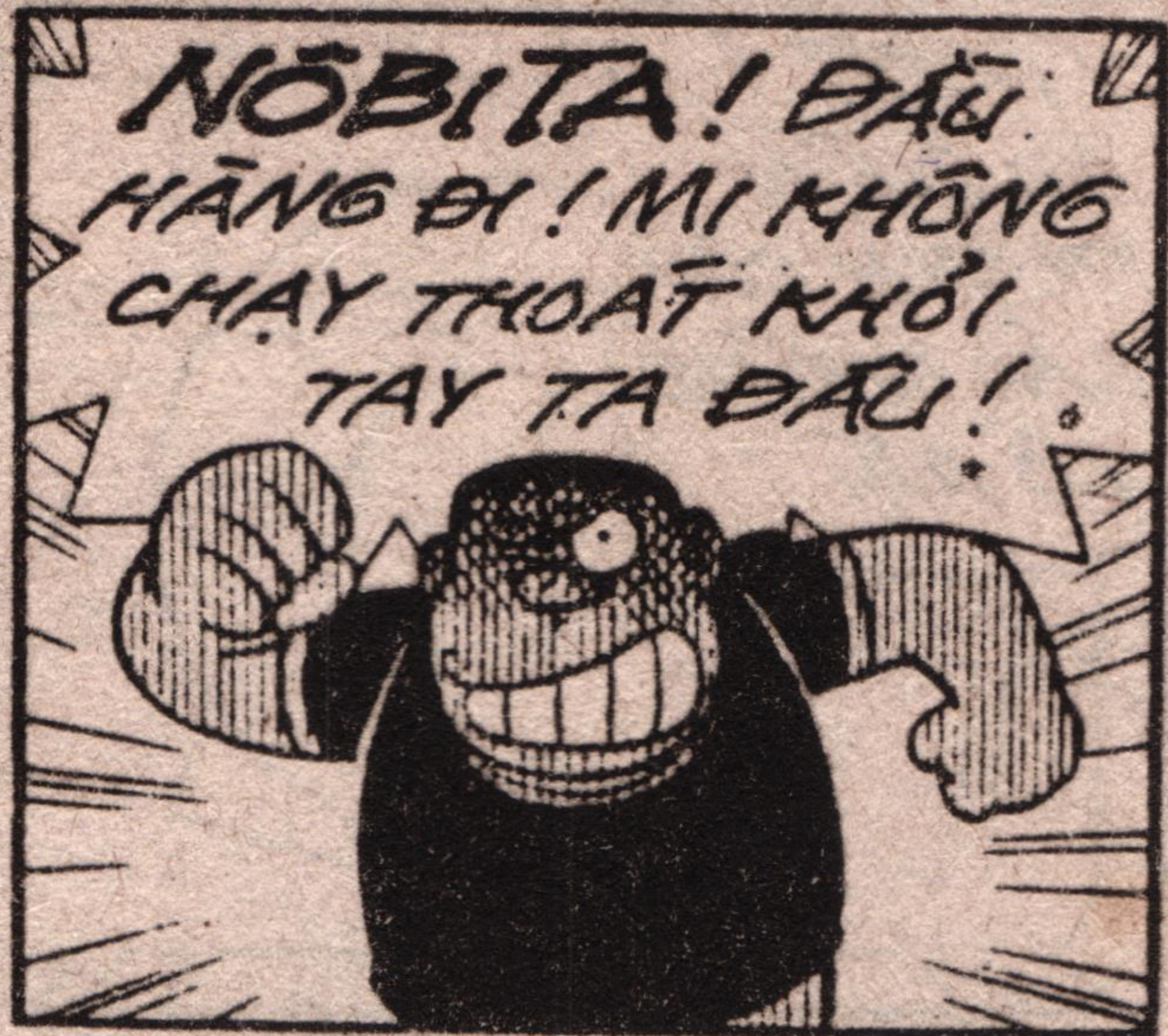

XUKA VỪA ĐI KHỎI RỒI CHÁU À!

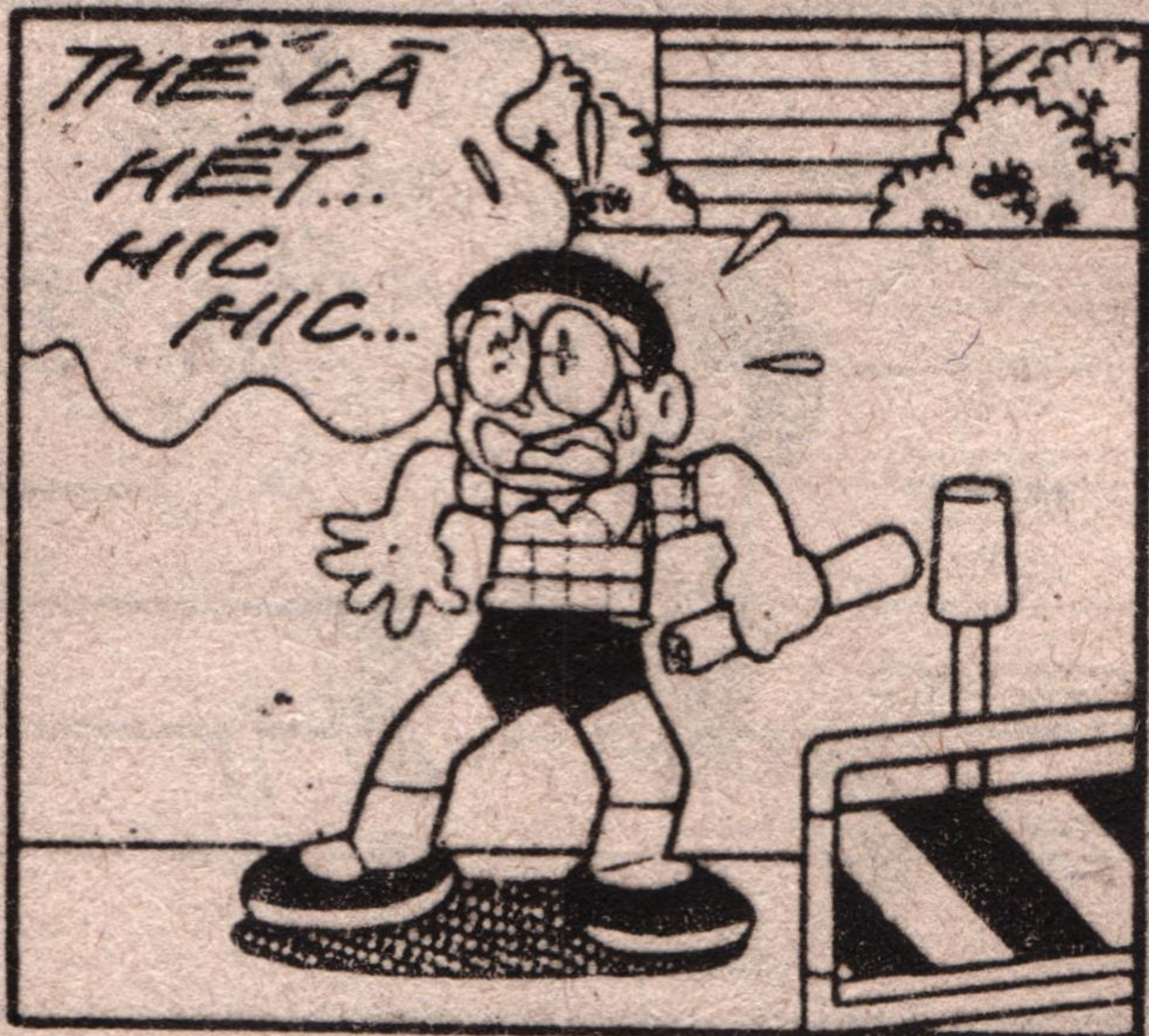

XUI QUÁ...
LÀM SAO BÂY GIỜ?

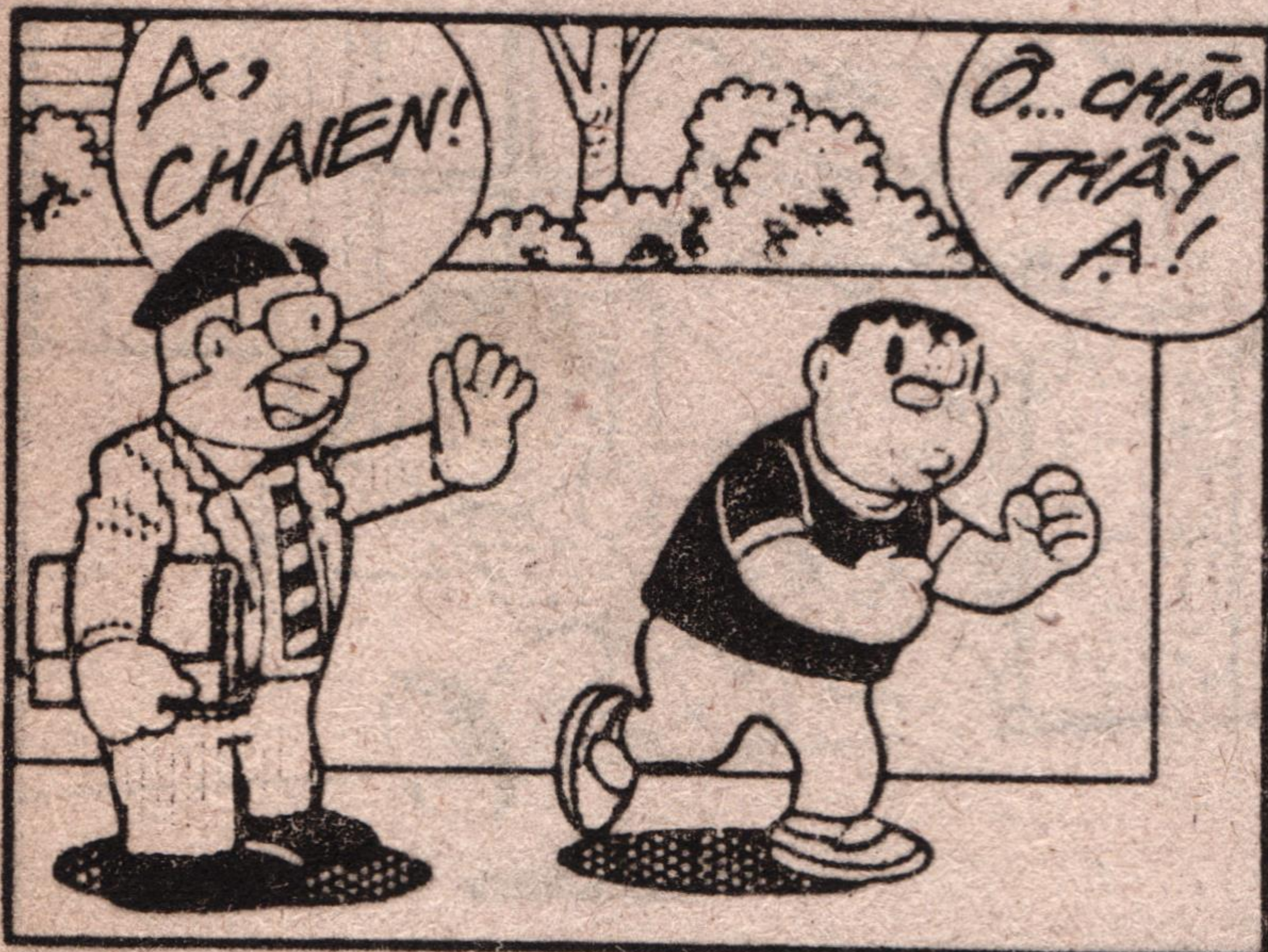

OÁI!
NÓ CHẠY NHANH QUÁ!

TRỜI! ĐƯỜNG CẤM!

NÔBITA! ĐẦU HÀNG ĐI! MI KHÔNG CHẠY THOÁT KHỎI TAY TA ĐÂU!

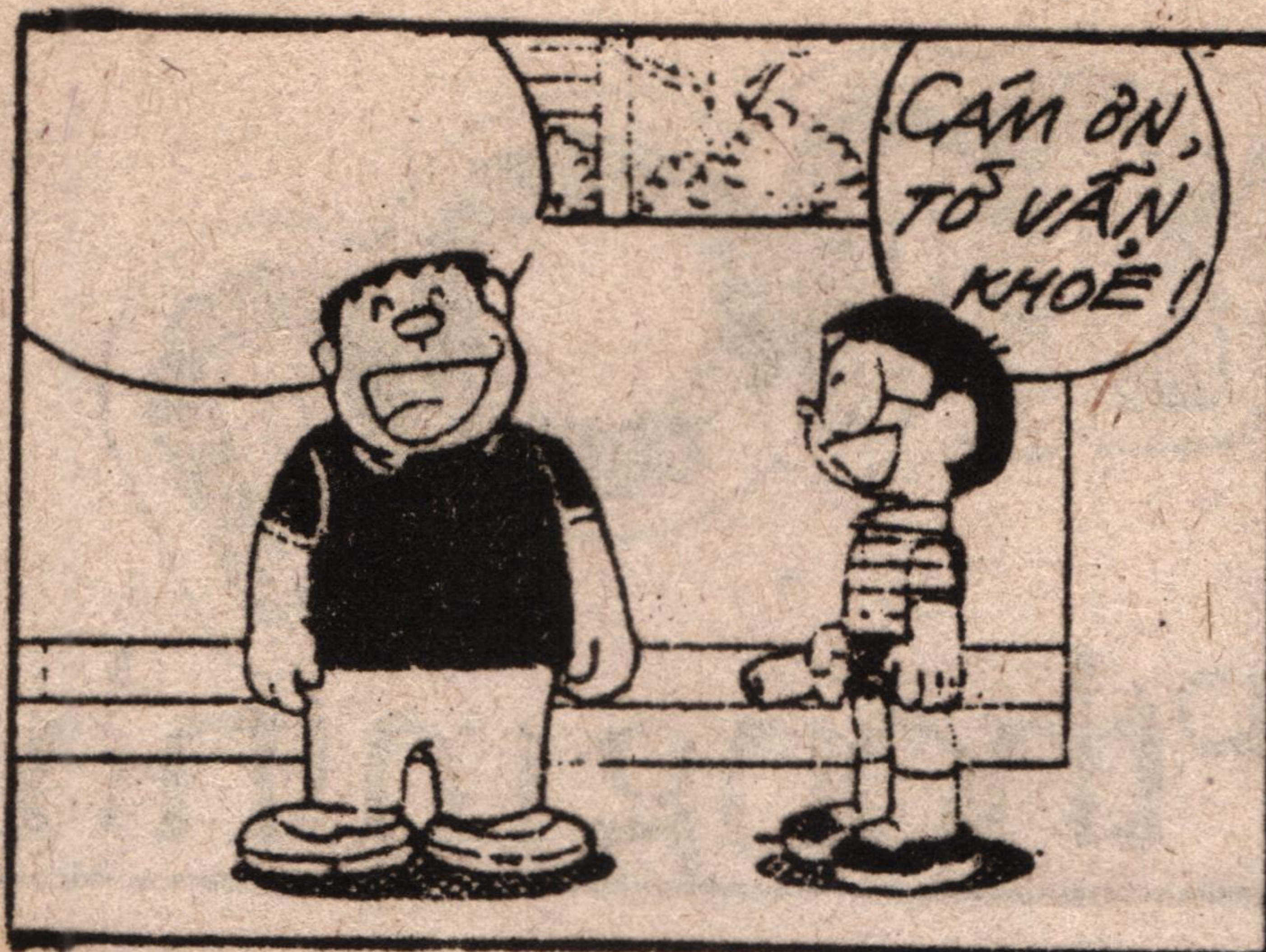
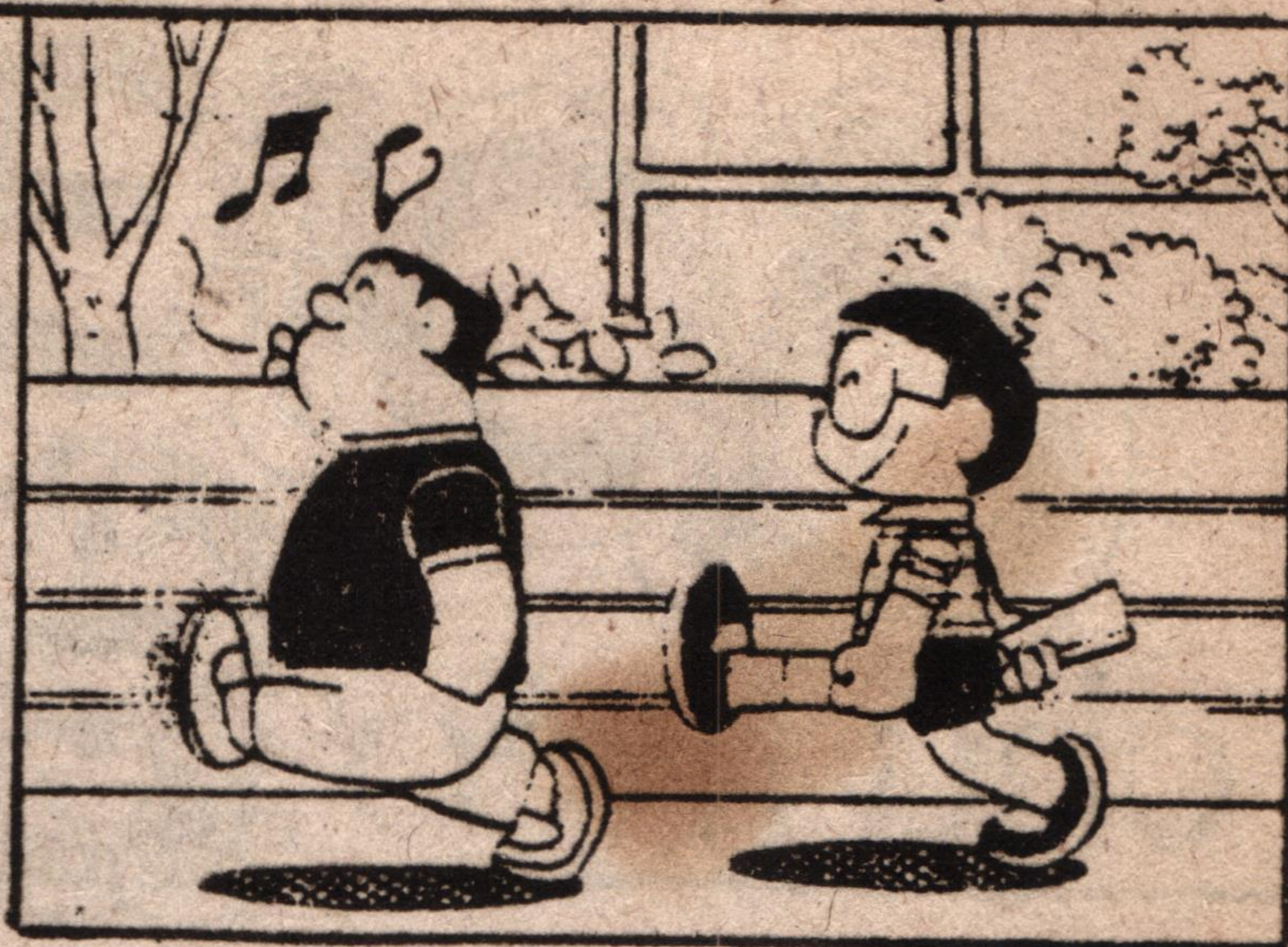
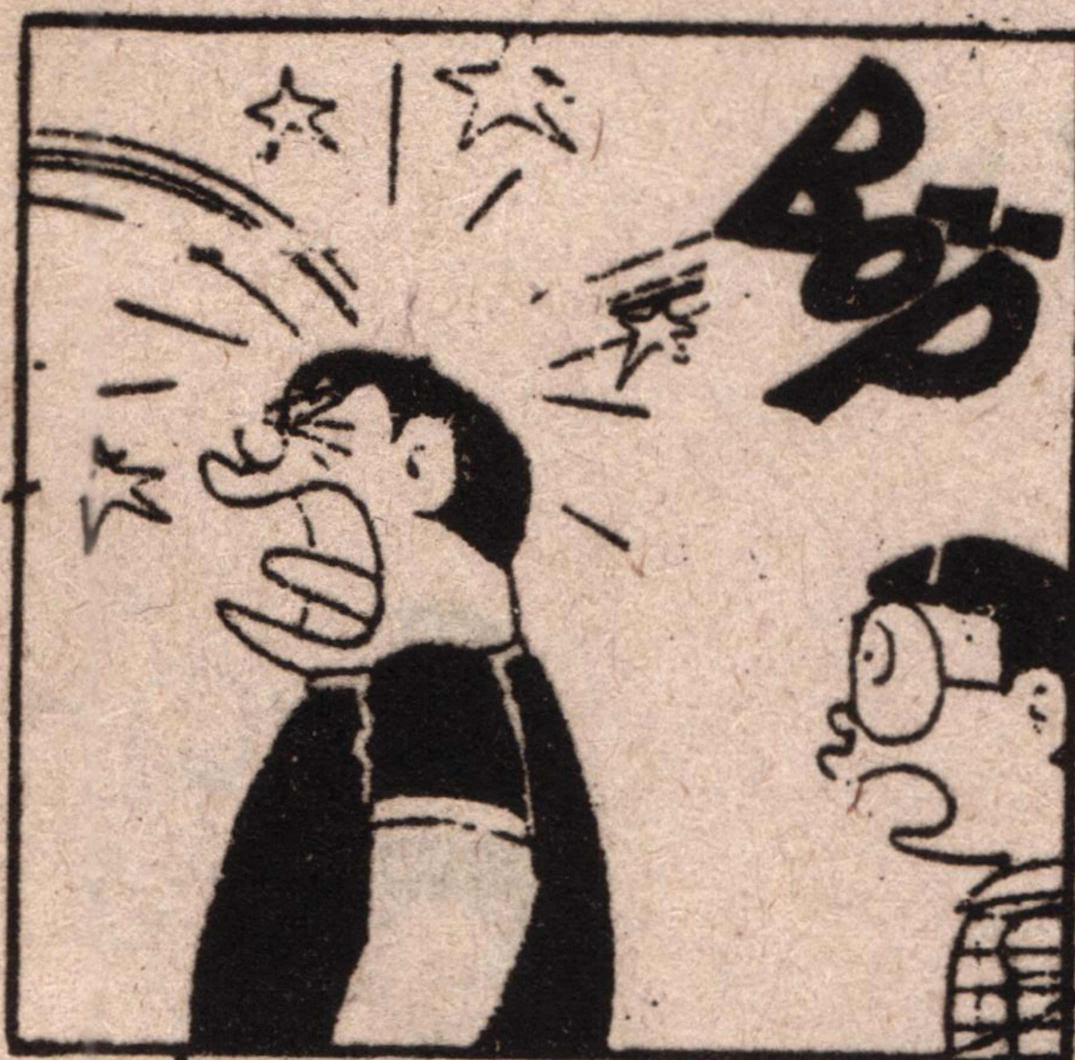
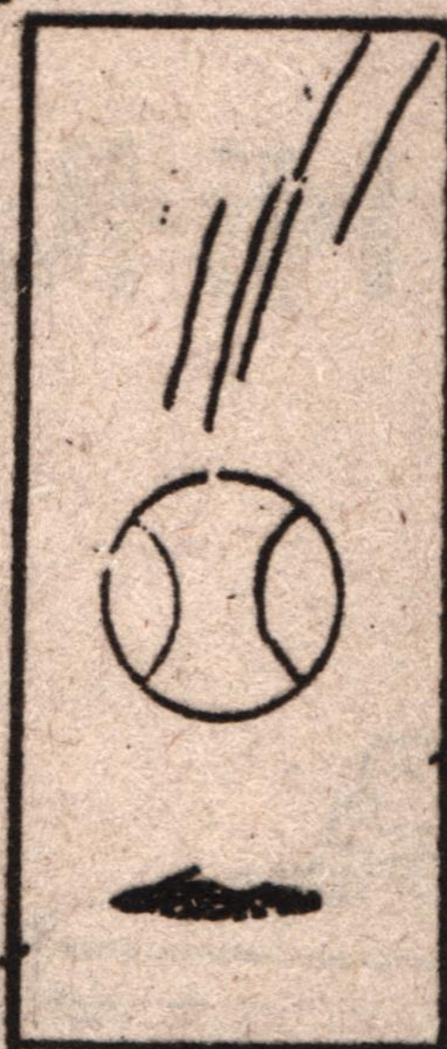
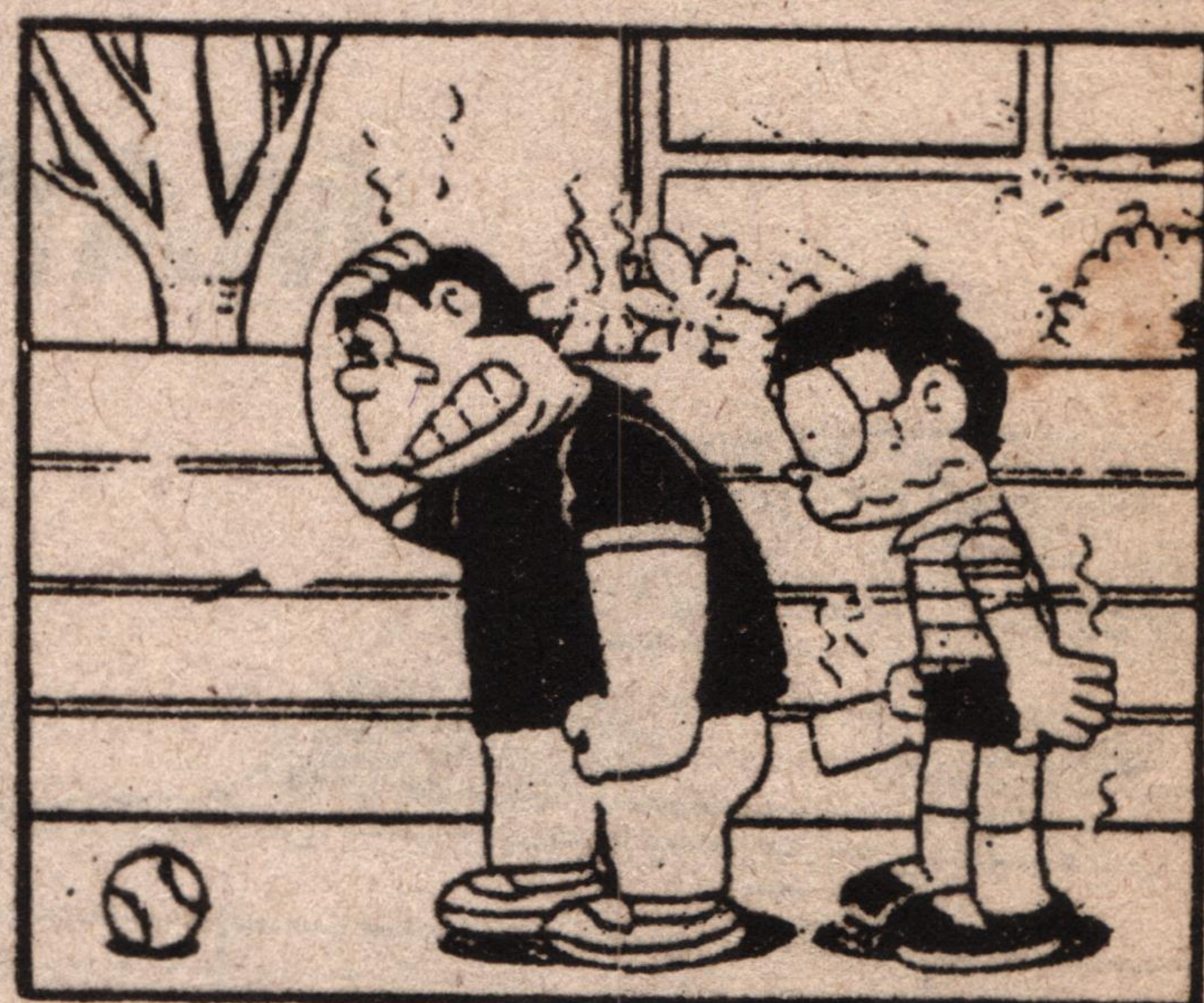
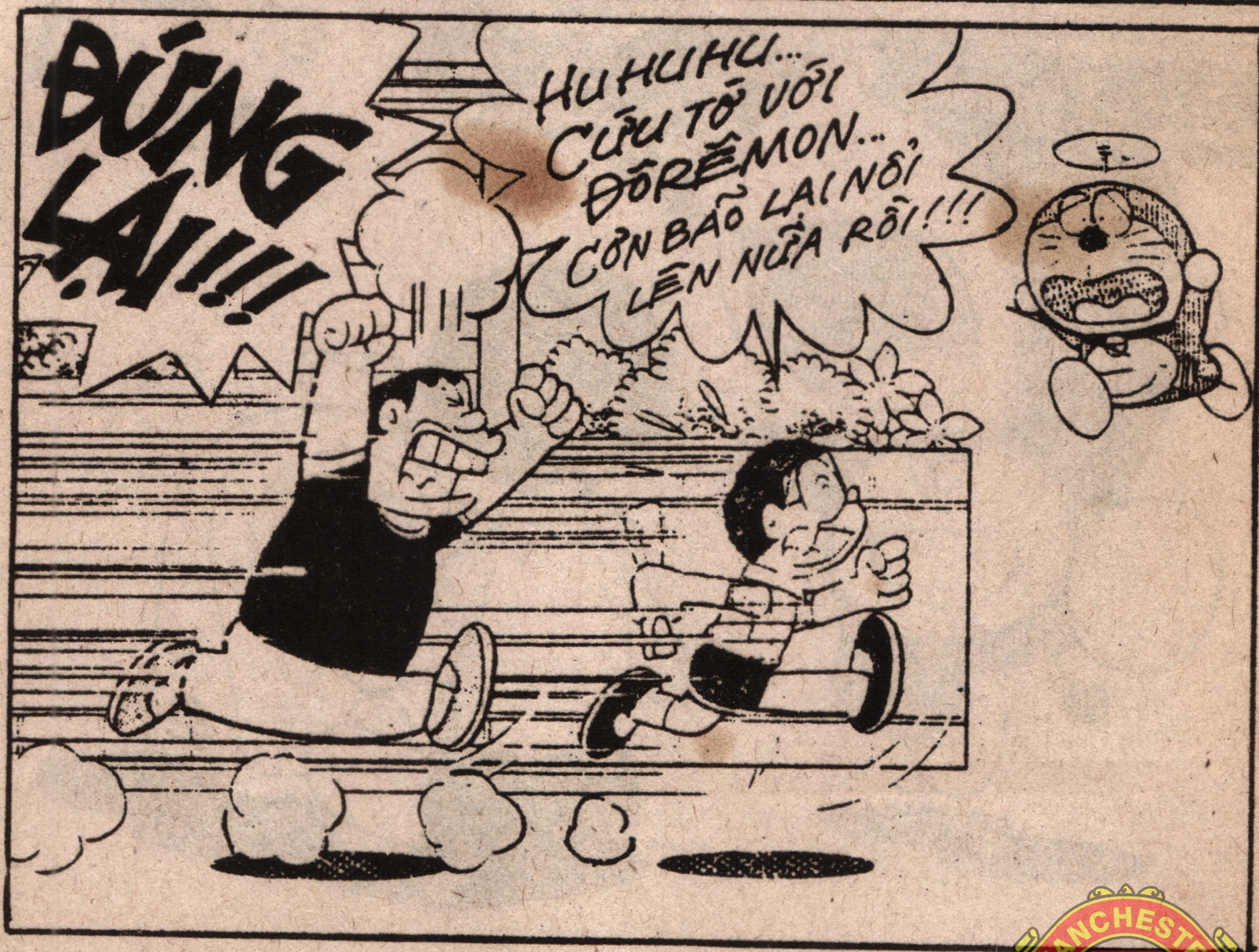

THẾ LÀ HẾT... HIC HIC...

A, CHAIEN!
Ô... CHÀO THẦY Ạ!

BÀI KIỂM TRA HỒI SÁNG EM LÀM TỐT LẮM, THẦY CÓ LỜI KHEN ĐẤY!

Ồ, "CƠN BÃO" ĐÃ XẸP HẲN RỒI, CHẲNG CÒN THẤY GÌ NỮA!

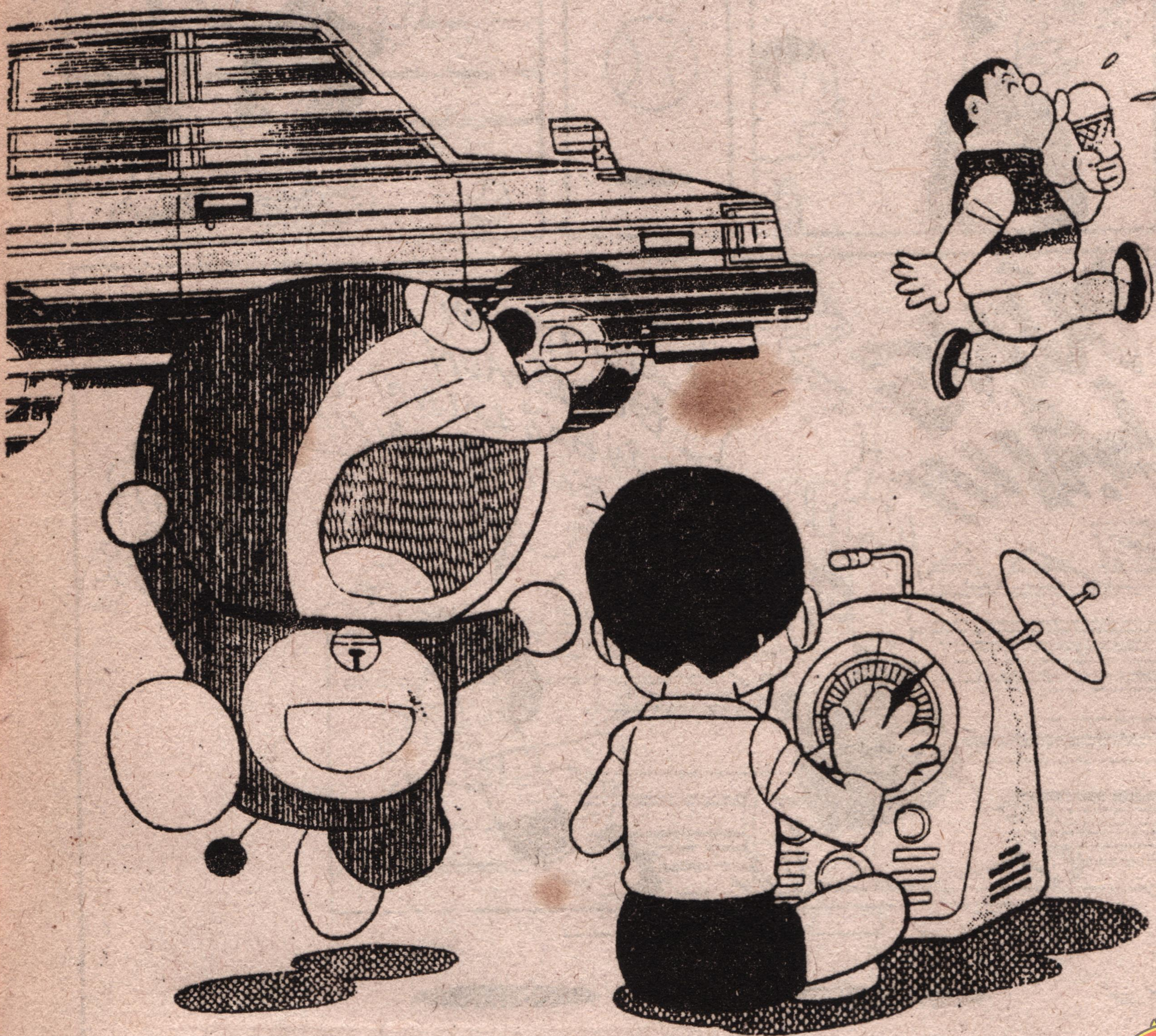

NÓ CƯỜI RỒI KÌA!
MAY QUÁ!

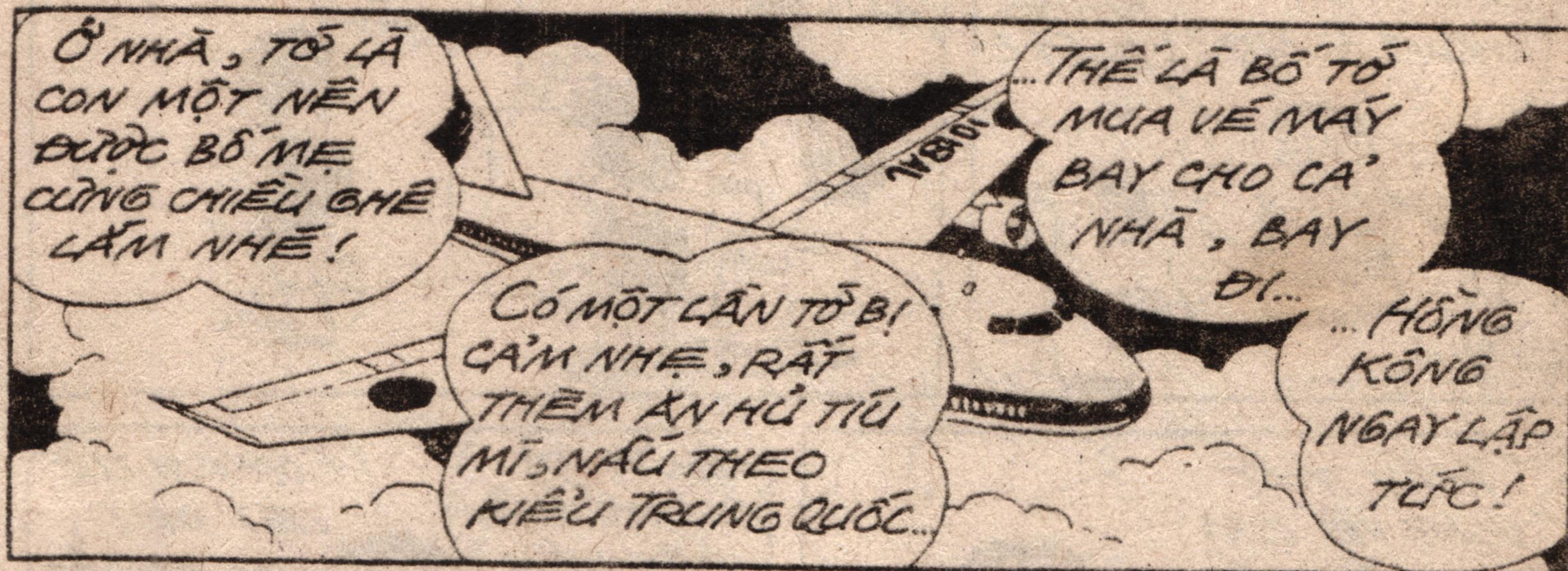

CÁM ƠN, TỚ VẪN KHỎE!

BỐP

ĐỨNG LẠI!!!
HU HU HU... CỨU TỚ VỚI ĐÔRÊMON... CƠN BÃO LẠI NỔI LÊN NỮA RỒI!!!

đôrêmon

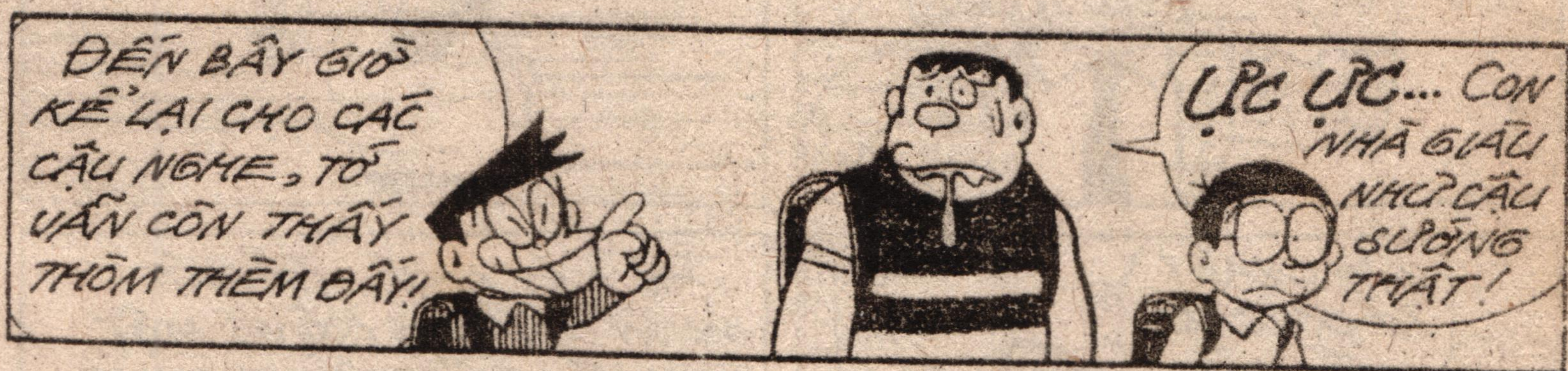
chú mèo thông minh

MÁY NHƯ Ý

Ở NHÀ, TỚ LÀ CON MỘT NÊN ĐƯỢC BỐ MẸ CƯNG CHIỀU GHÊ LẮM NHÉ!
CÓ MỘT LẦN TỚ BỊ CẢM NHẸ, RẤT THÈM ĂN HỦ TIÚ MÌ, NẤU THEO KIỂU TRUNG QUỐC...
...THẾ LÀ BỐ TỚ MUA VÉ MÁY BAY CHO CẢ NHÀ, BAY ĐI...
...HỒNG KÔNG NGAY LẬP TỨC!

NGAY CHIỀU HÔM ẤY, TỚ ĐÃ ĐƯỢC ĂN HỦ TIÚ MÌ...
...ÔI... TÔ HỦ TIÚ Ở HỒNG KÔNG MỚI NGON LÀM SAO!

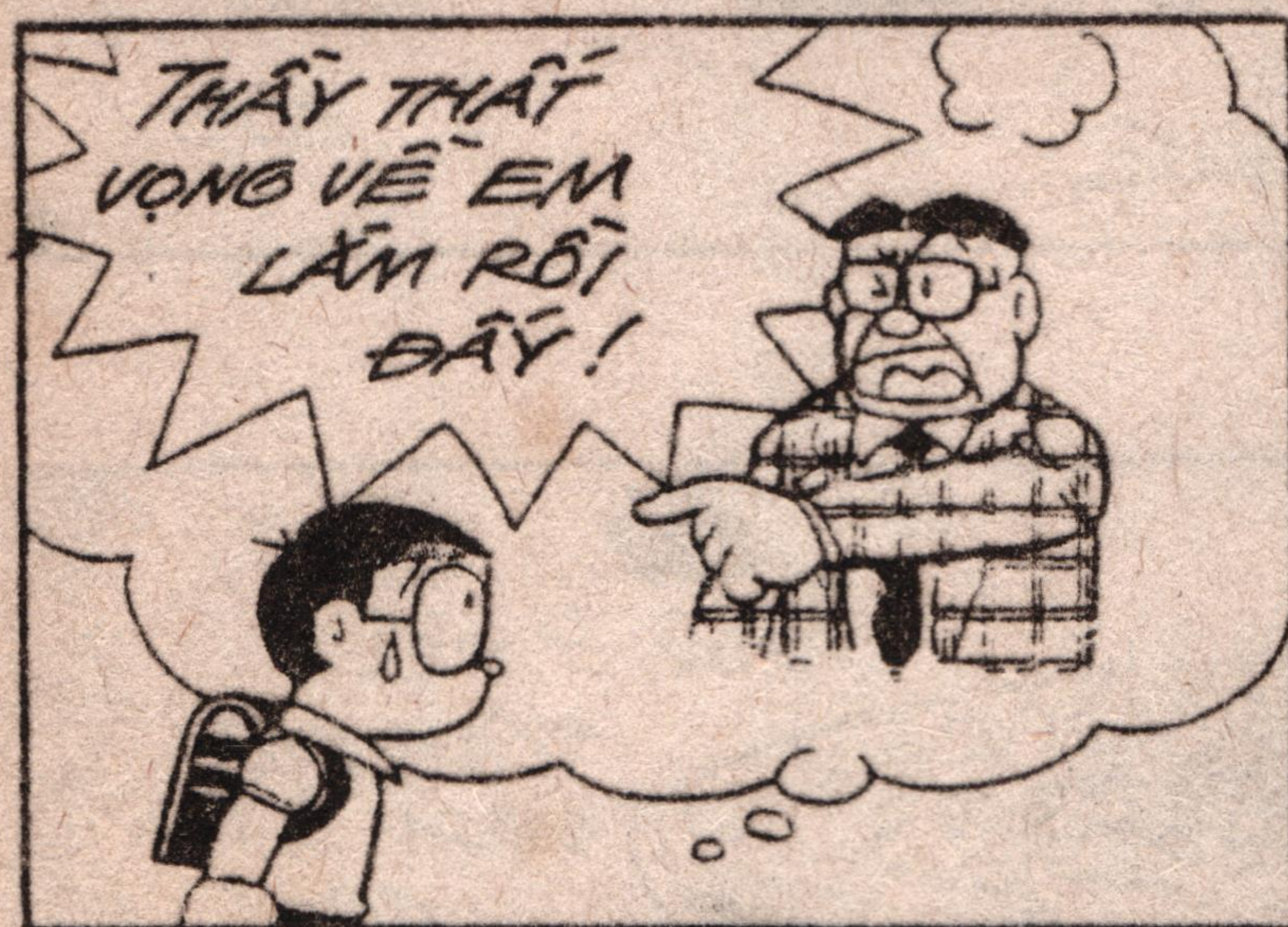

ĐẾN BÂY GIỜ KỂ LẠI CHO CÁC CẬU NGHE, TỚ VẪN CÒN THẤY THÒM THÈM ĐẤY!
ỰC ỰC... CON NHÀ GIÀU NHƯ CẬU SƯỚNG THẬT!

CẬU CŨNG MÊ MÓN HỦ TIẾU MÌ LẮM PHẢI KHÔNG NÔBITA?
TỚ KHÔNG BIẾT!

CÁC CẬU MUỐN ĂN GÌ THÌ ĂN, TỚ KHÔNG QUAN TÂM!

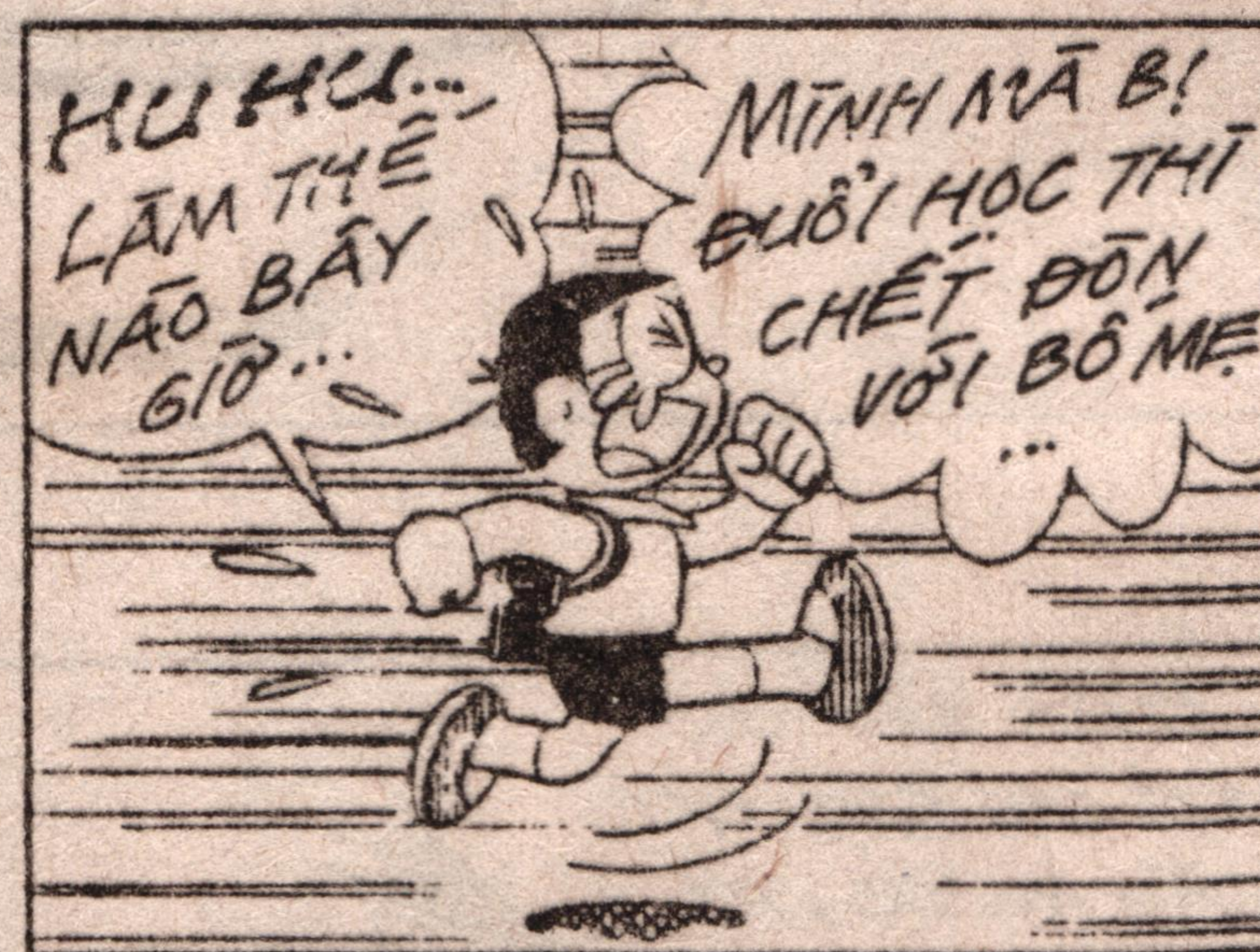
THẦY THẤT VỌNG VỀ EM LẮM RỒI ĐẤY!

NGƯỜI TA HỌC MỖI NGÀY MỘT TIẾN BỘ...
CÒN EM CỨ LẸT ĐẸT, HỌC TRƯỚC QUÊN SAU!

NGÀY MAI LÀM BÀI KIỂM TRA CUỐI HỌC KỲ, NẾU EM BỊ ĐIỂM "O" NỮA, TÔI SẼ ĐUỔI HỌC LUÔN ĐẤY, RÕ CHƯA?

HU HU... LÀM THẾ NÀO BÂY GIỜ...
MÌNH MÀ BỊ ĐUỔI HỌC THÌ CHẾT ĐÒN VỚI BỐ MẸ...

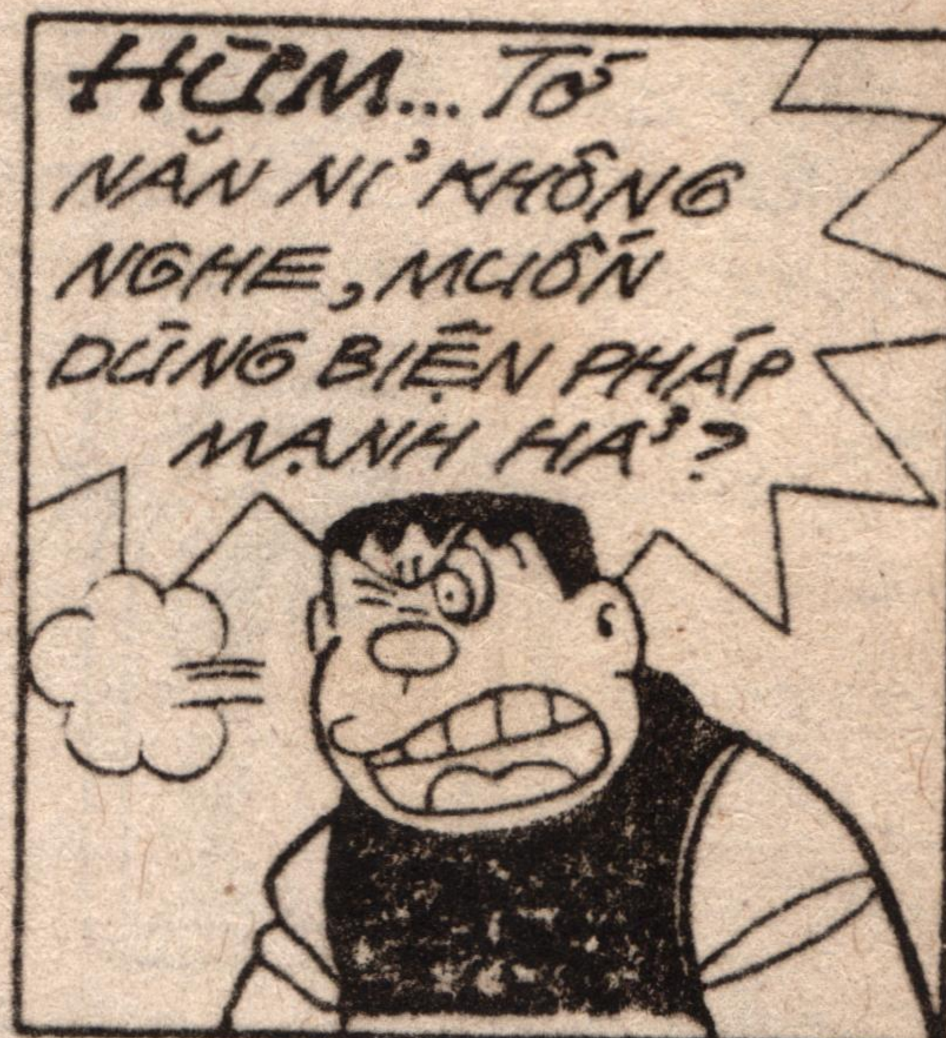
XIN CHÀO! TỚ ĐỢI CẬU NÃY GIỜ!

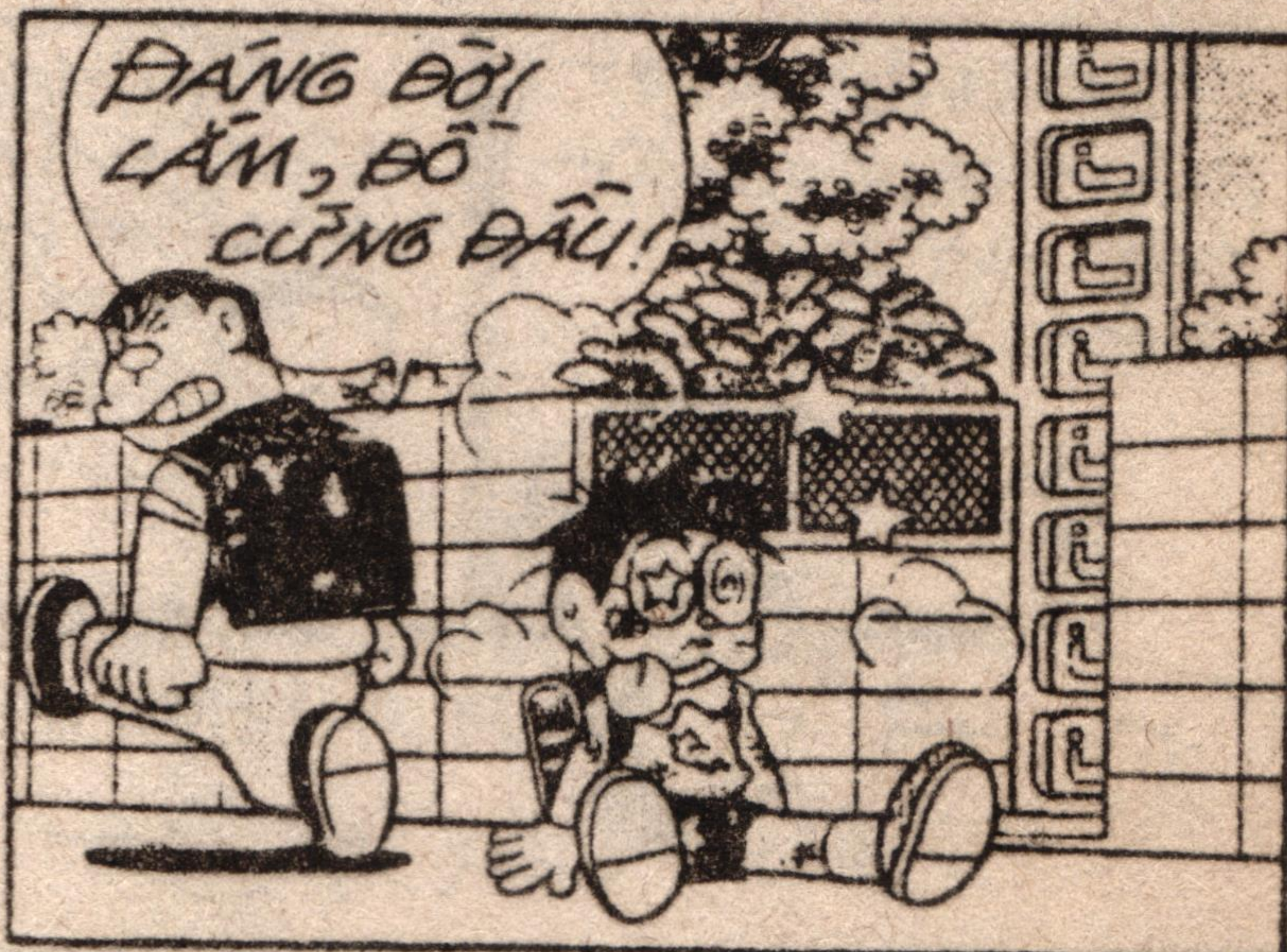
THẾ NÀY NHÉ... TỚ RẤT MUỐN ĐI HỒNG KÔNG MỘT CHUYẾN ĐỂ THƯỞNG THỨC MÓN HỦ TIẾU MÌ. CẬU BẢO ĐÔRÊMON GIÚP TỚ VỚI, ĐƯỢC KHÔNG?

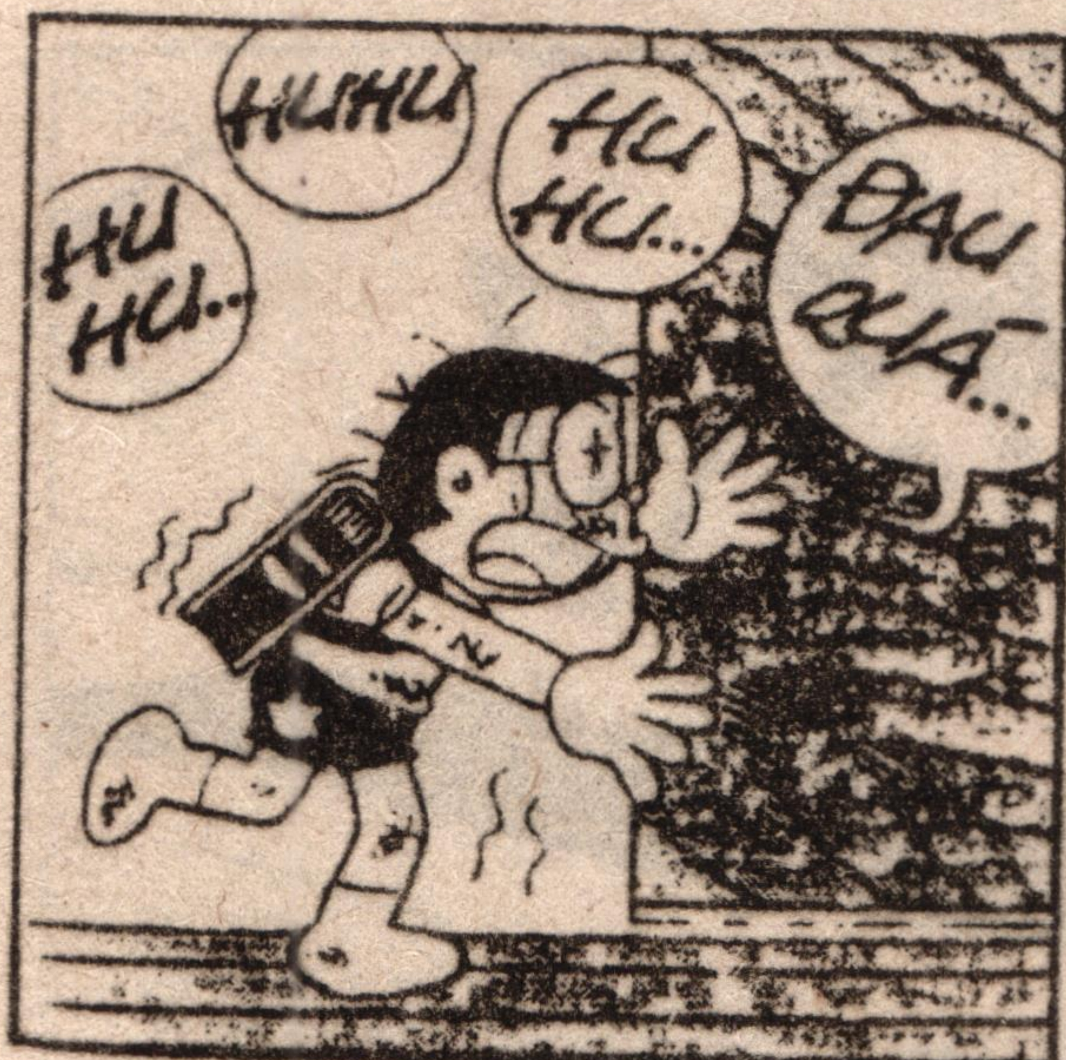

BỌN MÌNH LÀ BẠN THÂN, LÂU LÂU GIÚP ĐỠ NHAU MỘT LẦN MÀ!

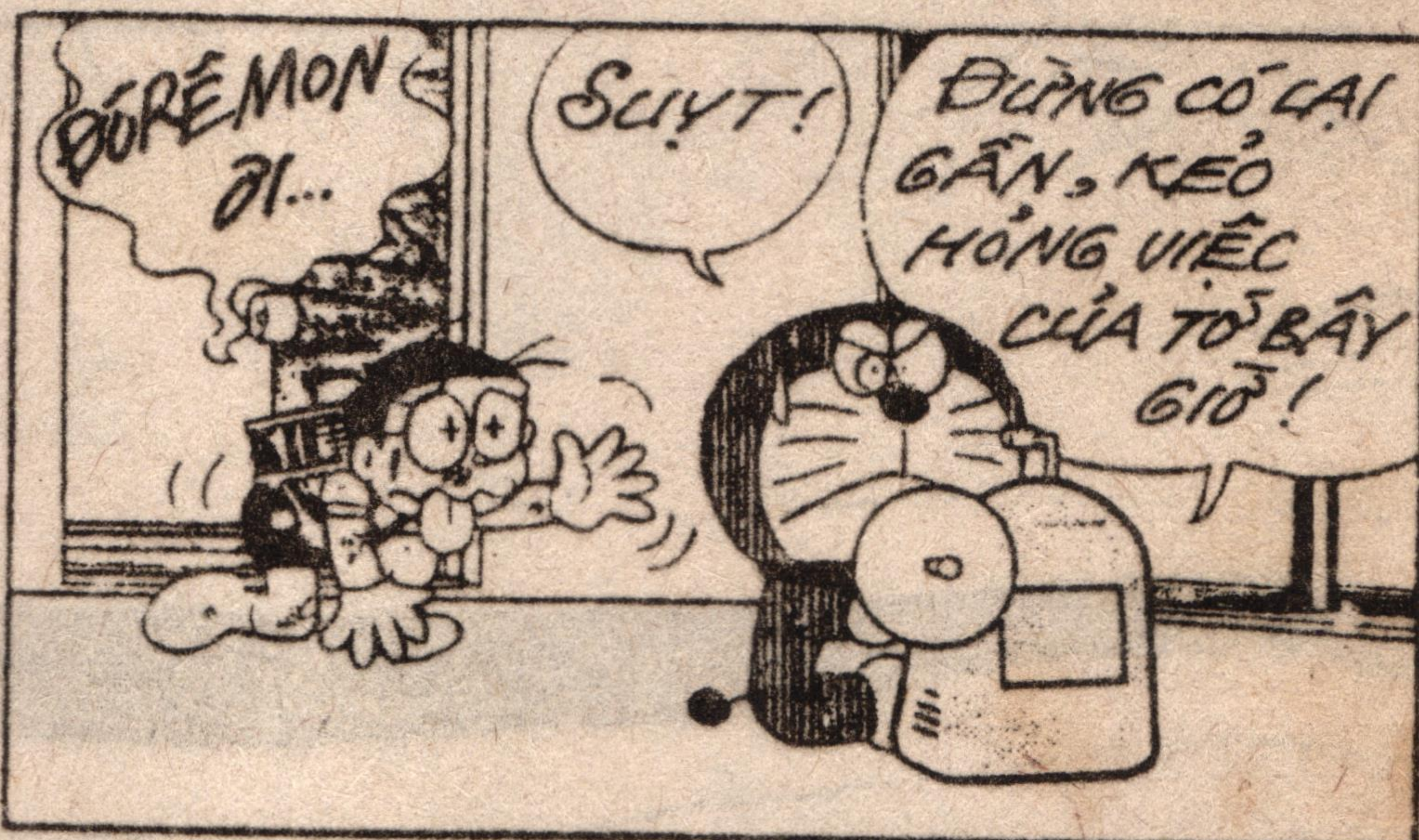

NHƯNG HÔM NAY TỚ PHẢI Ở NHÀ ĐỂ MAI CÒN THI NỮA...

HỪM... TỚ NĂN NỈ KHÔNG NGHE, MUỐN DÙNG BIỆN PHÁP MẠNH HẢ?

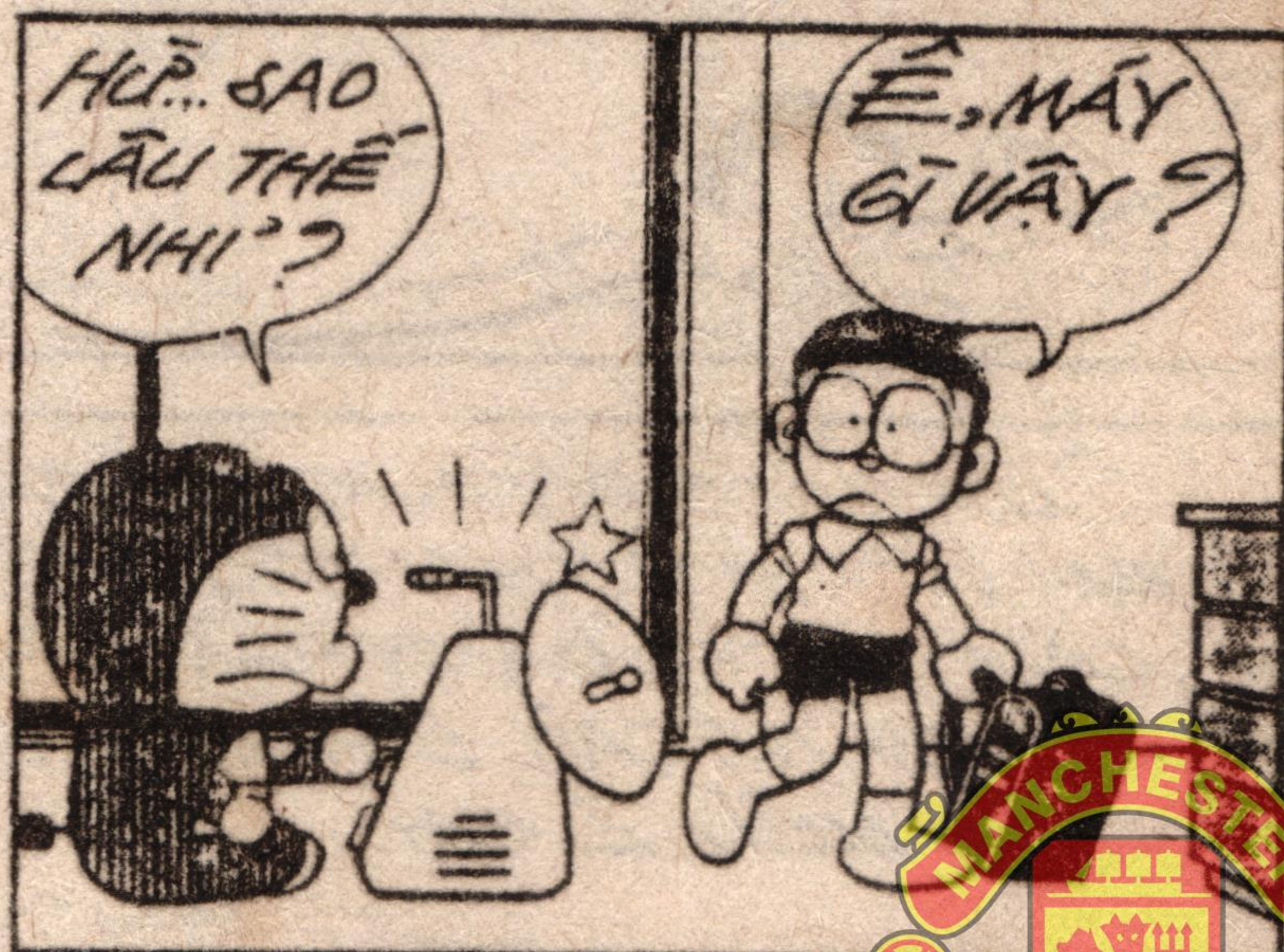

BỈNH
ỐI ỐI... ĐAU QUÁ...

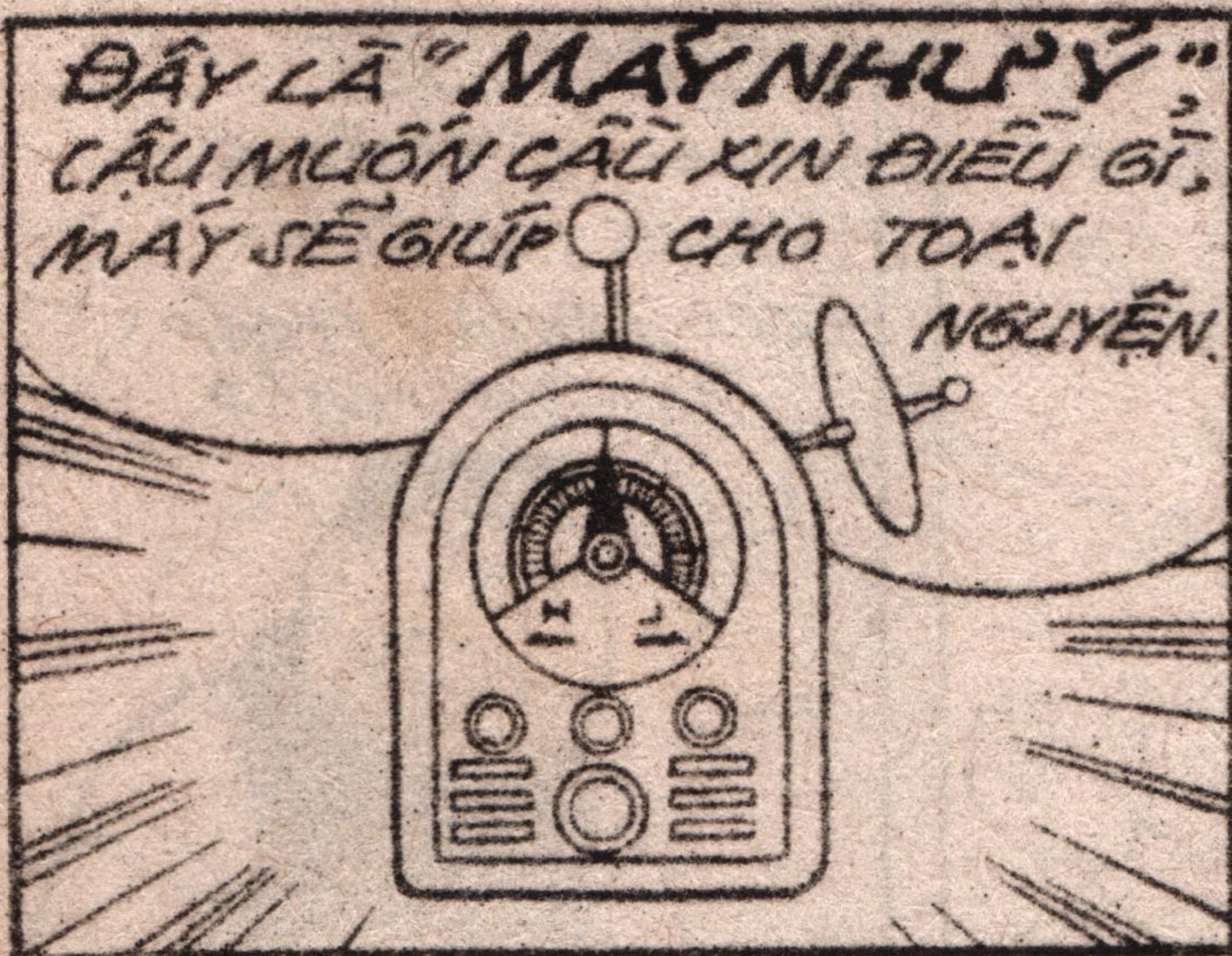

ĐÁNG ĐỜI! LẮM, ĐỒ CỨNG ĐẦU!

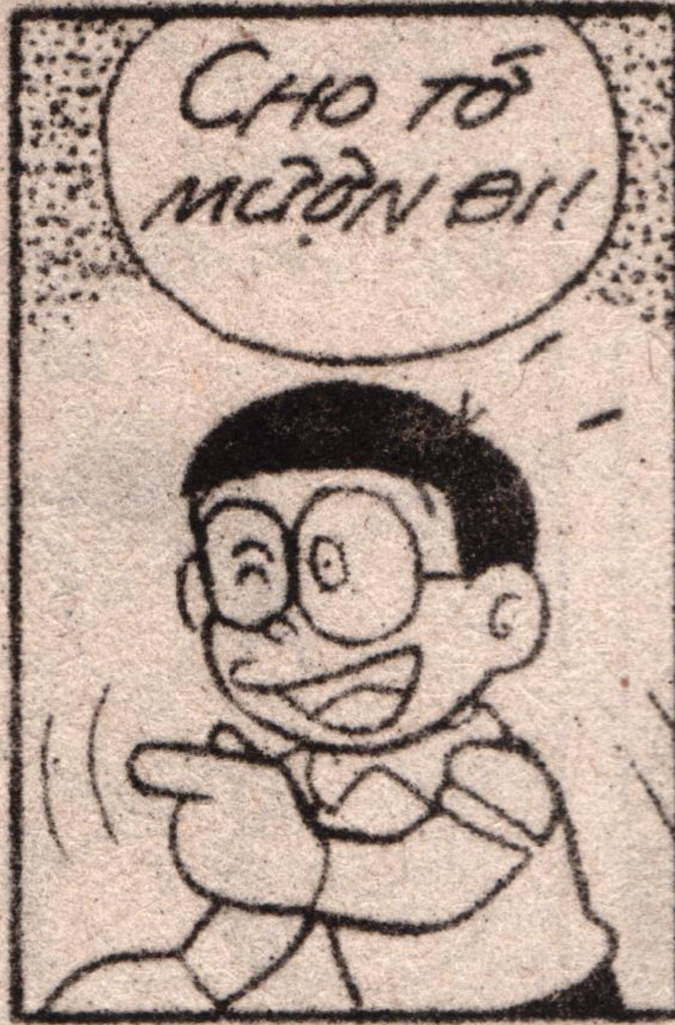

HUHU
HU HU...
HU HU...
ĐAU QUÁ...

ĐÔRÊMON ƠI...
SUỴT!
ĐỪNG CÓ LẠI GẦN, KẺO HỎNG VIỆC CỦA TỚ BÂY GIỜ!

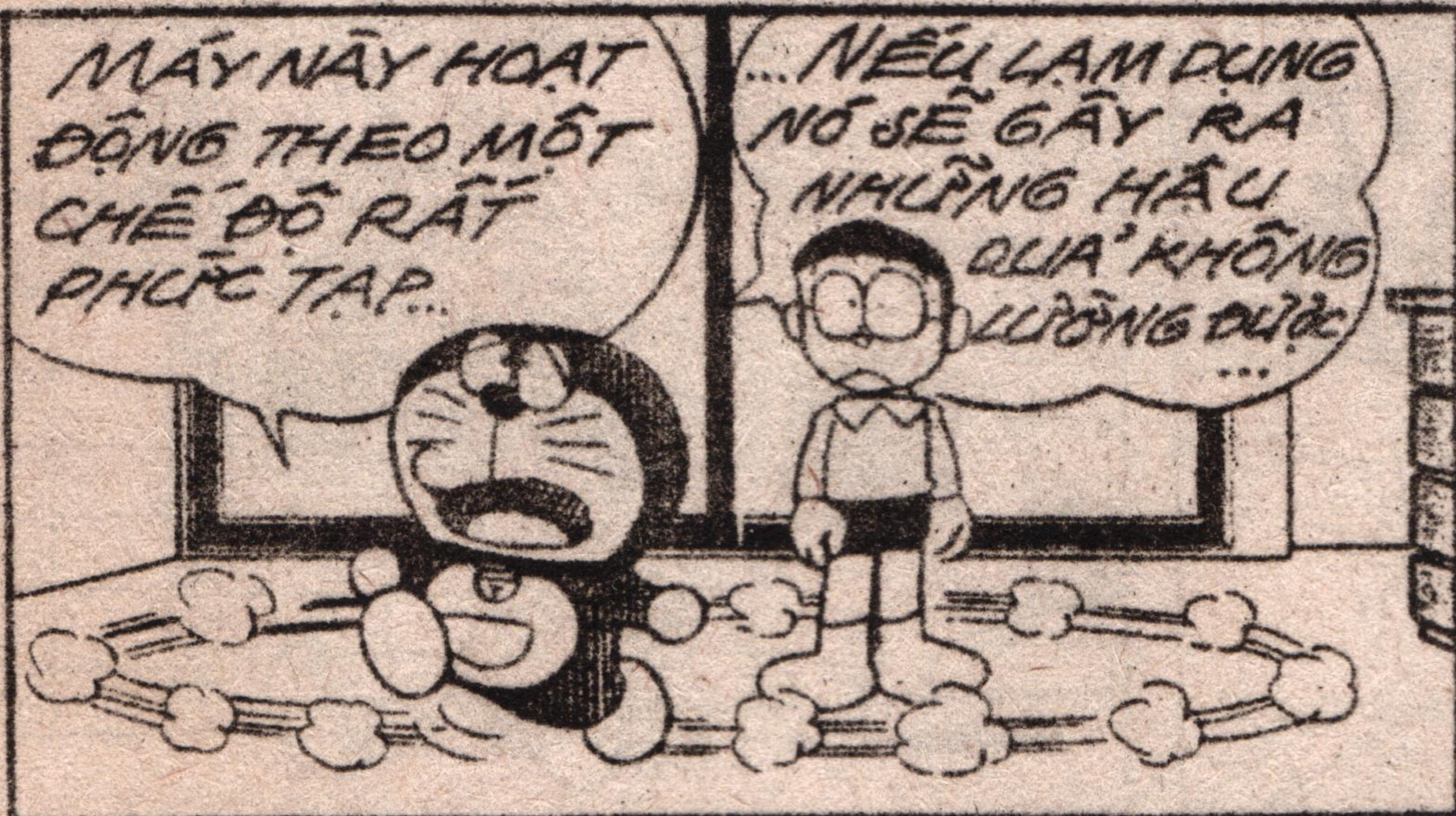

"HÃY CHO TÔI MỘT BỮA BÁNH RÁN LINH ĐÌNH, ĂN TỚI KHI NÀO CĂNG BỤNG, KHÔNG ĐI NỔI NỮA THÌ THÔI!"

HỪ... SAO LÂU THẾ NHỈ?
Ê, MÁY GÌ VẬY?

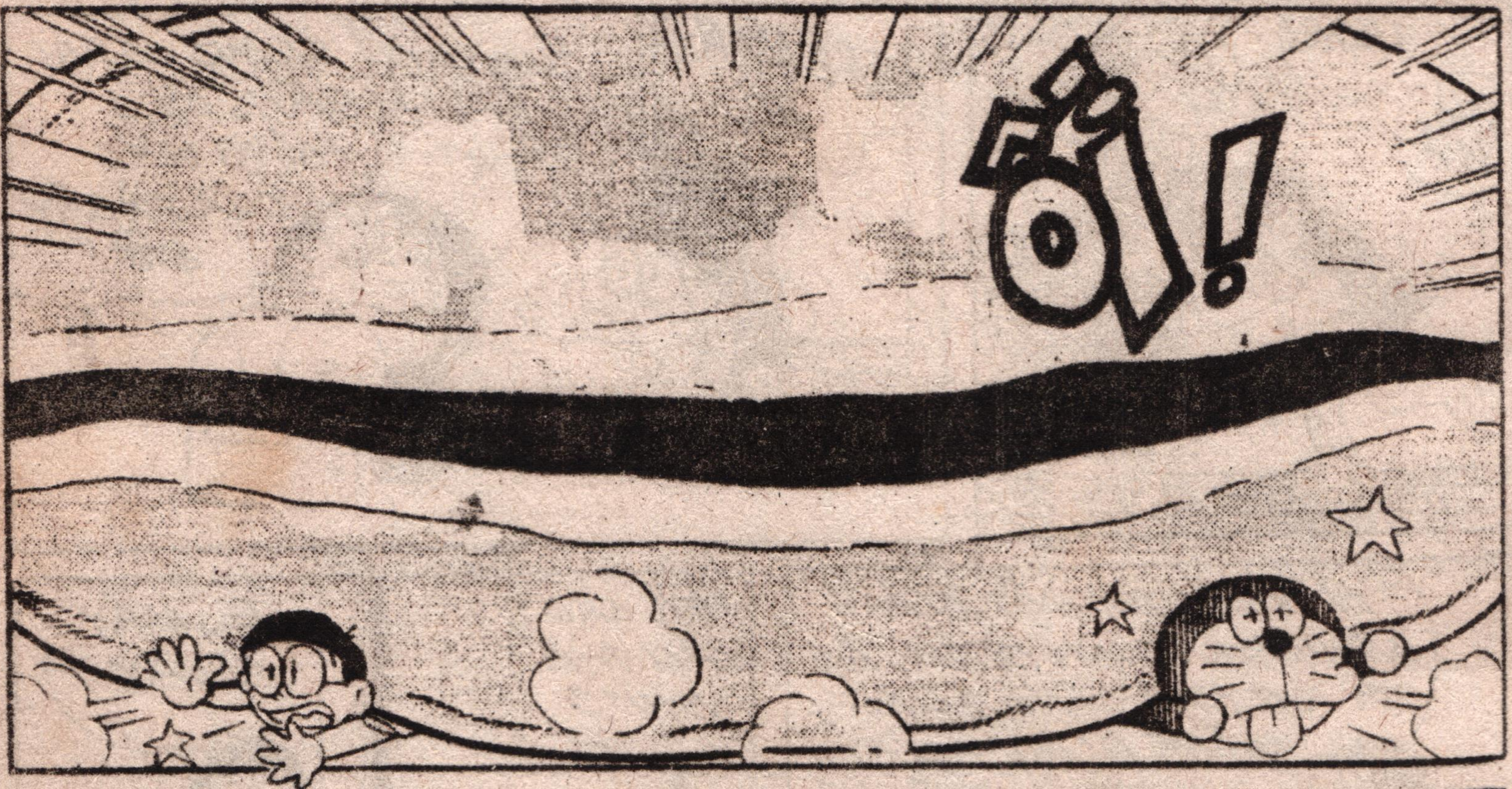

ĐÂY LÀ "MÁY NHƯ Ý" CẬU MUỐN CẦU XIN ĐIỀU GÌ, MÁY SẼ GIÚP CHO TOẠI NGUYỆN.

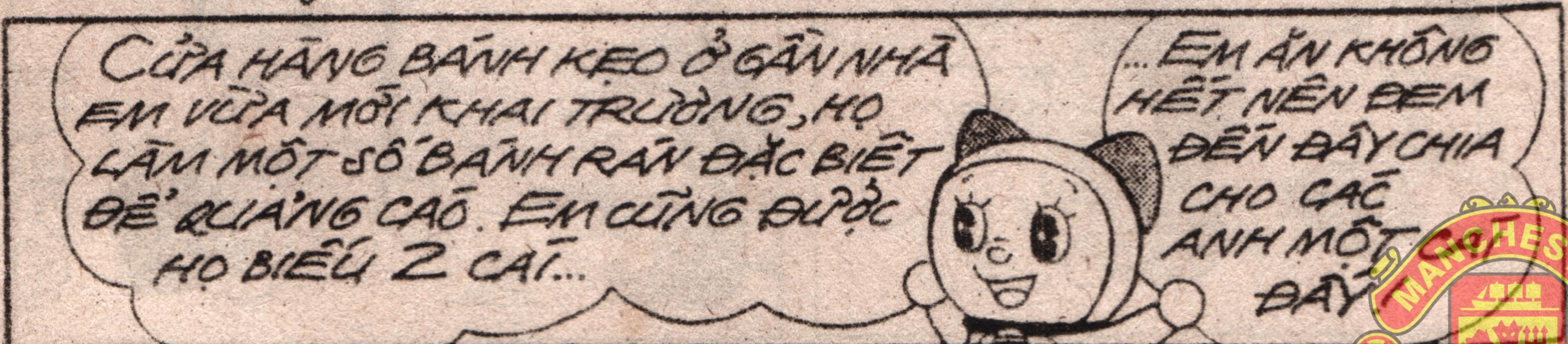

CHO TỚ MƯỢN ĐI!

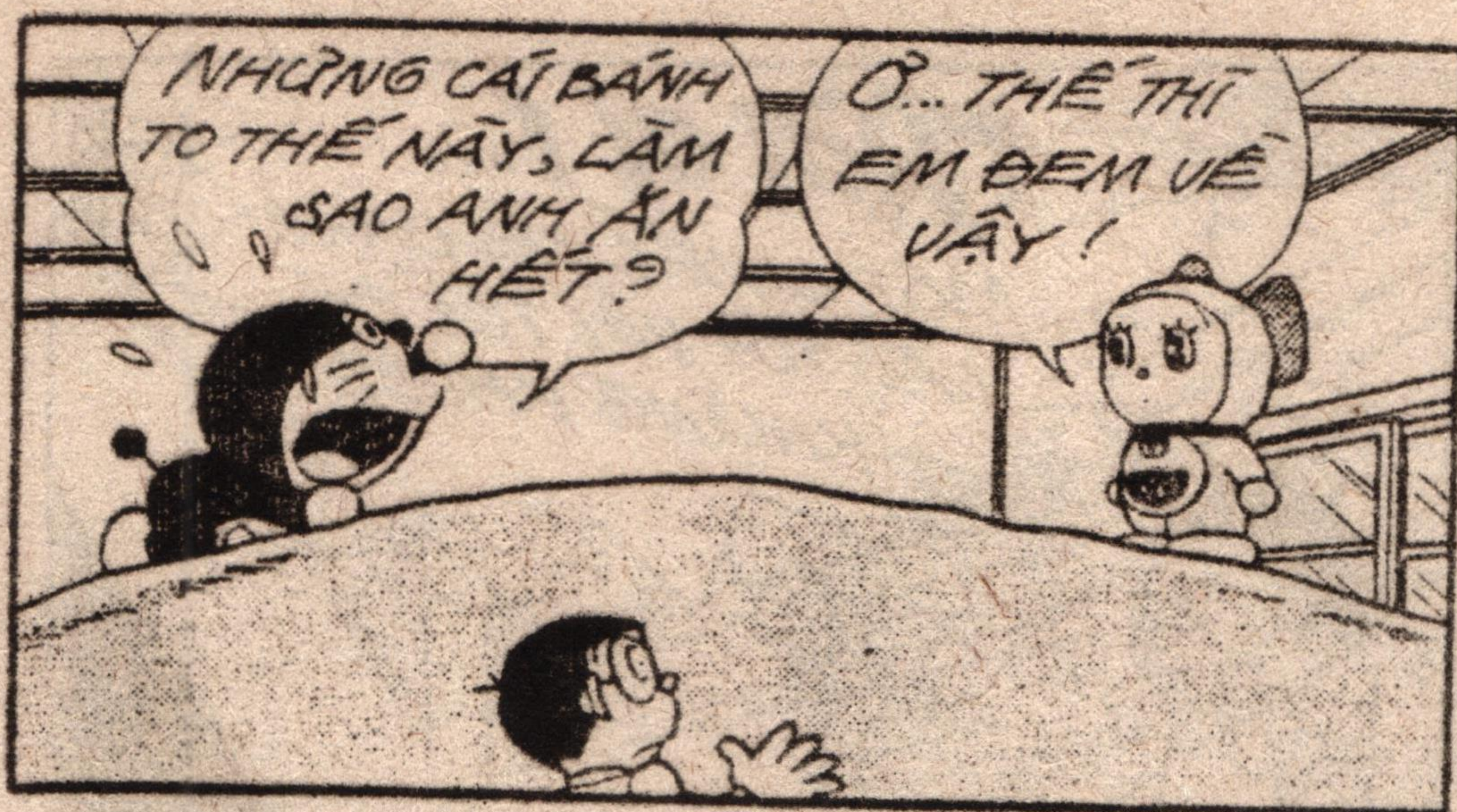

KHÔNG ĐƯỢC! CẬU KHÔNG BIẾT SỬ DỤNG ĐÂU!

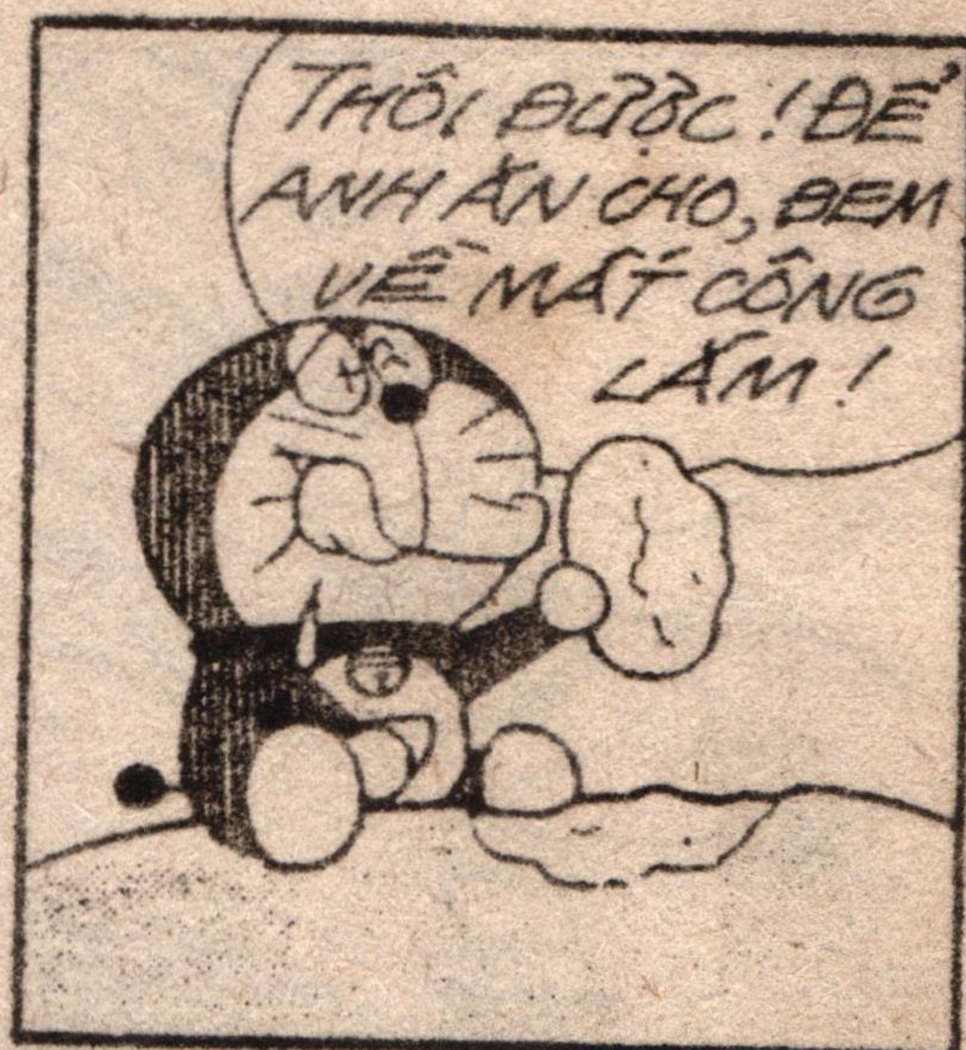

MÁY NÀY HOẠT ĐỘNG THEO MỘT CHẾ ĐỘ RẤT PHỨC TẠP...
...NẾU LẠM DỤNG NÓ SẼ GÂY RA NHỮNG HẬU QUẢ KHÔNG LƯỜNG ĐƯỢC...

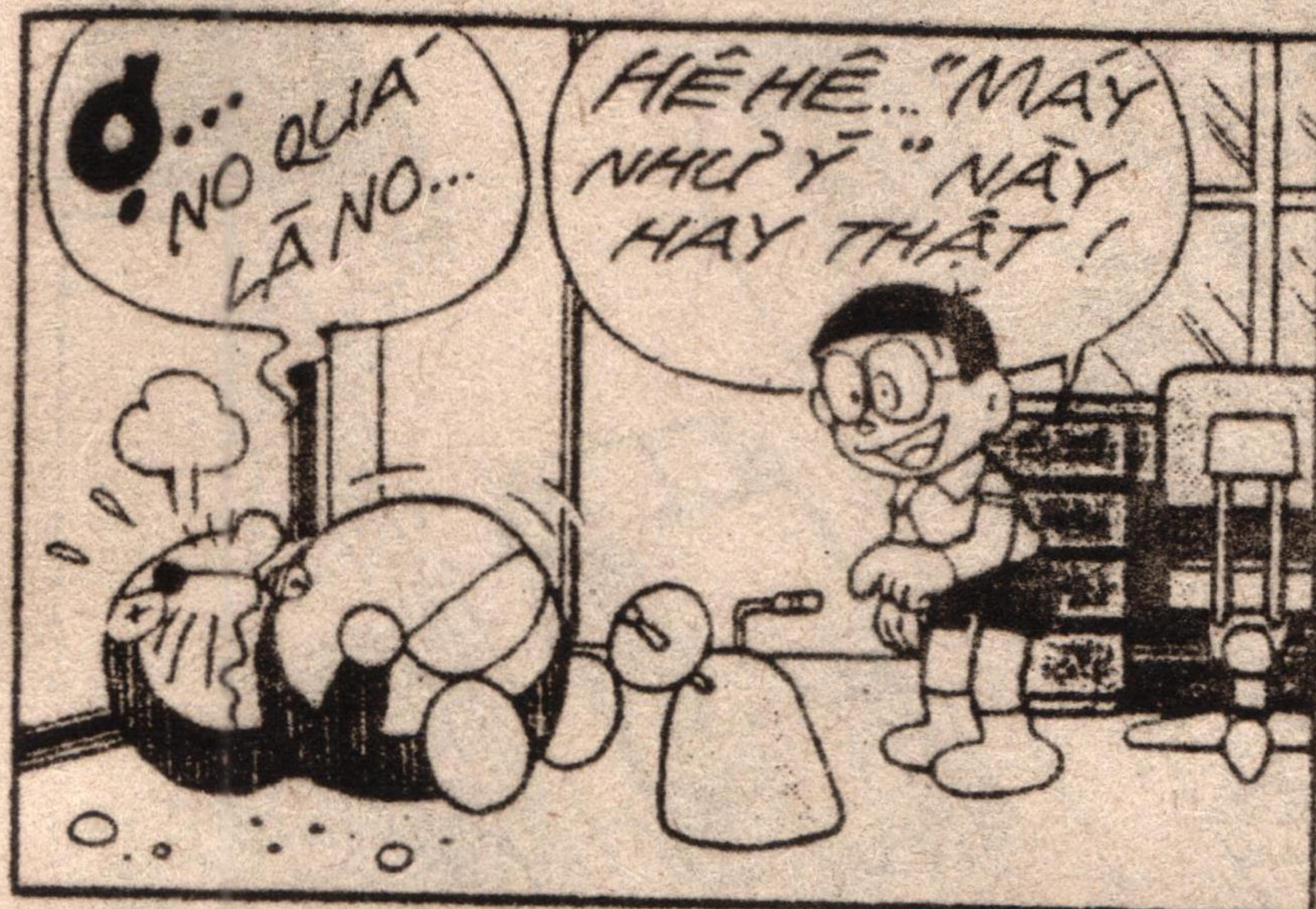

ANH MON ƠI, EM CÓ QUÀ CHO ANH NÀY!

ỐI!

CỬA HÀNG BÁNH KẸO Ở GẦN NHÀ EM VỪA MỚI KHAI TRƯƠNG, HỌ LÀM MỘT SỐ BÁNH RÁN ĐẶC BIỆT ĐỂ QUẢNG CÁO. EM CŨNG ĐƯỢC HỌ BIẾU 2 CÁI...
...EM ĂN KHÔNG HẾT NÊN ĐEM ĐẾN ĐÂY CHIA CHO CÁC ANH MỘT ĐẤY

NHƯNG CÁI BÁNH TO THẾ NÀY, LÀM SAO ANH ĂN HẾT?
Ờ... THẾ THÌ EM ĐEM VỀ VẬY!

THÔI ĐƯỢC! ĐỂ ANH ĂN CHO, ĐEM VỀ MẤT CÔNG LẮM!

Ợ... NO QUÁ LÀ NO...
HÊ HÊ..."MÁY NHƯ Ý" NÀY HAY THẬT!

KHÔNG ĐƯỢC ĐỤNG VÀO... TỚ CẤM CẬU ĐẤY!
ĐÂY LÀ NÚT KHỞI ĐỘNG PHẢI KHÔNG?

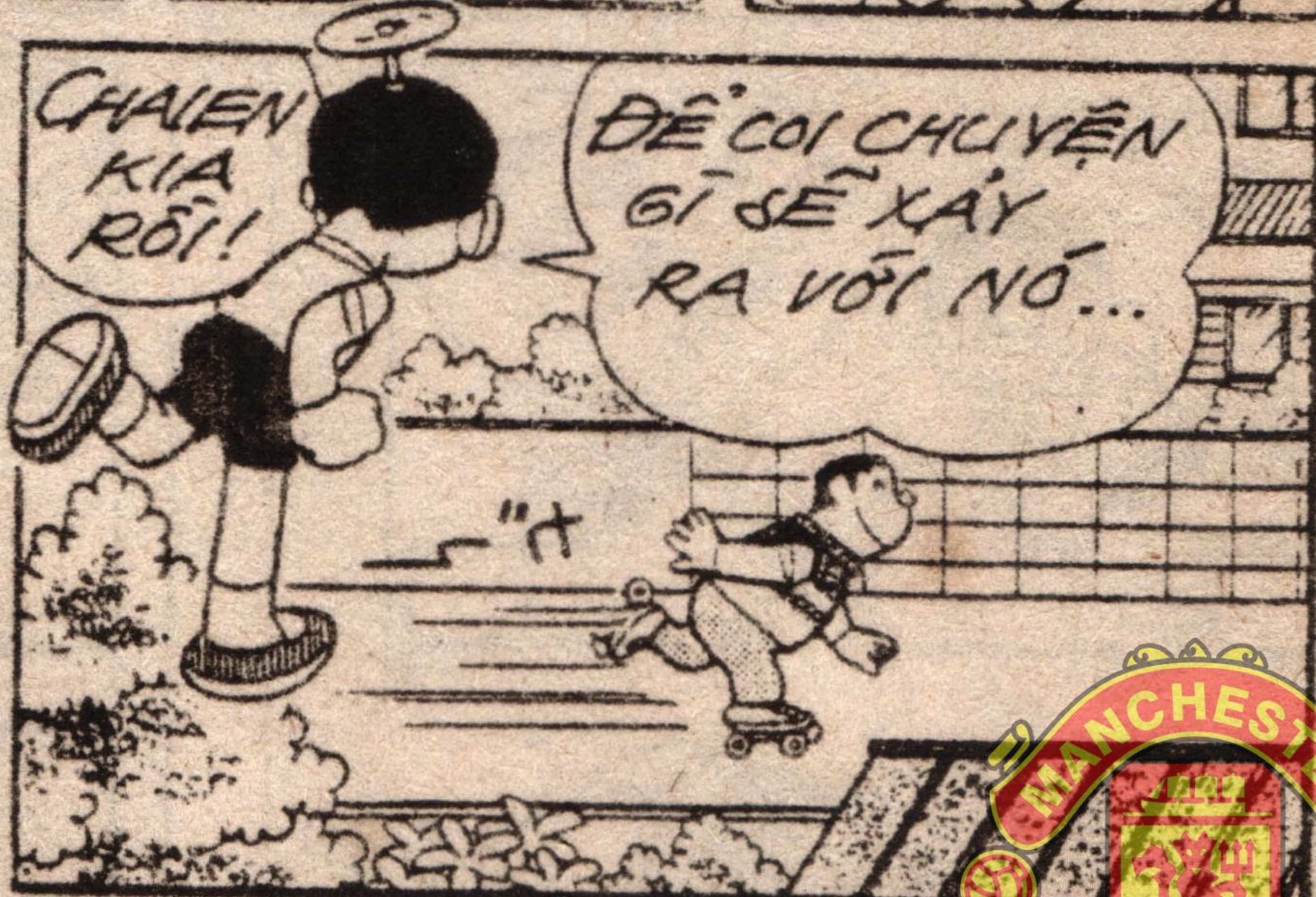

"BÍP BÍP... XIN CHỜ LỆNH CHỦ NHÂN!"

NÀY, TA MUỐN CHAIEN BỊ MỘT TAI NẠN ĐỂ CHỮA THÓI CÔN ĐỒ!

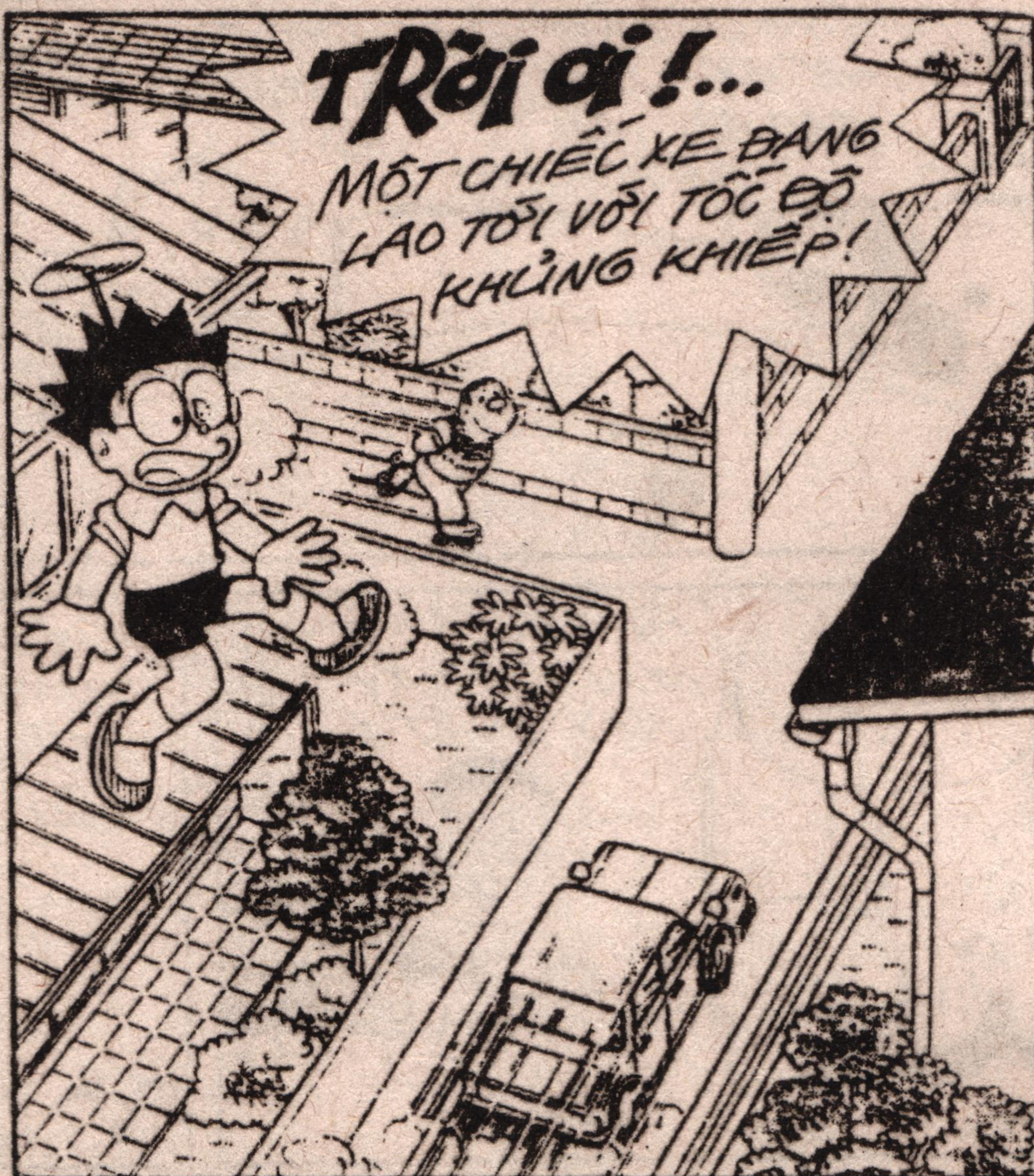

"BÍP BÍP... MỨC ĐỘ TAI NẠN THẾ NÀO, XIN CHO BIẾT Ạ!"

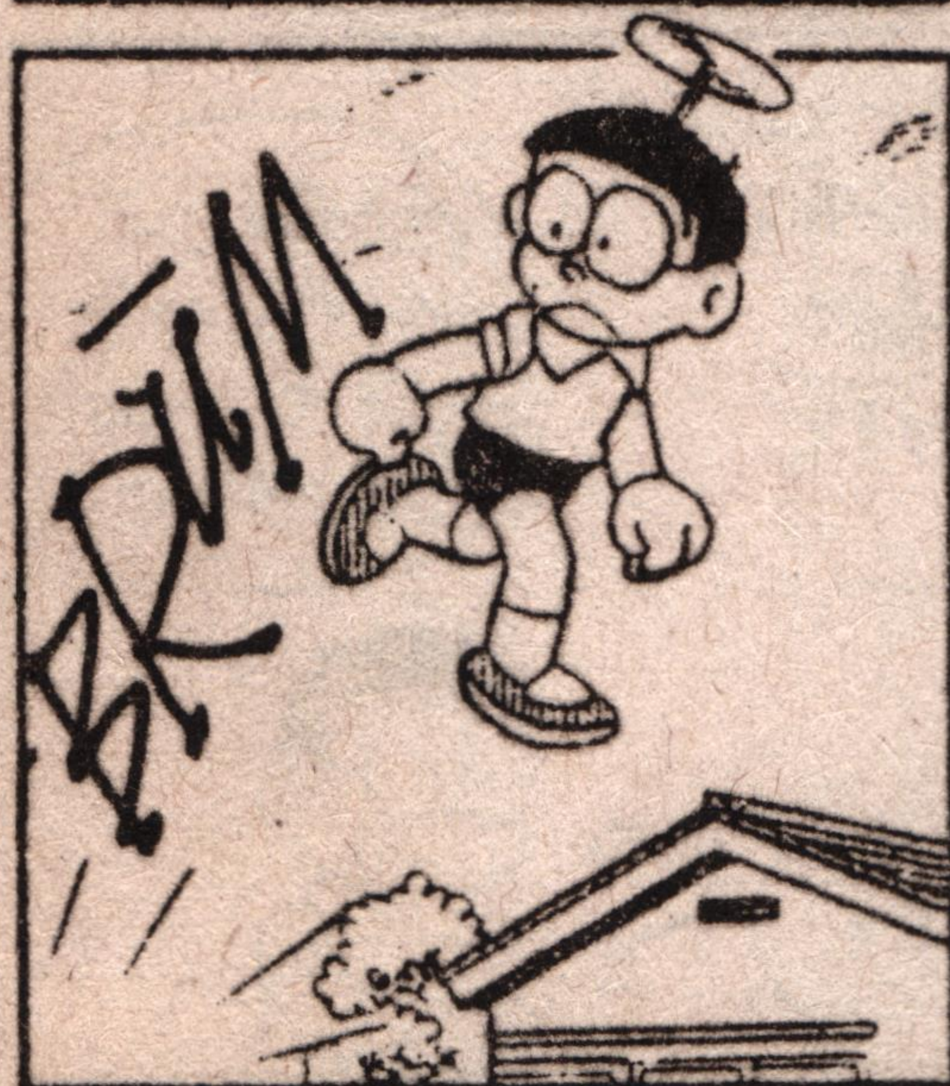

À... CÀNG NẶNG CÀNG TỐT, CHO NÓ HẾT ĐI LẠI LUÔN!

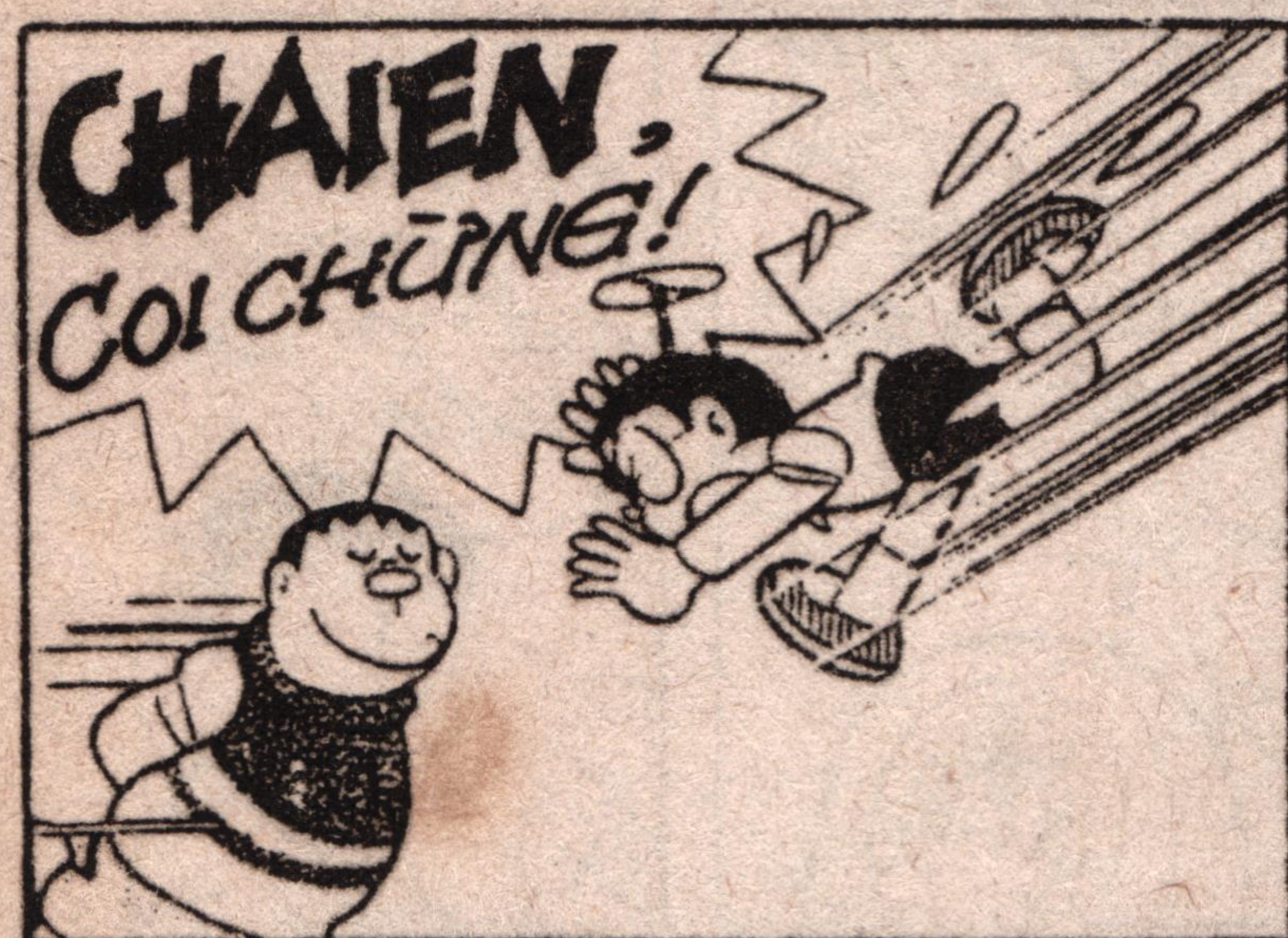

MÌNH ĐI KIỂM TRA THỬ XEM!

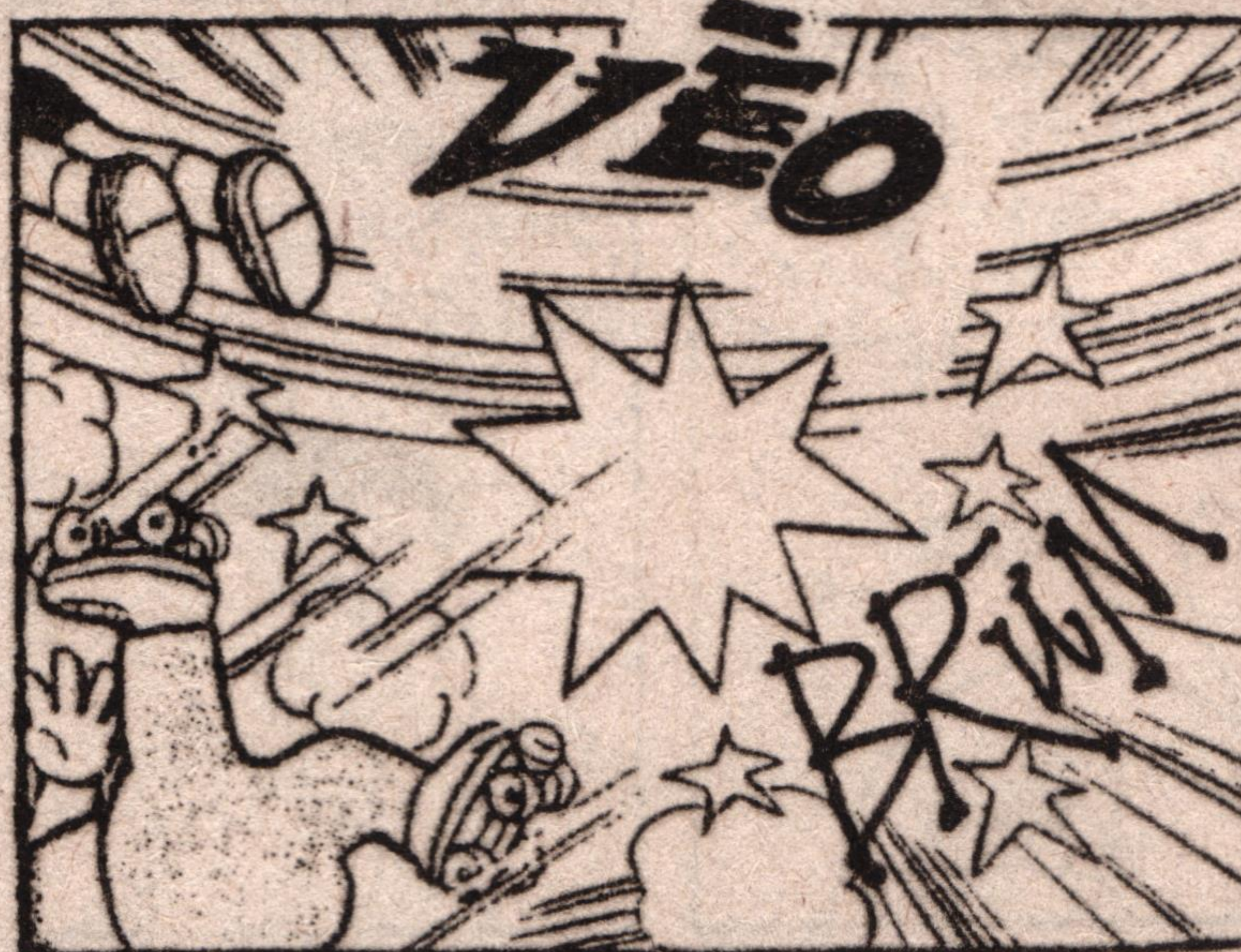

CHAIEN KIA RỒI!
ĐỂ COI CHUYỆN GÌ SẼ XẢY RA VỚI NÓ...

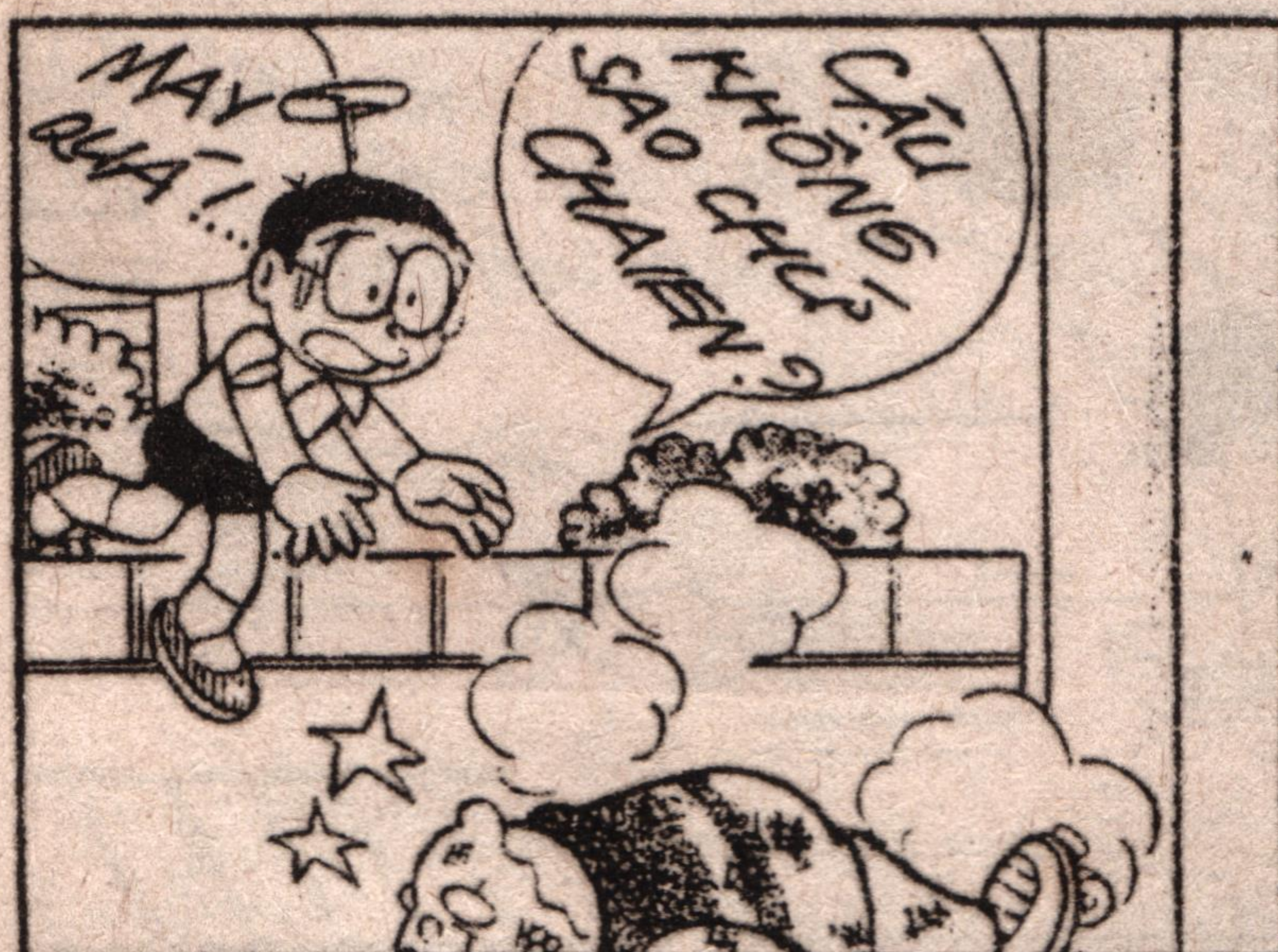

NÓ VẪN MÊ MẢI CHƠI TRÒ TRƯỢT PA-TANH...

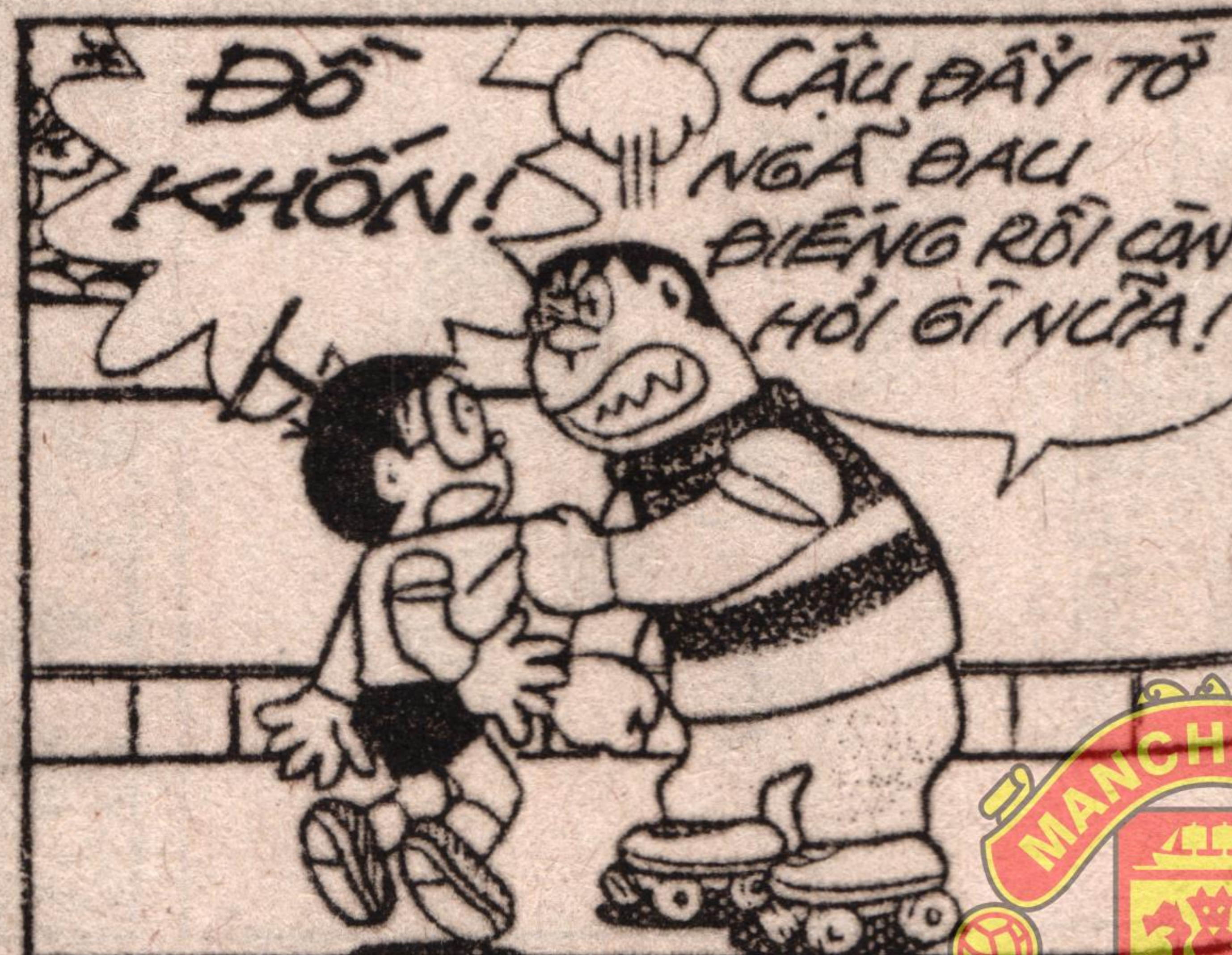

TRỜI ƠI !...
MỘT CHIẾC XE ĐANG LAO TỚI VỚI TỐC ĐỘ KHỦNG KHIẾP!

BRỪM

CHAIEN, COI CHỪNG!

VÈO
BRỪM

MAY QUÁ!...
CẬU KHÔNG SAO CHỨ CHAIEN?

ĐỒ KHỐN!
CẬU ĐẨY TỚ NGÃ ĐAU ĐIẾNG RỒI CÒN HỎI GÌ NỮA!

NHƯNG TỚ MUỐN CỨU CẬU CƠ MÀ!
LẠI CÒN LẺO MÉP NỮA HẢ?
NÀY! NÀY!

ĐÁNG ĐỜI CẬU CHƯA? TỚ ĐÃ BẢO MÀ KHÔNG NGHE!

VỪA RỒI LÀ DO TỚ CHƯA BIẾT ĐIỀU CHỈNH MỨC ĐỘ, NÊN MỚI XẢY RA CỚ SỰ... ĐỂ TỚ LÀM LẠI XEM...

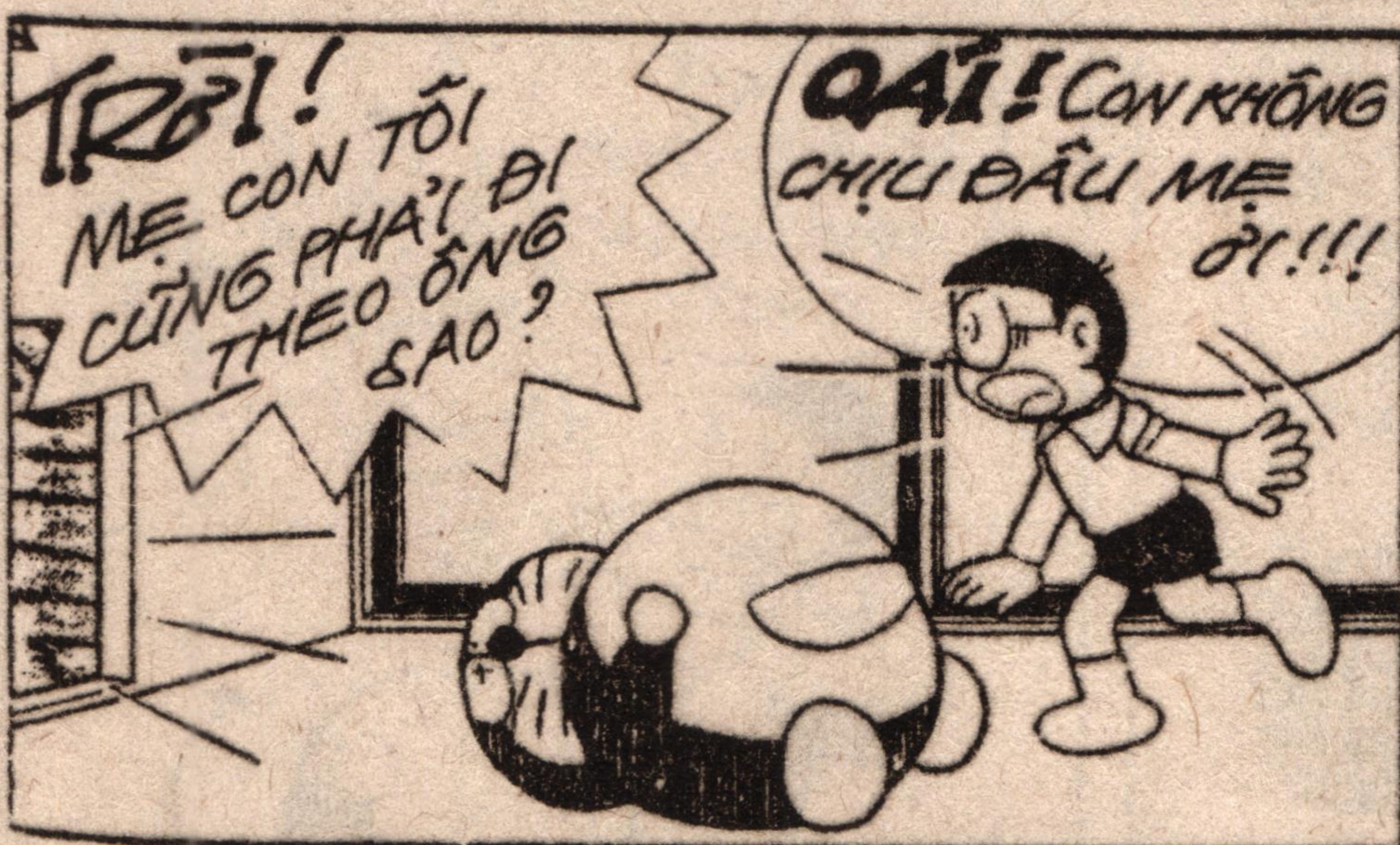

"TỚ MUỐN ĐẾN HỒNG KÔNG ĂN HỦ TIẾU MÌ NẤU THEO KIỂU TRUNG QUỐC!"

REENG

"ALÔ, BỐ NÓ ĐẤY À? CÓ CHUYỆN GÌ THẾ HẢ ÔNG?

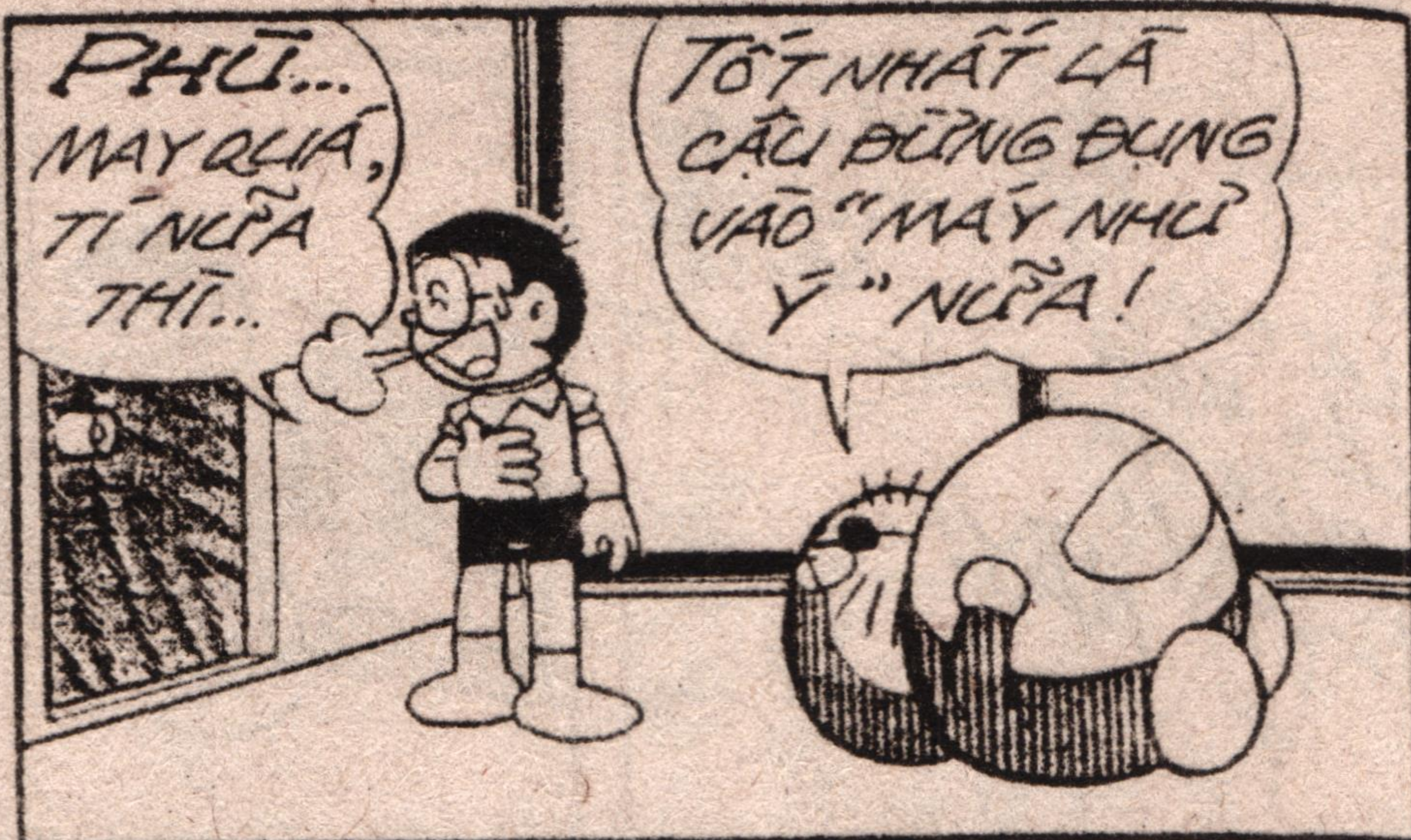

NÀY MẸ NÓ ƠI... KHỔ ĐẾN NƠI RỒI...

SAO CƠ? BỐ NÓ BỊ ĐIỀU ĐI LÀM VIỆC Ở HỒNG KÔNG 3 NĂM À?

TRỜI! MẸ CON TÔI CŨNG PHẢI ĐI THEO ÔNG SAO?
OÁI! CON KHÔNG CHỊU ĐÂU MẸ ƠI!!!

KHÔNG XONG RỒI! PHẢI ĐIỀU CHỈNH LẠI MỚI ĐƯỢC!

Alô... Bố nó bảo sao?
Ông giám đốc không bắt mình đi Hồng Kông nữa à?

Phù... May quá, tí nữa thì...
Tốt nhất là cậu đừng đụng vào "máy như ý" nữa!

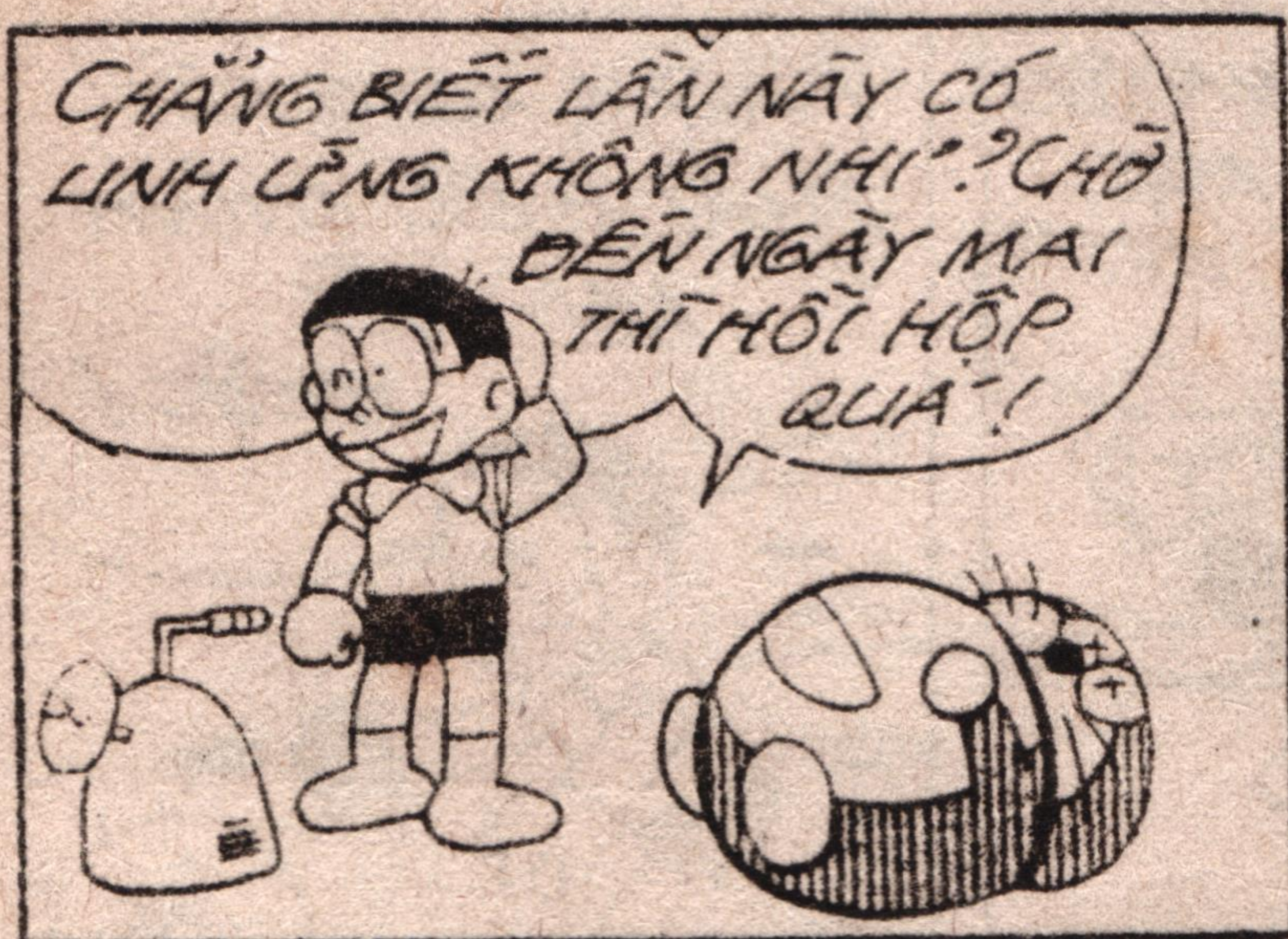

Có quà gửi ông Nôbi này!
Ồ, cảm ơn!

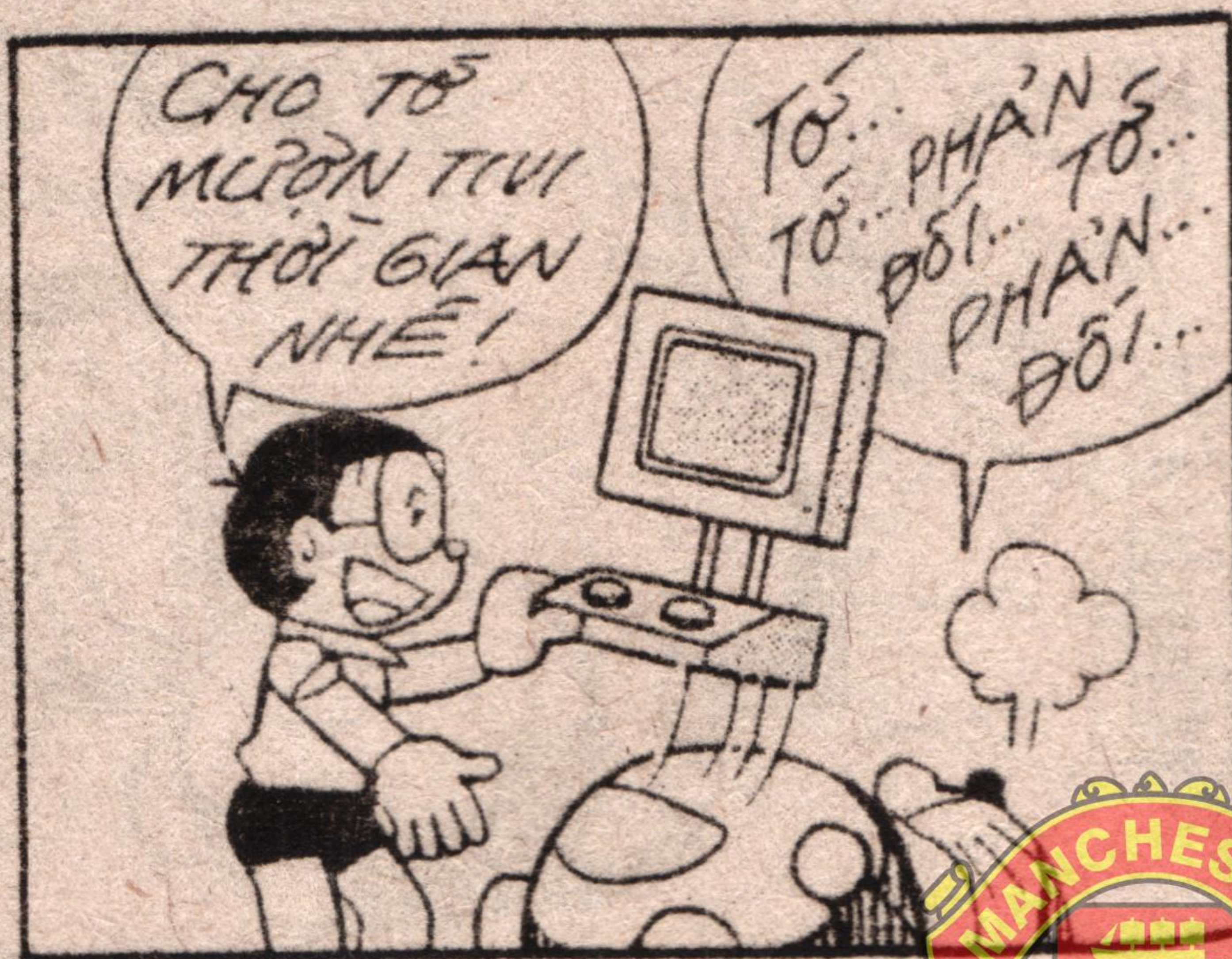

Đây là loại hủ tiếu mì đóng gói, hãng quảng cáo gửi tặng ông bà đấy!
Hừ, hủ tiếu mì đóng gói ăn chán chết, mình thích ăn kiểu Trung Quốc cơ!

Dù sao thì cậu cũng được toại nguyện rồi, hãy trả cỗ máy cho tớ mau!

Khoan đã! Tớ còn một việc rất quan trọng, cần đến cỗ máy...

"Tớ muốn ngày mai không phải làm bài kiểm tra học kỳ!"
Trời ạ! Đúng là đồ lười!!

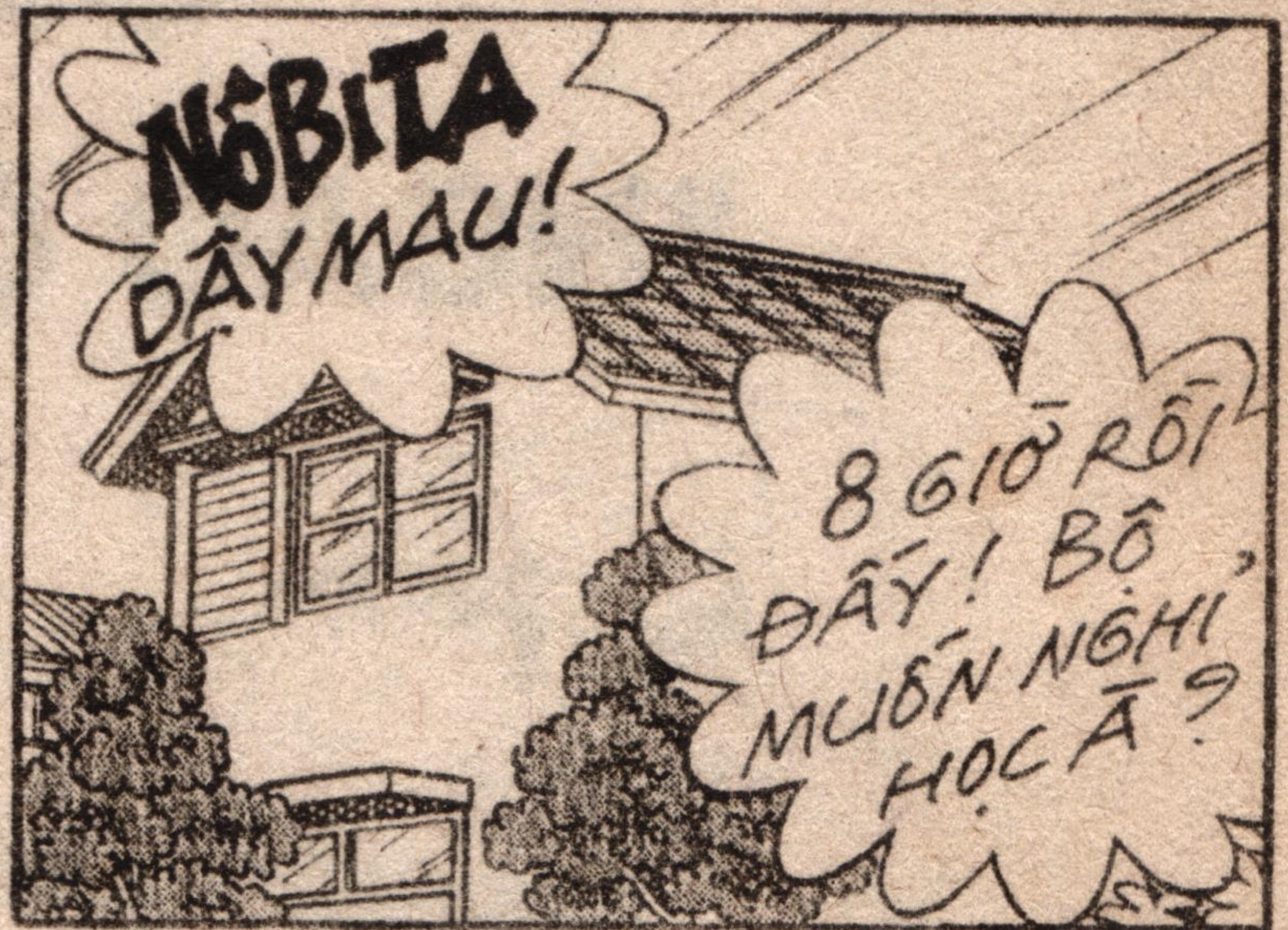

Chẳng biết lần này có linh ứng không nhỉ? Chờ đến ngày mai thì hồi hộp quá!

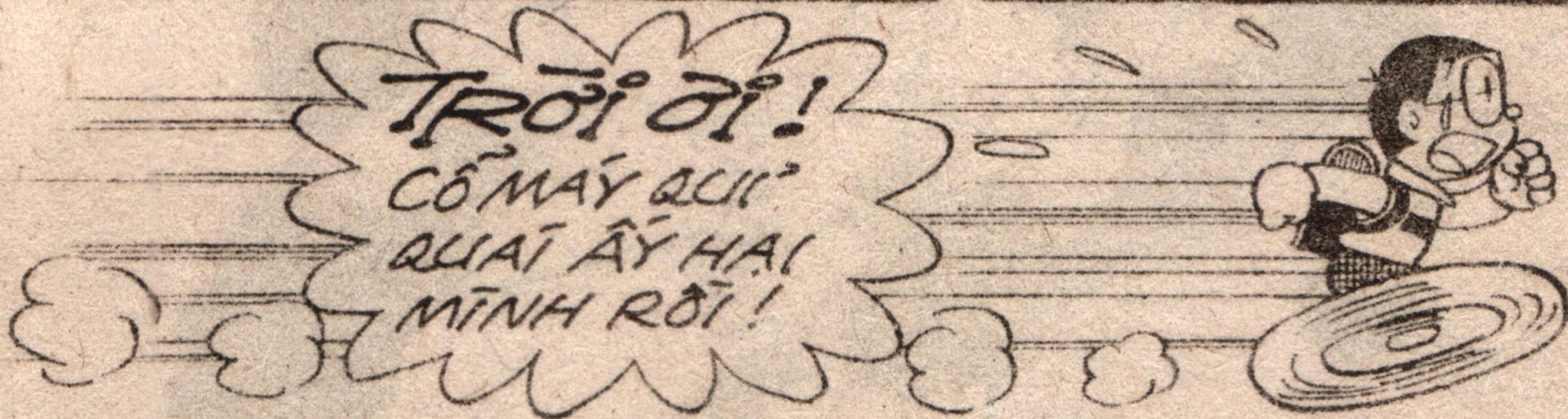

Cho tớ mượn tivi thời gian nhé!
Tớ... tớ... phản đối... tớ... phản... đối...

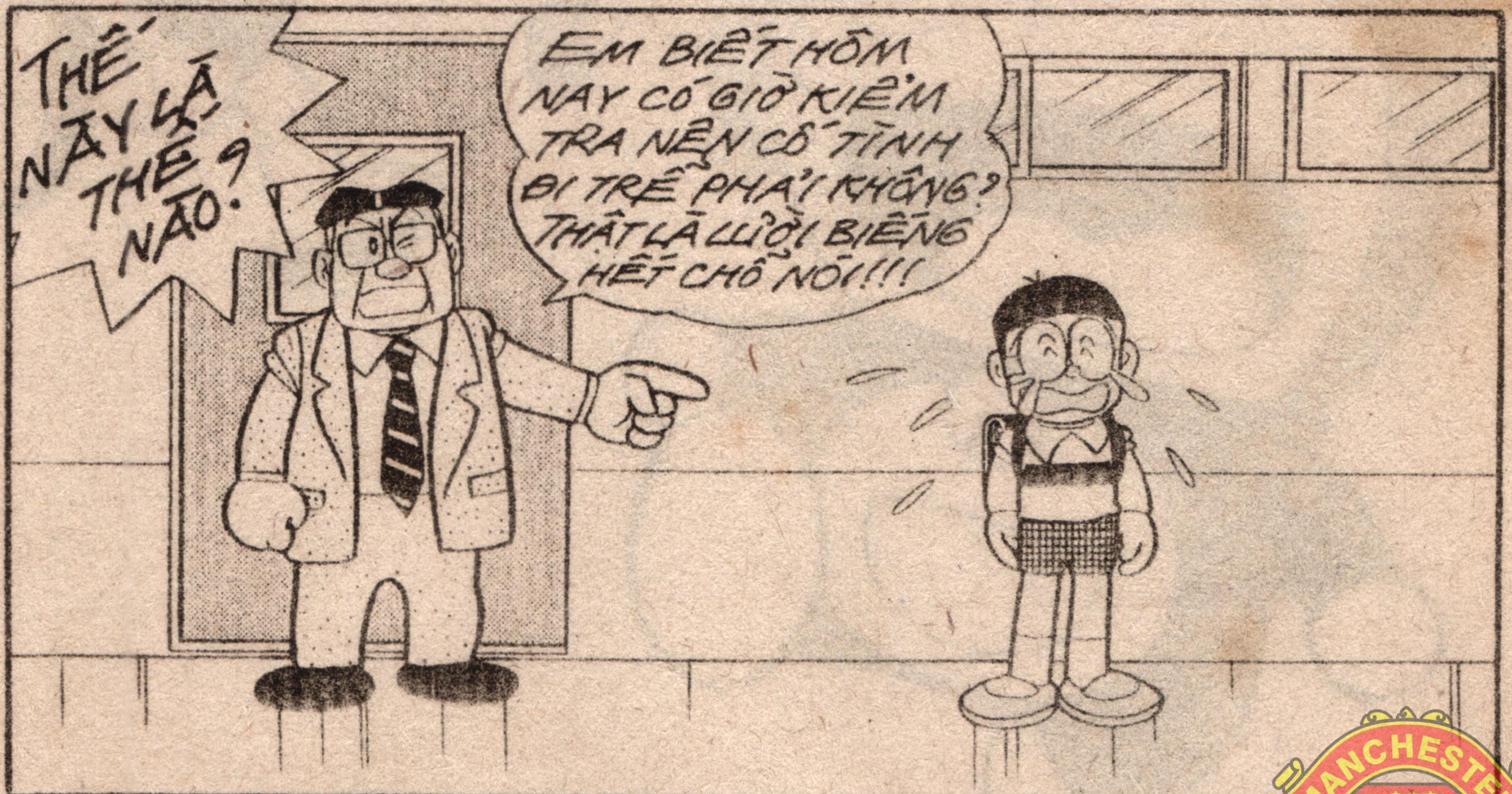

"Tin giờ chót: Hôm nay thành phố Tôkyô đã bị động đất..."
"...Nhiều trường học, nhà cửa sụp đổ, giao thông đình trệ..."

Ê, KHÔNG ĐƯỢC! TAO CẤM MÀY LÀM THẾ! HÃY TÍNH CÁCH KHÁC ĐI!

MÌNH ĐÃ ĐIỀU CHỈNH CỖ MÁY LẠI RỒI...
KHÔNG BIẾT NGÀY MAI SẼ RA SAO?

NÔBITA DẬY MAU!
8 GIỜ RỒI ĐẤY! BỘ MUỐN NGHỈ HỌC À?

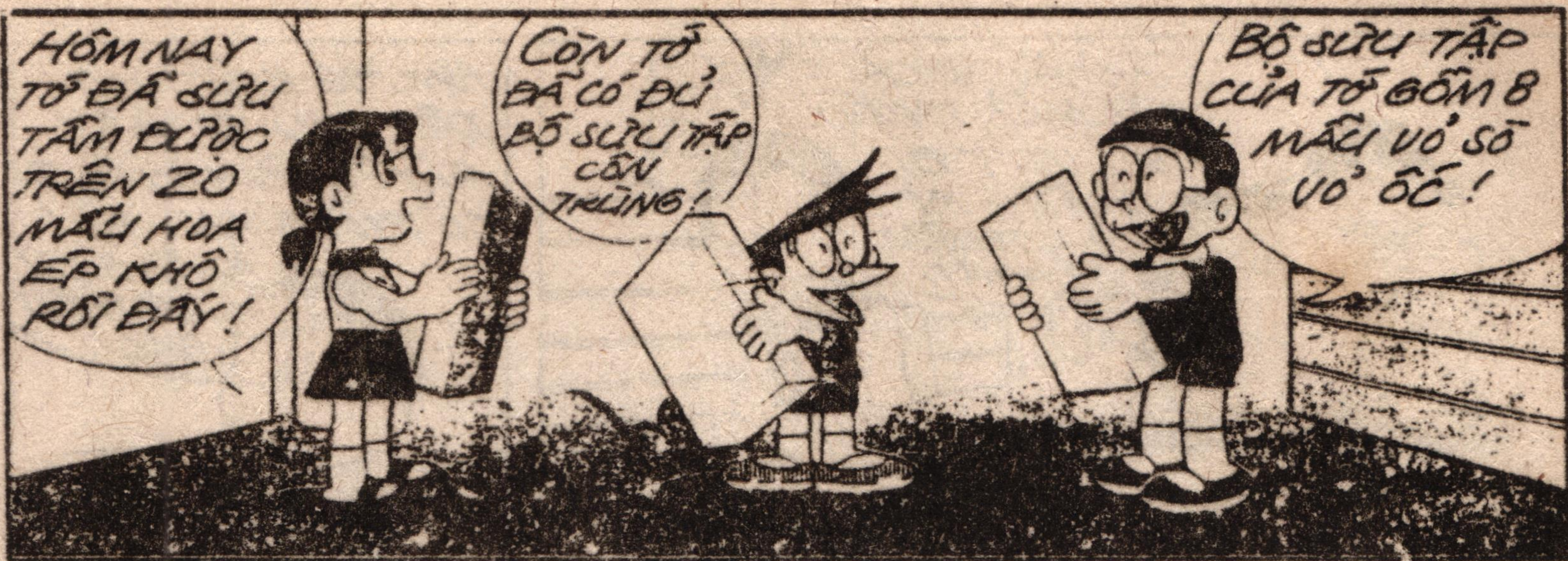

TRỜI ƠI! CỖ MÁY QUỈ QUÁI ẤY HẠI MÌNH RỒI!

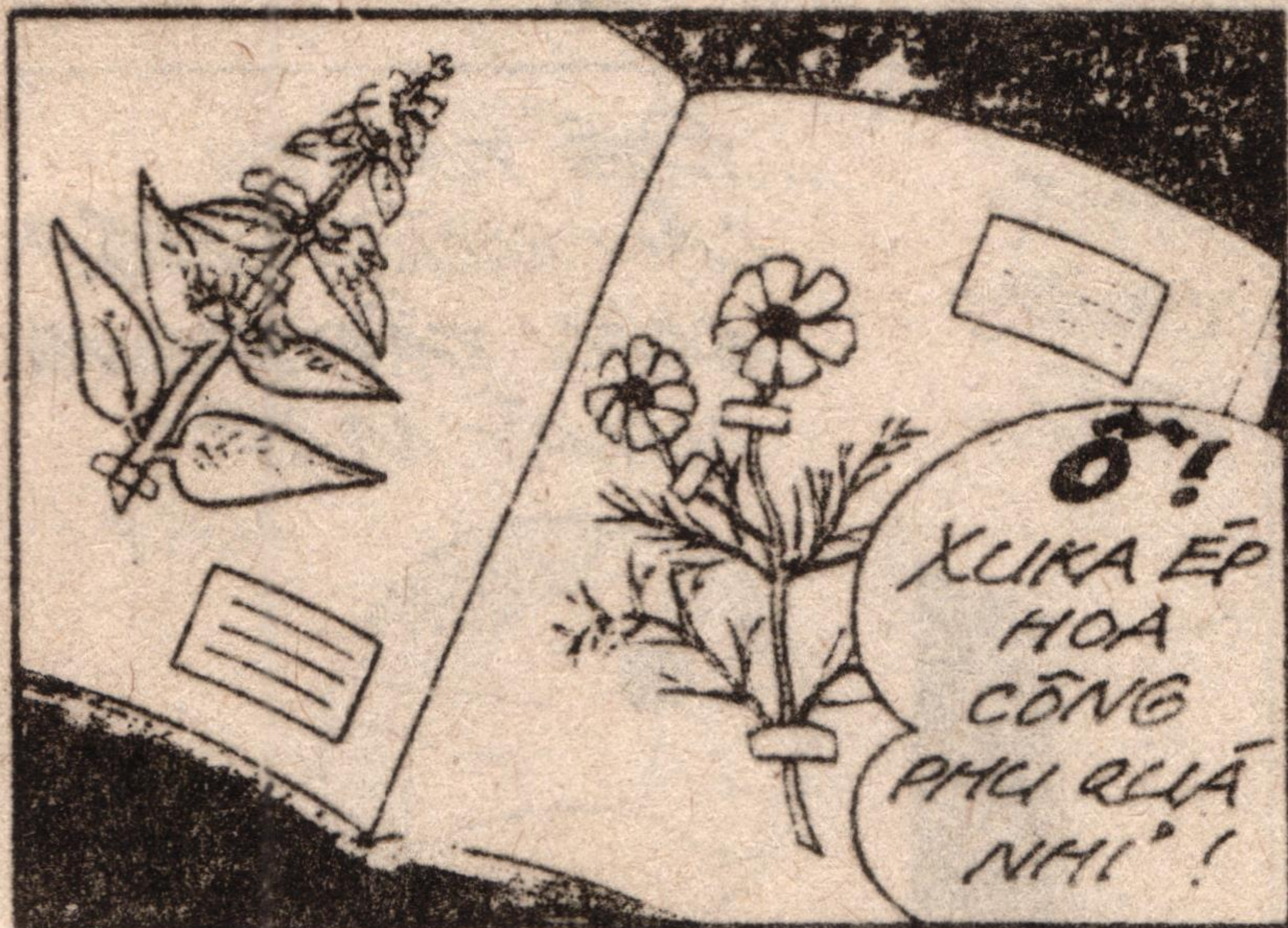

THẾ NÀY LÀ THẾ NÀO?
EM BIẾT HÔM NAY CÓ GIỜ KIỂM TRA NÊN CỐ TÌNH ĐI TRỄ PHẢI KHÔNG? THẬT LÀ LƯỜI BIẾNG HẾT CHỖ NÓI!!!

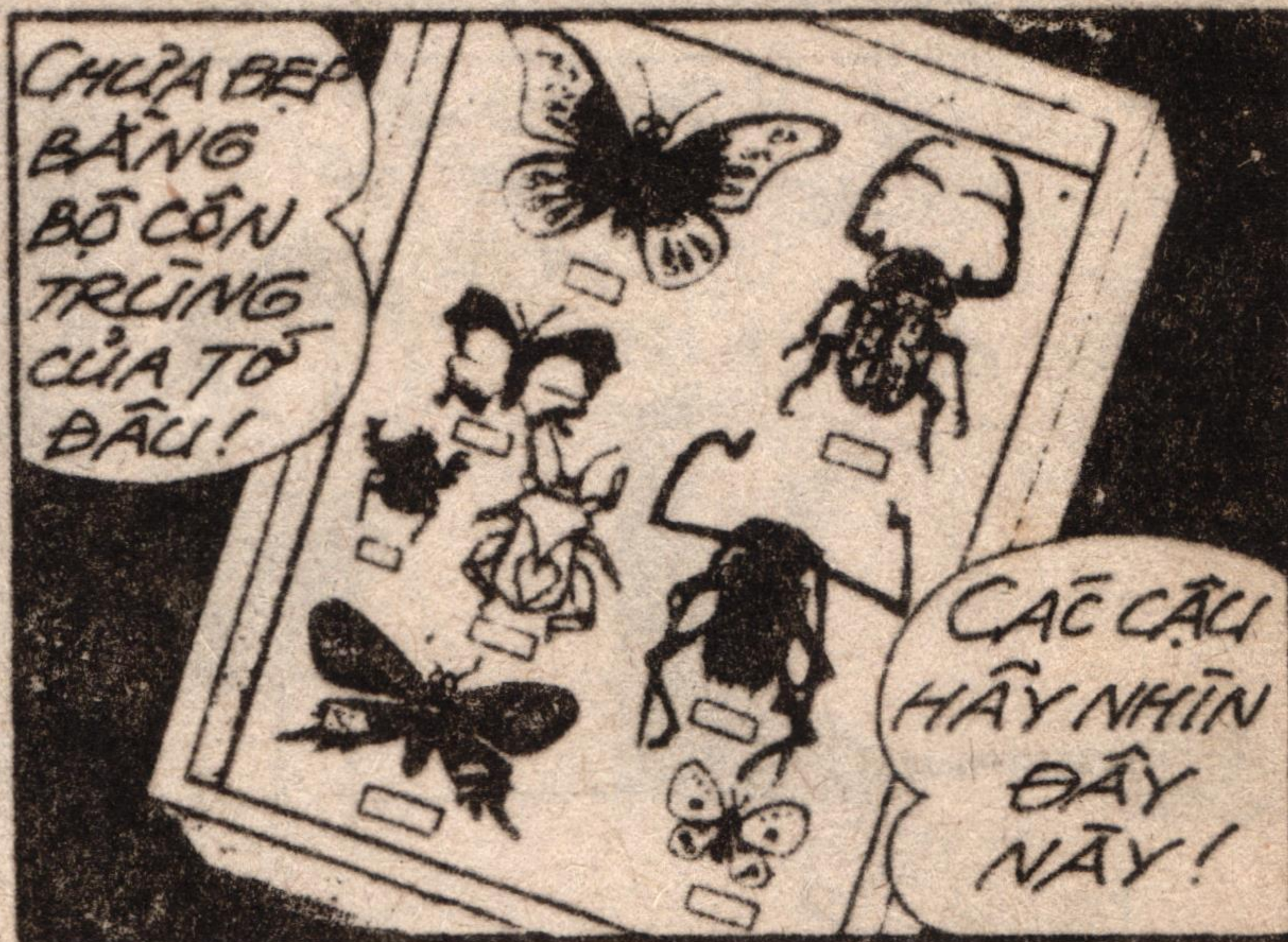
đôrêmon chú mèo thông minh

"NGÁO ỘP" LỚP 5E

HÔM NAY TỚ ĐÃ SƯU TẦM ĐƯỢC TRÊN 20 MẪU HOA ÉP KHÔ RỒI ĐẤY!
CÒN TỚ ĐÃ CÓ ĐỦ BỘ SƯU TẬP CÔN TRÙNG!
BỘ SƯU TẬP CỦA TỚ GỒM 8 MẪU VỎ SÒ VỎ ỐC!

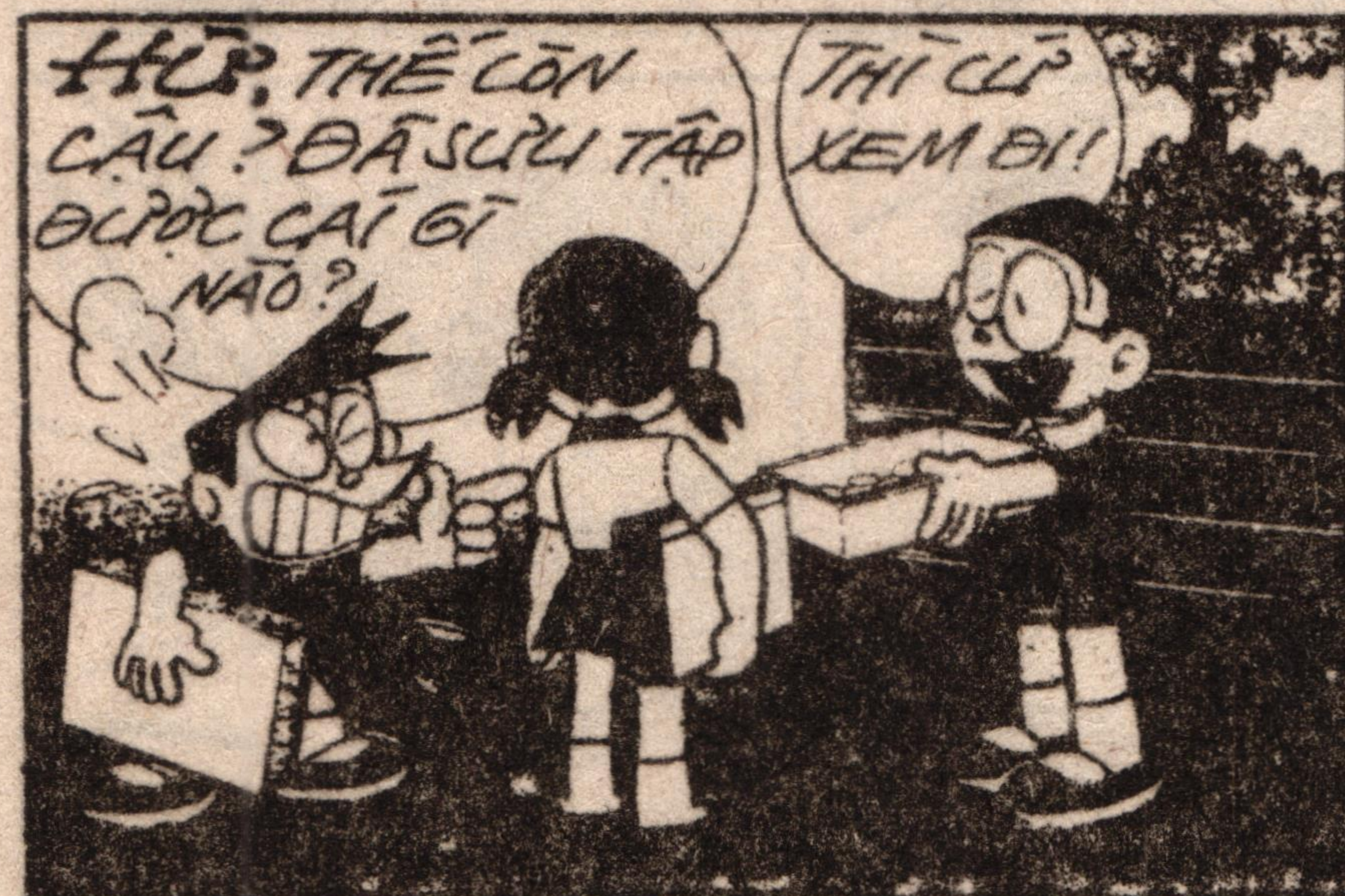

Ồ! XUKA ÉP HOA CÔNG PHU QUÁ NHỈ!

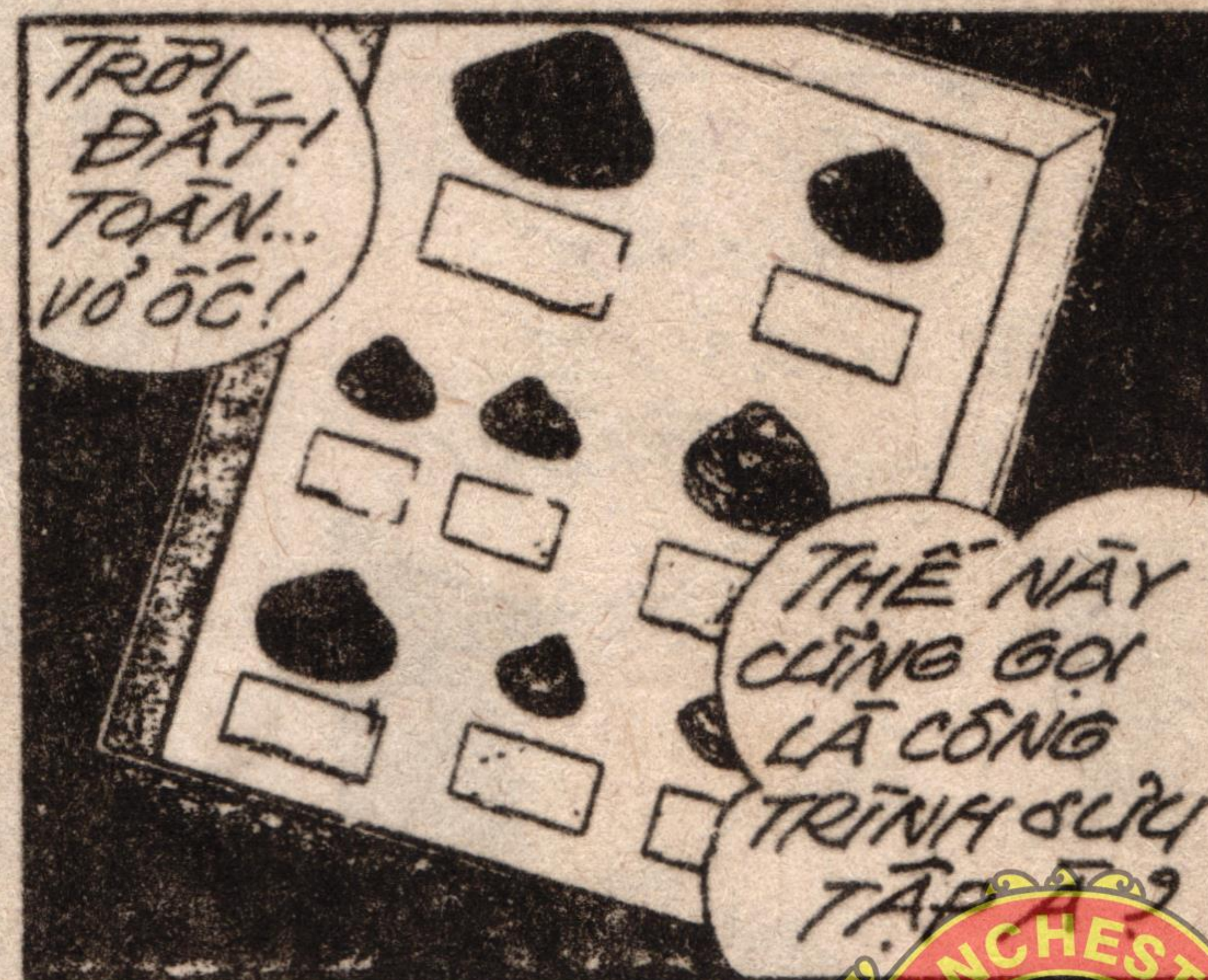

CHƯA ĐẸP BẰNG BỘ CÔN TRÙNG CỦA TỚ ĐÂU!
CÁC CẬU HÃY NHÌN ĐÂY NÀY!

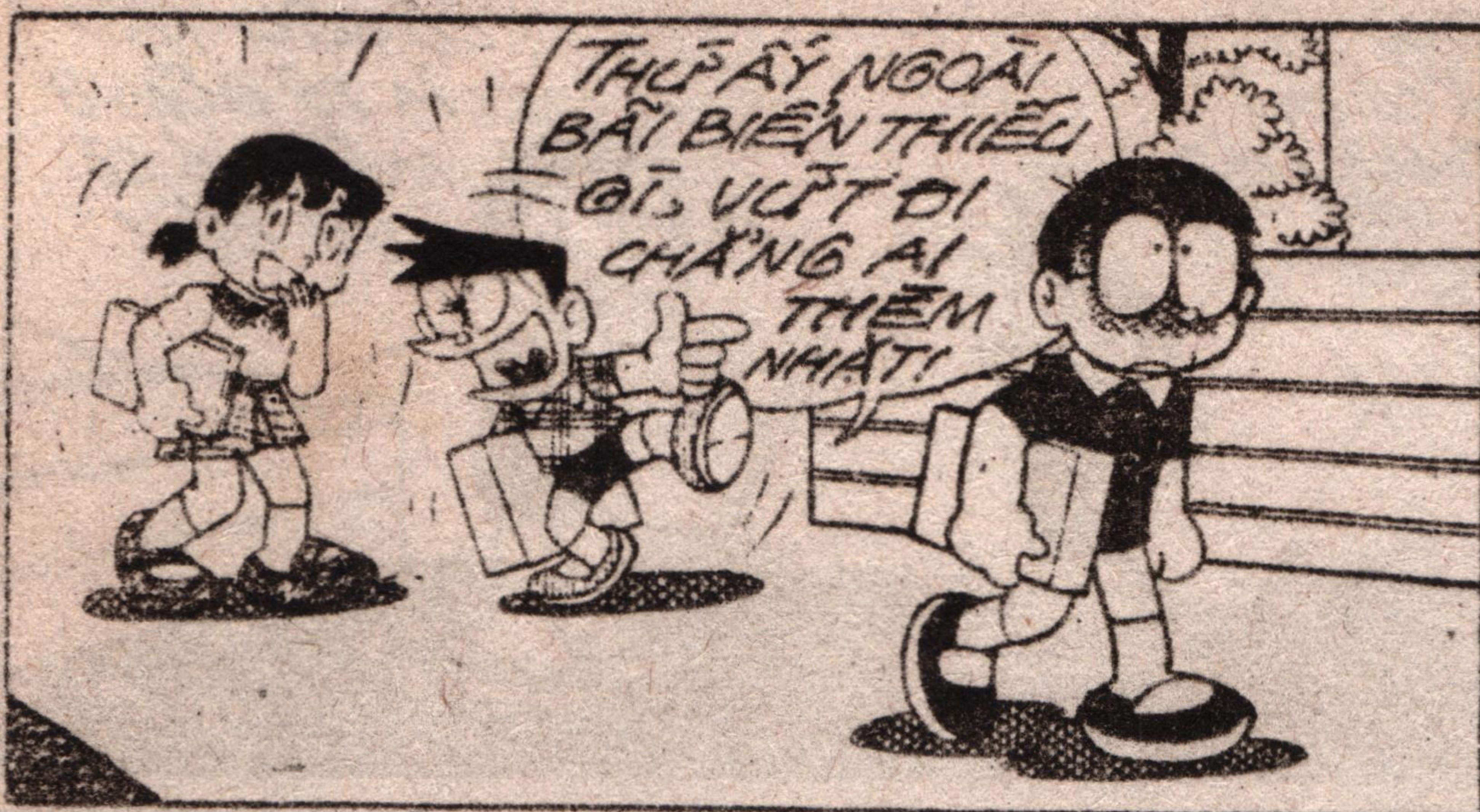

Ơ... SAO PHÍA DƯỚI CÓ IN CHỮ "SẢN XUẤT TẠI BRAXIN"?

VÀ CÒN ĐỀ GIÁ: 50 ĐÔLA NỮA CHỨ!

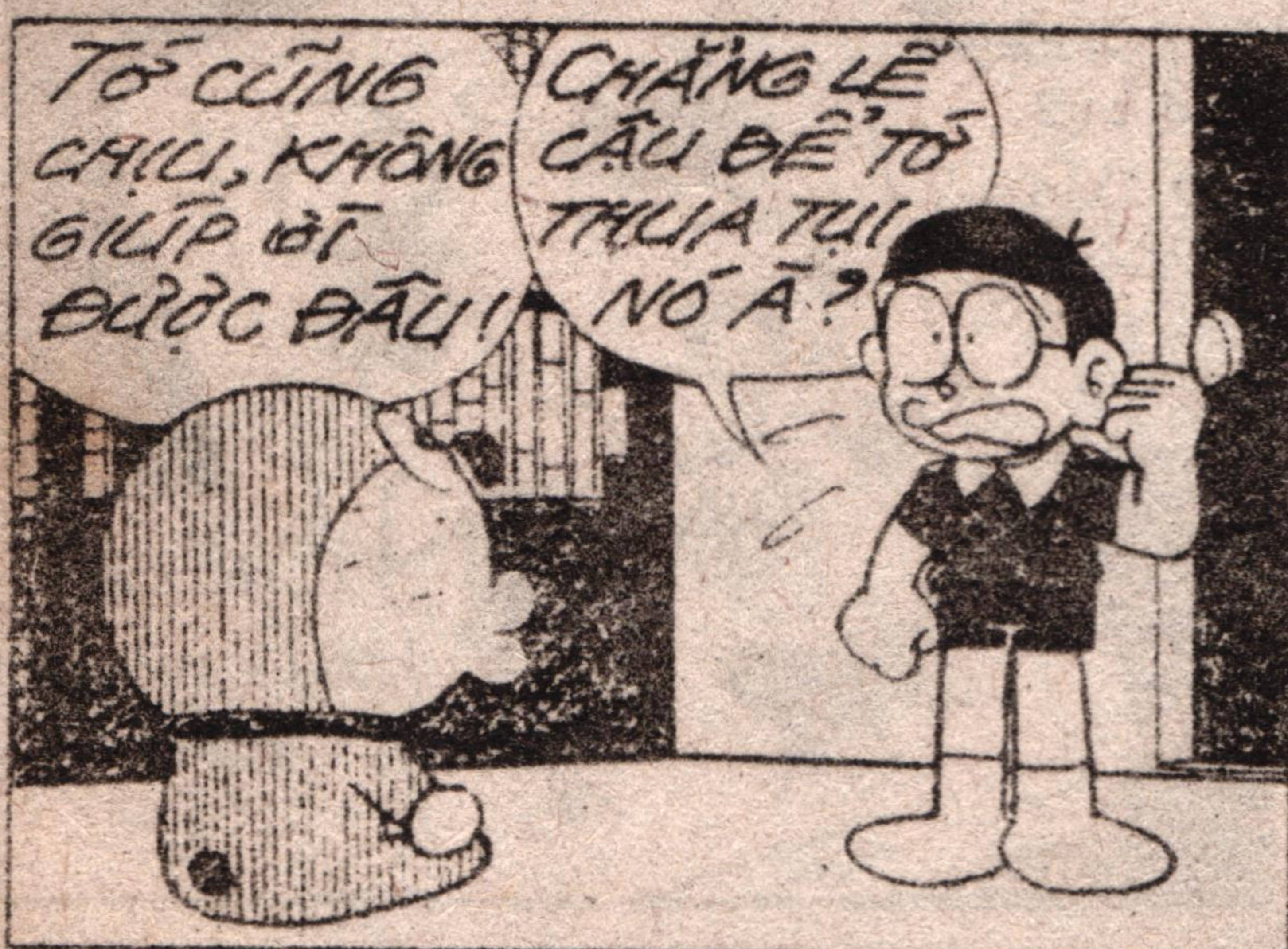

HA HA... THẾ MÀ DÁM NÓI MÌNH TỰ SƯU TẬP LẤY!
BỎ TIỀN RA MUA THÌ QUÁ DỄ, TỰ TAY MÌNH SƯU TẬP ĐƯỢC MỚI QUÍ CHỨ!

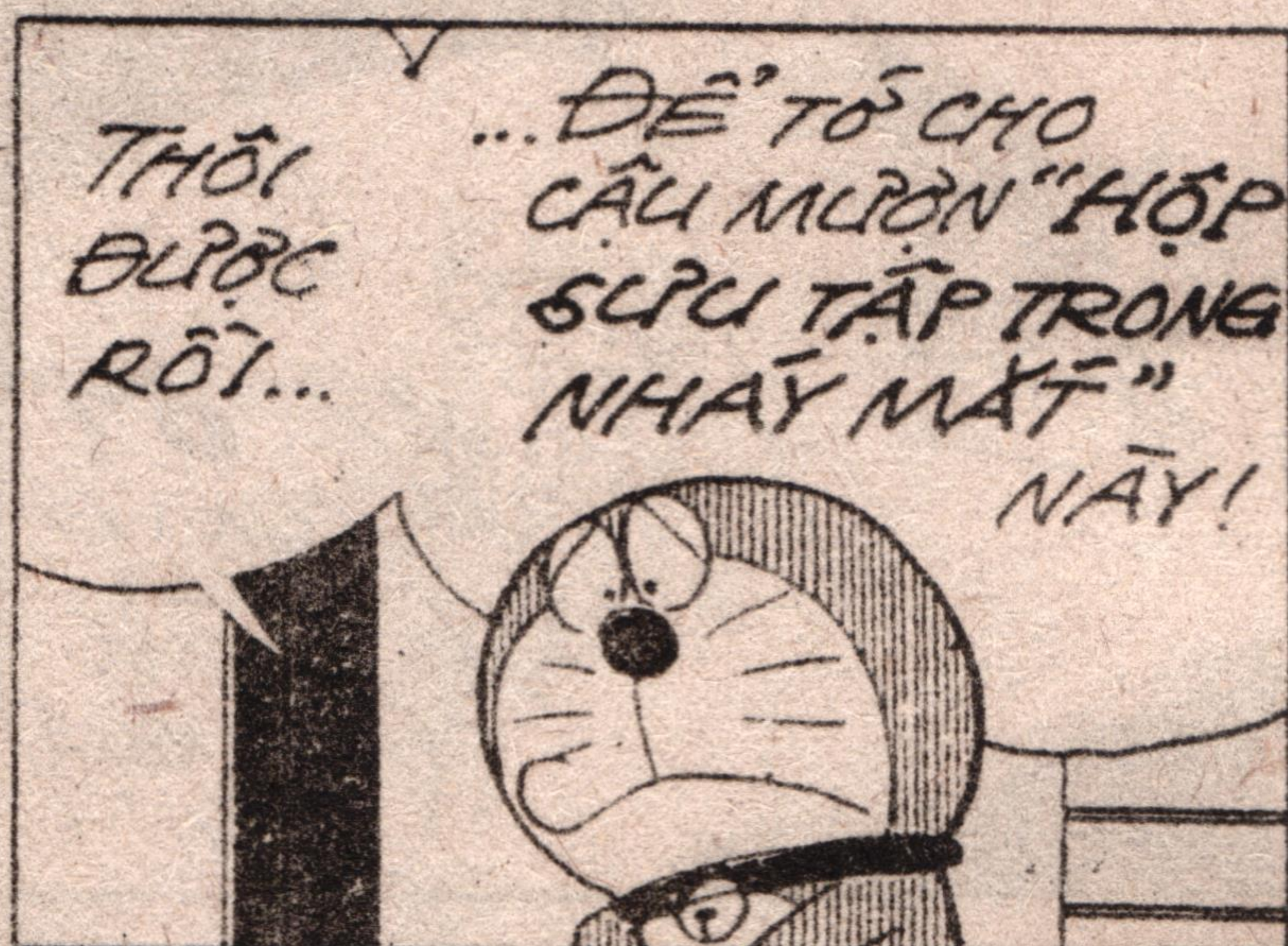

HỨ. THẾ CÒN CẬU? ĐÃ SƯU TẬP ĐƯỢC CÁI GÌ NÀO?
THÌ CỨ XEM ĐI!

TRỜI ĐẤT! TOÀN... VỎ ỐC!
THẾ NÀY CŨNG GỌI LÀ CÔNG TRÌNH SƯU TẬP

THỨ ẤY NGOÀI BÃI BIỂN THIẾU GÌ, VỨT ĐI CHẲNG AI THÈM NHẶT!

NHƯNG BIẾT SƯU TẬP THỨ GÌ BÂY GIỜ? MÌNH CHẲNG CÓ THỜI GIAN... LẠI KHÔNG DƯ DẢ TIỀN BẠC!

CHẲNG LẼ CẬU ĐỂ TỚ THUA TỤI NÓ À?
TỚ CŨNG CHỊU, KHÔNG GIÚP GÌ ĐƯỢC ĐÂU!

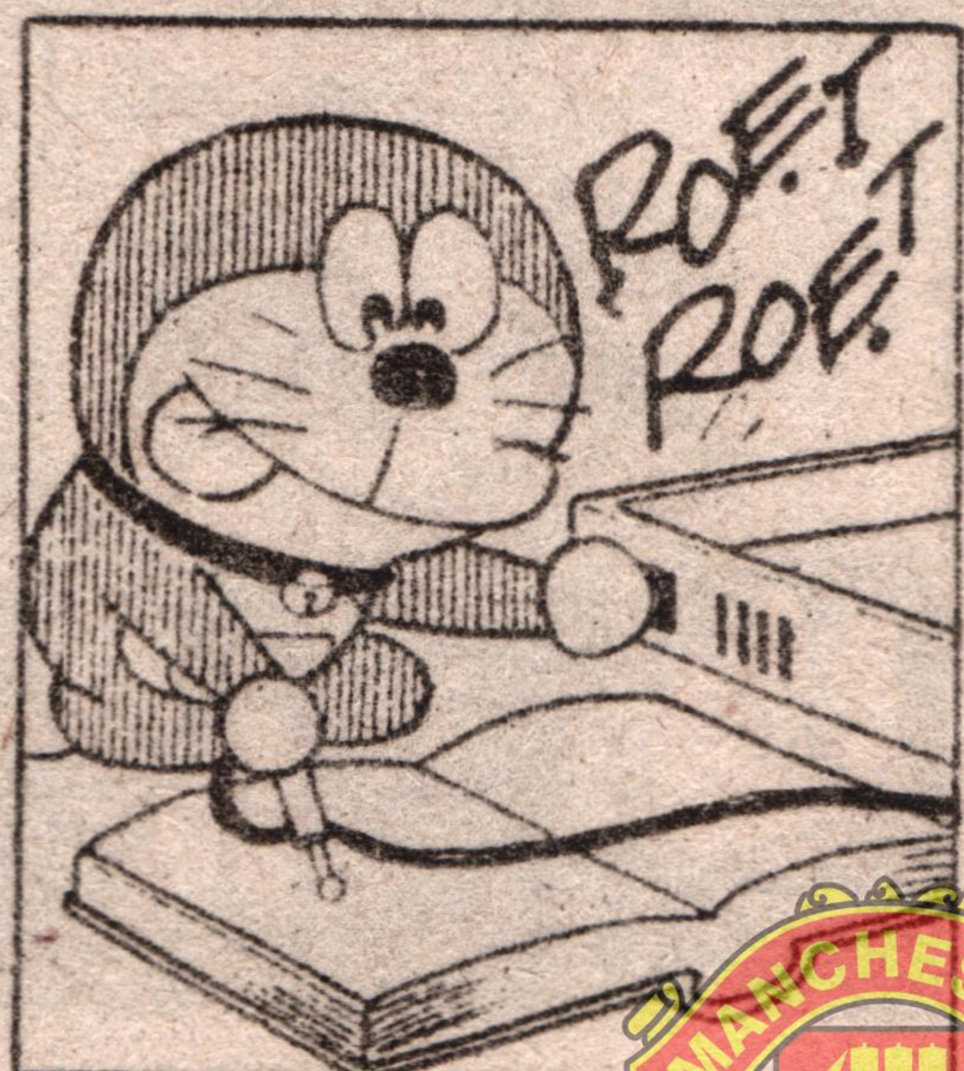

THÔI ĐƯỢC RỒI...
...ĐỂ TỚ CHO CẬU MƯỢN "HỘP SƯU TẬP TRONG NHÁY MẮT" NÀY!

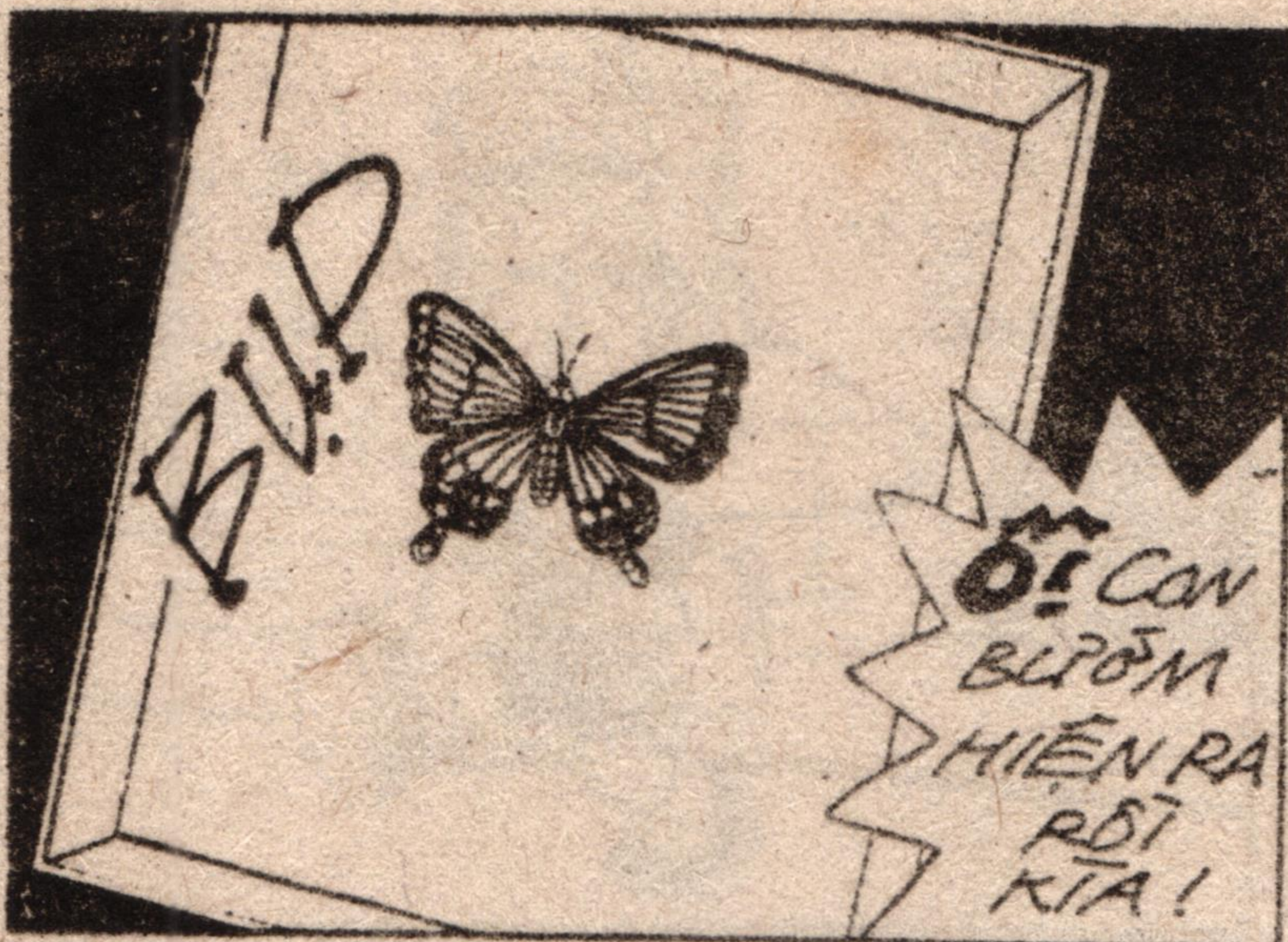

HỘP NÀY DÙNG ĐỂ SƯU TẦM HOA LÁ, CÂY CỎ, CÔN TRÙNG...

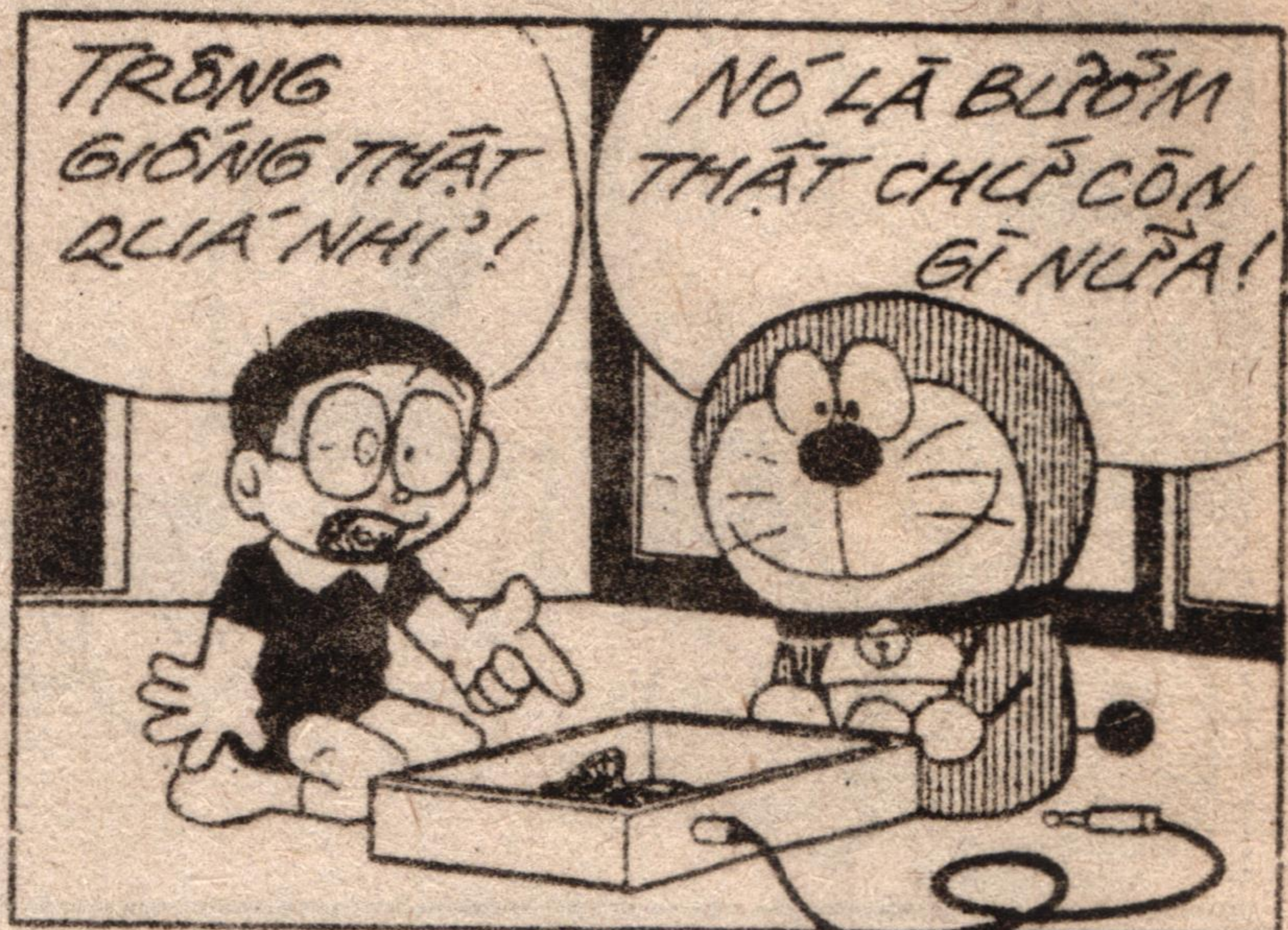

CÁCH SỬ DỤNG RẤT ĐƠN GIẢN. CẬU THÍCH LOẠI CÂY NÀO, CON NÀO, CHỈ CẦN MỞ TỰ ĐIỂN "BÁCH KHOA TOÀN THƯ" RA...

...TÌM ĐÚNG HÌNH VẼ LOẠI CÂY ĐÓ, CON ĐÓ. THÍ DỤ...

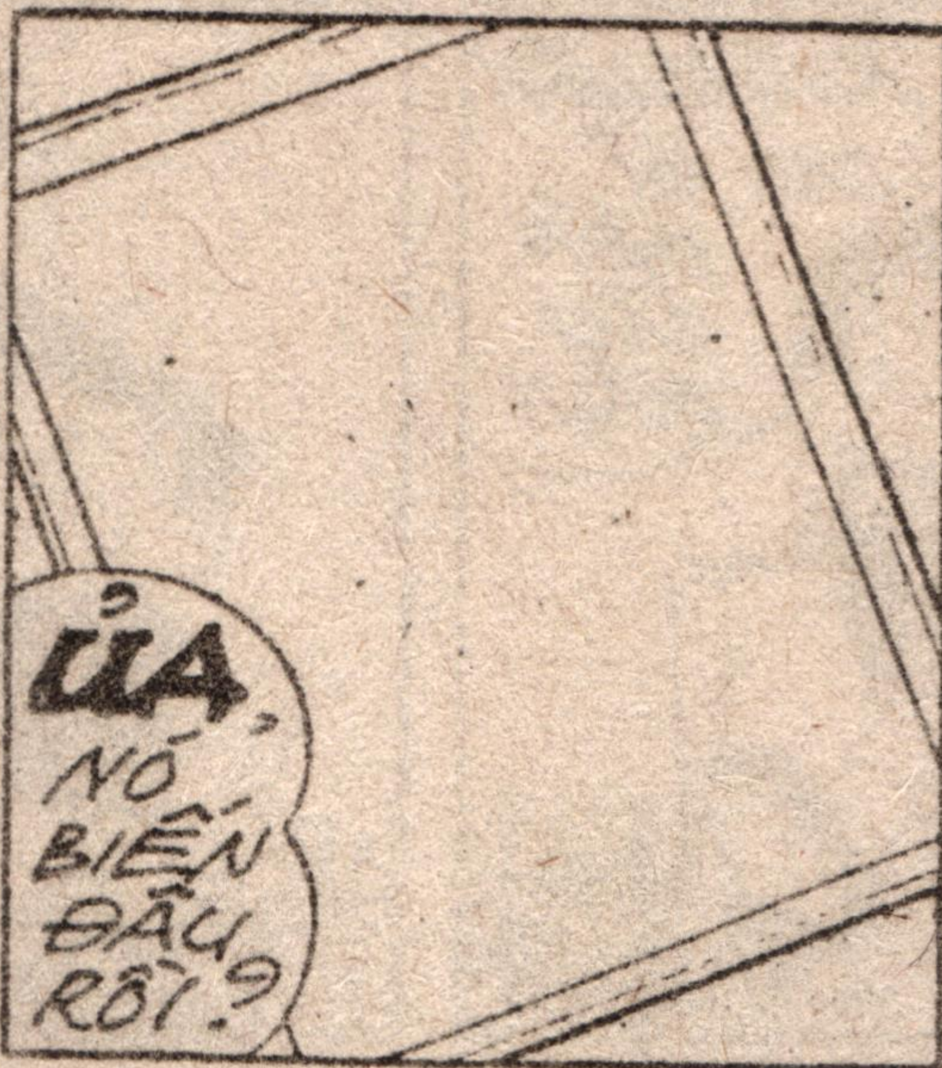

...TRANG NÀY GỒM TOÀN HÌNH VẼ VỀ BƯỚM...

ROẸT ROẸT

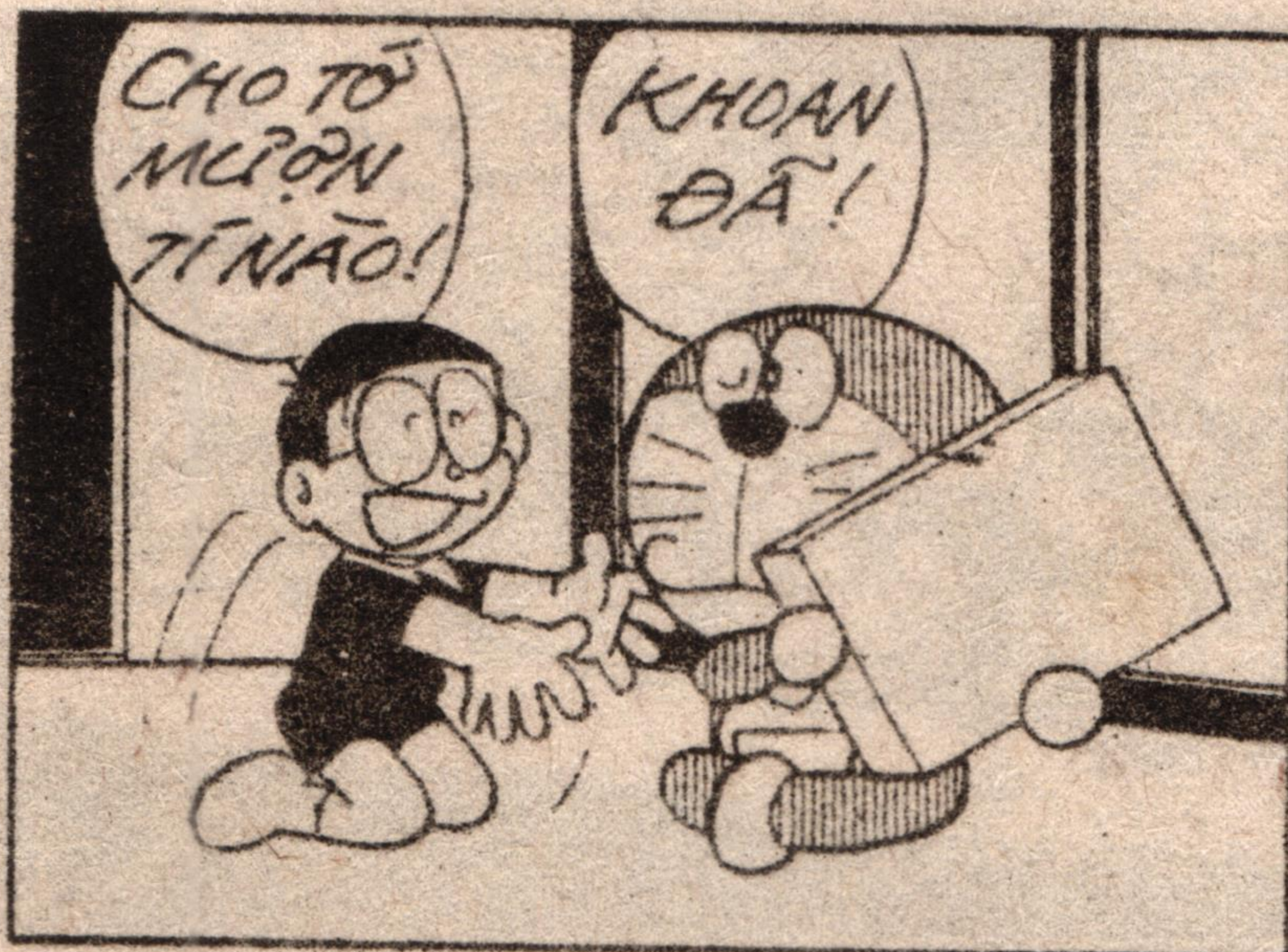

BỤP
Ô! CON BƯỚM HIỆN RA RỒI KÌA!

TRÔNG GIỐNG THẬT QUÁ NHỈ!
NÓ LÀ BƯỚM THẬT CHỨ CÒN GÌ NỮA!

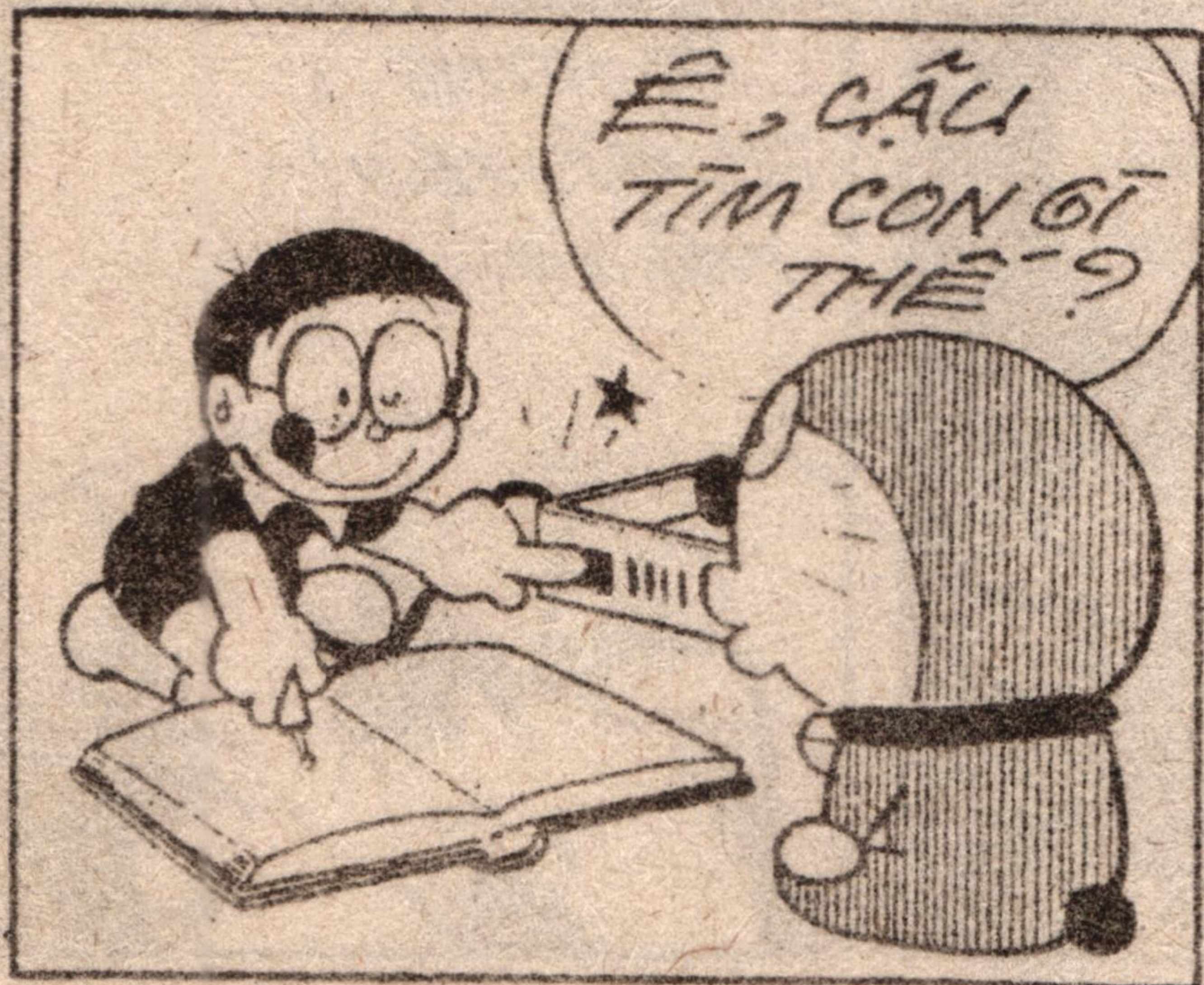

KHI KHÔNG CẦN CON BƯỚM NỮA THÌ CẬU BẤM NÚT NÀY!

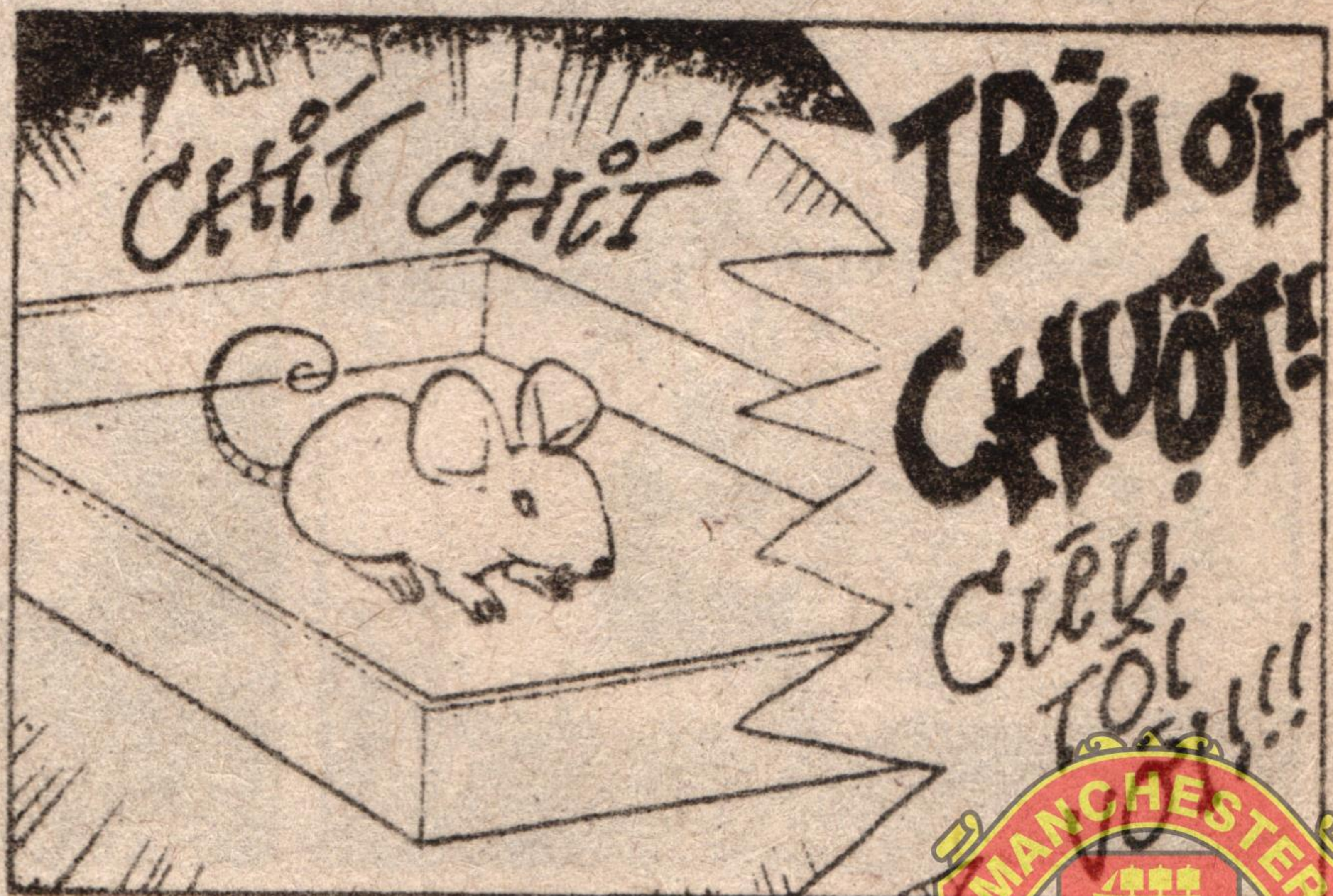

ỦA, NÓ BIẾN ĐÂU RỒI?

NÓ BAY VỀ NƠI Ở CŨ... CÓ THỂ LÀ MỘT VƯỜN HOA HOẶC MỘT CÔNG VIÊN NÀO ĐÓ!

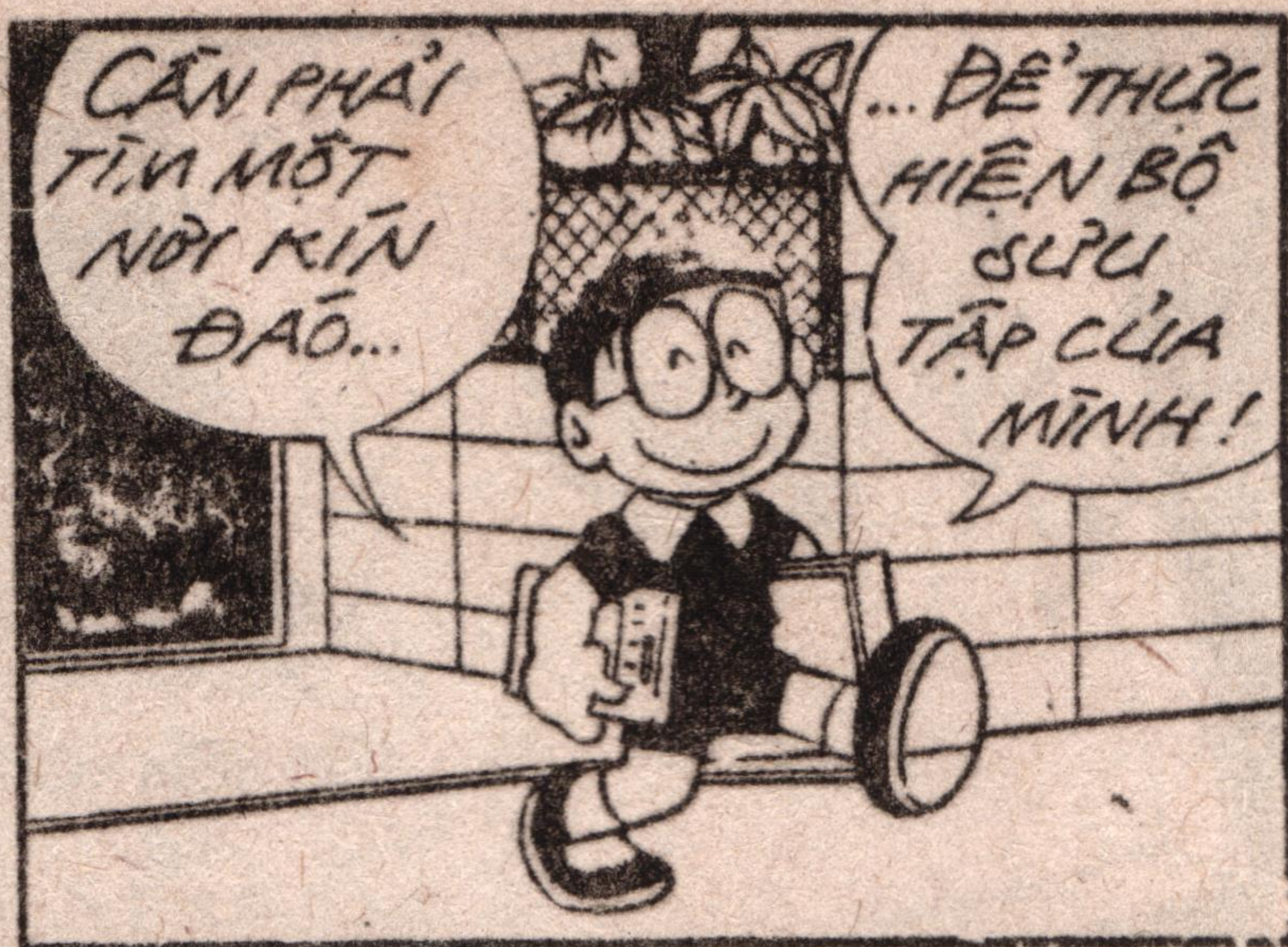

CHO TỚ MƯỢN TÍ NÀO!
KHOAN ĐÃ!

TỚ KHUYÊN CẬU NÊN NGHĨ LẠI, TỰ MÌNH SƯU TẬP LẤY MỚI QUÍ CHỨ!

Ê, CẬU TÌM CON GÌ THẾ?

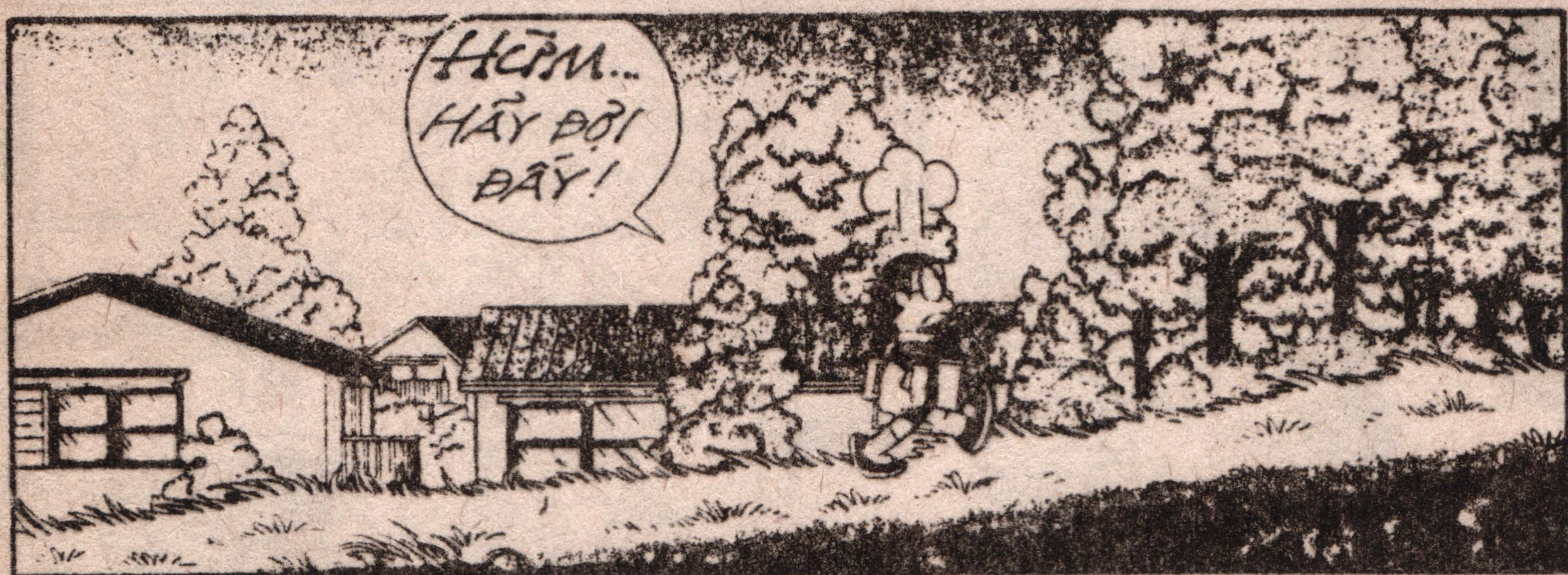

CHÍT CHÍT
TRỜI ƠI CHUỘT!
CỨU TÔI VỚI!!!

HÌ HÌ... ĐÁNG ĐỜI CHƯA?

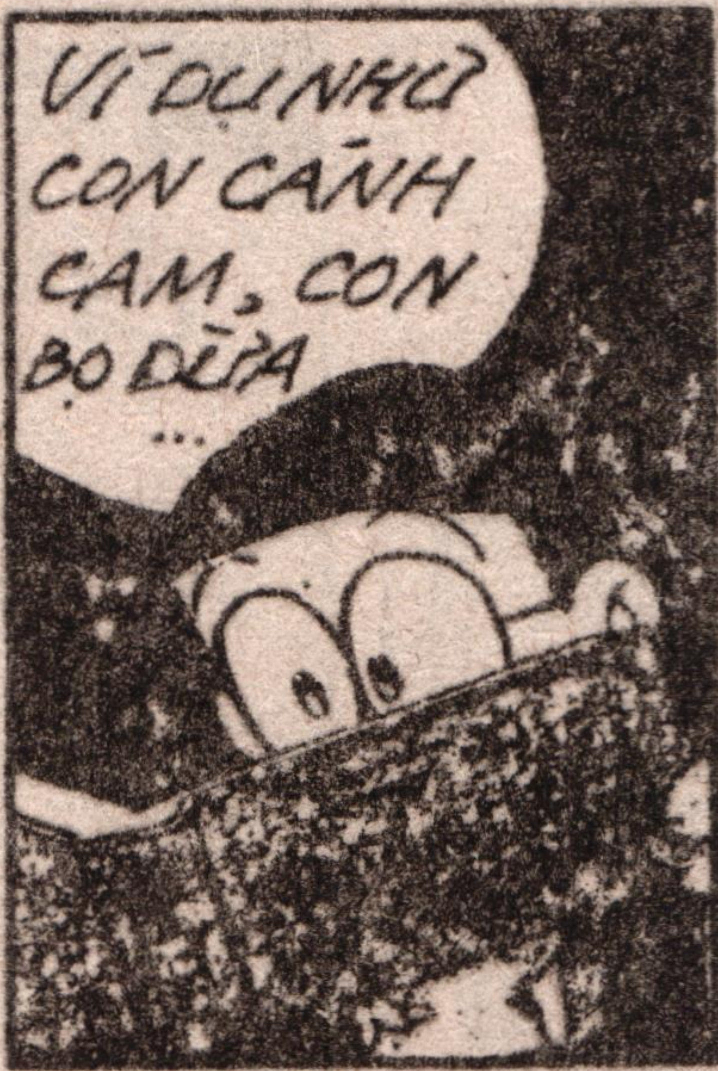

CẦN PHẢI TÌM MỘT NƠI KÍN ĐÁO...
... ĐỂ THỰC HIỆN BỘ SƯU TẬP CỦA MÌNH!

NÔBITA, CẬU ĐI ĐÂU ĐẤY?
KHÔNG LIÊN CAN GÌ ĐẾN CẬU ĐÂU!

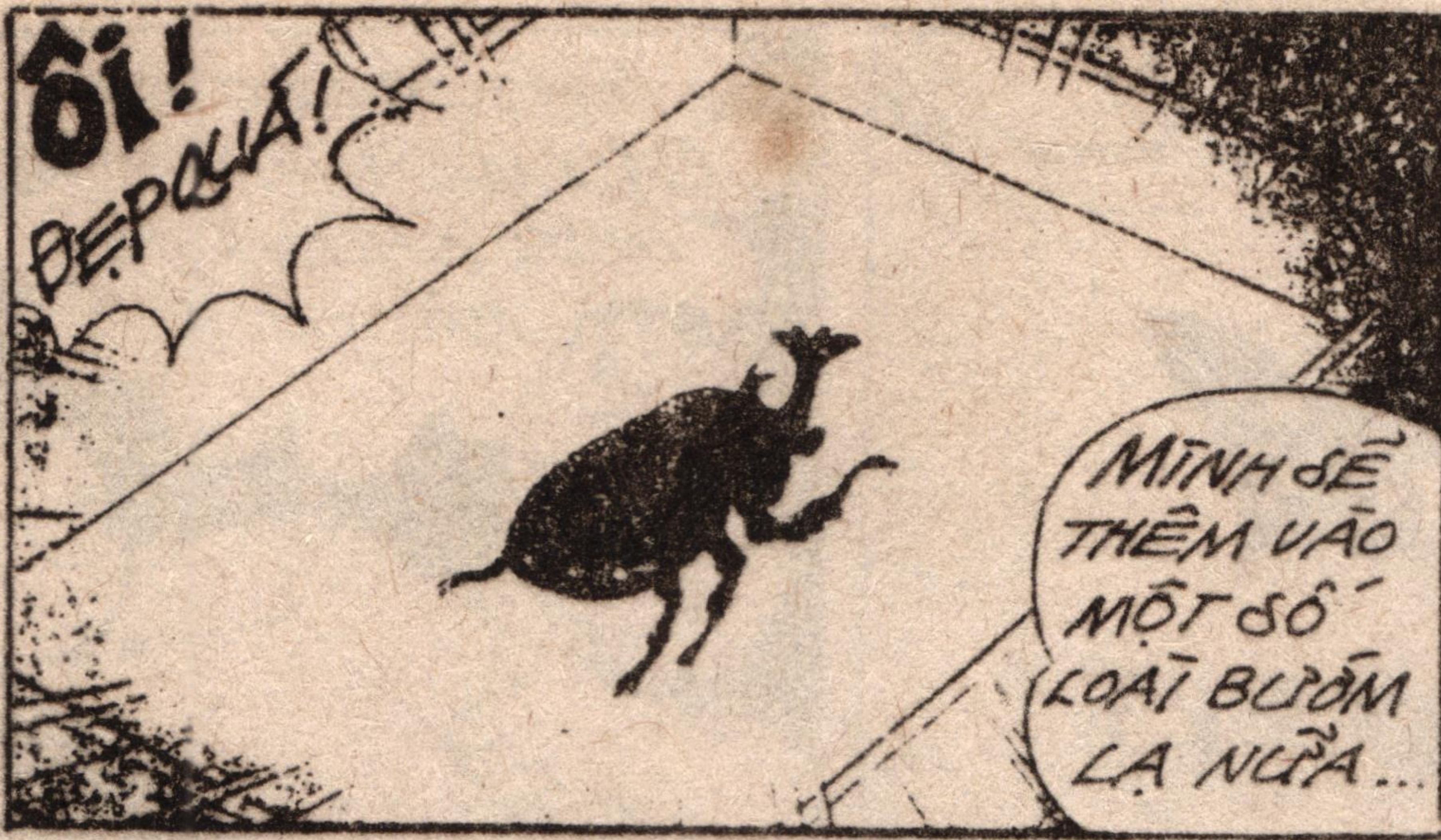

HÊ HÊ... TỚ BIẾT RỒI, CẬU VÀO RỪNG ĐỂ SƯU TẬP LÁ CÂY KHÔ CHỨ GÌ? HAHAHA...

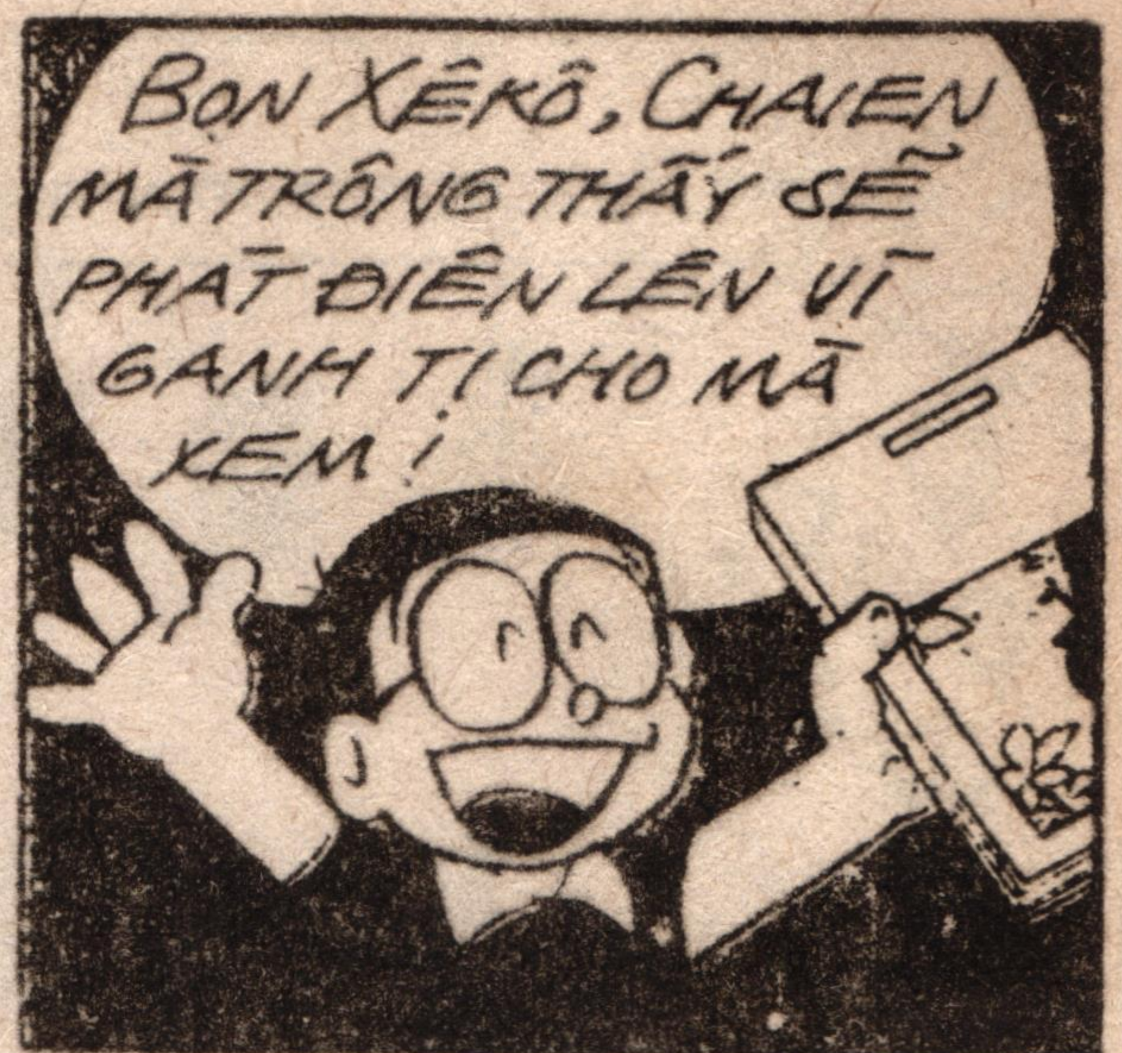

HỪM... HÃY ĐỢI ĐẤY!

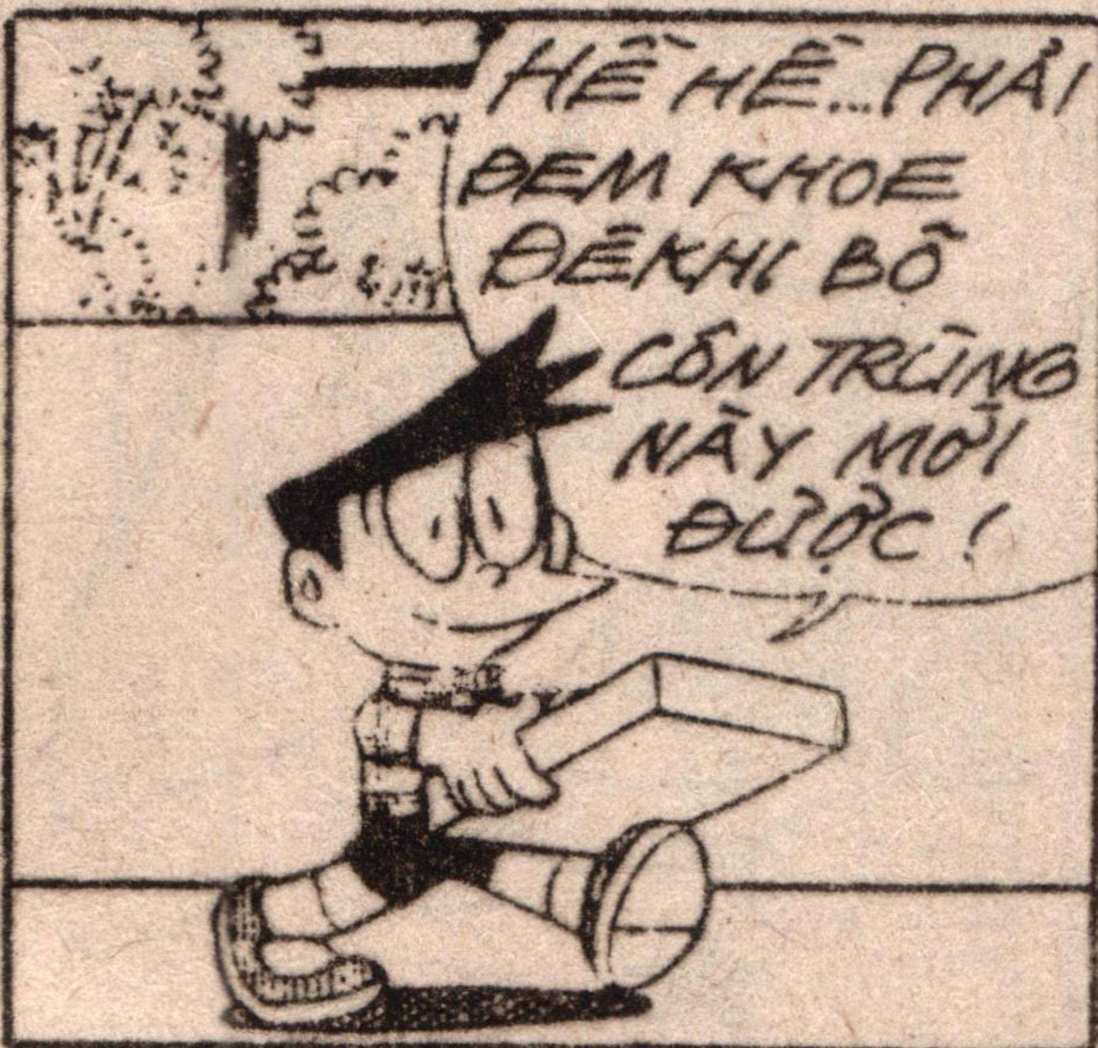

MÌNH SẼ THỰC HIỆN MỘT BỘ SƯU TẬP VỀ LOÀI CÔN TRÙNG CÁNH CỨNG!

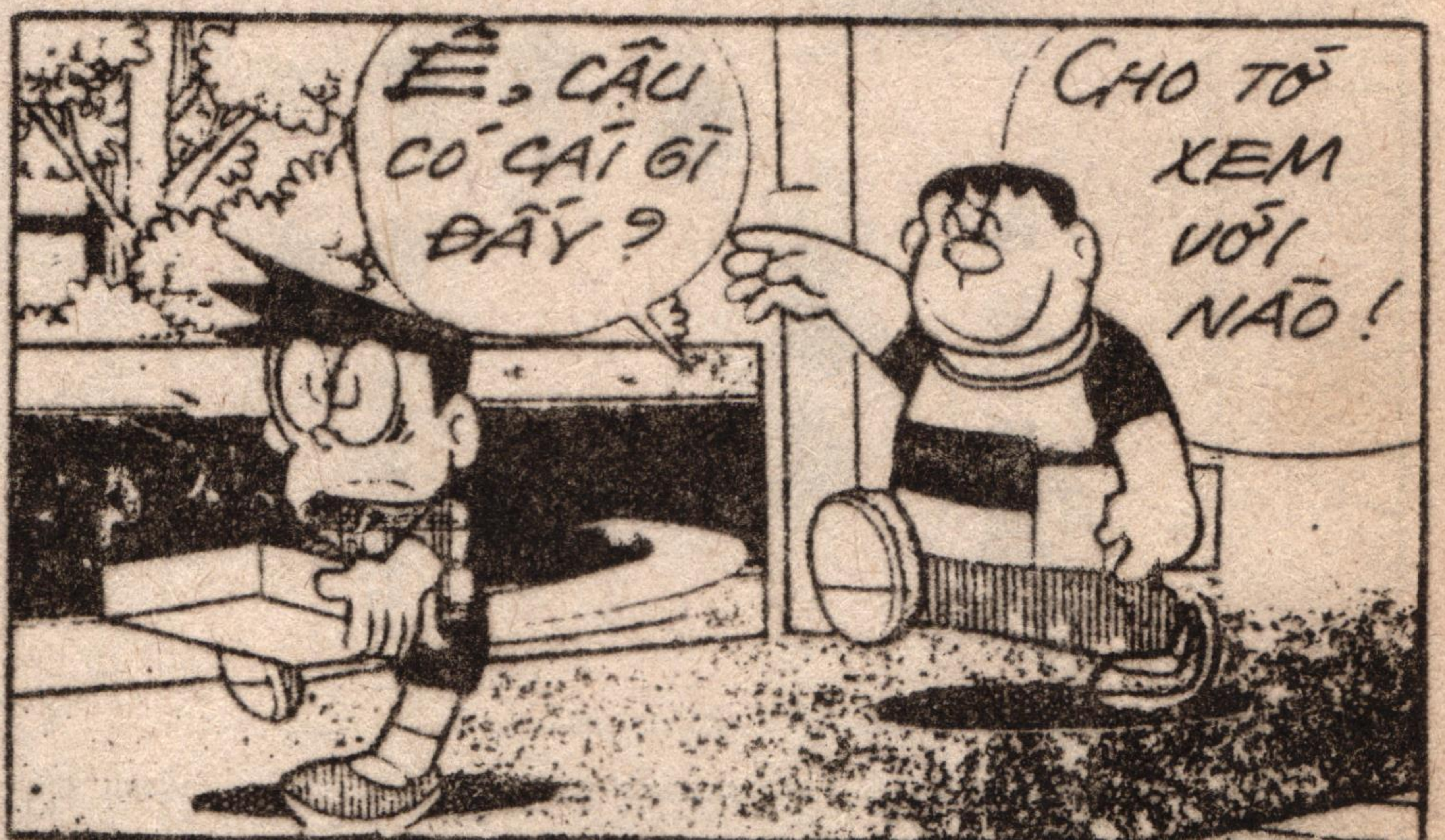

VÍ DỤ NHƯ CON CÁNH CAM, CON BỌ DỪA...

... BỌ HUNG, BỌ XÍT, XÉN TÓC. V.V...

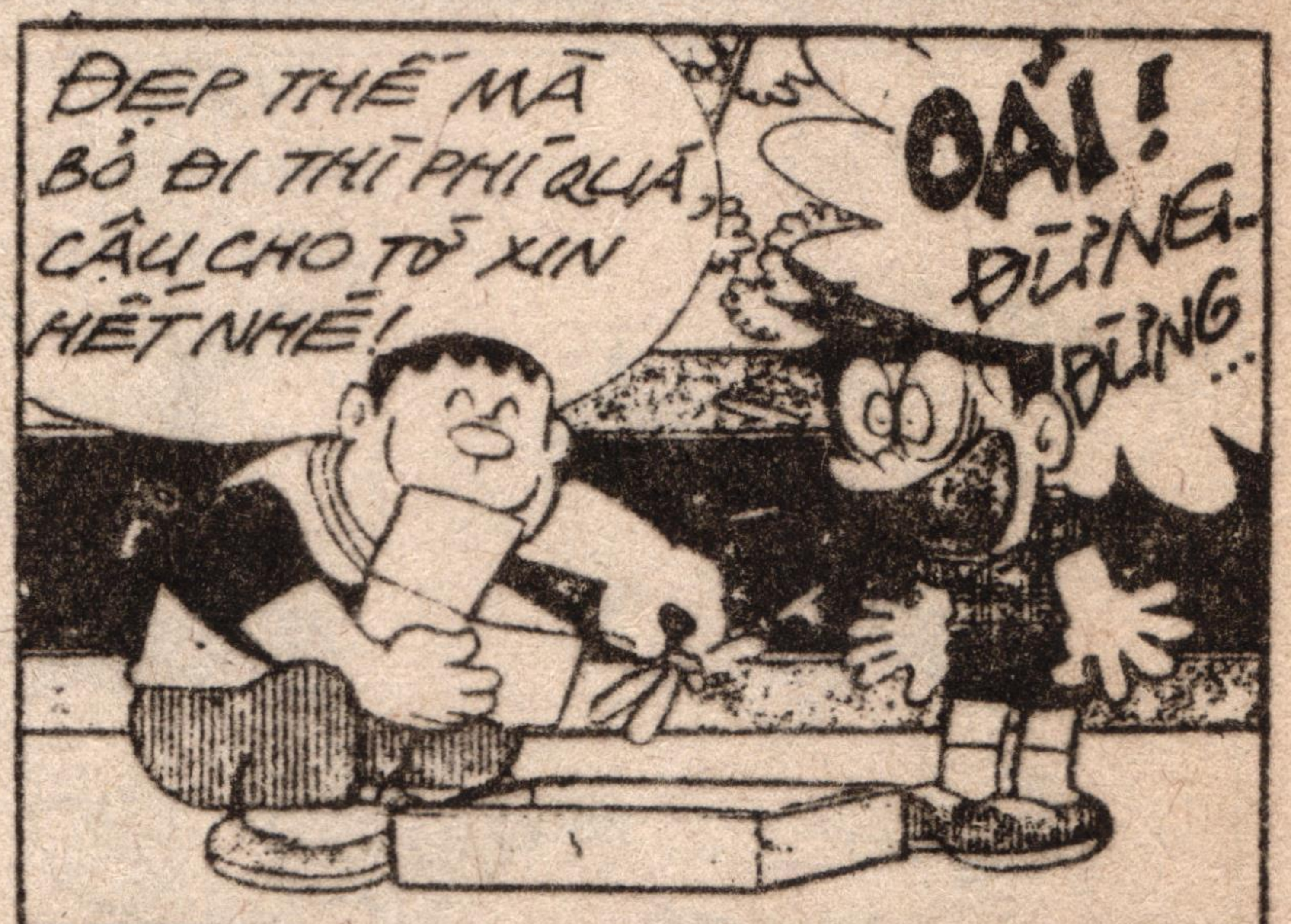

ÔI! ĐẸP QUÁ!
MÌNH SẼ THÊM VÀO MỘT SỐ LOÀI BƯỚM LẠ NỮA...

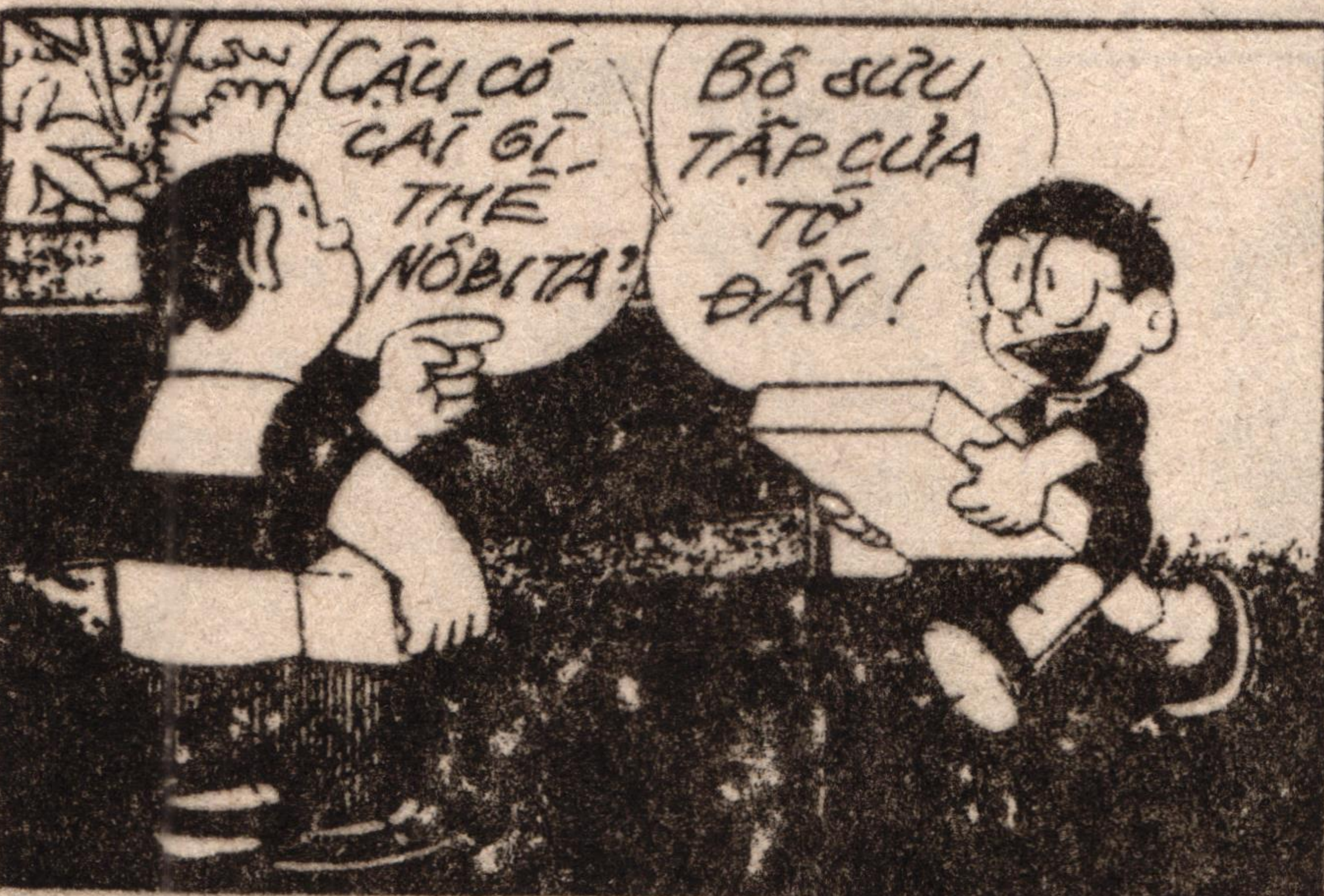

BỌN XÊKÔ, CHAIEN MÀ TRÔNG THẤY SẼ PHÁT ĐIÊN LÊN VÌ GANH TỊ CHO MÀ XEM!

HÊ HÊ... PHẢI ĐEM KHOE ĐẾ KHI BỘ CÔN TRÙNG NÀY MỚI ĐƯỢC!

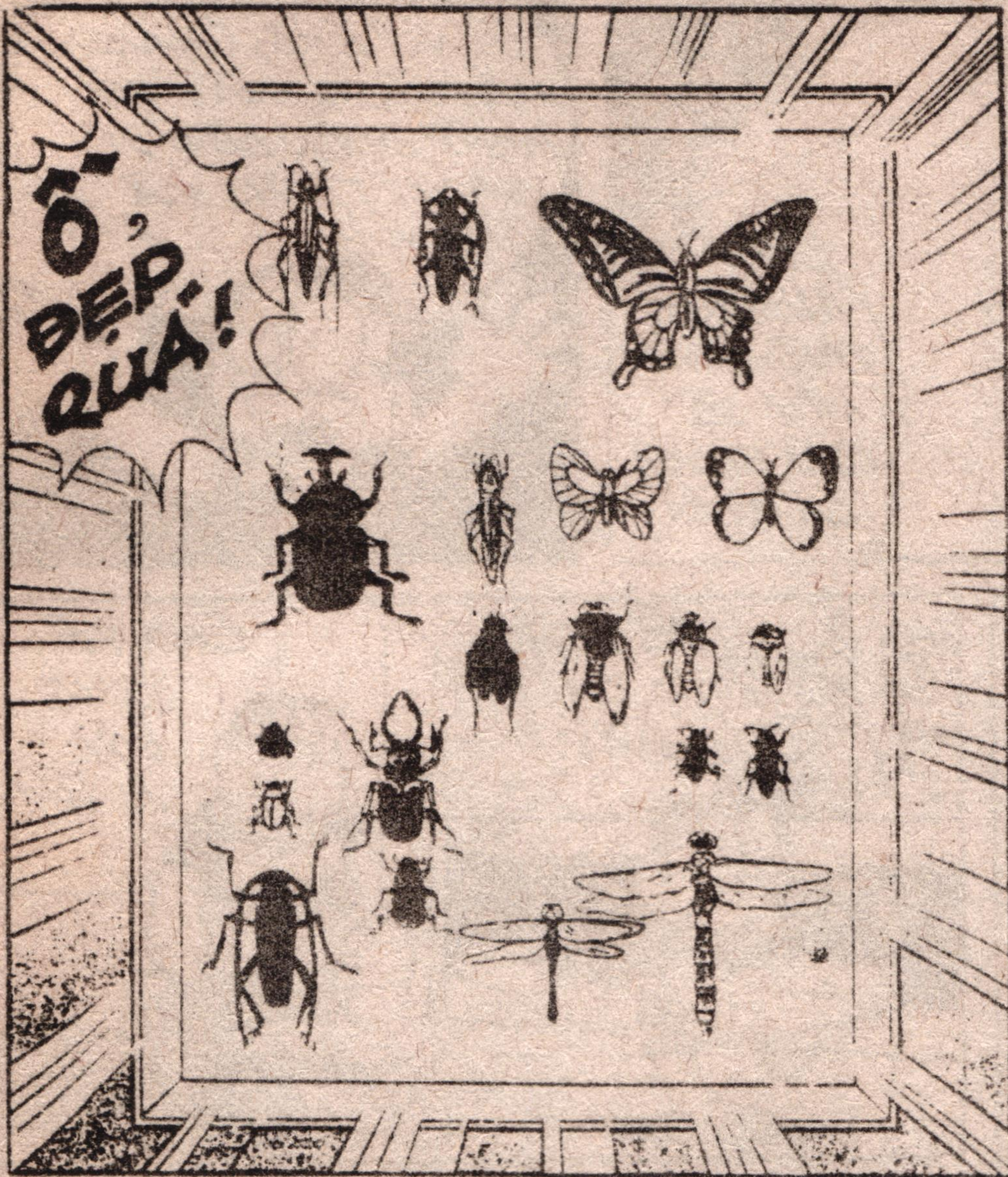

Ê, CẬU CÓ CÁI GÌ ĐẤY?
CHO TỚ XEM VỚI NÀO!

CHÀ, BỘ SƯU TẬP CÔN TRÙNG ĐẸP QUÁ!
HÊ HÊ... XẤU CHẾT ĐI ĐƯỢC, ĐỒ BỎ ĐI ẤY MÀ!

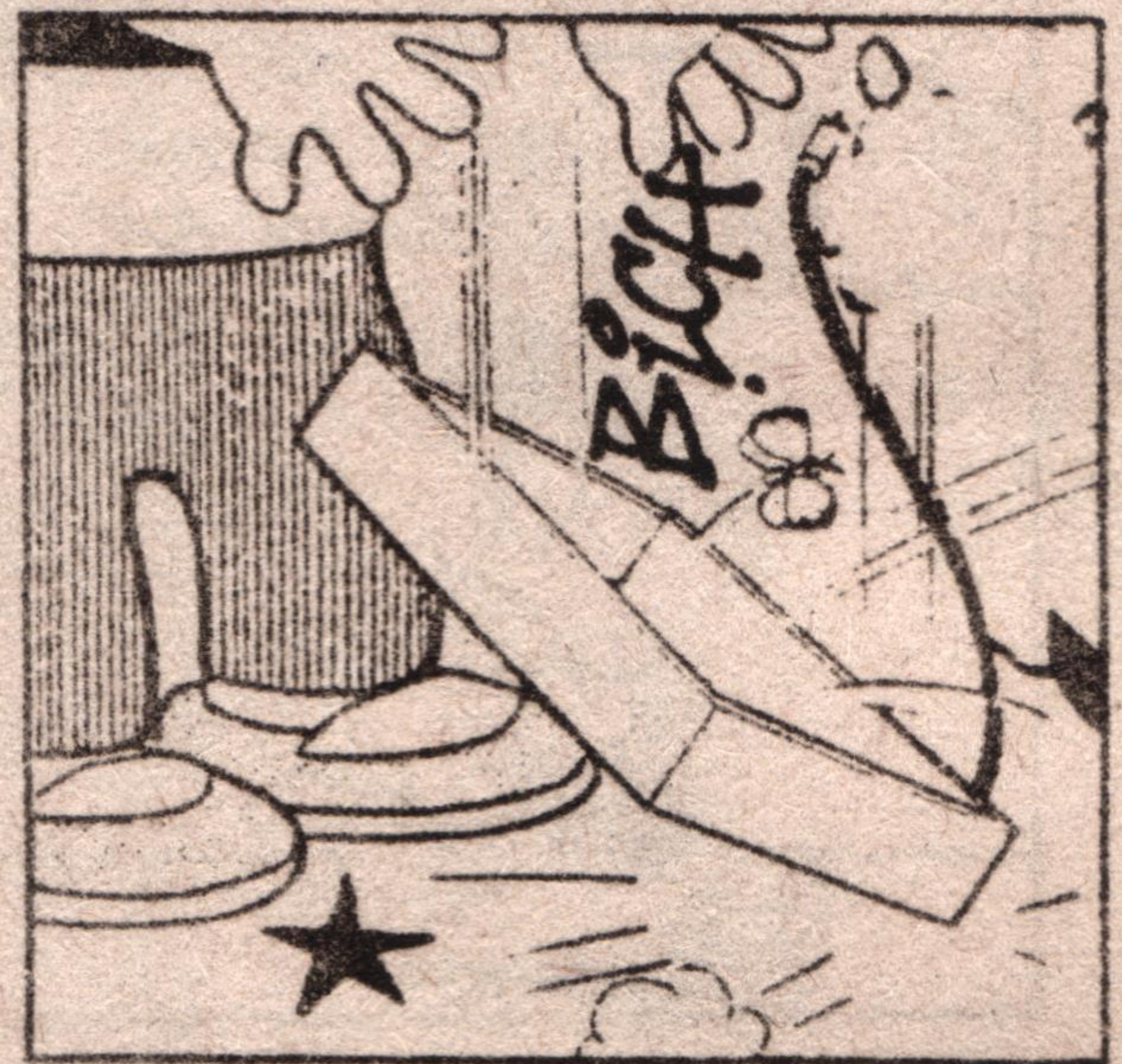

ĐẸP THẾ MÀ BỎ ĐI THÌ PHÍ QUÁ, CẬU CHO TỚ XIN HẾT NHÉ!
OÁI! ĐỪNG... ĐỪNG...

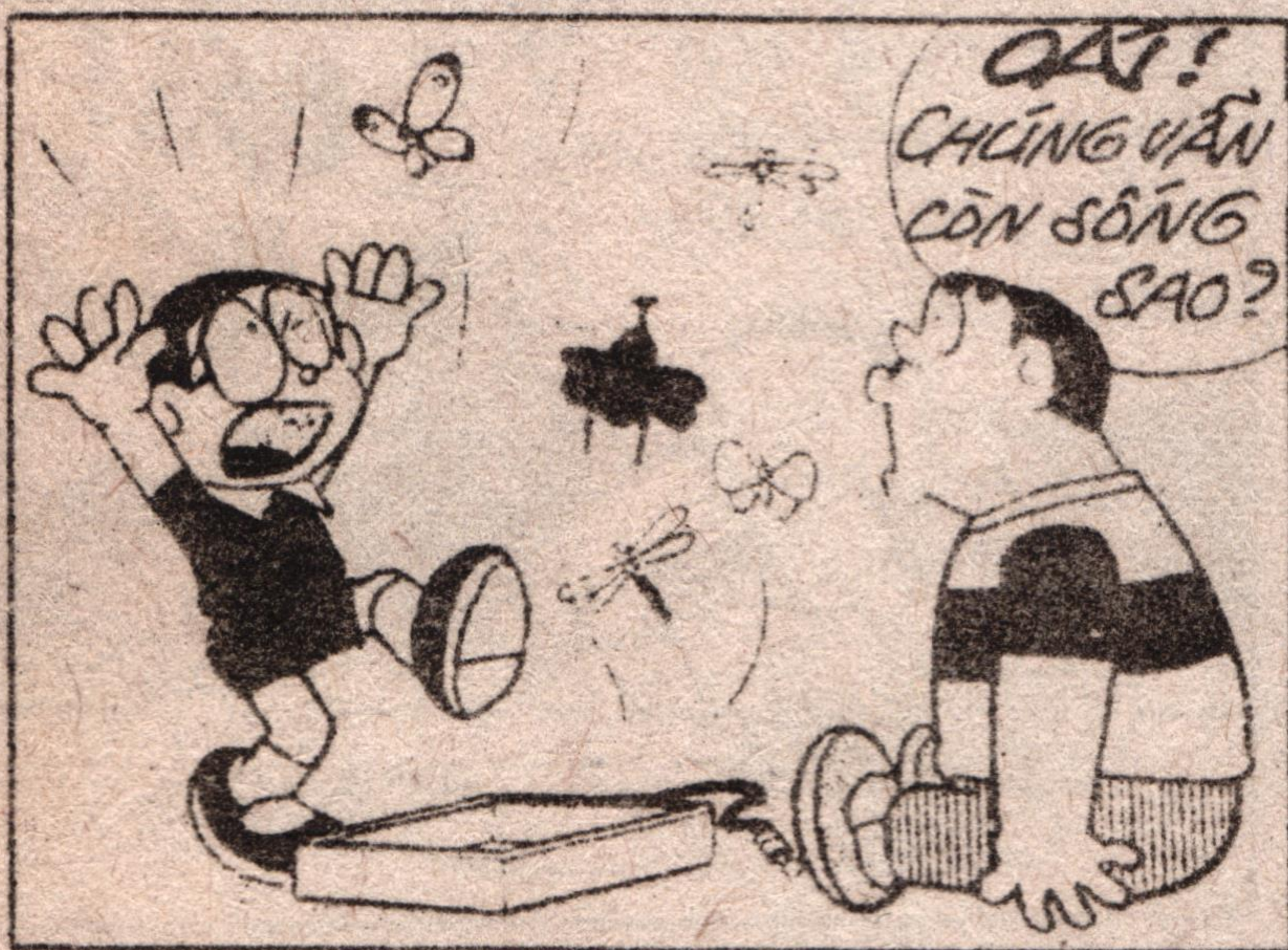

CẬU CÓ CÁI GÌ THẾ NÔBITA?
BỘ SƯU TẬP CỦA TỚ ĐẤY!

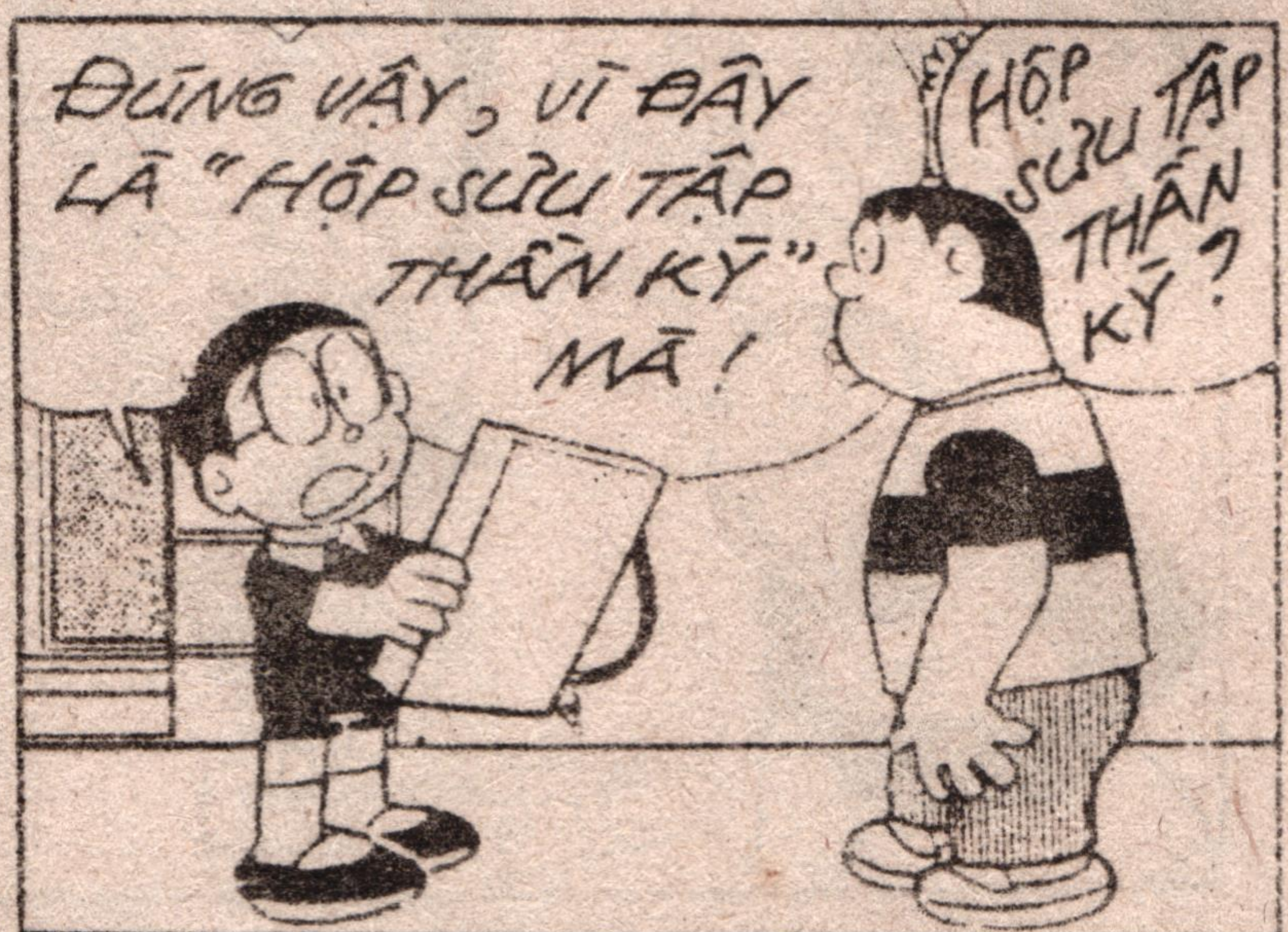

MỞ CHO TỚ XEM MỘT TÍ ĐƯỢC KHÔNG?

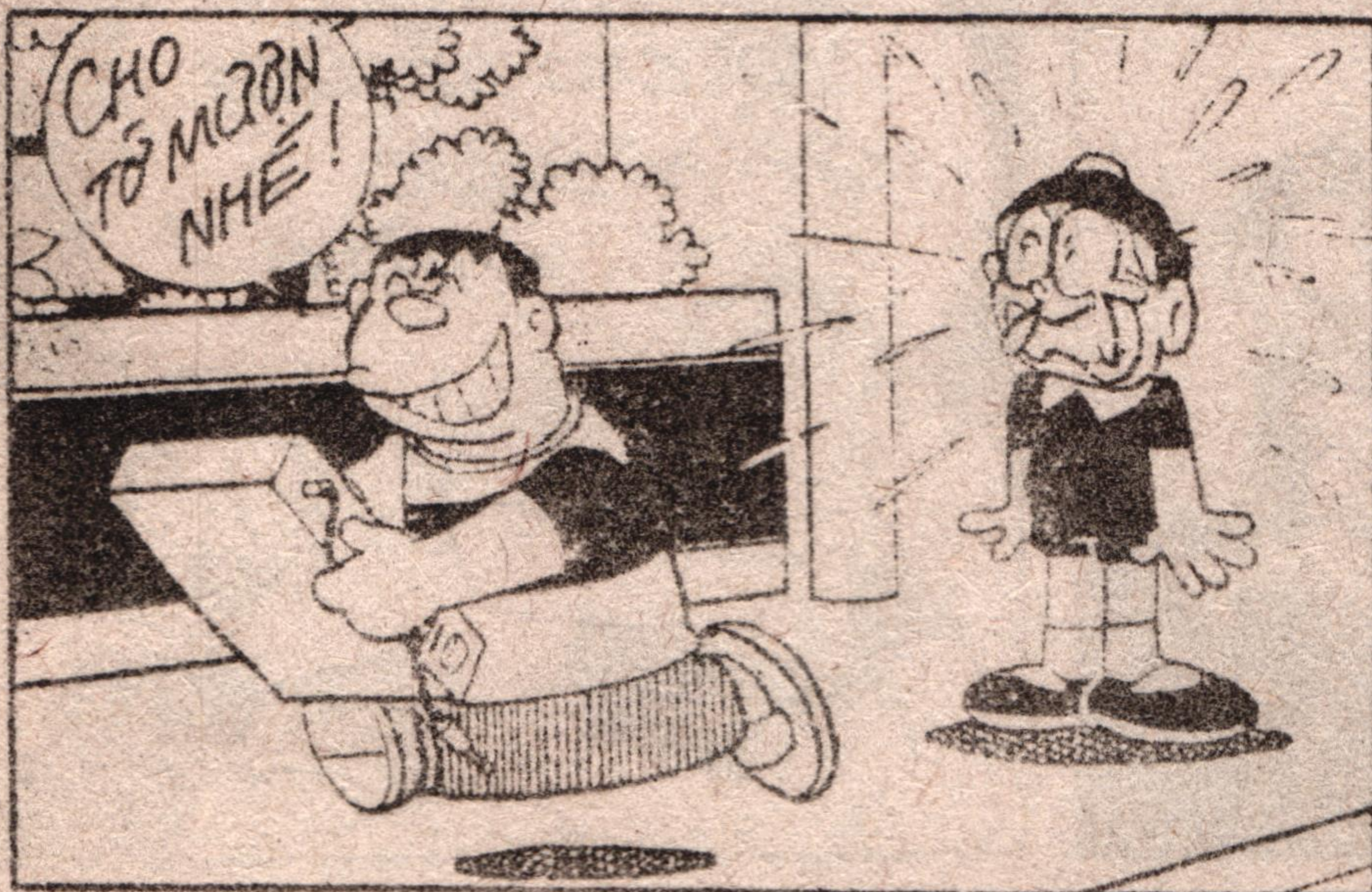

Ồ, ĐẸP QUÁ!

THẬT LÀ KHÓ TIN... CẬU MÀ SƯU TẬP ĐƯỢC NHỮNG THỨ NÀY CƠ À?

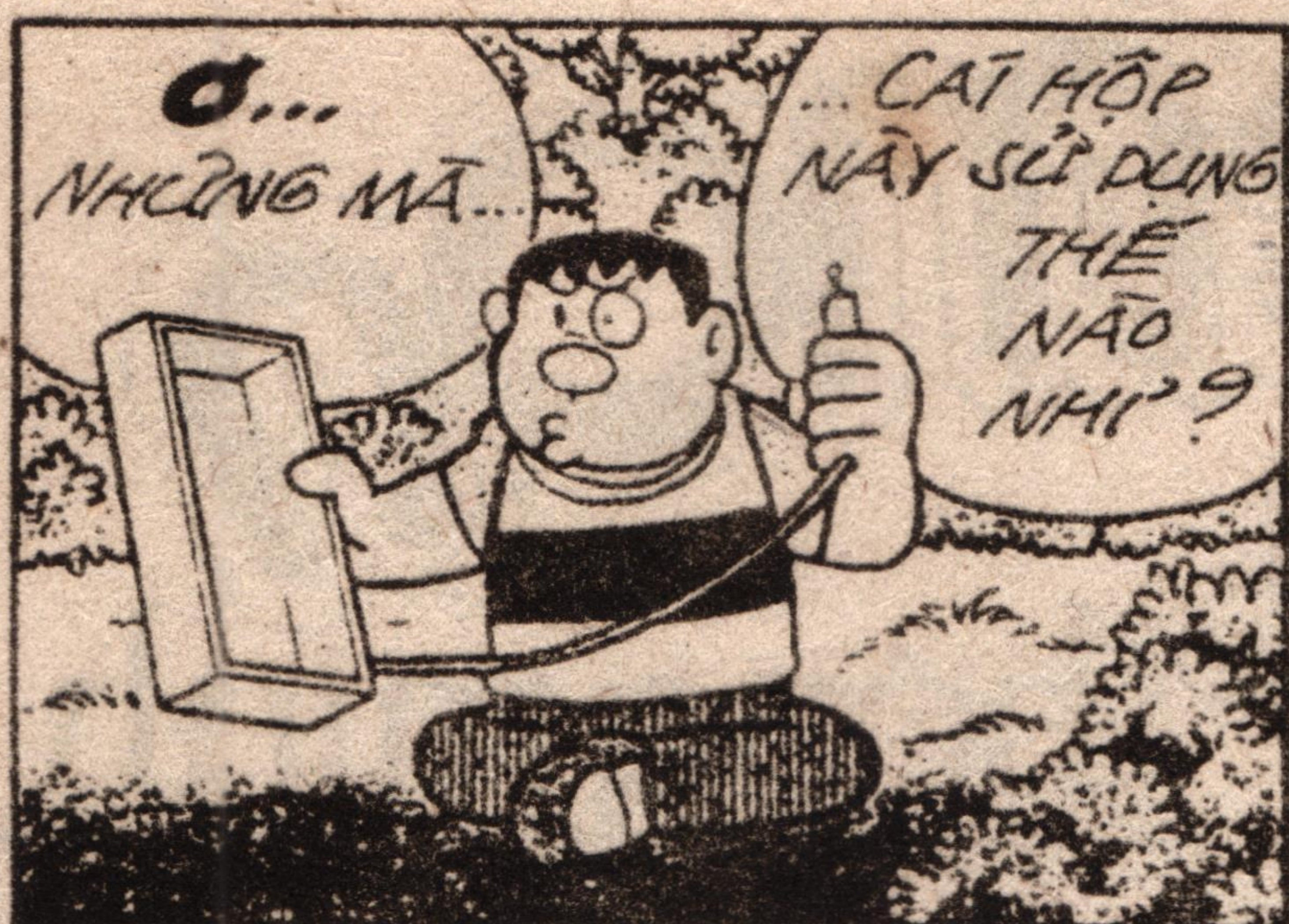

BỊCH

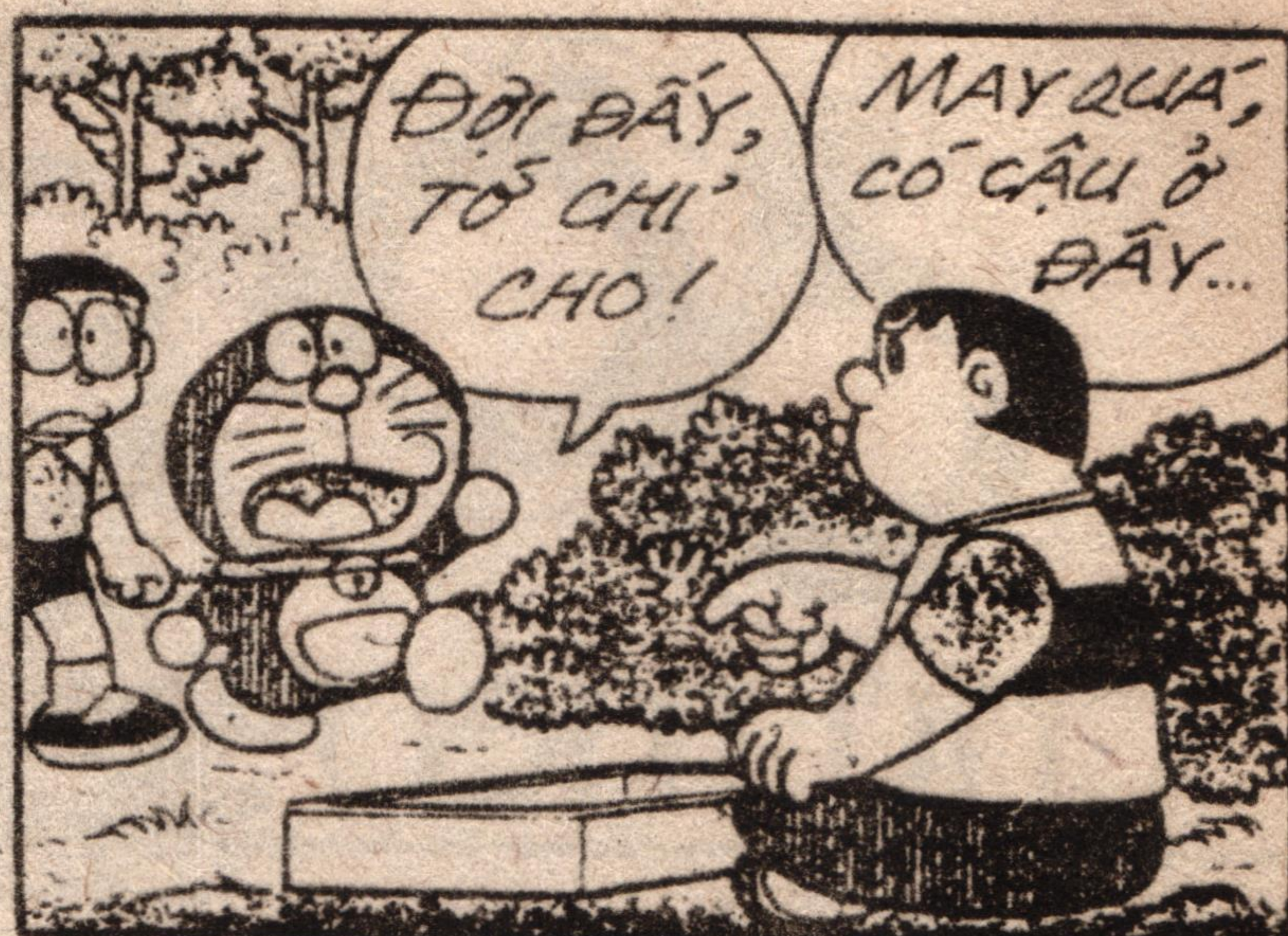

OÁI! CHÚNG VẪN CÒN SỐNG SAO?

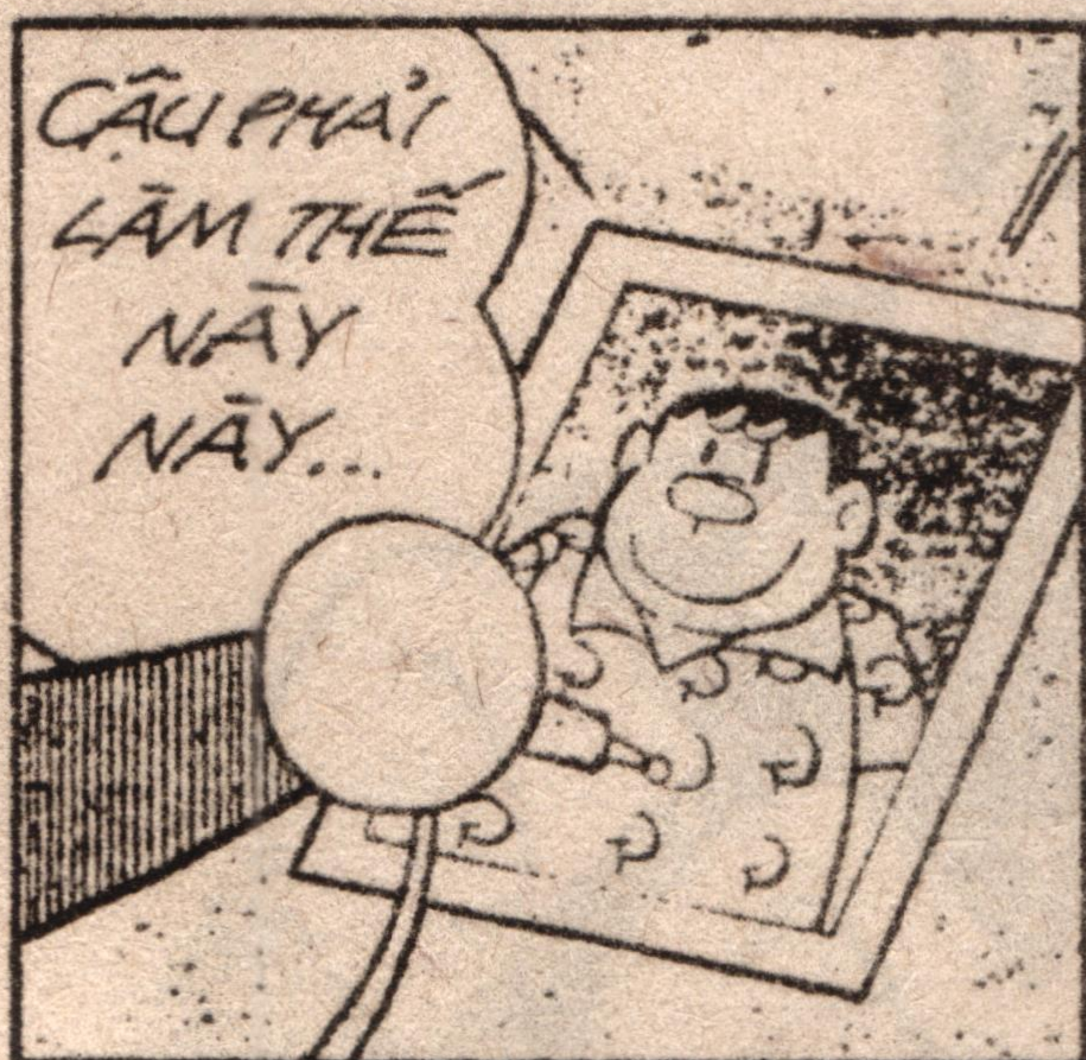

ĐÚNG VẬY, VÌ ĐÂY LÀ "HỘP SƯU TẬP THẦN KỲ" MÀ!
HỘP SƯU TẬP THẦN KỲ?

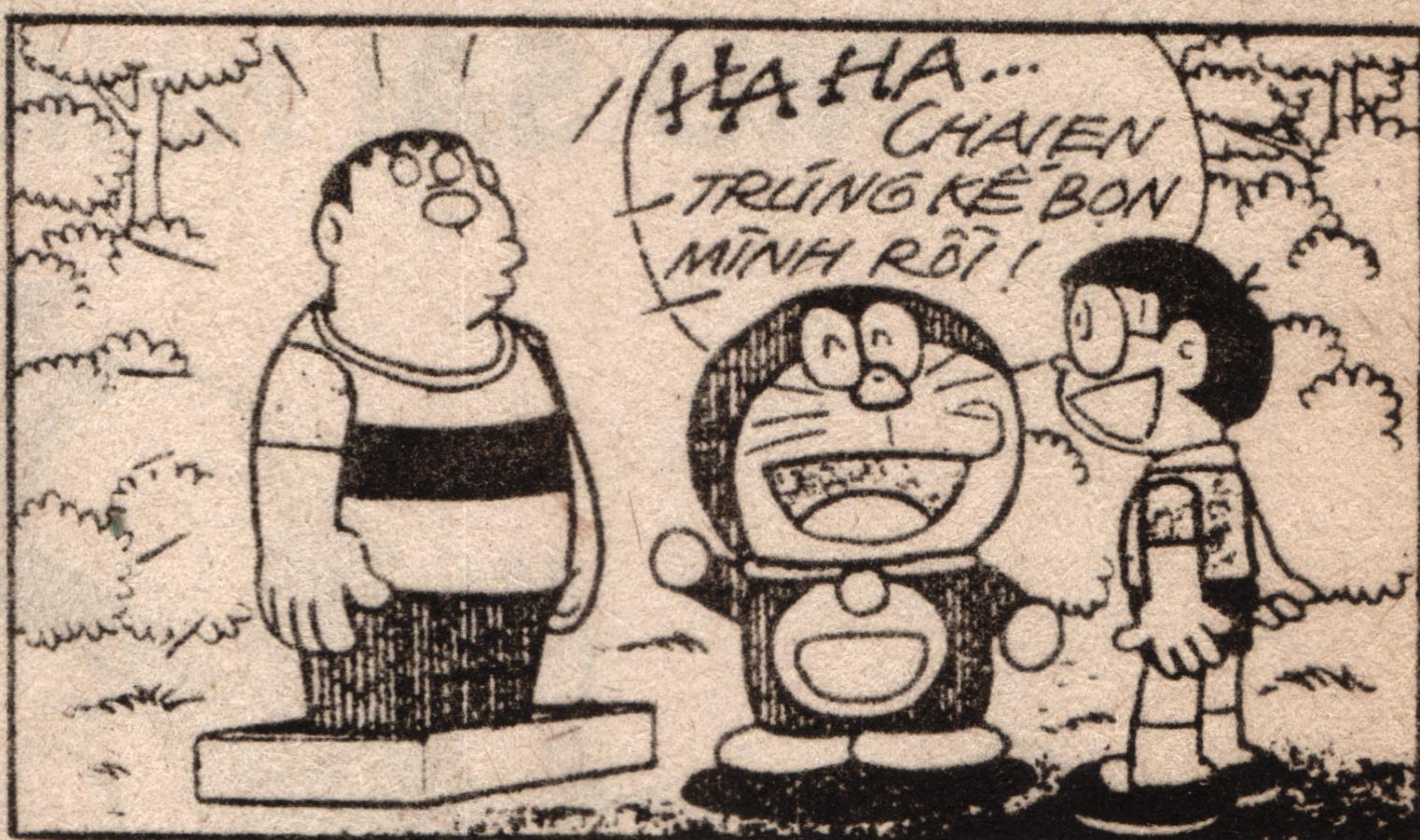

CHO TỚ MƯỢN NHÉ!

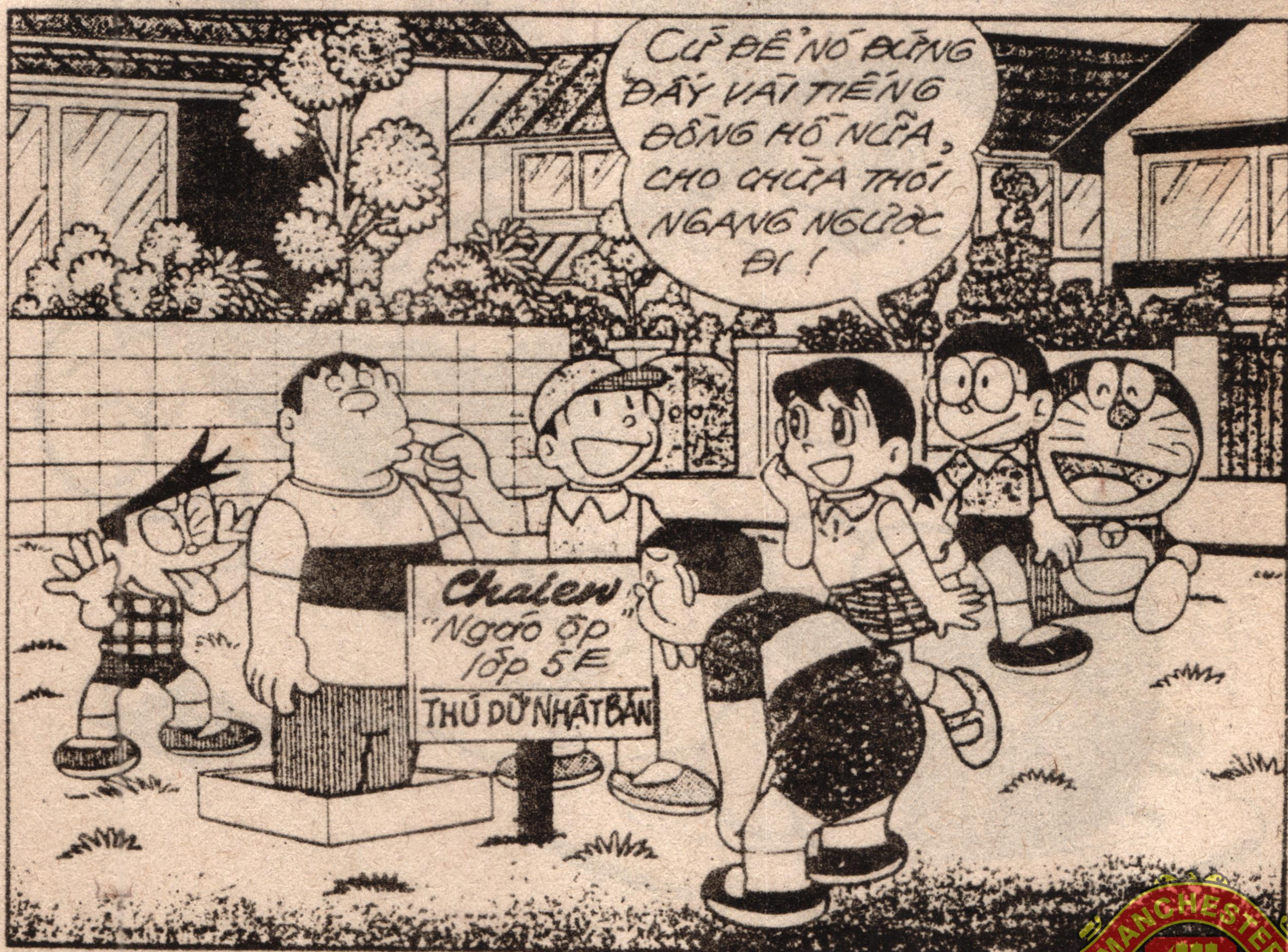

NGUY RỒI NGUY RỒI... CHÁN CẬU QUÁ ĐI MẤT!
CÁI HỘP ĐÓ MÀ LỌT VÀO TAY CHAIEN THÌ PHIỀN LẮM!

Ơ... NHƯNG MÀ...
...CÁI HỘP NÀY SỬ DỤNG THẾ NÀO NHỈ ?

MAY QUÁ, CÓ CẬU Ở ĐÂY...
ĐỢI ĐẤY, TỚ CHỈ CHO!

CẬU PHẢI LÀM THẾ NÀY NÀY...

HA HA... CHAIEN TRÚNG KẾ BỌN MÌNH RỒI!

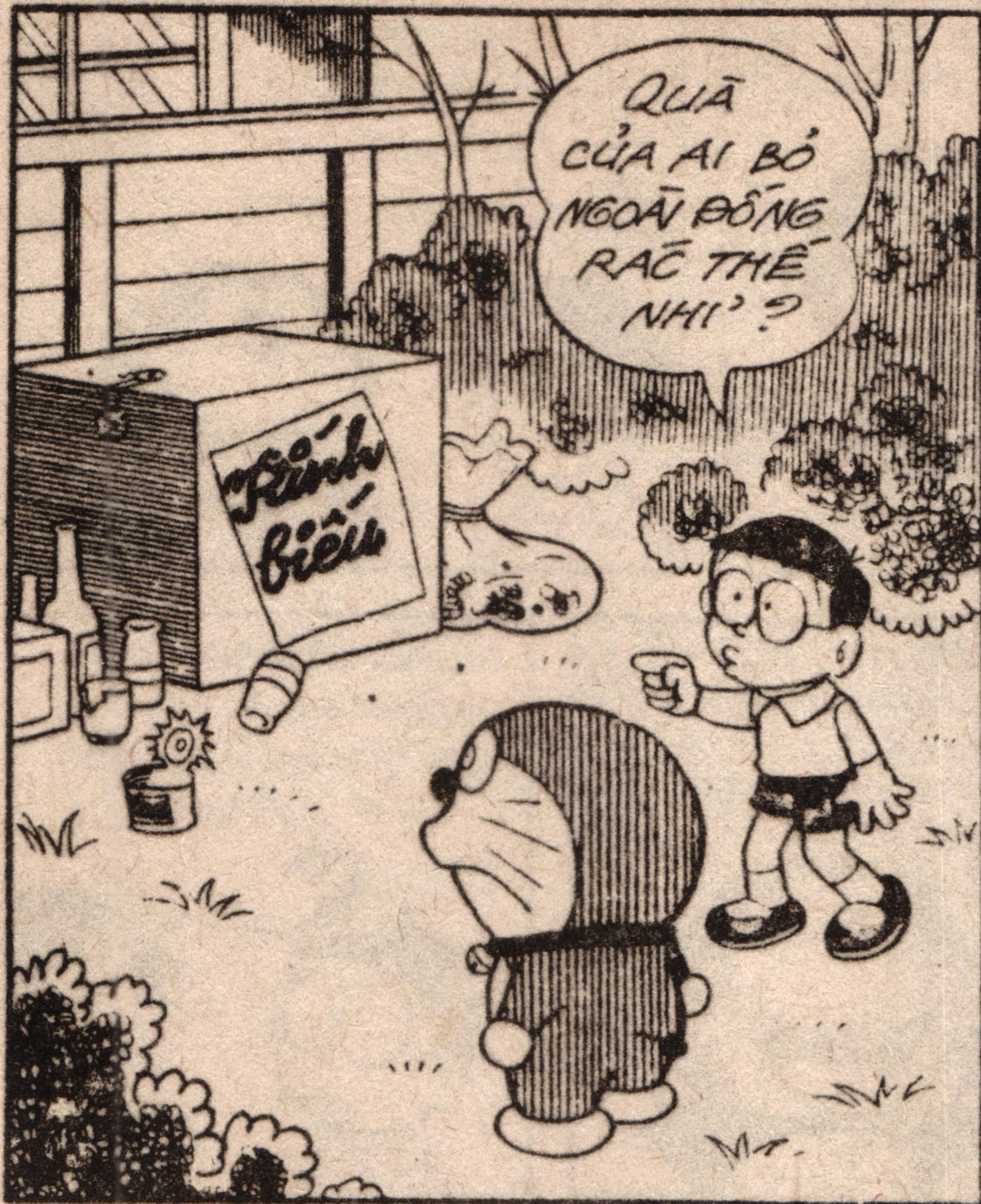
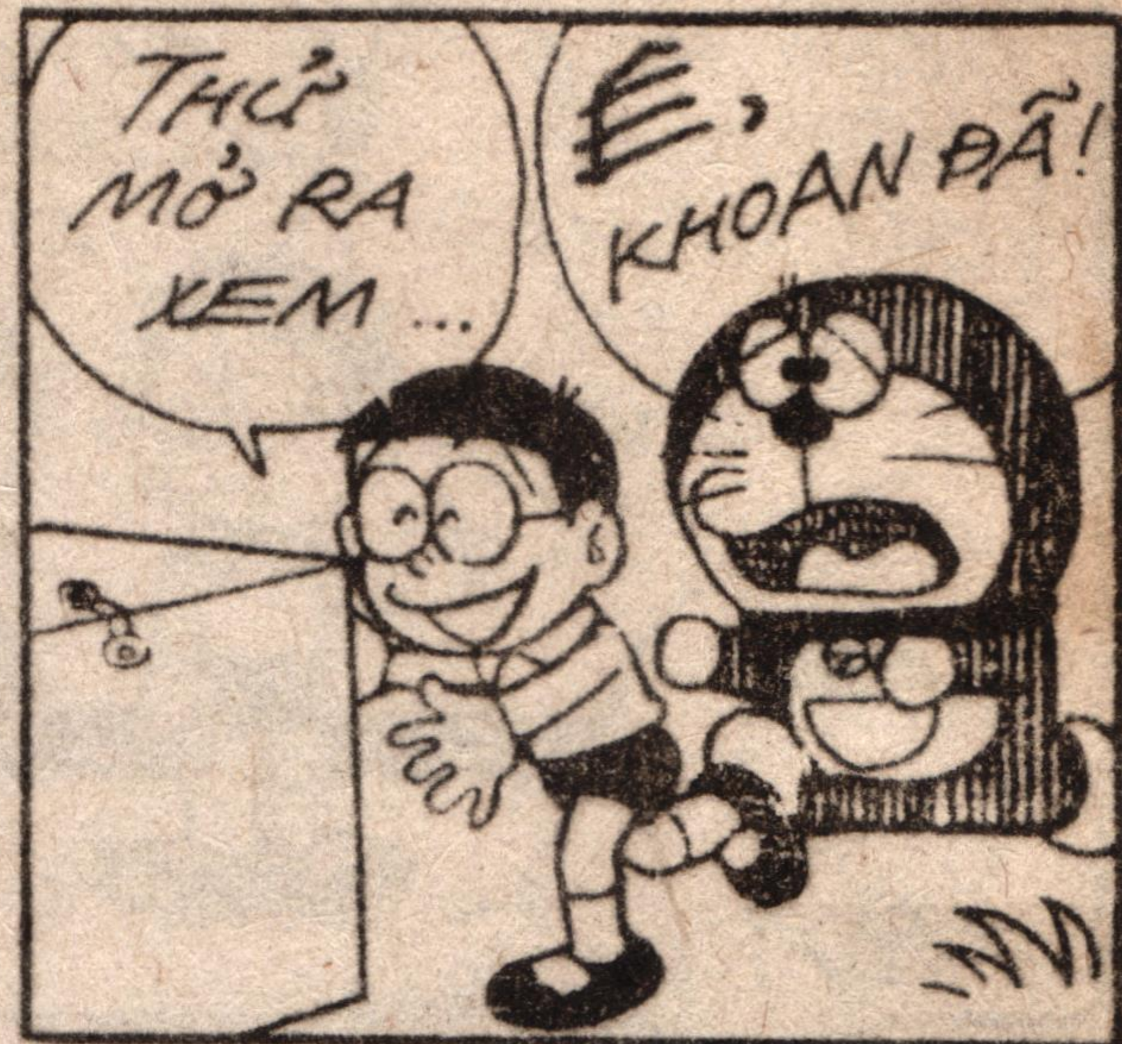
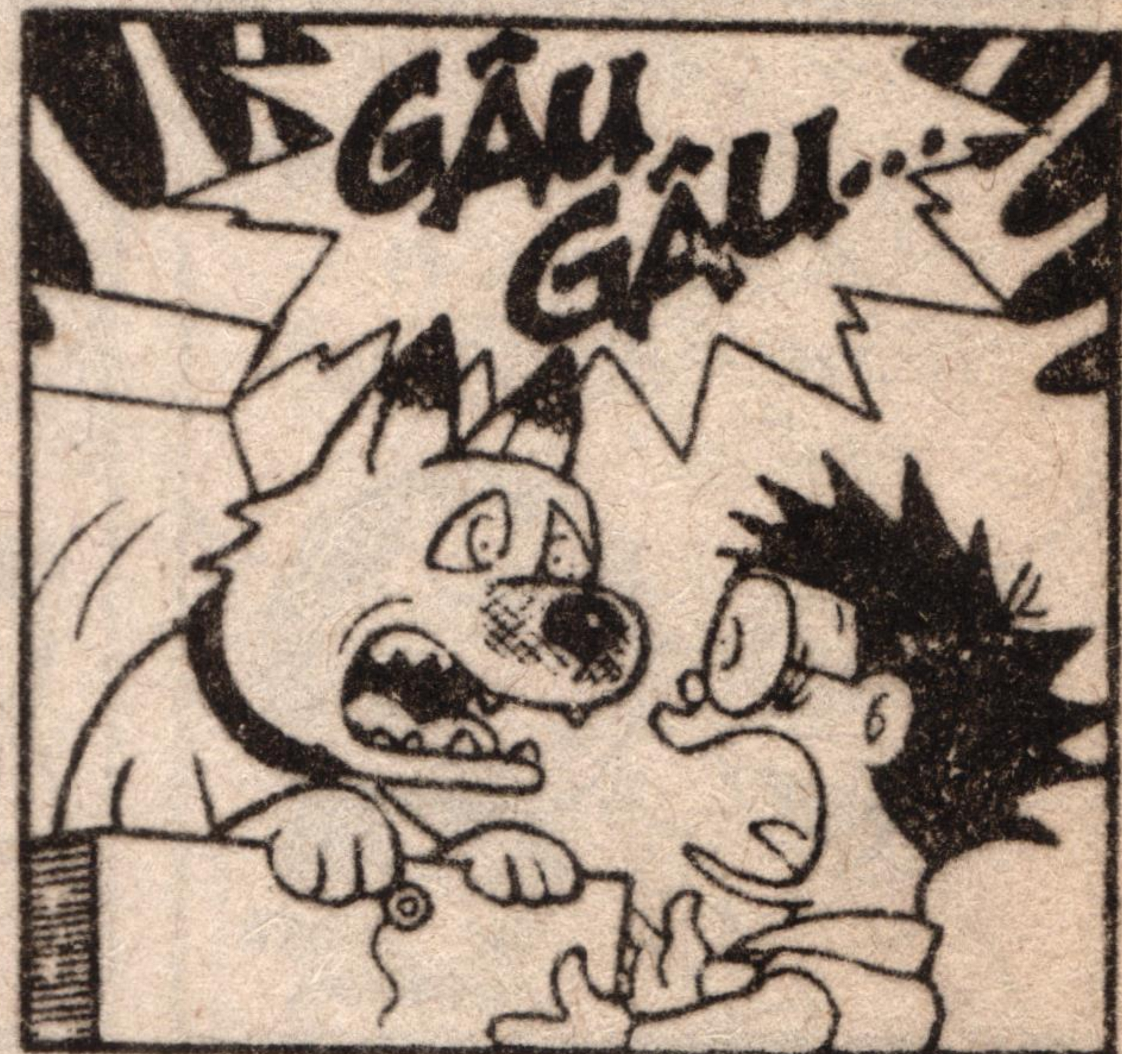
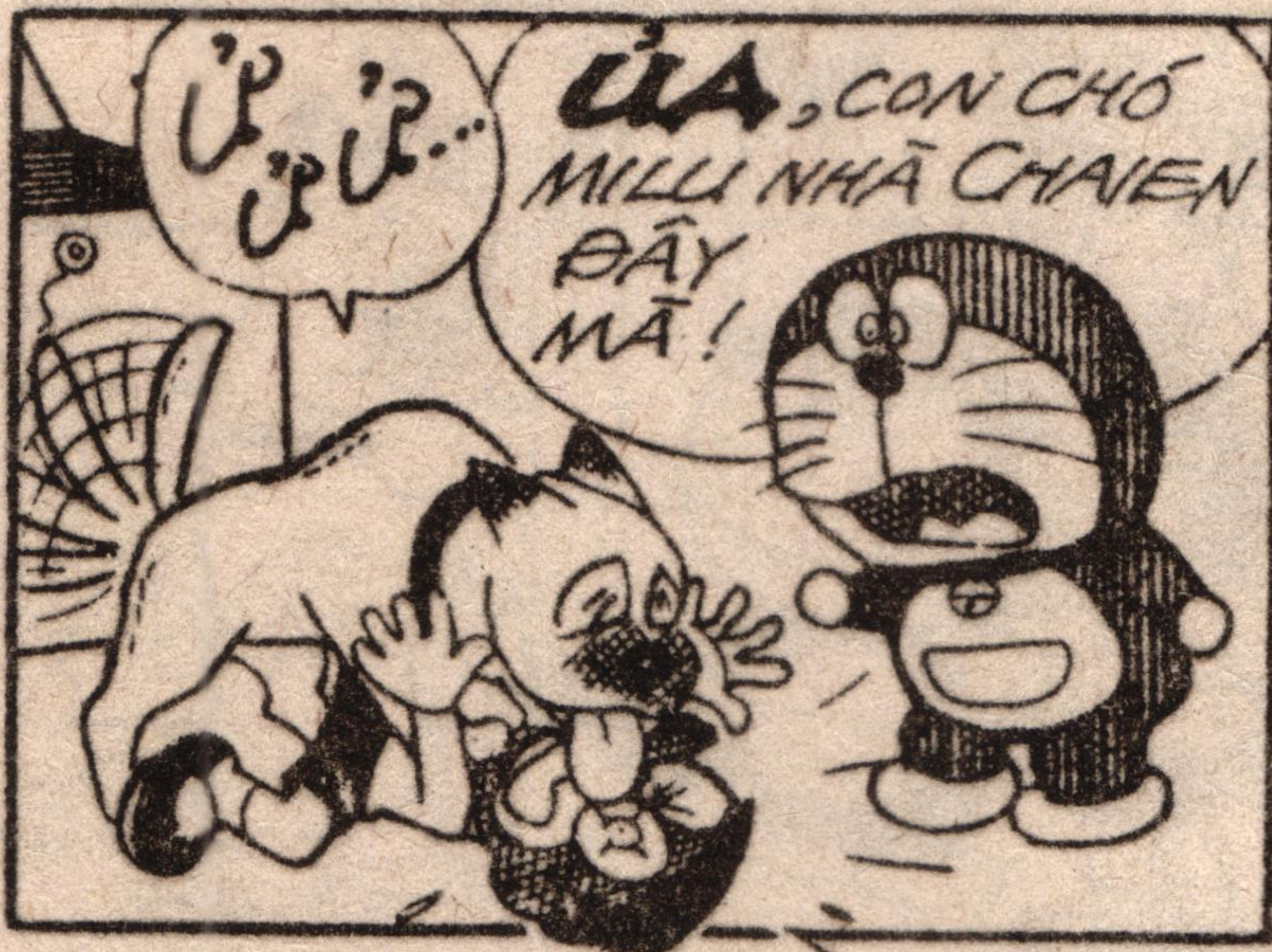

CỨ ĐỂ NÓ ĐỨNG ĐẤY VÀI TIẾNG ĐỒNG HỒ NỮA, CHO CHỪA THÓI NGANG NGƯỢC ĐI!
Chaien
"Ngáo ộp" lớp 5E
THÚ DỮ NHẬT BẢN

đôrêmon

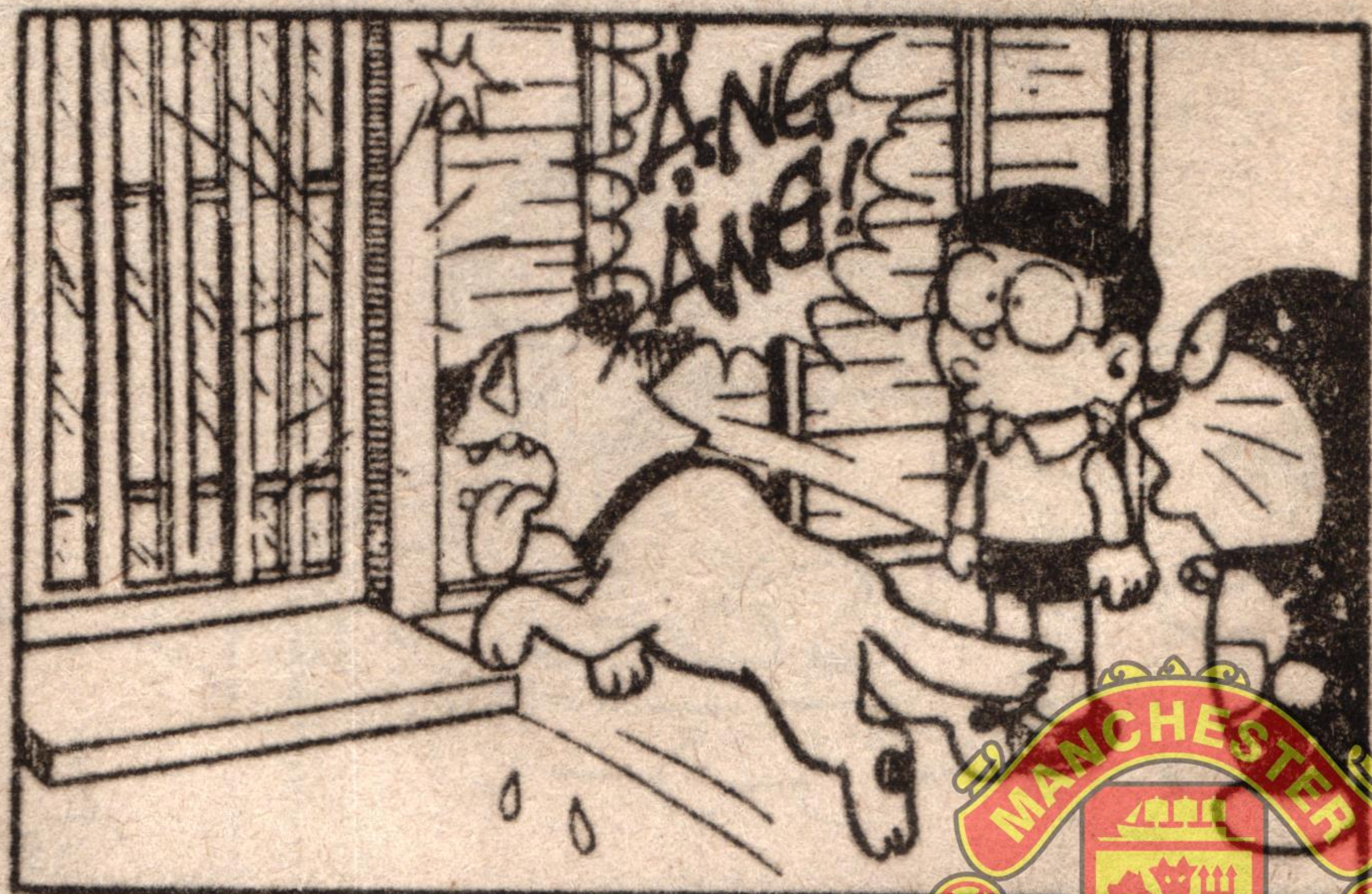

chú mèo thông minh

MŨ SAI KHIẾN

QUÀ CỦA AI BỎ NGOÀI ĐỐNG RÁC THẾ NHỈ?
Kính biếu

THỬ MỞ RA XEM...
Ê, KHOAN ĐÃ!

GÂU GÂU...

Ư Ư Ư...
ỦA, CON CHÓ MILU NHÀ CHAIEN ĐẤY MÀ!

CẬU CỨ GIỮ NÓ MÀ NUÔI!
HỞ... CẬU BỎ NÓ À?

Ừ, TẠI NÓ HƯ QUÁ, NÓI KHÔNG NGHE LỜI NÊN TỚ ĐEM BỎ ĐẤY! CẬU NHẶT ĐƯỢC THÌ CỨ GIỮ LẤY!

ẲNG ẲNG!

CON MILU NÀY ĐUỔI CẮN TỚ MẤY LẦN RỒI. NHƯNG...
...BÂY GIỜ TỚ LẠI THẤY THƯƠNG NÓ...

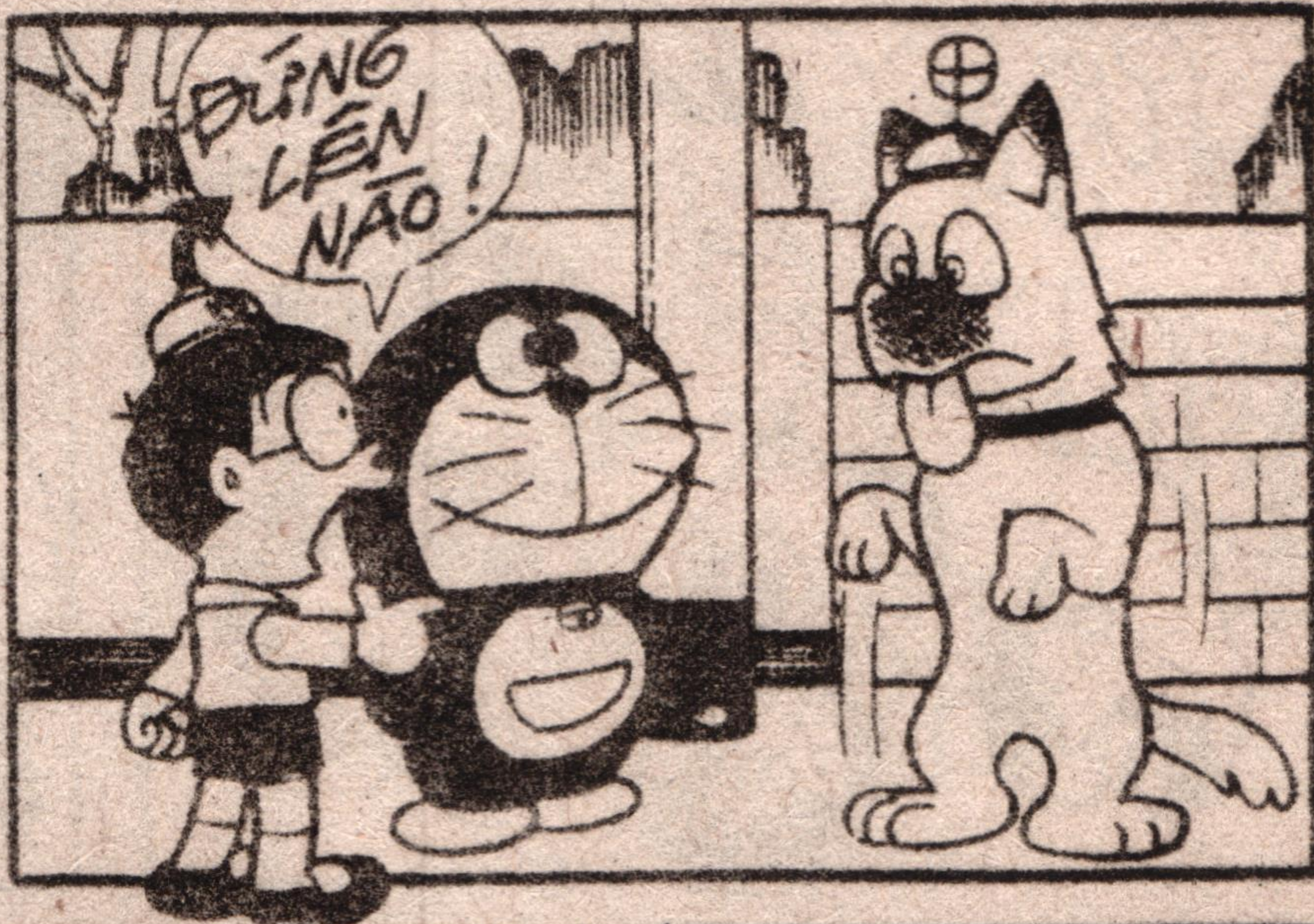

PHẢI TÌM CÁCH GIÚP NÓ TRỞ VỀ VỚI CHAIEN THÔI!

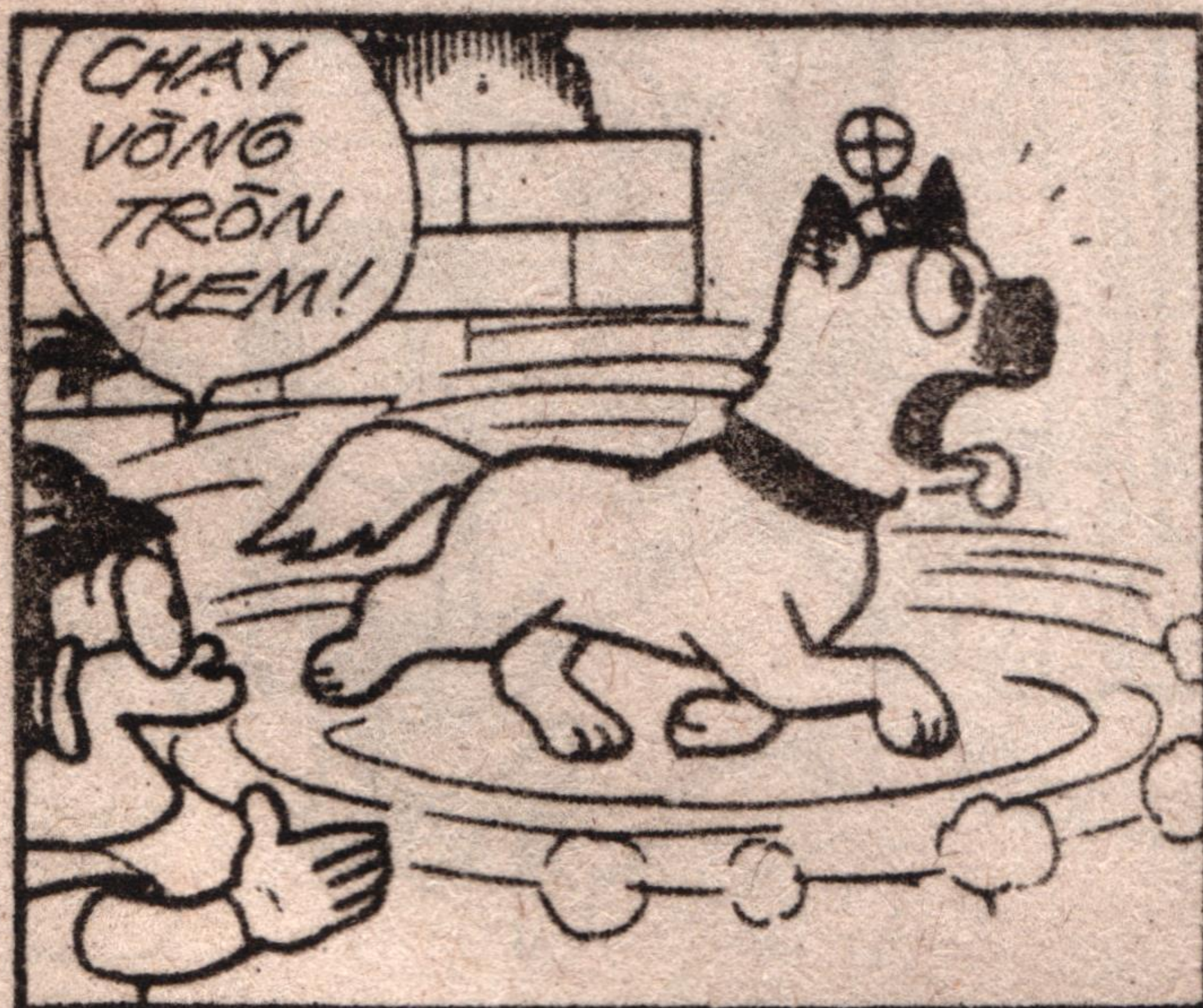

TÍNH CẬU HAY THƯƠNG SÚC VẬT, TỚ BIẾT NGAY CẬU SẼ GIÚP NÓ MÀ!

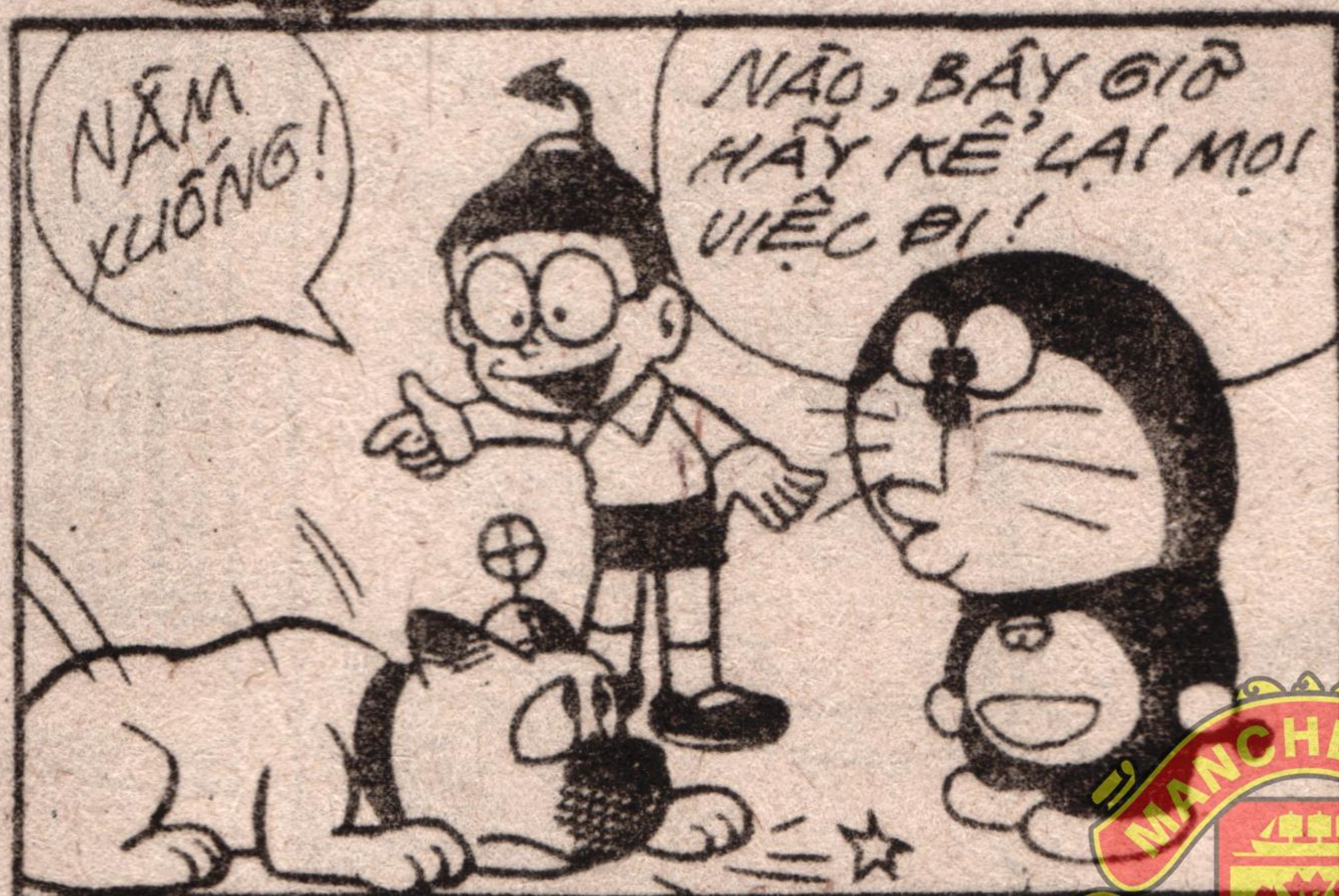

TRƯỚC HẾT DÙNG "MŨ SAI KHIẾN" TÌM HIỂU LÝ DO TẠI SAO CHAIEN BỎ NÓ ĐÃ!

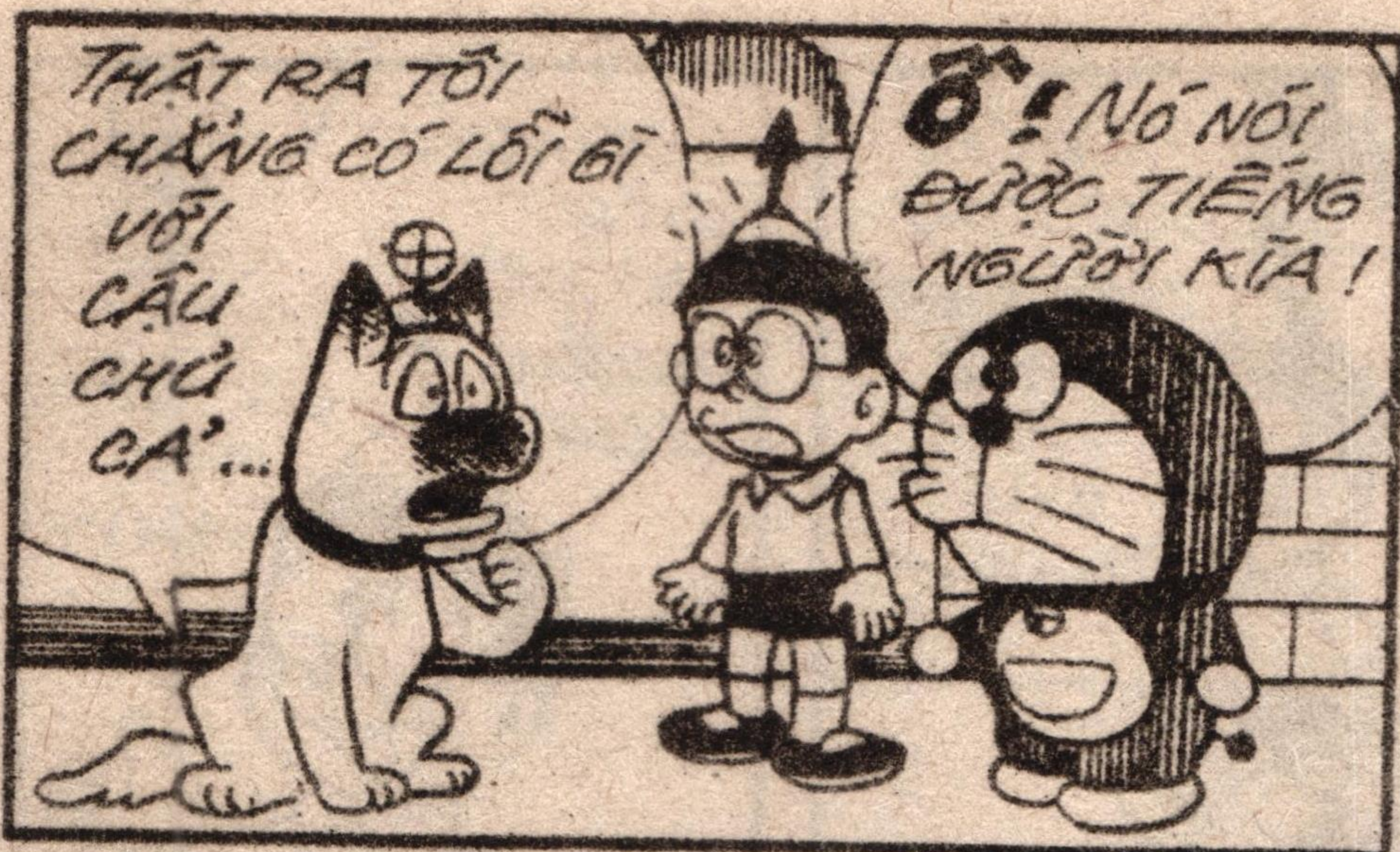

CẬU ĐỘI CÁI MŨ HÌNH MŨI TÊN, SẼ THÀNH NGƯỜI RA LỆNH!

CÒN CON CHÓ ĐỘI MŨ CHỮ THẬP SẼ PHẢI NGOAN NGOÃN NGHE LỜI CẬU.

ĐỨNG LÊN NÀO!

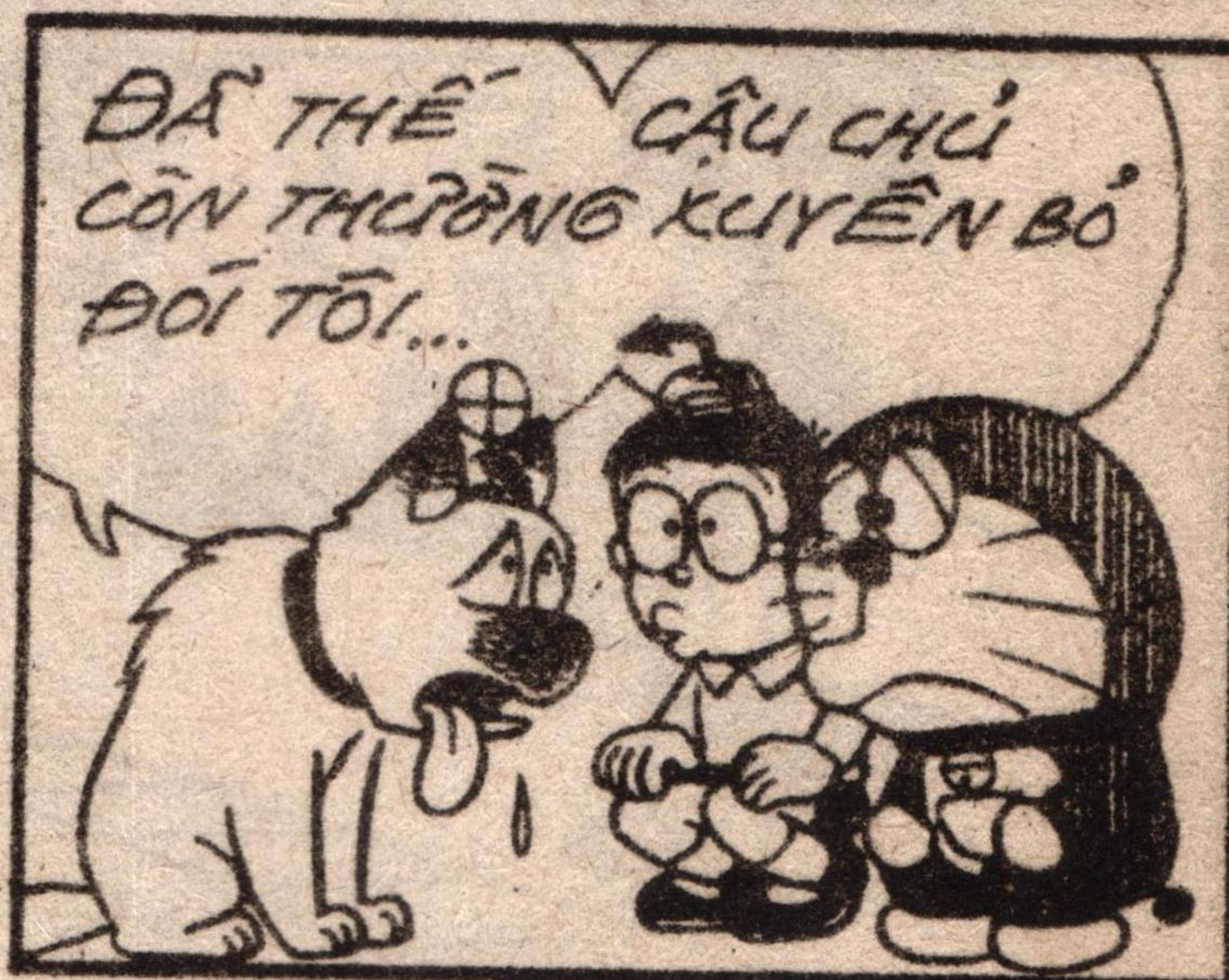

CHẠY VÒNG TRÒN XEM!

NẰM XUỐNG!
NÀO, BÂY GIỜ HÃY KỂ LẠI MỌI VIỆC ĐI!

THẬT RA TÔI CHẲNG CÓ LỖI GÌ VỚI CẬU CHỦ CẢ...
Ồ! NÓ NÓI ĐƯỢC TIẾNG NGƯỜI KÌA!

... CẬU CHỦ BẢO TÔI LÀM GÌ TÔI CŨNG LÀM ĐƯỢC, CHỨ BẮT TÔI KÊU "MEO MEO" THÌ TÔI CHỊU CHẾT!

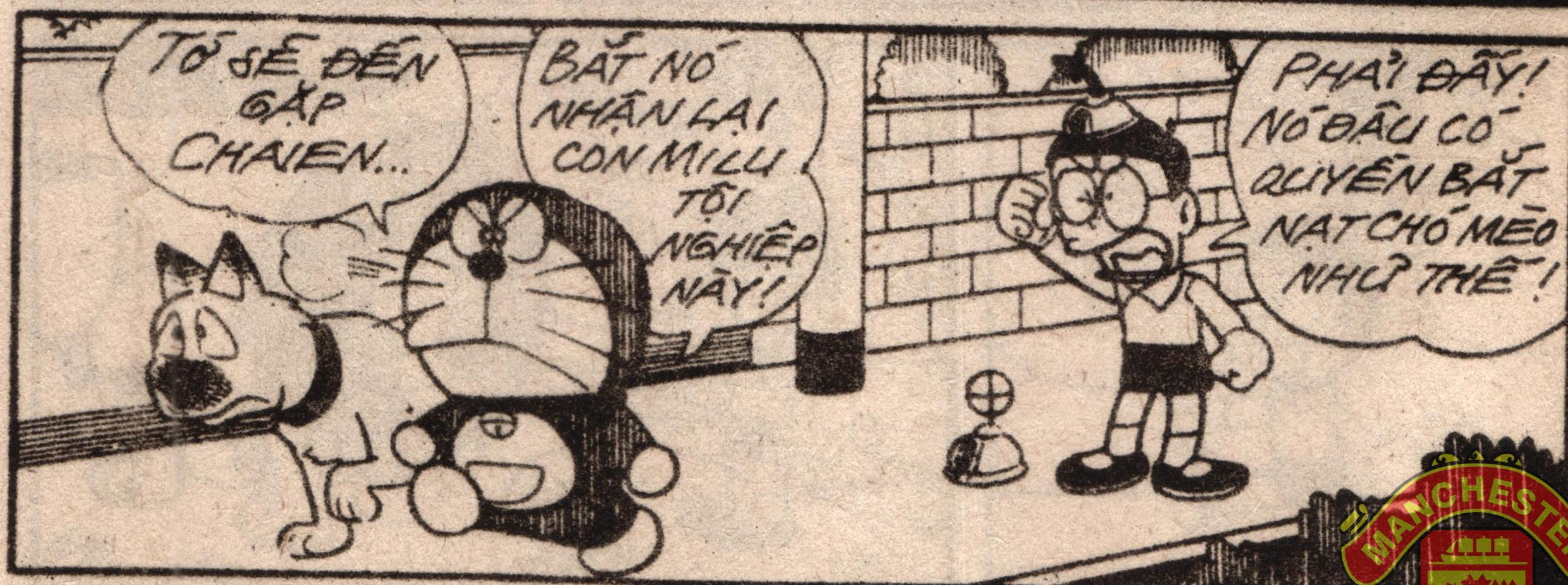

OAN CHO TÔI QUÁ ĐI... TÔI LÀ CHÓ, CHỈ BIẾT KÊU "GÂU GÂU" THÔI, CHỨ LÀM SAO KÊU "MEO MEO" NHƯ MÈO ĐƯỢC!
ĐÚNG LÀ NÓ BỊ OAN RỒI!

ĐÃ THẾ CẬU CHỦ CÒN THƯỜNG XUYÊN BỎ ĐÓI TÔI...

...THỈNH THOẢNG CẬU ẤY CÒN BẮT TÔI LÀM NGỰA, LÀM BÒ CHO CẬU ẤY CƯỠI NỮA!

HU HU... CẬU CHỦ ƠI... TÔI CÓ LÀM GÌ NÊN TỘI MÀ CẬU NỠ BỎ RƠI TÔI...
HU HU...

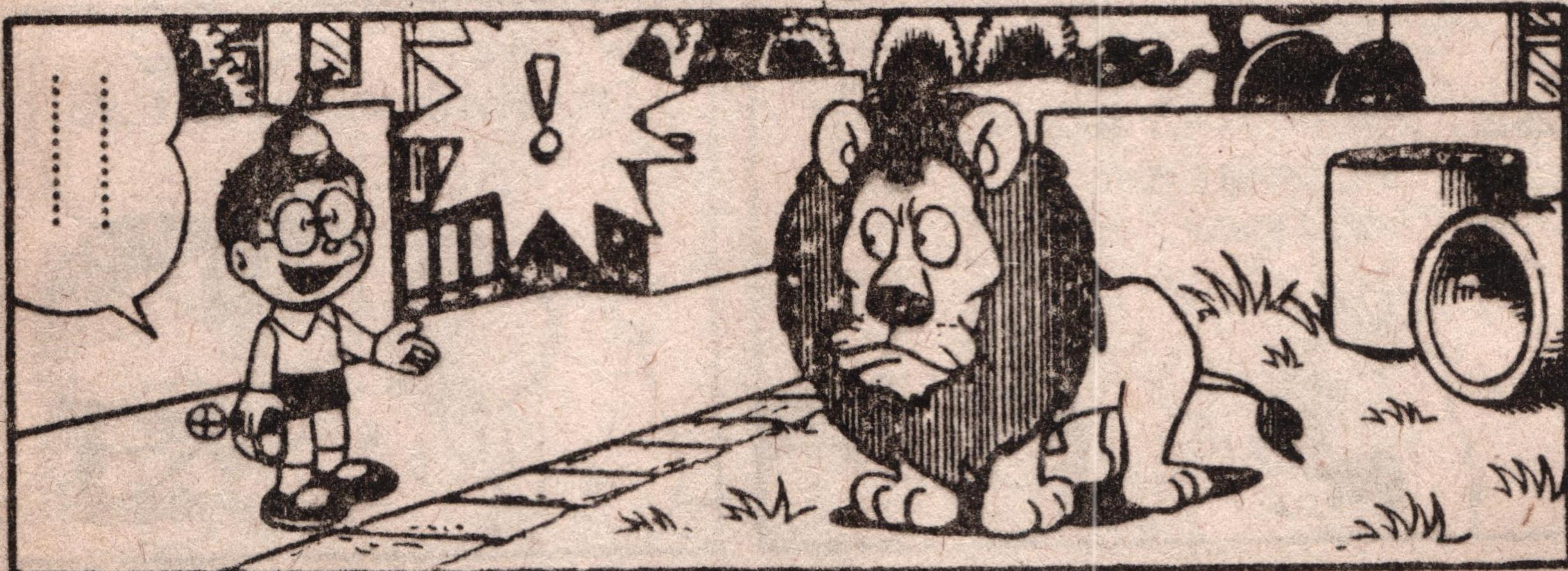

KHÔNG NGỜ CHAIEN TỒI TỆ ĐẾN THẾ!
TỘI NGHIỆP NÓ QUÁ!

TỚ SẼ ĐẾN GẶP CHAIEN...
BẮT NÓ NHẬN LẠI CON MILU TỘI NGHIỆP NÀY!
PHẢI ĐẤY! NÓ ĐÂU CÓ QUYỀN BẮT NẠT CHÓ MÈO NHƯ THẾ!

HÌ HÌ... CÁI MŨ NÀY THÚ VỊ THẬT!

MÌNH ĐI TÌM CON THÚ KHÁC, THỬ XEM SAO!

CHÓ MÈO GÀ VỊT THÌ TẦM THƯỜNG QUÁ...
GIÁ MÀ KIẾM ĐƯỢC SƯ TỬ THÌ HAY!

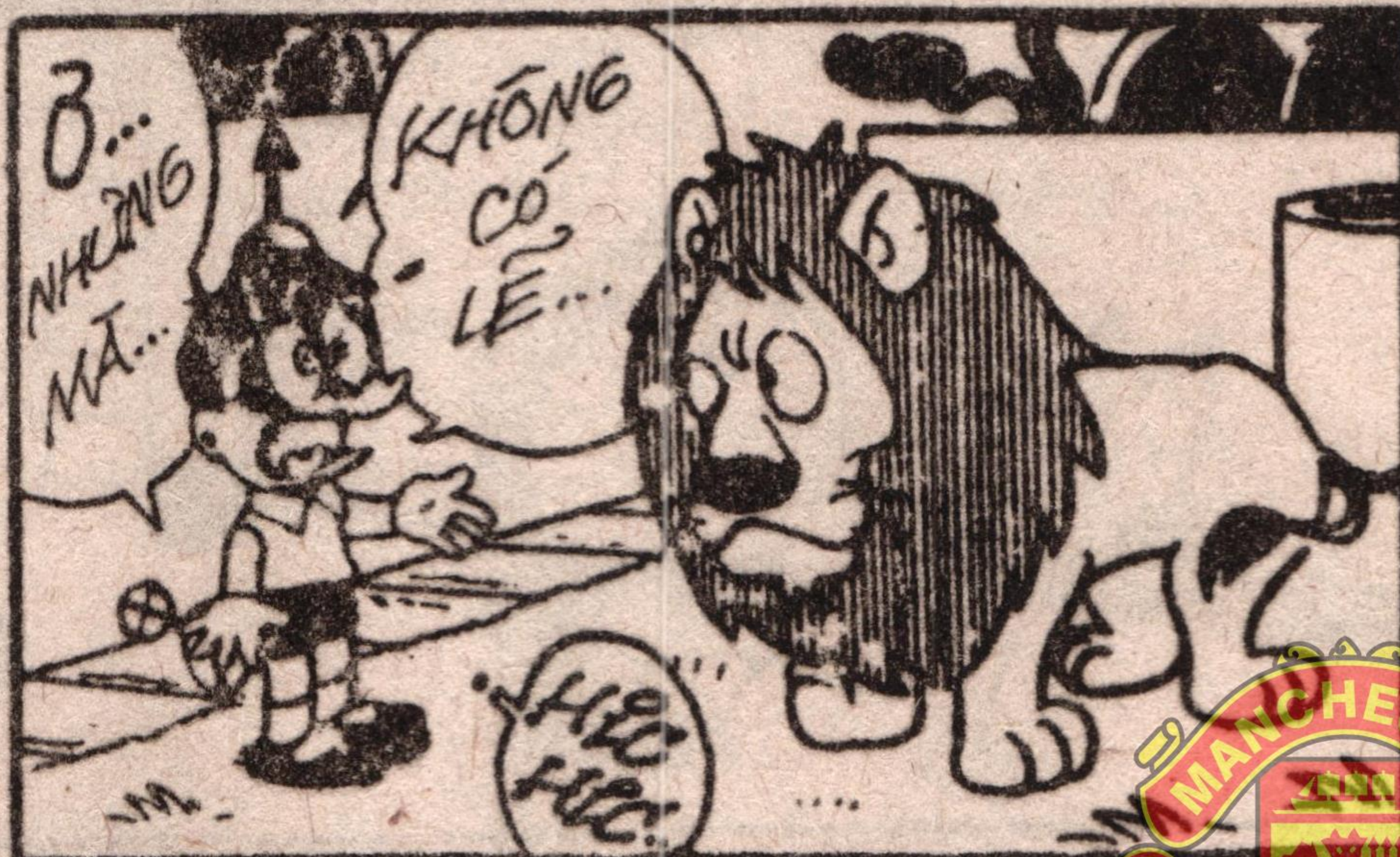

!

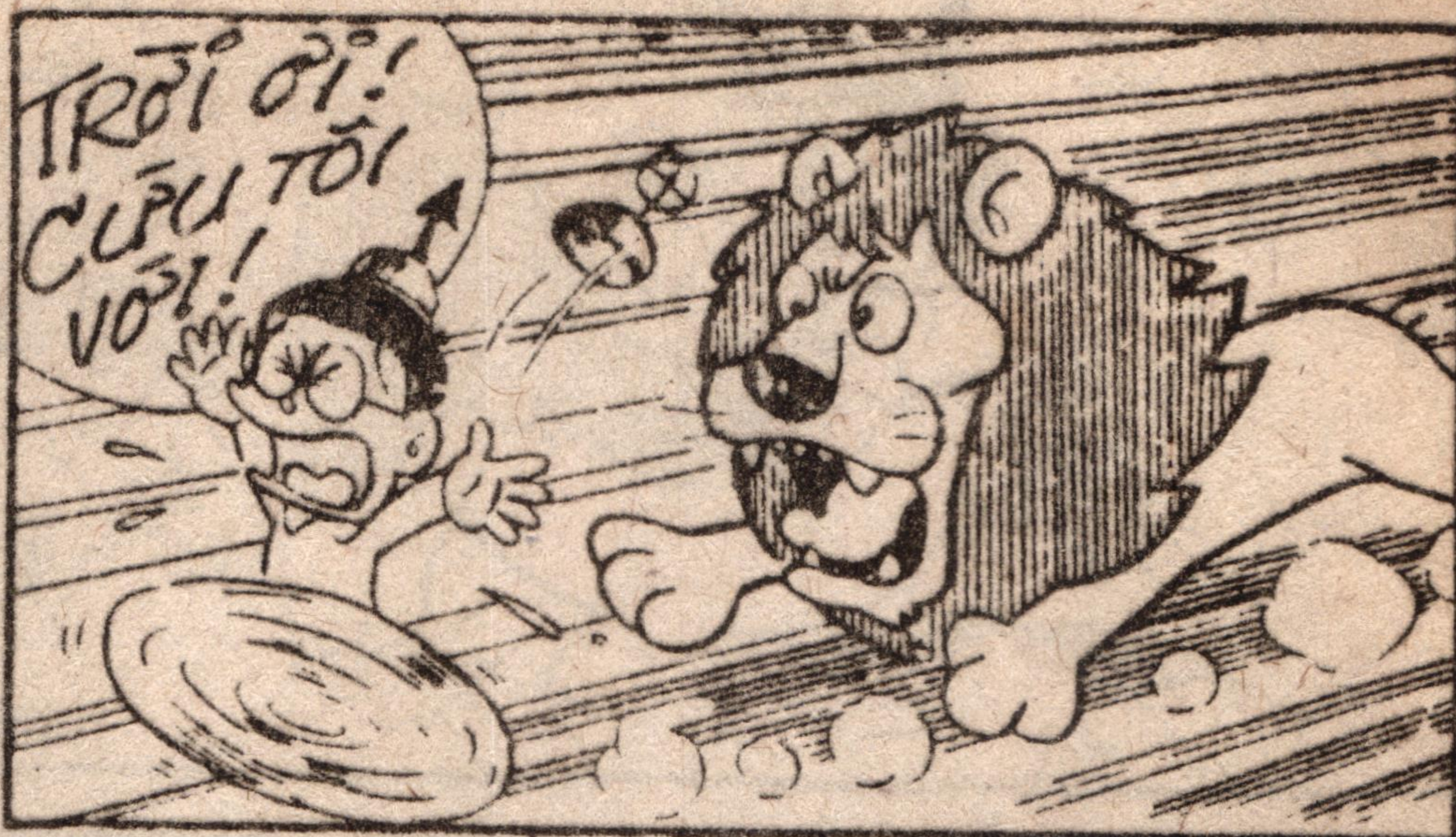

NÀY XUKA, CHO TỚ HỎI MỘT TÍ...

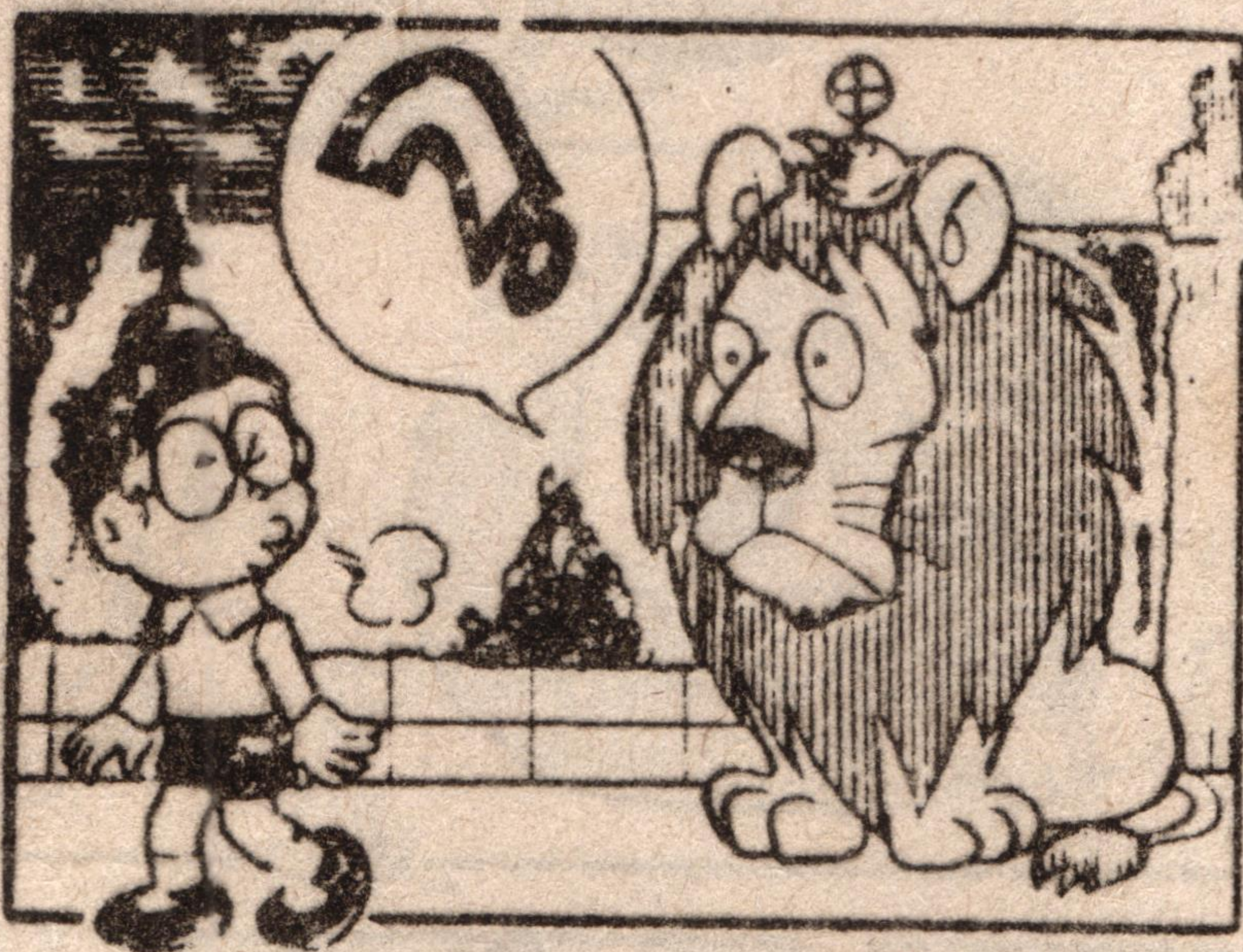

Ở PHỐ MÌNH VỪA RỒI CÓ CON SƯ TỬ NÀO SỔNG CHUỒNG KHÔNG?

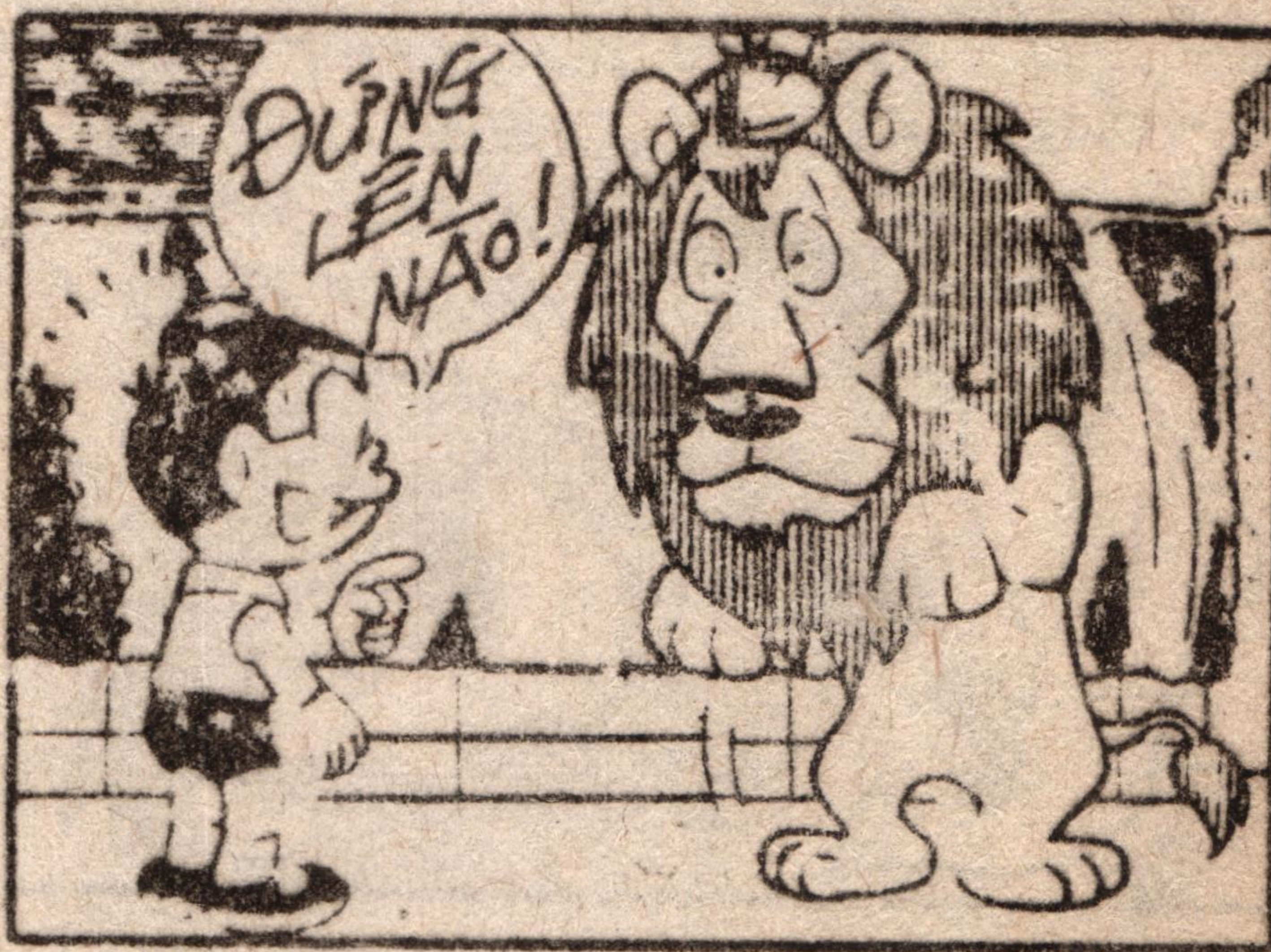

XUKA BẢO KHÔNG CÓ...
VẬY LÀ HỎI! NÃY MÌNH NHÌN LẦM RỒI!

Ồ... NHƯNG MÀ...
KHÔNG CÓ LẼ...
HỨC HỨC

GRÀOOO...

TRỜI ƠI! CỨU TÔI VỚI!

?

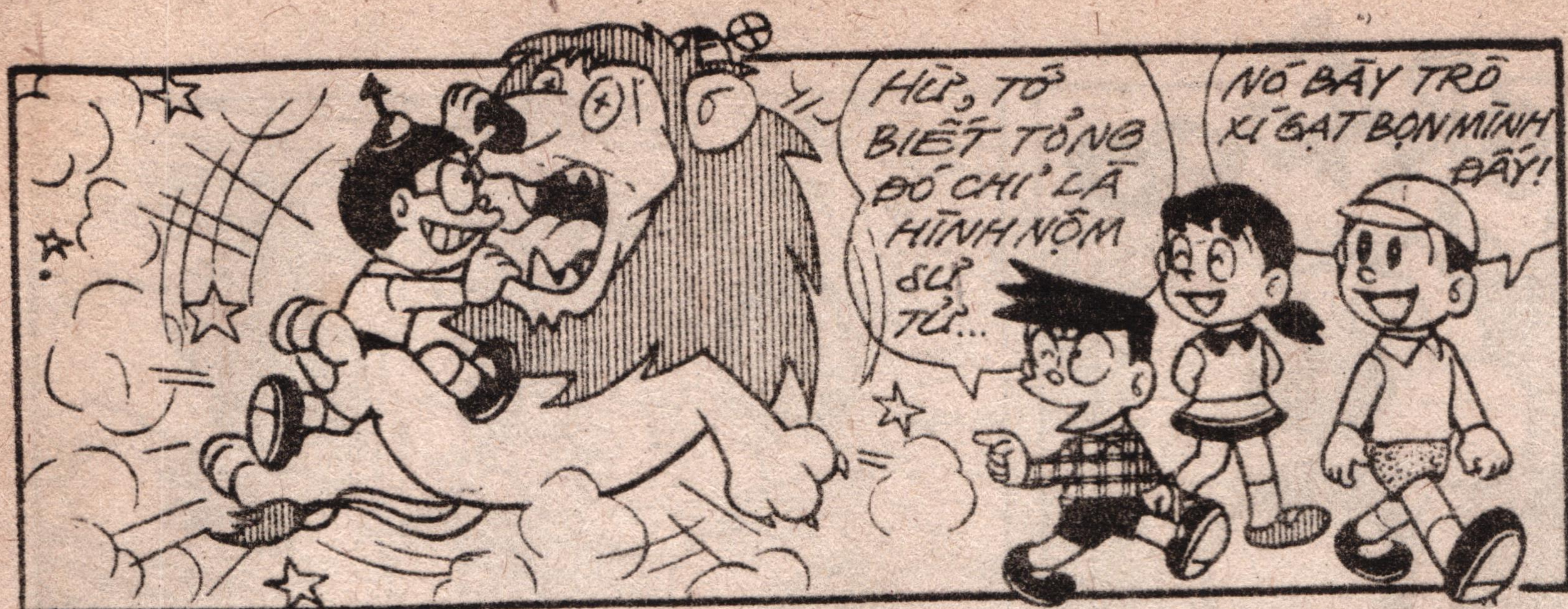
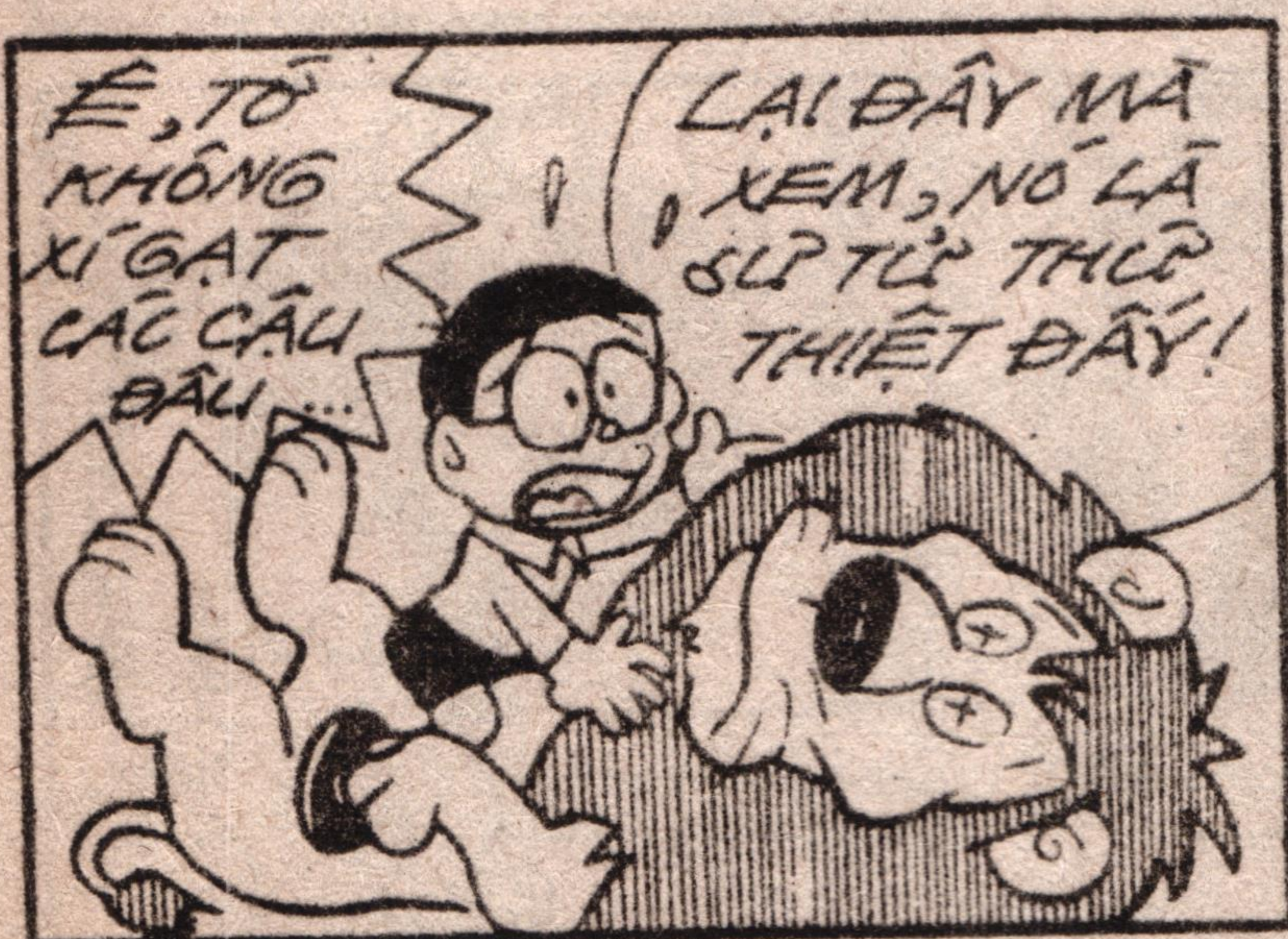
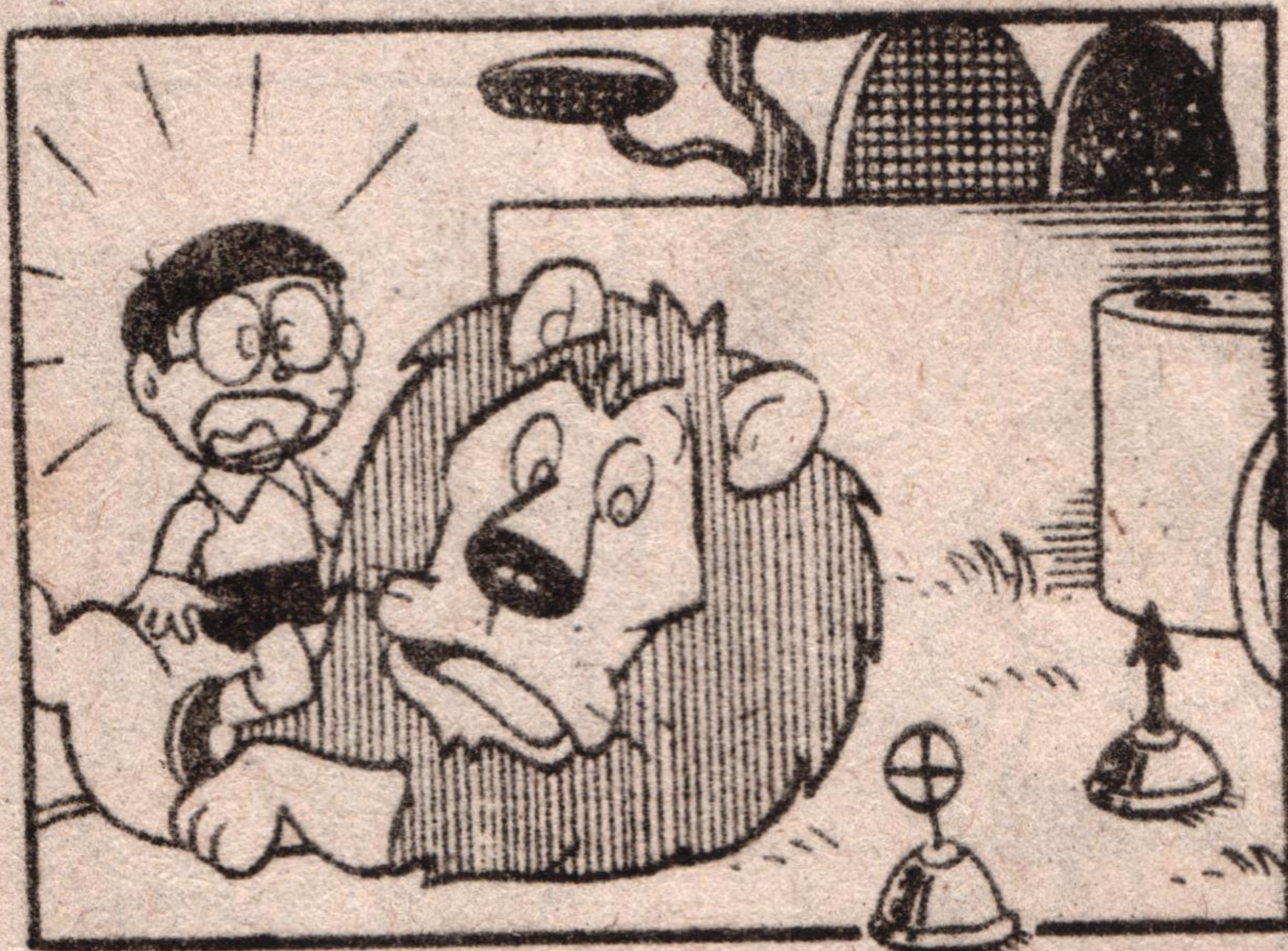
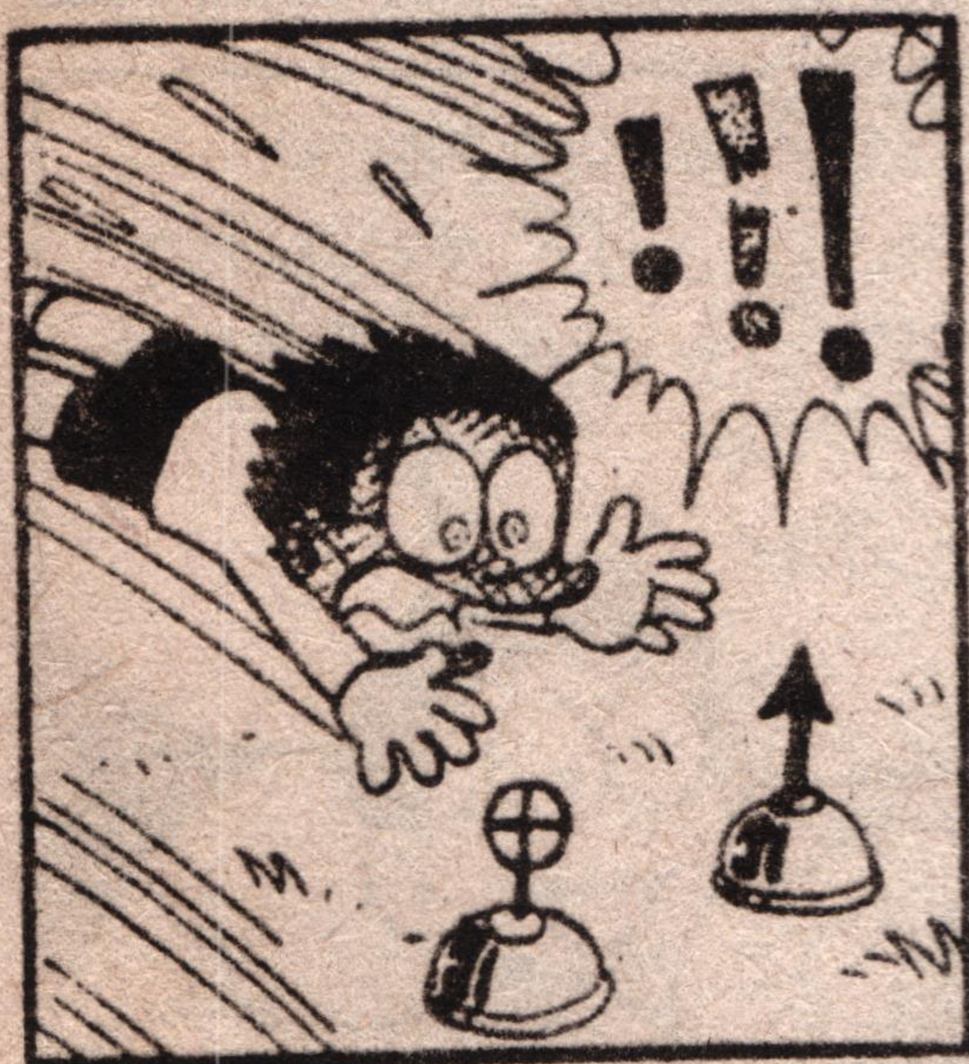

ĐỨNG LÊN NÀO!

CHẠY VÒNG VÒNG THẬT NHANH CHO TA XEM!!!
THẾ NÀO? CÁC CẬU THẤY NÓ LÀM XIẾC HAY KHÔNG?

TIẾP MỤC TIẾP THEO LÀ: "NÔBITA THÁCH ĐẤU CHÚA SƠN LÂM"

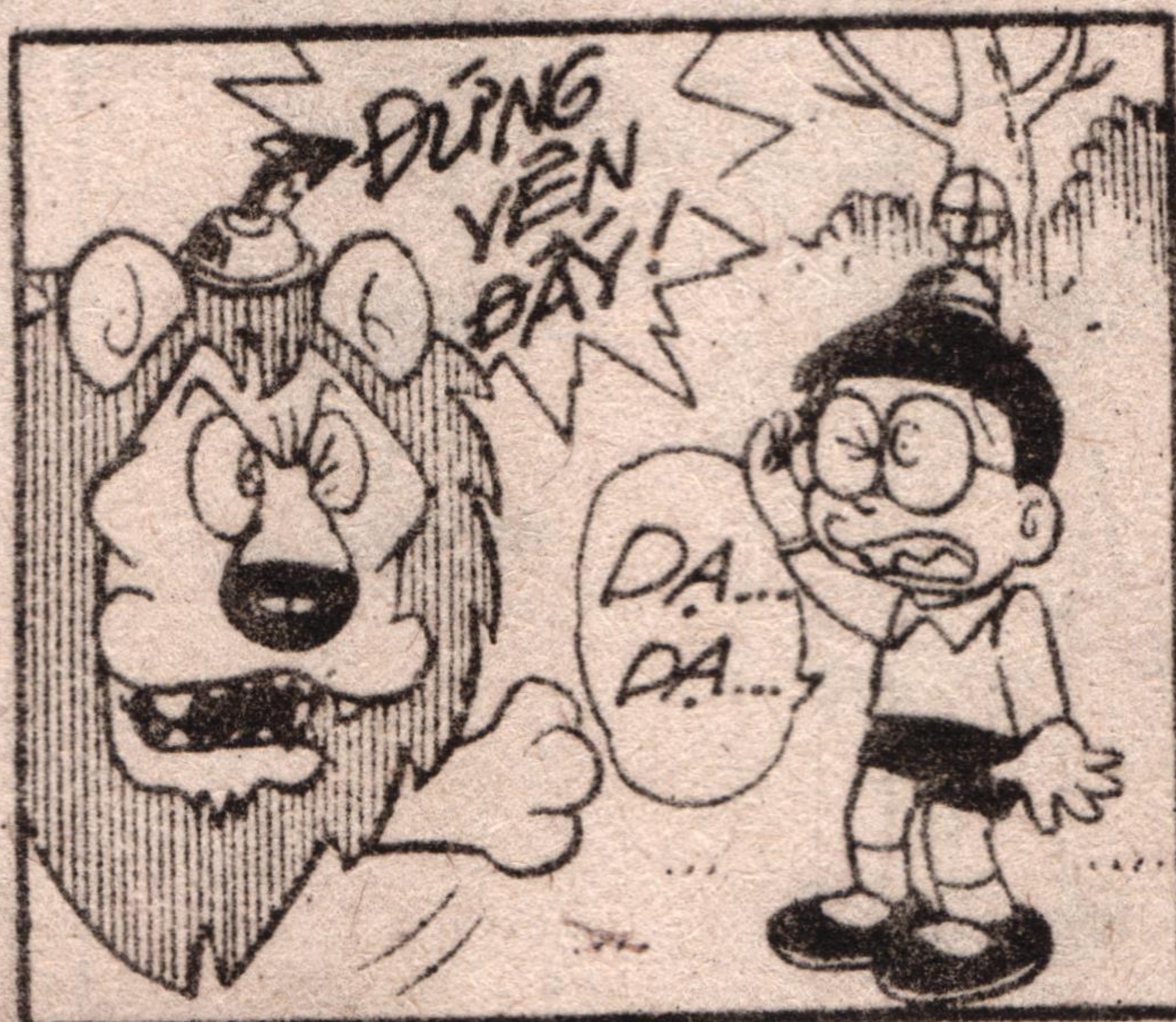

NÀY, MÀY PHẢI GIẢ VỜ THUA TAO NHÉ!
VÂNG Ạ!

HỪ, TỚ BIẾT TỎNG ĐÓ CHỈ LÀ HÌNH NỘM SƯ TỬ...
NÓ BÀY TRÒ XÍ GẠT BỌN MÌNH ĐẤY!

Ê, TỚ KHÔNG XÍ GẠT CÁC CẬU ĐÂU...
LẠI ĐÂY MÀ XEM, NÓ LÀ SƯ TỬ THỨ THIỆT ĐẤY!

!!!

MAY QUÁ! SUÝT NỮA THÌ TOI MẠNG!

OÁI!

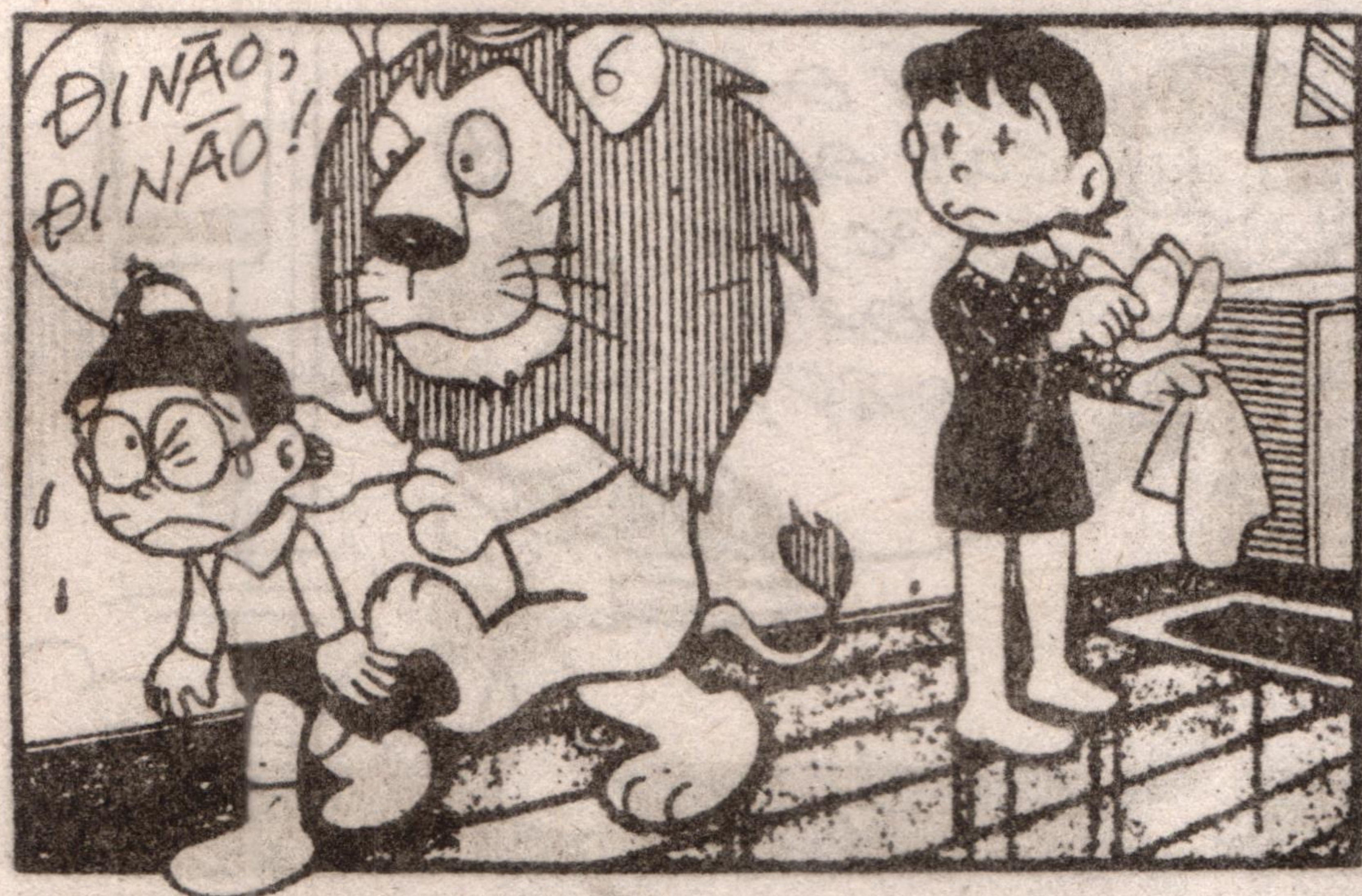
MÌNH... LẤY... NHẦM... MŨ... RỒI...

ĐỨNG YÊN ĐẤY!
DẠ... DẠ...

HU HU... MÌNH BỊ NÓ ĐIỀU KHIỂN LẠI RỒI!

DẪN TA VỀ NHÀ MAU LÊN!
VÂNG Ạ! XIN MỜI NGÀI...

LÀM SAO BÂY GIỜ... KHÔNG KHÉO NÓ ĂN THỊT CẢ NHÀ MÌNH MẤT!

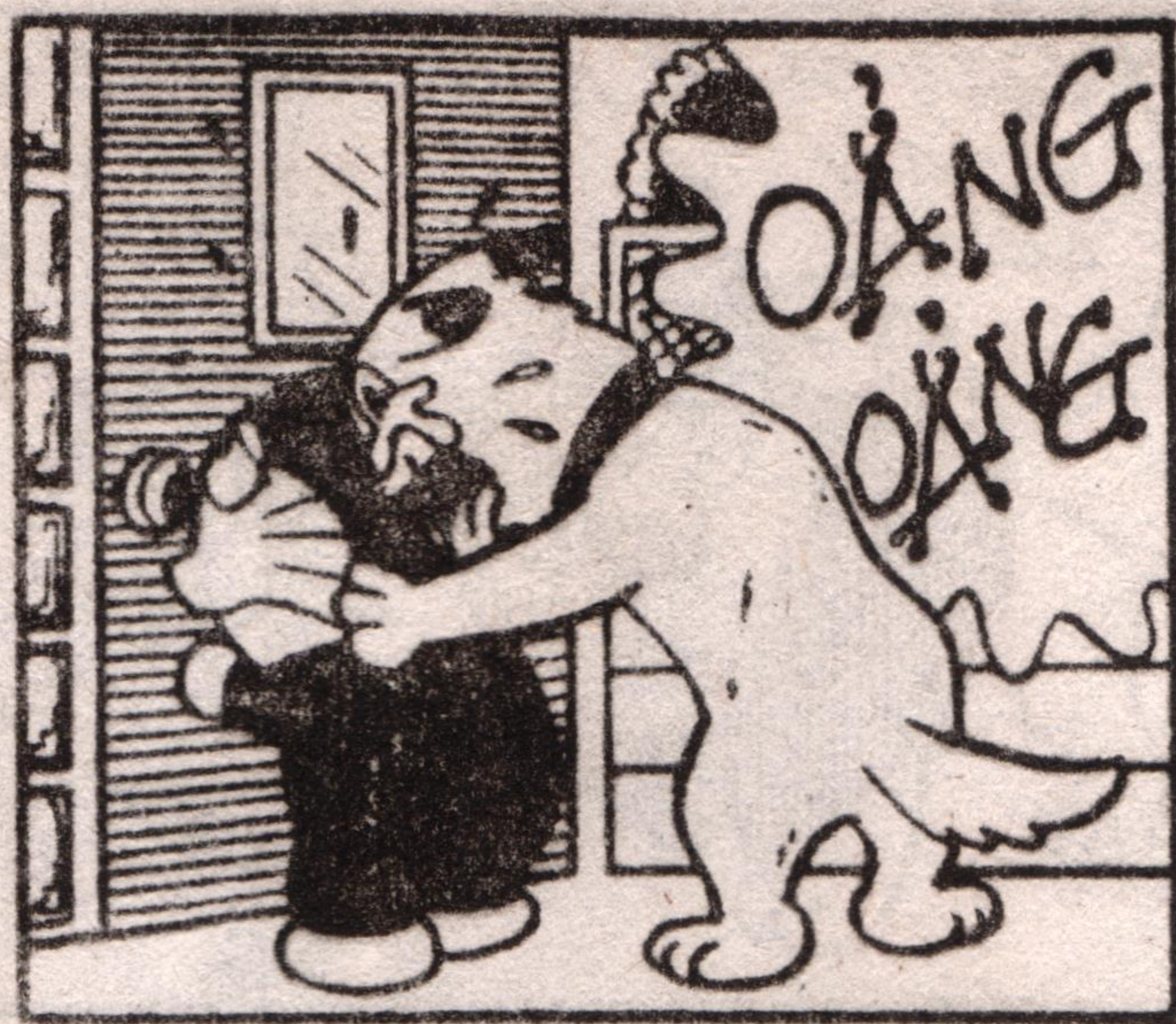

CON DẪN AI VỀ NHÀ ĐẤY NÔBITA?
Ô...Ô... ĐÂY LÀ NGÀI SƯ...
SUỴT! KHÔNG ĐƯỢC NÓI GÌ CẢ!

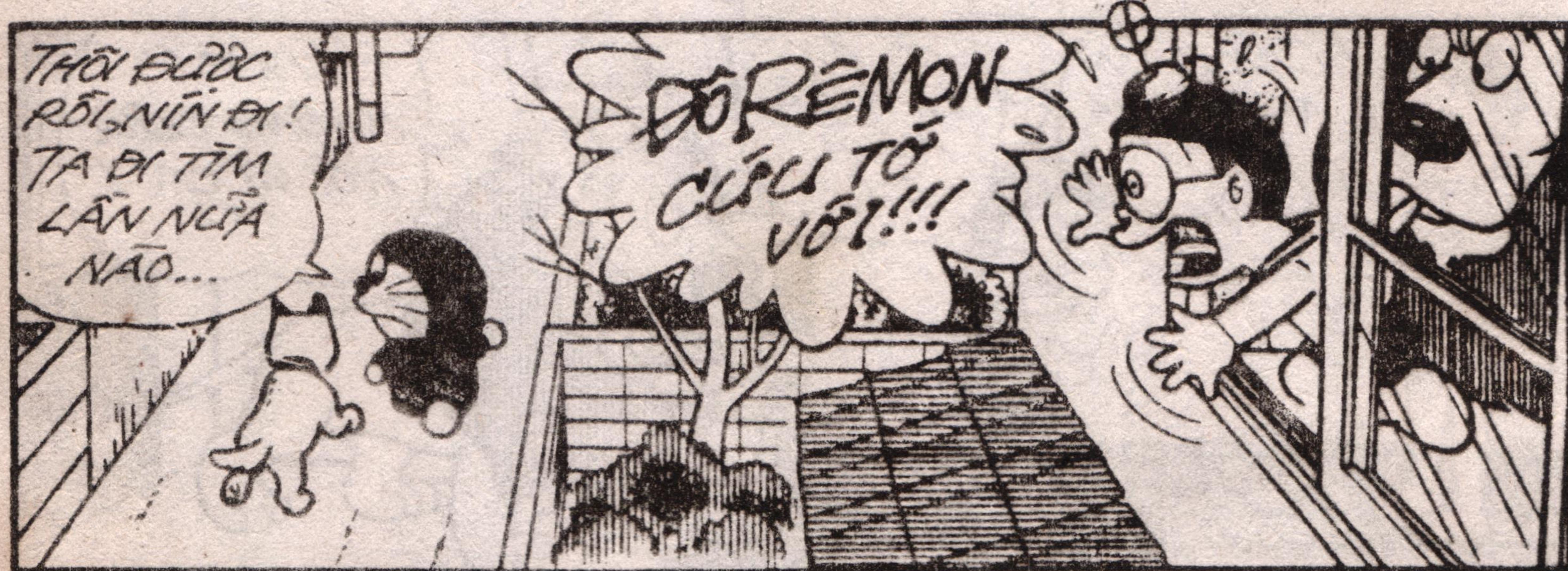

ĐI NÀO, ĐI NÀO!

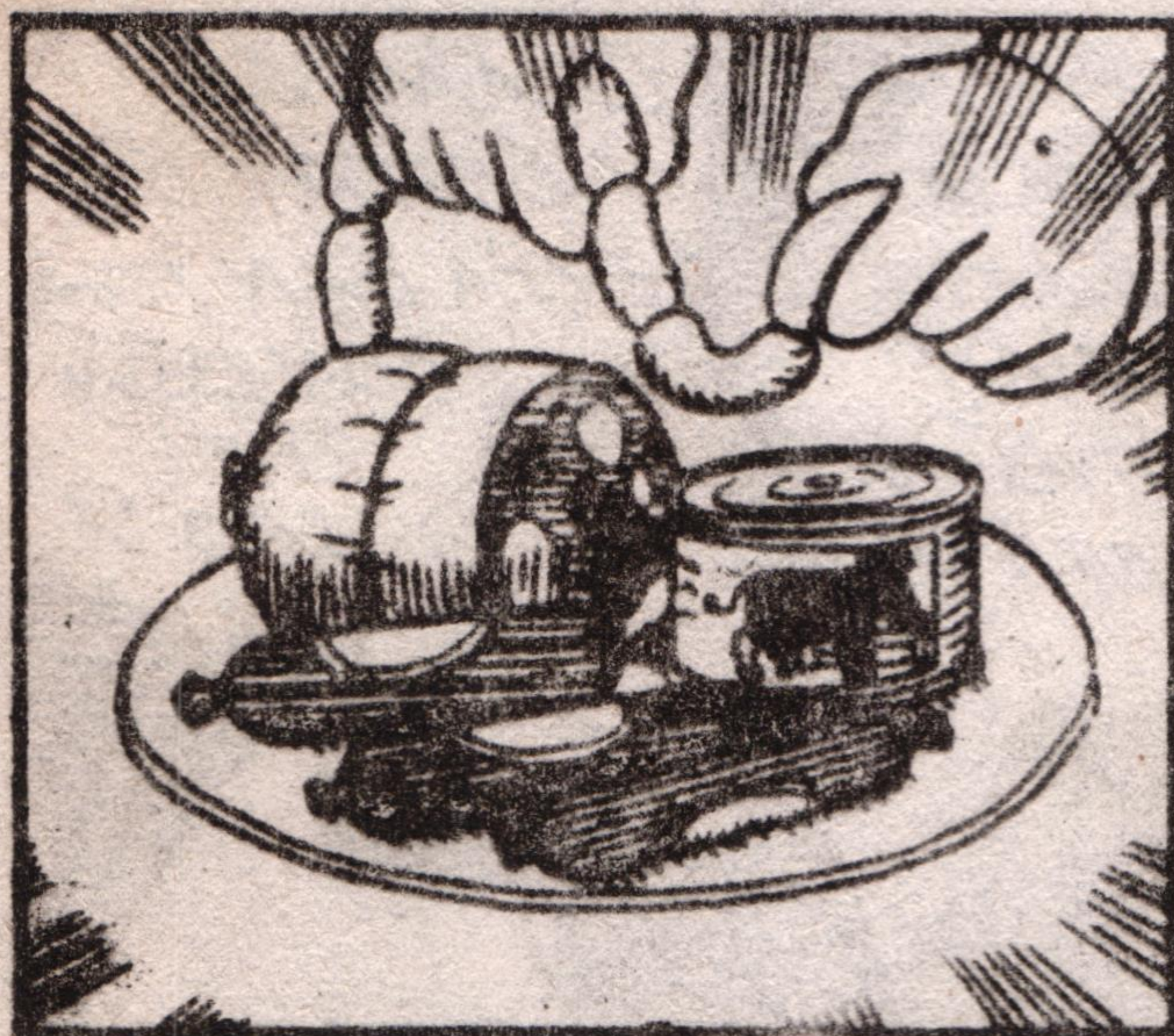

AI VỪA ĐI NGANG QUA THẾ NHỈ?
CHẲNG LẼ NÔBITA CÓ ĐỨA BẠN TO CON ĐẾN THẾ SAO?

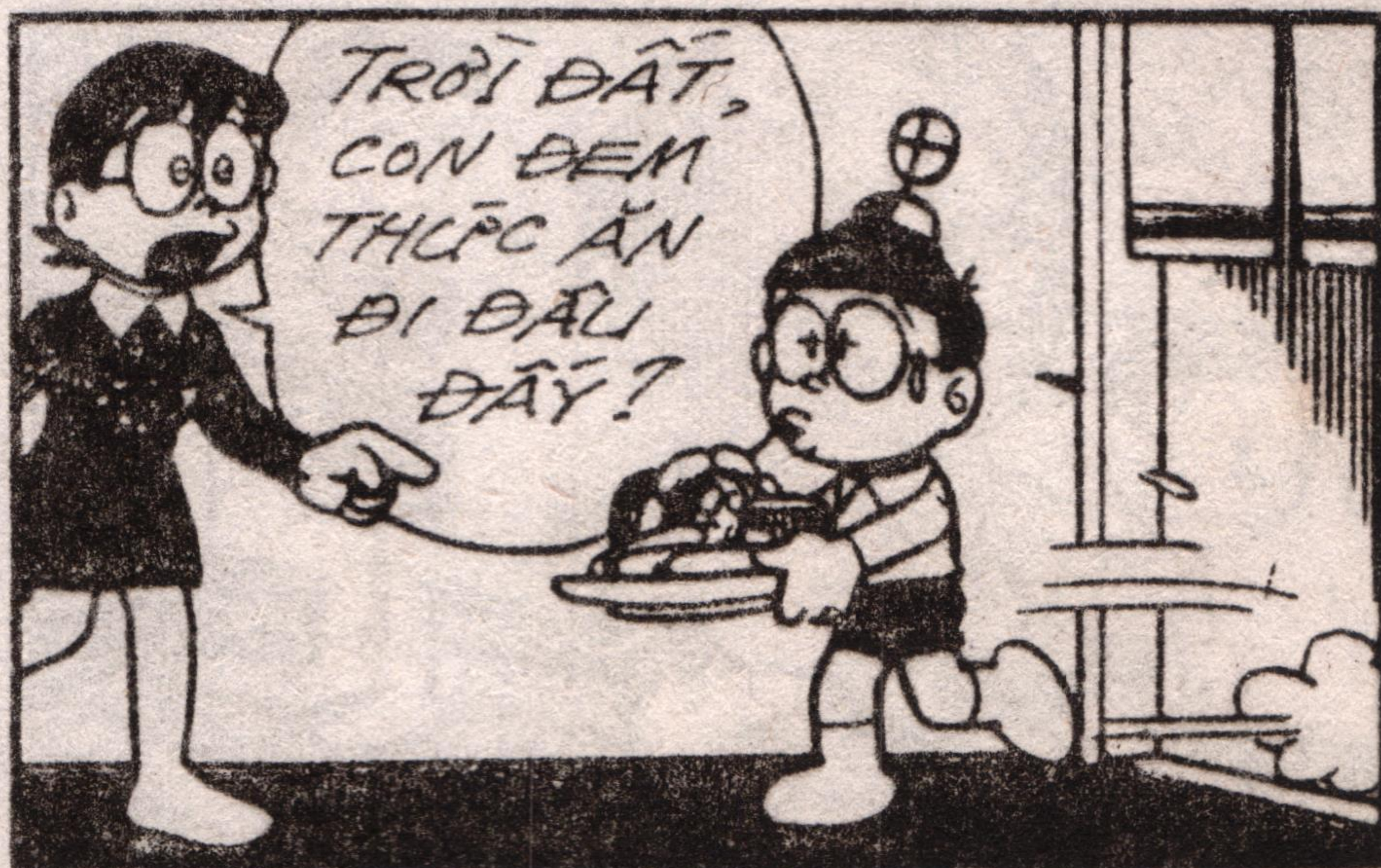

HU HU... ĐÔRÊMON... ĐÂU RỒI, KHÔNG VỀ ĐÂY CỨU MÌNH...
Ê, NHÓC CON!
TA ĐÓI RỒI, TRONG NHÀ CÓ MÓN GÌ NGON KHÔNG?

TÌM MÃI CHẲNG THẤY CẬU CHỦ CHAIEN CỦA MÀY ĐÂU CẢ?...
VỀ NHÀ TAO NGHỈ CHÂN ĐÃ NHÉ!

LOẢNG XOẢNG

THÔI ĐƯỢC RỒI, NÍN ĐI! TA ĐI TÌM LẦN NỮA NÀO...
ĐÔRÊMON CỨU TỚ VỚI!!!

TRỜI ĐẤT, CON ĐEM THỨC ĂN ĐI ĐÂU ĐẤY?

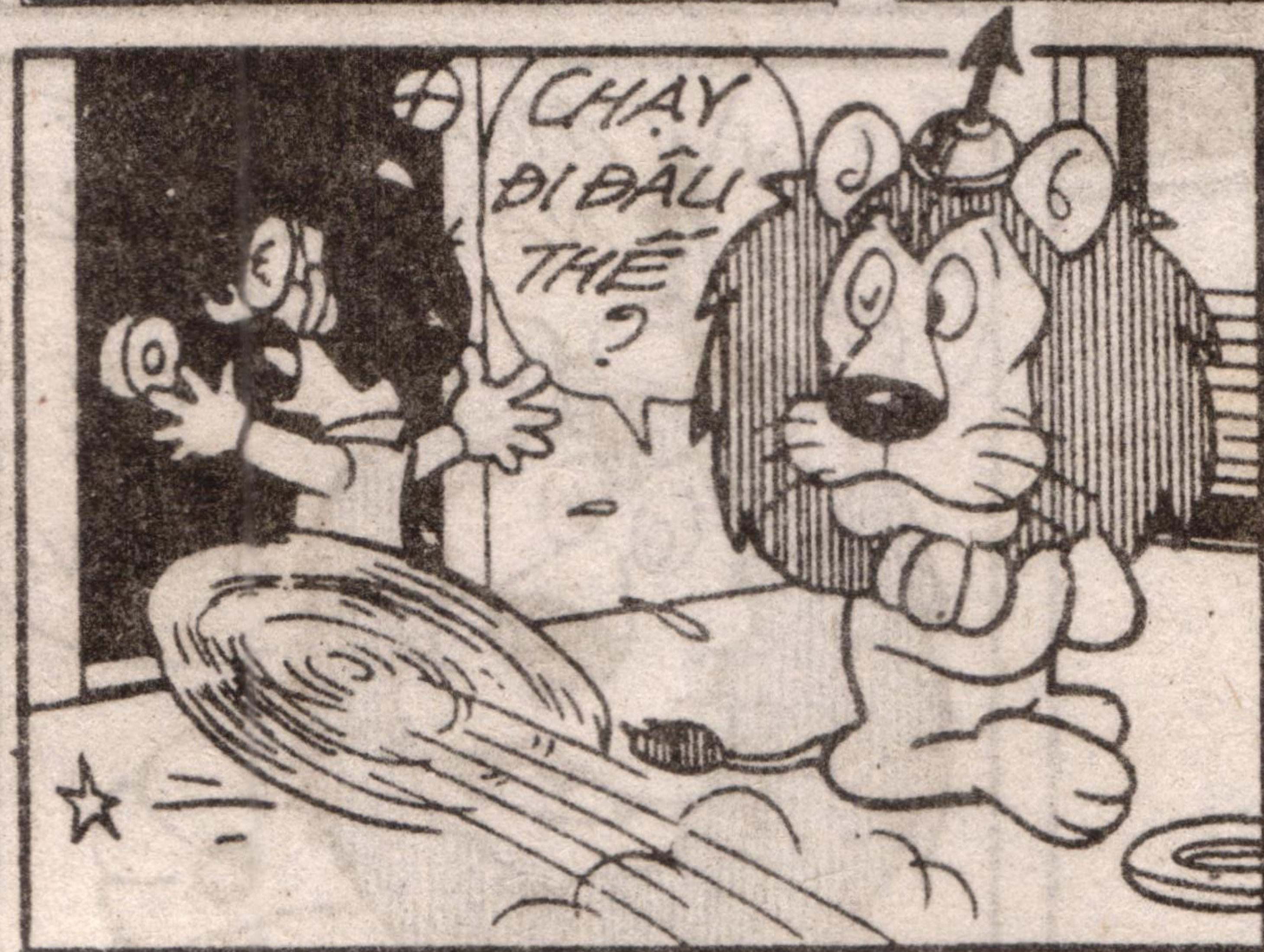

MẸ ĐỪNG CÓ TIẾC...
ĐĨA THỨC ĂN NÀY KHÔNG QUÍ BẰNG MẠNG SỐNG CỦA MẸ CON MÌNH ĐÂU... HU HU...

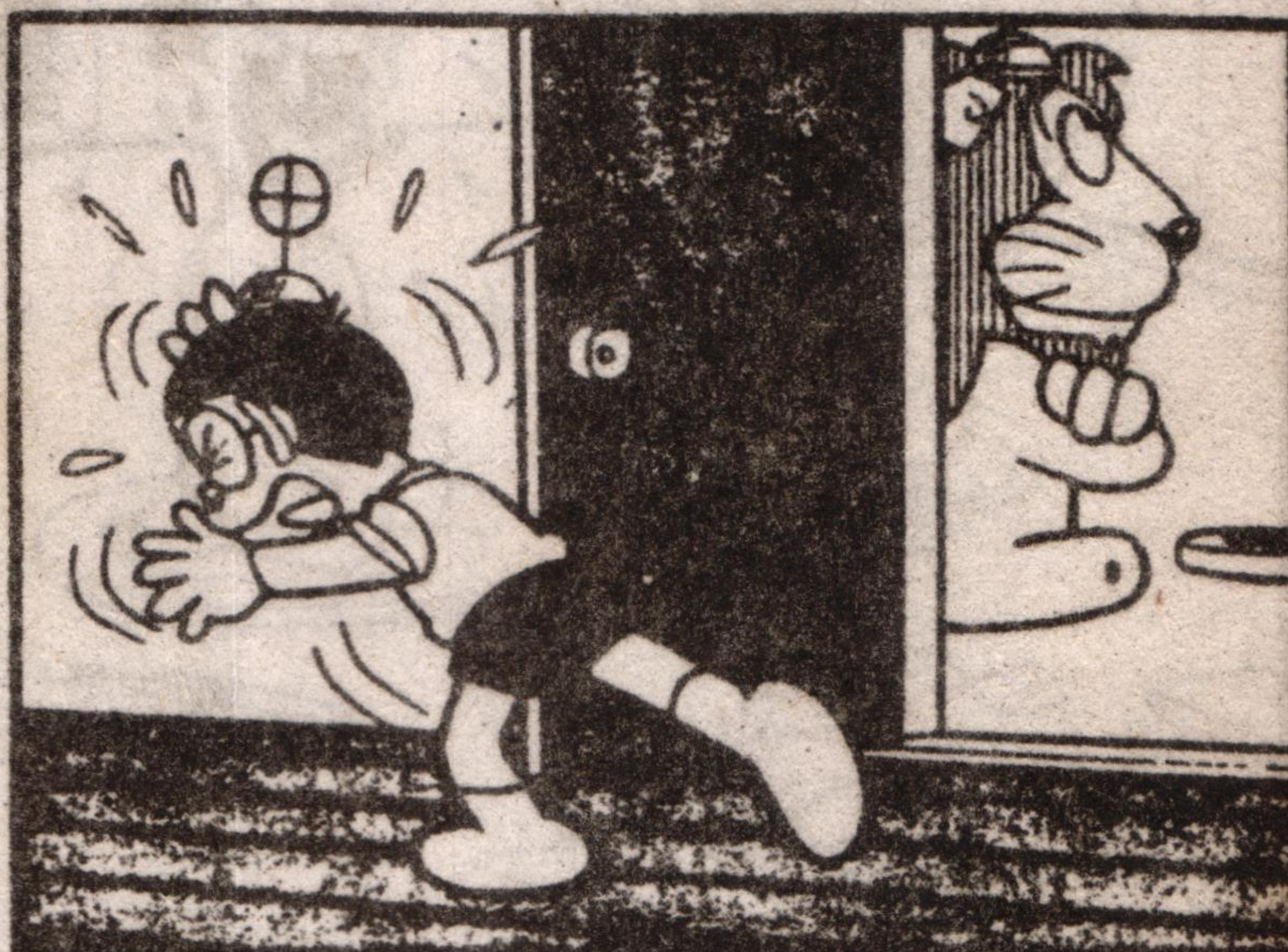

NÀY NHÓC, CẤM NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC TIẾT LỘ TUNG TÍCH CỦA TA, NGHE CHƯA

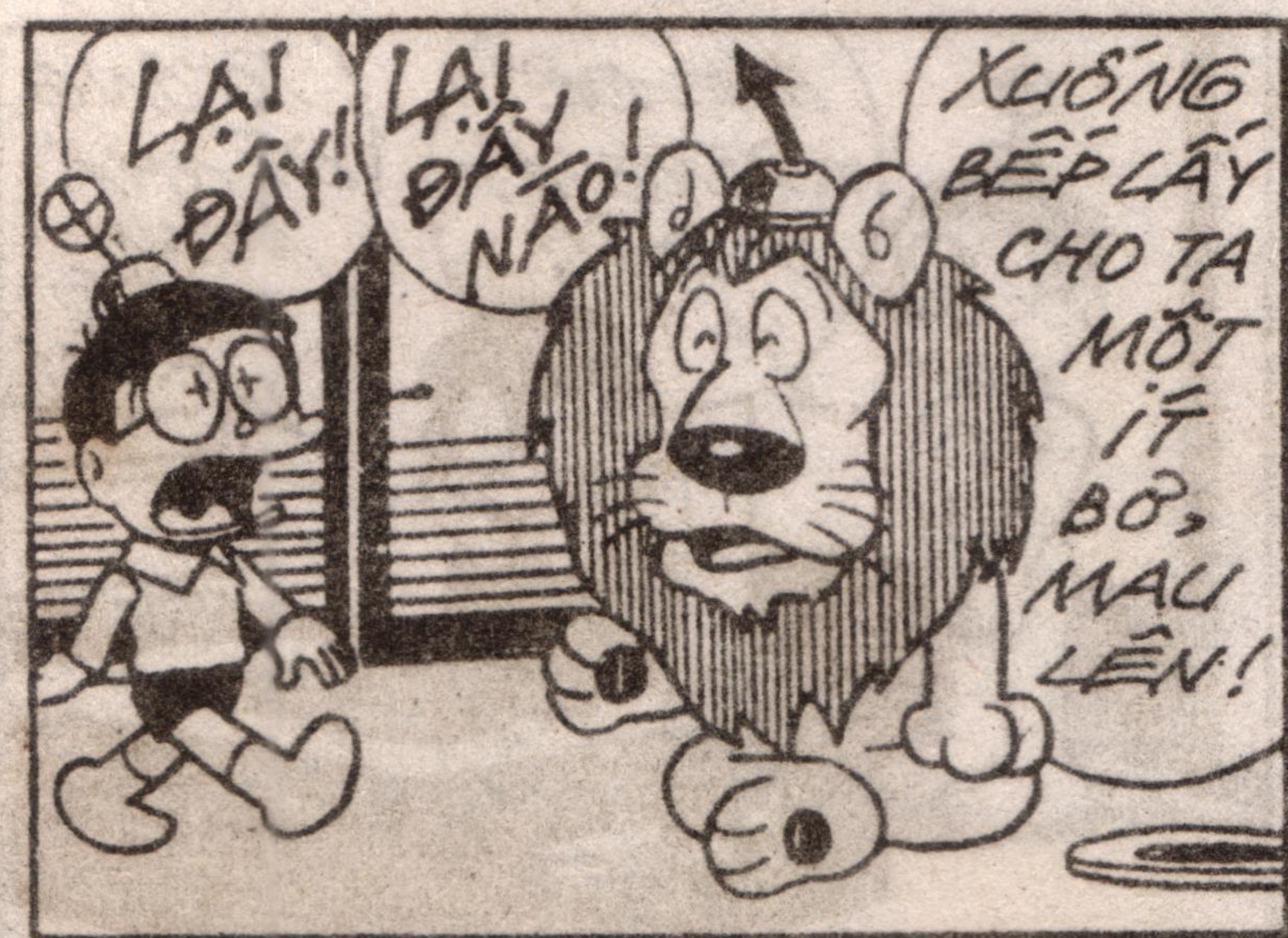

NGÀI NO RỒI PHẢI KHÔNG Ạ?

HỪ, ĂN CÓ BẤY NHIÊU THÌ THẤM THÁP GÌ?

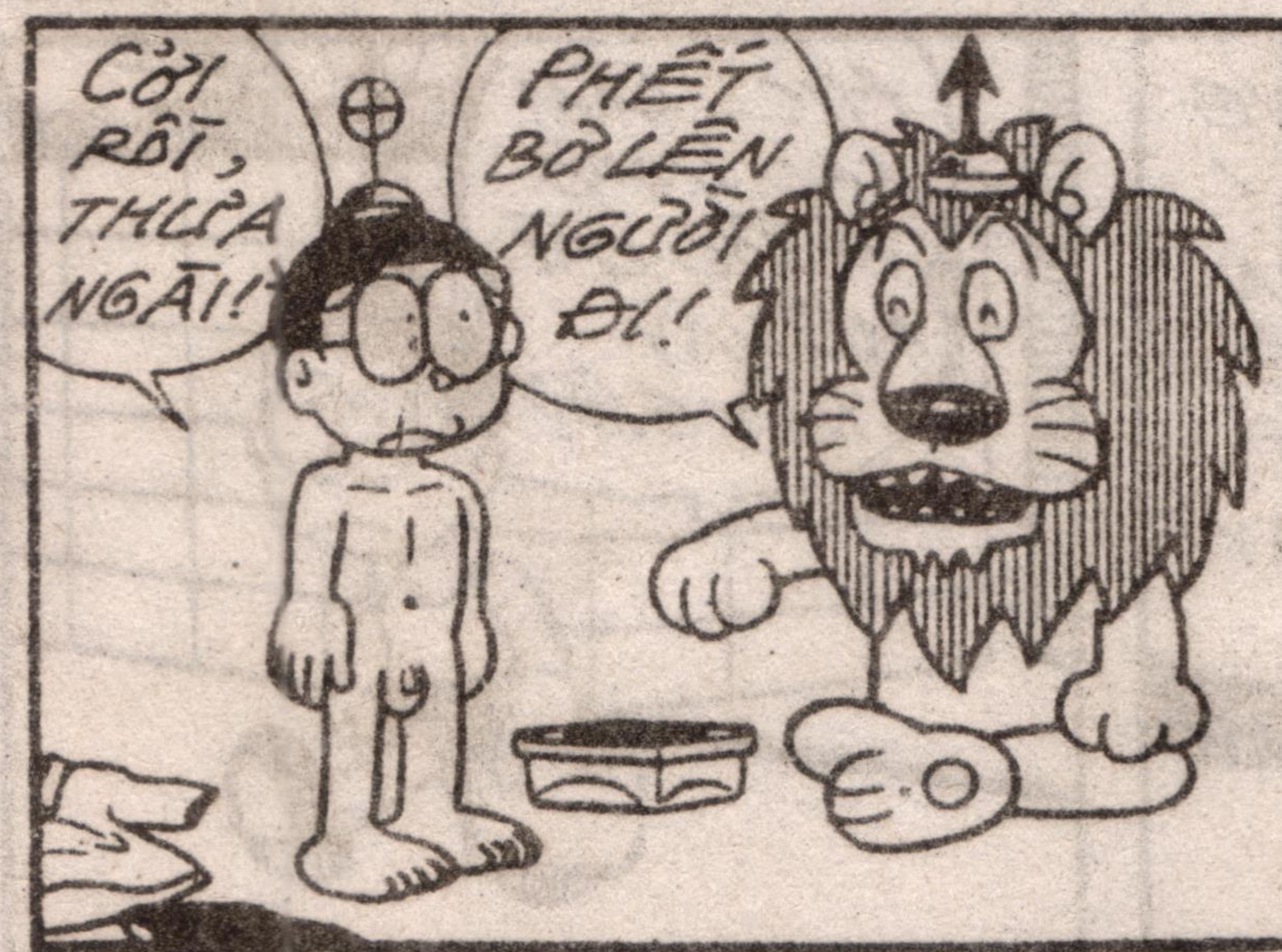

HẾ HẾ... THỊT CHÚ MÀY CHẮC LÀ NGON LẮM ĐẤY!

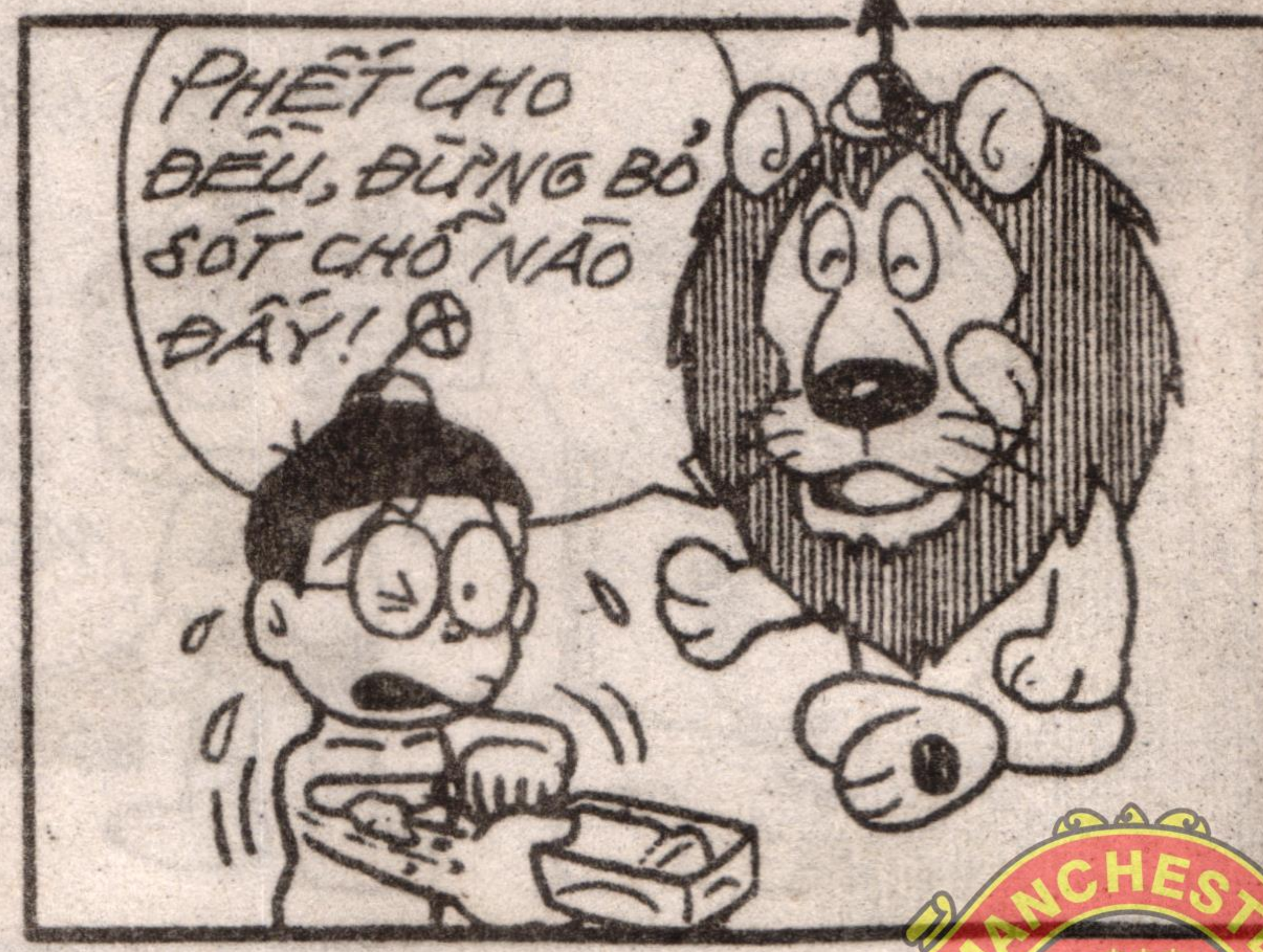

CHẠY ĐI ĐÂU THẾ?

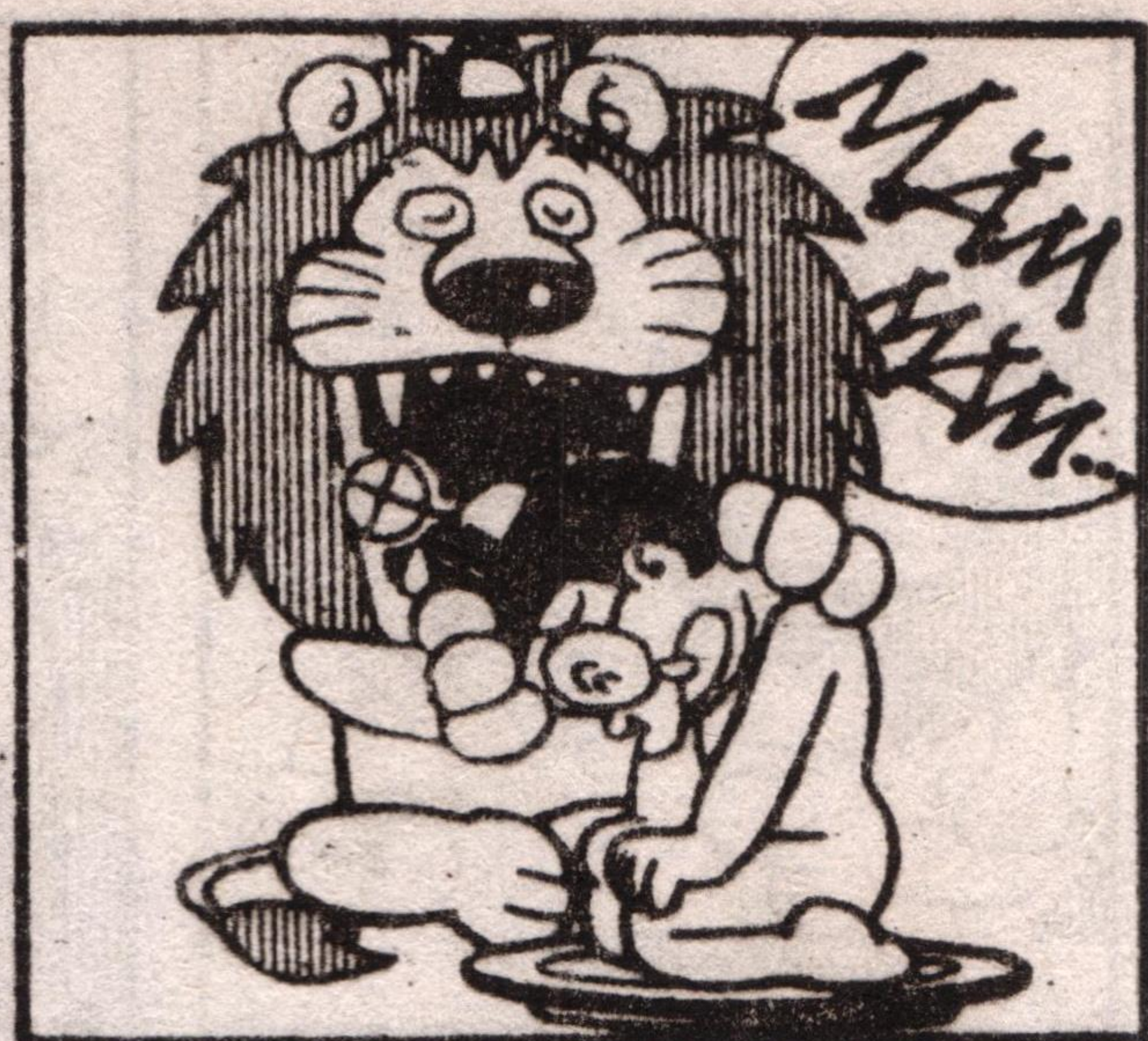

LẠI ĐÂY!
LẠI ĐÂY NÀO!
XUỐNG BẾP LẤY CHO TA MỘT ÍT BƠ, MAU LÊN!

BƠ ĐÂY, THƯA NGÀI!
TỐT LẮM, CỞI QUẦN ÁO RA!

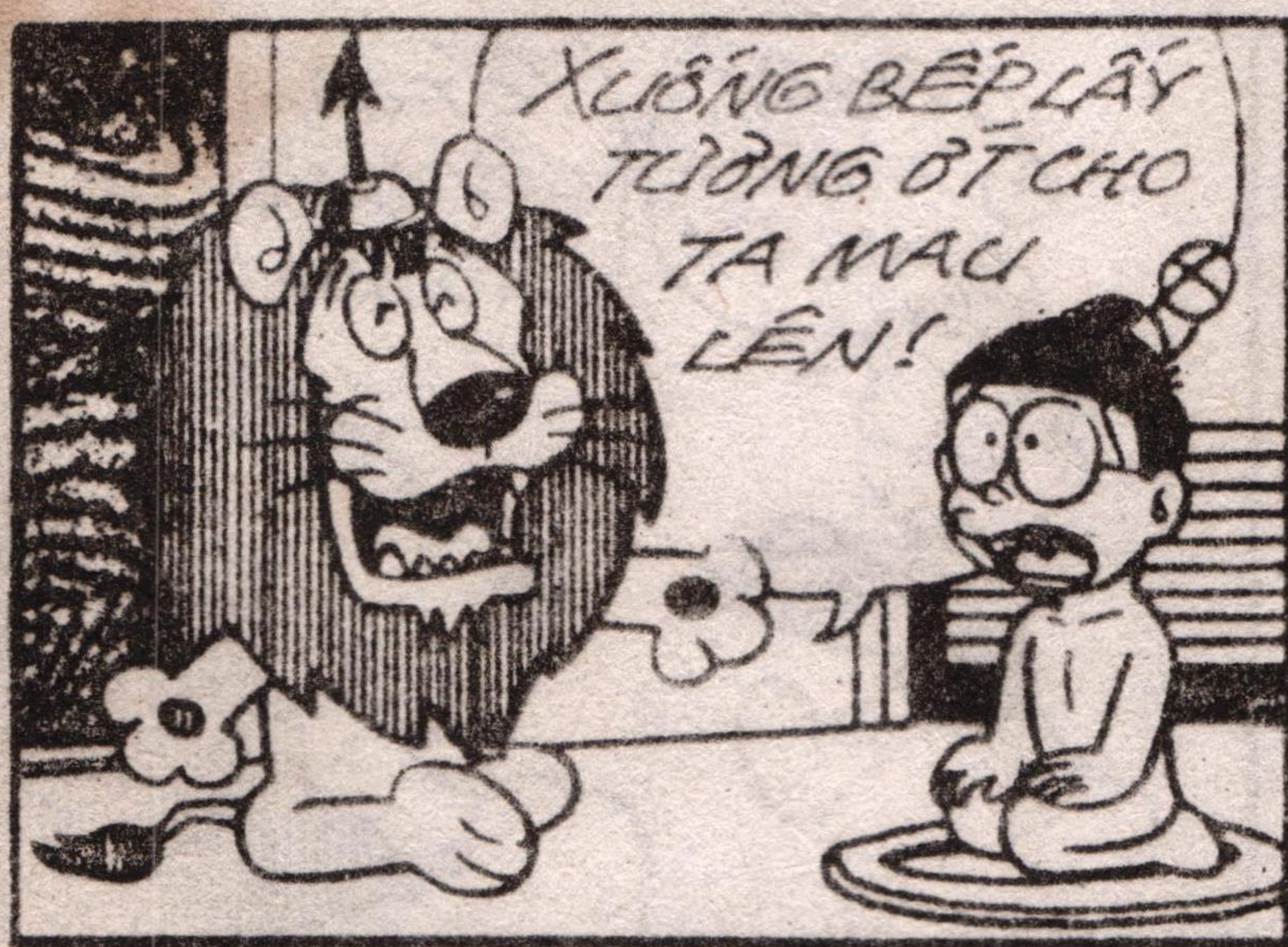

CỞI RỒI, THƯA NGÀI!
PHẾT BƠ LÊN NGƯỜI ĐI!

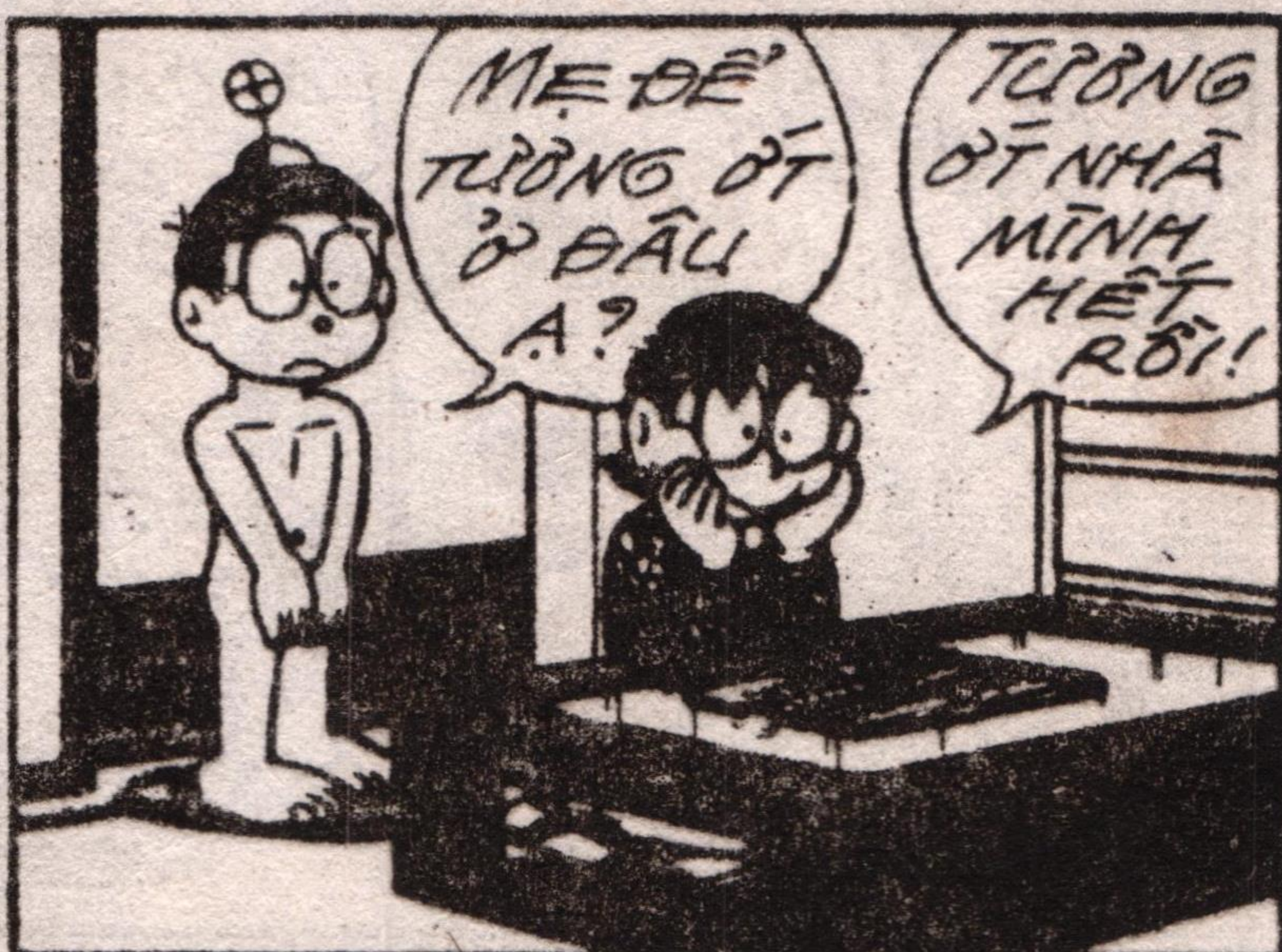

PHẾT CHO ĐỀU, ĐỪNG BỎ SÓT CHỖ NÀO ĐẤY!

TỐT LẮM! MĂM MĂM...
HU HU... ĐÔRÊMON ƠI... CỨU TỚ...

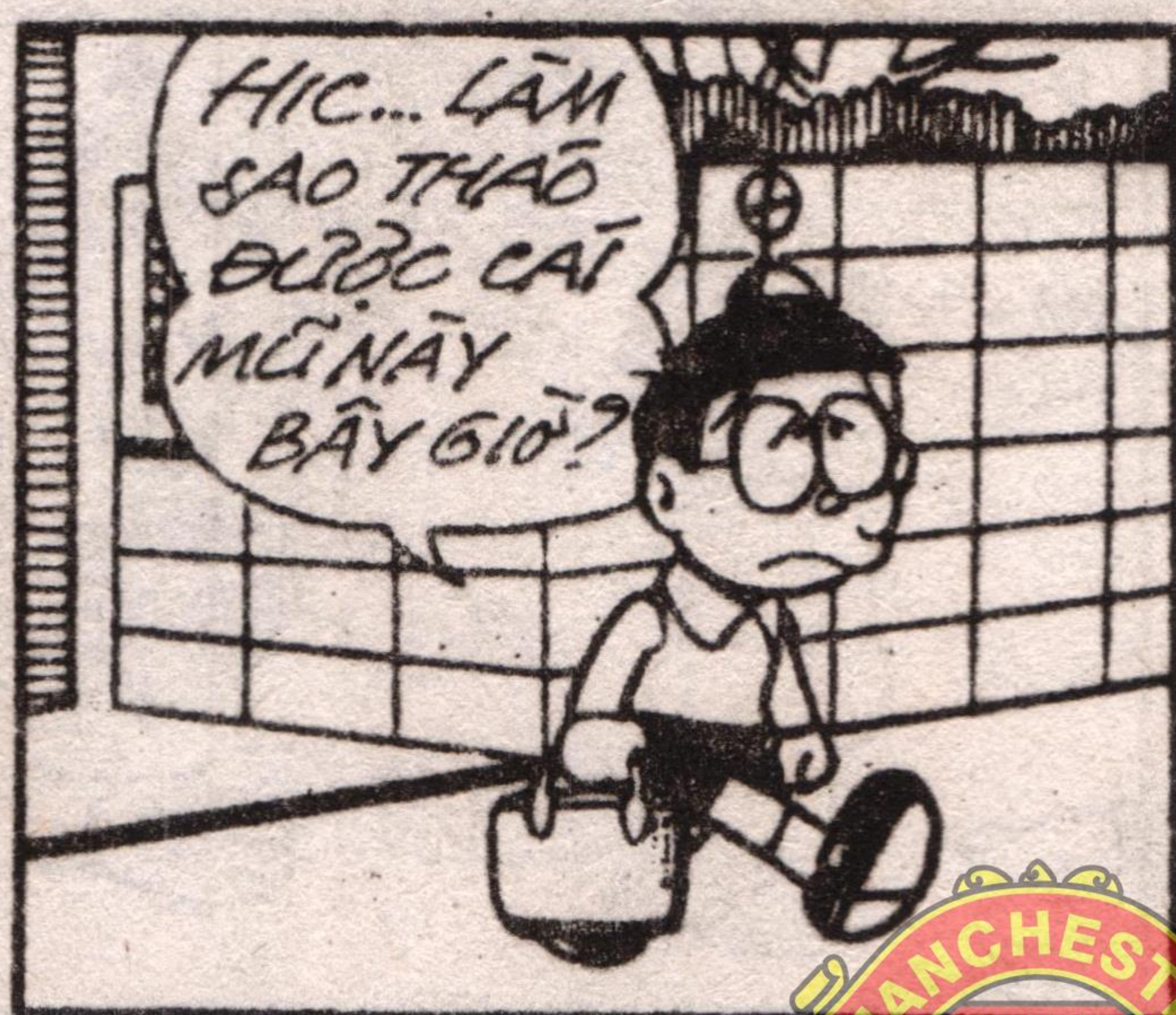

MĂM MĂM...

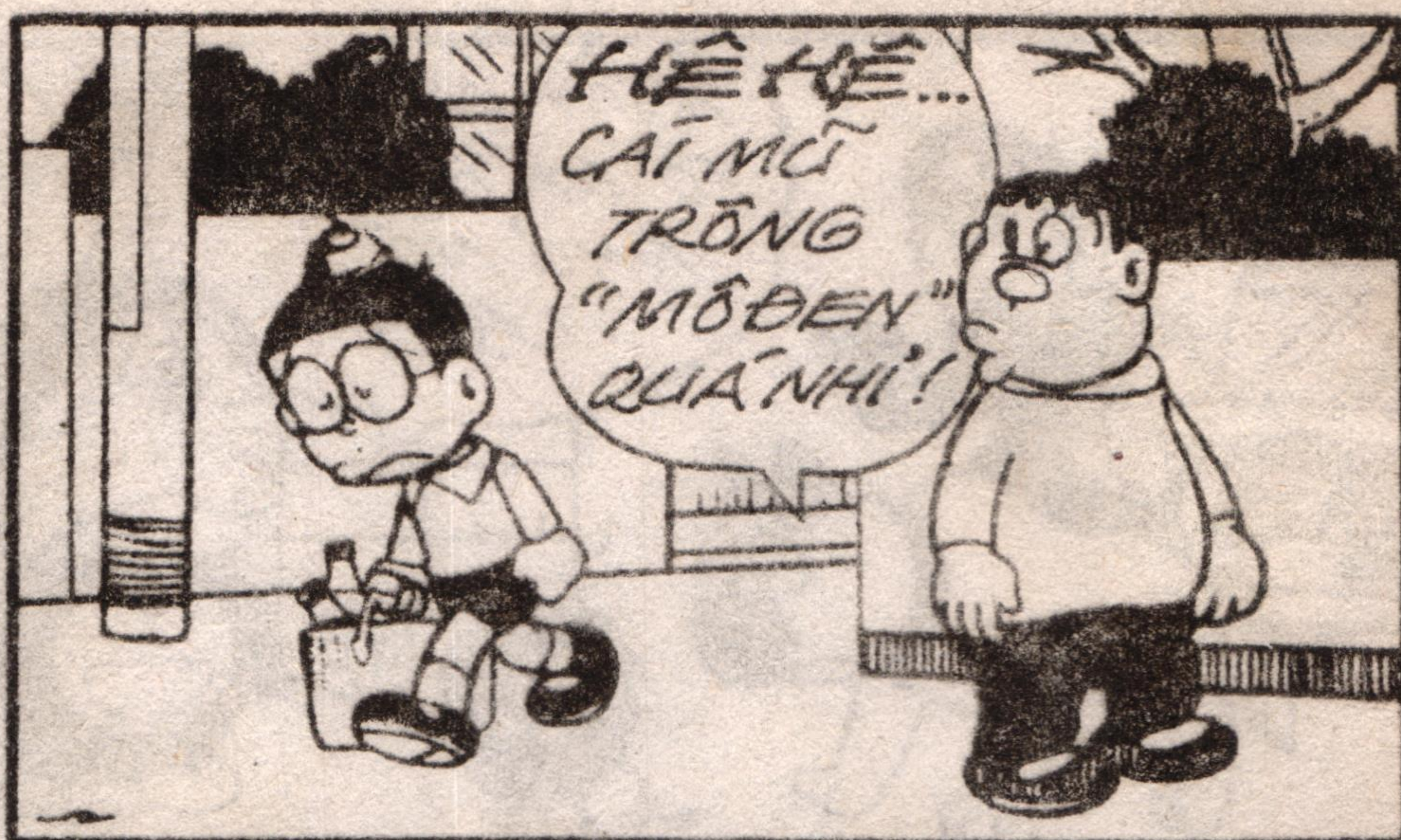

Ê, KHOAN ĐÃ!
MÓN THỊT TÁI NÀY MÀ THIẾU TƯƠNG ỚT THÌ MẤT NGON!

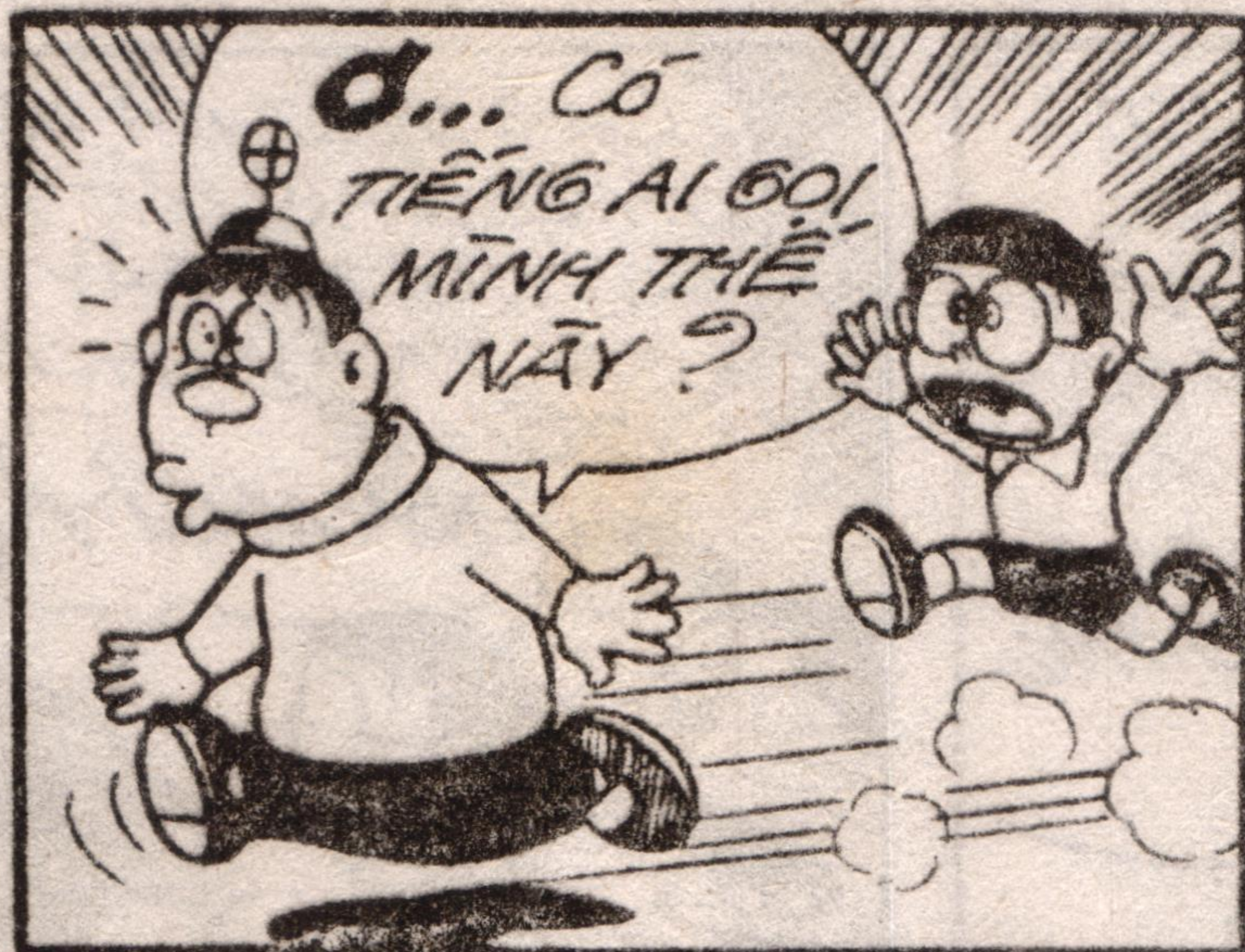
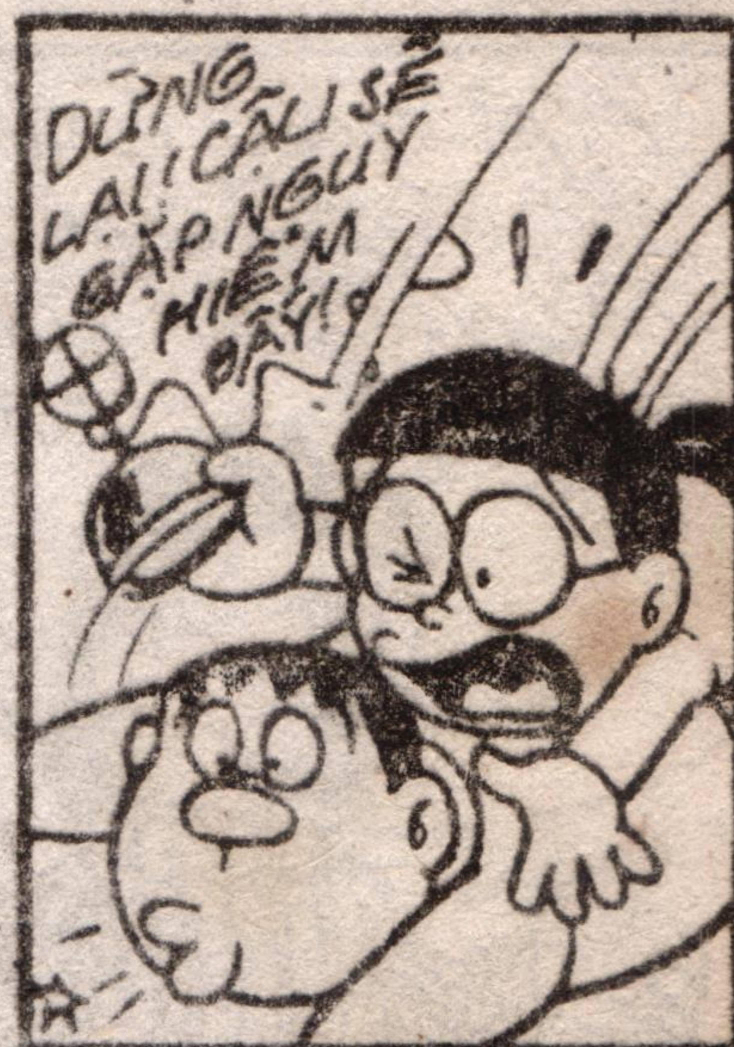
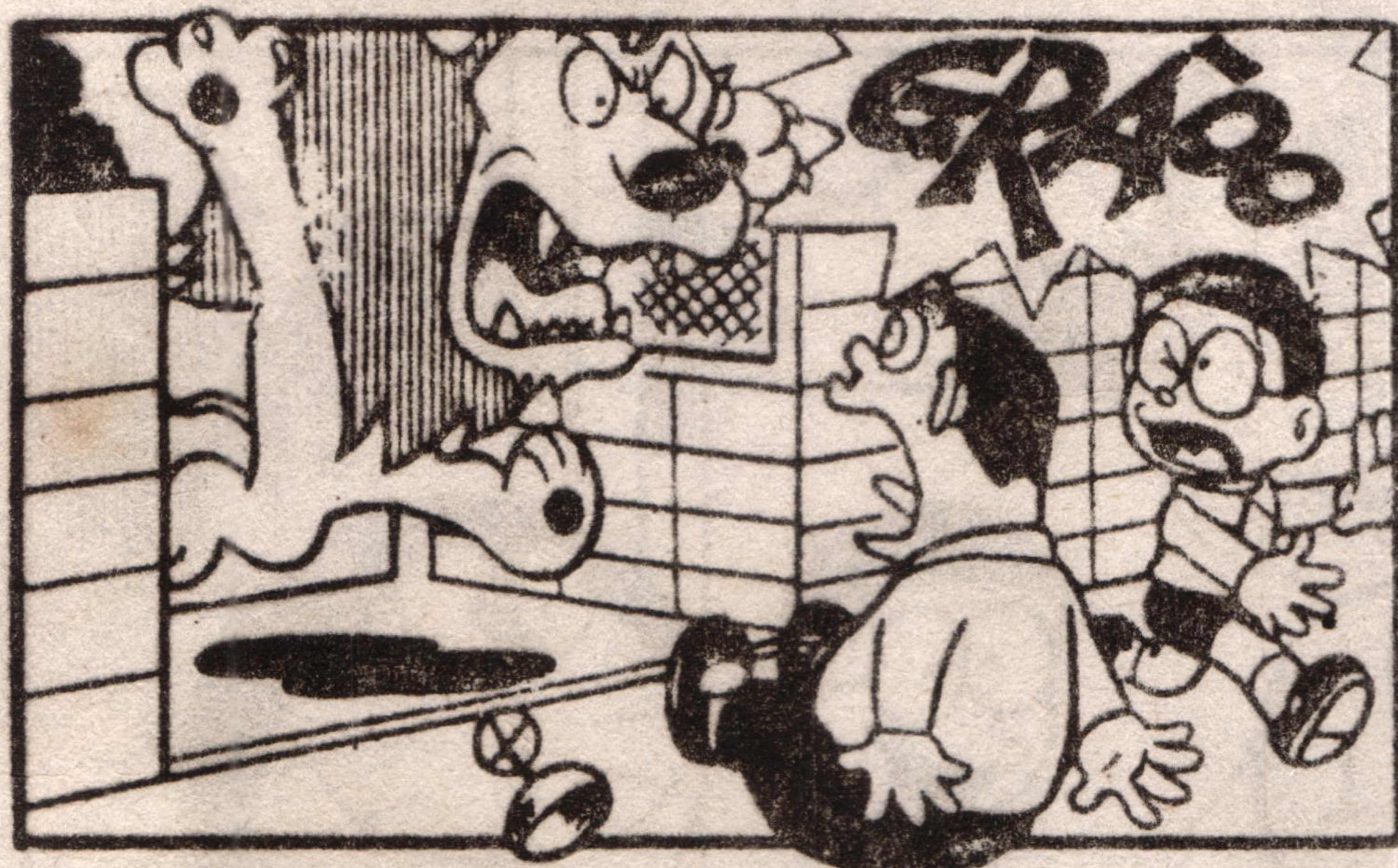
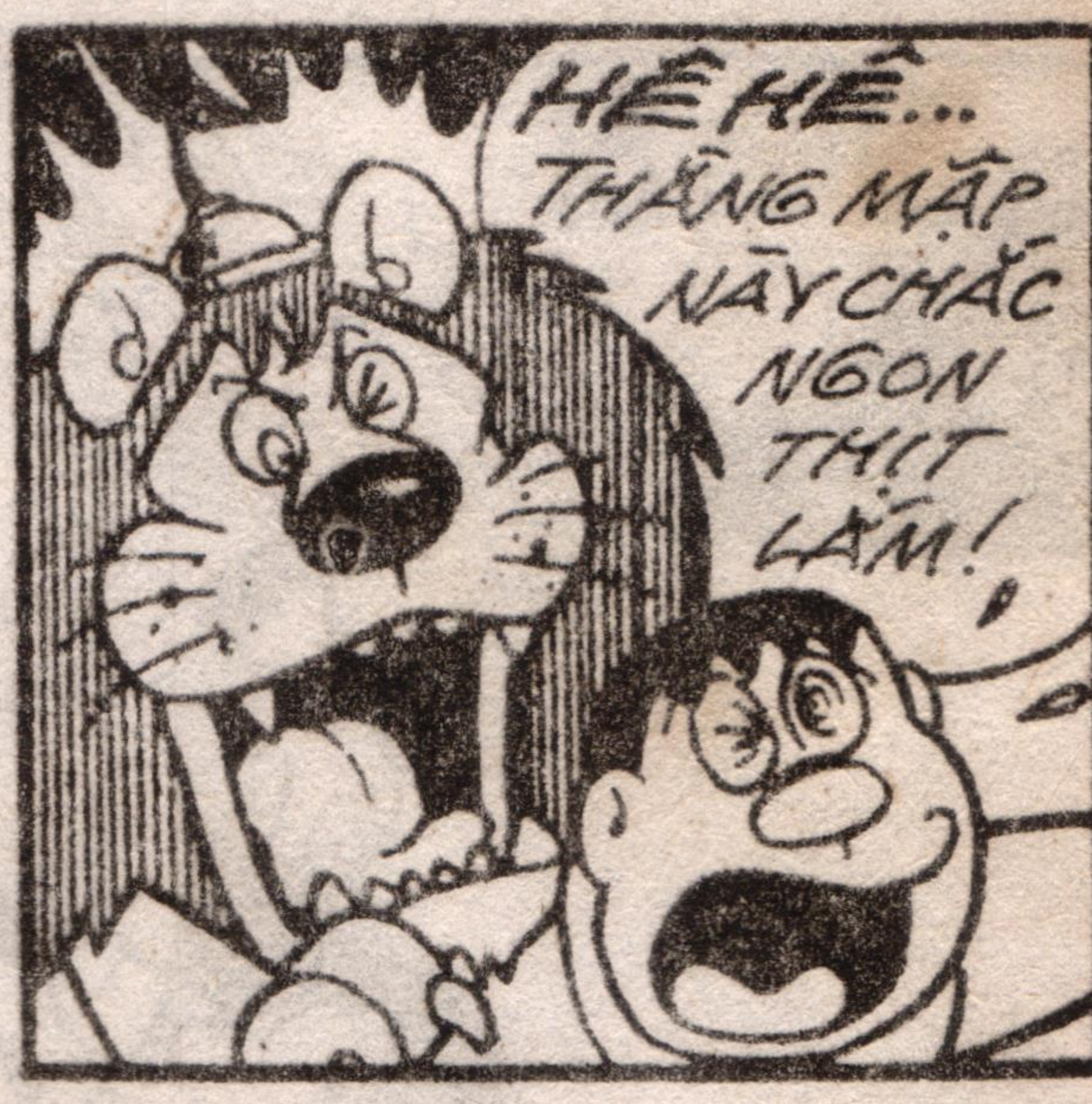
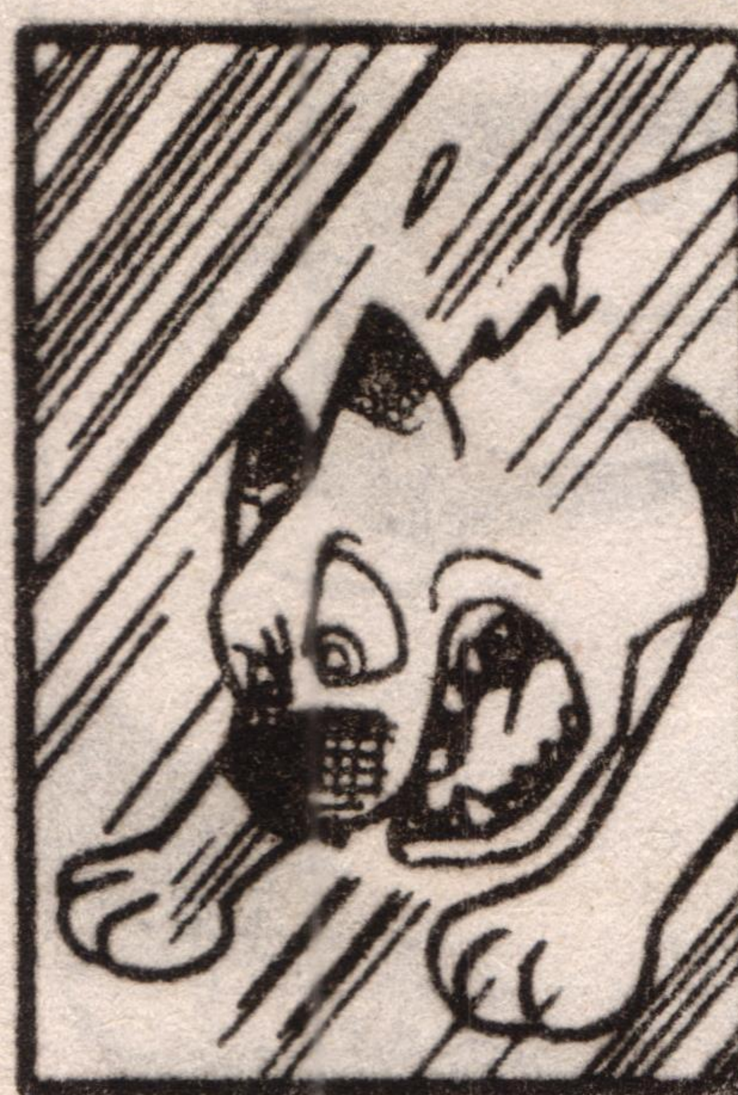
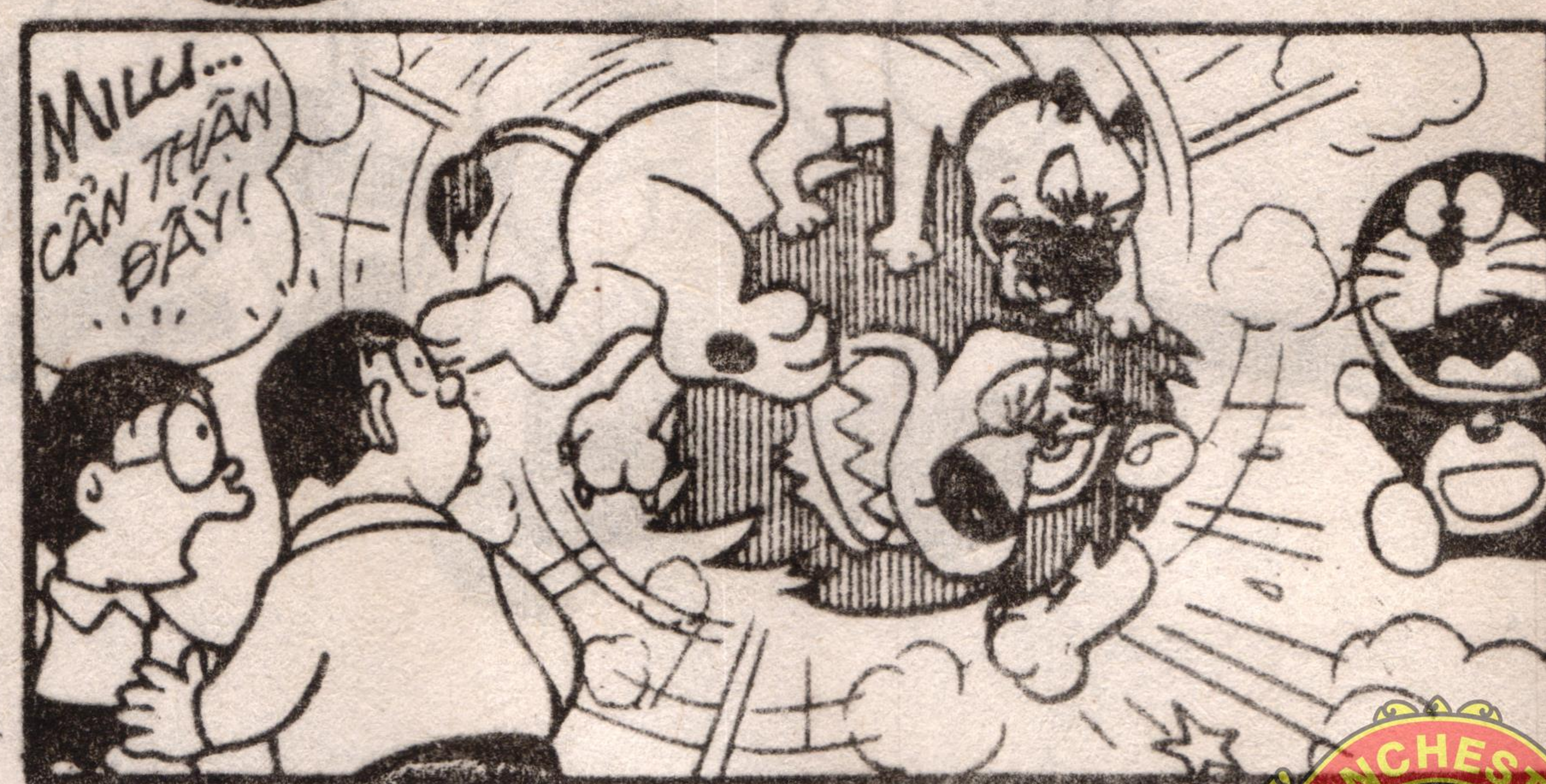

XUỐNG BẾP LẤY TƯƠNG ỚT CHO TA MAU LÊN!

MẸ ĐỂ TƯƠNG ỚT Ở ĐÂU Ạ?
TƯƠNG ỚT NHÀ MÌNH HẾT RỒI!

ĐI MUA RỒI VỀ NGAY, CẤM KHÔNG ĐƯỢC LA CÀ ĐẤY!
VÂNG Ạ! CON SẼ VỀ NGAY!

HIC... LÀM SAO THÁO ĐƯỢC CÁI MŨ NÀY BÂY GIỜ?

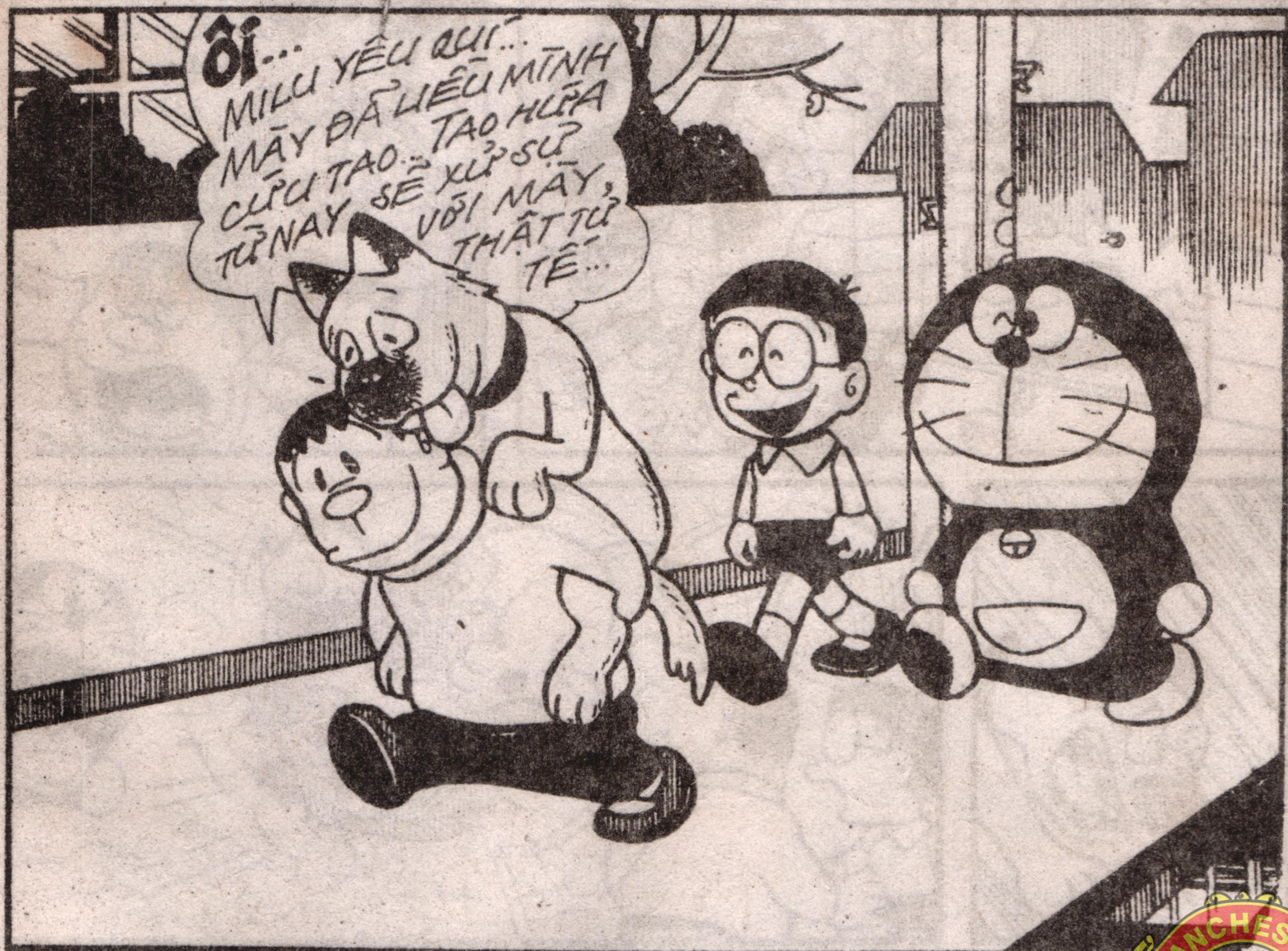

CHÁU LÀM GÌ MÀ MUA TƯỢNG ỚT NHIỀU THẾ?
DẠ, ĐỂ BÔI LÊN NGƯỜI Ạ!

HÊ HÊ... CÁI MŨ TRÔNG "MỐĐEN" QUÁ NHỈ!

CHO TỚ MƯỢN TÍ NÀO!

Ơ... CÓ TIẾNG AI GỌI MÌNH THẾ NÀY?

DỪNG LẠI! CẬU SẼ GẶP NGUY HIỂM ĐẤY!

GRÀOO

HÊ HÊ... THẰNG MẬP NÀY CHẮC NGON THỊT LẮM!

MILU... CẨN THẬN ĐẤY!

MAY QUÁ! TỚ ĐÃ KỊP THU NHỎ NÓ LẠI!
NHƯNG CON SƯ TỬ NÀY Ở ĐÂU RA THẾ NHỈ?

HẾ HẾ... CON SƯ TỬ ẤY LÀ CỦA TÔI... TÔI NUÔI NÓ TỐN KÉM QUÁ NÊN ĐEM VẤT NGOÀI ĐƯỜNG...

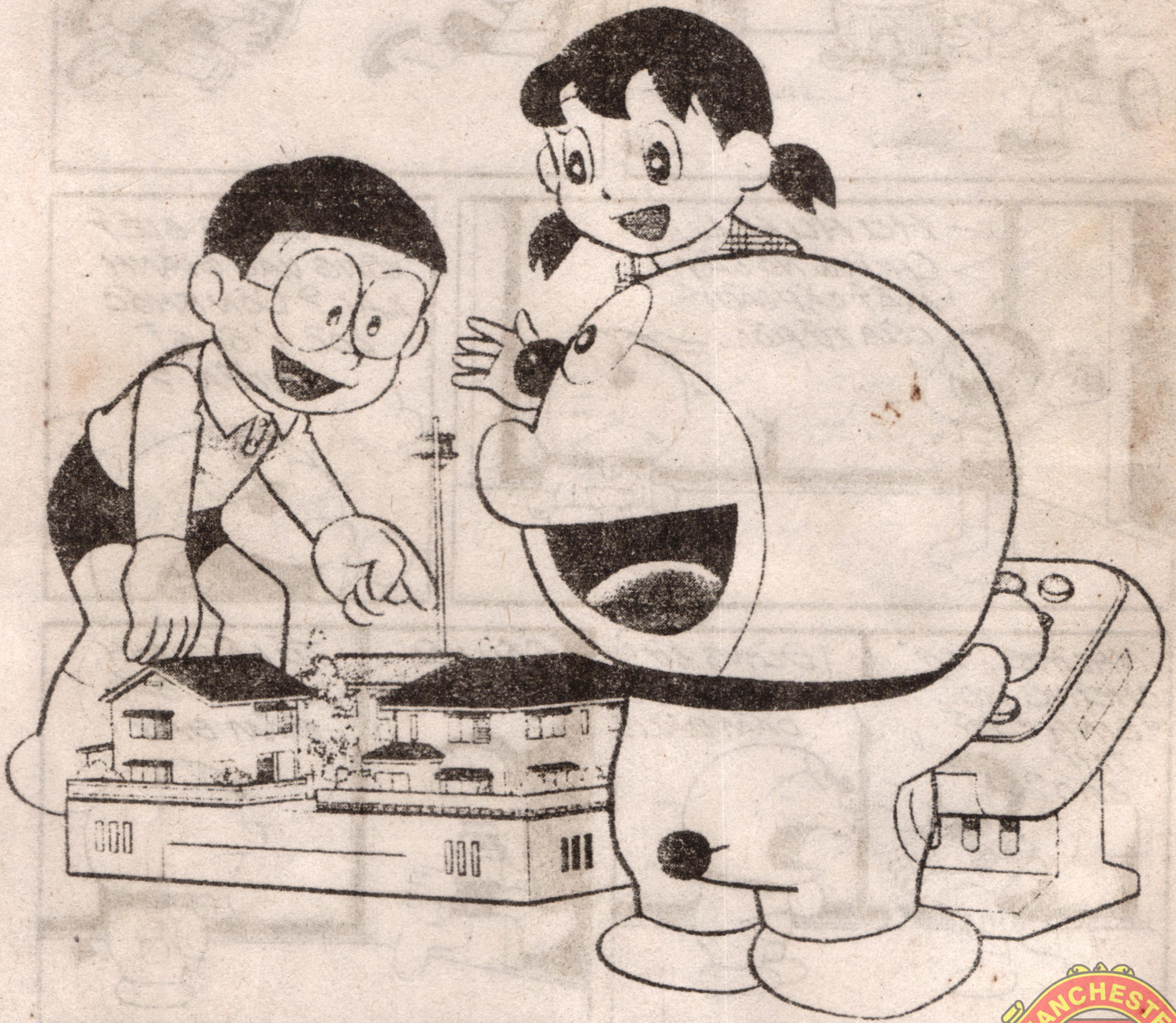

ÔNG THẬT LÀ VÔ TRÁCH NHIỆM! SUÝT TÍ NỮA THÌ CON SƯ TỬ GÂY ÁN MẠNG RỒI THẤY CHƯA? THEO TÔI VỀ ĐỒN MAU!

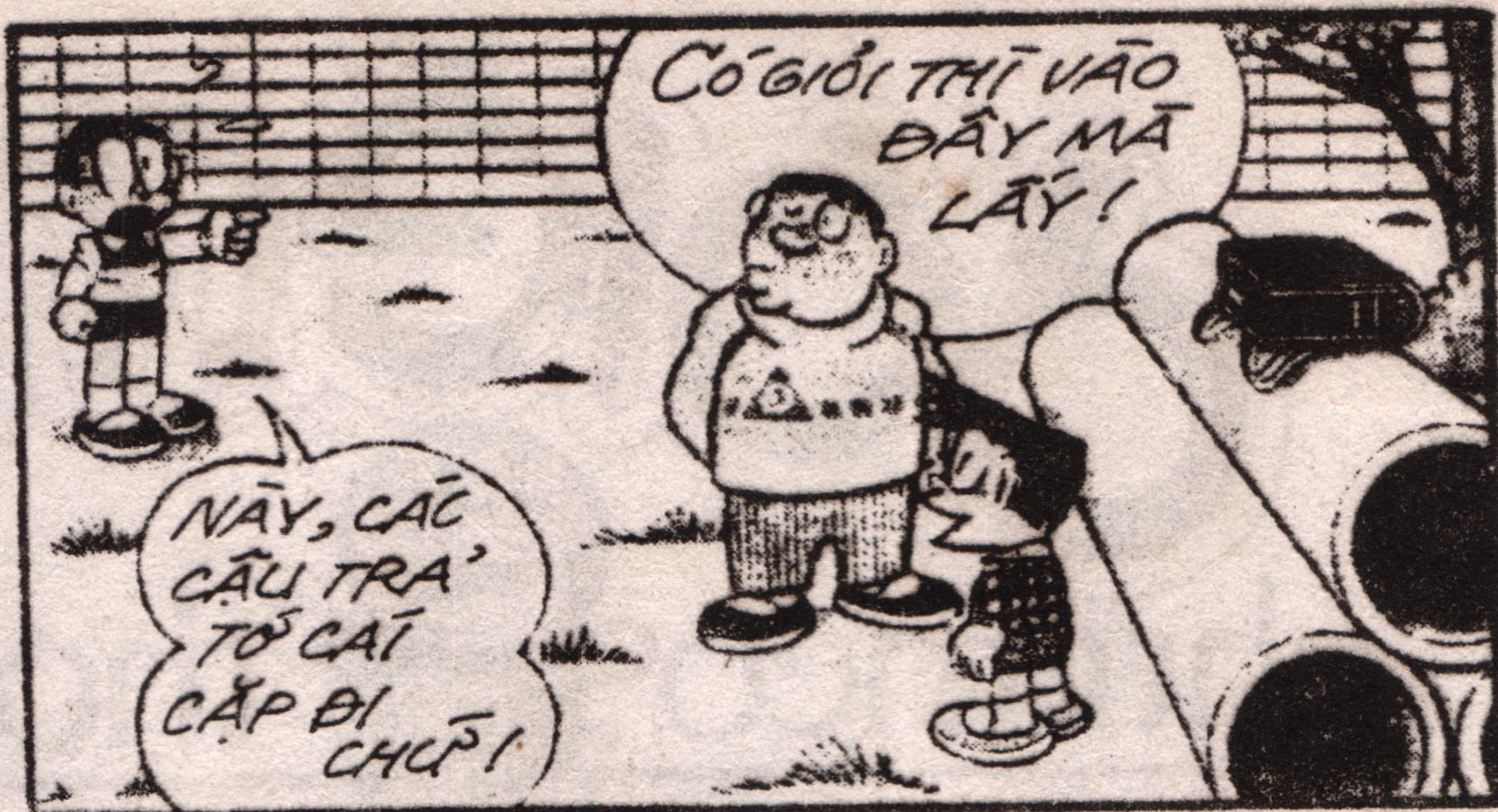
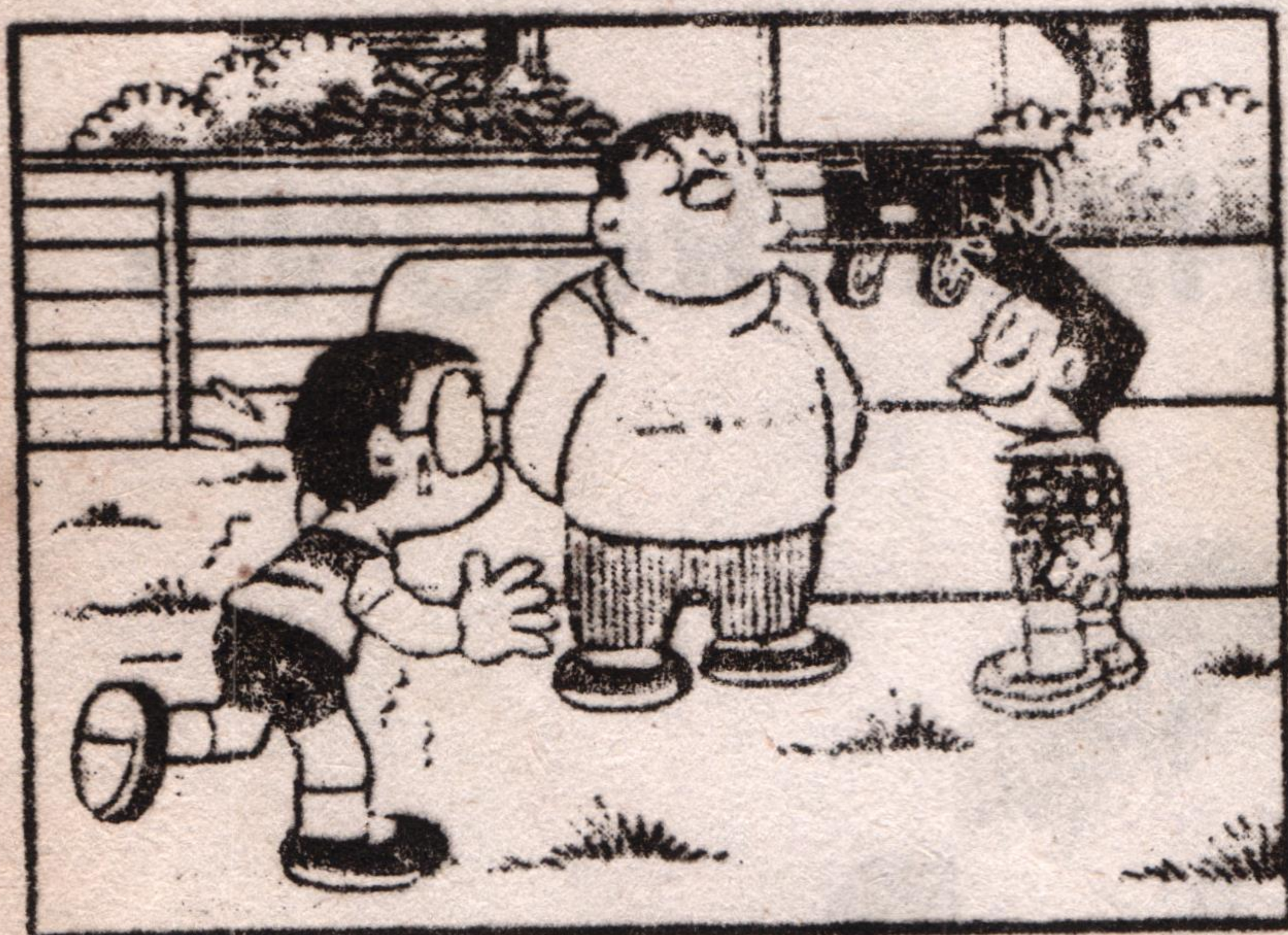
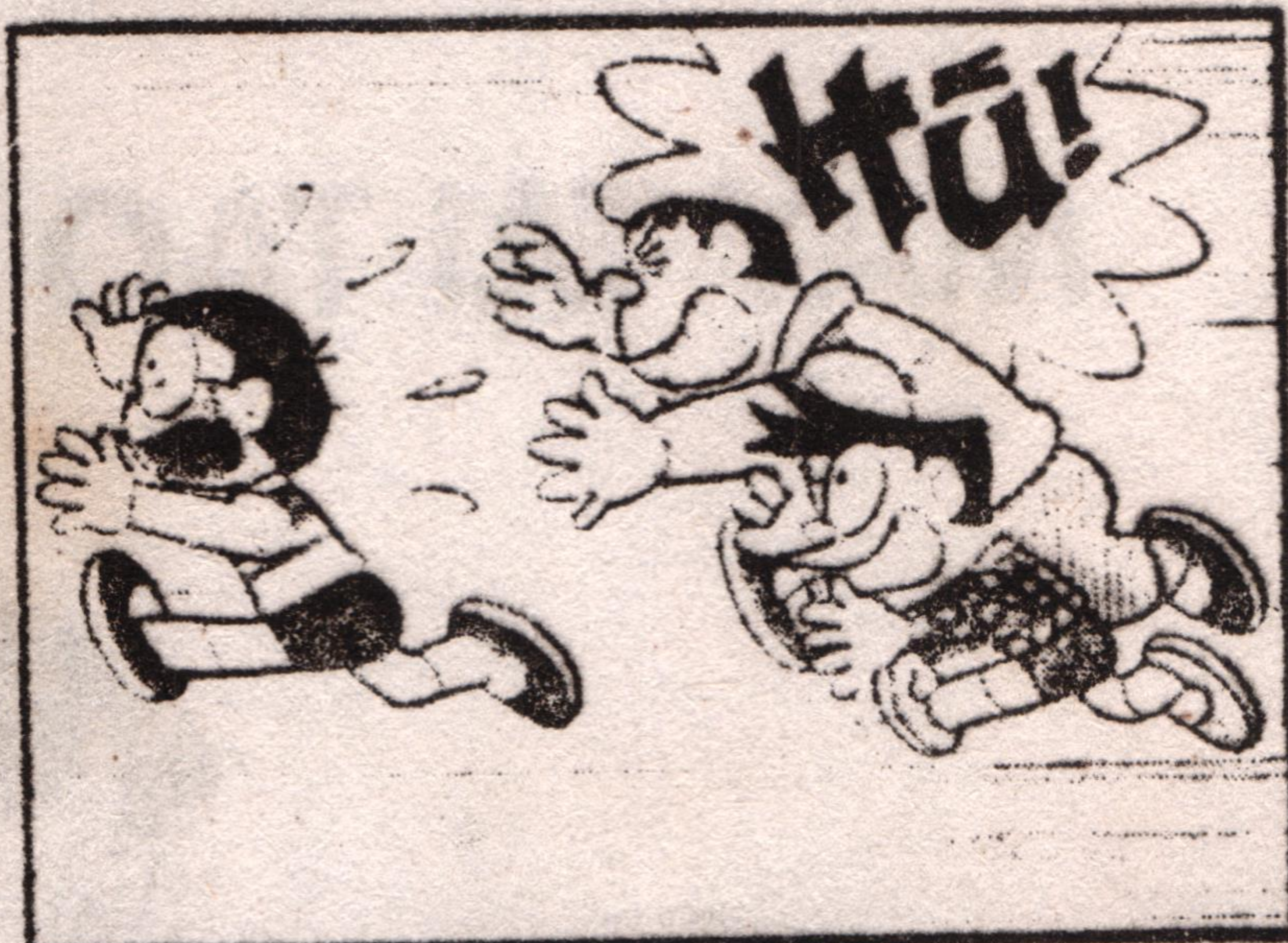

ÔI... MILU YÊU QUÍ... MÀY ĐÃ LIỀU MÌNH CỨU TAO.. TAO HỨA TỪ NAY SẼ XỬ SỰ VỚI MÀY THẬT TỬ TẾ...

đôrêmon

chú mèo thông minh

MÁY TÁI TẠO HIỆN TRƯỜNG

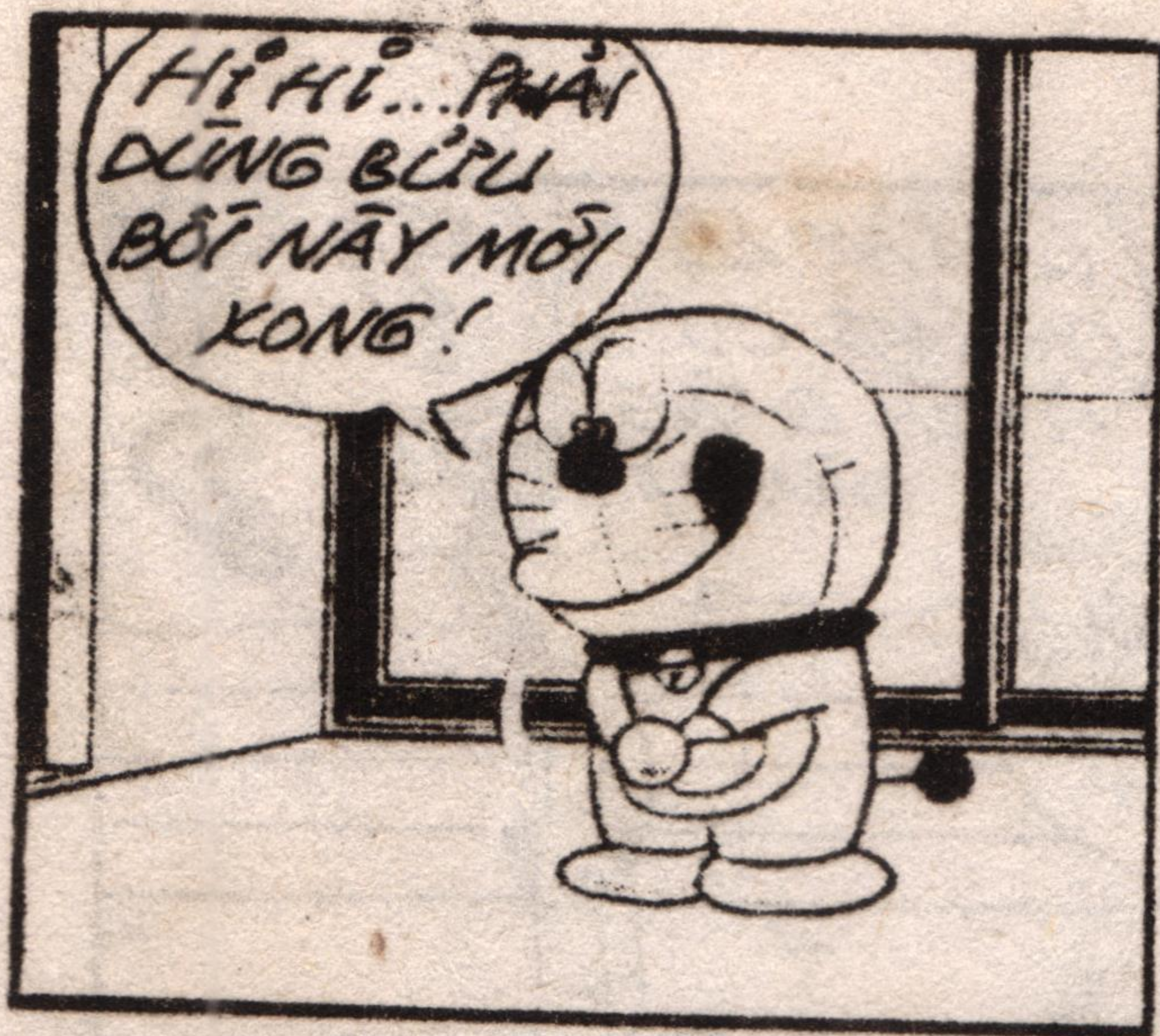
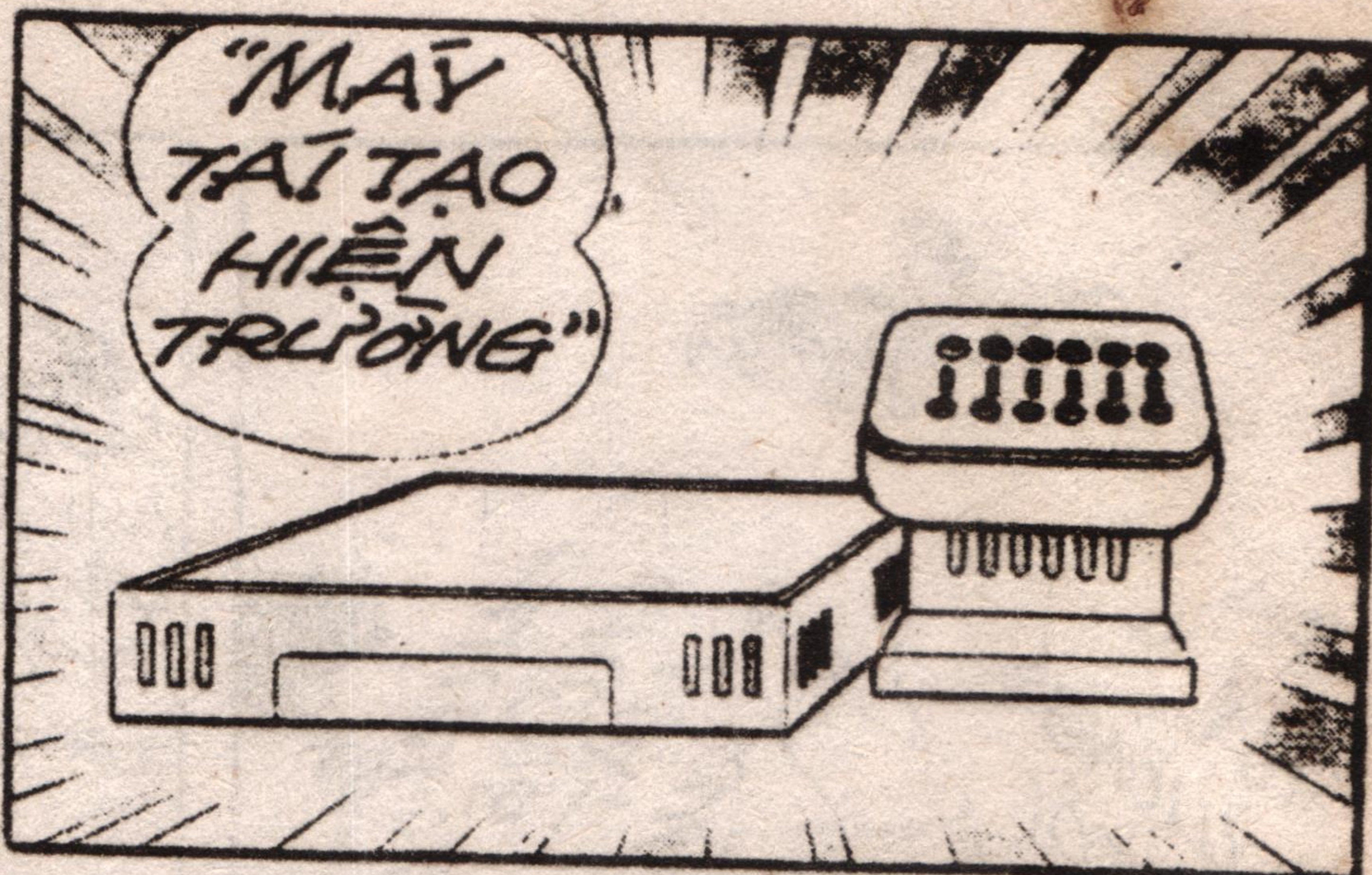
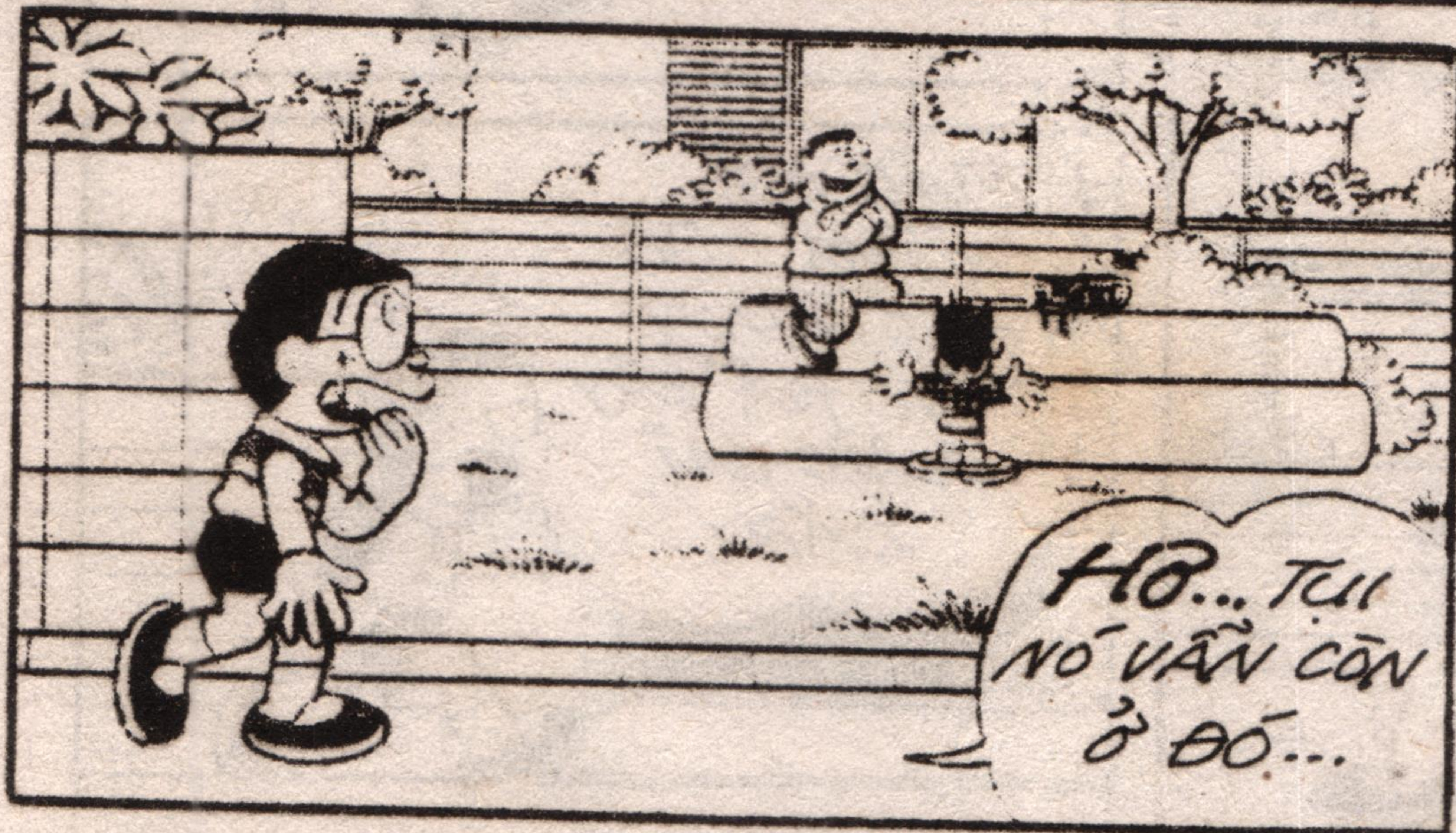

NÀY, CÁC CẬU TRẢ TỚ CÁI CẶP ĐI CHỨ!
CÓ GIỎI THÌ VÀO ĐÂY MÀ LẤY!

HŨ!

HU HU HU... CHÚNG NÓ LẤY MẤT CẶP SÁCH CỦA TỚ RỒI...

SAO KHÔNG BIẾT XÔNG VÀO GIÀNH LẠI? CÒN KHÓC LÓC Ỉ ÔI GÌ NỮA?

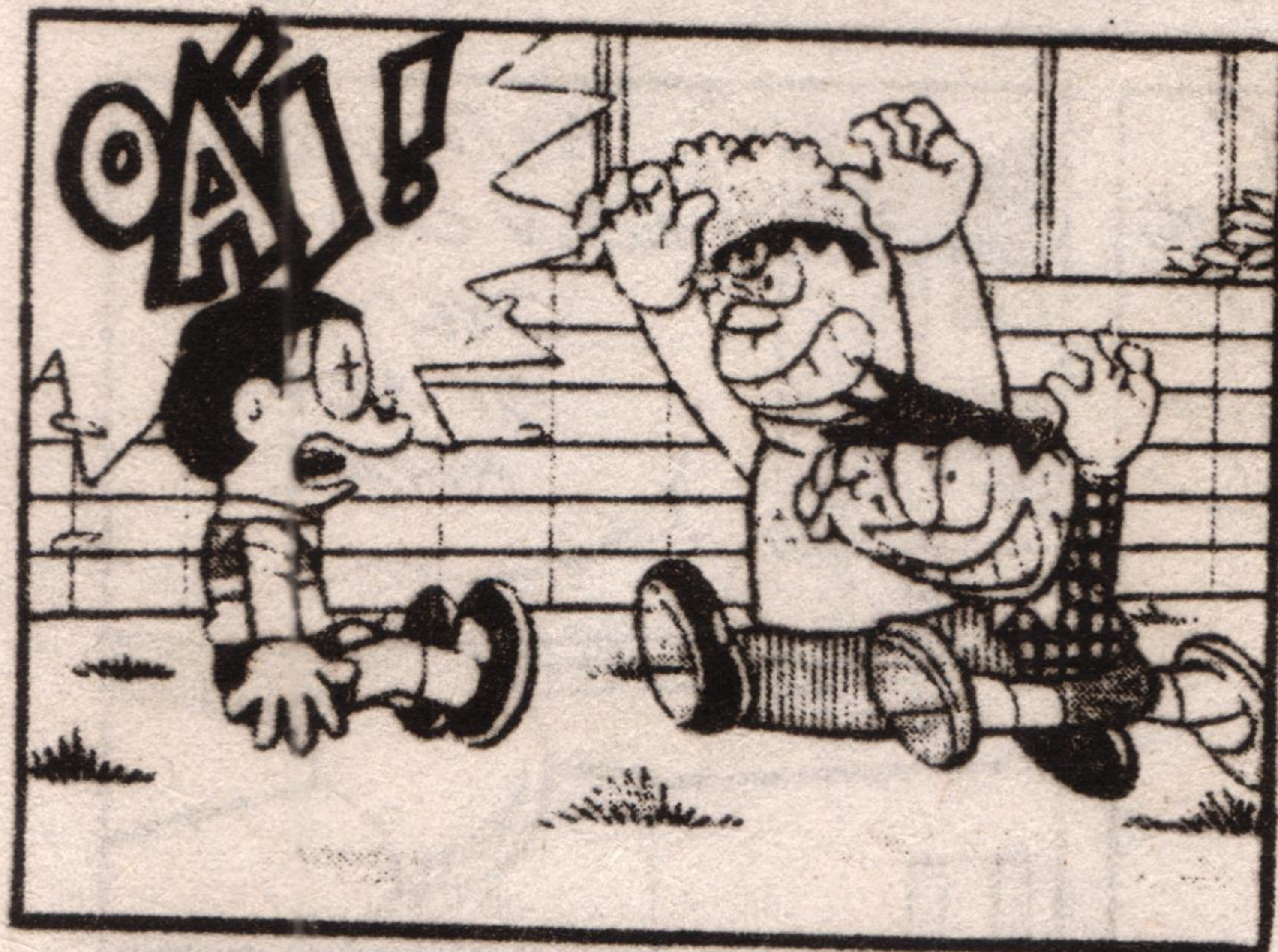
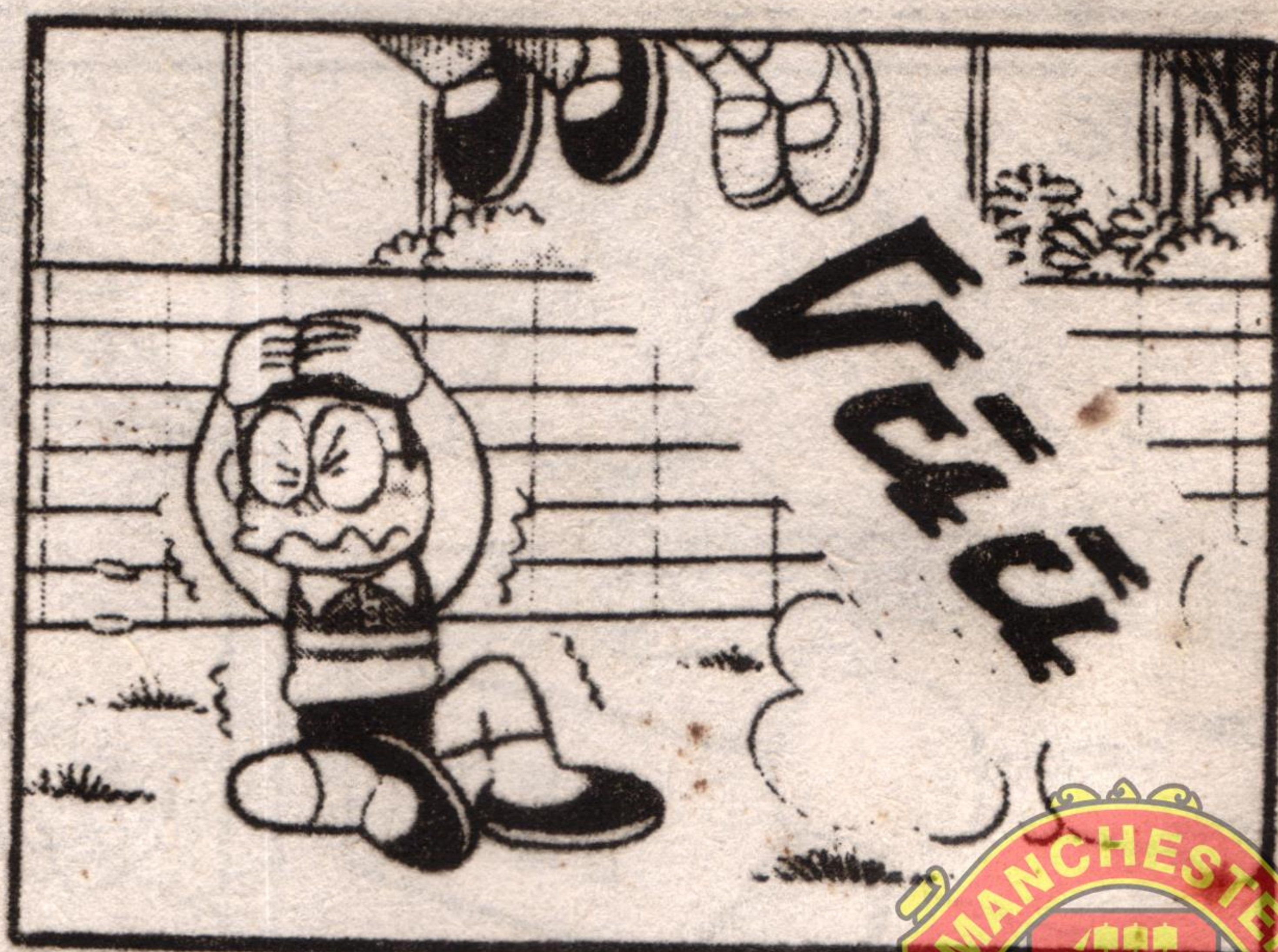
NHƯNG... LỠ CHÚNG NÓ "BỊNH" TỚ THÌ SAO?
ĐỪNG SỢ! CHÚNG KHÔNG DÁM ĐÂU!

CẬU NÓI THẬT CHỨ?
TỚ LẤY DANH DỰ RA BẢO ĐẢM ĐẤY!

Hi hi... phải dùng bửu bối này mới xong!

"Máy tái tạo hiện trường"

Hơ... tụi nó vẫn còn ở đó...

Mình chuồn thôi!

Nhưng mà... Đôrêmon đã bảo đảm rằng tụi nó sẽ không dám đánh mình...

Thế nào? Vẫn chưa sợ à?

OÁI!

VŨ Ũ

THẢ TÔI XUỐNG THẢ TÔI XUỐNG!
HU HU... CHÓNG MẶT QUÁ...

Ơ... SAO CHÚNG BAY BỔNG LÊN ĐƯỢC NHỈ?
CHẲNG LẼ CHÚNG CÓ PHÉP ĐẰNG VÂN?
?
?

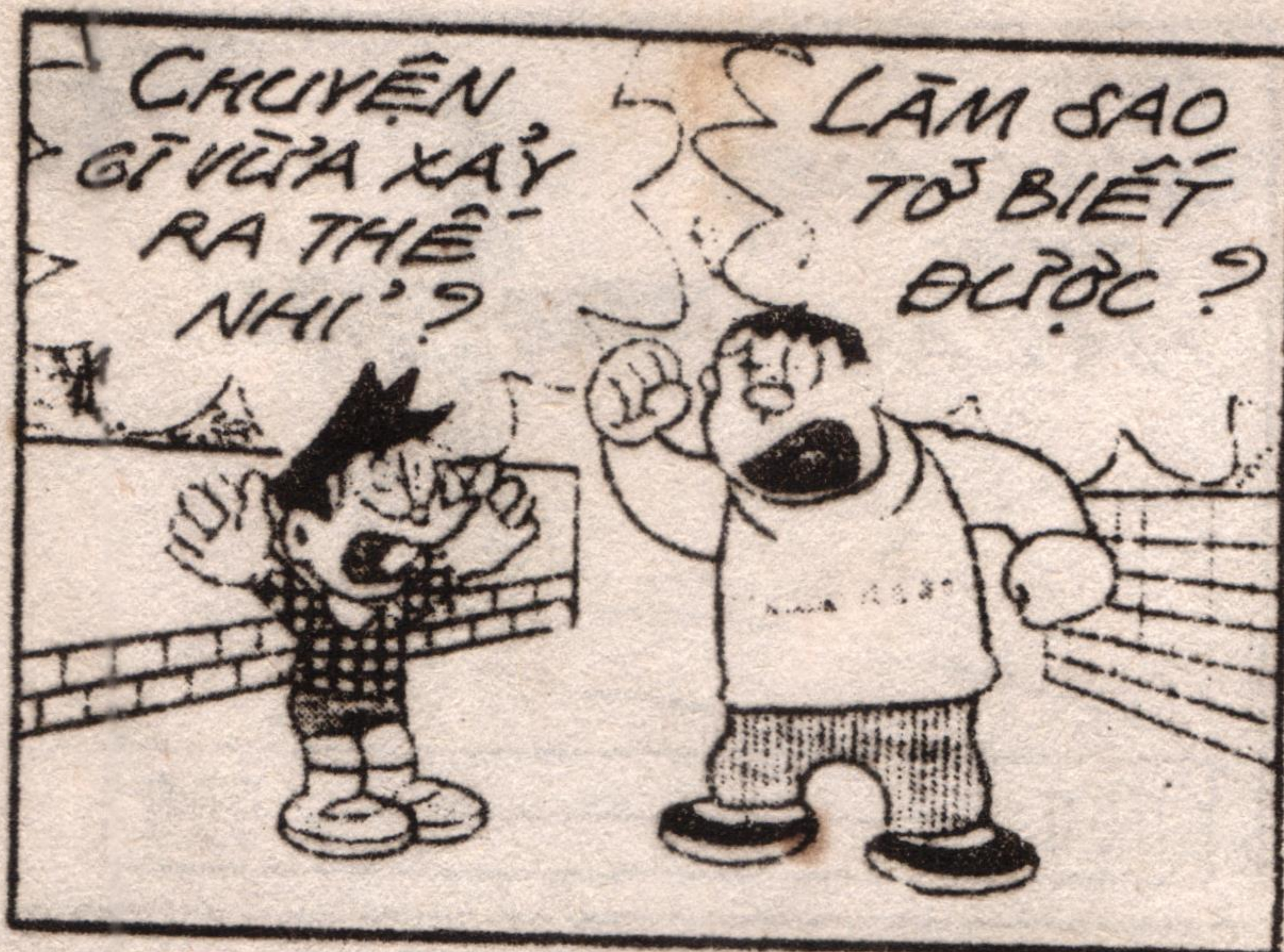

MẶC KỆ CHÚNG! DÙ SAO MÌNH CŨNG ĐÃ LẤY ĐƯỢC CÁI CẶP!

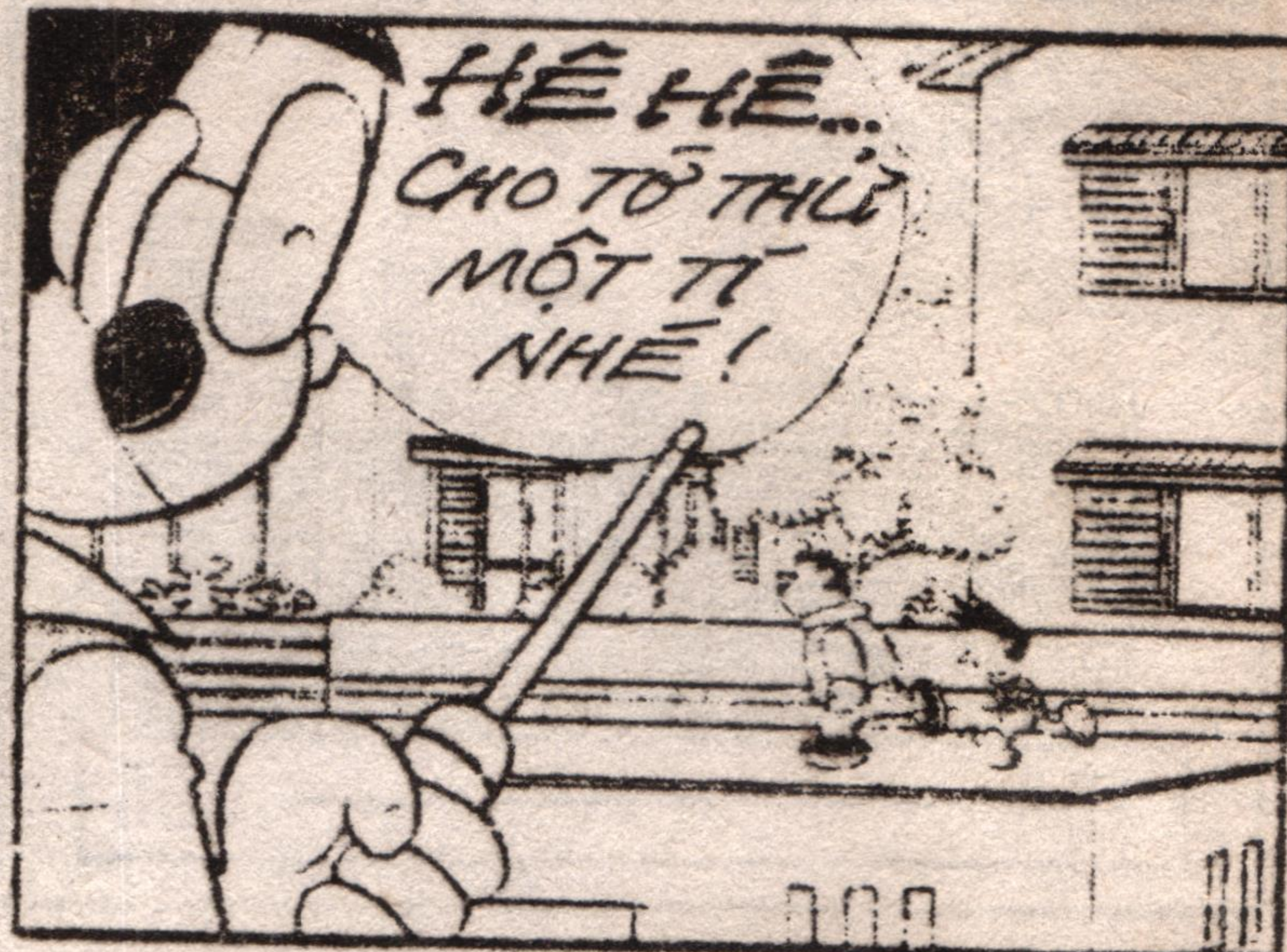

Ê, CÁI GÌ THẾ NÀY?
ĐÂY LÀ MÔ HÌNH KHU VỰC SÂN BÓNG. TỚ DỰNG LẠI ĐƯỢC LÀ NHỜ...
"MÁY TÁI TẠO MÔ HÌNH" NÀY!

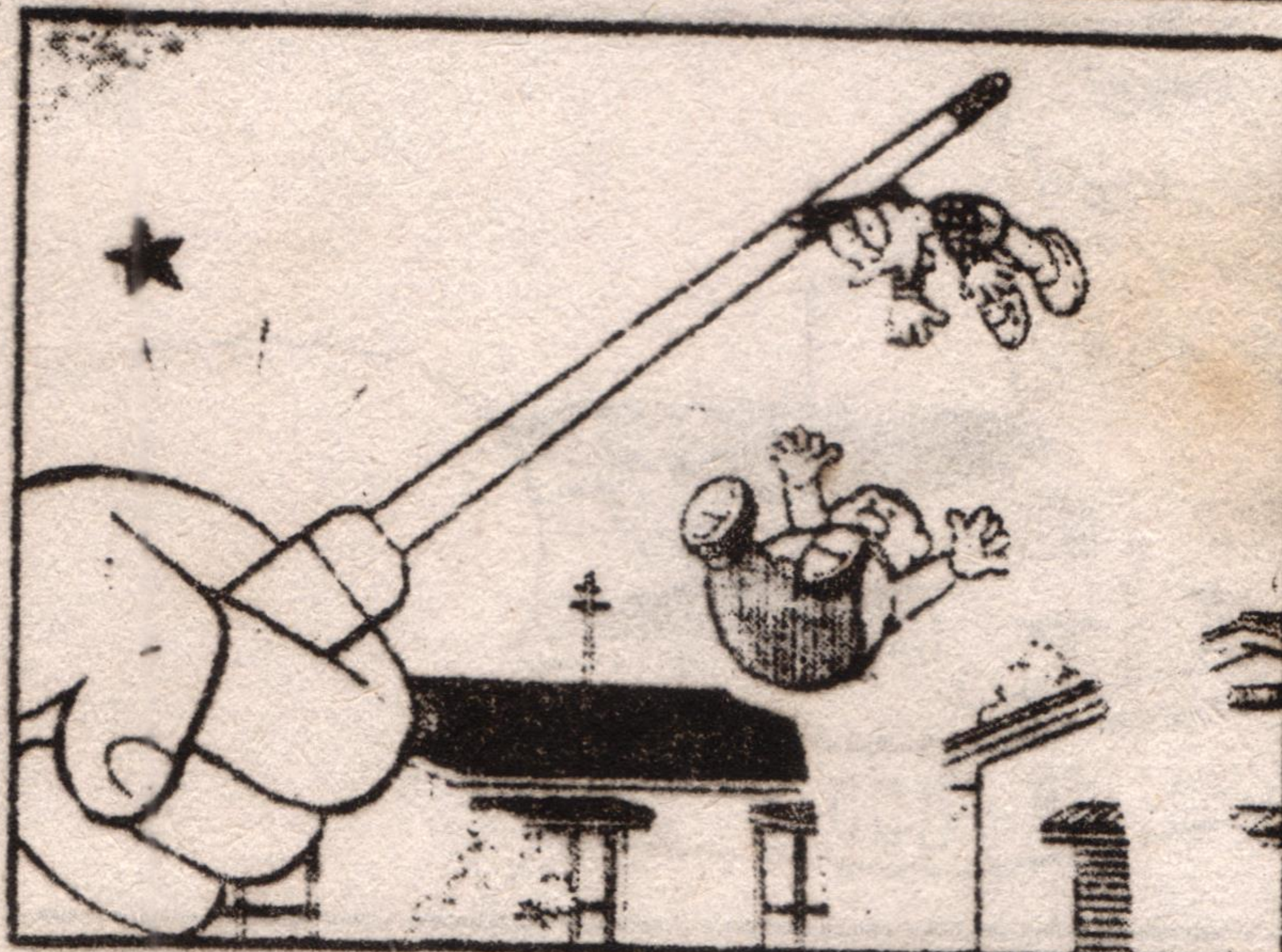

LÚC NÃY CHAIEN VÀ XÊKÔ ĐUỔI ĐÁNH CẬU Ở ĐÂY...

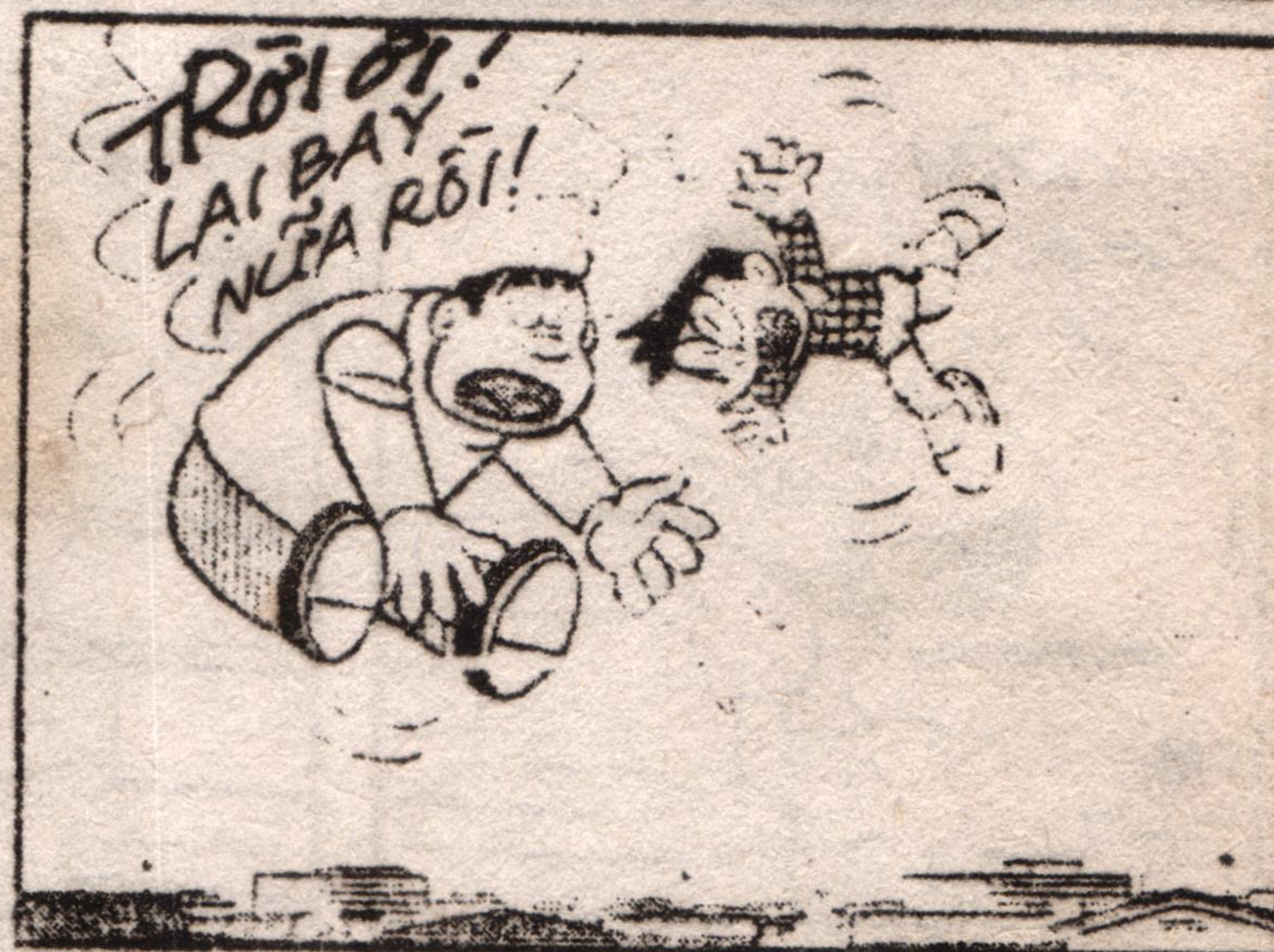

TỚ ĐÃ KỊP DÙNG "BÚT NAM CHÂM"...

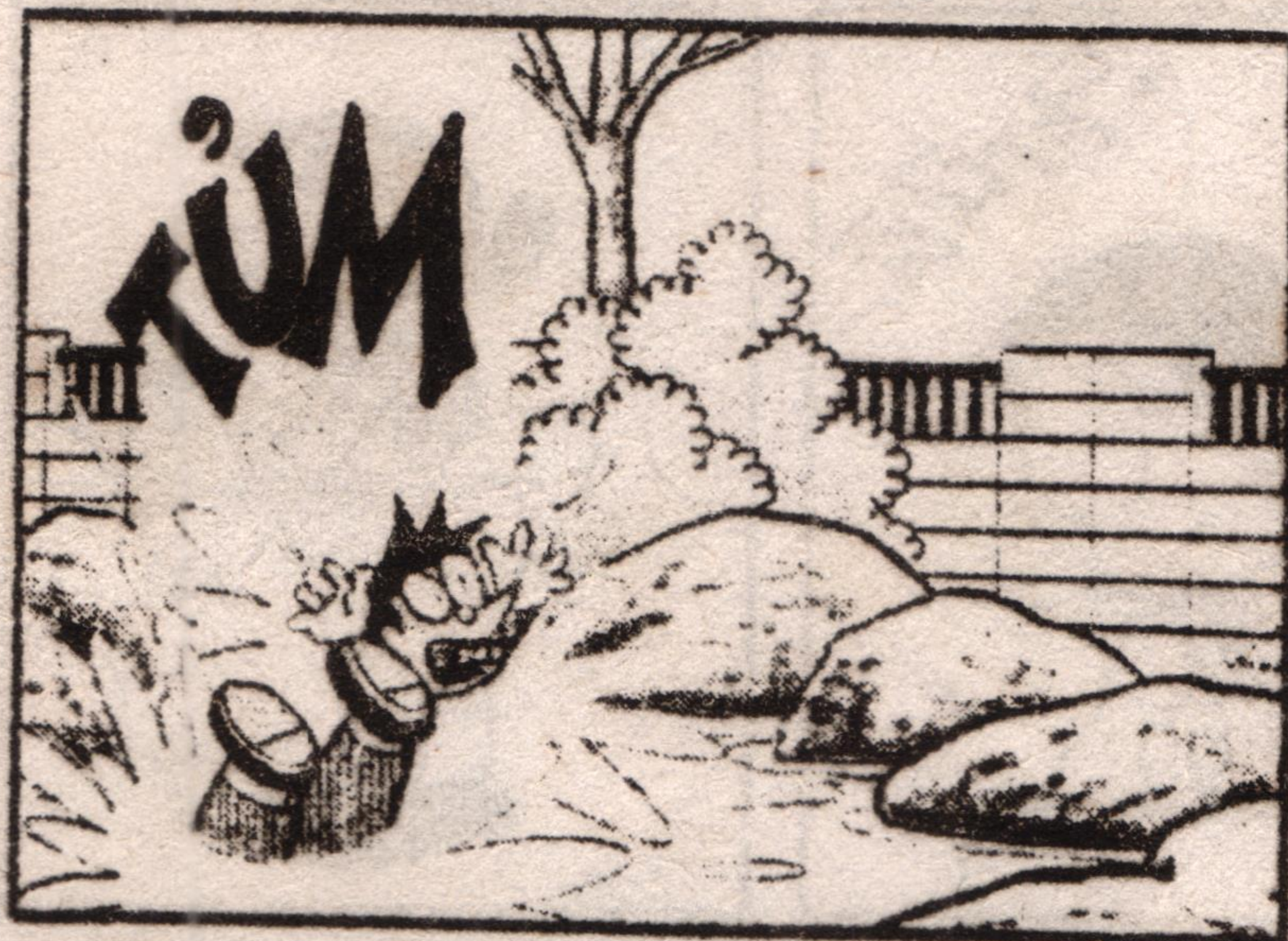

...HÚT CHÚNG LÊN CAO RỒI CHUYỂN ĐI NƠI KHÁC!

CHUYỆN GÌ VỪA XẢY RA THẾ NHỈ?
LÀM SAO TỚ BIẾT ĐƯỢC?

HÊ HÊ... CHO TỚ THỬ MỘT TÍ NHÉ!

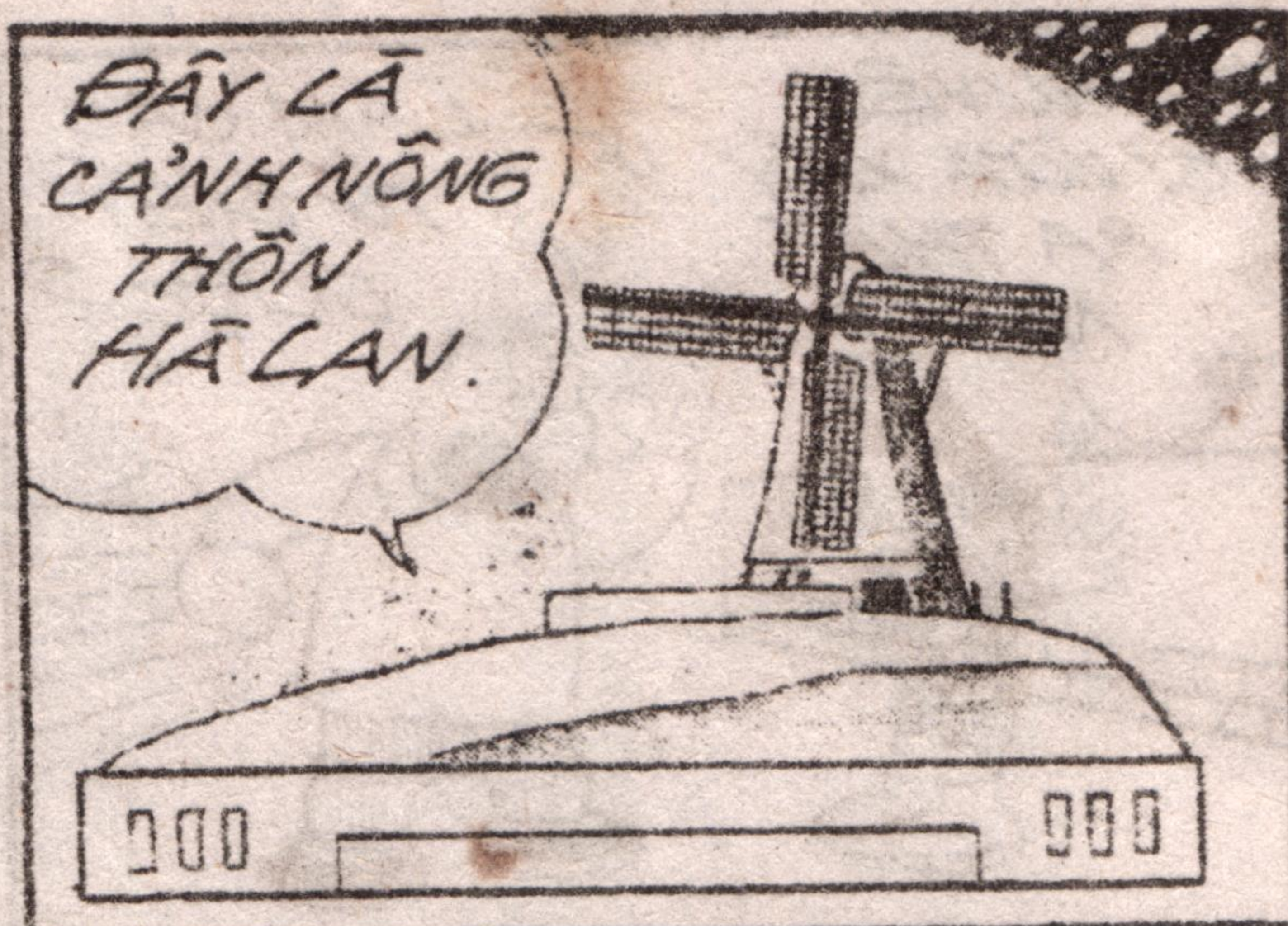

TRỜI ƠI! LẠI BAY NỮA RỒI!

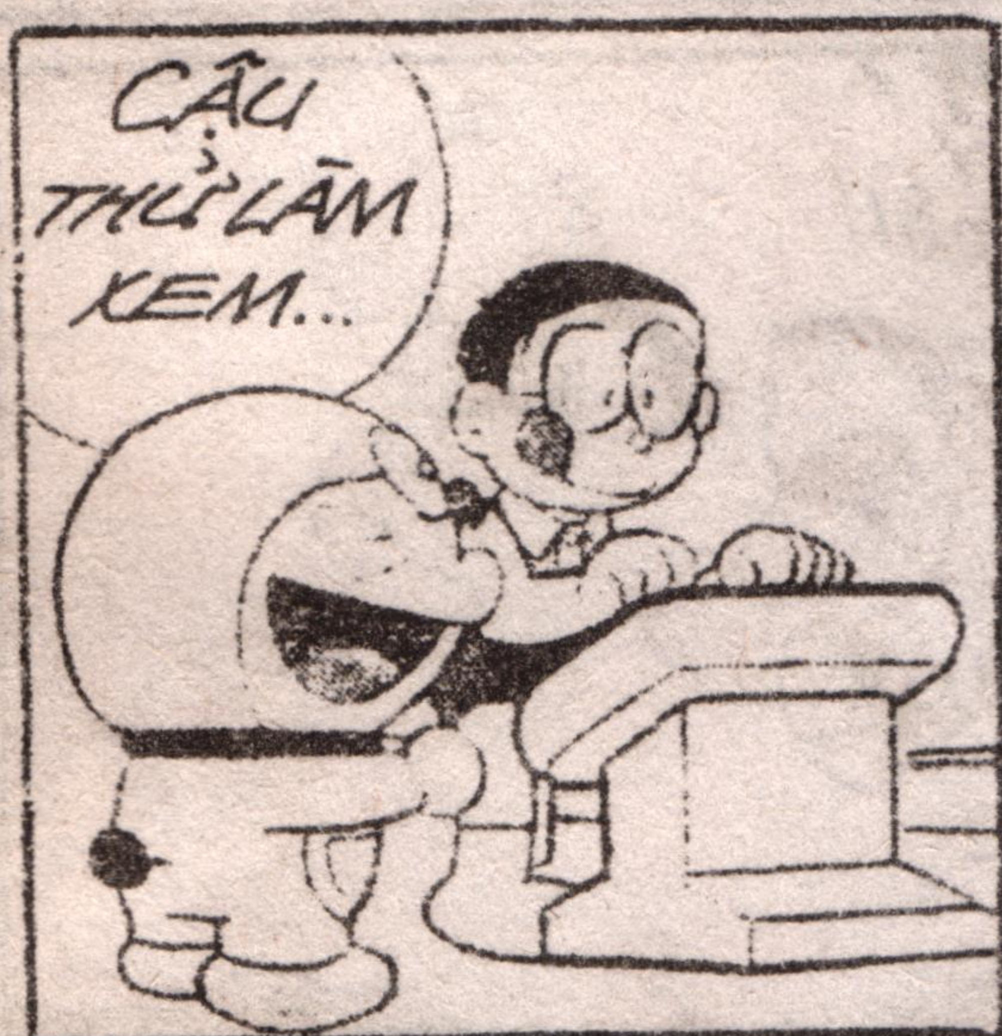

TỦM

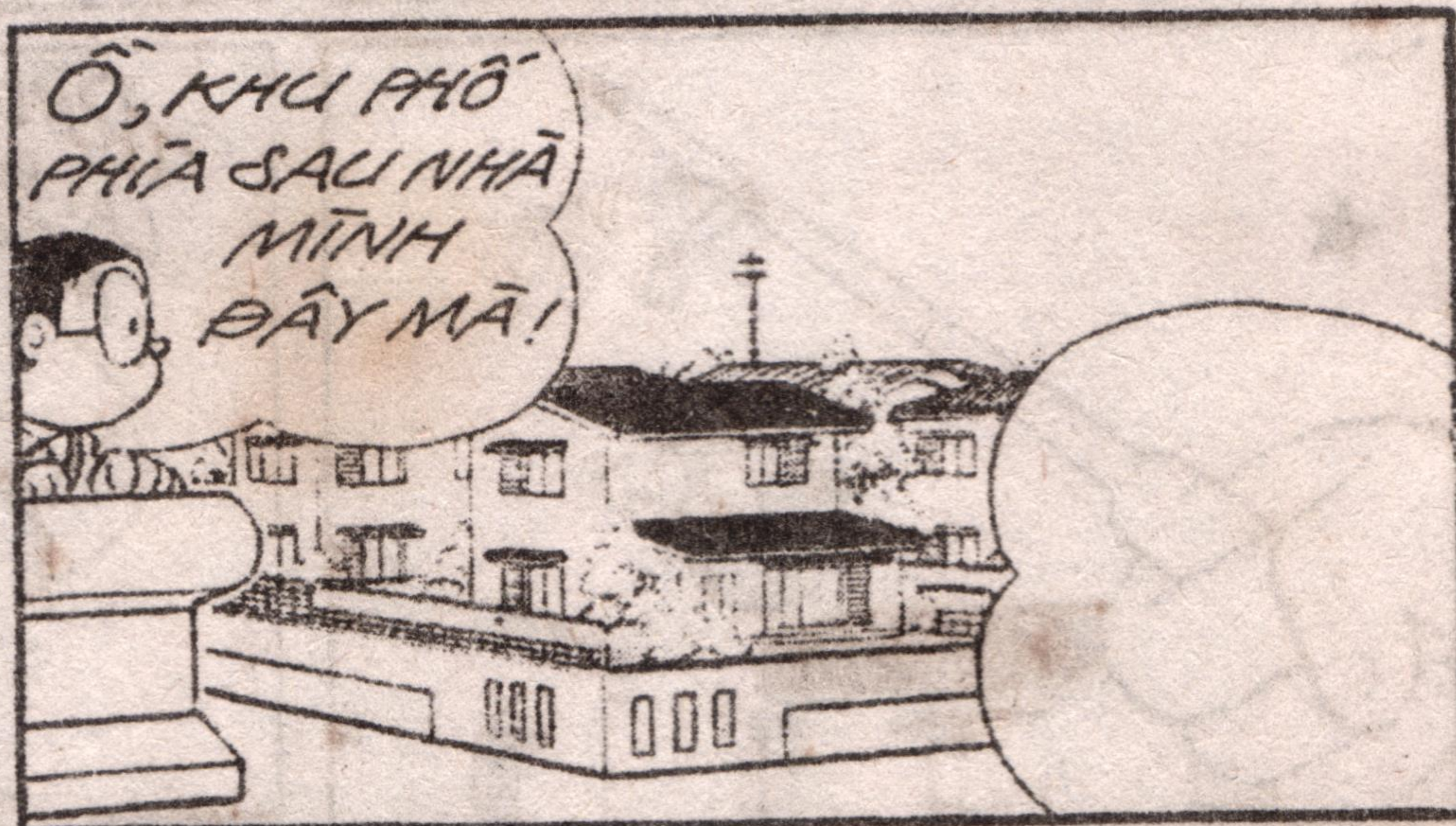

MÁY NÀY CÓ THỂ TÁI TẠO ĐƯỢC CẢ NHỮNG PHONG CẢNH XA XÔI NHẤT... THÍ DỤ NHƯ CHÂU MỸ, CHÂU PHI...

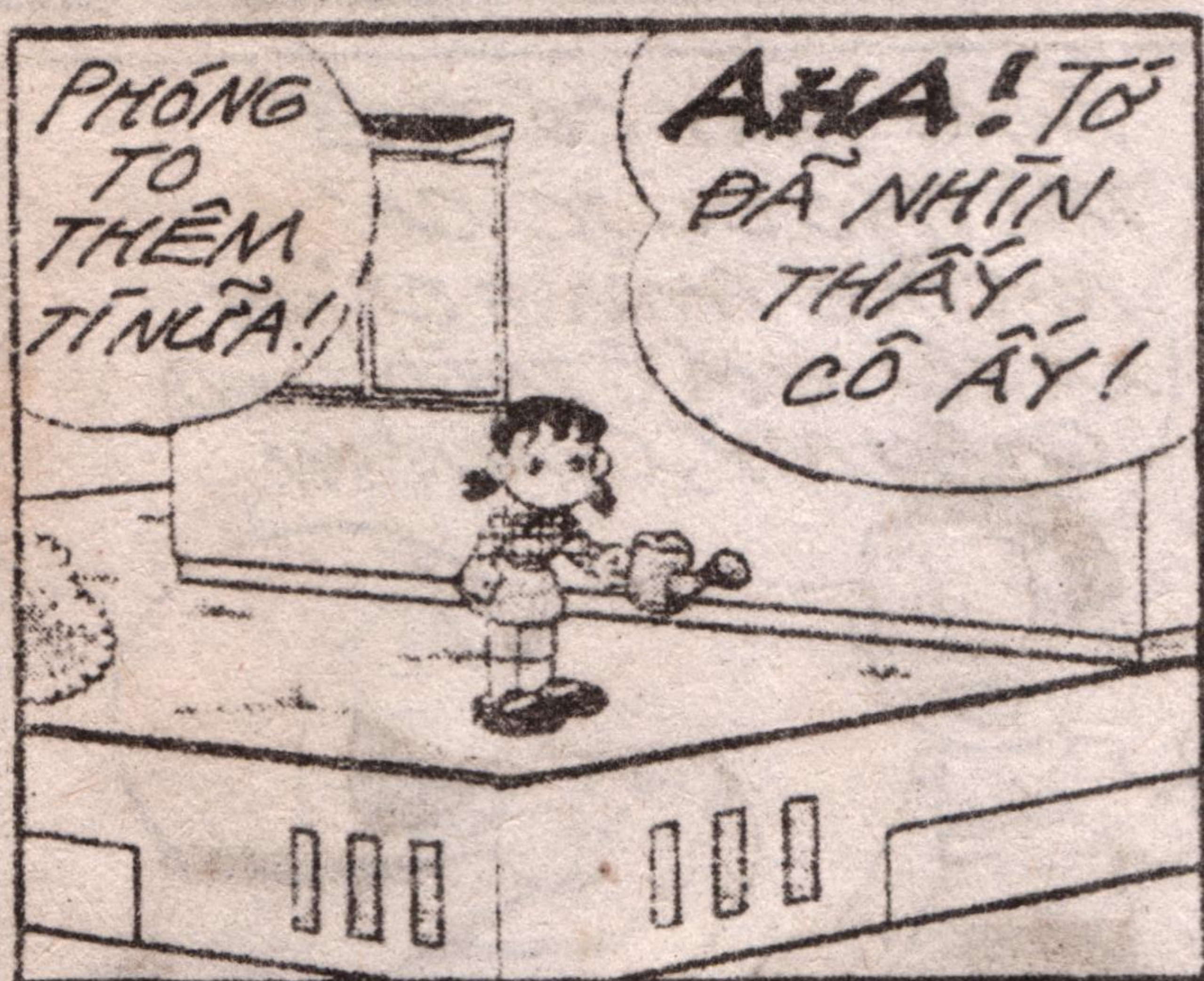

Ồ, ĐÚNG LÀ CẢNH CHÂU PHI RỒI!

CÒN ĐÂY LÀ THÀNH PHỐ CHICAGÔ.

ĐÂY LÀ CẢNH NÔNG THÔN HÀ LAN.

CẬU THỬ LÀM XEM...

Ồ, KHU PHỐ PHÍA SAU NHÀ MÌNH ĐÂY MÀ!

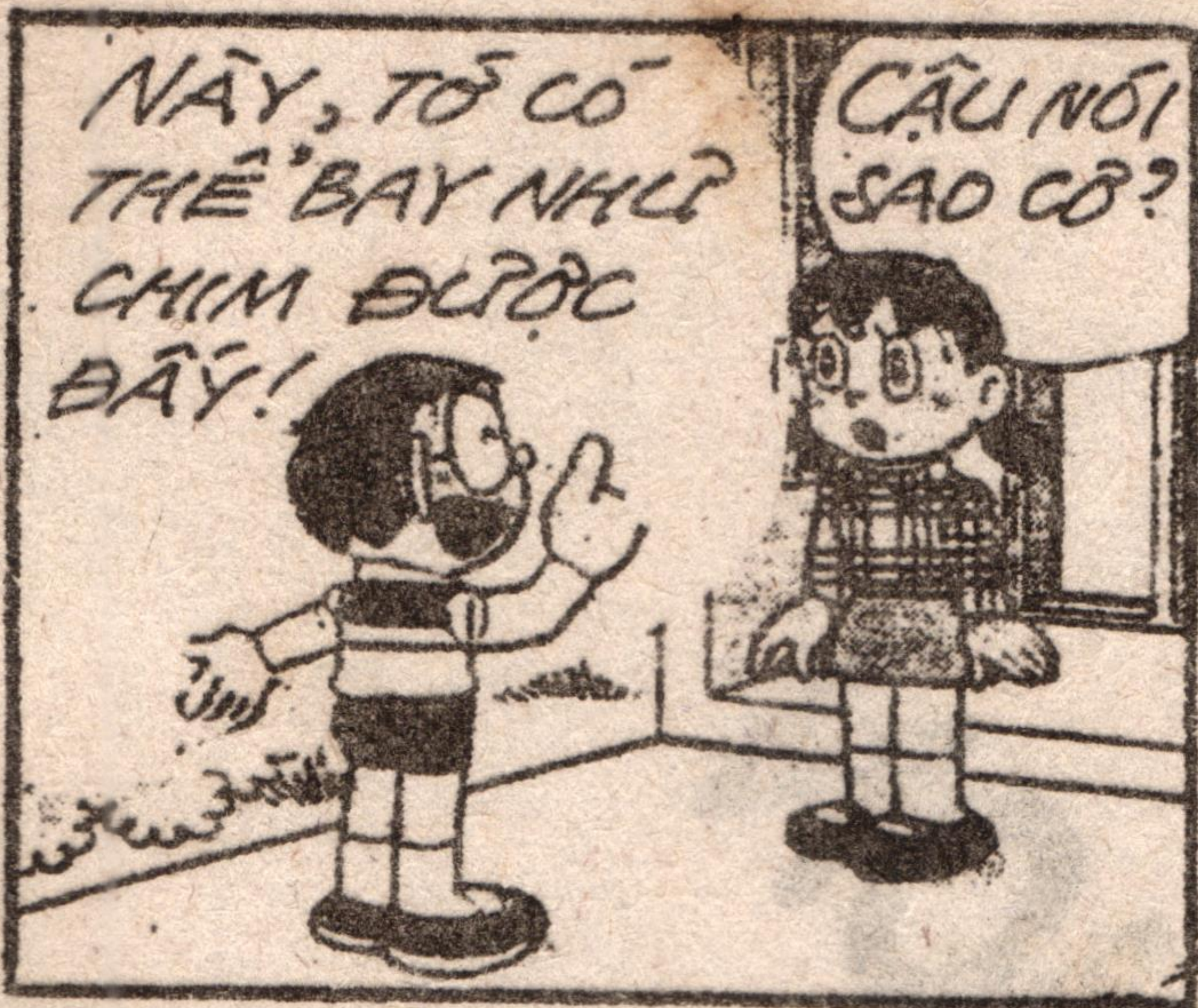

PHÓNG TO THÊM TÍ NỮA!
AHA! TỚ ĐÃ NHÌN THẤY CÔ ẤY!

PHÙ...

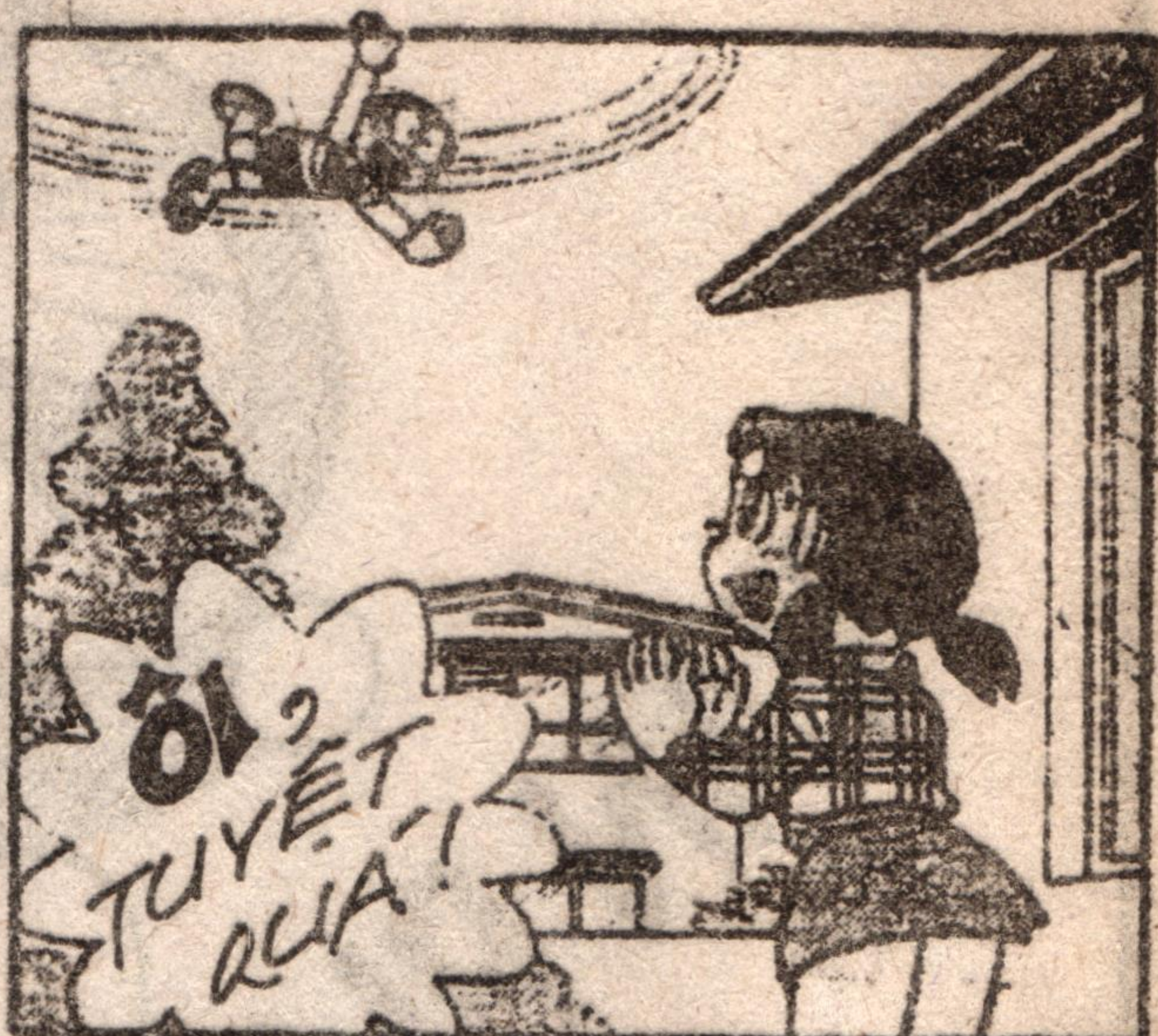

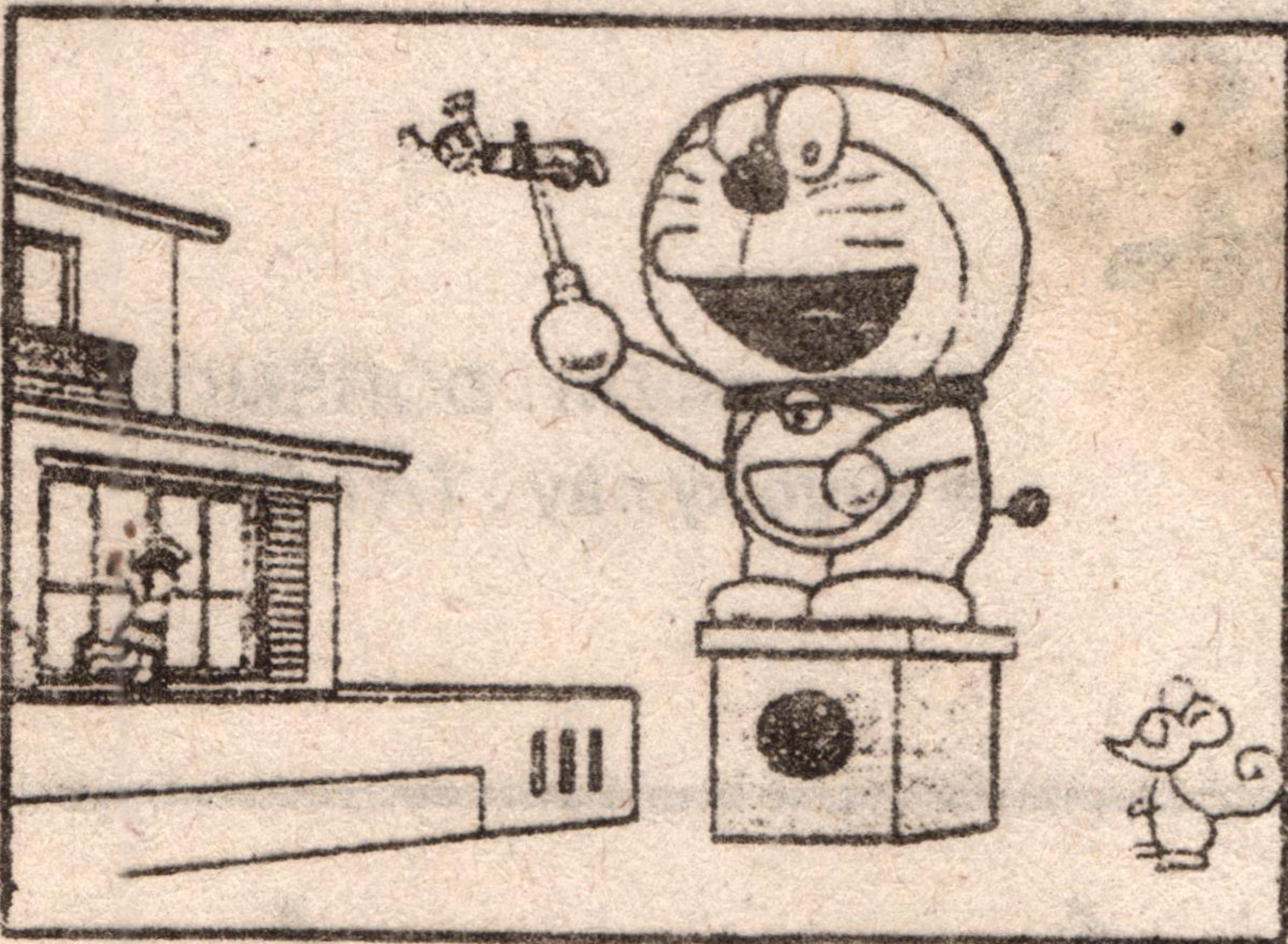

ĐÚNG RỒI! TỚ SẼ TRỔ TÀI BAY LƯỢN TRÊN KHÔNG CHO XUKA XEM. CẬU Ở NHÀ, ĐIỀU KHIỂN "BÚT NAM CHÂM" GIÚP TỚ NHÉ. TA SẼ LÀM NHƯ VẬY... NHƯ VẬY...

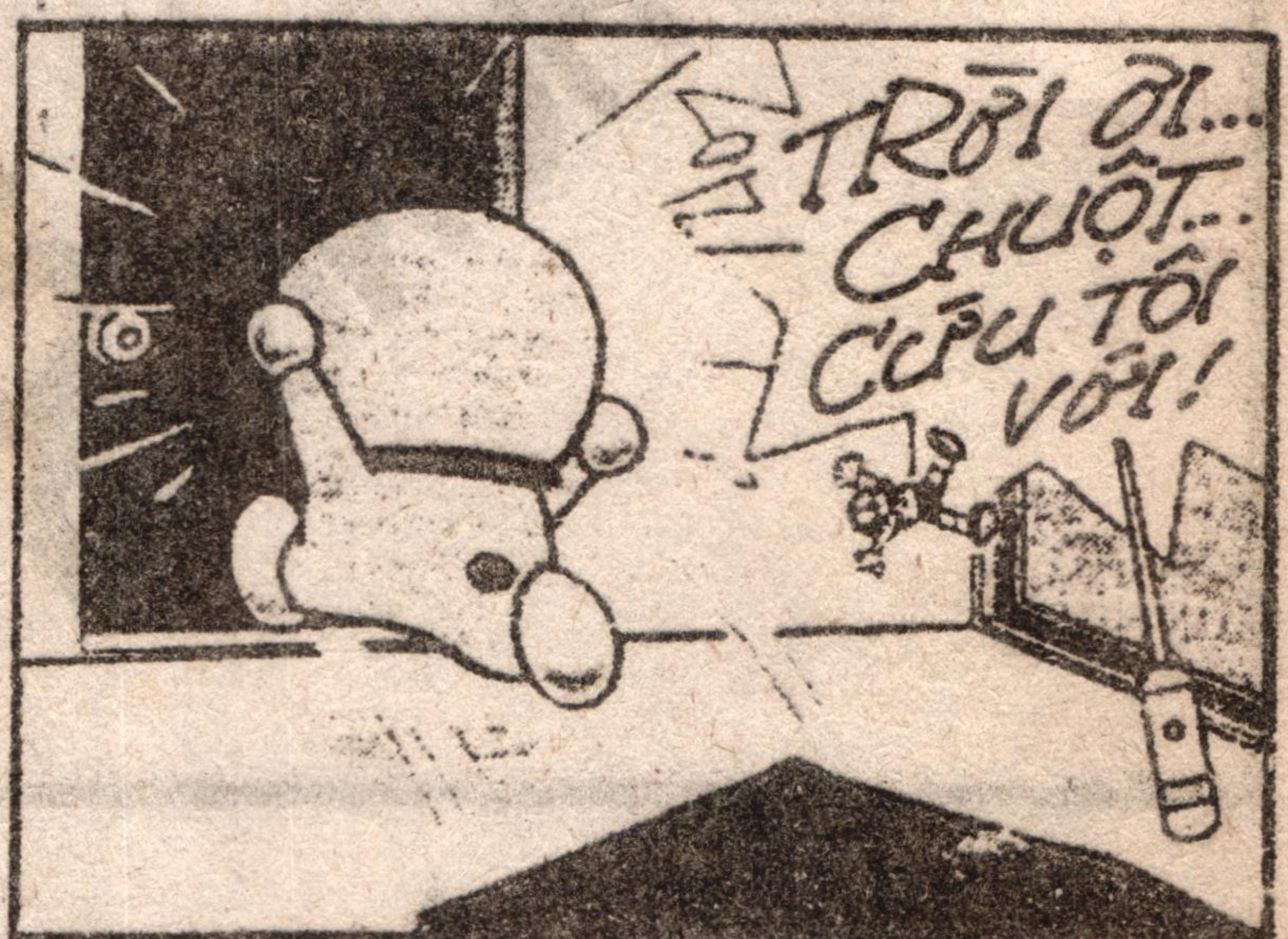

ĐỢI TỚ RA HIỆU HÃY BẮT ĐẦU NHÉ!

NÀY, TỚ CÓ THỂ BAY NHƯ CHIM ĐƯỢC ĐẤY!
CẬU NÓI SAO CƠ?

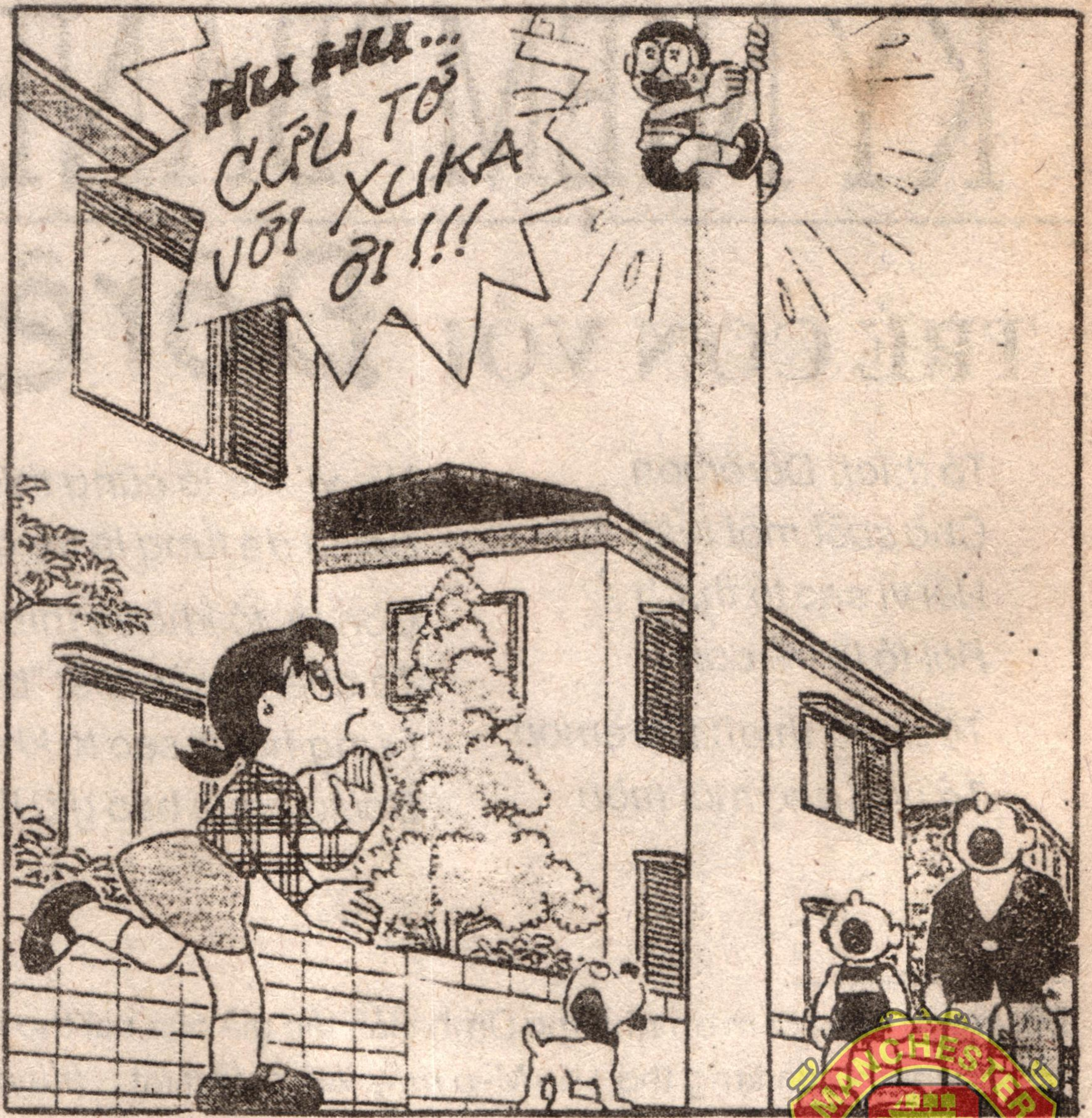

HẤP!

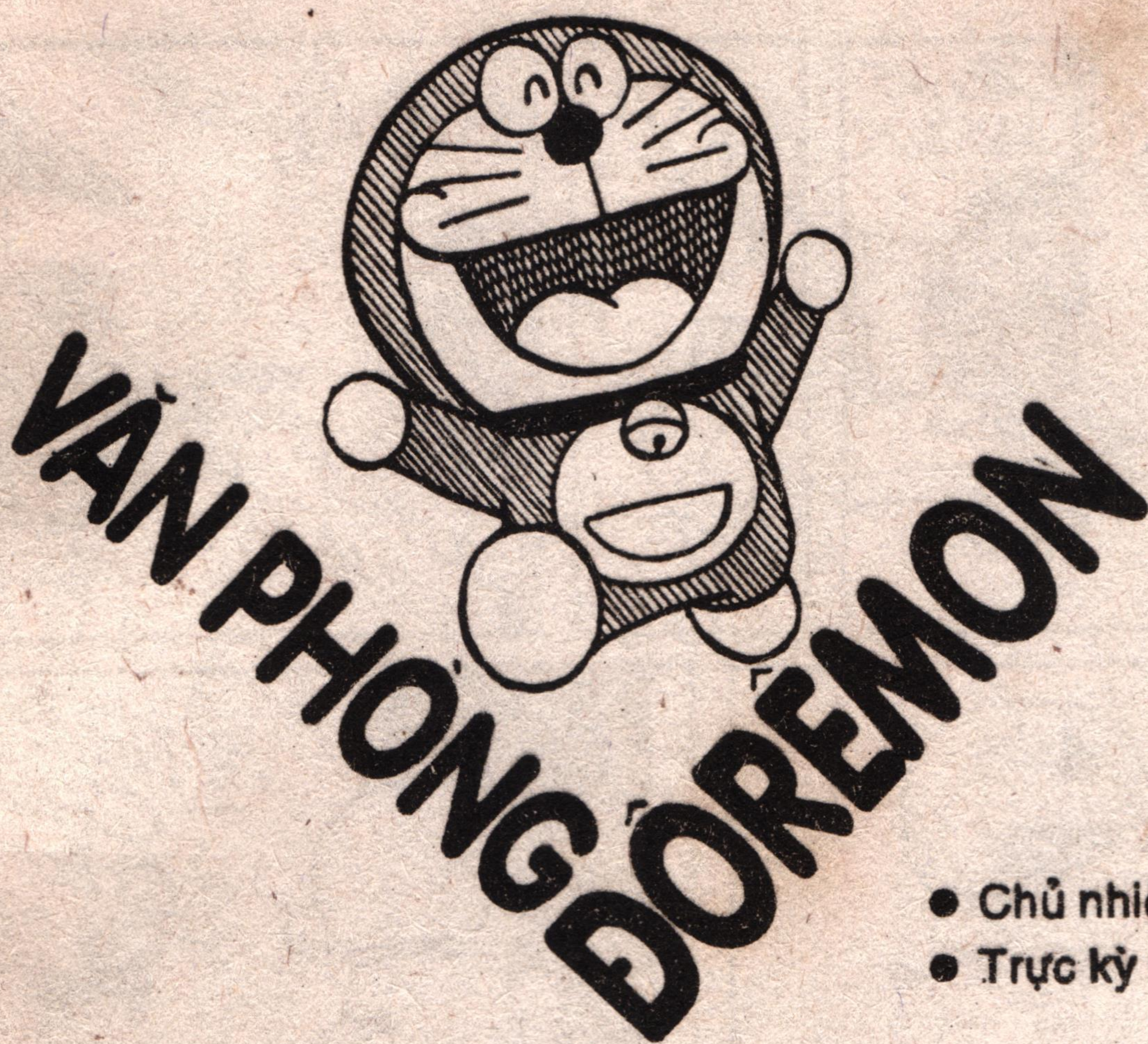

ÔI, TUYỆT QUÁ!

TRỜI ƠI... CHUỘT... CỨU TÔI VỚI!

OÁI! CHẾT TÔI RỒI!!!

HU HU... CỨU TỚ VỚI XUKA ƠI!!!

KỶ NIỆM "BÁNH RÁN"

TRẺ CON VỚI Đôrêmon

Tớ thích Đôrêmon
Chờ suốt một tuần tròn
Hỏi vì sao tớ thích ?
Bởi tớ là trẻ con !

Tớ cũng thích Đôrêmon
Tớ chờ chờ mỏi mòn
Hỏi vì sao tớ cũng thích ?
Bởi tớ đã từng là trẻ con !

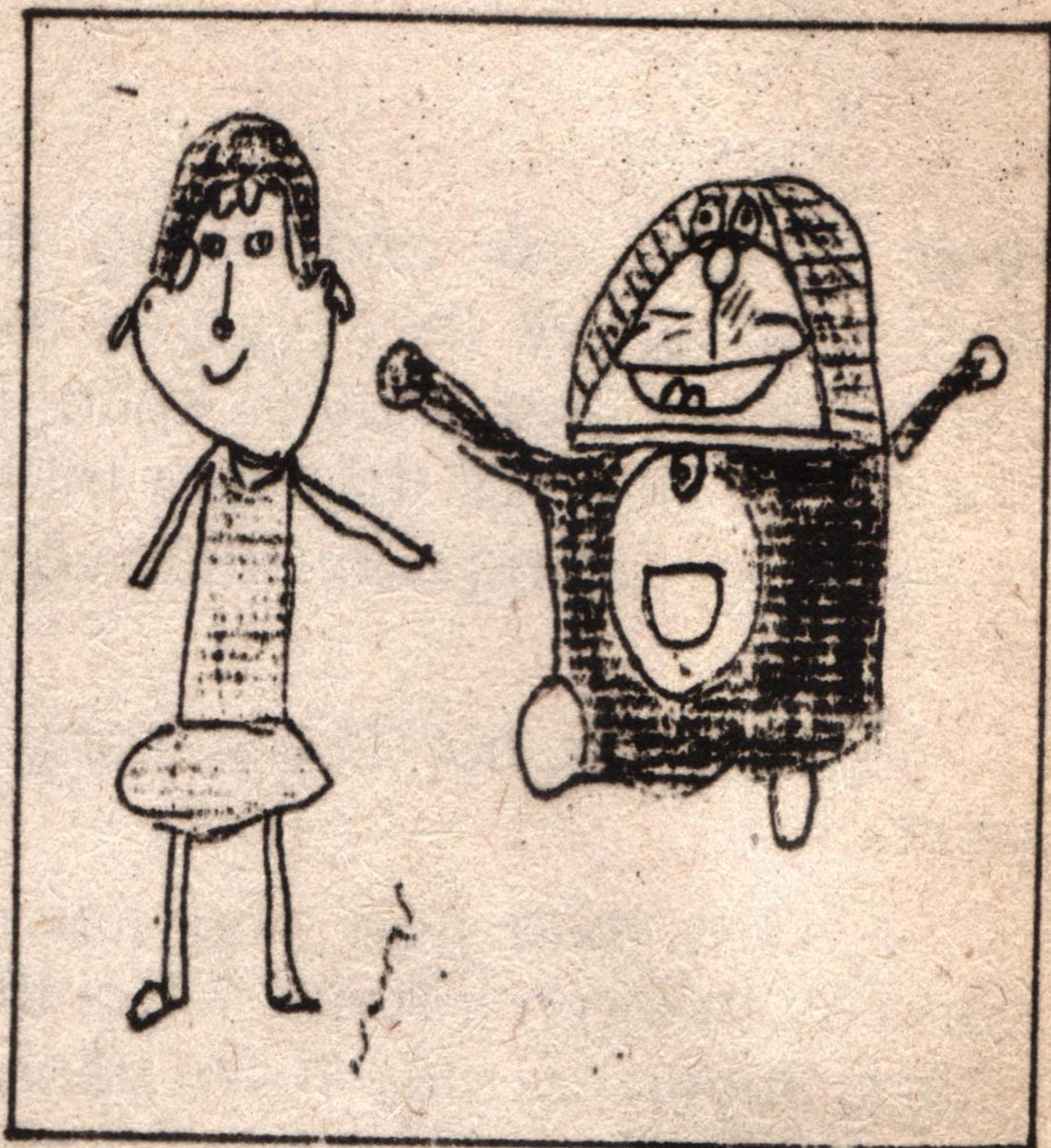
Còn tớ, tớ không thích Đôrêmon
Tớ chẳng cần biết "bổ" hay "ngon" !
Đừng hỏi vì sao tớ không thích
Bởi tớ chưa bao giờ là... trẻ con !

Định Hải

Đôrêmon : Xin cám ơn nhà thơ Định Hải, tác giả của bài thơ nổi tiếng "Trái đất này là của chúng mình", đã tặng thơ cho *Mèo máy* với lời thơ rất... *nhon nhon*!

gửi mèo đô rê mon,
em là trương bá vương
lớp mẫu giáo năm tuổi.
khi nào đô rê mon,
chai en, xu ka, nô bi ta,
xê cô, đê khi rảnh lại em
chơi!
bá vương

- Thư của bé Trương Bá Vương, 90F Trần Quốc Toản, Quận 3, TP. HCM
- Tranh của bé Võ Hữu Thanh Loan 12 Nguyễn Trường Tộ, Long Khánh

NGƯỜI GIÀ VÀ ĐÔRÊMON

Đầu tháng 8 năm 1994, nội tớ bị lên huyết áp, phải vào bệnh viện và phải vô nước biển. Ở trong đó, nội tớ rất buồn nên các cậu, dì và các anh, chị của tớ đem vào rất nhiều sách báo cho nội xem. Nhưng nằm viện quá rảnh nên bao nhiêu vẫn không đủ cho nội đọc.

Chiều hôm đó tớ lên thăm, thấy nội nằm buồn thiu. May là tớ có mang theo xấp truyện tranh tớ mới vẽ để dự cuộc thi *Vui hè 1994 với Đôrêmon*, cùng truyện "Đôrêmon" tập 25. Tớ đưa cho nội xem đỡ chuyện của tớ vẽ. Coi xong, nội khen làm tớ nở lỗ mũi quá trời. Nội hỏi tớ làm sao mà vẽ đẹp thế. Tớ nói:

— Con coi sách Đôrêmon mà biết vẽ đó nội!

— Dóc đi! Sách đó có gì hay đâu?

Tớ cãi:

— Hay lắm đó, nội ơi. Tụi con nhờ đọc bộ sách Đôrêmon mà hiểu biết nhiều thêm về đủ mọi mặt đó.

Nội thách:

— Đâu, nói nội nghe coi. Nội đang mở to lỗ tai để nghe con nè.

Thế là tớ bắt đầu nói cho nội biết về những điều hay và có tính giáo dục của bộ sách "Đôrêmon" cho nội biết. Nội ngạc nhiên hỏi:

— Con nói thật không? Đâu, đưa nội xem thử coi có đúng vậy không?

Tớ liền lấy Tập 25 đưa cho nội xem và nói:

— Mỗi một quyển "Đôrêmon" nói về một vấn đề khác nhau. Tập *Sinh*

nhặt Chaien mà con mang theo không có nói về thời nguyên thủy, mà nói về những chuyện khác. Nội coi đỡ đi. Nếu nội thấy hay thì mai con sẽ đem những cuốn khác vô cho nội.

Một giờ sau, nội đã đọc xong hết và nói :

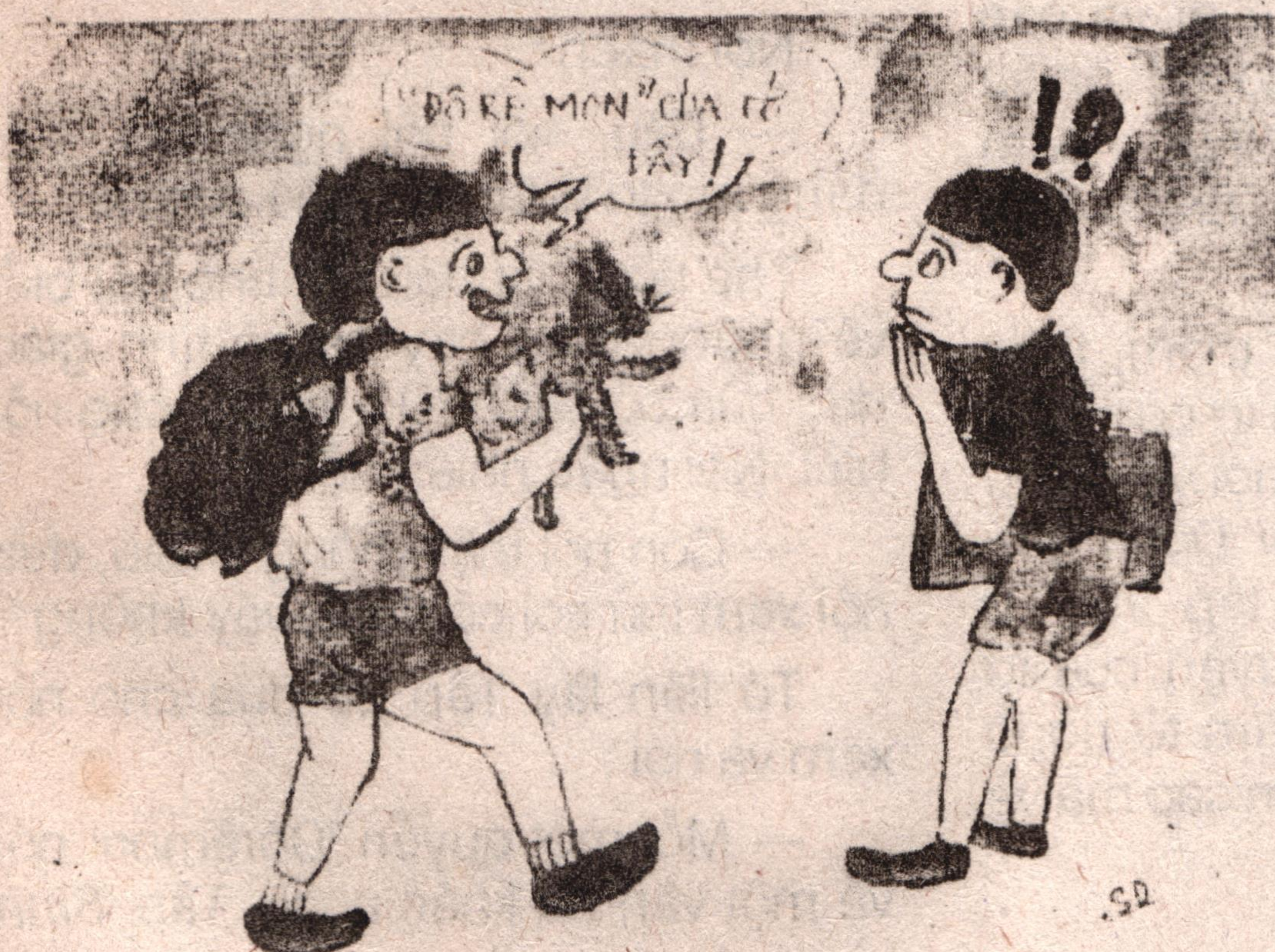
— Con mèo tròn như trái dưa gang ấy thông minh nhỉ ? Nội thích nhất là truyện *cái máy khám bệnh đa khoa* đó. Nếu có cái máy đó,, nội sẽ khỏi bệnh và được về nhà. Nội không thích ở trong cái bệnh viện buồn tẻ này đâu !

Tớ cười xòa rồi nói với nội :

— Nội thấy chưa, con đã nói rồi mà. Ai mà đọc các cuốn sách này là "mê tới bến" luôn !

Nội cười và trách :

— Cái con này, làm như ai cũng mê Đôrêmon như nó vậy !

Trước khi về, tớ hỏi nội có muốn xem Đôrêmon nữa không. Nội đáp :

— Ờ, con đem nhiều nhiều cho nội xem !

Tớ khoái quá, nhảy cỡn lên và la :

— A ha ! Vậy là nội đã mê Đôrêmon của con rồi, hi hi hi !

Từ đó, mỗi ngày, tớ đều mang một chồng "Đôrêmon" vào cho nội xem. Hai ông cháu thường bàn với nhau về các tiết mục hấp dẫn trong sách. Nhờ vậy, tinh thần của nội rất thanh thản dễ chịu, làm bệnh thuyên giảm nhanh chóng. Chỉ bốn hôm sau nữa, nội đã được ra viện.

Từ khi về nhà, nội thường kêu tớ lấy sách "Đôrêmon" ra cho nội coi tiếp. Đôrêmon ơi, cậu *thấy* người già như nội tớ còn bị cậu làm cho *mê mẩn* chưa hả ? Tớ tin là nếu bộ sách "Đôrêmon" được phát hành khắp thế giới thì các bạn thiếu nhi năm châu, và cả người lớn nữa, đều yêu thích cậu và nhóm bạn lớp 5E không khác gì bọn nhóc Việt Nam của tớ, kể cả gia đình của tớ nữa !

Thân mến Đôrêmon lắm

Bạn của các cậu

Dương Nguyễn Nhã Khanh, 12 tuổi (61 Hoàng Văn Thụ, Phú Nhuận TP. HCM).

Tranh của cô Nguyễn Thị Giang (1645 Phạm Thế Hiển, Quận 8, TP. HCM)

bé và Đôrêmon

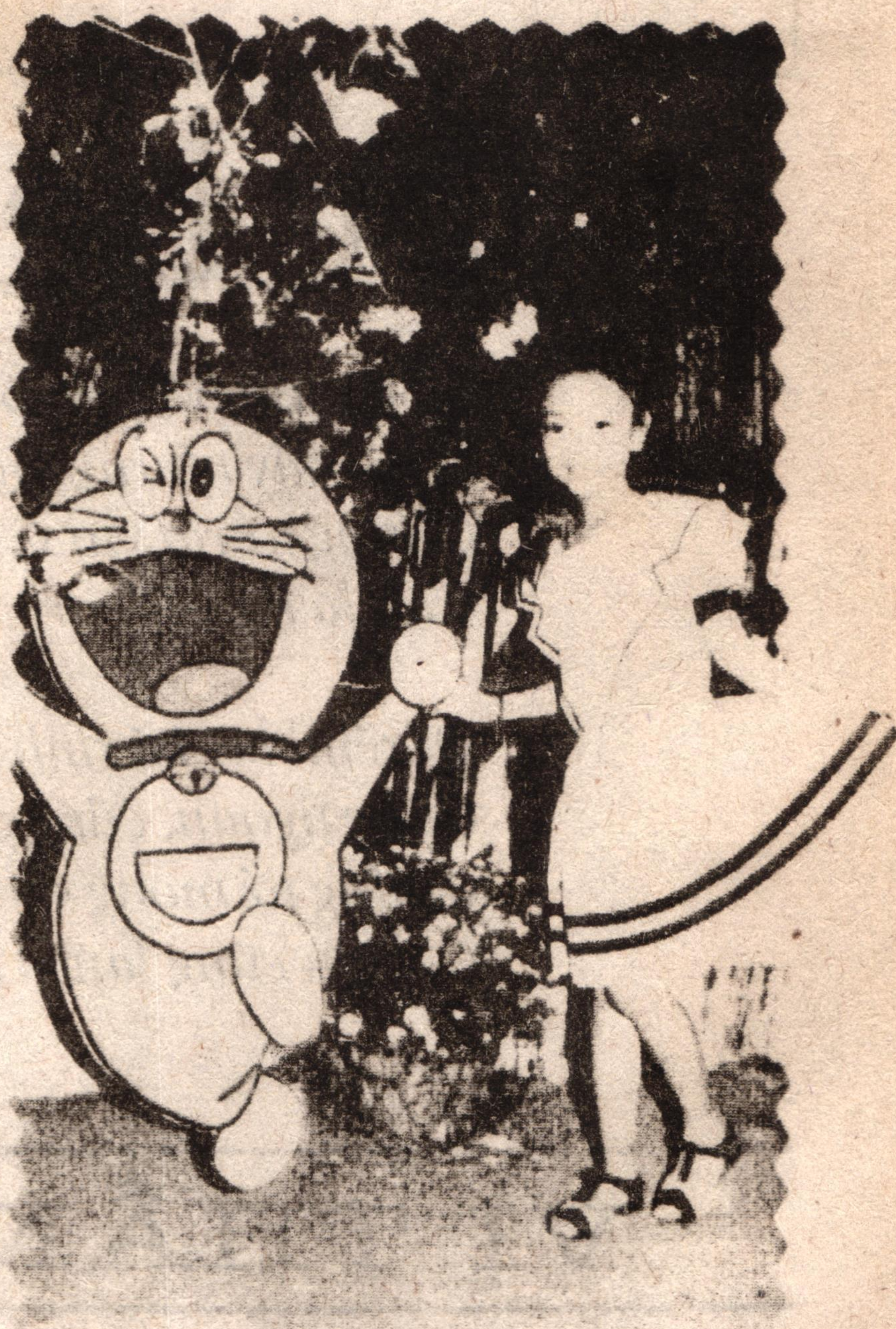
Có đâu túi đụng phép màu ?
Muốn gì được nấy, vểnh râu như Mèo
Bé ngồi ước suốt buổi chiều
Hóa ra... Mèo máy bao nhiêu người Nhờ !

Bùi Nguyễn Cao Vinh
(Hòa Thọ, Hòa Vang – QNĐN)

giá mà tôi có bạn,...

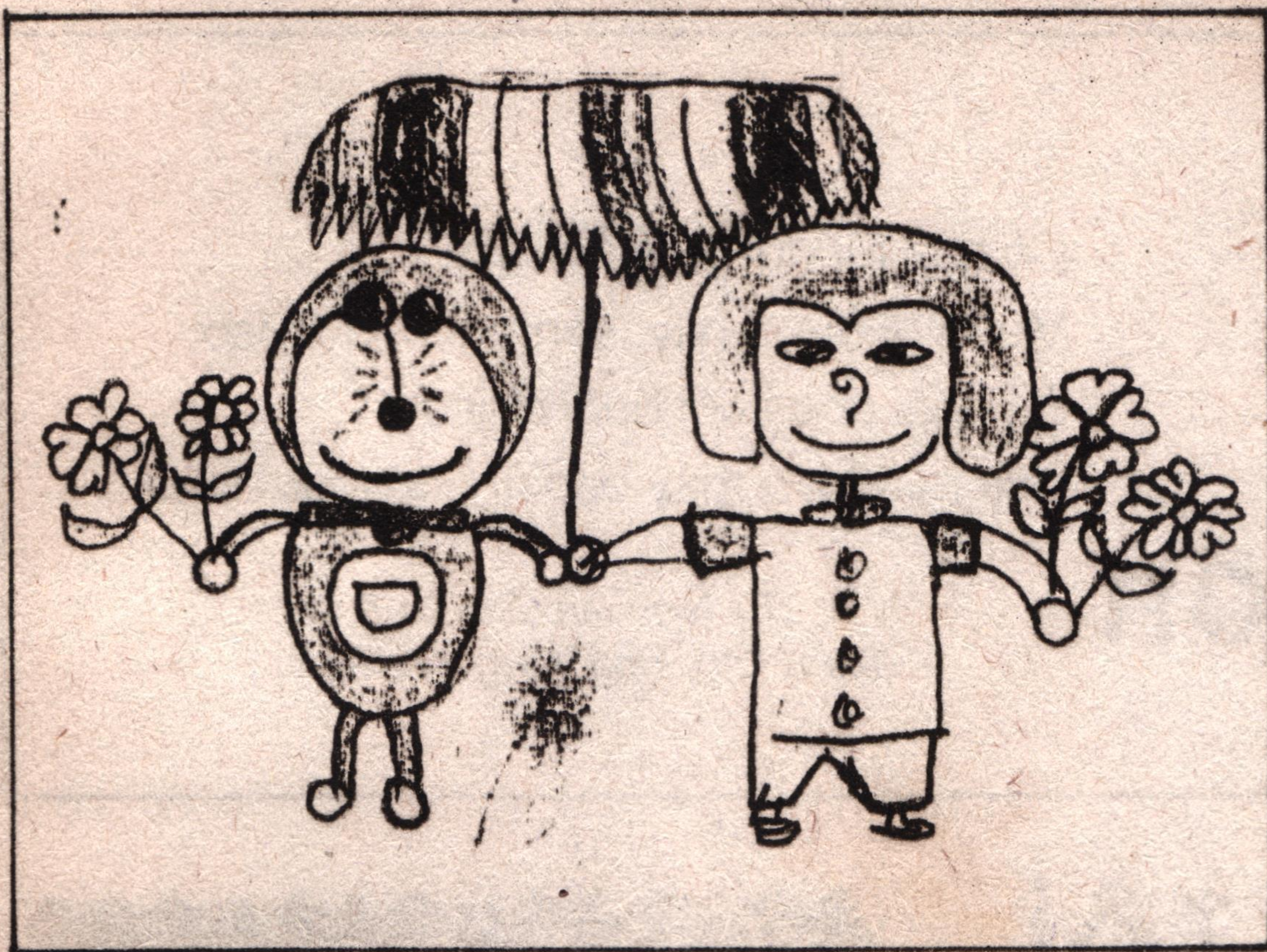
Nôbita dáng thương và dáng trách
Chỉ tự mình mang họa vào thân
Đôrêmon đúng là một người bạn
Làm Nôbita hiểu rõ được mình
Đôrêmon, bạn làm sao hiểu được
Tại nơi đây, bạn có mặt khắp nơi
Tôi thầm trách Nôbita khốn khổ
Có bạn rồi mà suốt ngày làm bạn "đau"
Đôrêmon ! Giá mà tôi có bạn
Thì tôi sung sướng biết chừng nào
Tôi nói thế chắc Nôbita tức lắm
Biết làm sao được, Đôrêmon nổi tiếng ở khắp nơi !

Lại Tất Hà
(Lớp 10, PTTH Bãi Cháy Hòn Gai, Quảng Ninh)

Bé Võ Hữu Thanh Loan lớp 2, trường Kim Đồng, Long Khánh – Đồng Nai khiêu vũ với... "Đôrêmon"

• Đôrêmon vui chơi với em (tranh của bé Lương Thảo Vy, Trường A Châu Phú B (372 Lê Lợi, Châu Đốc, An Giang)

bế bé tròn xinh

Đôrêmon bé, bé tròn tròn
Mèo máy nhưng mà ngoan rất ngoan
Chúng tớ rất vui vì có cậu
Cậu là bạn của trẻ Việt Nam.

Đôrêmi bé, bé xinh xinh
Cũng ngoan, cũng giỏi giống như anh
Chúng tớ mong sao thêm nhiều chuyện
Có cậu cùng "anh" trên sách xinh

Hoàng Mi Na
(92 Hùng Vương, Đà Lạt)

VỊ THẦN THẾ KỶ

Lên ba mà chỉ nói ê a, bé Kim Anh quả thật ít nói tới nỗi mọi người cứ tưởng em bị "câm" luôn. Thế nhưng bé rất khoái chú mèo Đôrêmon. Đang khóc mà nghe tôi nói sẽ kể chuyện Đôrêmon là bé nín ngay tức thì.

Hôm đó, tôi và em Hiệp qua nội chơi. Như mọi lần, tôi đem theo

truyện "Đôrêmon" để kể cho mấy đứa em họ nghe, trong đó có cả Kim Anh. Kể xong, bao giờ cả bọn cũng xúm lại tập cho Kim Anh nói "Đôrêmon".

Hôm ấy, bé bỗng bật ra :

— Đồ...ô...on...

— Không phải, em phải nói là *Đôrêmon ! Đôrêmon* – Tôi nhẹ nhàng nhắc lại.

— Đô...ê...on...

Thấy bé tiến bộ, cả bọn vỗ tay khen bé thật lớn, làm mọi người chú ý. Nhất là thím Ba tôi, mẹ Kim Anh. Thím lại gần và nói :

— Đâu, con nói "Đôrêmon" lại cho mẹ nghe coi !

— Đô...ê. ..on !

— Con nói đúng, mẹ biểu *Chế* Như kể chuyện Đôrêmon cho con nghe !

— Đô...ê...on ! Đô...rê...mon ! Đôrêmon !

Các bạn có biết chuyện gì xảy ra không ? Thím tôi đã khóc. Thím khóc như một đứa trẻ. Ngay hôm sau, thím cho tôi tiền mua truyện Đôrêmon (thật là may quá !) Tôi bỏ ra nhiều thời gian tập cho Kim Anh nói, và tôi đã được đền bù : bé nói được ngày càng nhiều hơn. Cả nhà tôi nhận xét : *Đôrêmon đáng là vị thần thế kỷ !* Đúng là như một phép lạ, Đôrêmon đã đem đến niềm vui cho mọi người.

Huỳnh Thị Tố Như, 15 tuổi
(96/22 Khóm 6, phường 7, đường Nguyễn Hữu Sanh, thị xã Cà Mau, Minh Hải) Tranh của bạn Tố Như

TÌNH THƯƠNG CỦA BỐ MẸ MÁY NÀO CÓ THỂ CHO ?

Đôrêmon thân ! Cậu có máy nào có thể đem nhà của, quần áo, sách vở và tình thương cho các bạn mồ côi đang phải lang thang không nơi nương tựa không ? Nhiều lúc ra ngoài phố, mình lại bắt gặp những con mắt khát khao tội nghiệp nhìn theo những gia đình hạnh phúc. Chắc các bạn ấy thèm khát tình thương yêu của bố mẹ lắm, Đôrêmon nhỉ ? Cậu hãy cố gắng giúp các bạn ấy nhé !

Bạn thân : Đào Thanh Dung
(Khu tập thể Máy Đèn, Hoàn Kiếm Hà Nội)

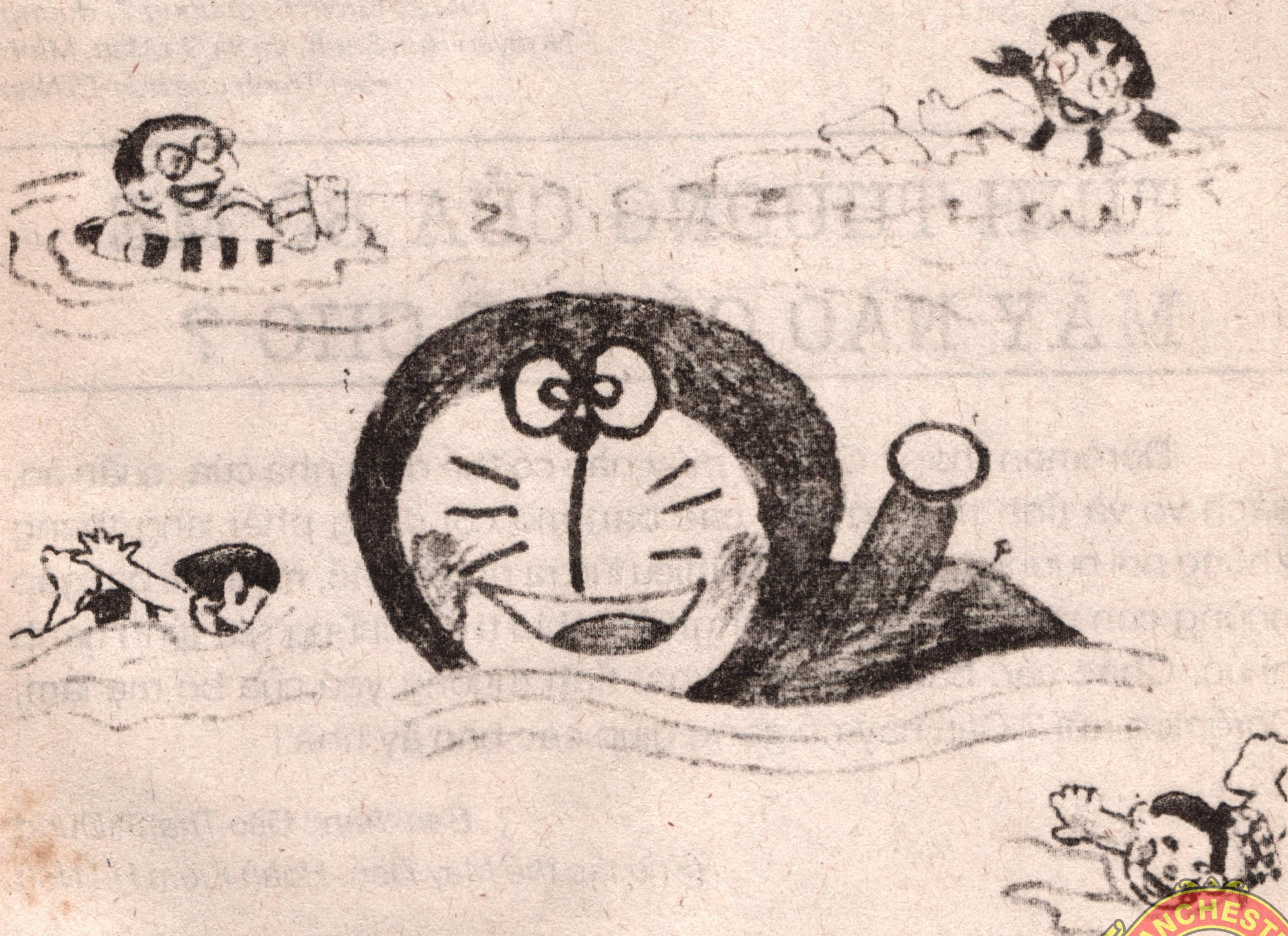
• **KỶ NIỆM "BÁNH RÁN"** ở Việt Nam còn là các hội thi Vui hè 1993, 1994 cùng Dôrêmon nữa, phải không các bạn ?

Hè 1993, đã có 8212 bạn gởi bài dự thi, trong đó có 2000 bạn được nhận quà tặng và 133 bạn được trao các giải thưởng khác nhau của năm cuộc thi. Đến hè 1994, do chỉ có ba cuộc thi và lại chẳng dễ chút nào nên có 53 bạn đoạt giải thưởng trong số 2210 bài dự thi. Dù sao, vẫn có thật nhiều tác phẩm tốt về sáng tác nhạc, kể chuyện và sáng tác truyện tranh Dôrêmon ở Việt Nam. Đây là một trong các sáng tác ấy của hè 94 :

MÙA HÈ - MÙA BƠI

• *Giải khuyến khích cuộc thi sáng tác tranh truyện hè 94*

• *Tác giả : Nguyễn Vũ Dũng, 13 tuổi, học sinh lớp 8 trường Giảng Võ II (phòng 205, nhà C1, khu tập thể Ngọc Khánh, Ba Đình – Hà Nội).*

Trích đoạn : Nhóm Đôrêmon đến Việt Nam vào dịp hè và được các bạn nhỏ rủ đến một bể bơi...

XUKA ƠI! TỚ BỊ ĐAU MẮT RỒI NÀY
TỚ CŨNG BỊ RỒI NÈ MAI ƠI!

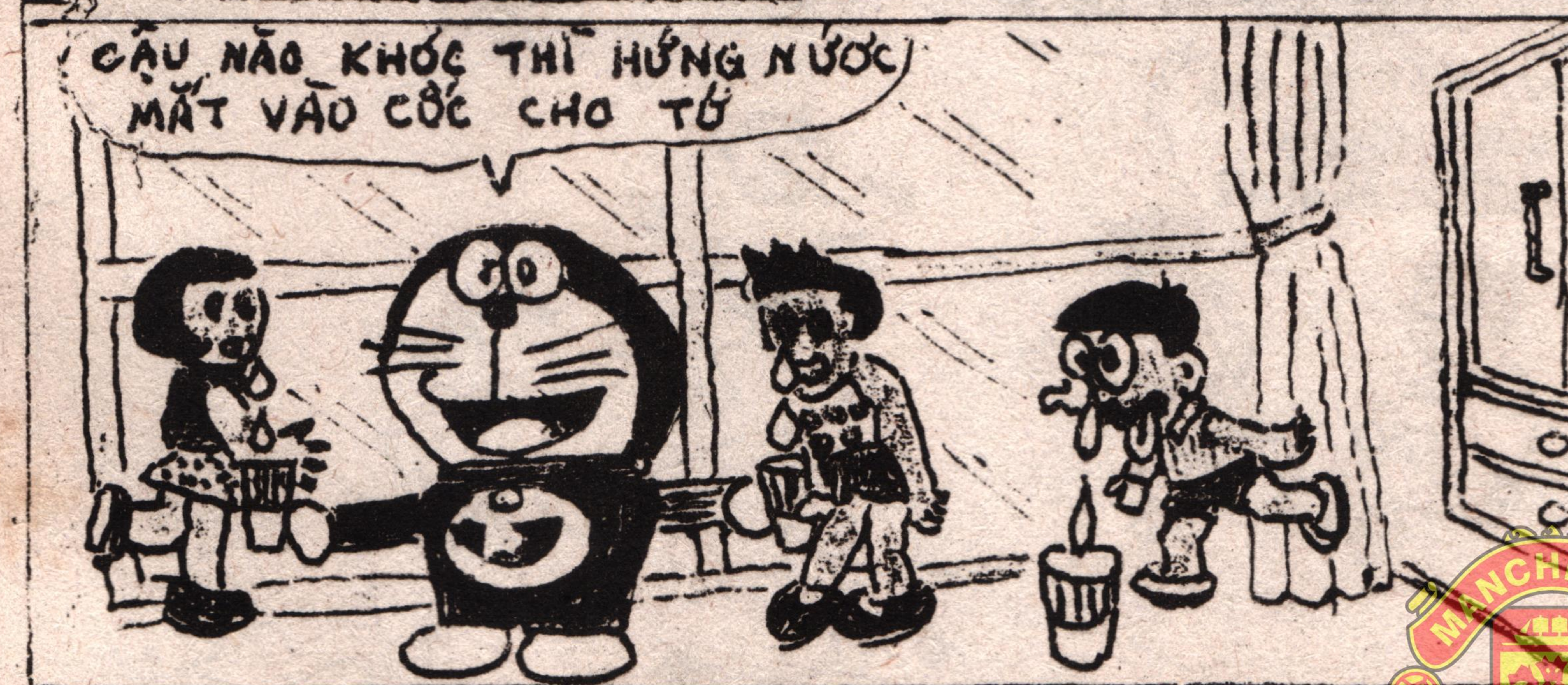

BẮT ĐỀN CẬU ĐẤY RỦ TỚ ĐI BƠI LẮM TỚ BỊ ĐAU MẮT RỒI
TỚ CŨNG BỊ - NHỚ THUỐC ĐI

AI BẢO CẬU CHỌN CÁI BỂ BƠI BẨN LÀM TA BỊ ĐAU MẮT
ÔI ĐAU QUÁ!!

CẬU CỨ CHỌN LOẠI THUỐC ĐAU MẮT NÀO ĐẮT NHẤT, XỊN NHẤT MÀ MUA - TỚ CHI CHO

NGUY QUÁ - HỌ BỊ ĐAU MẮT CẢ RỒI, LÀM THẾ NÀO BÂY GIỜ ? ?

A! NGHĨ RA RỒI. THỬ XEM SAO

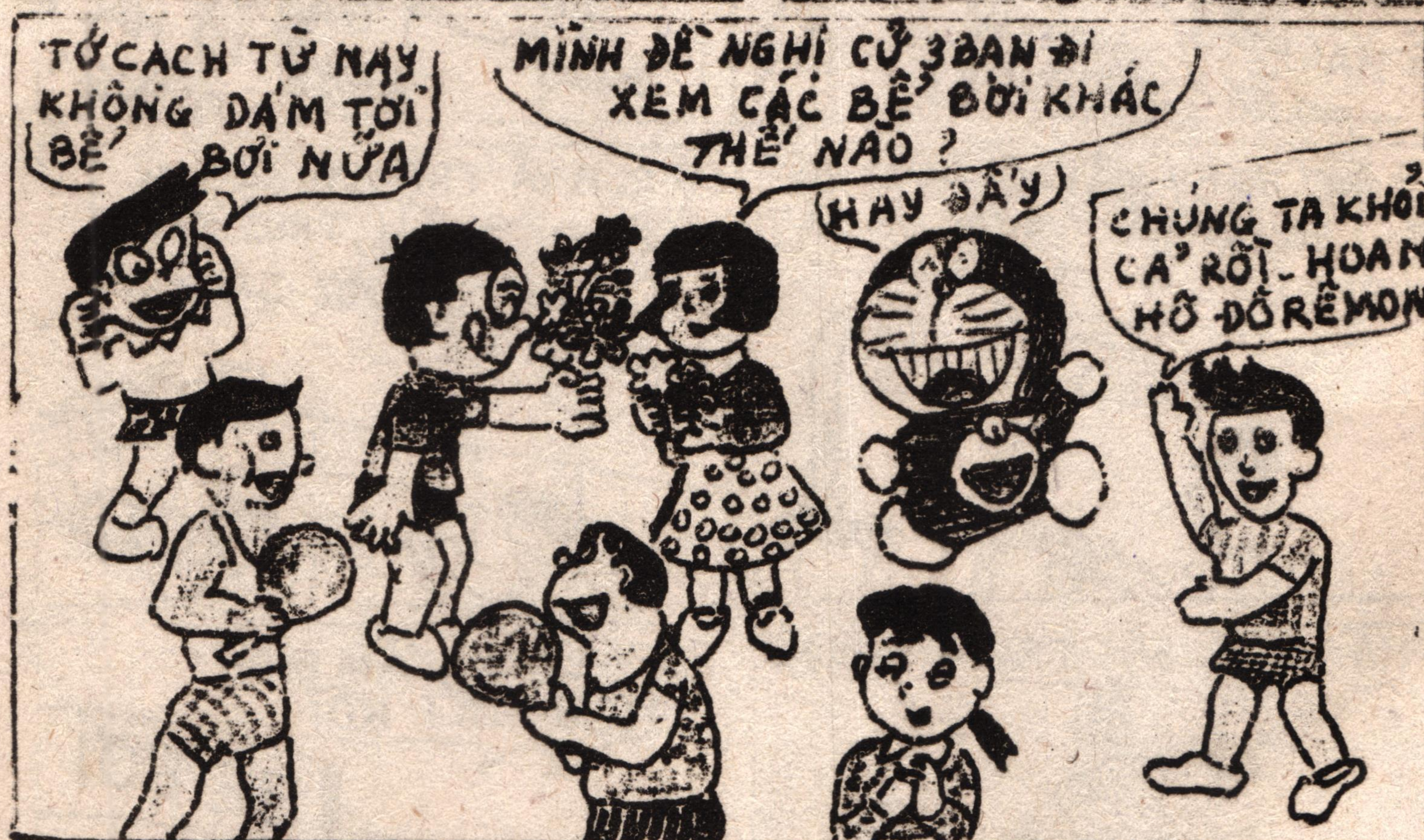

CẬU NÀO KHÓC THÌ HỨNG NƯỚC MẮT VÀO CỐC CHO TỚ

Sau khi hứng nước mắt riêng cho từng "bệnh nhân nhí, Đôrêmon đã dùng cỗ máy thời gian bay tới thế kỷ 21 rồi lại tới hẳn thế kỷ 26. Vào Viện mắt, dùng kính hiển vi hiện đại có độ phóng to từ 1 triệu đến 200 triệu lần để tìm ra các virút X và Y gây bệnh đau mắt. Chàng ta lập tức mang thuốc từ thế kỷ 26 bay trở lại...

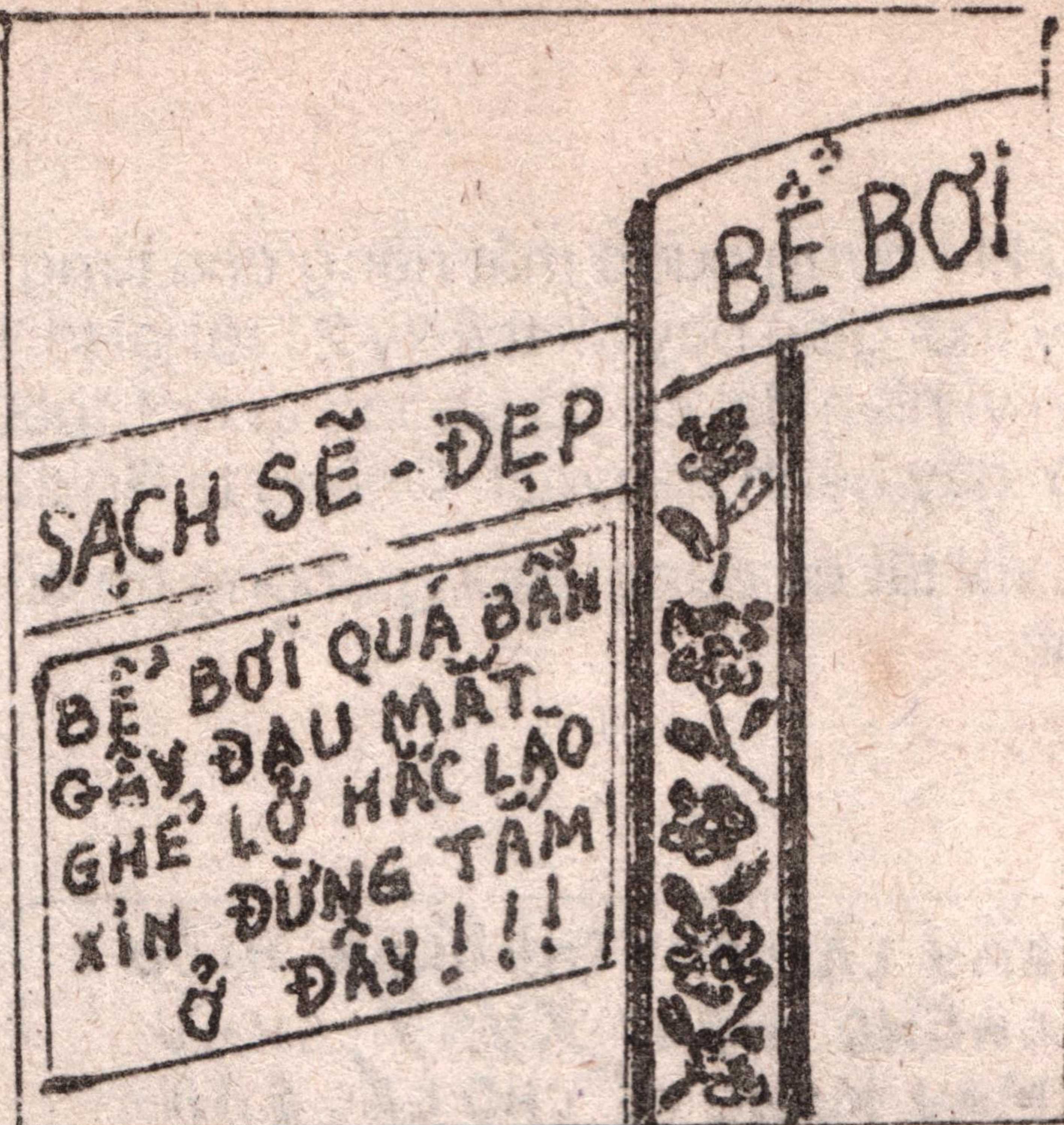
Thế rồi tất cả dùng chong chóng tre của Đôrêmon bay đi tìm hiểu các bể bơi khác...

CÓ 3 BỂ BƠI BẨN NHƯ VẦY CÒN NHỮNG BỂ KHÁC KHÁ SẠCH
CHÚNG TA SẼ GẮN NHỮNG BIỂN NÀY VÀO CỔNG CÁC BỂ BƠI BẨN...

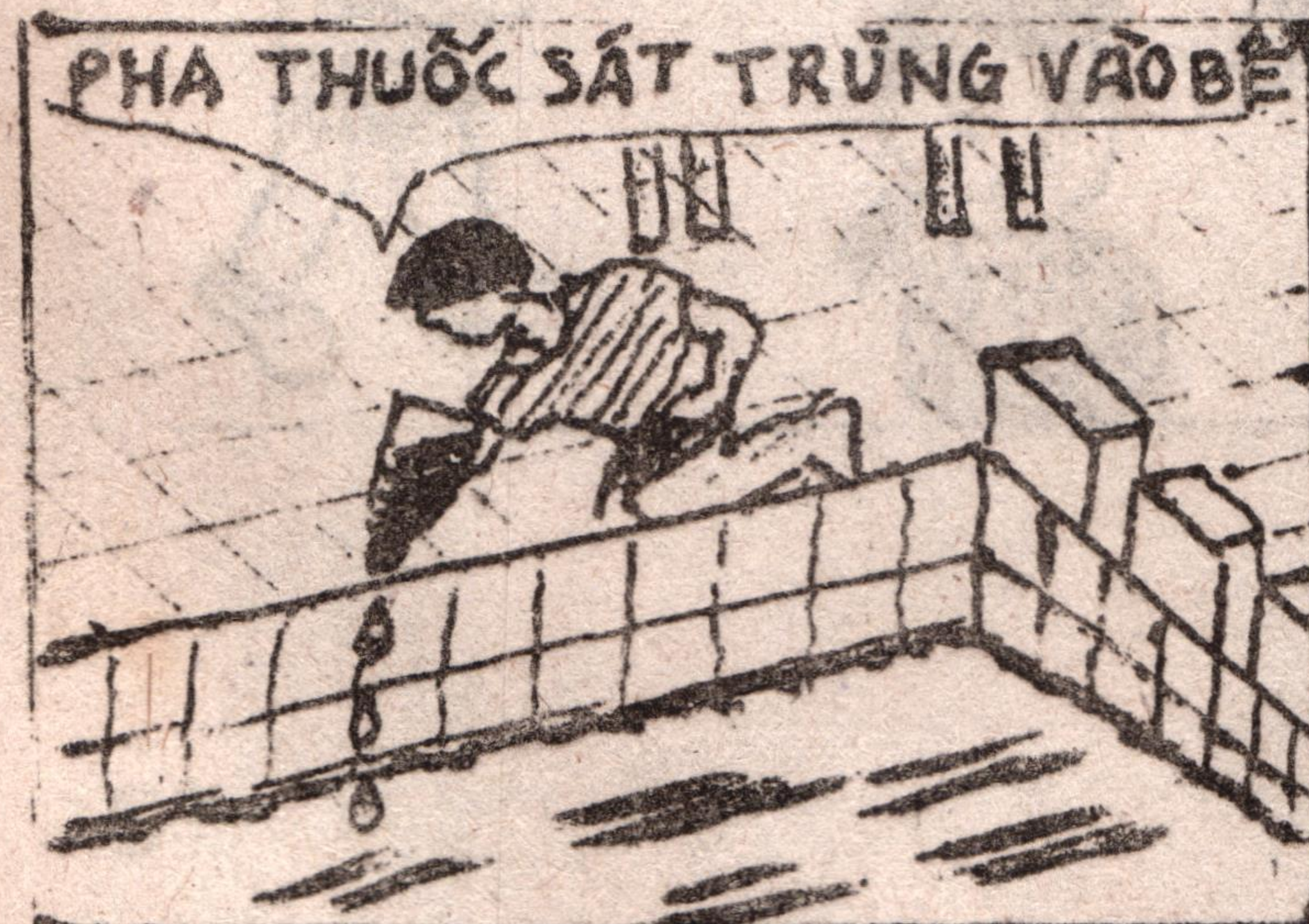

BỂ BƠI
SẠCH SẼ - ĐẸP
BỂ BƠI QUÁ BẨN GÂY ĐAU MẮT GHẺ LỞ HẮC LÀO XIN ĐỪNG TẮM Ở ĐÂY!!!

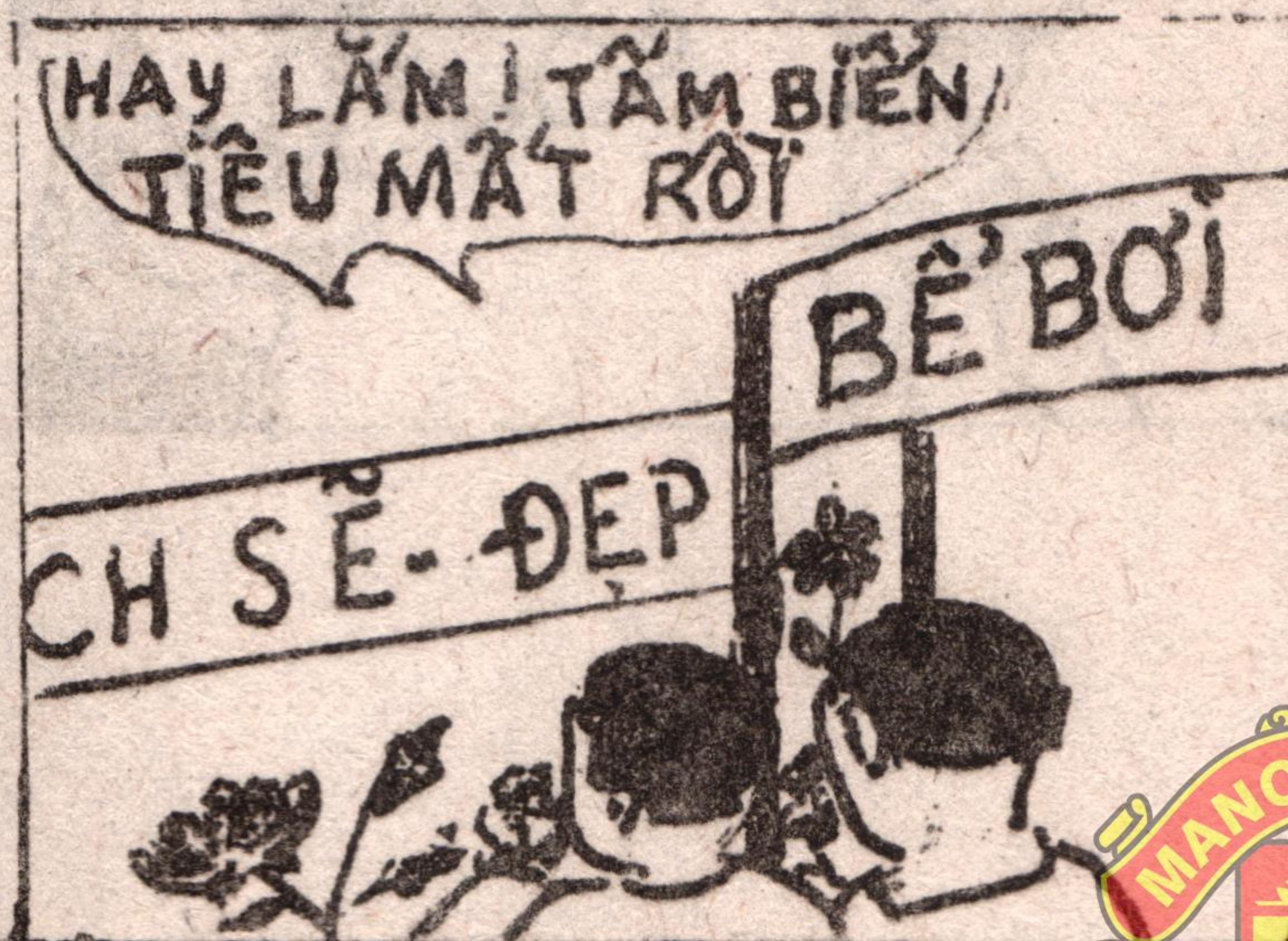

TRỜI ƠI! AI MÀ HẠI TA THẾ NÀY, CẢ NGÀY HÔM NAY KHÔNG AI ĐẾN BƠI, BỊ THẤT THU!
BƠI QUÁ BẨN
ĐAU MẮT
LỞ HẮC LÀO
!! !!
WORLD CUP

TẤM BIỂN KỲ QUÁI, THÁO KHÔNG RA, QUÉT SƠN LÊN KHÔNG DÍNH SƠN. LÀM SAO ĐÂY?
??
WORLD CUP 94

TA ĐẶT NGAY MẤY VÒI NƯỚC ĐỂ MỌI NGƯỜI TẮM TRƯỚC VÀ SAU KHI BƠI

CỌ RỬA VÀ THAY NƯỚC HAI NGÀY MỘT LẦN, THUÊ KHOAN GIẾNG ĐỂ CÓ NƯỚC SẠCH CHỦ ĐỘNG VÀ RẺ

PHA THUỐC SÁT TRÙNG VÀO BỂ

HAY LẮM! TẤM BIỂN TIÊU MẤT RỒI
BỂ BƠI
CH SẼ - ĐẸP

NƯỚC SẠCH QUÁ!

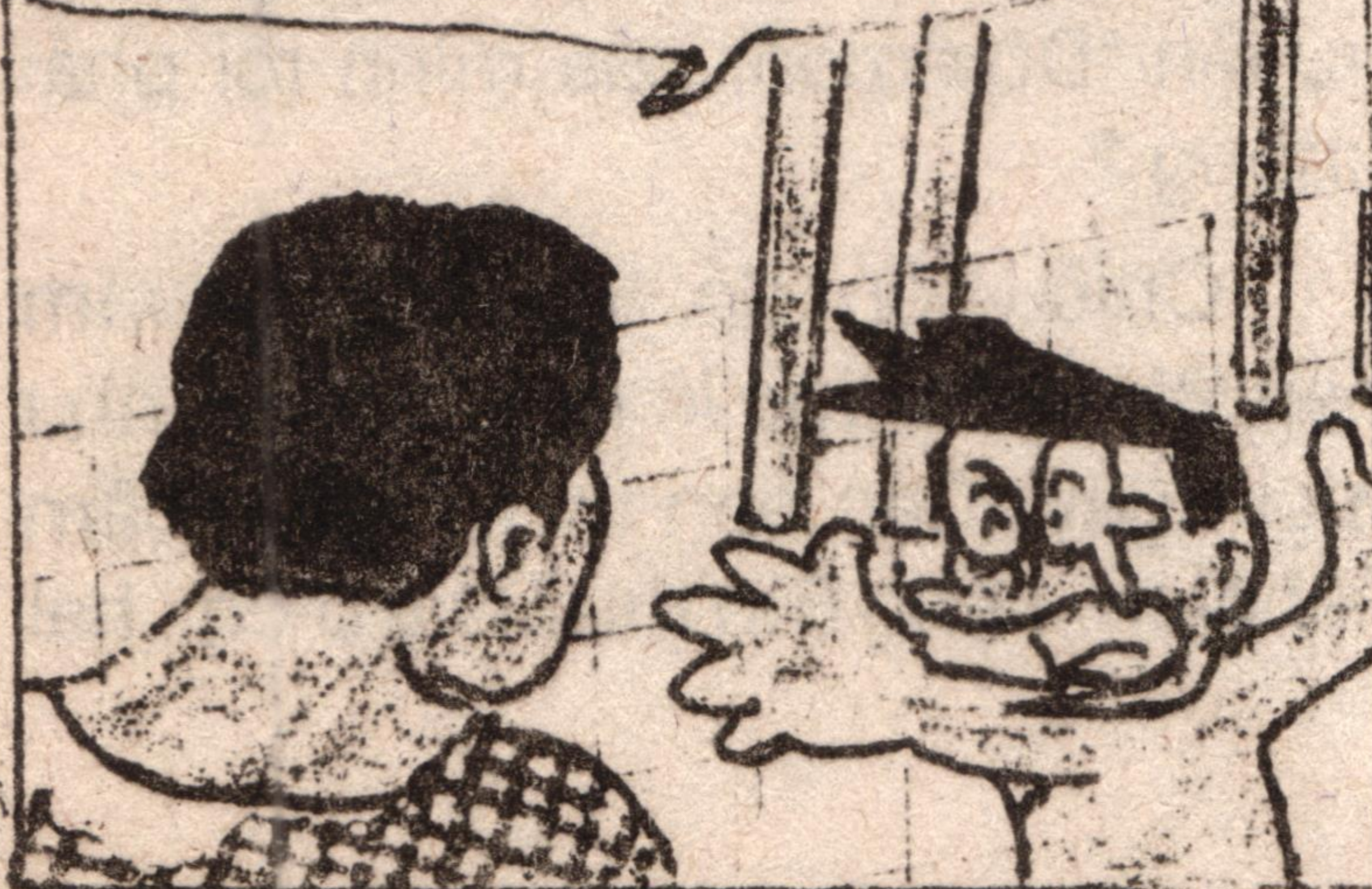
HA HA!

HI HI

Ơ! CHÁU CÓ TÈ ĐÂU??

CẬU BÉ KIA! VÀO ĐÂY TÔI BẢO. SAO CẬU LẠI TÈ BẬY VÀO BỂ BƠI? TÔI BẮT ĐƯỢC QUẢ TANG ĐẤY NẼ!

AI TÈ VÀO BỂ BƠI, NƯỚC CHỖ ĐÓ ĐỔI THÀNH MÀU HỒNG, KHÔNG CHỐI ĐƯỢC. CẬU PHẢI TRẢ 20 NGHÌN ĐỒNG PHẠT VÀ CẦM LẤY PHIẾU BIÊN LAI NÀY.

HÔM NAY TỚ ĐỊNH CHIÊU ĐÃI CÁC CẬU MỘT CHẦU KEM. GIỜ THÌ HẾT RỒI!

Sưng mắt cá

(Giải ba cuộc thi "Kỷ niệm Đôrêmon" – Hội thi vui hè 1994 với Đôrêmon)

Đôrêmon ơi ! Khi Bin viết bài này cho Mon thì chân Bin vẫn còn đau. Nó đang sưng và bầm đen lại. Mấy hôm này, chân đau không đi lượm mủ cao su được. Trời lại cứ mưa hoài, rẫy bắp nhà Bin nó cũng lâu già, nếu có bắp mà ăn được cũng đỡ khổ.

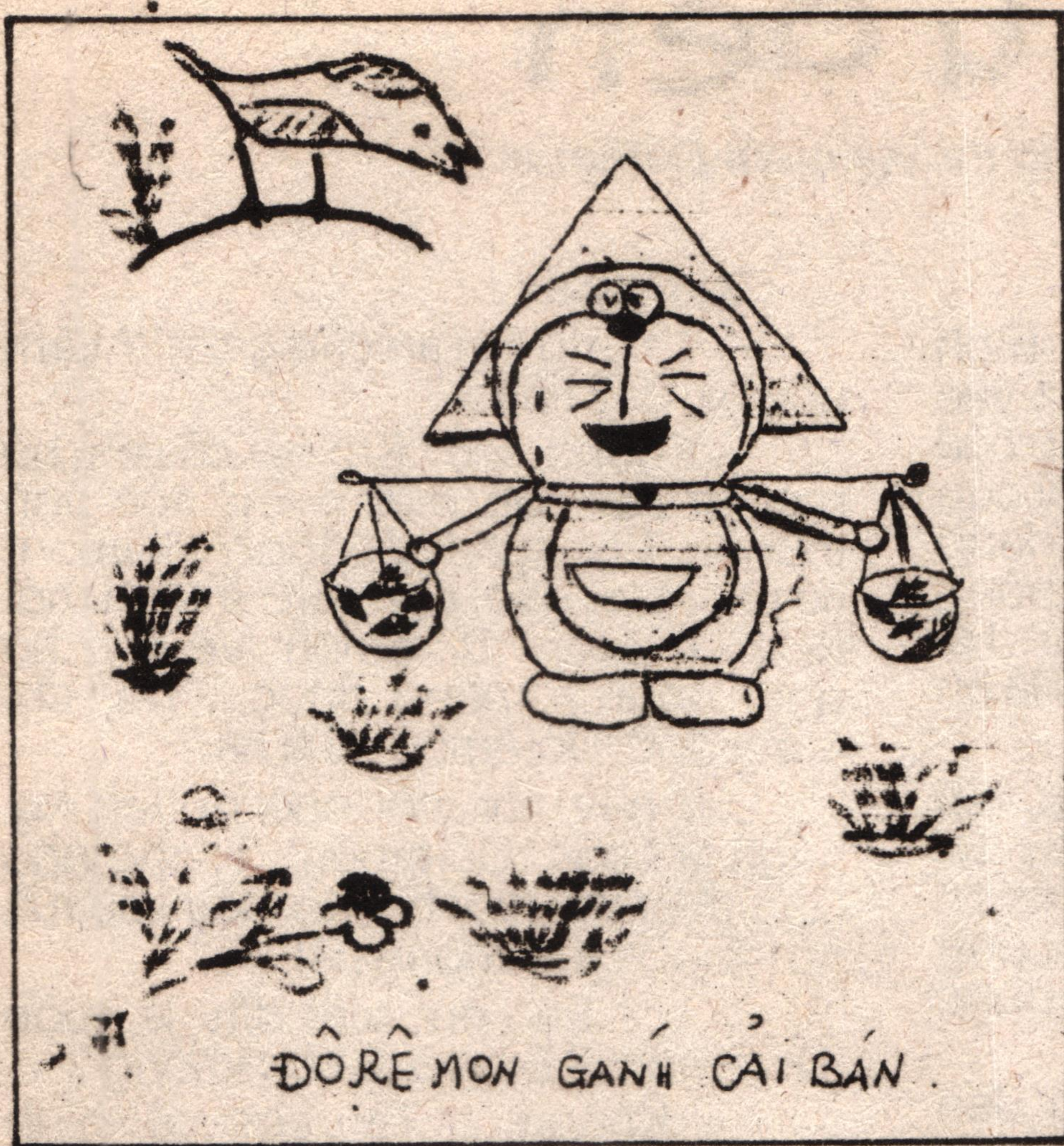
Nhà Bin cực lắm. Bin học buổi chiều, còn buổi sáng coi nhà, nấu cơm và trông chừng em cho mẹ. Khi em ngủ thì học bài và làm bài. Buổi chiều tan học về, ăn uống qua loa đến năm giờ là bắt đầu đi lượm mủ cao su. Đây là lúc tuy mệt nhưng Bin rất thích vì được đọc "Đôrêmon" một mình, không bị ai quấy rầy. Chắc *Mon* cũng thắc mắc là sao đã đi lượm mủ mà còn đọc truyện phải không ? Có nghĩa là như vầy : tụi mình đi từng tốp năm bảy đứa. Đồ nghề chỉ là hai bịch nilông lớn. Đi đến lô rừng cao su, mất khoảng 15 phút và phải ngồi đợi đến lúc các chú bảo vệ thay ca. Thời gian chờ đợi này là lúc mình dặt hết tâm trí vào "Đôrêmon" đó. Tuy chỉ ngắn ngủi, nhưng cũng đủ để cười quên cái mệt, quên cả muỗi cắn nữa.

Đúng sáu giờ chiều, các chú bảo vệ về thay ca là lúc tụi mình tỏa ra đi nhặt những miếng cao su bị đổ do công nhân cạo lúc sáng. Những miếng mủ ấy bây giờ đã đông lại, dính đầy bùn đất. Mạnh đứa nào đứa nấy lượm, đôi lúc đi cả mấy cây số trong lô cao su mà chỉ được có hơn một kí. Mình lúc nào cũng là đứa về khuya nhất vì không bao giờ mình dám cạo mủ ở cây như mấy đứa bạo tay khác. Ở lớp, thầy giáo mình nói làm như vậy là phá hoại của nhà nước đó. Nhớ lời thầy, nên mình chỉ lượm mủ rơi vãi thành ra rất lâu và bán được ít tiền hơn. Đáng sợ là mấy bạn khác không làm như Bin, mà lại đi cạo bừa mủ cây. Riết rồi bảo vệ cứ bắt được đứa nào trong lô, dù cạo hay lượm mủ đều cho ăn đòn cả. Cho nên đi lượm mủ thì đừng có mong trời ráo và trăng sáng, dễ bị bảo vệ tóm cổ lắm. Hôm nào trời càng tối và có mưa nữa thì đỡ lo gặp bảo vệ, dù đi lúc này đường trơn trợt và mình thì lạnh run vì mưa...

Mỗi chuyến đi về, trung bình Bin bán mủ cao su rơi vãi ấy được 5 - 6 ngàn đồng. Được bao nhiêu, Biu đưa hết cho mẹ, chỉ xin lại 500 hoặc 1000 đồng để dành tới cuối tuần đủ mua một tập "Đôrêmon" mới. Tuần nào có tập "Đôrêmon" màu, Bin phải cố gắng mỗi ngày lượm khuya hơn chừng một tiếng để góp tiền cho đủ mua truyện. Như vậy, chắc *Mon* cũng hiểu tại sao Bin rất quý bộ truyện "Đôrêmon" của mình rồi phải không ?

Chiều hôm đó, trời mưa lâm râm nên Bin lại đi vào lô rừng cao su như mọi ngày. Các bạn thì mỗi đứa cầm hai bịch, riêng Bin thì tới ba bịch : hai

mua đã văng đâu mất. Nếu bỏ mà chạy thì chắc thoát rồi. Nhưng mình tiếc quyển "Đôrêmon" quá, ngồi thụp xuống mò tìm. Chùng bắt gặp nó nằm gọn trên cái tô cạo mủ và đứng lên định chạy tiếp thì đã không kịp nữa. Chỉ nghe một tiếng *hừ*, đã thấy chú bảo vệ hiện ra. Chú tịch thu số mủ mà mình lượm từ chập tối đến giờ, lại còn dặn không được vào lô nữa. Chú ấy đi rồi, Bin mới bật khóc...

để đựng mủ, còn một để bọc kín cuốn truyện "Đôrêmon" đem theo cho khỏi ướt. Tới lúc đọc xong truyện và đi vào lô bắt đầu lượm mủ. Bin cứ nhớ lại câu chuyện vừa xem lúc nãy và cười theo chuyện để quên cái sợ (sợ rắn và nhất là sợ ma) và cái lạnh lúc này. Vừa mải mê nói chuyện với Mon, vừa tìm lượm những dây mủ đầy bùn đất, chợt Bin nghe một tiếng *soạt*, giật bắn cả mình. Một chú bảo vệ với cây súng cầm tay đang tiến về phía mình. Có lẽ nghe tiếng nói chuyện của Bin với *Mon* nên chú ấy đang đi tìm. Thế là tay mình nắm chặt "đồ nghề" và vọt chạy. Được khoảng mười gốc cao su, biết là chú ấy đang rượt theo phía sau. *Trời* ! Cứ nhắm mắt chạy bừa, rồi chân bỗng vướng vào một chùm dây cỏ, ngã lăn xuống. Bịch nilông có quyển "Đôrêmon" mới

Hơn mười ngày nay nằm buồn hiu ở nhà, sau khi đã đọc đi đọc lại các sách "Đôrêmon" cũ, Bin cứ mong cái mắt cá chân nó hết sưng để còn có thể đi làm kiếm tiền phụ ba mẹ. *Mon* biết không, từ hôm đó đến nay, mẹ đã phải mua chịu gạo và đồ ăn ở ngoài quán, khi nào có tiền sẽ trả sau. Bin đã bị lỡ mất mấy tập "Đôrêmon"của hai tuần qua. Bin hứa sẽ gặp lại *Mon* ở tập mới khi nào Bin hết đau chân. Cho mình gửi thật nhiều cái hôn lên cái đầu tròn như trăng 16 của *Mon*. Đó cũng là tuổi của Bin đó. Xin chào *Mon*, vì sắp tới giờ đắp gừng vào chân rồi. Chúc *Mon* có thêm nhiều bửu bối để tụi mình có thêm thật nhiều nụ cười nữa nha.

Phạm Thanh Huyền, 17 tuổi
(137 Đường 2, Khu 3, Ấp Long Giao, xã Xuân Mỹ, Long Khánh – Đồng Nai)

Cu Đen

Giải ba cuộc thi "Kỷ niệm Đôrêmon"

— Bắt lấy nó ! Bắt lấy nó !

Cuốn truyện trên tay tôi rơi phịch xuống khi một bóng đen lao vụt vào nhà tôi, chui tọt vào gầm bàn học của tôi. Dưới ánh đèn dầu của buổi tối cúp điện, dù bàn học cách ghế tôi đang ngồi khoảng bốn mét, tôi vẫn không nhìn rõ được bóng đen đó là ai. Tôi bắt đầu run lên vì sợ : "Có thể *nó* là ăn cướp chăng ?"

Một phút trôi qua, bóng đen vẫn ngồi im không nhúc nhích. Lúc này, tôi đã bớt run. Lấy hết can đảm, tôi cố cạy hai cái hàm răng đang dính cứng ngắc vào nhau của mình để nói được hai tiếng : "Ai đấy ?"

— D... A... D... A... ! Bóng đen đáp với giọng run rẩy.

Tôi hết run và can đảm hẳn lên :

— Ai ? Nói mau, không thôi tôi la lên à !

— Dạ... em ! Cô ơi, cô đừng bắt em.

Nghe giọng van xin của nó, tôi cũng động lòng :

— Em, mà em là ai ? Chui ra đi, tôi không bắt đâu !

— Dạ... !

Bóng đen động đậy và trong gầm bàn chui ra một vóc dáng lùn tịt, ốm nhom. Tôi cũng đã đứng lên tự bao giờ. Tôi vặn đèn to hơn một chút, một khuôn mặt đen thui, tóc bù xù, cứng ngắc hiện ra trước mắt tôi. Một thằng nhỏ ! Tại sao nó bị đuổi bắt khi trên khuôn mặt không có vẻ gì là kẻ gian !

Sau khi quan sát nó kỹ càng, tôi hỏi :

— Tại sao em bị rượt đuổi vậy ! Em ăn trộm à ?

— Chị ơi ! – nó đã đổi cách xưng hô – Em biết ăn cắp là xấu, nhưng vì nhà nghèo không có tiền...

Tôi ngắt lời :

— Nhưng em ăn cắp cái gì ? Làm chi, bán lấy tiền à ?

— Không đâu ! Em gái của em nó mới đi học lớp một ở lớp học tình thương. Em nghe nói đọc "Đôrêmon" sẽ mau biết đọc, biết viết nên em mới đi trộm cuốn "Đôrêmon" về cho nó đọc, nhưng không được... Ủa, chị cũng đọc "Đôrêmon" nữa hả ?

Lúc này, tôi mới nhớ ra trên tay mình là cuốn "Đôrêmon". Thằng nhỏ lanh thiệt, tôi mới hỏi có mấy câu mà nó trả lời nghe không hết.

— Ừ ! Sao em biết đây là cuốn "Đôrêmon" ? Em có đi học không ?

— Không ! Tại em có hình "Đôrêmon" do em bắn đạn ăn nè ! Tụi bạn em nó nói đây là Đôrêmon.

— Bây giờ chị cho em cuốn "Đôrêmon" này đó, em chịu không ? – Lòng thương người của tôi trỗi dậy – Rồi mai mốt em tới đây, chị cho cuốn khác mới hơn.

— Dạ chịu, cám ơn chị ! – Nét vui mừng hiện rõ trên khuôn mặt cậu bé.

— À, mà em tên gì vậy ?

— Đen ! Thằng bé trả lời gọn.

— Nhà em ở đâu ? Mai mốt chị tới chơi nghe !

— Dạ ở Cà Dao. Chừng nào chị tới chơi, em sẽ đón. Thôi, em về nghe chị !

Mấy hôm sau, tôi cũng mò được tới nhà Đen. Nó chạy ra đón tôi ở sân nhà. Khi hỏi chuyện mẹ nó, tôi mới biết nhà Đen ở nhờ trên đất người ta. Căn nhà làm bằng đất, nhỏ xíu, lợp lá dừa nước. Trong nhà, ngoài chiếc giường tre chỉ có một bàn thờ cũng nặn bằng đất. Mẹ nó và em nó cám ơn tôi rối rít. Bà cũng đã khóc khi tôi ngỏ lời giúp đỡ cho nhà bà.

Từ đó, mỗi tuần tôi trích bảy ngàn đồng để mua hai cuốn Dôrêmon, cho em của Den và tôi. Cũng từ đó, tôi bớt phần tiền ăn sáng để mua tập, sách, quần áo cho anh em Den.

Sự đời cứ thế trôi qua thì đâu có gì đáng nói. Hôm thứ bảy tháng Hai vừa qua (năm 1994), như thường lệ, tôi đến nhà Den để cho nó truyện "Dôrêmon" mới xuất bản. Khi bước vào nhà, tôi sững sờ, một bầu không khí nặng nề bao trùm lấy tôi. Má và em của Den ngồi khóc bên xác nó. Den đã chết vì bị chuột rút khi lội xuống ao cắt rau muống cho mẹ nó đem bán.

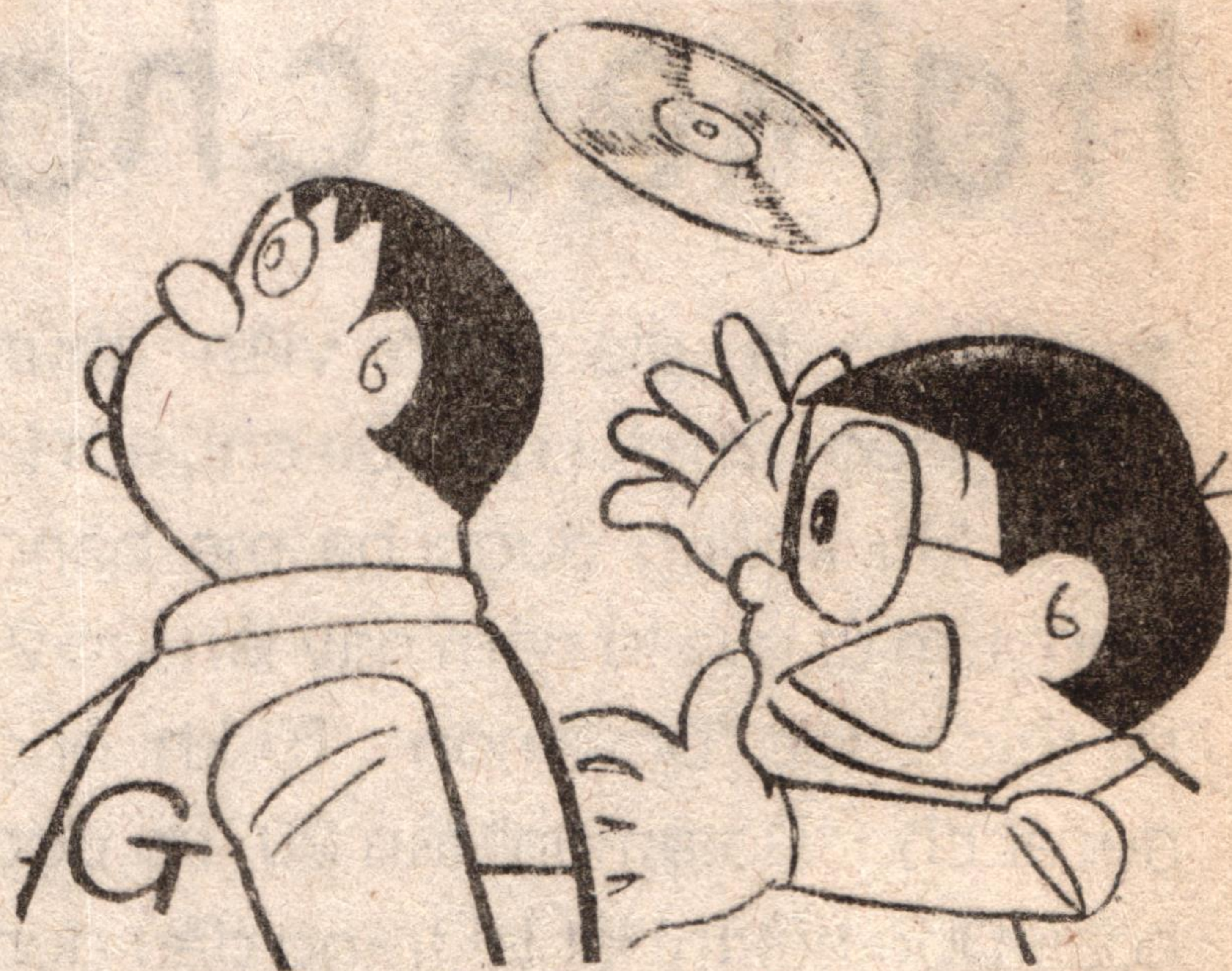
Khi đem chôn Den, tôi cũng có mặt. Trên mình nó vẫn còn mặc chiếc áo in hình Đôrêmon cùng Nôbita mà tôi cho Den hôm rồi.

Sau này, tôi mới biết Den không có cha. Mẹ nó cùng em nó đã đi về quê ở tận Cà Nhung. Hôm ra đi, bà có dắt con ghé qua nhà tôi để từ giã.

Den chết, trang nhật ký của tôi cũng đầy. Nhất định ngày nào đó, khi lớn lên, tôi sẽ tìm đường đi Cà Nhung, để tìm mẹ và em của Den. Nghe mẹ Den nói, đó là một ấp có nhiều dân lao động nghèo và nhà không số...

CHÂU TƯỜNG VI, 16 tuổi
(Ấp Minh Phú – Xã Minh Hòa – Thị Trấn Minh Lương – Huyện Châu Thành – Tỉnh Kiên Giang)

"chị Chaien" của tớ

Chị tớ, tớ chẳng biết nhận xét thế nào cho đúng, vì chẳng có được chiếc "máy nhận xét" của Đôrêmon. Bởi chị tớ ra đường hay đi học ai cũng bảo chị hiền. Dù có bị người ta trêu chọc, chị cũng chỉ nín lặng mà đỏ mặt lên thôi. Nhưng thử đến nhà tớ mà xem : ai "to mồm" nhất, ai hay gây sự với tớ nhất, ai hay cốc đầu tớ nhất ? – Chị tớ !

Dường như giữa tớ và chị chỉ có một điểm chung : thích đọc "Đôrêmon" đến mức có thể ôm sách cả ngày cũng được. Chị tớ ghét Chaien lắm. Nhưng tiếc thay, chị ghét thói bắt nạt của Chaien mà vẫn bắt nạt tớ như thường...

Thế rồi một trưa nọ, chị đi học về, vứt cặp một cái phịch xuống ghế như đang có chuyện gì bực mình lắm. Chị hầm hầm nhìn xung quanh :

— Sao thằng Đức quét nhà bẩn thế này ?

— Em quét thế mà chị còn chê ?

— Cãi hả ? Chị hùng hổ tiến ra chỗ tớ đứng, ký một cái vào đầu tớ đau điếng.

Tớ không thể nhịn được nữa (Nôbita đôi lúc còn chống lại Chaien kia mà) :

— Chị chỉ như Chaien thôi ! Chị chỉ giỏi bắt nạt em thôi ! – Tôi kêu lên.

Chị sững sờ nhìn tớ trong giây lát. Mặt chị đỏ bừng lên, vì giận tớ quá, hay là... Rồi chị bỏ đi, miệng lẩm bẩm : "Mình mà là Chaien à ?".

Chị tớ ghét Chaien, và điều chắc chắn là chị không muốn trở thành Chaien. Bởi vì từ hôm đó, chị hiền dịu hẳn. Chị nhẹ nhàng với tớ, không quát tháo với tớ nữa. Tập "Đôrêmon" thứ 59 ra đời, trong đó có chuyện *Kịch bản hay nhất của Chaikô* đã làm chị xúc động. Chị bảo tớ : "Này Đức, bây giờ chị có là Chaien cũng được. Em đã thấy ai thương và chiều em mình như Chaien chưa nào ?".

Chị tự nhận là "Chaien" nhưng chẳng ai gọi chị là "Chaien" nữa cả. Còn tớ, khi thấy chị cười với đôi bím tóc hai bên, tớ chợt nhủ thầm : "Sao chị giống Xuka quá !".

Lê Đình Đức, 13 tuổi
(139 đường Chùa Hàng, P. Hồ Nam, Quận Lê Chân, Hải Phòng)

Hai keo chao của em tôi

Nhà tớ là gia đình viên chức nghèo nên đòi hỏi của chị, em tớ nhiều khi không được ba mẹ bằng lòng. Em út của tớ năm nay lên lớp 2, rất thích đọc "Đôrêmon". Từ khi ông ngoại cho "Đôrêmon" tập 20, nó đọc hoài. Đọc hết thì lật lại trang đầu đọc nữa. Mê "Đôrêmon" như vậy, nhưng xin mẹ tiền để mua tập tiếp theo thì không được. Nó buồn, nó làm nũng khóc hoài suốt cả tiếng đồng hồ...

Một hôm, em tớ thấy mẹ lục mấy vỏ chai chao để bán. Bỗng nhiên nó nói :

— Mẹ ơi, con thèm chao quá ! Mẹ mua hai keo chao để con ăn nha ?

Mẹ tớ ngạc nhiên :

— Hả, trước nay con có thích ăn chao đâu ? Mà chao cay lắm, con còn nhỏ, ăn không được đâu !

— Con ăn được mà, mẹ mua cho con đi.

Chiều cậu út, mẹ tớ đi chợ mua về hai hũ chao. Hôm ấy, cả nhà ăn cơm thật ngon với canh chua, cá kho nhưng mẹ cũng không quên để một chén chao nhỏ cho em tớ ăn. Tưởng nó thèm nên không ai chịu ăn chao mà để nhường cho cậu út. Nó nuốt chao mà mắt cứ liếc tô canh. Ngán quá rồi chắc, nên nó lém lỉnh nói với tớ :

— Sao anh không ăn chao, để một mình em ăn thôi à ?

Chiều em, tớ cũng ăn vài miếng. Cứ như vậy, mãi đến một tuần sau hai keo chao mới hết sạch. Hàng ngày, nó đợi... người bán ve chai đi qua. Cứ tưởng bán hai keo chao đã đủ mua một tập "Đôrêmon", ai ngờ... Lúc thấy nó bán xong mà mặt cứ buồn hiu, cả nhà mới vỡ lẽ. Mẹ tôi chọc nó :

— Chà, út cưng của mẹ cũng biết tiết kiệm nữa kìa !

Mắc cỡ quá, nó chạy tuốt vào nhà. Bỗng nhiên nó thấy bà Năm bên cạnh bán vỏ chai nước tương. Phút chốc, nó chạy lại đứng bên mẹ. Nó chưa kịp nói, mẹ đã cười :

— Con khỏi nói, mẹ cũng biết con thèm nước tương rồi !

Cả nhà cười ồ lên làm nó bật khóc và định chạy vô nhà. Mẹ tôi giữ nó lại, hỏi :

— Con định kiếm tiền để làm gì vậy ?

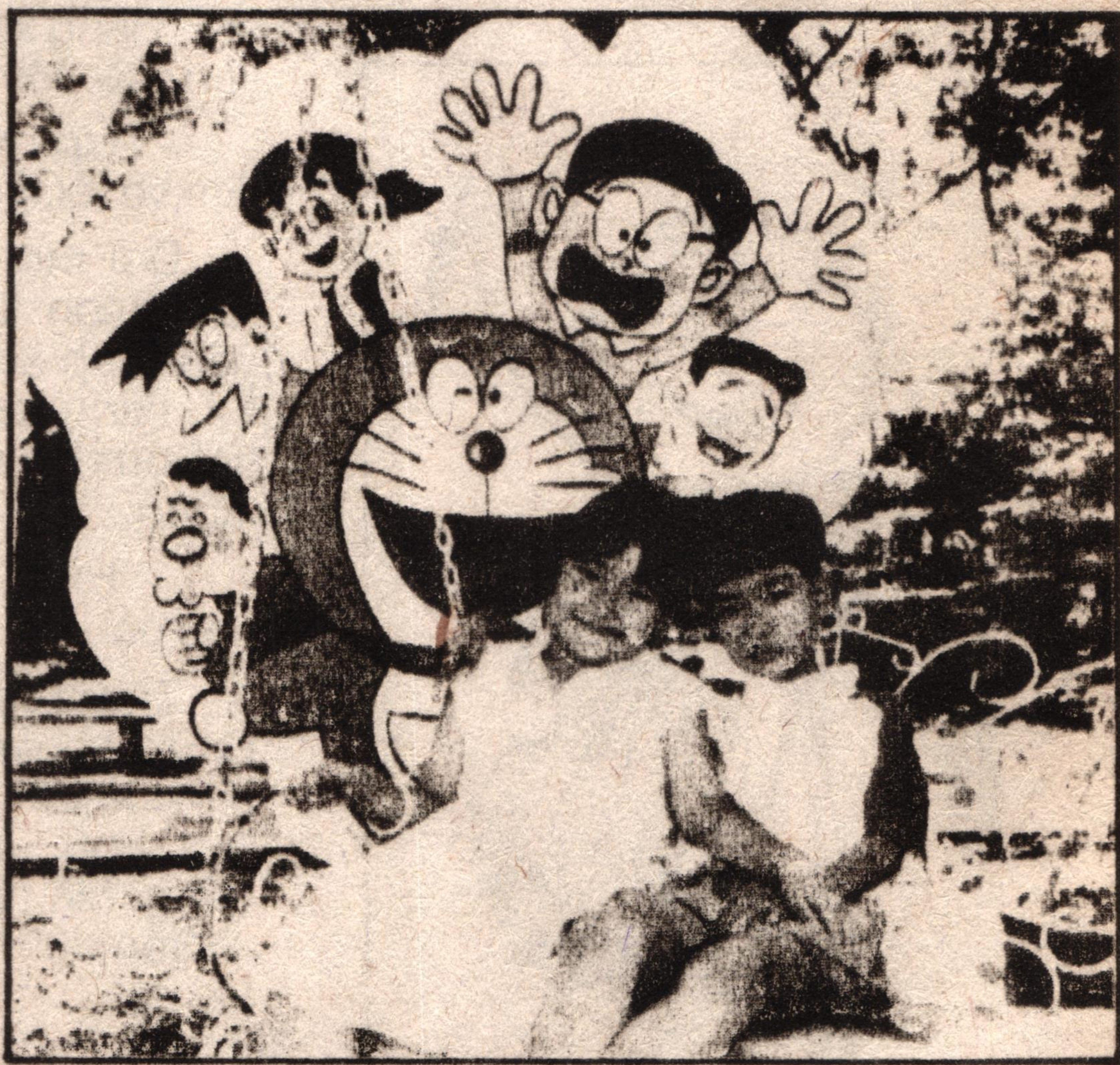
— Dạ, con muốn mua "Đôrêmon" để đọc đó, mẹ ơi !

Thấy nó nói trúng ý, tớ xin mẹ mua "Đôrêmon" cho em (và lại là dịp cho mình "coi cọp" của nó). Tớ còn nói đủ lý do : nào là để em học đọc, học viết, để em biết vẽ và noi theo gương Đôrêmon cùng nhóm bạn lớp 5E... Mẹ tôi chiều ý nên mua một cuốn "Đôrêmon" và nói :

— Con chỉ được đọc cuốn này nữa thôi nhé ? Con cần phải để dành thời gian để học đó !

... Sau này, em tôi giữ rất kỹ hai cuốn truyện "Đôrêmon" duy nhất của nó. Thật tội nghiệp cho em khi chịu ăn cả hai keo chao để có tiền mua sách "Đôrêmon"...

Đoàn Vĩnh Bình, 15 tuổi
(Trường Thạnh Hưng I, huyện Thạnh Hưng, Đồng Nai).

Bé Nguyễn Hoàng Phước (trường Kỳ Đồng, Quận 3) và bạn Ngọc muốn xin vào... đội bóng chày của nhóm bạn Nhật Bản lớp 5E Ta-Kô-En !

TỦ SÁCH LỚP EM

Lớp em có một số bạn nghèo, lại học yếu. Các bạn ấy cũng rất mê đọc "Đôrêmon" nên cô chủ nhiệm giao cho em đi quyên góp sách truyện. Mình em góp 15 cuốn "Đôrêmon". Các bạn ai có bao nhiêu thì nộp bấy nhiêu, một tháng đã góp được 120 cuốn tranh truyện cùng 20 truyện chữ khác. Tủ sách học sinh của lớp ra đời cùng với việc học sinh giỏi được phân công giúp bạn học yếu. Sau những giờ học, các bạn được đọc "Đôrêmon" để giải trí. Một thời gian sau, các bạn ấy đã tiến bộ rõ rệt từ học sinh yếu vượt lên trên trung bình. Cô giáo và bọn em rất vui...

Phạm Phong Vũ, 13 tuổi

(Đội I, Đại Nga, Lộc Nga Bảo Lộc - Lâm Đồng)

MẸ EM

Đôrêmon múa minh họa bài "Đi chùa hương" (tranh của bạn Trần Vinh Hiển, 50 Hùng Vương, khóm, phường 5, thị xã Cà Mau - Minh Hải)

— Đưa cuốn "Đôrêmon" đây ! Coi gì mà dữ vậy, tới giờ học bài rồi, biết chưa ?

Thế là mẹ xé cuốn "Đôrêmon" của em. Tiếng xé *rẹt... rẹt...* nghe mới đau làm sao. Mẹ thay đồ đi làm và nói :

— Úp mặt vô tường đi, đợi mẹ đi làm về rồi tính !

Đợi mẹ đi xa, em liền dán cuốn "Đôrêmon" lại. Nó rách te tua và em cứ dán. Sắp xong rồi ! Tiếng xe... Chết rồi, tiếng xe của mẹ ! Em bỏ cuốn "Đôrêmon" xuống rồi úp mặt ngay vô tường...

— Hừm... Thôi, con rửa mặt đi rồi học bài...

Thế là em ra sau rửa mặt, mẹ lại đi. Chiều khoảng 5 giờ, mẹ về kiểm tra bài của em. Em đọc ro ro không sai một chữ, toán em cũng đều làm đúng. Mẹ nhìn em và lấy ra hai cuốn "Đôrêmon". Em ngạc nhiên nhìn mẹ. Mẹ nói :

— Giờ con có thể coi "Đôrêmon" được rồi đấy !

Thế là em khóc nấc lên. Ôi, mẹ của em ! Ôi, Đôrêmon của em...

Hoàng Anh Phương (Tây Ninh)

GẦN 200 BÀI BÁO VIẾT VỀ "BÁNH RÁN" Ở VIỆT NAM

● Suốt hơn hai năm qua, những cụm từ *"Sự kiện Đôrêmon"*, *"Hiện tượng Đôrêmon"*, *"Cơn sốt Đôrêmon"*... đã được báo chí Việt Nam và thế giới nhắc đến nhiều lần. Hầu hết các tờ báo lớn của Việt Nam như *Nhân dân, Quân đội nhân dân, Hà Nội mới, Sài Gòn giải phóng, Lao Động, Thanh Niên, Tuổi trẻ, Phụ nữ thành phố Hồ Chí Minh, Nhi đồng thành phố Hồ Chí Minh, Phụ nữ Hà Nội, Tiền phong, Thiếu niên Tiền phong, Tin buổi chiều, Giáo dục và thời đại*... cùng các tạp chí *Mỹ thuật, Yêu trẻ, Người lao động cuối tuần, Tạp chí văn học, Tạp chí tác phẩm mới*... tính ra có trên 30 tờ báo đã viết về bộ sách "Đôrêmon" với gần 200 bài báo.

Bên cạnh báo chí Việt Nam, các tờ báo lớn ở khu vực châu Á - Thái bình dương như báo Asahi (asahi Shimbun), Bangkok Post, Le Mékong và các báo tiếng nước ngoài ở Việt Nam như Investment Review (Vietnam), Saigon Times, Vietnam News đều đã có những bài về việc xuất bản bộ sách "Đôrêmon" ở Việt Nam.

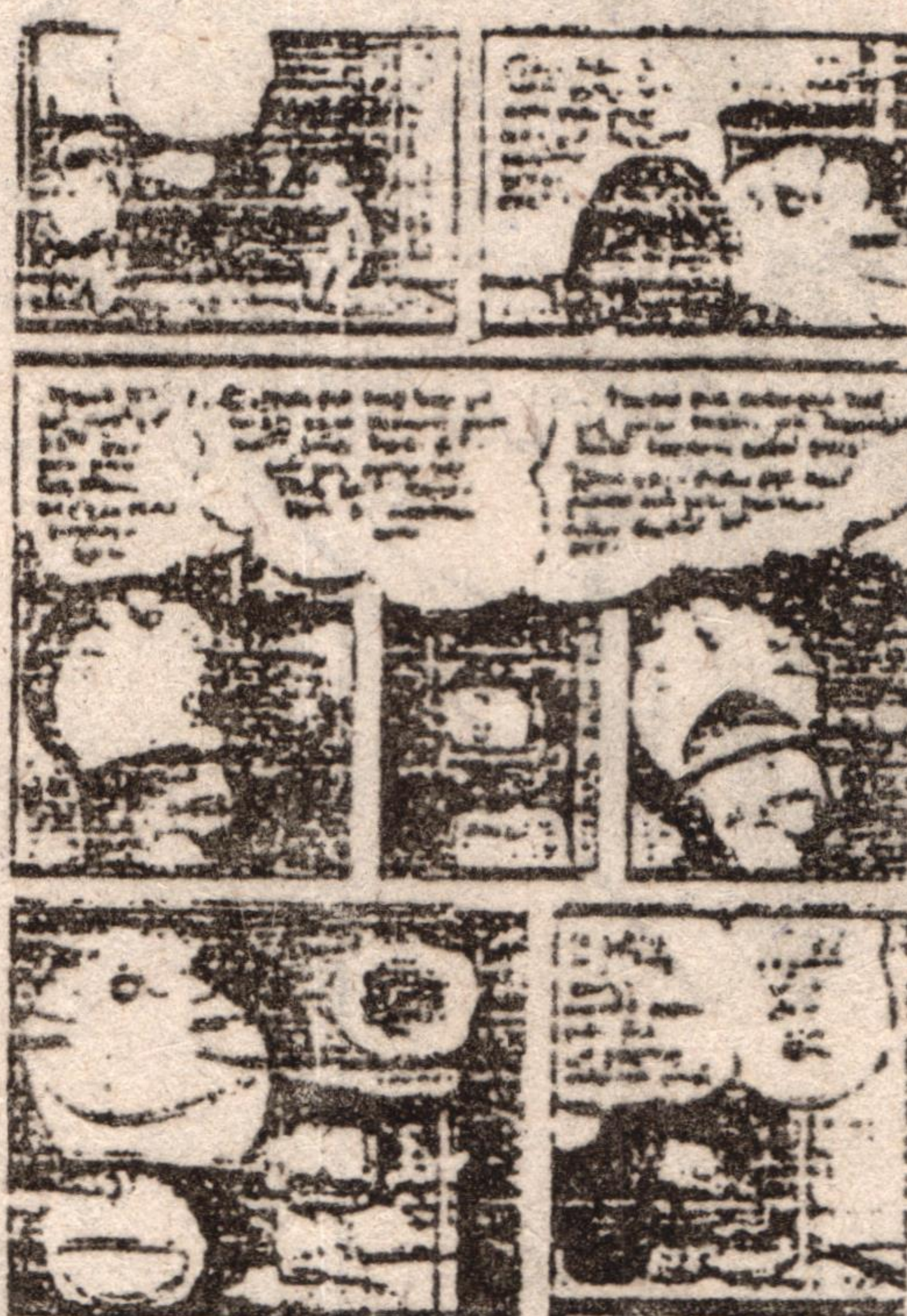
Đêkhi

ARTS OF LIFE

Inside Indochina

A small printing company has children knocking down their doors with a cartoon cat book series from Japan

Doremon fever hits Vietnam

INSIDE

Bangkok Post

INDOCHINA

Bài báo viết về "Cơn sốt Đôrêmon" ở Việt Nam, đăng trên Bangkok Post, Thái Lan

COVER STORY

THE CAT OF JAPAN ON VIETNAMESE KID'S DESKS

THUC DOAN - HCMC

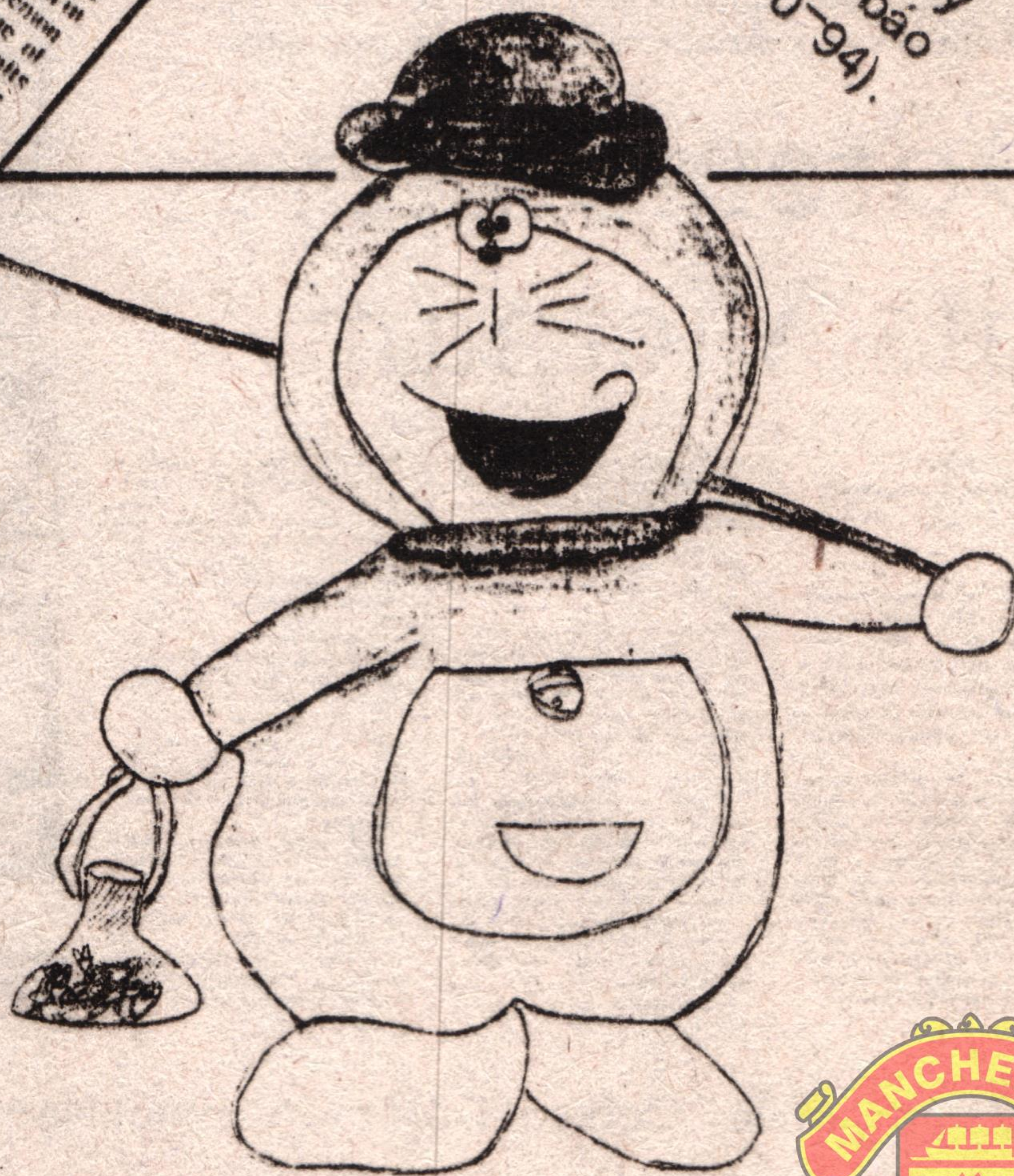
"Doremon Syndrome" in Vietnam: 9 million copies sold

The Saigon Times

• "Chú mèo của Nhật Bản trên bàn học của trẻ em Việt Nam", đó là tựa bài báo của chị Thục Đoan, đăng trên báo Saigon Times số kỷ niệm ba năm ra báo (10-10-91 - 10-10-94).

ĐÔRÊMON ĐI CÂU CÁ

• Tranh của bạn Nguyễn Ngọc Mộng Thùy, trường Nguyễn An Khương (Địa chỉ nhà : 5/14 KP 8, thị trấn Hóc Môn - TP. HCM)

KHẮP NƠI ĐÔRÊMON

KHI "ĐÔRÊMON" TIẾNG VIỆT BAY SANG CÁC NƯỚC

Gần 30.000 thư đã gửi về *Văn phòng Đôrêmon* trong hai năm qua đã làm bọn tớ mừng quýnh lên vì được tha hồ gặp gỡ và kết bạn thân thiết hơn với bạn đọc Việt Nam.

Đặc biệt, bọn tớ còn nhận được một số thư khác của bạn nhỏ và các anh chị Việt Nam đang sống ở nước ngoài gửi về quê hương để cám ơn. "Bánh Rán" và Nhà xuất bản Kim Đồng về bộ tranh truyện *Chú mèo máy thông minh.* Từ thủ đô Warszawa của Ba Lan, bạn Hà Vân Anh còn gửi về những sáng tác nhạc của mình để tặng *Mon.* Trong khi đó, bạn Lê Bảo Thụy (San Jose, Mỹ) lại tham gia cả quỹ ủng hộ bé Thúy Quỳnh – cô bé hiếu thảo ở Bến Tre...

Xin cám ơn các bạn này nữa : Lam Tri Hue (Hampshire), Angélique Nguyễn (Antioch), Dang Nguyen (Bridge Port) và Thanh Nguyên (Milpitas) ở Mỹ, Joyce Nguyên và Nguyễn Hồ Anh Vũ (Canada), Mai Thị Mộng Thúy (Cộng hòa liên bang Đức), Huỳnh Thị Thanh Mai (Hungari) và Do (Campuchia). Nhớ nhất là tâm sự của các bạn : *Ở nước ngoài buồn lắm, may mà còn có truyện "Đôrêmon" tiếng Việt gửi sang để làm bạn...*

HỘI NGHIÊN CỨU ĐÔRÊMON Ở NHẬT

Mải mê làm bạn với thiếu nhi Việt Nam quá, bọn tớ không kịp biết hết những gì vừa xảy ra ở Nhật Bản có liên quan đến mình. May mà còn có anh Kobayashi Hiroshi báo tin sang cho *Văn phòng Đôrêmon* ở nước Việt. Các bạn chắc còn nhớ anh Kobayashi, một sinh viên Nhật đã sang thăm Việt Nam và đi qua nhiều thành phố ở Việt Nam để tìm hiểu tình cảm của các bạn nhỏ đối với Đôrêmon chứ ?

Mới đây, anh Kobayashi đã gửi cho bọn tớ cuốn sách *Bí mật của Đôrêmon* của Sendagaya – Hội nghiên cứu Đôrêmon ở Nhật Bản, sách bàn đến "Cỗ máy thời gian và trẻ mãi không già", "Bí mật của cánh cửa thần kỳ", "Hai tương lai của Nôbita"... để tìm hiểu, phân tích xem các yếu tố thần kỳ, tưởng tượng, ước mơ của Đôrêmon có dựa trên cơ sở khoa học và thực tế nào không. Dù vậy, nội dung sách thật dễ hiểu, lời văn rất vui và hấp dẫn với bạn đọc Nhật Bản vốn đã kết bạn với *Doraemon* của tác giả Fujiko F. Fujio trong 25 năm qua.

TRANH TRUYỆN BẤT TỬ CỦA FUJIKÔ

• Đó là dòng giới thiệu luôn luôn xuất hiện trên bìa của 30 tập Đôrêmon do Nhà xuất bản *Seamintercomic (Truyện tranh thế giới – Thái Lan)* phát hành, mỗi tập dày đến 400 trang. Ngoài ra, tại Thái Lan còn có tuần báo *Yotidacomic* cũng giới thiệu Đôrêmon với bạn đọc trẻ trong nhiều năm liện đấy...

(Chaien bật mí : Các bạn có biết không, cái tên Chaien là do các bạn nhỏ Thái Lan đặt cho tớ đó. Chaien là phiên âm của từ *Giant* (tiếng Anh), nghĩa là... cậu khổng lồ cơ đấy ! Còn tên thật của tớ do bố mẹ đặt cho vẫn là Thakêshi cơ. Thú thật, tớ cũng thích được các bạn Việt Nam gọi là... Chaien lắm đấy !).

• TING TANG LÀ TÊN CỦA TỚ Ở BÊN... TRUNG QUỐC ĐẤY !

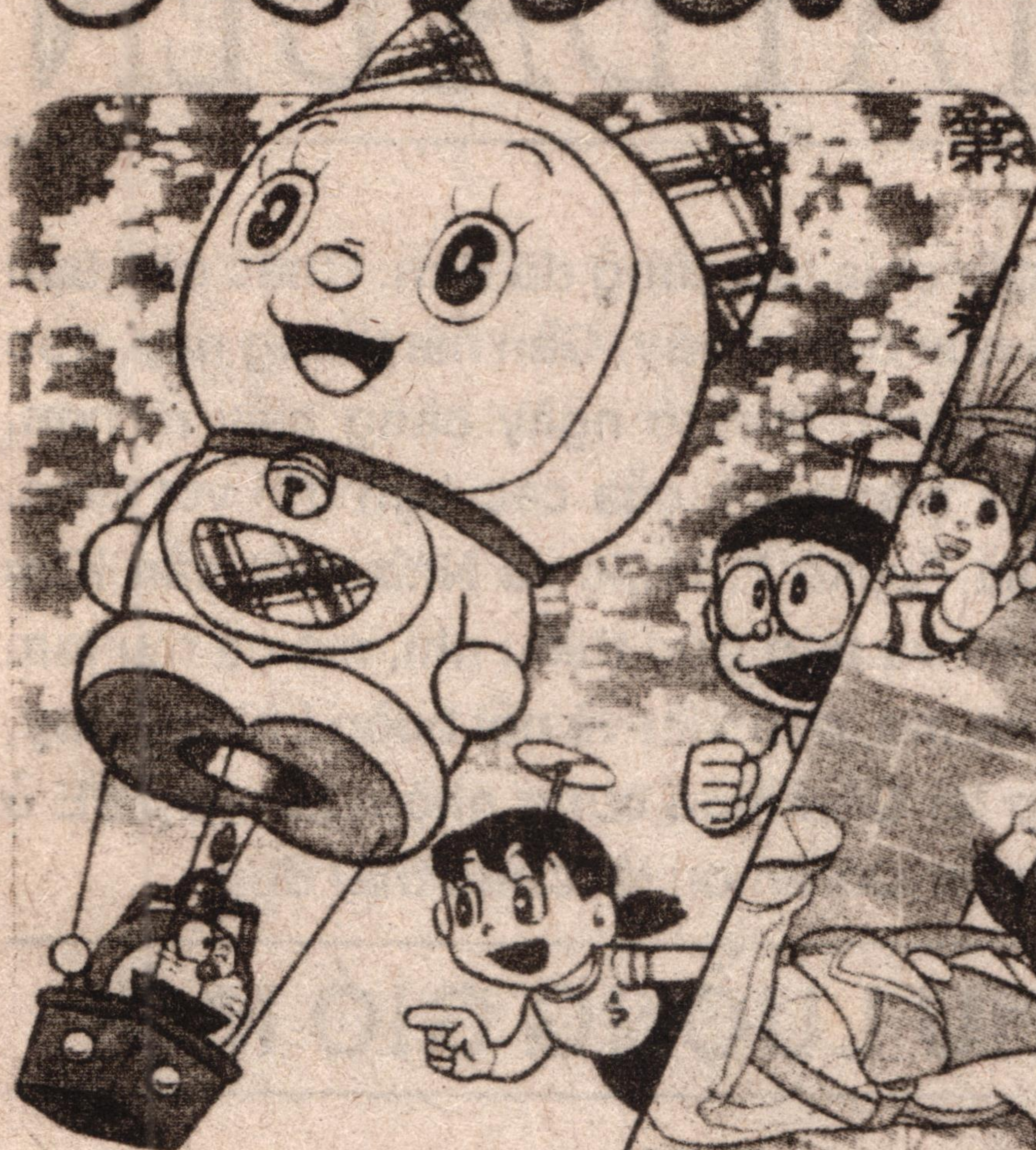
Chẳng những là *Ting Tang*, mà các bạn nhỏ Trung Quốc còn gọi tớ là... *Tiểu Ting Tang* nữa cơ, nghĩa là... Hừm, thật là khó giải thích ! Vì "Ting Tang" là tiếng kêu của chiếc chuông tớ đeo nơi cổ (mà thật ra thì chuông hư mất rồi), còn *tiểu* là... nhỏ xíu đó mà.

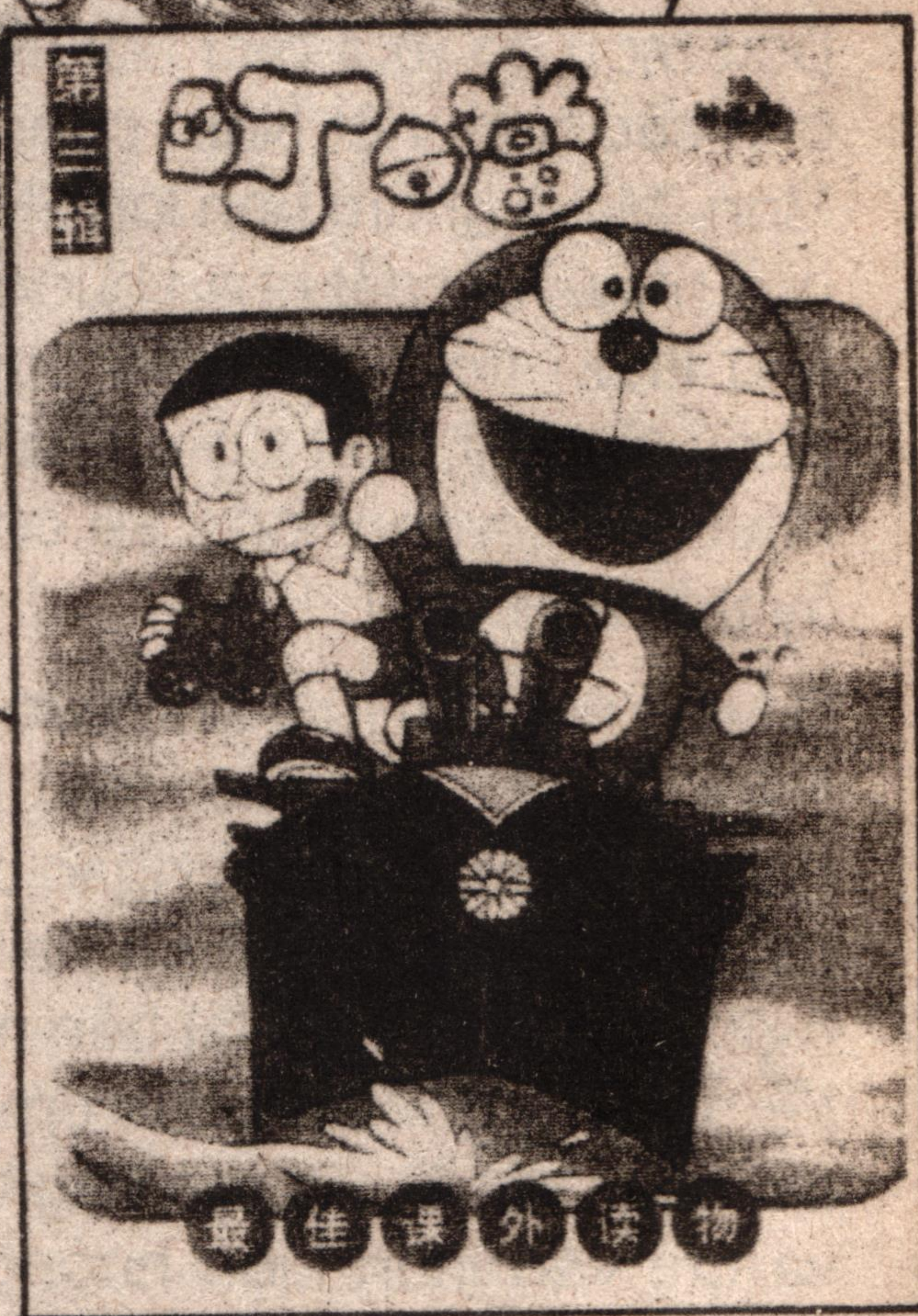
Đến Trung Quốc, một lần nữa cả nhóm Đôrêmon bọn tớ lại được thay tên tất cả. Thí dụ tủ sách "Đôrêmon" (Trung Quốc gọi là *Chi Tshi mao* – mèo cơ khí, nghĩa là mèo máy) của Nhà xuất bản Mỹ thuật và nhiếp ảnh Hải Nam đã gọi :

Đôrêmon thành *Ting Tang*
Nôbita : *Khang Phu*
Xuka : *Tiểu Tịnh*
Xêkô : *Tiểu Phi*
Chaien : *Đại Hùng* (là con gấu lớn !).

1. BÌA SÁCH "DORAEMON" NGUỒN GỐC Ở NHẬT BẢN.

2. BÌA SÁCH "TING TANG" CỦA NHÀ XUẤT BẢN HẢI NAM, TRUNG QUỐC (KHỔ NHỎ).

3. BÌA SÁCH "ĐÔRÊMON" Ở THÁI LAN.

Ngay cả tên tác tác giả Fujikô F. Fujiô cũng được gọi theo cách của người Trung Quốc nữa đấy : *Đằng Tử Bất Nhị Hùng* ! Hi hi hi, vui quá các bạn nhỉ ?

GIỜ CHIA TAY ĐÃ ĐẾN

Biết làm sao được, trước sau gì giờ chia tay cũng đã đến. Chắc các bạn cũng đang xúc động ghê gớm như bọn tớ vậy. Gần hai tháng nay, đọc các thư tạm biệt của bạn đọc Việt Nam, bọn tớ ngày càng hiểu rõ hơn, thấm thía hơn tình cảm sâu sắc và mạnh mẽ của các bạn đối với Mon. Mi-Ta-Ka-Khi-En-Kô cùng tác giả Fujikô F. Fujiô và Nhà xuất bản Kim Đồng. Không chỉ thư của các em bé và bạn đọc thiếu nhi, mà cả thư tạm biệt của các anh, chị và các bậc cha mẹ, đều viết về nỗi buồn khi chia tay, về niềm vui lớn nếu sớm được gặp lại Đôrêmon cùng nhóm bạn lớp 5E ở Việt Nam. Và tất cả đều gởi đến nhóm Đôrêmon lời chúc thật đẹp :

HÃY TRỞ LẠI, NHƯ LUỒNG GIÓ MỚI

• Đêm trước, chị nằm mơ thấy Đôrêmon có một bửu bối rất lạ, giúp cho các bạn Việt Nam cùng các em Mon–Mi và nhóm bạn lớp 5E mãi mãi bên nhau, dìu dắt nhau bước qua mọi khó khăn trở ngại. Đến chừng giật mình tỉnh lại, biết đó chỉ là giấc mơ nhưng chị vẫn mong sẽ có chuyện ấy thật trên đời !

Để các em mãi mãi nhớ các bạn Việt Nam và chị, chị tặng các em món quà làm bằng vỏ con ngao biển : chị đập nó ra mà làm hình hai trái tim, một *trái tim* chị giữ lại bên mình, *trái tim* kia chị gởi tặng các em. Dù các em ở nơi xa nhưng các bạn Việt Nam và chị vẫn luôn luôn hướng về các em.

(Chị Nguyễn Thị Xuân Hiền, Phan Thiết)

• Các bạn Mon–ta–Ka–Khi–Kô–En thân mến !

Mình mến mộ các cậu hơn cả mình mê cầu thủ bóng đá Pelé của Braxin nữa đó. Các ảnh của Pelé cũng nhiều, và ảnh của các cậu thì mình lại có nhiều hơn. Muốn viết thật nhiều, thật dài để kể cho các cậu nghe về gia đình mình mỗi khi có truyện "Đôrêmon". Nhưng sao tay mình cứ run mãi. Ngày đêm chờ các bạn trở lại với cuốn truyện có chữ *Đôrêmon* thật lớn ngay trang đầu tiên ấm tình bè bạn...

(Nguyễn Anh Khoa, lớp 9 chuyên, Trường Vạn Giã I, Vạn Ninh – Khánh Hòa)

• Em tớ tuy không biết chữ nhưng rất thích chuyện Đôrêmon. Nó biết tin Đôrêmon tạm ngưng xuất bản nên rất buồn. Mỗi khi đi ngủ, nó cứ hỏi :

"Thư ! *Rằng* Đôrêmon không có sách nữa ?" Thật là tội nghiệp !

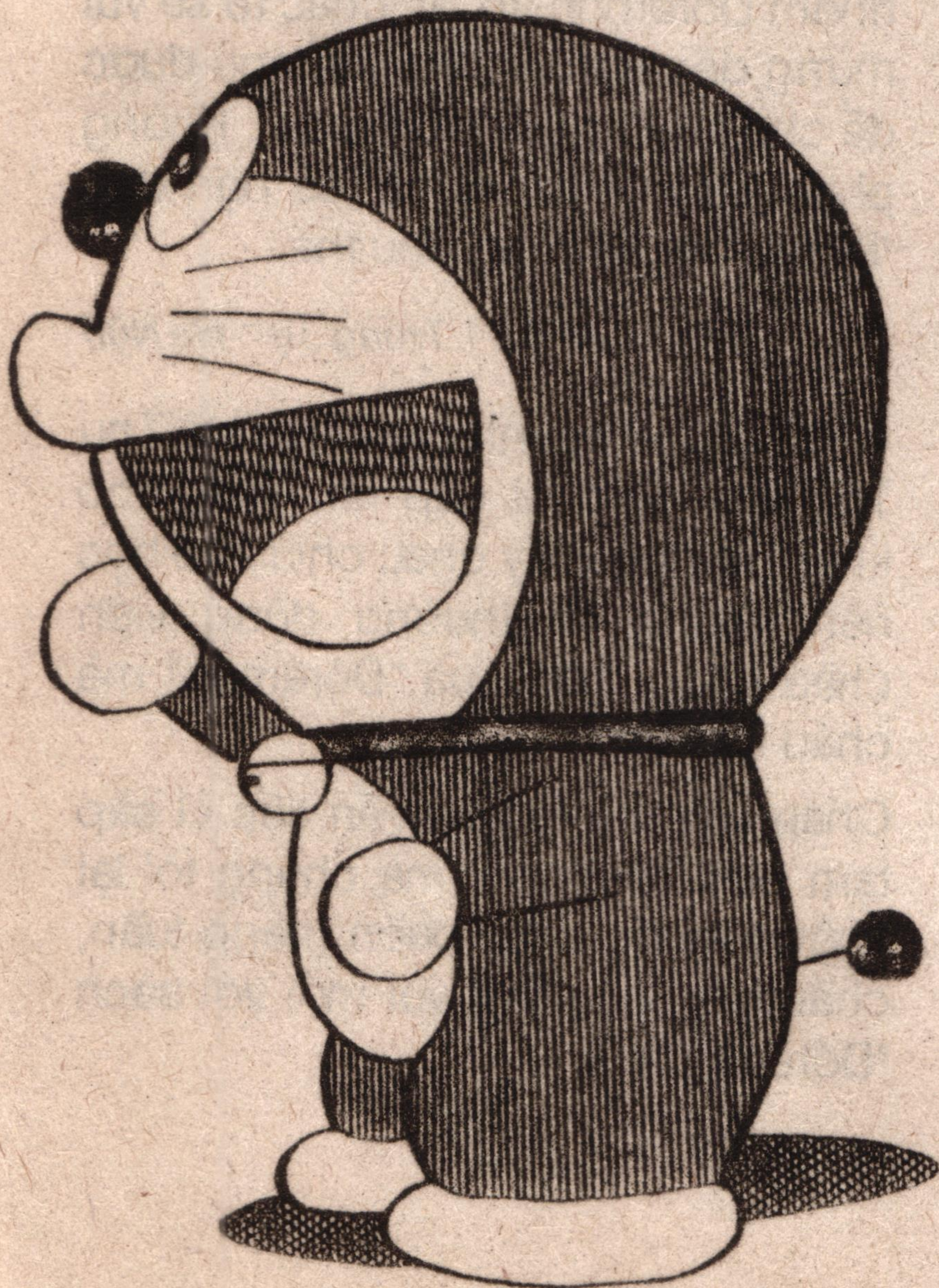
(Anh Thư, Sáu 6, Trường Trưng Vương, Đà Nẵng).

• Khi Đôrêmon ra đi, ai sẽ là nguồn an ủi giúp tớ học tập, ai sẽ là người an ủi khi tớ buồn ? Tớ mong cậu sẽ vẫn còn ở bên tớ, sẽ không rời xa Việt Nam – quê hương thân yêu của tớ

(Nguyễn Thanh Xuân, Trường Trưng Vương. Hà Nội)

• Bây giờ sắp phải xa Đôrêmon rồi tớ thấy như vắng đi một người bạn vô cùng thân thiết. Tớ nghĩ rằng Đôrêmon chắc chắn sẽ trở lại Việt Nam. Tớ hứa sẽ học thật giỏi để khi trở lại, Đôrêmon được vui lòng.

(Phạm Khánh Linh, 5 Quang Trung – Hà Nội)

• *Mon–Mi–Ka–Kô–En–Ta–Khi ơi* Hồi trước, mình mà phải đi chợ là sẽ trốn ngay như Nôbita đó. Nhưng bây giờ nếu các cậu không về Nhật thì một ngày có phải đi chợ chục lần, mình cũng chịu đi liền. *Mon ơi,* mình cũng rất thích ăn bánh như *Mon.* Vậy mà cầm cuốn "Đôrêmon" có lá thư chia tay của các cậu, trên tay mình có cả bánh mẹ mua rất ngon mà vẫn không nuốt nổi. Buồn quá, mình ứa nước mắt...

(Phạm Thành Huyên, 29B Khu IIB, Thị trấn Thắng, Hiệp Hòa – Hà Bắc).

• *Mon* thân yêu của mình ! Nếu bạn không ở lại, chắc mình sẽ trở thành một con người lầm lì, khó tính. Vì từ khi có Đôrêmon, tính tình mình trở nên hay cười, vui vẻ *Mon* ạ ! Mình thấy không có cuốn truyện nào mà lại gây cho mình cái hứng thú như truyện "Đôrêmon". Cậu có nhiều tài phép đến vậy, chả lẽ lại không có cách nào cứu khỏi cuộc chia tay này hả *Mon* ?

(Hương Giang B, lớp bảy B, trường Ngũ Hiệp, Ngọc Hồi, Thanh Trì – Hà Nội)

• Đôrêmon hãy cố thuyết phục tác giả Fujikô F. Fujiô đi, làm sao cho truyện của cậu sẽ còn mãi ở Việt Nam. Vì từ hồi có tranh truyện "Đôrêmon", bọn anh em nhà tớ chăm chỉ và ngoan ngoãn hơn nhiều...

(Nguyễn Ngọc Tuyến, 5C tổ 8, ấp 5, thị trấn Thủ Đức – TP. HCM)

• *Đôrêmon thân mến !* Cậu hãy nói với bác Fujikô F. Fujiô cho tiếp tục

xuất bản nữa đi, đừng bao giờ ngừng. Lớn lên, tớ sẽ cố gắng học giỏi, làm thật nhiều tiền để sang thăm và cám ơn bác ấy cùng Đôrêmon đó.

(Nguyễn Ninh Huyền, A12, Giang Văn Minh, Hà Nội)

• *Đôrêmon thân mến !* Bây giờ cậu tạm biệt như vậy, cậu có nghĩ rằng đó là nỗi buồn không của riêng ai ? Để rồi khi cậu có thể quay lại, cậu trở về với Việt Nam như một luồng gió mới với những tập truyện lý thú và bổ ích không ? Nếu có, nhớ trở về với chúng mình sớm nhé.

(Khuất Vân Lan, Hoàng Thu Thảo, Tiểu học Thủ Lệ – Hà Nội)

• Các bạn ơi ! Các bạn sắp về Nhật rồi, tớ cần biết tin của các bạn lắm. Vậy mỗi tuần, các bạn viết thư kể lại các chuyện hàng ngày, kể lại mà toàn bộ có minh họa tranh đấy nhé.

(Nguyễn Khánh Ly, 181 Nguyễn Trãi – Hà Nội)

• Tớ mong tác giả Fujikô F. Fujiô thường xuyên cho các cậu gửi thư và những truyện mới cho chúng tớ. Vì các cậu đã trở nên quen thân với tất cả học sinh chúng tớ.

(Nguyễn Thị Ngọc Thảo, lớp bảy A2, PTTH BC Hùng Vương, Bảo Lộc – Lâm Đồng)

• *Đôrêmon ơi !* Dù ngưng truyện "Đôrêmon", tớ vẫn mong hàng năm nên ra một cuốn lịch. Như một món quà của bạn gửi về cho các bạn nhỏ Việt Nam ấy mà. Tớ mong lắm đấy.

(Nguyễn Bích Chi, lớp bốn B, trường Chu Văn An – Hà Nội)

• *Đô–Nô–Xu–Chai–Xê–Đê–Mi* thân thương của chị ! Hy vọng các em về nước sẽ không quên một "bạn đọc lớn" luôn hâm mộ và chờ mong một ngày gần đây nhất các em sẽ trở lại Việt Nam. Chị mong điều ước này sẽ sớm thành sự thực và sẽ gặp lại các em với những tập truyện mới vui vẻ và sôi động nhất. Chú ý : nếu *Mon* mà không chấp nhận điều này của chị thì chị sẽ gửi tặng cho một con chuột còn sống nguyên, rồi còn dọa Đôrêmon đến khi nào chấp nhận mới thôi đấy

(Ngô Nhật Hằng, tổ 8, khu 3, phường Bãi Cháy, Hạ Long – Quảng Ninh).

• Thế bao giờ các cậu sẽ trở lại Việt Nam ? Nếu một ngày nào đó hay tin nhóm Đôrêmon trở lại, chắc tớ sẽ vui mừng đến mức không thể ngủ được để chờ tập truyện "Đôrêmon". Không phải riêng gì tớ, mà tất cả bạn đọc "Đôrêmon" sẽ cũng như thế....

(Tớ ? , số 4E 1 Trung Tự – Hà Nội)

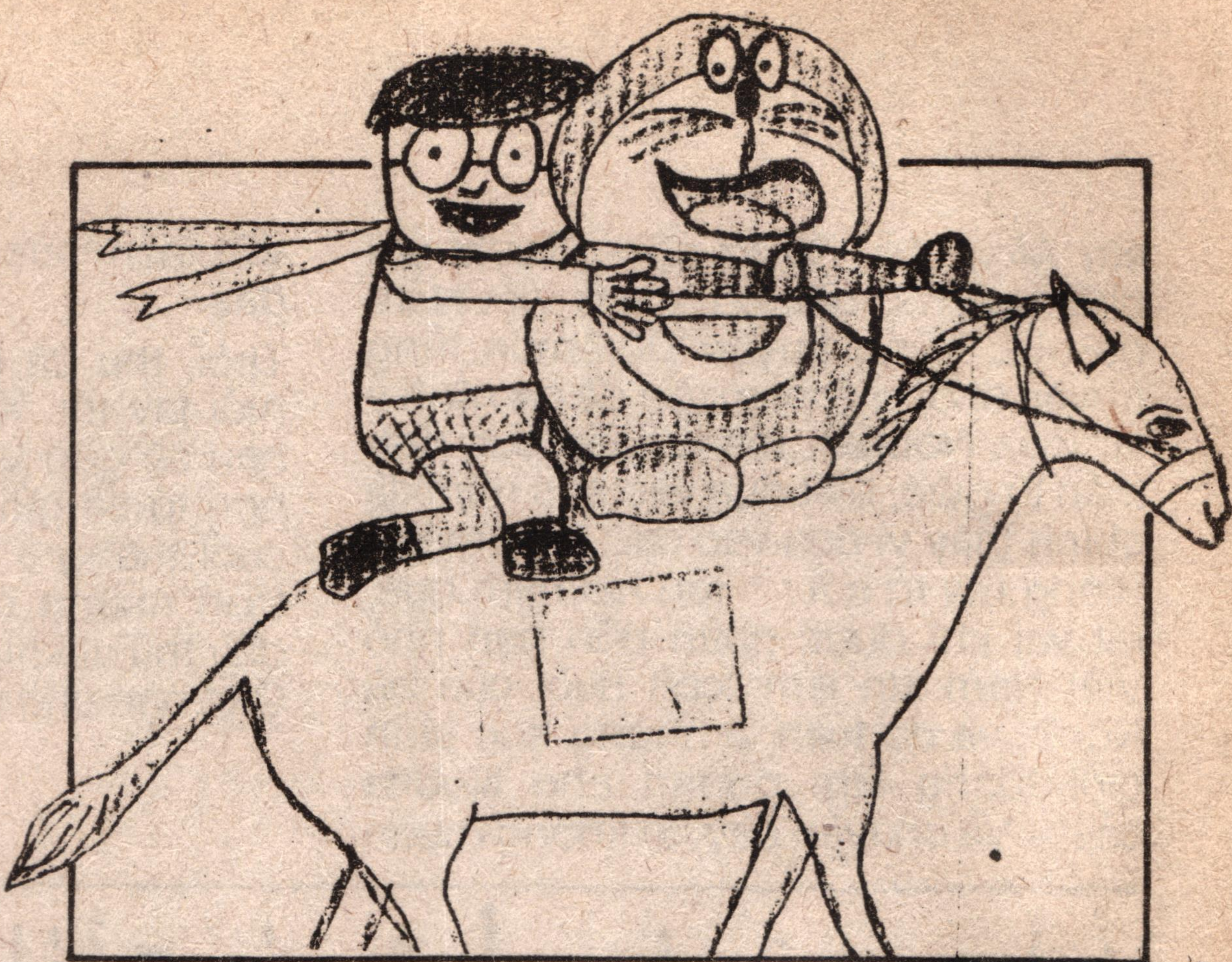
• Tôi là phụ huynh của cháu Hồ Thu Trà. Gia đình tôi gặp rất nhiều khó khăn, nhưng thấy cháu chịu khó học nên chúng tôi thường động viên cháu bằng món quà "Đôrêmon" mà cháu rất thích.

Cháu viết thư tỏ ra luyến tiếc vì sắp tạm biệt Đôrêmon, mà chúng tôi lại không muốn cháu buồn (hàng tuần, cháu luôn có niềm vui mới với sách "Đôrêmon").

Cháu Trà nói với Đôrêmon thế này "Mọi chuyện với con bây giờ chẳng còn gì nữa. Khi biết tin Mon và các anh chị Ta-Kô-En-Khi-Ka và Mi sẽ rời Việt Nam về Nhật. Em mong bác Fujikô F.Fujiô nghĩ lại. Đôrêmon đừng rời các bạn Việt Nam nhé !"

Phụ huynh của cháu Trà (Nhà D4, khu tập thể Viện thiết kế công nghiệp thực phẩm, Ba Đình – Hà Nội)

Đôrêmon đến Việt Nam bằng ngựa máy

Tranh của bạn Huỳnh Kim Tuyến, Trường tiểu học Mỹ Phước B (Ấp 1, xã Mỹ Phước, huyện Bến Cát – Sông Bé)

Nôbita: ráng chờ thư của bọn tớ nha!

Hôm cuối cùng khi ngồi viết thư chia tay với bạn đọc Việt Nam, cô Lê Phương Liên ở Nhà xuất bản Kim Đồng còn cẩn thận gọi điện thoại đến để nhắc tớ "Nôbita này, cháu nhớ cảm ơn các cô, chú ở ngành bưu điện Việt Nam nhé."

Vâng, đó là điều phải nói trước khi cảm ơn tất cả các bạn đã gửi thư đến chúc sức khỏe cũng như mách kế cho bố, mẹ tớ (là ông, bà Nôbi đó) về chuyện dạy làm sao cho tớ hết lười, hết ngủ ngày !

Trước hết, cảm ơn ngành bưu điện Việt Nam là đúng quá rồi. Đố các bạn biết tại sao đó ? Đơn giản là vì :

1– Một số bạn nhỏ gửi thư cho Đôrêmon mà quên (hay không có tiền) dán tem, nhưng bưu điện vẫn "xí xóa".

2– Rất nhiều bạn quên ghi địa chỉ, hoặc ghi sai địa chỉ của *Văn phòng Đôrêmon* mà thư vẫn đến tận tay bọn tớ. Có lẽ chỉ cần những cái tên quen thuộc (và "nổi tiếng") như Đôrêmon, Nôbita, Xuka, Chaien, Xêkô, Đêkhi, không ghi số nhà, tên đường mà thư vẫn đến đúng địa chỉ Nhà Xuất bản Kim Đồng mới hay chứ. Thư ghi sai địa chỉ như "Gửi Xuka ở Tổng đài 108 Cần Thơ" thì cuối cùng vẫn đến Văn phòng của bọn tớ. Xin cảm ơn và hoan nghênh các cô, chú bưu chính đã ... thuộc nằm lòng tên và địa chỉ của bọn cháu (cả thơ gửi "Ông già Nôen" cũng đến *Văn phòng Đôrêmon* mới vui chứ !).

Tiếp theo, xin cảm ơn tất cả bạn đọc Việt Nam đã rất yêu mến nhóm bạn lớp 5E và cả gia đình tớ cùng hai anh

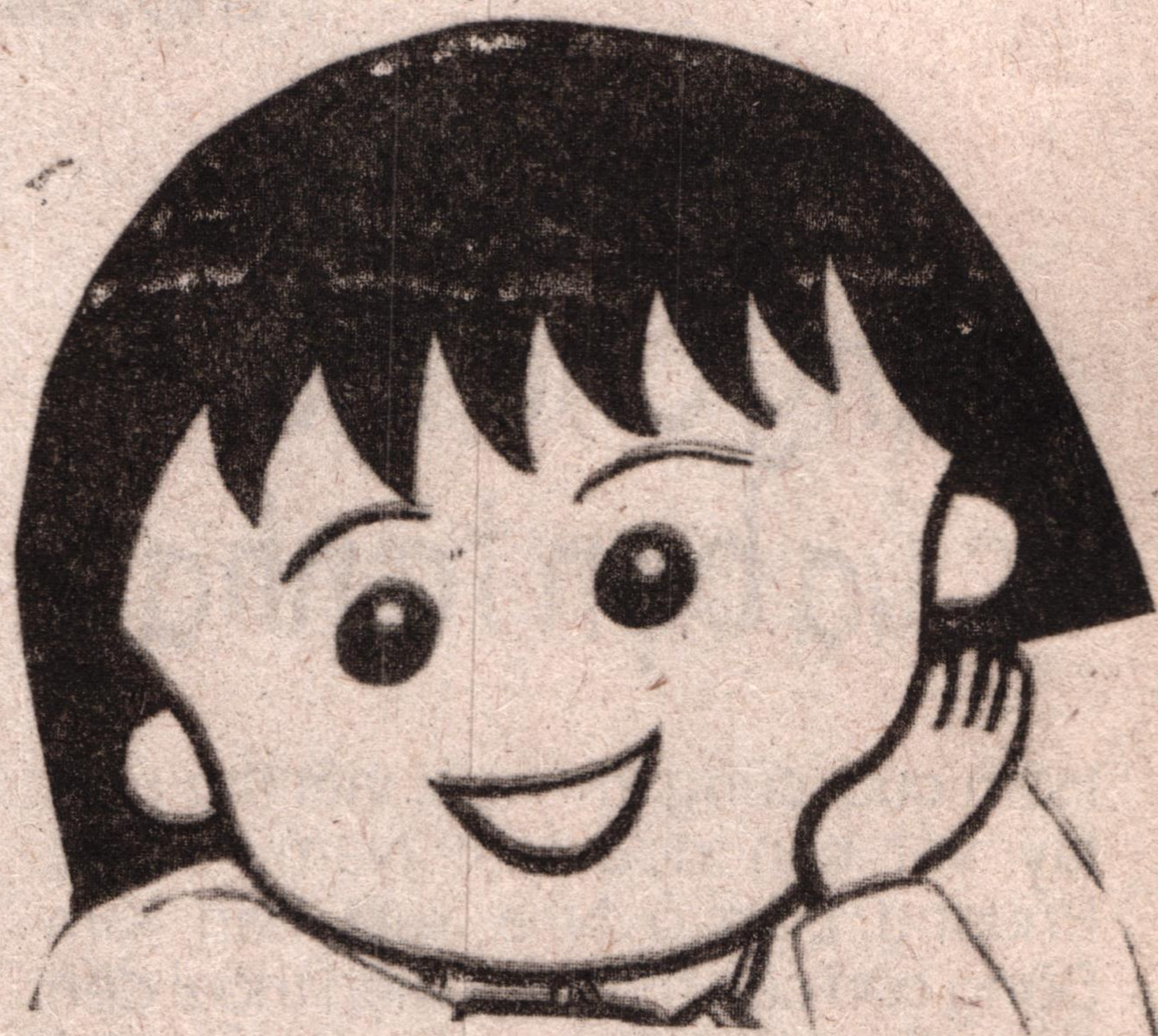
em *Mon, Mi*. Bố tớ nói : "Tuyệt vời nhất là nhiều bậc bố, mẹ ở Việt Nam đã hiểu đúng truyện Đôrêmon rằng truyện không phải muốn đề cao tính ỷ lại (của Nôbita), mà là giáo dục tinh thần tự giác, biết dựa vào sức mình là chính thay vì dựa vào các máy móc." Riêng mẹ tớ nói : "Hơn hai năm qua, rất vui khi được nhận bốn bạn nhỏ Việt Nam xin làm "con nuôi của bà Nôbi", và đó toàn là những học sinh giỏi "đáng làm gương cho Nôbita cả !" – Về chuyện này, tớ không muốn viết thêm nữa, các bạn hiểu vì sao rồi đấy...

Thôi, thư đã dài và tớ cũng hơi mỏi mỏi tay rồi. Xin tạm biệt các bạn và hẹn sẽ gặp lại. Bức thư đầu tiên mà bọn tớ sẽ gửi từ Nhật Bản sang vào cuối tháng 3.1995 này. Thư sẽ gồm toàn những chuyện kể mới nhất và đầy thú vị khi bọn tớ về Nhật Bản đó. Các bạn chờ xem nha !

Thân ái
Nôbita

Xuka : Câu lạc bộ, xin gởi lại Marukô !

Bọn tớ nhận được những chiếc thẻ hội viên Câu lạc bộ "100 điểm mười" còn thơm mùi mực in mà trong lòng rất vui. *Thẻ đẹp ghê đi* – Tớ reo lên và đòi Đôrêmon cho giới thiệu ngay để các bạn cùng xem trong tập "Đôrêmon" này đấy. Cám ơn chú Đức Lâm đã vẽ và trình bày thẻ hội viên của chúng mình thật đẹp. Ước gì các thẻ ấy mọc được cánh để bay ngay tới nhà các bạn hội viên nhỉ ?

Các bạn ơi, tớ đã xin cho đăng danh sách tất cả hội viên từ ngày đầu cho đến nay, cùng với danh sách của các bạn mới xin vào và thư của các bậc cha, mẹ. Tiếc là các cậu Mon-Mi-Ta-En-Ko-Khi ai cũng muốn có "đất" riêng của mình để *chia tay riêng* với bạn đọc Việt Nam nên chẳng ai chiều tớ được cả. Tuy vậy, bọn tớ đã bàn nhau sẽ chuyển giao toàn bộ công việc còn lại của Câu lạc bộ cho *Nhóc Marukô* (tức cô bạn Nhật Bản xinh xắn Momoko Sakura) tiếp tục thực hiện trong lúc bọn tớ tạm vắng mặt ở Việt Nam.

Đến nay, Nhóc Marukô vẫn chưa được kết nạp vào Câu lạc bộ, nên bạn ấy chỉ được phân công làm *thư ký giúp việc của Câu lạc bộ*. Được vậy, Marukô đã rất thích, cười nhắm tít cả

Chân gửi chủ nhiệm Xu-ka
CLB "100 điểm 10"

Nhân dịp năm mới, mình xin gửi tới Xu-ka và CLB những lời chúc tốt đẹp nhất. Mình hi vọng sang năm mới CLB sẽ càng kết nạp thêm được nhiều Hội viên hơn.

Hội viên của CLB:
Nguyễn Thuỳ Hương
9 văn, Năng khiếu T.X Ninh Bình

mắt. Dĩ nhiên, công việc sắp tới của *nhóc* cũng không nhẹ nhàng đâu : nào phải ghi tên và dán ảnh các bạn mới xin vào, rồi đăng danh sách lên các tập truyện "Nhóc Marukô"... Do đó, bọn tớ đã hứa sẽ thường xuyên gặp nhau ở Nhật Bản để giúp thêm cho Marukô làm tốt việc Câu lạc bộ tại Việt Nam đấy. Mà các bạn hội viên cũng nên góp ý hay để giúp thêm cho Marukô nhé ?

Từ nay về sau, các bạn sẽ gởi thư về cho Câu lạc bộ "100 điểm mười" theo địa chỉ mới : *Nhóc Marukô*, 62 Bà Triệu – Hà Nội, hoặc 268 Nguyễn Đình Chiểu – TP.HCM. Nhớ nhé !

Rất mong sớm được trở lại với bạn đọc Việt Nam

Xuka (tên thật là Shizukô)

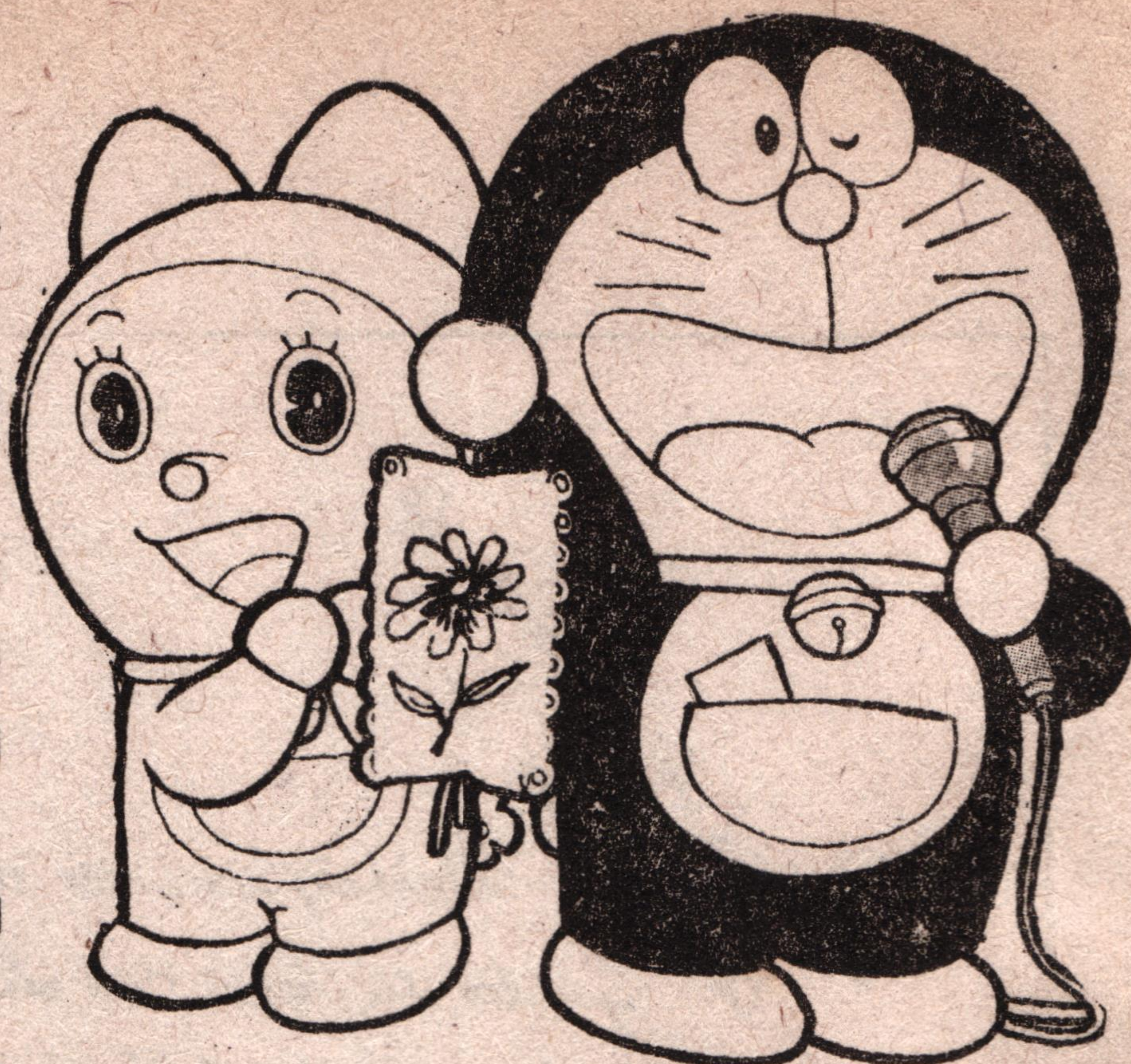
Tái bút : Chữ ký của Ban chủ nhiệm trên các thẻ hội viên sẽ vẫn là của Đôrêmon, tớ hoặc Đêkhi đấy – Tạm biệt !

Đôrêmi : chỉ là tạm biệt thôi nhé, "nước Việt mến yêu" !

Trời ạ, cho đến phút cuối cùng, em vẫn không biết làm cách nào để trả lời thư cho tất cả bạn đọc Việt Nam đã rất mến mộ "bé Đôrêmi". Nếu chị Thúy Quỳnh ở Bến Tre sợ "chết queo" vì không thể trả lời hơn 1500 thư của các anh, chị gởi về, thì Đôrêmi chắc phải "chết queo" hơn sáu lần nữa đấy !

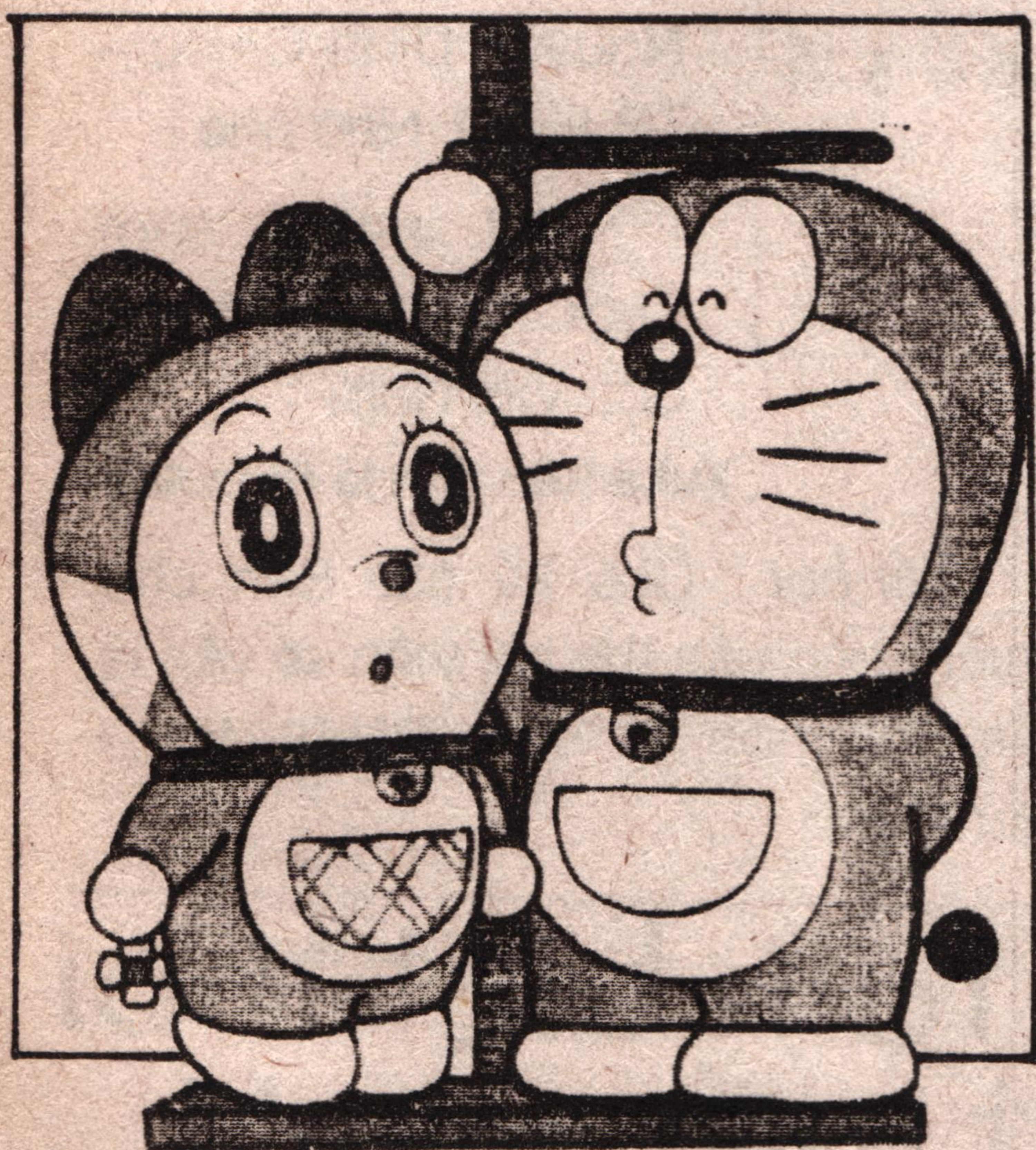

Tiếc nhất là anh *Mon* giao em giữ mục "Nước Việt mến yêu" mà lại không dành cho "đất" để giới thiệu bài thường xuyên. Hai hộc tủ lớn đầy ắp thư kể về "Nước Việt mến yêu" thật là thích, bài nào cũng dễ thương làm cho Đôrêmi như được "du lịch tưởng tượng" đến nhiều vùng đất nổi tiếng, kể cả những xóm làng bình thường mà hiền hòa, ấm cúng của Việt Nam. Tất cả những bài ấy, chẳng lẽ em cho vào túi thần để mang về Nhật Bản làm... tài liệu ? Hay nhất, có lẽ là tạm gởi cho Nhà xuất bản Kim Đồng để sẽ có dịp bọn em trở lại và giới thiệu tiếp

với bạn đọc Việt Nam, nhỉ ? Gởi đến tất cả các bạn và các anh, chị những cái hôn của bé Đôrêmi để xin lỗi nhiều thật nhiều về chuyện phải tạm chia tay với "Nước Việt mến yêu" nhé !

Bé Đôrêmi

Nhìn cái đuôi biết con trai, con gái
Nhìn cái túi biết con gái, con trai
Nhìn con mắt biết con trai, con gái
Nhìn chiều cao biết con gái, con trai !

(Trần Xuân Lân, Bán công Chi Lăng, Quận 4)

BỨC TRANH VÀ NHỮNG LỜI BÌNH MÀ ĐÔRÊMI THÍCH NHẤT :

• Phép màu vô tác dụng

(Nguyễn Minh Phượng, Trường Chu Văn An, Đà Nẵng)

• Đôrêmon nói với em : "Ôi ! Bé còn thiếu bửu bối ... tăng chiều cao !"

(Lê Viết Đông Quân, Bình Thạnh, TP.HCM).

• Đôrêmon : – "Đừng tưởng anh không thấy nha. Để anh đi mua cho

em đôi guốc cái đã !"

(Nguyễn Xuân Thanh, Đồng Nai).

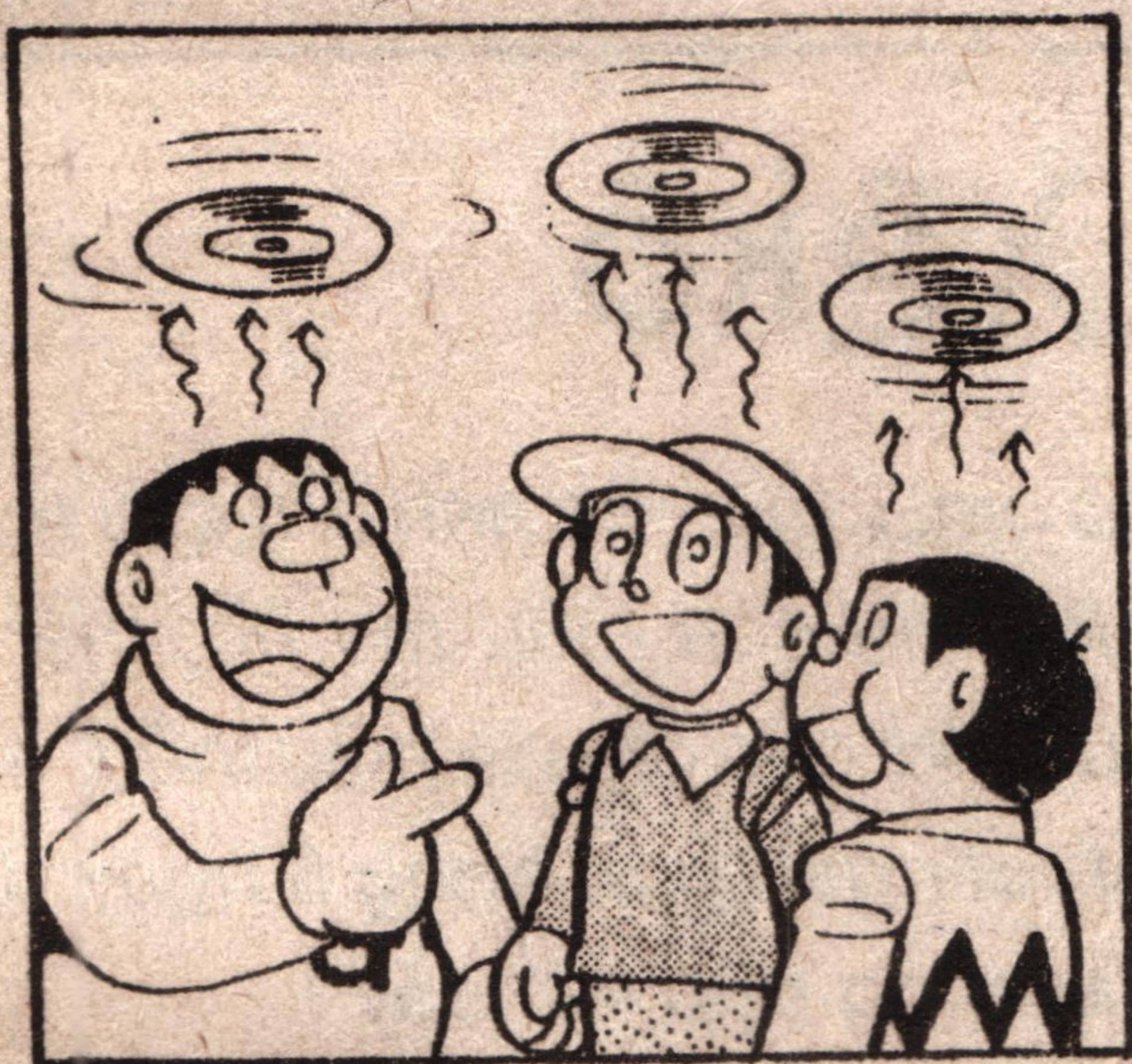
• Hai anh em Mon và Mi lọt vào vòng chung kết của cuộc thi "Những đứa trẻ cao nhất".

(Nguyễn Đình Minh Triết, Trường Phan Tây Hồ, Gò Vấp, TP.HCM).

• Mon ta rộng lượng lắm mà
Cớ sao vui bởi một điều cỏn con
Anh thì phải lớn hơn em
Có chi mà sướng vì vài "xăng – ti"

(Đinh Thu Quỳnh, Khu tập thể phim truyện VN, Hà Nội)

Chaien : xin tránh xa trò Ijime

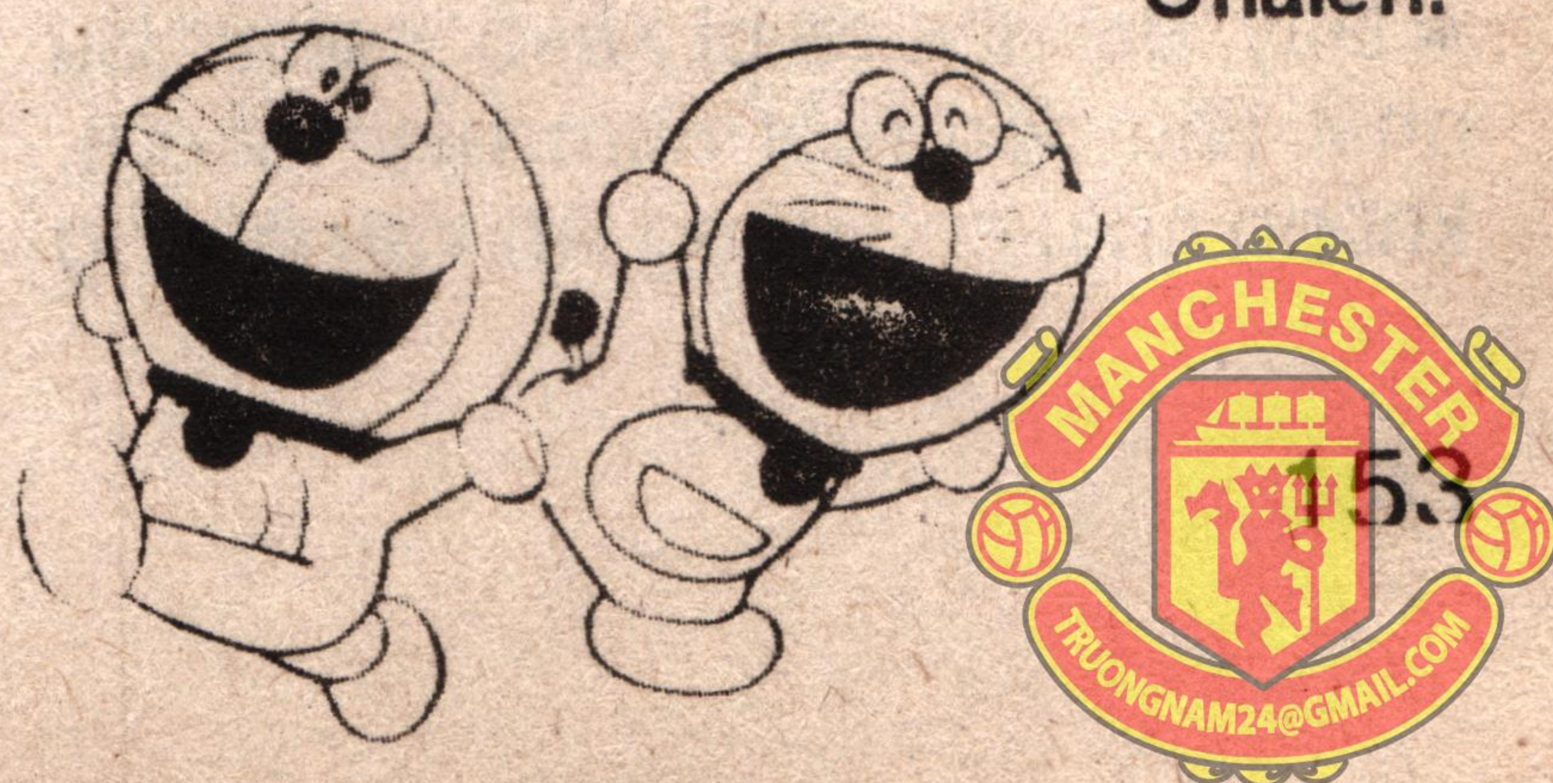
... "Chaien ơi, bạn đừng đánh Nôbita nữa"... "Chaien ơi, bắt nạt người bạn nhỏ yếu hơn mình là xấu lắm...", "Chaien ơi, về Nhật Bản rồi, cậu đừng bắt nạt các bạn nữa nhé...".

Chà, chà có lẽ tới vài ngàn lá thư đã gửi cho tớ với những lời khuyên như vậy. Đọc rồi, tớ cứ ấm ức. Tớ đâu có phải người đáng ghét quá vậy. Tớ có "bình" Nôbita thì chỉ vì nhiều lúc cậu ta "ngộ nghĩnh" quá thôi... Các bạn xem, trong nhiều cuộc phiêu lưu mạo hiểm dài ngày, tớ bảo vệ anh chàng hậu đậu đó lắm phen vất vả ghê gớm đấy chứ.

Tuy vậy, hơn hai tháng nay, tớ cùng học sinh cả nước Nhật đều biết tin bạn Kiyoteru Okachi – 13 tuổi, học sinh trường Tobu ở thành phố Nisho miền Trung nước Nhật đã phải tự tử vì bị bạn bè bắt nạt. Trời ơi ! Tin đó làm Chaien này cũng khóc, khóc và tự đấm vào mình nữa. Run lên, vì biết đâu một ngày nào đó... nếu mình quá tay với người yếu đuối như Nôbita, còn Đôrêmon lại vắng mặt vì bận về thế kỷ 22 thì... Thôi, thôi... không bao giờ Chaien còn bắt chước cái trò ijime (bắt nạt thô bạo) đối với các bạn của mình nữa. Tớ sẽ chỉ tập hát và nhất định sẽ trở thành ca sĩ siêu hạng của thế kỷ 21 đấy.

Hẹn gặp lại tất cả.

Chaien.

Xêkô : chia tay, nhớ lòng nhân ái

Hơn hai năm nay, tớ khám phá được một điều quí báu nhất : *lòng nhân ái của các bạn Việt Nam.* Xin cảm ơn các bạn rất nhiều về những bức thư chia xẻ nỗi khó khăn và những mất mát to lớn do cơn động đất mang đến cho thiếu nhi và người thân ở Thành phố cảng Kobe tại Nhật Bản. Đặc biệt, tớ cũng xin cảm ơn các bạn Việt Nam vẫn thích chơi với "Xêkô mỏ nhọn" và thường khuyên tớ trở nên người bạn tốt, mai sau trở thành nhà khoa học, hay nhà thiết kế thời trang lớn của Nhật Bản...

Trước lúc chia tay, tớ chỉ nói thế thôi. Còn lại xin nhường "đất" cho những người bạn lớn rất thân của tớ...

XÊKÔ

Thư gởi Xêkô

Này Xêkô ! Chị rất phục em về tài hiểu biết rộng rãi đấy. Chị cho rằng Đêkhi chỉ được nói rằng thông minh, học giỏi, còn cô bé Xuka cũng hiểu biết (nhưng không sao bằng Đôrêmon). Cuối cùng thì em – Xêkô ạ – em là người có kiến thức rất rộng : khoa học này, thiên nhiên này... Với một học sinh lớp 3, 4 rồi mới lớp 5 như em, kiến thức của em bằng chị rồi (chị vừa học xong lớp 12 ở PTTH Uông Bí, Quảng Ninh đấy).

Eo ôi ! Học thuyết Anxtanh (Einstein) chị chưa được học đến bao giờ, chỉ nghe anh chị giải thích nhiều mà còn hiểu mơ hồ, thế mà cậu Xêkô của chị đã hiểu thấu, diễn đạt rất ngắn gọn trong 8 ngày dưới thủy cung (tập 40) đấy !

Nói cho vui vậy thôi, nhưng chị không chịu nổi khi em cứ hay... loại trừ Nôbita trong mọi lĩnh vực của em. Em xử sự chẳng phù hợp chút nào với cái mà chị luôn luôn khen em cả ! Chúc em luôn là đồng minh của Nôbita nhé ! Như vậy, em sẽ hoàn thiện hơn, cậu bé ạ !

Chị NPN
(Quảng Ninh)

• Đây, bài dân ca bị Xêkô "ngâm" lâu nhất (lâu đến một năm bảy tháng), không chịu cho đăng lên *Văn phòng Đôrêmon.* Nay đã đến lúc tạm biệt, có đăng lên cũng... chẳng có sao !

Lý Xêkô

(Lời mới theo điệu "Lý ngựa ô", dân ca Nam bộ).

Khớp cái miệng của bạn... Xêkô (2 lần)
Bạn Xêkô đó, cái mỏ nhọn ha, Á a à á a,
Chuyên môn nói bậy, hại bạn nhiều phen
Cứ luôn khoái nịnh, khoe khoang, hay dòm ngó
Chỉ lo đi chọc bạn bè
Nhờ Đôrêmon giúp giùm, giúp giùm
Giúp tươi đẹp cuộc đời Xêkô
Bà con thiếu nhi coi chừng, coi chừng
Chớ nên làm như bạn Xêkô
Khớp cái miệng của bạn Xêkô (3 lần)

Anh Dương Ngọc Thạch

Ghi chú : Sau lần tặng Xêkô bài này, anh Thạch có lẽ ngại tớ buồn nên đã có thư tiếp theo giải thích rằng Xêkô đóng vai "người bạn không tốt" rất tuyệt và đã giúp trẻ em Việt Nam biết được những thói xấu nên tránh đấy, các bạn ạ !

Tranh của bạn Phan Nguyễn Nhật Anh (252/7 Đ.LTK, Quận 10, TP. HCM) tặng Xêkô – Nhật Anh còn viết : "Xêkô ơi, tớ rất muốn chơi với cậu nhưng tớ không thể nhảy vào cuốn truyện được. Cậu tha lỗi cho tớ nha !".

Đêkhi : cùng hướng tới thế kỷ 21 nhé !

Đôrêmon ơi ! Cậu hãy mở một phần đất cho mục "Thiếu nhi sáng tạo máy Đôrêmon", để xem ai sáng tạo máy mới mà hay nhất. Tất nhiên phải viết cách sử dụng và chức năng của các công tắc, phải vẽ sơ đồ máy ra nữa đấy. Đồng ý không nào, Đôrêmon ?

Trần Thị Minh Trang
(Lớp Sáu 1, trường Trần Phú, Quận 10 TP.HCM)

Đoạn thư trên đã làm cả *Văn phòng Đôrêmon* rất thích chí và chắc cũng có nhiều bạn đọc Việt Nam mê sáng kiến ấy của bạn Minh Trang lắm. Tiếc là "đất" của văn phòng chúng mình ít quá, chưa kịp thực hiện điều gởi gắm của các bạn. Khá nhiều thư gởi về tham gia *Ngân hàng ý tưởng Đôrêmon* đã phải bị "nhốt" lại để chờ thời cũng vì lẽ đó. Như bé Hồ Thanh Thảo (phường 1, Sa Đéc –

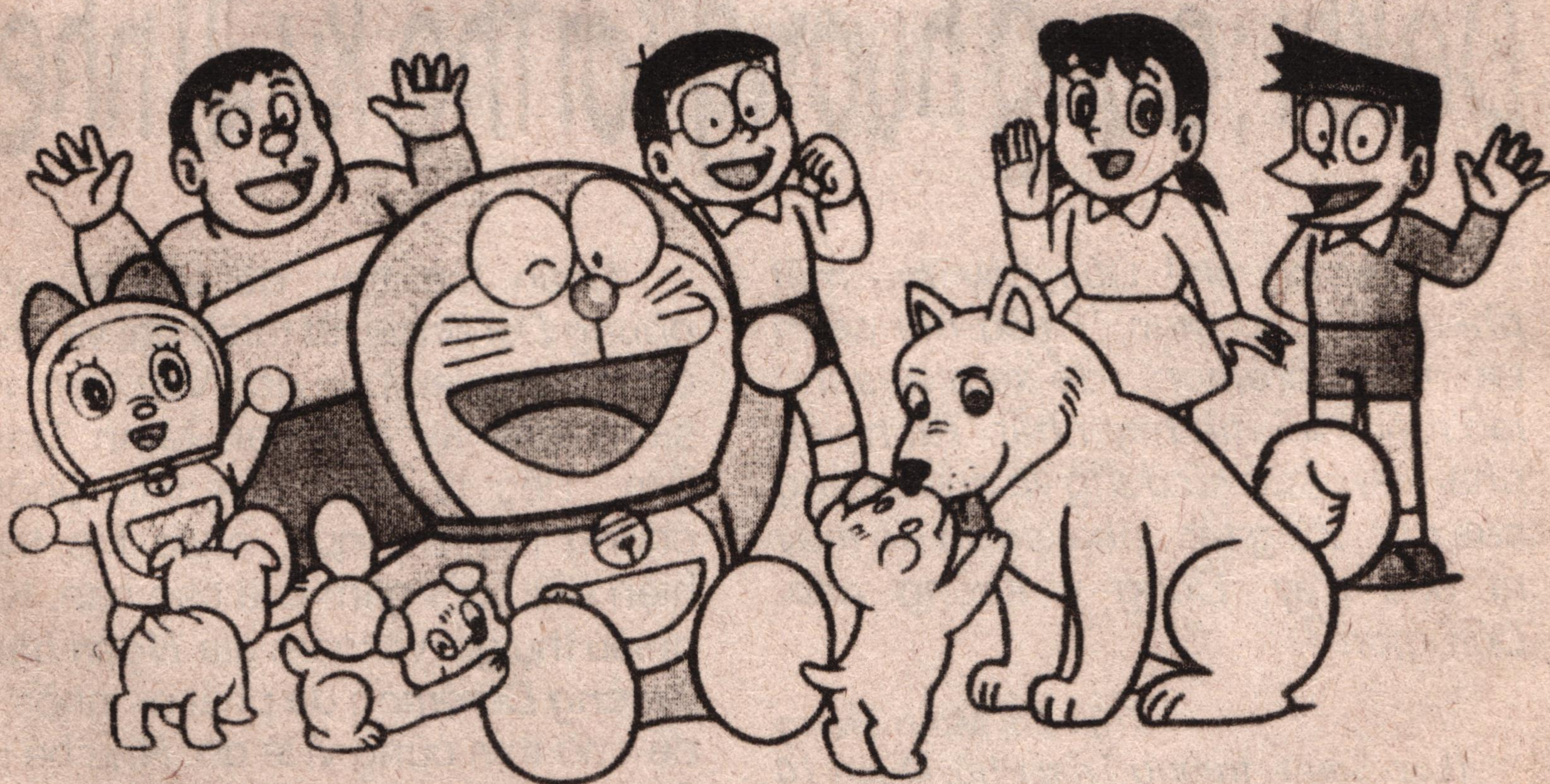
Đồng Tháp) muốn gởi *máy kết mây thành chữ, và chiếc xe đa dụng* (bay, chạy trên bộ, trên sông) vào túi thần của Đôrêmon. Còn chị Huỳnh Thị Tuyết Hương (12A, PTTH Tuy Phong) thì giải thích *ý tưởng sáng tạo ngược dùng cho tàu thủy*, anh Lâm Trọng Tường (Di Linh – Lâm Đồng) lại viết về *chiếc cầu vượt*, về *máy kiểm tra sự trung thực*, anh Nguyễn Đăng Châu (112 Mai Hắc Đế, Hà Nội) viết về *máy điều chỉnh và tái tạo tế bào* để giúp chữa bệnh cho người khuyết tật (mù, liệt, ung thư...), *máy hút siêu vi trùng, máy phát siêu quang*, bạn Trần Tuấn Anh (91A cư xá Lý Thường Kiệt, Quận 10) có sáng kiến về một loại dung dịch bôi vào tường để làm sụp từng mảng tường mà không cần đập.

Trong khi đó, riêng tớ cũng thích có "đất" để giới thiệu với các bạn nhiều tiến bộ khoa học – kỹ thuật mới rất gần hoặc rất giống các... bửu bối kỳ diệu của Đôrêmon. Thí dụ trong ngành y khoa hiện nay, người ta đã chế tạo thành công loại robot tí hon mang tên *Cleo* có thể chui vào cơ thể con người để giúp các bác sĩ giải phẫu theo điều khiển của chương trình vi tính, mở đầu cho một loạt robot bé đến nỗi có thể chui vào hoạt động trong các mạch máu của con người (các bạn còn nhớ chuyện Đôrêmon và Nôbita cỡi tàu ngầm chui vào bụng Xuka để du lịch chứ ?)

Vì thế, chia tay lần này với các bạn, tớ chỉ mong sớm được gặp lại nhau để cùng trao đổi những câu chuyện sáng tạo thú vị và cùng hướng về thế kỷ 21, bước vào thế kỷ 21 với những hiểu biết thật tuyệt như... Xêkô !

Thân mến !

Đêkhi

Bạn Lại An Mai cùng với hai em họ của mình tặng *Đôrêmon thân thương* tấm ảnh chụp dưới mái Chùa Keo ở cách Hà Nội gần 20 km (thuộc huyện Thuộc Thành, Hà Bắc).

Mon ơi, tớ và em tớ rất hâm mộ cậu. Ở nhà, em tớ nó đi ngủ cứ mang búp bê "Đôrêmon" vào giường và ôm ngủ luôn. Em tớ nó mê truyện *Mon* hơn cả tớ nữa đấy. Nó chưa đi học, chỉ mới lớp mẫu giáo à. Vậy mà nó nghe tớ kể chuyện *Mon* là nó thuộc lòng luôn. Mó mà cầm quyển *Mon* lên là nó đọc đến năm hoặc sáu lần lận. Ngày nào mà có Mon mới là nó dành đọc trước không à. Mà nó đọc lâu ơi là lâu, tớ chờ sốt ruột luôn vậy đó !

Lê Quế Hương (322/9 An Dương Vương Quận 5, TP.HCM)

Ảnh: Bạn Quế Hương và em của mình.

Bé Nguyễn Hoài Nam, 7 tuổi, học sinh trường Kết Đoàn, Quận 1- TP.HCM tặng Đôrêmon bức ảnh bé ngồi máy bay.

Thân gửi Đôrêmon !

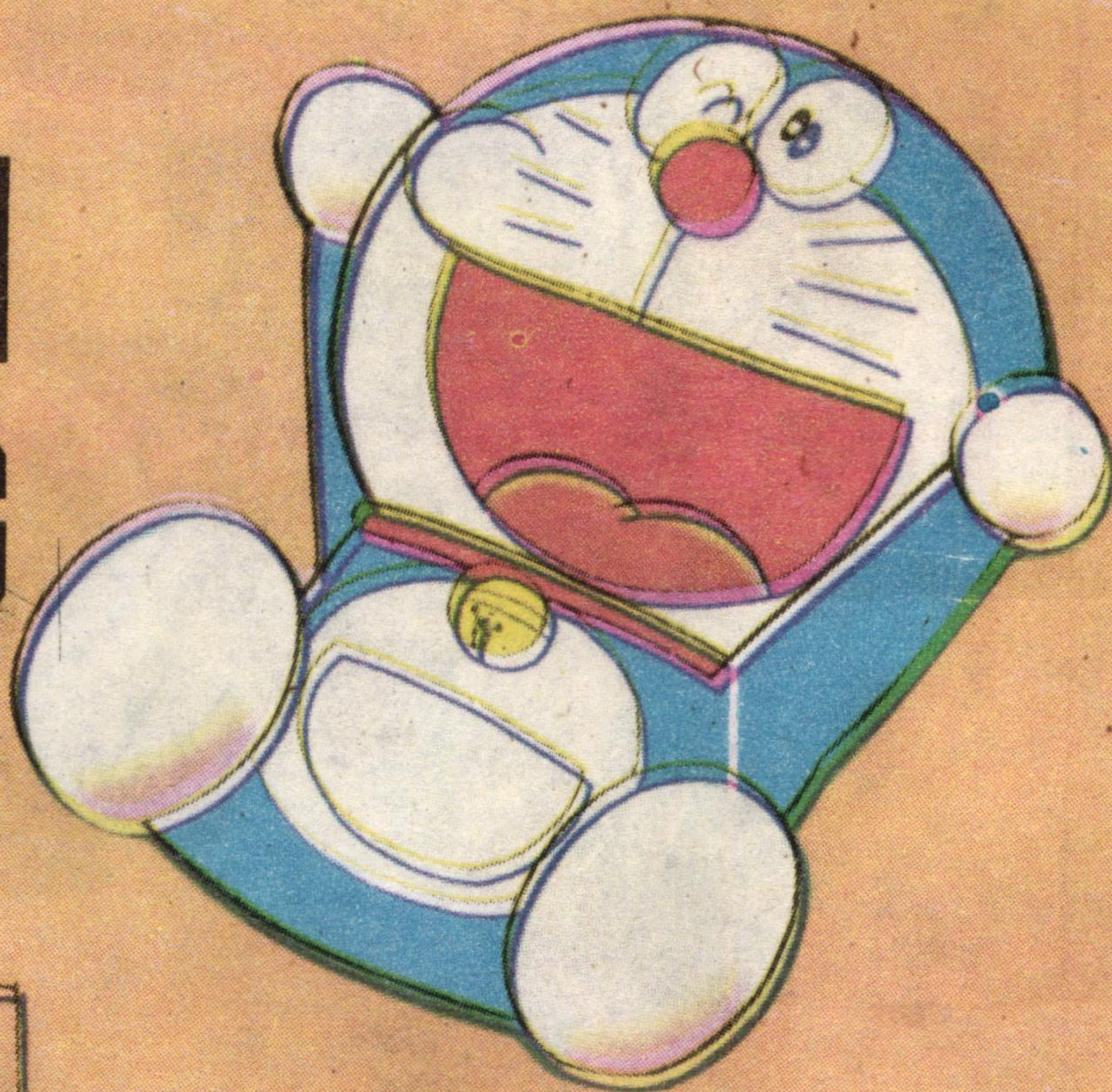
Mon ơi, tớ và em tớ rất thích cậu. Em tớ hết năm nay mới vào lớp Một nhưng đã biết đọc "Đôrêmon" và *báo Nhi Đồng* rồi đấy. Em tớ còn muốn gia nhập *Câu lạc bộ 100 điểm mười* nữa đó. Nhưng em viết còn hay mỏi tay lắm !

Mã Ngọc Trân (277 Phan Đình Phùng, Phú Nhuận, TP.HCM)

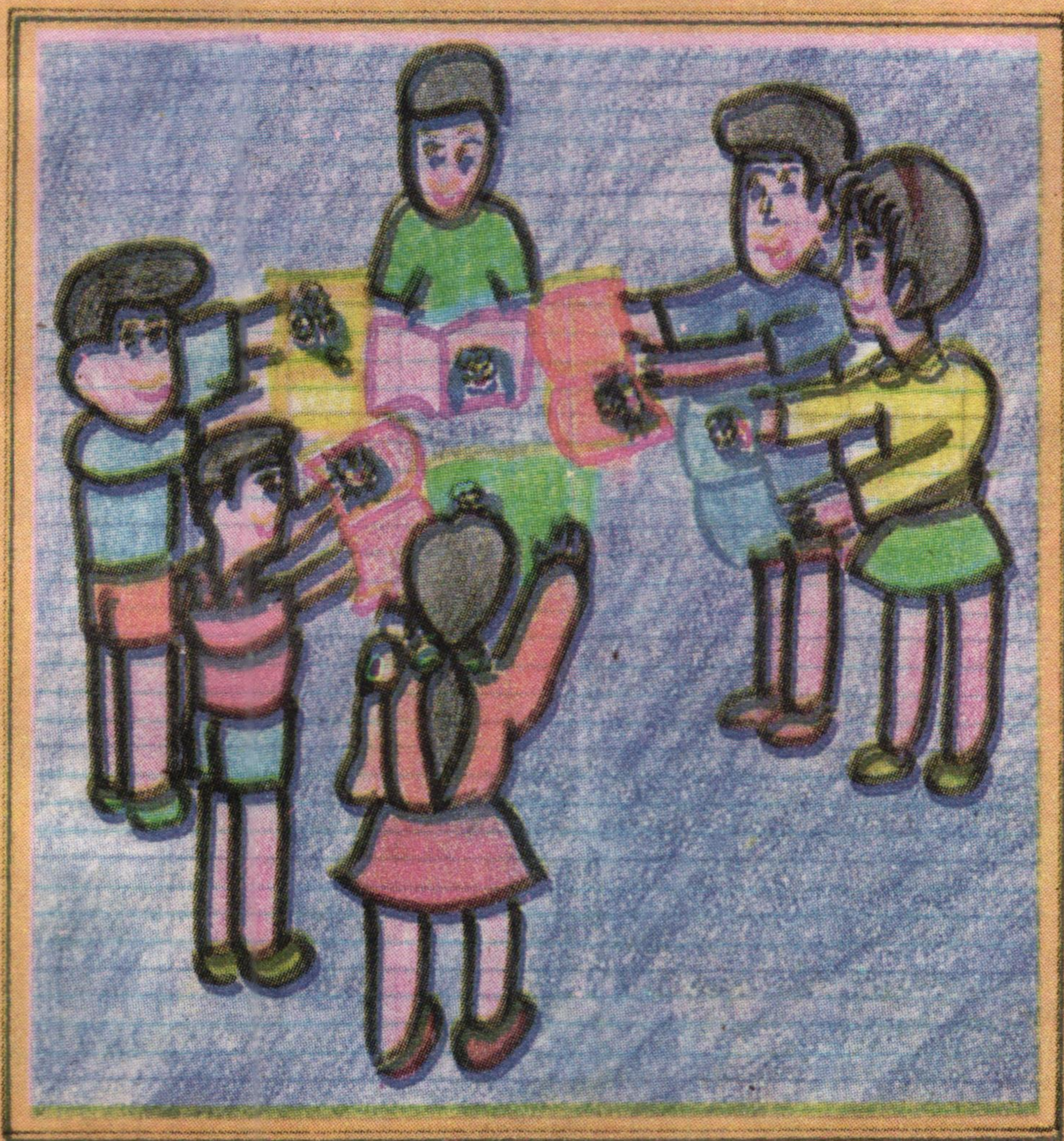
Ảnh: Bạn Mã Ngọc Trân và bé Mã Kim Long tặng Đôrêmon tấm ảnh kỷ niệm.

ĐÔRÊMON THÂN THƯƠNG

Chúng em khoe nhau những quyển "Đôrêmon" được giữ gìn cẩn thận.
(Tranh : Minh Huy)

■ GIỮ GÌN "ĐÔRÊMON"

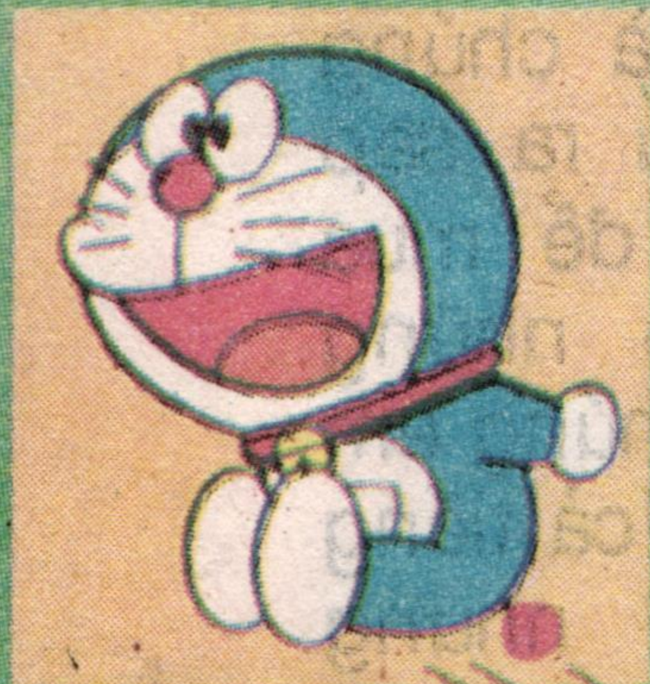
Cả xóm em, đứa nào cũng mê Đôrêmon. Mỗi tuần một lần, cứ đến ngày thứ sáu là chúng em lại rủ nhau ra sạp báo đầu xóm để mua "Đôrêmon". Có những lúc đến sớm, chúng em phải đứng chờ cả tiếng đồng hồ luôn nhưng chẳng ai bực mình gì cả. Khi có sách "Đôrêmon" rồi, ai cũng mừng quýnh cả lên, mua xong là đứa nào cũng chạy u về nhà mình để xem. Chẳng dám lật mạnh vì sợ sách bị nhăn. Cũng có những đứa không có đủ sách nên xem xong sẽ để "Đôrêmon" vào bao nilông cẩn thận. Cứ đúng mười tuần là Đôrêmon ra mười tập, chúng em họp lại để đua nhau xem ai giữ gìn "Đôrêmon" cẩn thận nhất. Ước gì "Đôrêmon" đừng bao giờ kết thúc cả để chúng em cứ còn dịp khoe với nhau những quyển sách mình nâng niu, yêu mến !

Trần Võ Minh Huy, 13 tuổi
(30 Nhật Thảo, Quận 10, TP.HCM)

Sách "Đôrêmon" (và cả những tập vở có bìa in hình Đôrêmon) đó là món quà quý cho các bạn miền núi. Trong ảnh : Ngày 24/1/1994 chú Nguyễn Thắng Vu và chú Văn Công An, phó chủ tịch tỉnh Ninh Thuận tặng sách cho các bạn học sinh trường phổ thông dân tộc miền núi tỉnh Ninh Thuận (Ảnh : Dương Thanh Dũng)

MON HÃY ĐẾN GIA LAI

Ở Pleiku, các em con nhà khá giả mới mua được "Đôrêmon". Các em nghèo muốn có mà đọc thật không dễ. Cả với các sách học cũng vậy, chẳng biết bao nhiêu năm nữa mới được bằng ở các thành phố lớn. Đôrêmon đã đi nhiều nơi, giúp đỡ nhiều người rồi nên chị mong một ngày nào đó em sẽ đến Gia Lai giúp tất cả các em bé. Khuyến khích cho các em đọc sách, tham gia vui chơi cùng bạn bè... Như vậy, Đôrêmon sẽ có thêm rất nhiều bạn, nhiều em nữa đó !

Chị Trương Xuân Viên, 23 tuổi
(49 Phan Đình Phùng, Pleiku)

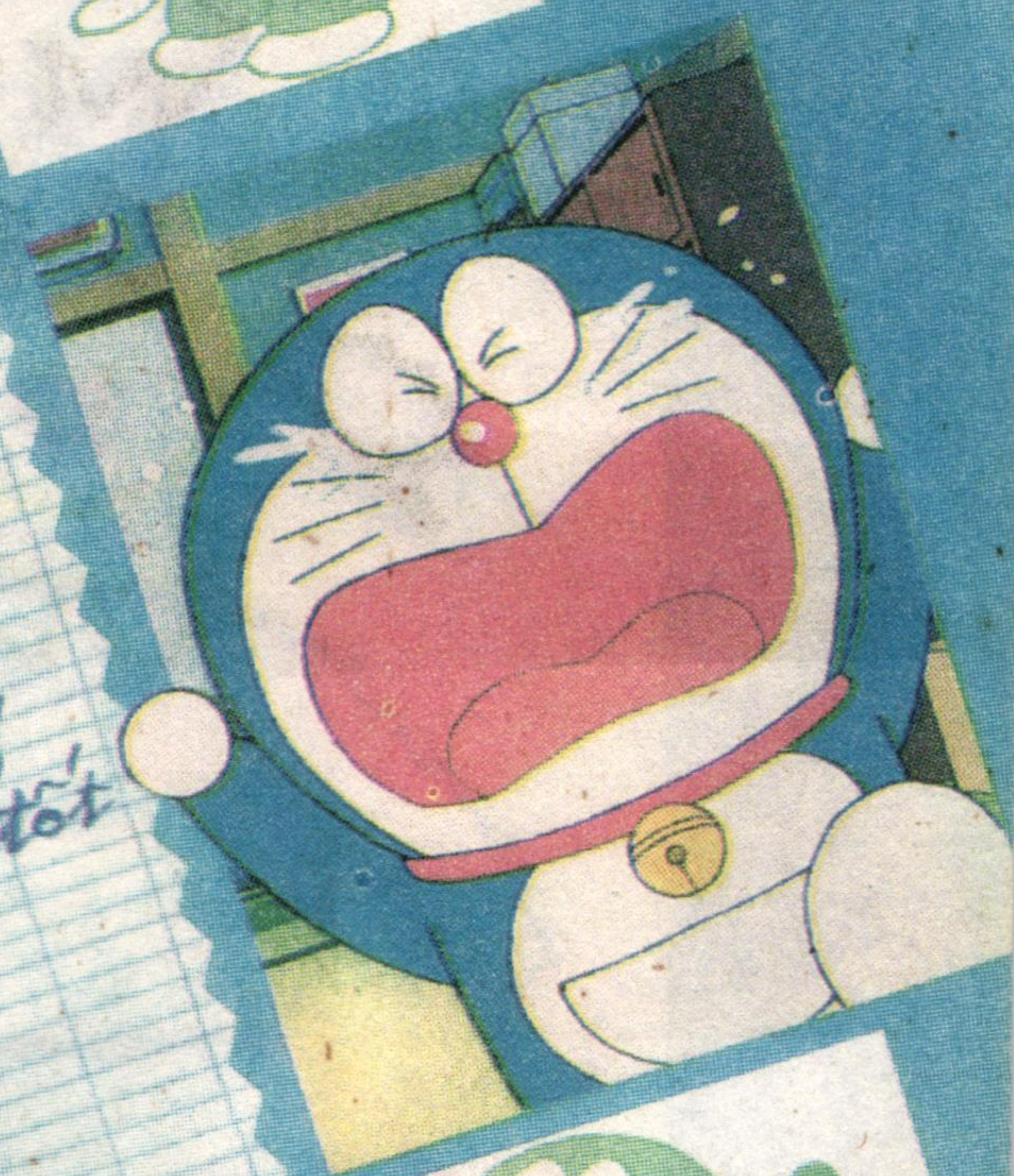

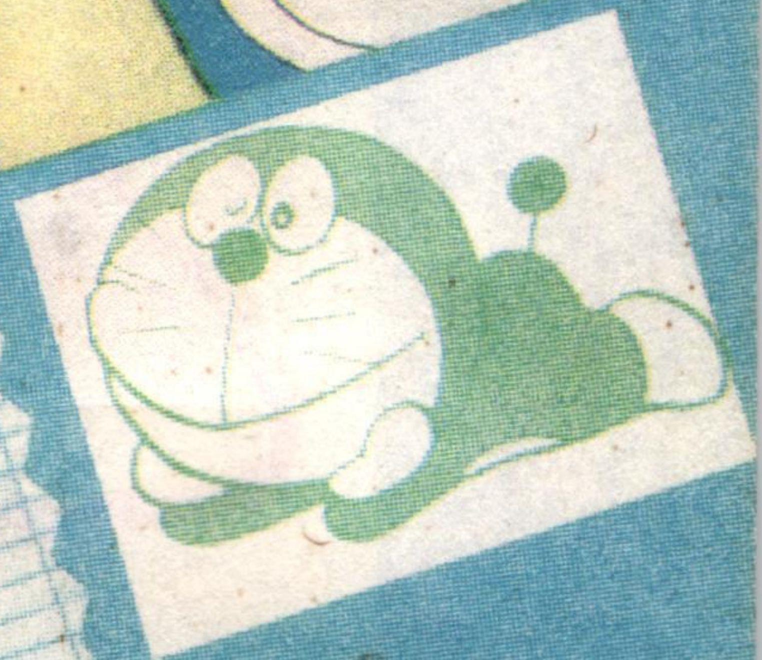
Phải nhìn nhận rằng tranh truyện Đôrêmon là bạn đồng hành tốt cho mọi lứa tuổi thiếu niên, nhi đồng trong quá trình phấn đấu, học hỏi trở nên người. Là bậc cha mẹ học sinh lúc nào cũng mong muốn có nhiều bộ sách tốt cho các em.

Mong sao Nhà xuất bản Kim Đồng ngày càng phát hành nhiều bộ sách tốt mang nội dung đầy bổ ích.

Trân trọng kính chào.

Nguyễn Hòa Nhân

THƯ CỦA CHÚ NGUYỄN HÒA NHÂN, 36 TUỔI (82, THỊ TRẤN ĐỨC HÒA, LONG AN)

■ ĐỌC ĐƯỢC HẾT TRƠN

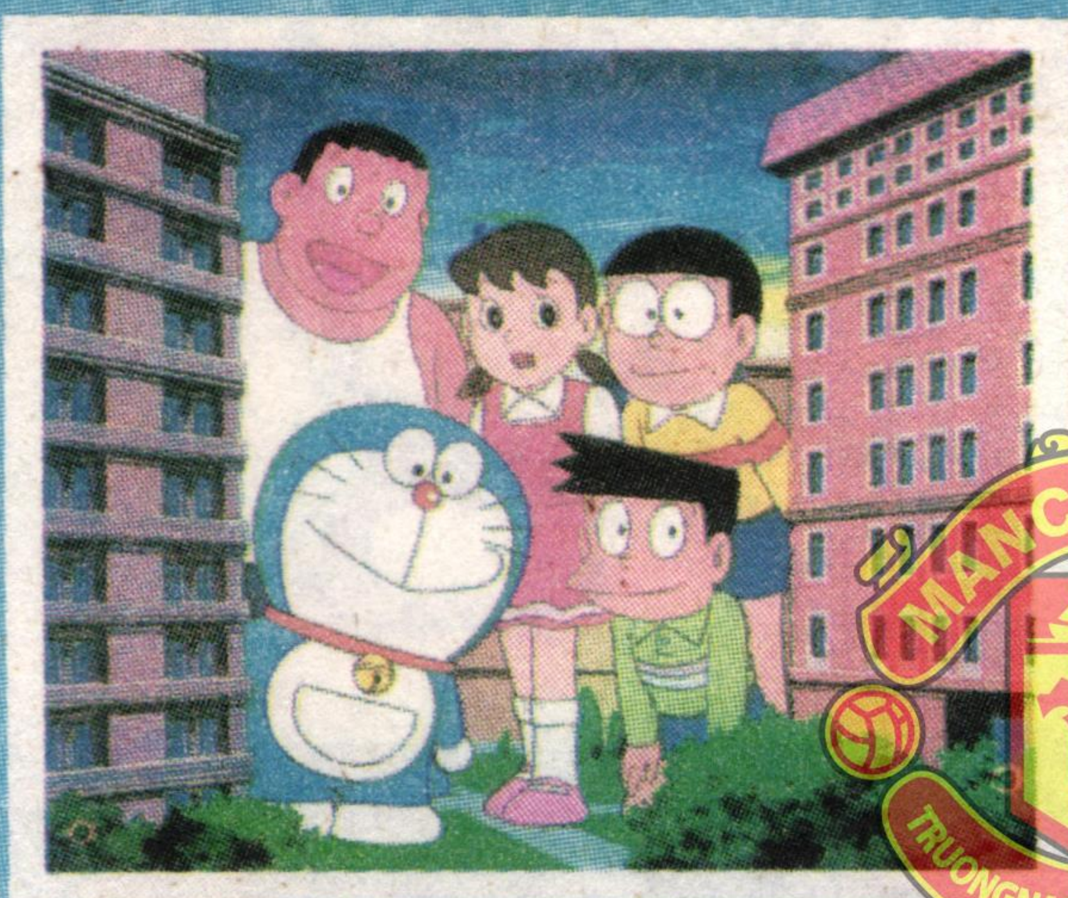
Mình tên là Nguyễn Kim Long, học lớp 16 trường Xuân Hiệp.

Tuy mới vào lớp 1 mà mình đọc được hết trơn chữ cô dạy rồi đó ! Biết sao hôn ? Vì từ hồi còn học lớp Lá 2, mẫu giáo, ở nhà bà mình thường mua truyện Đôrêmon cho mình.

Nhờ "mê" truyện Đôrêmon mà mình thuộc làu mặt chữ. Tháng 9 rồi, cô giáo nói mình học giỏi đó, Đôrêmon có thích và vui giùm mình không ?

NGUYỄN KIM LONG
(Lớp 16 trường Xuân Hiệp, Linh Xuân, Thủ Đức)

Tặng Đôrêmon tấm ảnh của mình (Ba chụp đó, đẹp không ?)

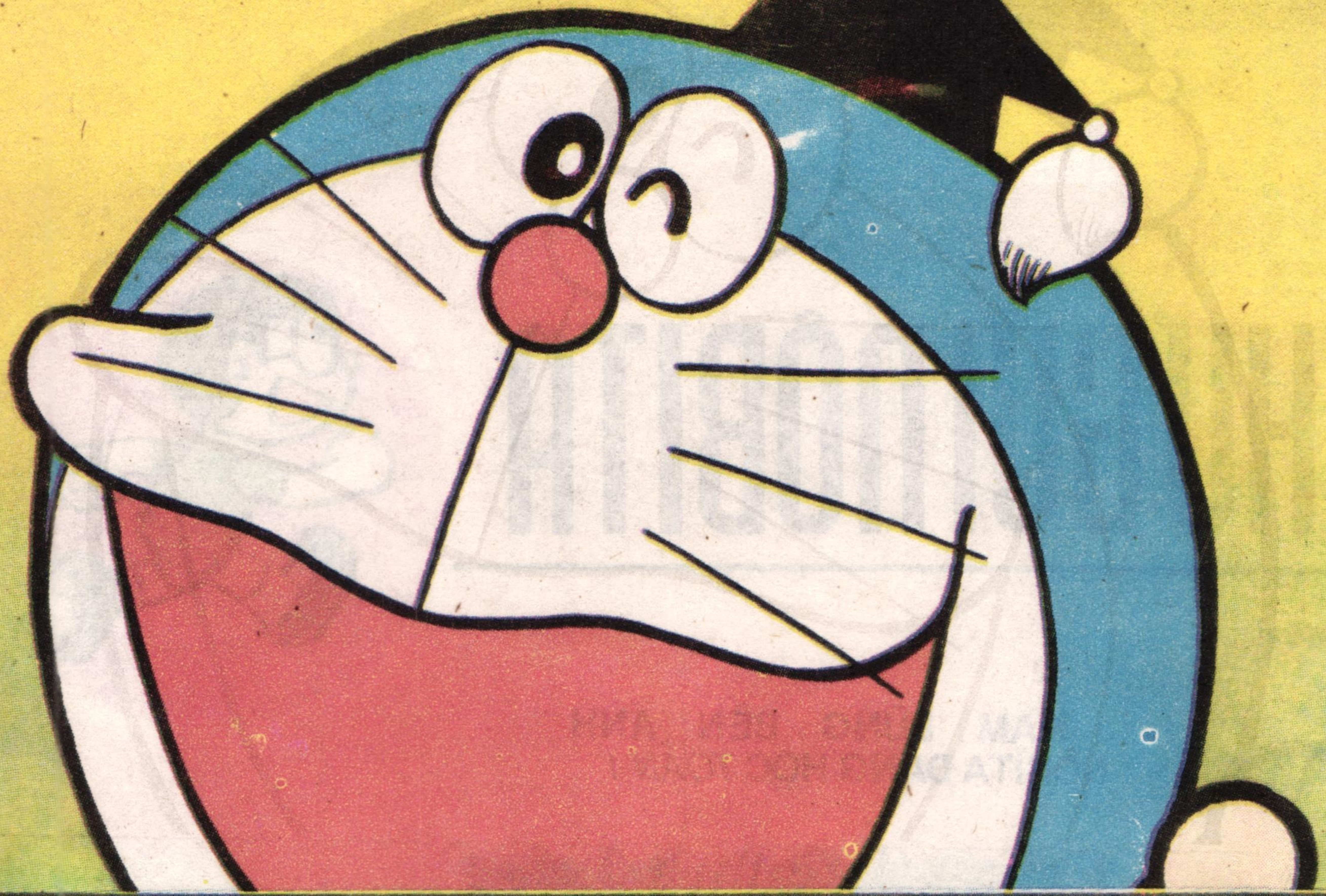
ĐỪNG QUÊN NHÉ MON...

Mon thân mến,

Chị là giáo viên Trường dạy trẻ khuyết tật Cần Thơ và cũng là mẹ của bé Nguyễn Vương Hoàng Triều. Chị rất cảm động và rất cám ơn *Mon* cùng các bạn đã quan tâm đến trường chị.

Đôrêmon thân mến ! Tên Đôrêmon cũng như tên của các bạn em giờ đây rất gần gũi với mọi người, không chỉ với người bình thường mà ngay cả với các em học sinh khuyết tật của chị nữa. Dù không thấy được gì nhưng trên môi các em học sinh khiếm thị lúc nào cũng : "Em rất khoái chú mèo Đôrêmon...". Còn với các bạn học sinh điếc, câm các em thể hiện sự yêu thích của mình với Đôrêmon bằng tranh vẽ,

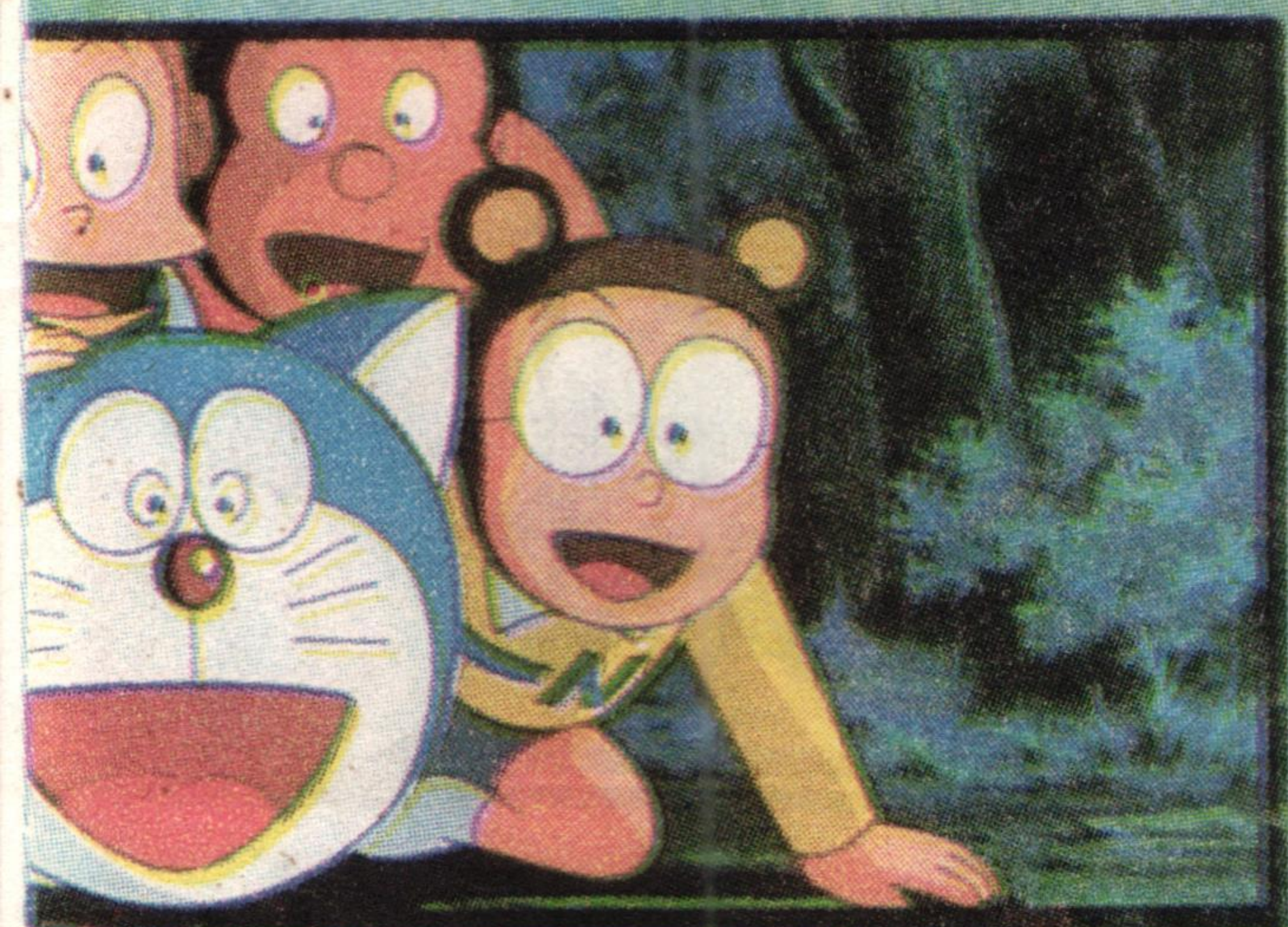
và cái mà các em thích nhất là hoạt cảnh "Đôrêmon" do chính các em diễn.

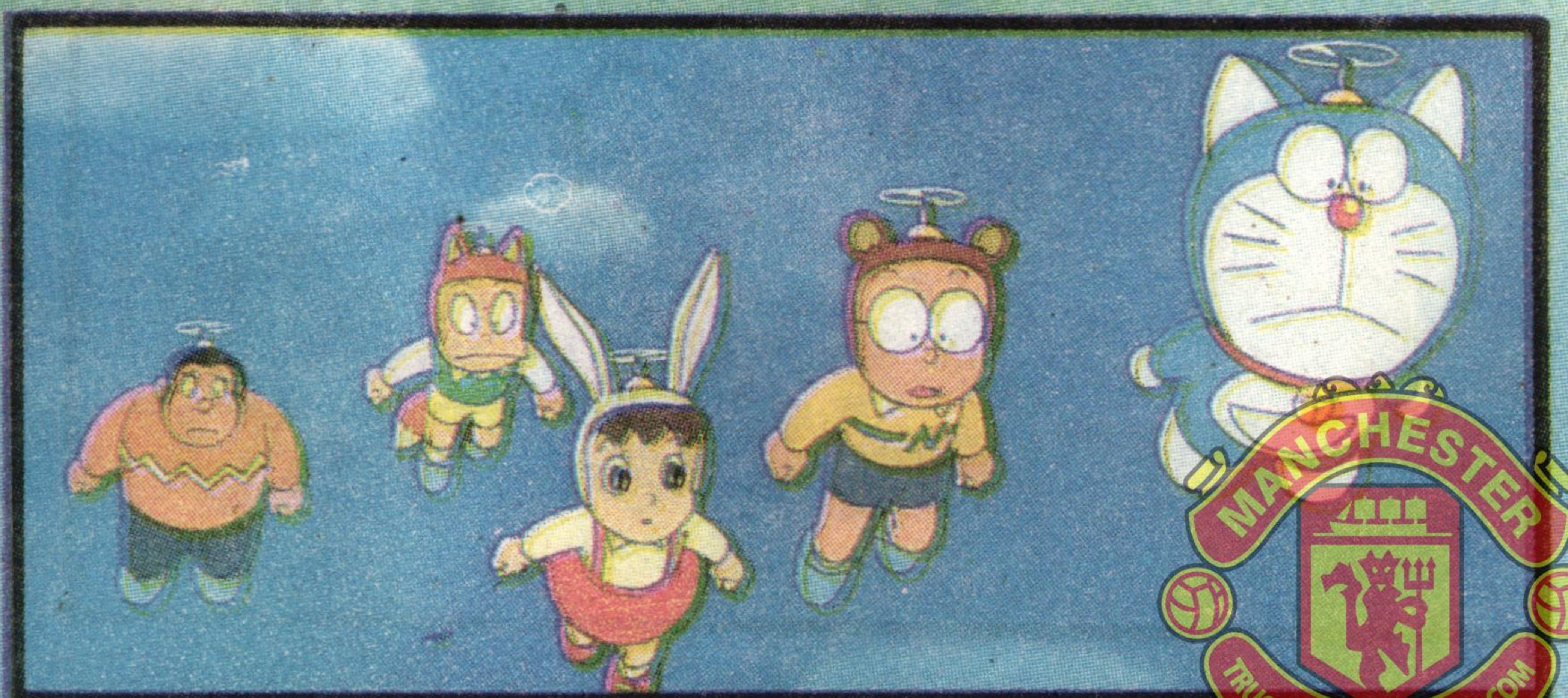
Đôrêmon ơi ! Các bạn học sinh trường dạy trẻ khuyết tật Cần Thơ mong một ngày nào đó Chú mèo máy thông minh Đôrêmon sẽ đến thăm trường và cho các em bao ước mơ diệu kỳ, cảm thấy gần gũi với mọi người và không còn mang mặc cảm mình bị "bỏ rơi". Đừng quên những người bạn bất hạnh này, Đôrêmon nhé !

Thương mến,

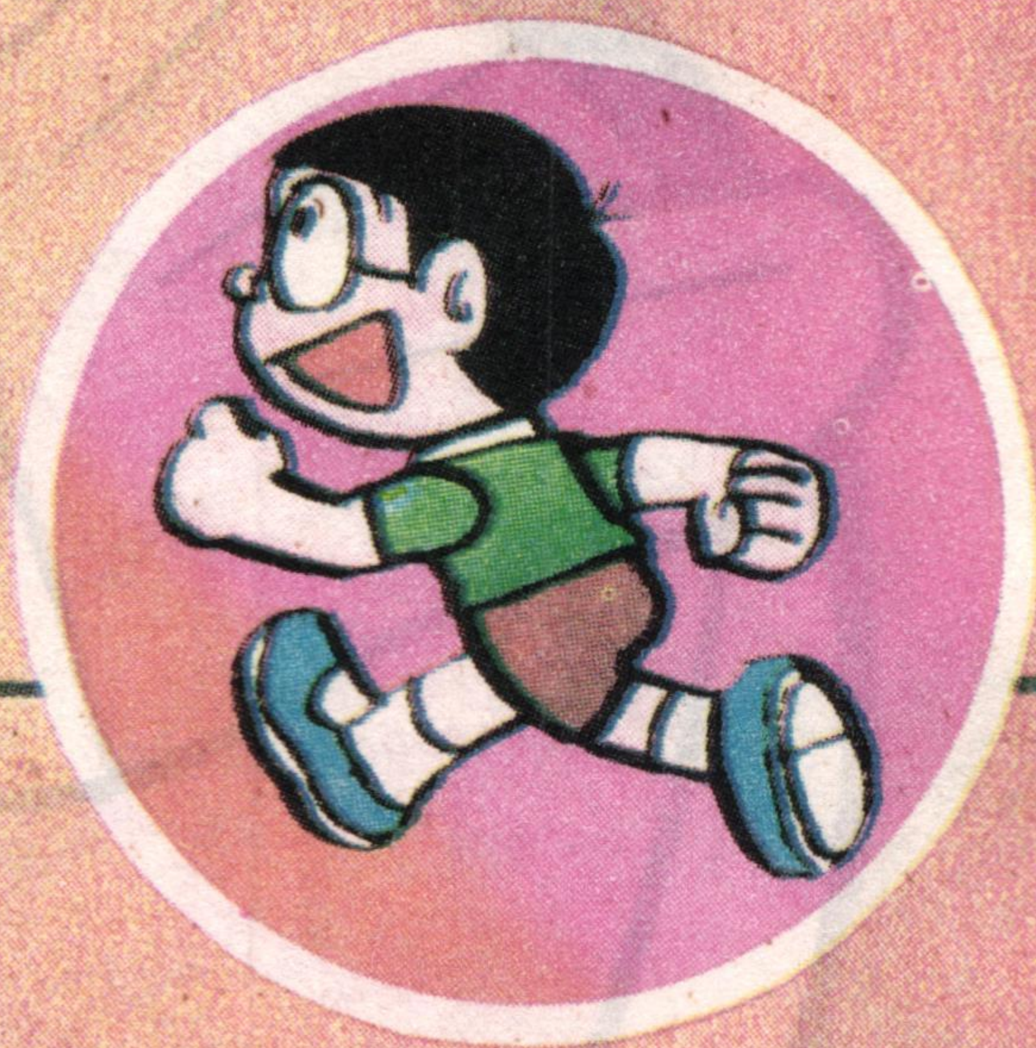
Chị Vương Thị Hoàng Khanh
(Cần Thơ)

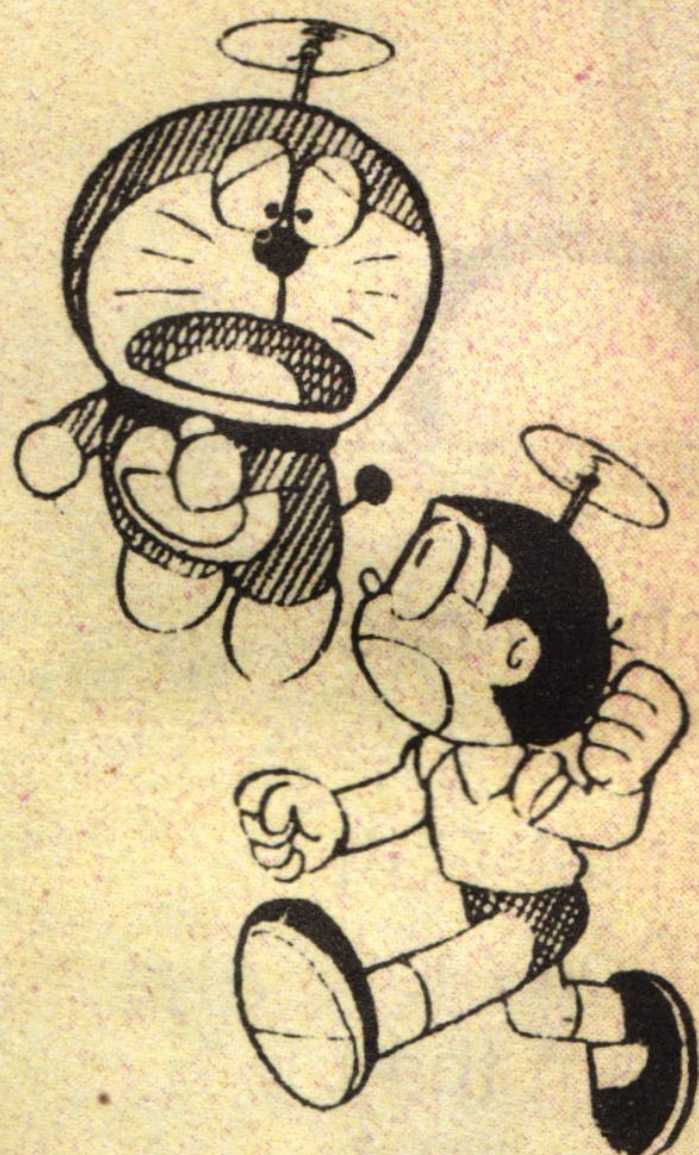
● HÌNH THÊU ĐÔRÊMON VÀ XUKA CỦA BẠN HƯƠNG GIANG, TRƯỜNG PHAN CHU TRINH (ĐỊA CHỈ : 91 QUỐC LỘ 14, THỊ XÃ BUÔN MÊ THUỘT, ĐẮC LẮC).

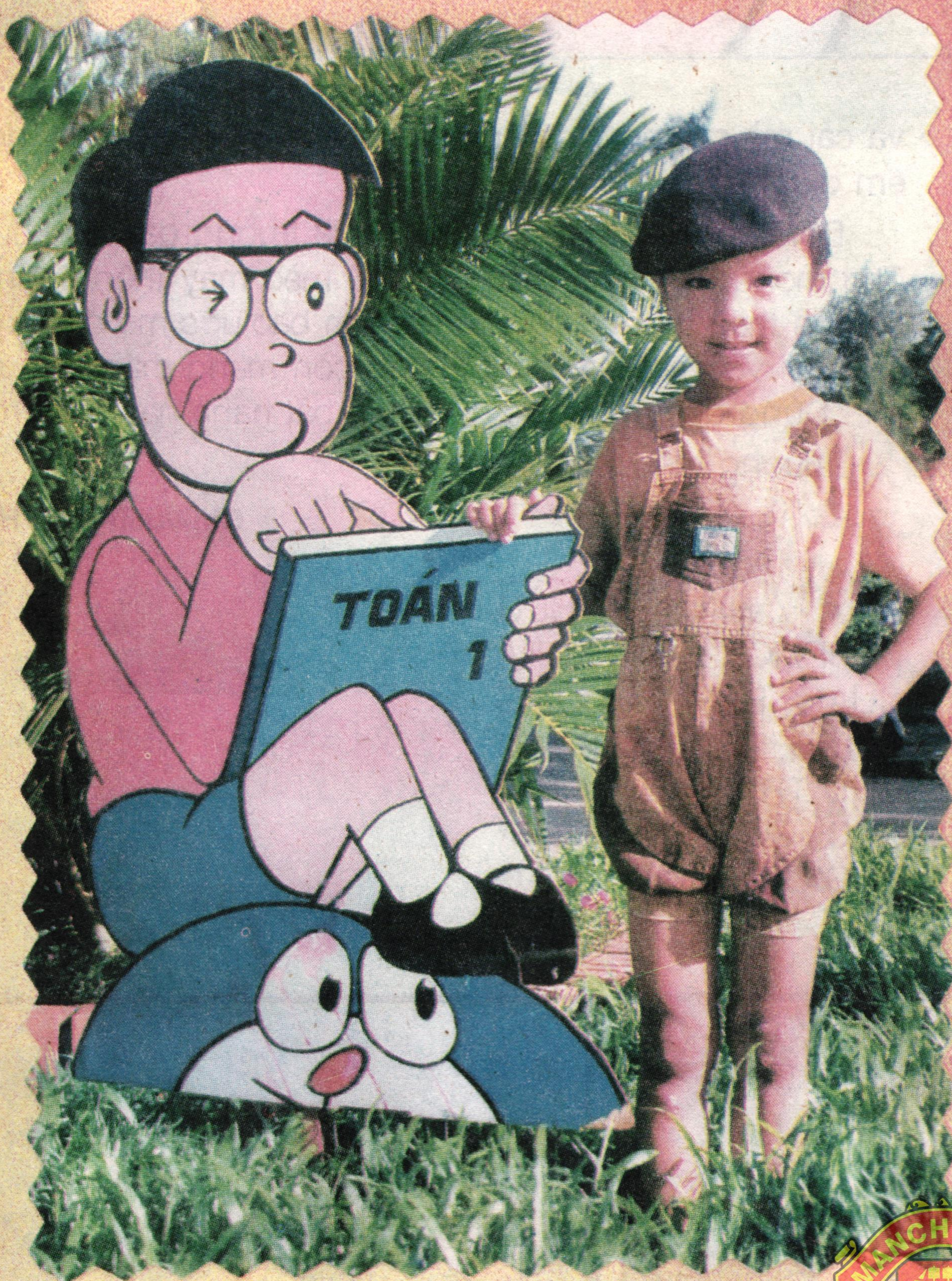

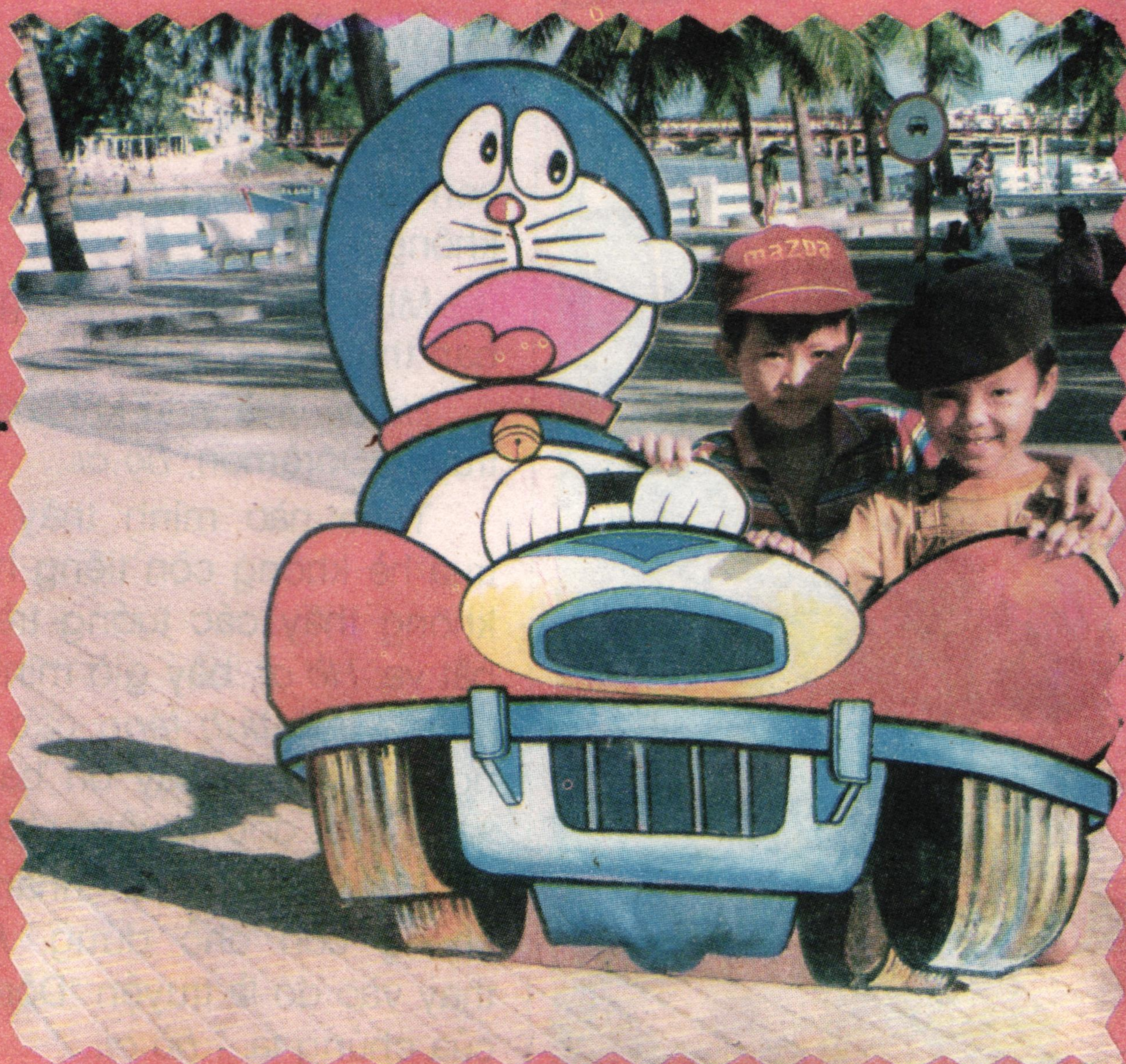
THƯ GỬI NÔBITA

NAM DŨNG BÊN ANH
NÔBITA ĐANG HỌC *TOÁN 1*

HAI ANH EM NAM DŨNG NGỒI XE BAKY (ANH THÁI HÙNG HỌC LỚP NĂM C CÙNG TRƯỜNG VỚI EM).

Anh Nôbita ơi !

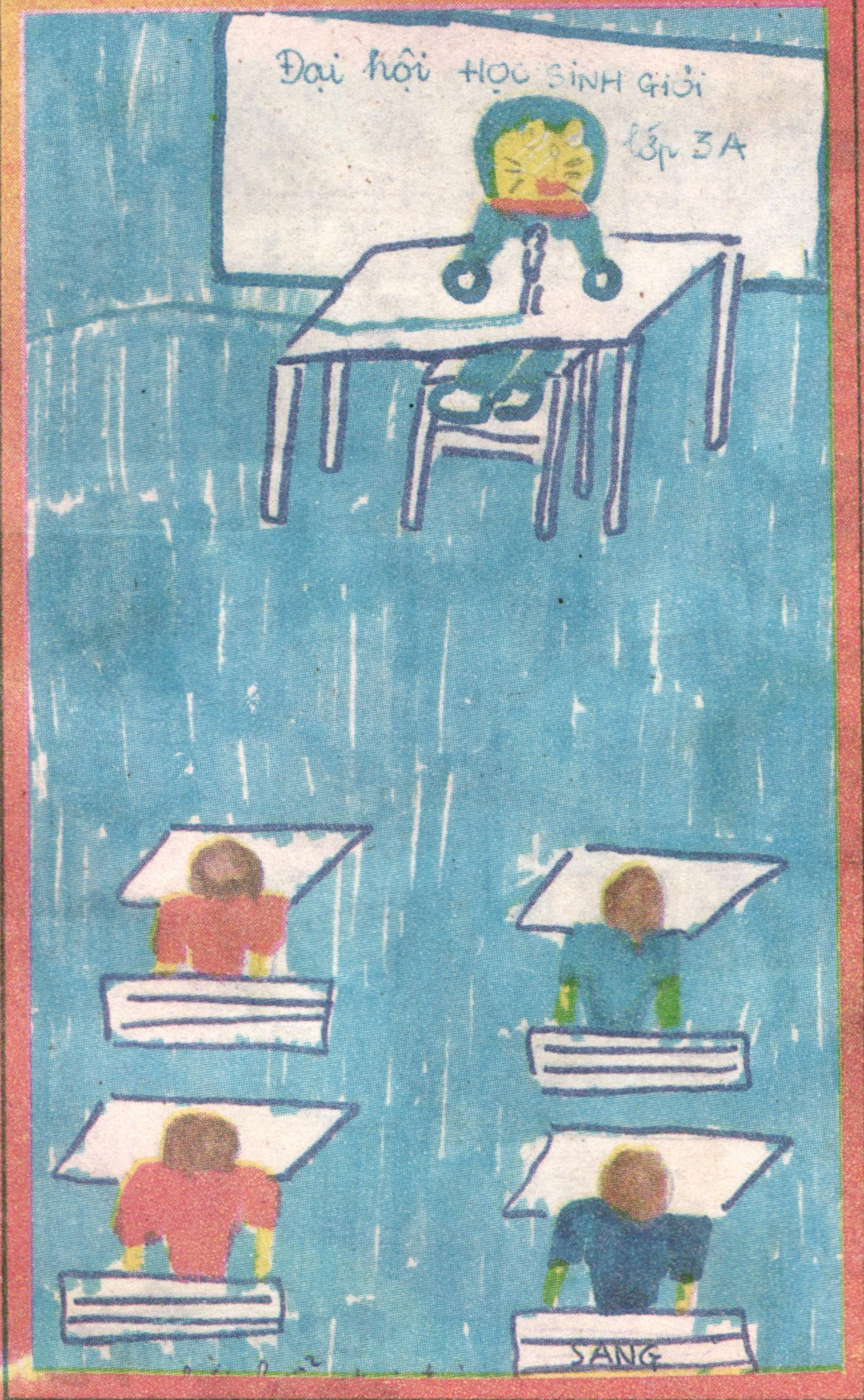
Em thích anh cùng học lớp Một với em. Nhưng mà tiếc quá, em lên lớp Hai rồi. Tổng kết năm học 1993–1994 vừa qua, em đạt danh hiệu học sinh giỏi đấy. Thế là ba em về tặng cho em hình anh Nôbita đang ngồi đọc *Toán 1*. Sao anh lại lè lưỡi ra vậy ? Chắc bài khó quá phải không ?

Ba em còn tặng cho hai anh em Thái Hùng và Nam Dũng chiếc xe Baky mới toanh do anh Đôrêmon lái để tụi em đi du lịch mùa hè nữa đấy !

Em : Phạm Nam Dũng
Học sinh trường Tiểu học Đức Long,
Phan Thiết, Bình Thuận

tạm biệt các bạn Việt Nam Hẹn gặp lại!

■ NGƯỜI BẠN TỐT

Hò ơi, bạn có biết tại sao trẻ con xóm ta dạo này lại ngoan không ?

Mình là mình không biết, bạn thử nói xem nào !

Hò ơi, vì là vì từ khi xuất hiện truyện Đôrêmon, *hò ơi*...

Thảo nào mình thấy *hò ơi* trưa hè không còn tiếng hò hét, không thấy các tướng trèo vây bắt ve. *Hò ơi*, bây giờ mình thấy *tình là tình tính tang* các tướng ngồi dưới gốc cây ôn bài, đọc sách báo, đọc truyện... *hò ơi*...

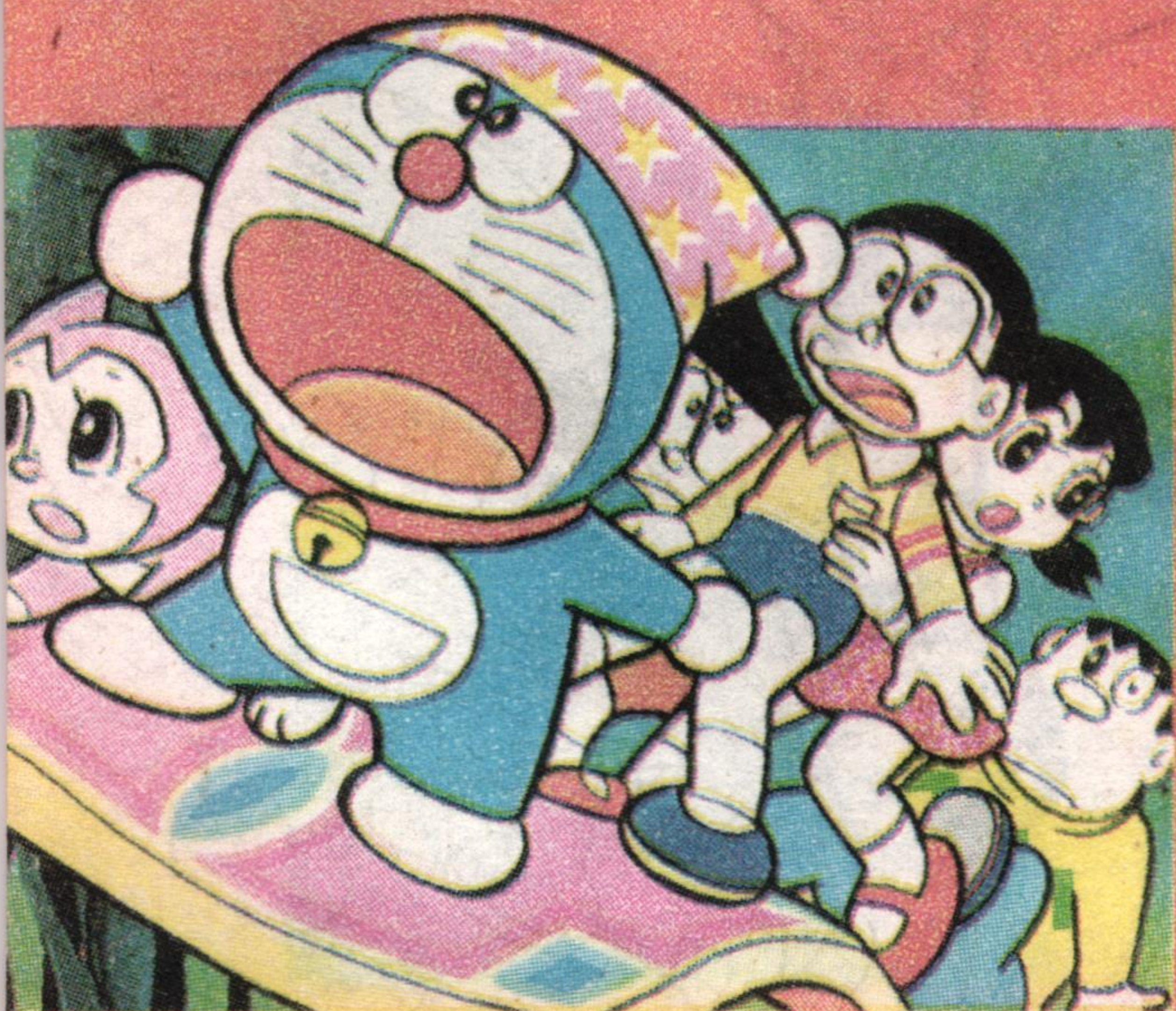
Phải đó, sách nhảm giờ không còn chỗ đứng. *Hò ơi*, thay vào đó là truyện "Đôrêmon" của chúng ta... *hò ơi*...

Nguyễn Thị Thanh Nga
(Thuận Thành, Hà Bắc)

GHI CHÚ : Mon cùng nhóm bạn lớp 5E không rõ bài dân ca nầy của chị Thanh Nga viết theo làn điệu nào cả. Dù sao bài này cũng tuyệt ghê, các bạn *nhỉ ?*

ĐÔRÊMON PHÁT BIỂU TẠI ĐẠI HỘI HỌC SINH GIỎI LỚP 3A.

● Tranh của bạn Phùng Lê Nhật Đan, 12 tuổi ở Tây Ninh.

Thiếp mời
SINH NHẬT
Thân mời bạn Đôrêmon
Tới dự Lễ Sinh nhật lần thứ 11
của tôi, tổ chức vào hồi 17 giờ 30
Ngày 28 tháng 4 năm 1994
Tại: 216B Gang Chương
Rất hân hạnh được đón tiếp.

FROM Cao anh Tú
310 lô y chung cư ...

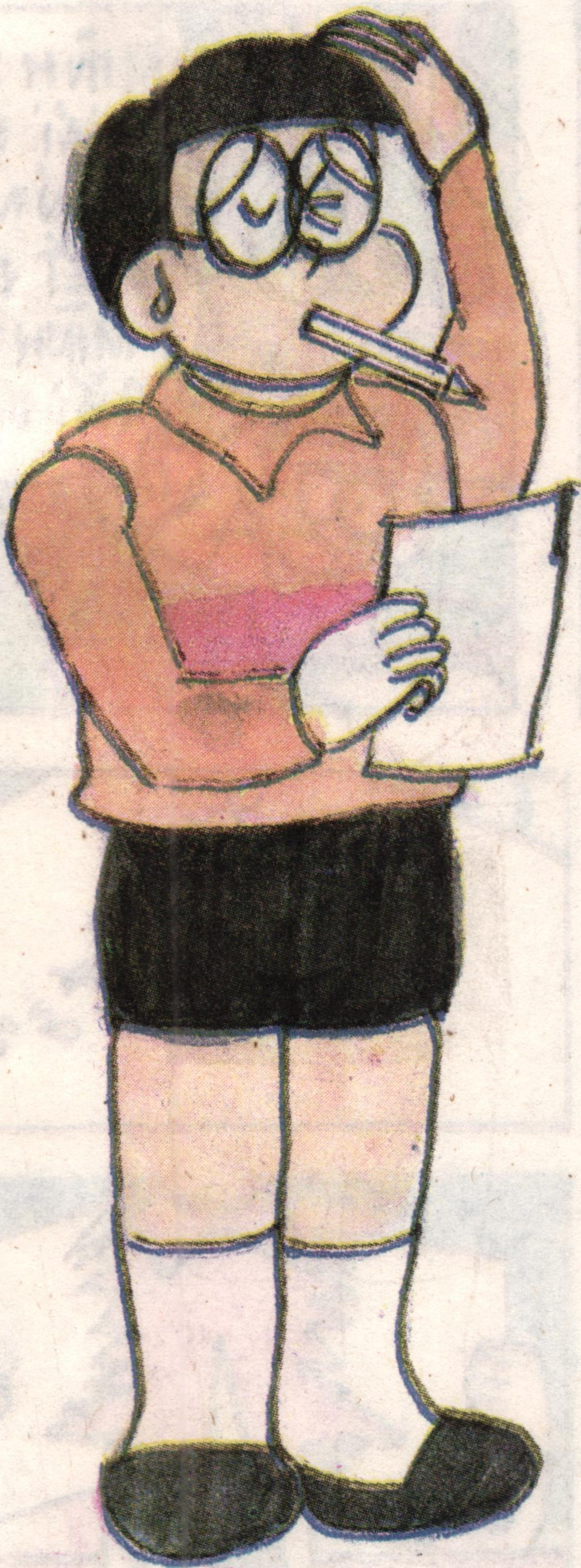

TO ...
268. Nguyễn Đình Chiểu
Q.3. TP Hồ Chí Minh

BÀI TOÁN FERMAT LỚN

• GIẢI NHẤT SÁNG TÁC TRANH TRUYỆN – CUỘC THI *VUI HÈ 1994 VỚI ĐÔRÊMON* • TÁC GIẢ : ĐỖ HỒNG LONG, 14 TUỔI (PHÒNG 2, TẦNG 1, A6, GIẢNG VÕ, BA ĐÌNH, HÀ NỘI).

HỪ, ĐƯỢC HÔM CHỦ NHẬT MẸ LẠI BẮT Ở NHÀ ĐỌC SÁCH ...

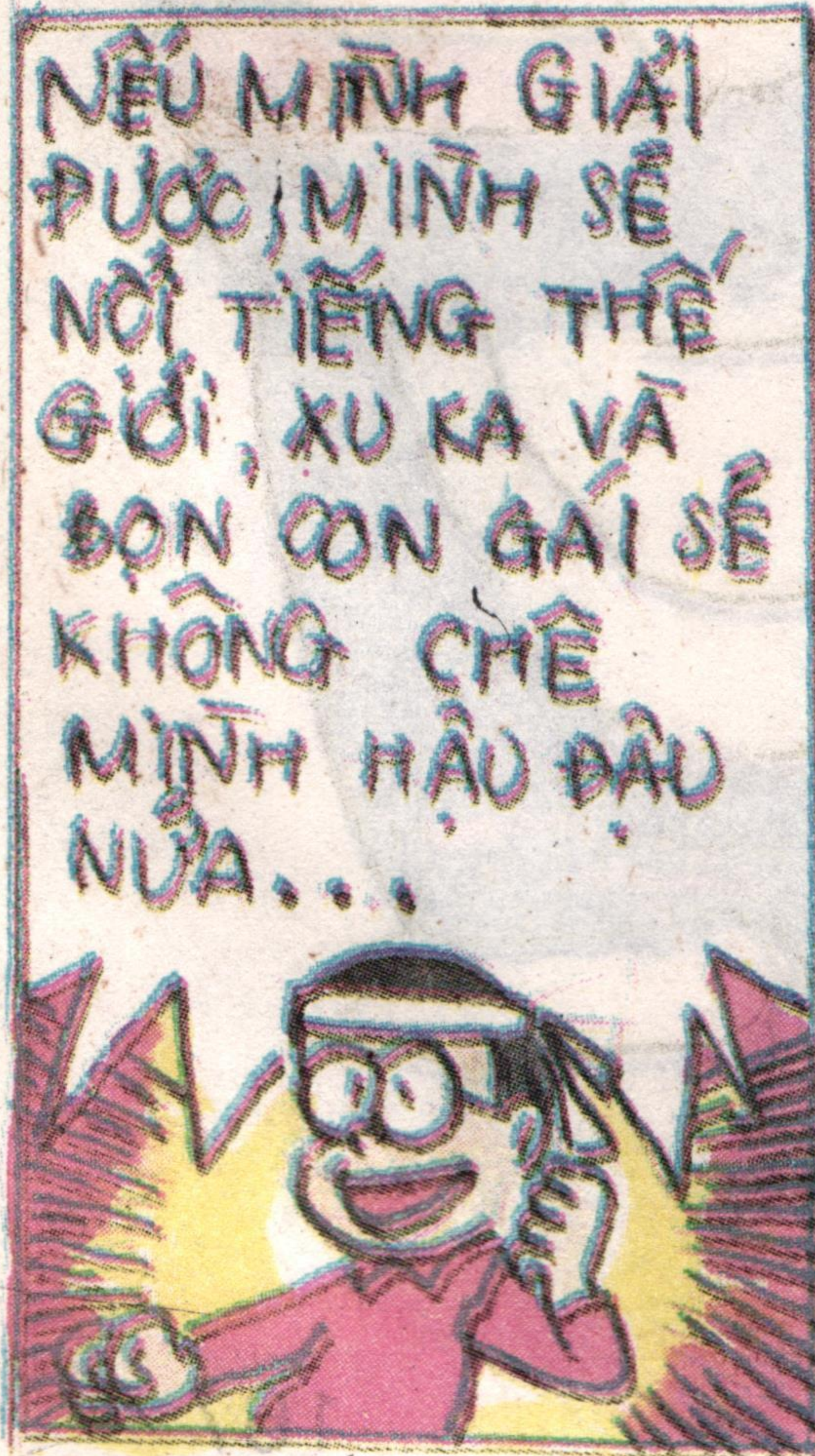

LOẠI SÁCH KIẾN THỨC KHÔ KHAN CHÁN PHÈO...

HÁ

100.000 MÁC?

BÀI TOÁN FERMAT LỚN

MÌNH SẼ GIẢI BÀI TOÁN NÀY. BIẾT ĐÂU MÌNH SẼ GIẢI ĐƯỢC

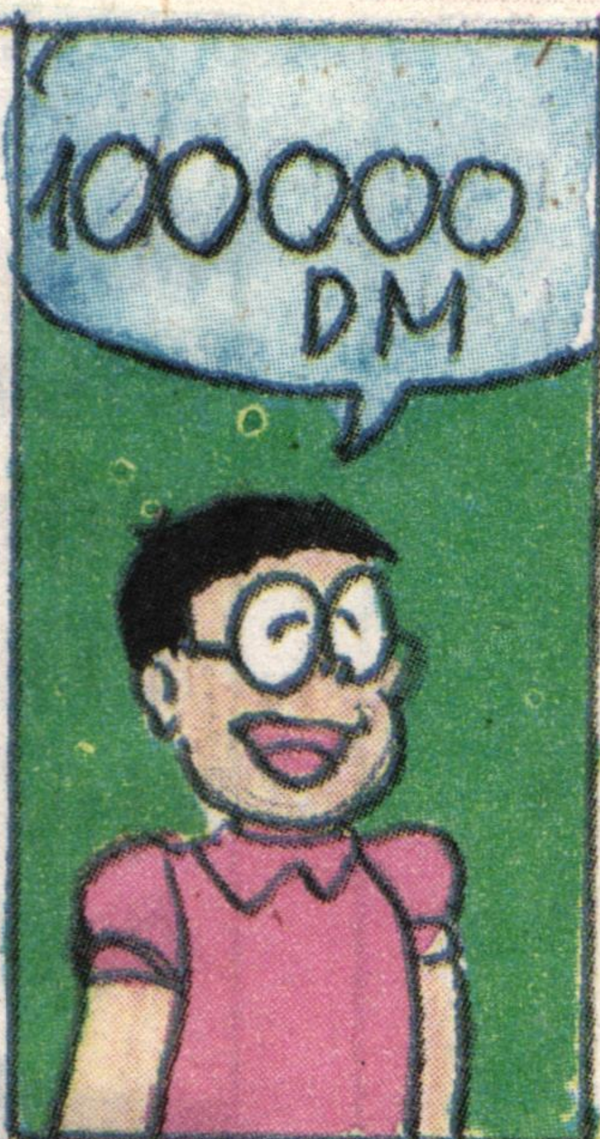
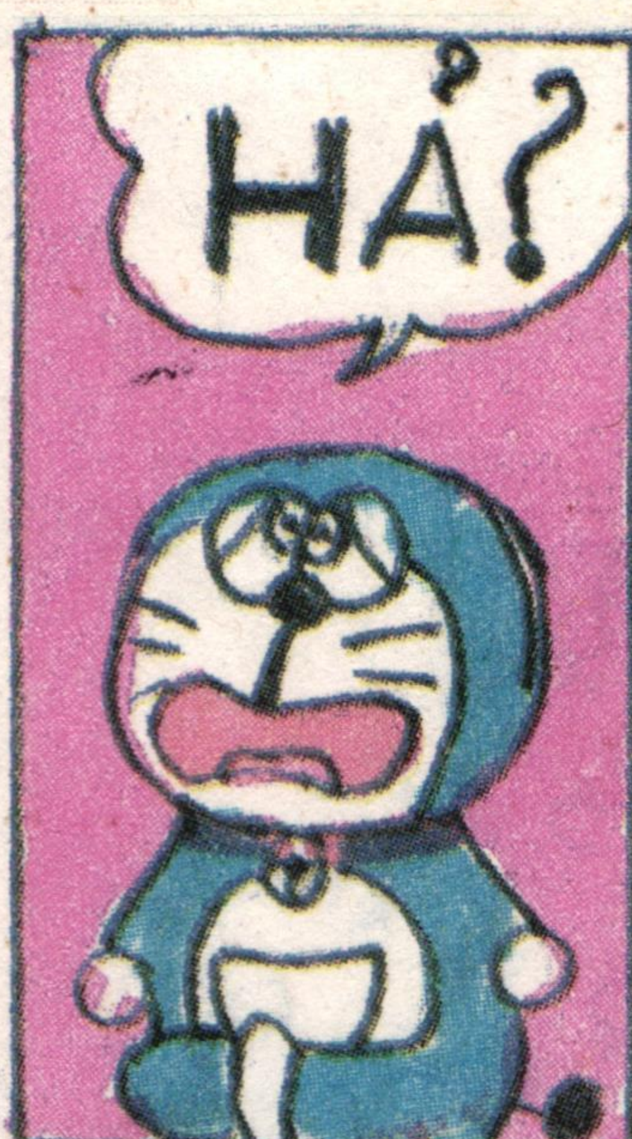
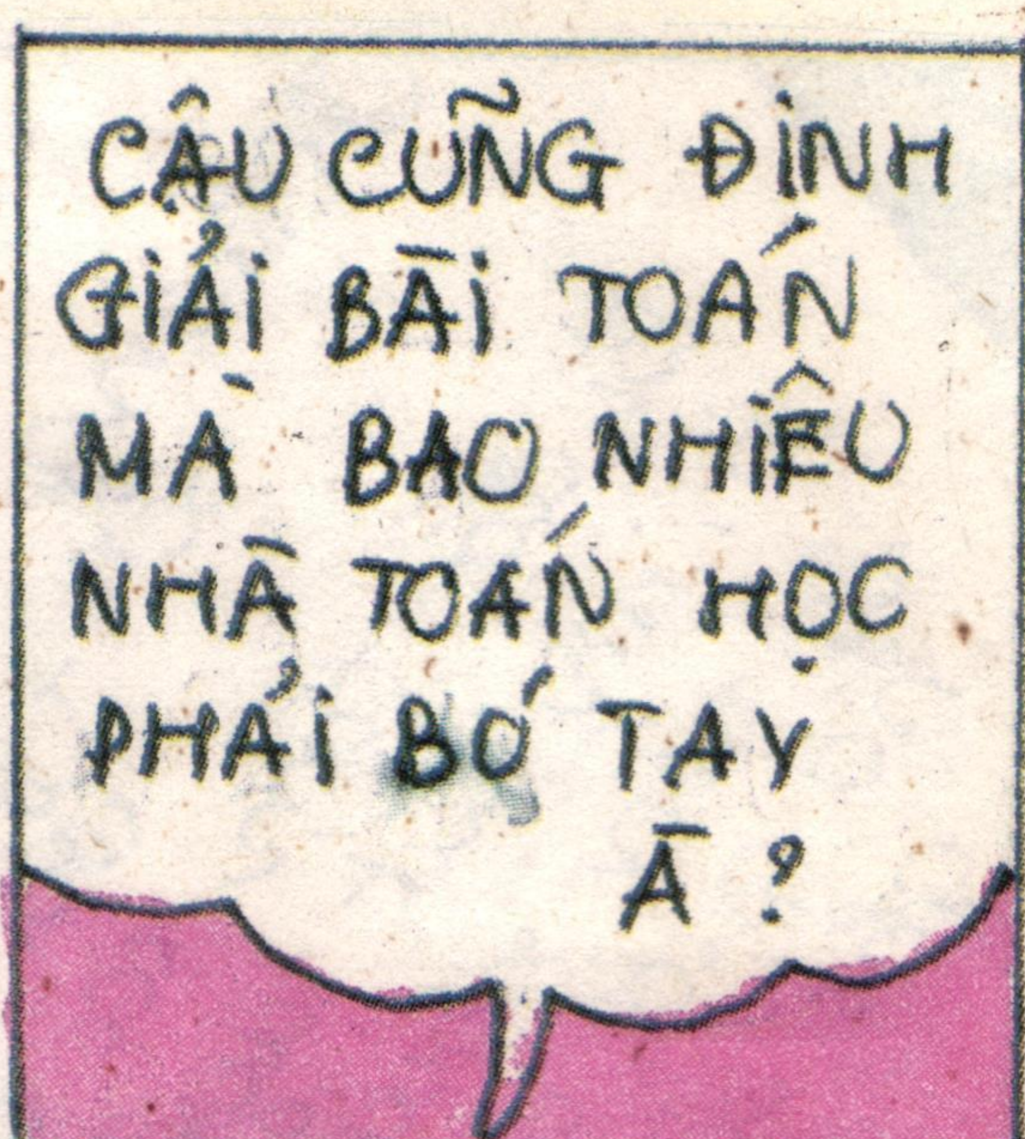

NẾU MÌNH GIẢI ĐƯỢC, MÌNH SẼ NỔI TIẾNG THẾ GIỚI, XU KA VÀ BỌN CON GÁI SẼ KHÔNG CHÊ MÌNH HẬU ĐẬU NỮA...

NHƯNG...

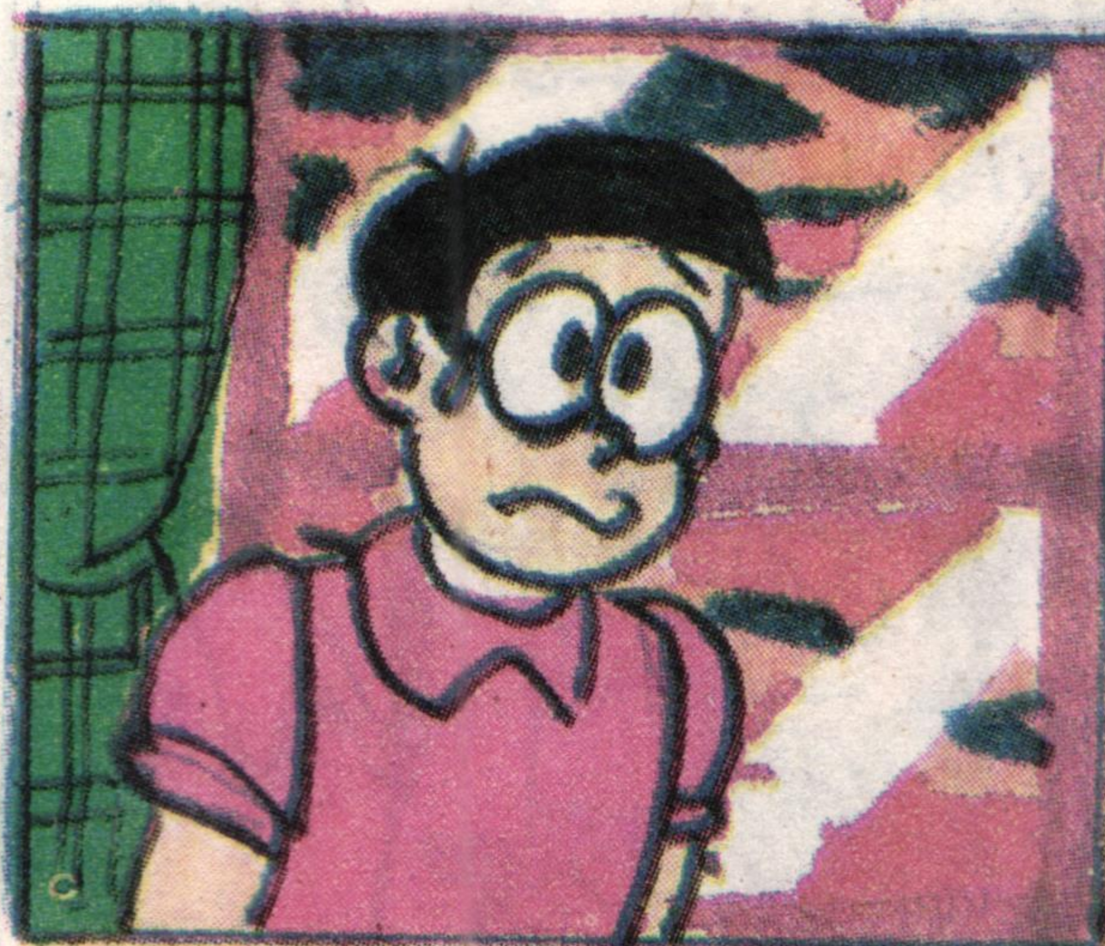

..., CHẲNG BIẾT BẮT ĐẦU CHỨNG MINH TỪ ĐÂU?

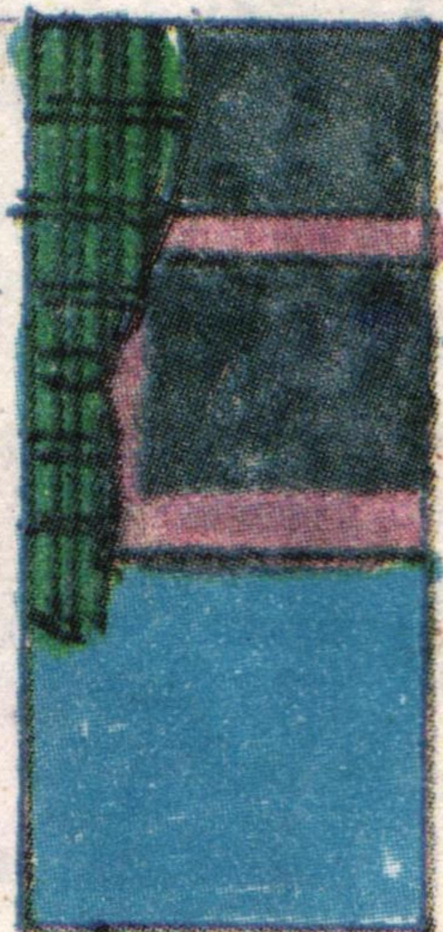
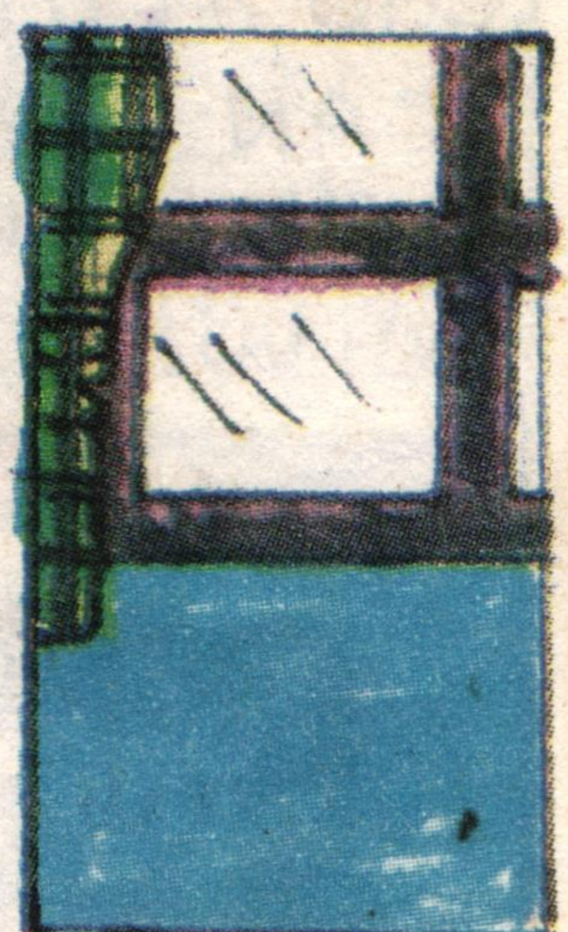
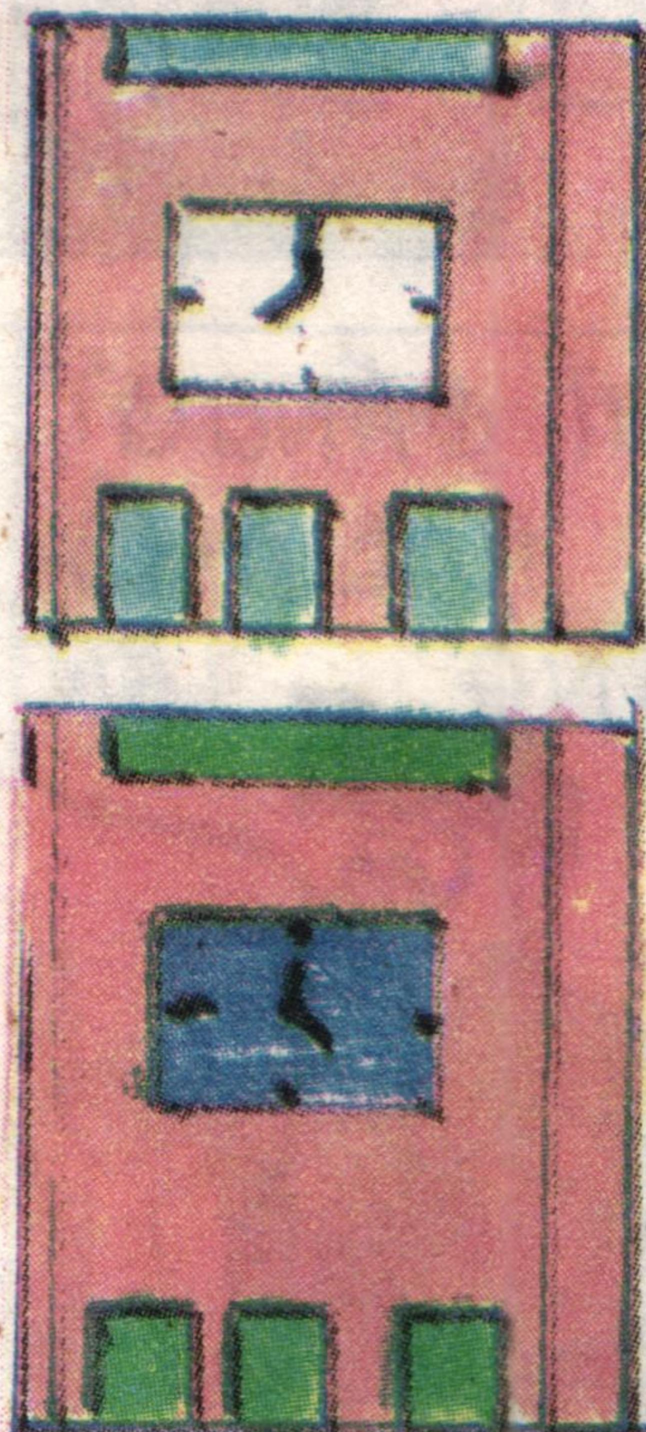
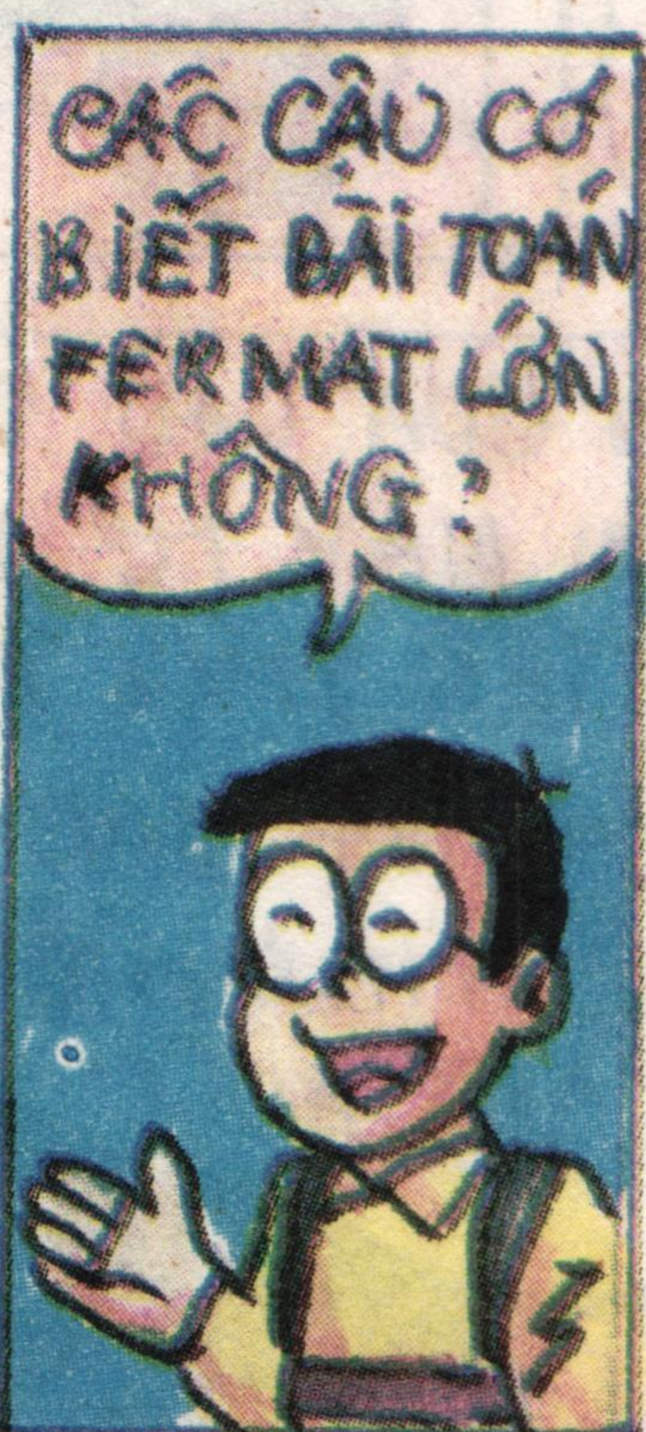
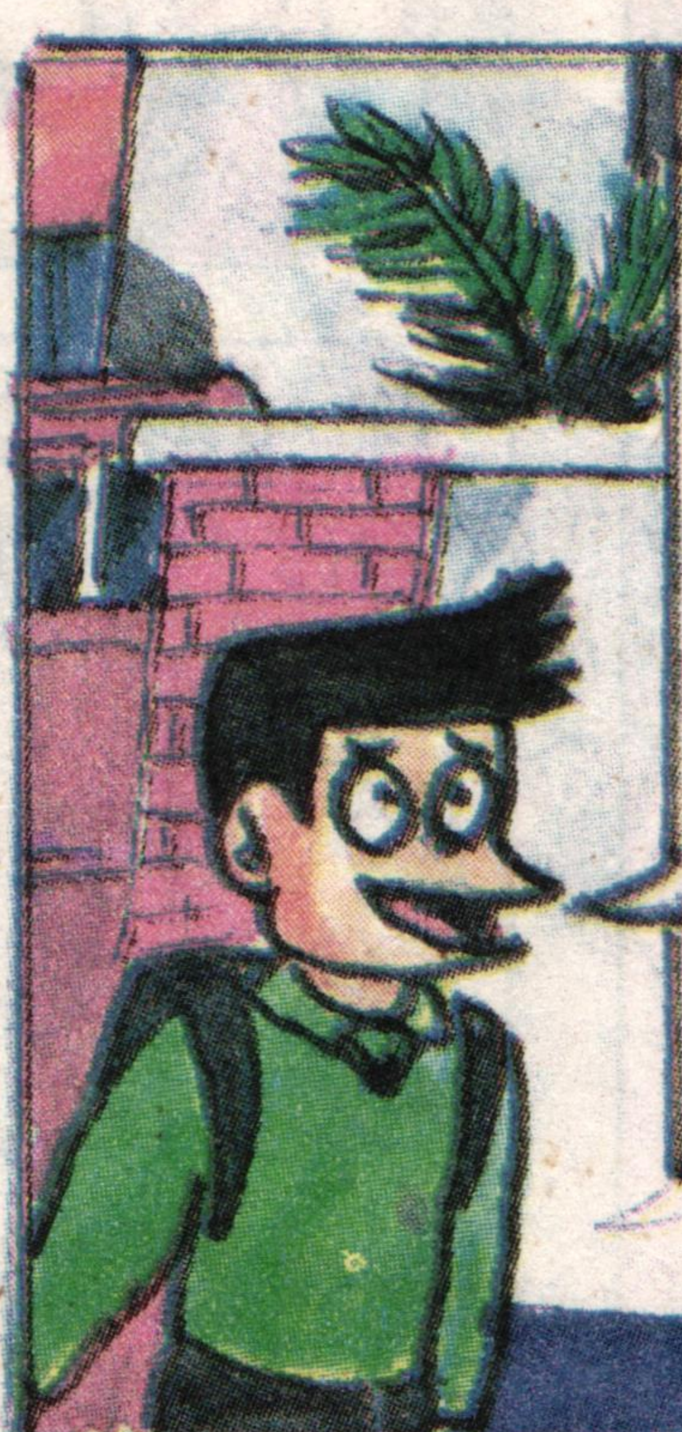
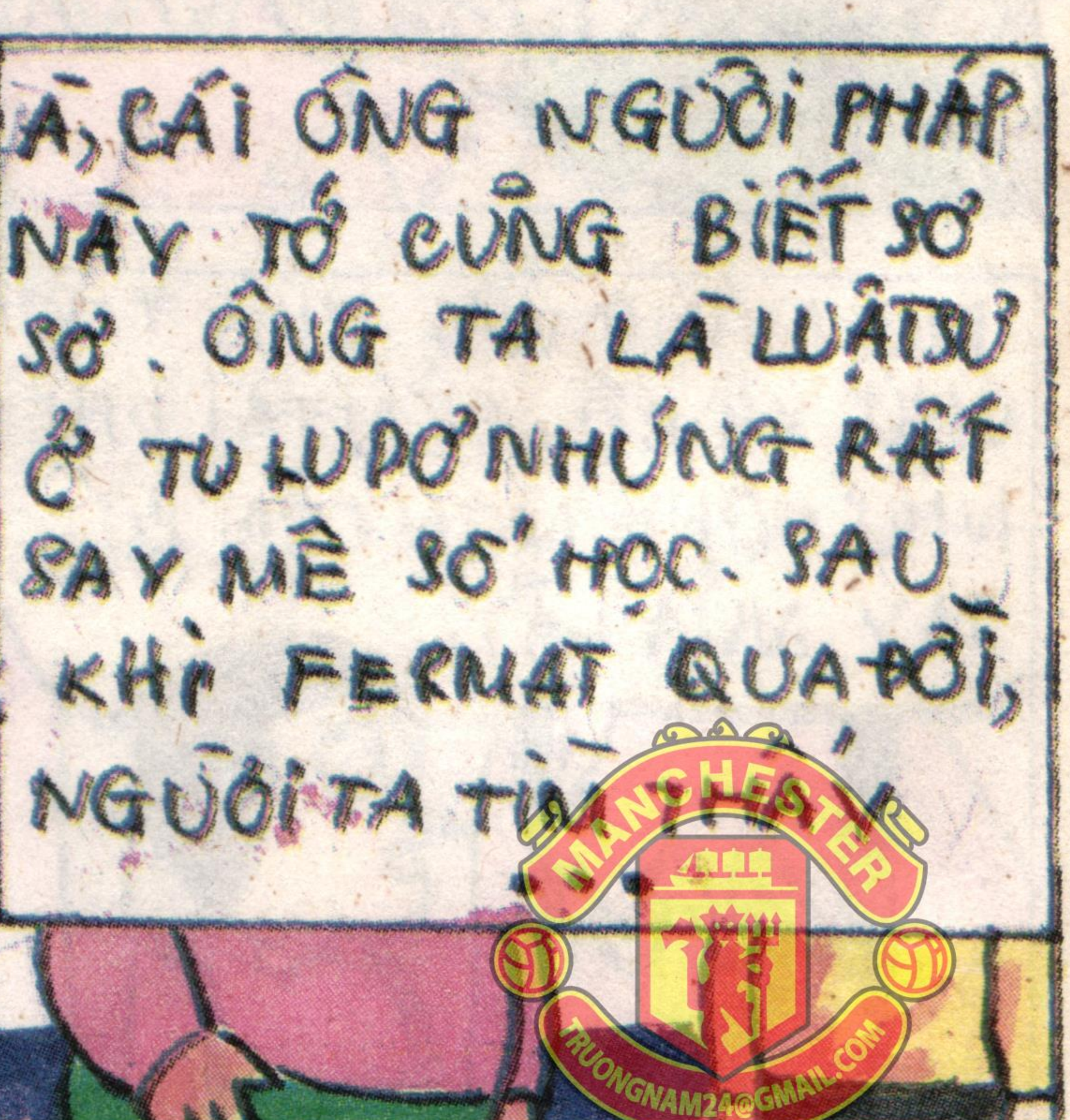

$x^n + y^n \neq z^n$

ĐÚNG RỒI!

100000 DM

HẢ?

CẬU CŨNG ĐỊNH GIẢI BÀI TOÁN MÀ BAO NHIÊU NHÀ TOÁN HỌC PHẢI BÓ TAY À?

TỚ TỪ THẾ KỶ 22 ĐẾN ĐÂY ĐỂ GIÚP ĐỠ CẬU CHỨ KHÔNG PHẢI ĐỂ THỰC HIỆN BẤT CỨ YÊU CẦU NÀO...

...TỚ KHÔNG NGỜ CẬU LẠI TỒI TỆ ĐẾN THẾ! NẾU MUỐN GIẢI ĐƯỢC, SAO CẬU KHÔNG CHĂM CHỈ HỌC TẬP MÀ LẠI BẢO TỚ LÀM THAY...

NÀY MÈO Ú, ĐÃ KHÔNG GIÚP TỚ THÌ THÔI, ĐỪNG LÊN MẶT DẠY BẢO NHÉ!

CÁC CẬU CÓ BIẾT BÀI TOÁN FERMAT LỚN KHÔNG?

À, CÁI ÔNG NGƯỜI PHÁP NÀY TỚ CŨNG BIẾT SƠ SƠ. ÔNG TA LÀ LUẬT SƯ Ở TU LU DƠ NHƯNG RẤT SAY MÊ SỐ HỌC. SAU KHI FERMAT QUA ĐỜI, NGƯỜI TA TÌ

Không bao giờ có công thức
$x^n + y^n = z^n$ (với $n > 2$; $x, y, z \in Z^+$)
tôi đã tìm ra cách chứng
minh rất tuyệt vời cho định
lý, nhưng rất tiếc là
nó quá dài để có thể
ghi vào tờ giấy này

ĐẾN NAY, NHỜ SỰ GIÚP ĐỠ CỦA MÁY VI TÍNH, CHÚNG TA ĐÃ CHỨNG MINH TỚI n TRÊN 1 TRIỆU NHƯNG VẪN KHÔNG CHỨNG MINH ĐƯỢC CÔNG THỨC TỔNG QUÁT...

F. P. WOLFSKEHL, 1 NHÀ TOÁN HỌC ĐÃ TREO GIẢI THƯỞNG 100.000 MÁC CHO AI GIẢI ĐƯỢC BÀI TOÁN NÀY, THỜI HẠN CUỐI CÙNG ĐỂ CÓ HIỆU LỰC ĐỐI VỚI GIẢI LÀ NĂM 2007.

ÔI, XÊ KÔ! CẬU BIẾT NHIỀU QUÁ NHỈ!

TỚ CÒN CÓ ƯỚC VỌNG LỚN HƠN LÀ GIẢI ĐƯỢC BÀI TOÁN FÉRMAT LỚN KHI LỚN LÊN...

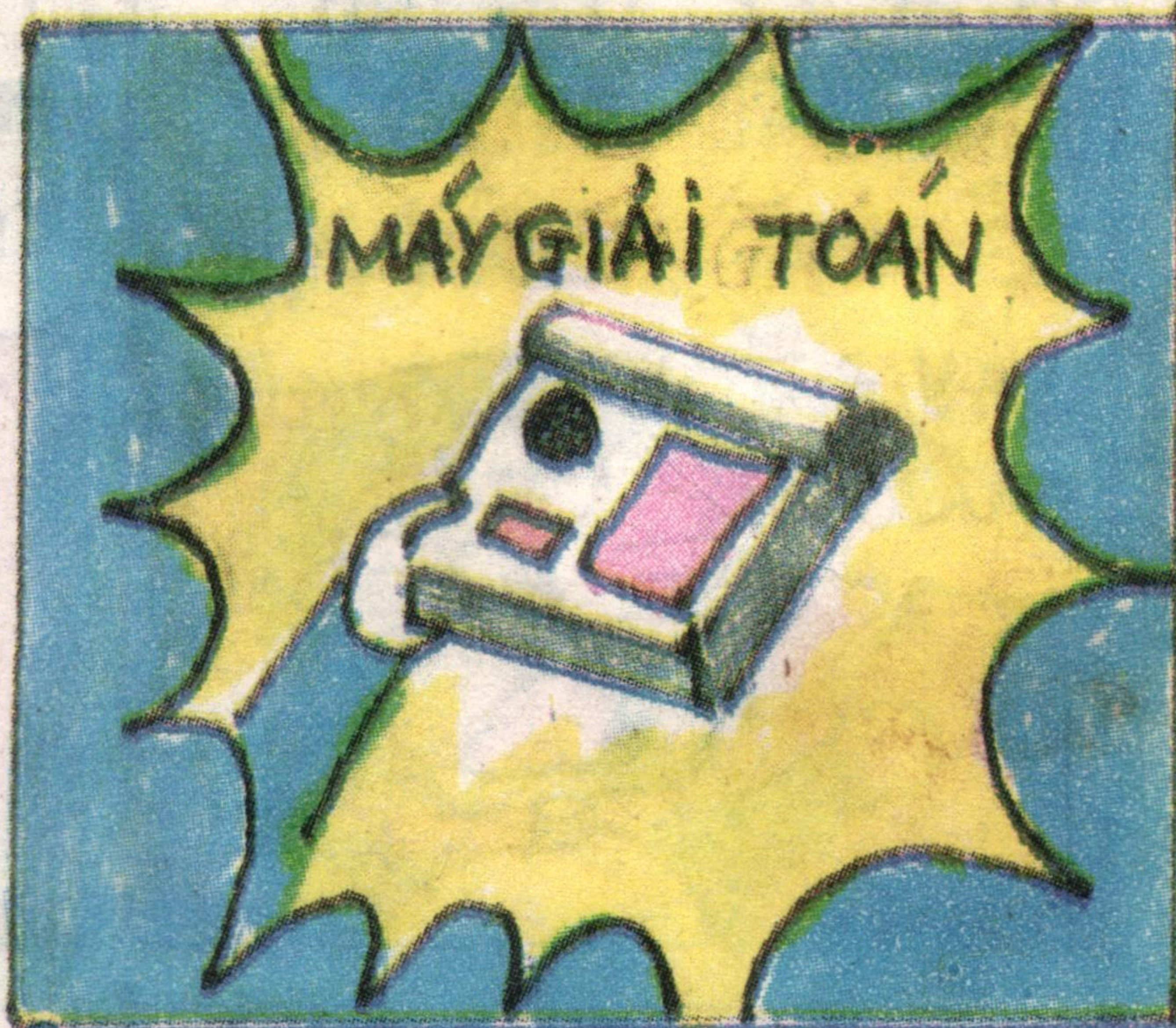
MƠ MỘNG VỪA VỪA THÔI CHỨ XÊ KÔ. ĐẾN TÀI PHÉP NHƯ ĐÔRÊMON CÒN BÓ TAY NỮA LÀ...

ĐÔRÊMON CỦA CẬU THÌ ĐÁNG GÌ CHỨ! HIỆN NAY TỚ ĐI HỌC THÊM 6,7 LỚP, KIẾN THỨC TĂNG LÊN RÕ RỆT, CHẲNG BAO LÂU TỚ SẼ THỰC HIỆN ĐƯỢC ƯỚC MƠ ĐÓ!

HU HU HU, THẬT LÀ BẤT CÔNG!

KIÊU CĂNG NHƯ XÊ KÔ THÌ THỰC HIỆN ĐƯỢC ƯỚC MƠ, CÒN HIỀN LÀNH NHƯ TỚ THÌ...

THÔI ĐƯỢC RỒI, TỚ SẼ GIÚP CẬU MÀ!

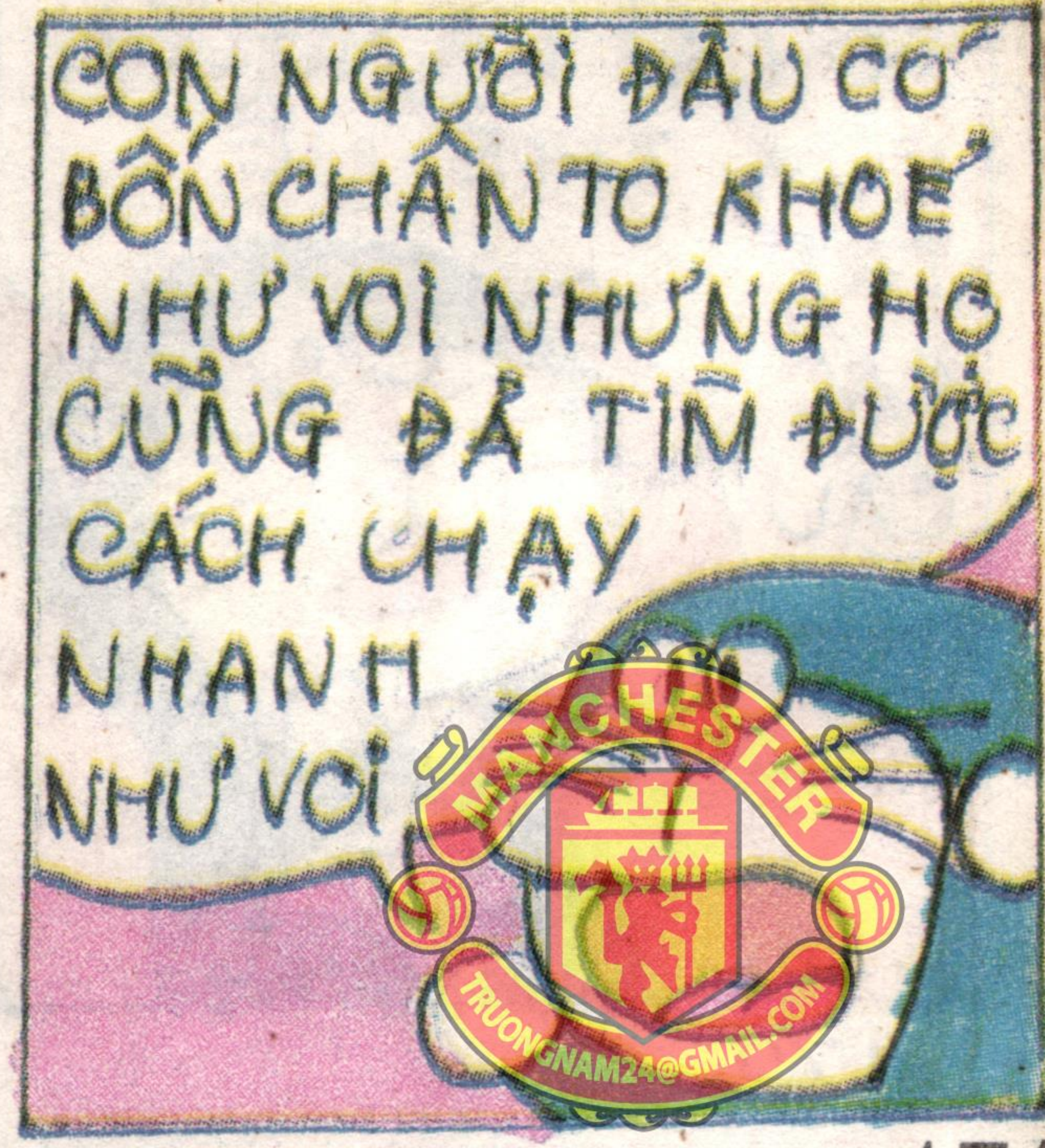

MÁY GIẢI TOÁN

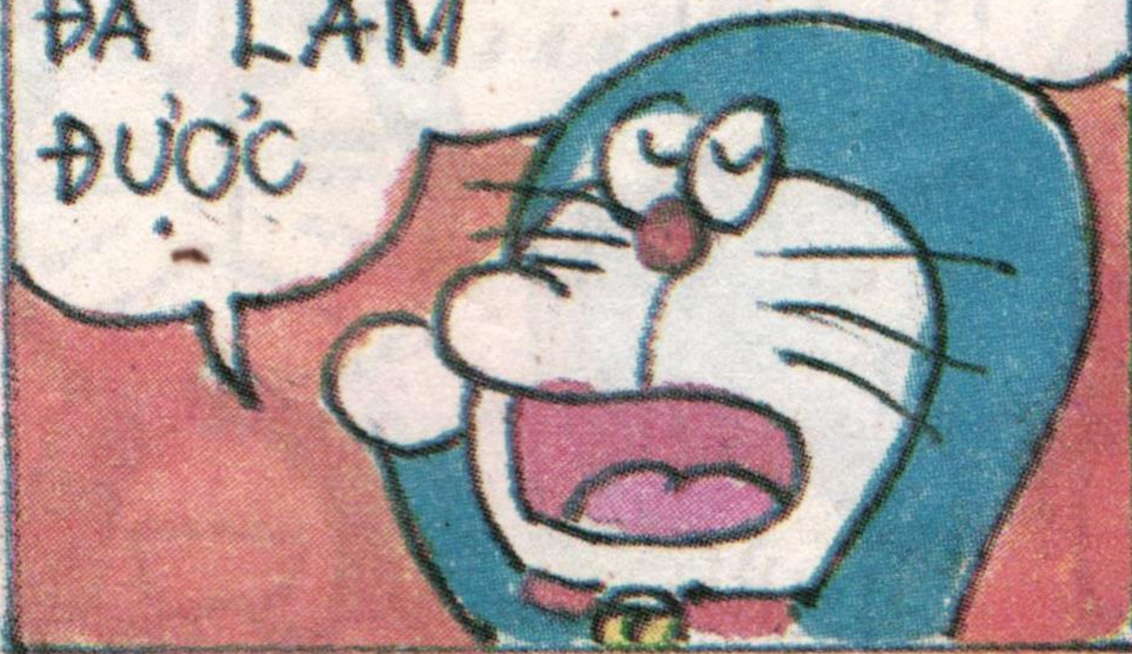

NHƯNG MÀ THÔI

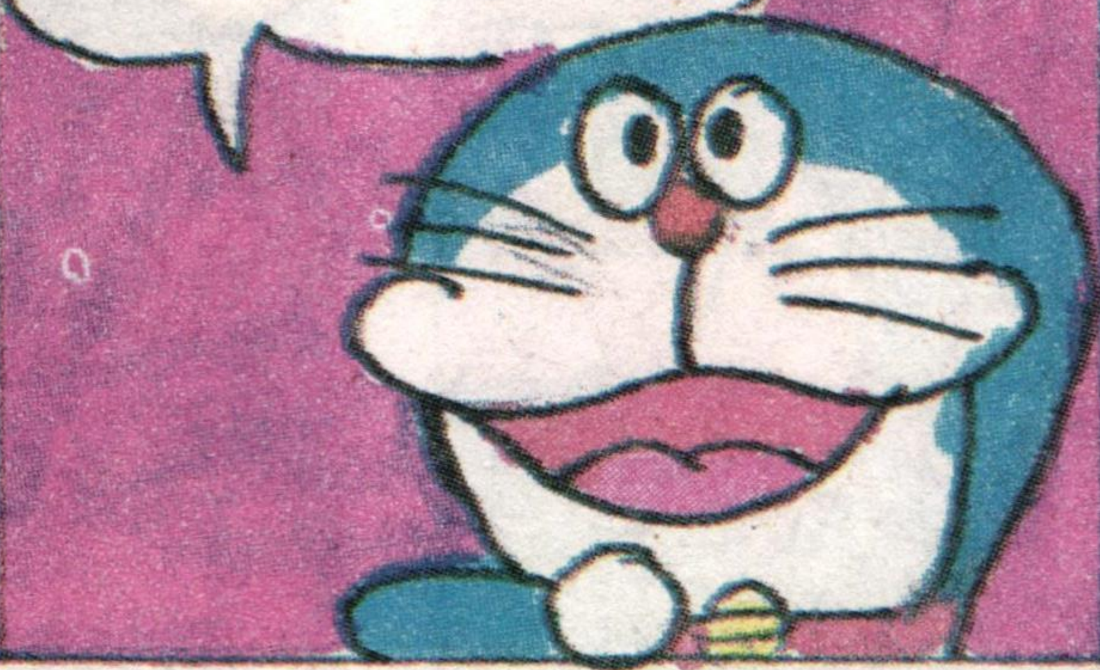

SAO THẾ HẢ ĐÔRÊMON
NÔBI
ƠI

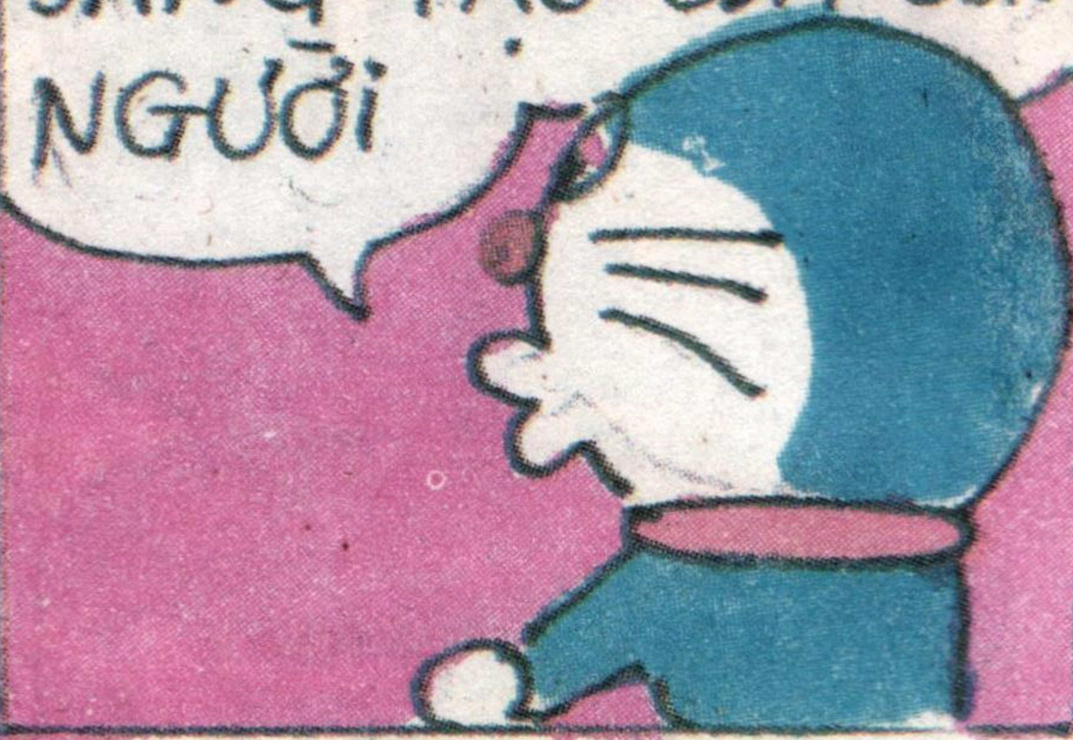

LÀ NGƯỜI AI CHẲNG CÓ ƯỚC MƠ VÀ LUÔN MONG ĐẠT ĐƯỢC ƯỚC MƠ...

BỞI VẬY CON NGƯỜI LUÔN PHẤN ĐẤU KHÔNG NGỪNG ĐỂ ĐẠT ĐƯỢC NHỮNG KÌ VỌNG ẤY...

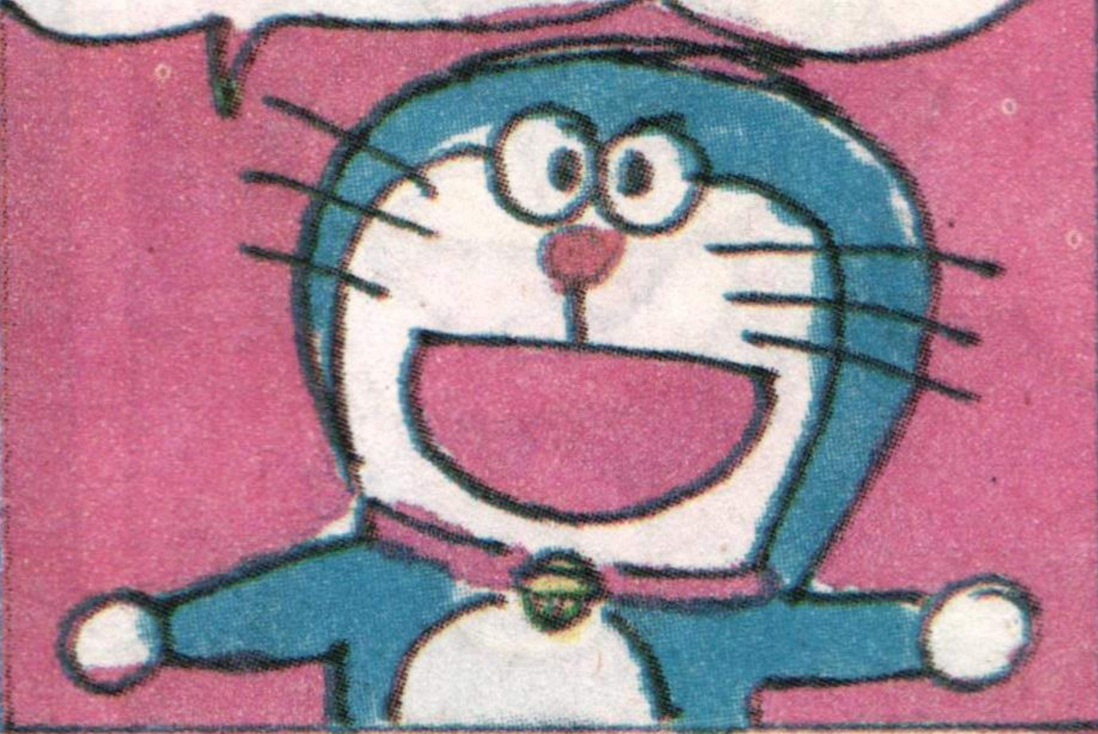

CON NGƯỜI ĐÂU CÓ BỐN CHÂN TO KHOẺ NHƯ VOI NHƯNG HỌ CŨNG ĐÃ TÌM ĐƯỢC CÁCH CHẠY NHANH NHƯ VOI
MANCHESTER
TRUONGNAM24@GMAIL.COM

CÁC BẠN ƠI ! CÁC BẠN CÓ TIN NÔBITA KHÔNG ? NẾU CÁC BẠN ƯỚC [illegible] BÀI TOÁN NÀY HAY ĐI TỚI [illegible] TRỜI KIẾN THỨC KHÁC THÌ [illegible] HỌC VÀ CỐ GẮNG HƠN NỮA !

1. ĐÔRÊMON VỀ QUÊ EM - Tranh : NGUYỄN THIỆN ĐỈNH

Lớp 6A4 trường Cầu Kiệu - Đ/C : 61 Hoàng Văn Thụ (Phú Nhuận)

2. ĐÔRÊMON TẮM BIỂN VỚI CÁC BẠN - Tranh: LÊ THỊ TỐ QUYÊN

Lớp 4/3 Trường Phan Đình Phùng

3. ĐÔRÊMON VUI HÈ VỚI CHÚNG EM - Tranh : HOÀNG MAI MAI

Lớp 4C Trường Kim Đồng - Đ/C : 52/61 Thống Nhất - Lâm Đồng

4. SẮC MÀU VIỆT NAM - Tranh: TRẦN HOÀNG LÂM (HÀ NỘI)

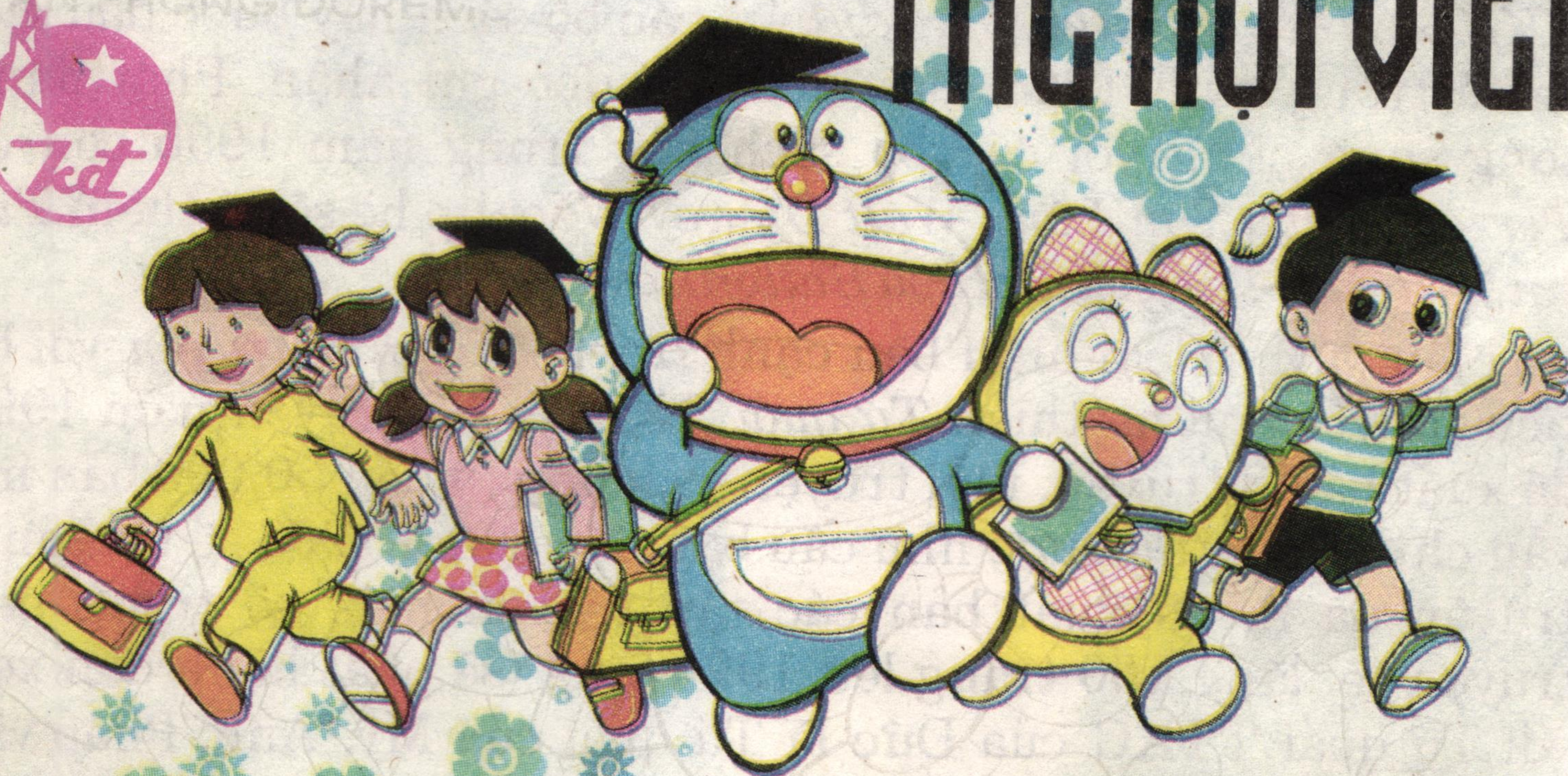

5. ĐÔRÊMON CHƠI THẢ DIỀU - Tranh: MAI THỊ XUÂN DUNG
Lớp 5B trường Kim Đồng (Đức Trọng - Lâm Đồng)

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
VĂN PHÒNG ĐÔRÊMON

THẺ HỘI VIÊN

CÂU LẠC BỘ 100 ĐIỂM MƯỜI

MẪU THẺ HỘI VIÊN CÂU LẠC BỘ 100 ĐIỂM 10.THẺ NÀY SẼ ĐƯỢC GỬI ĐẾN CÁC BẠN HỘI VIÊN TRONG THÁNG 3 NĂM 1995

kế hoạch xuất bản năm 1995 của NXB KIM ĐỒNG

Cũng như 2 năm 1993 và 1994, mỗi năm NXB xuất bản 250 đầu sách, gần 10 triệu bản và 1 tỉ trang in. Năm 1995 sách của NXB sẽ phong phú và đa dạng hơn về nội dung và đề tài, do kết quả của *Cuộc vận động sáng tác truyện và tranh truyện cho thiếu nhi*, do việc đầu tư làm những cuốn sách có giá trị phục vụ những ngày lễ lớn.

Riêng loại sách định kỳ (sách phát hành vào những ngày nhất định trong Tuần) sau *Đôrêmon* sẽ là các bộ sách *Tứ quái TKKG, Nhóc Marưkô, Tây duký...* các bộ sách này bước đầu giới thiệu trong năm 1994, đã được bạn đọc ghi nhận. Phát hành song song cùng với các bộ sách này trong năm 1995 còn có *Tarzan, Chúa Sơn Lâm, Walt Disney*. Vào dịp hè sẽ có thêm *Tin Tin, Astérix, Dragon Ball và Sailormoon.*

Như vậy về loại hình bên cạnh *tranh truyện* là *truyện* với bộ tiểu thuyết trường thiên *Tứ quái TKKG* - 68 truyện,năm 1994 đã xuất bản 8 truyện, mỗi truyện số lượng in đến 50.000 bản mà vẫn chưa đáp ứng được nhu cầu bạn đọc. Năm 1995 sẽ tái bản 8 truyện đã in và xuất bản các tập truyện mới, số trang mỗi truyện sẽ tăng 160 trang lên 192 trang (sẽ phát hành đan xen với Tứ quái TTKG của Đức là Tứ quái của Mỹ, Anh, Pháp và một số nước khác).

Về tranh truyện với thể loại comics do Đôrêmon mở đầu, tiếp đến là "Nhóc Marưkô", nay sẽ thêm Dragon Ball, Sailormoon là những bộ tranh nổi tiếng của Nhật Bản đang được nhiều nước in lại.

Bên cạnh Comics là những bộ truyện tranh được xếp vào loại cổ điển như Tarzan, Tin Tin, Astérix và cả Walt Disney, trước đây chưa có điều kiện in màu, nay NXB sẽ cho in theo bản gốc của các NXB có uy tín trên thế giới.

Hy vọng các bộ sách truyện và sách tranh của NXB phát hành trong năm 1995 sẽ làm phong phú thêm kho tàng kiến thức và sự hưởng thụ văn hóa của bạn đọc.

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

LỊCH PHÁT HÀNH SÁCH ĐỊNH KỲ

THÁNG 3 NĂM 1995

Thứ sáu 17/3/1995

- TỨ QUÁI TKKG TẬP 9 : SÓNG GIÓ Ở TRẠI HÈ
- TARZAN TẬP 1 : TARZAN TRỞ VỀ
- CHÚA SƠN LÂM TẬP 1 : CUỘC CHÌM NỔI CỦA SƯ TỬ TRẮNG LÊÔ

Thứ sáu 24/3/1995

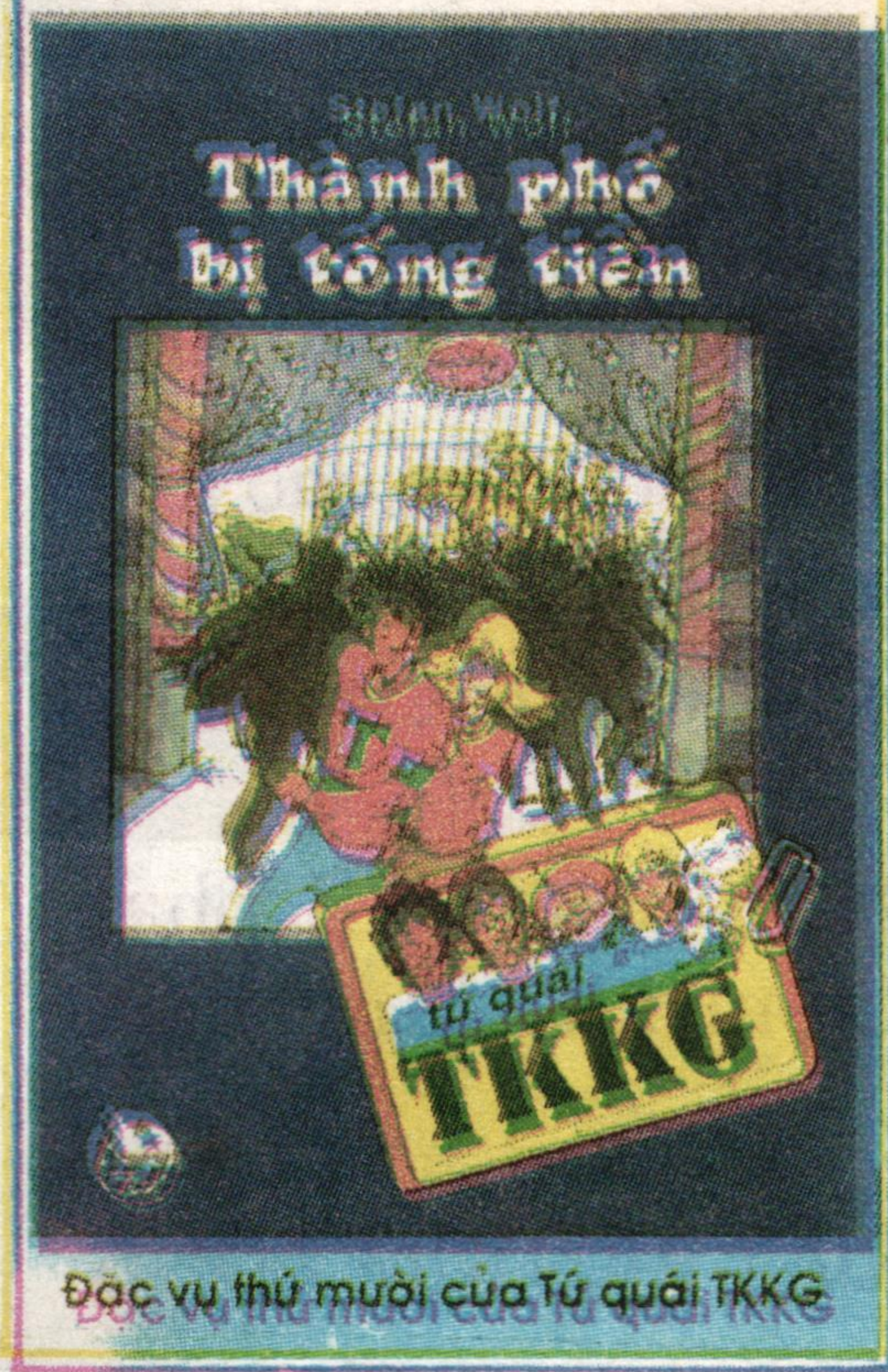
- TỨ QUÁI TKKG TẬP 10 : THÀNH PHỐ BỊ TỐNG TIỀN
- TARZAN TẬP 2 : VÙNG ĐẤT BÍ ẨN
- NHÓC MARƯKÔ TẬP 6 : DƯA HẤU GỌI LÀ GÌ HẢ BỐ ?

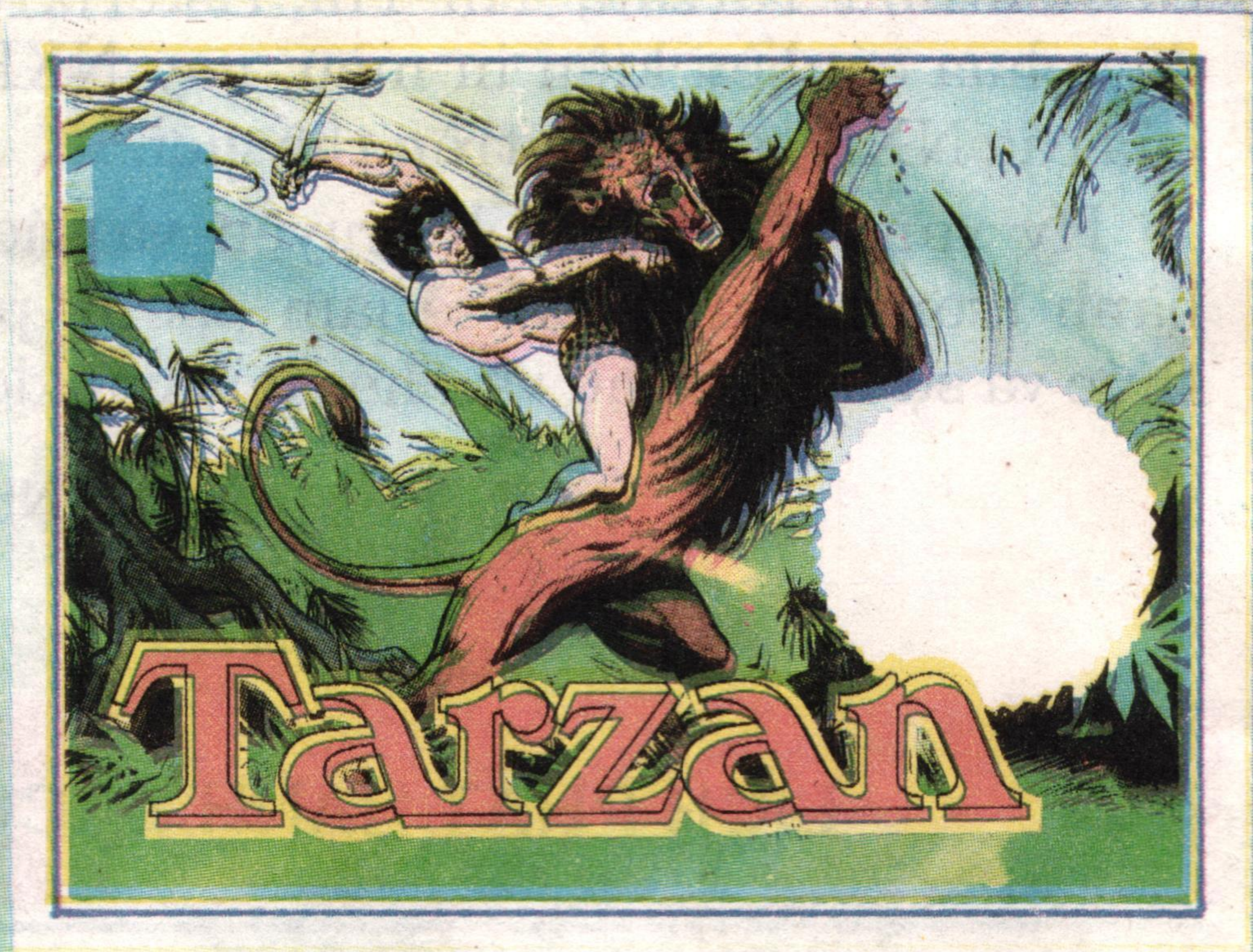
Thứ sáu 31/3/1995

- TỨ QUÁI TKKG TẬP 11 : BĂNG LÀM BẠC GIẢ Ở PHỐ CHUỘT
- TARZAN TẬP 3 : TRỪNG TRỊ KẺ PHẢN BỘI
- THƯ ĐÔRÊMON : LÁ THƯ THỨ NHẤT

Ghi chú : Tất cả sách định kỳ phát hành từ 17/3/1995 trở đi, đều tăng trang hoặc tăng màu và có chung một giá bán lẻ 3.000 đồng /tập.

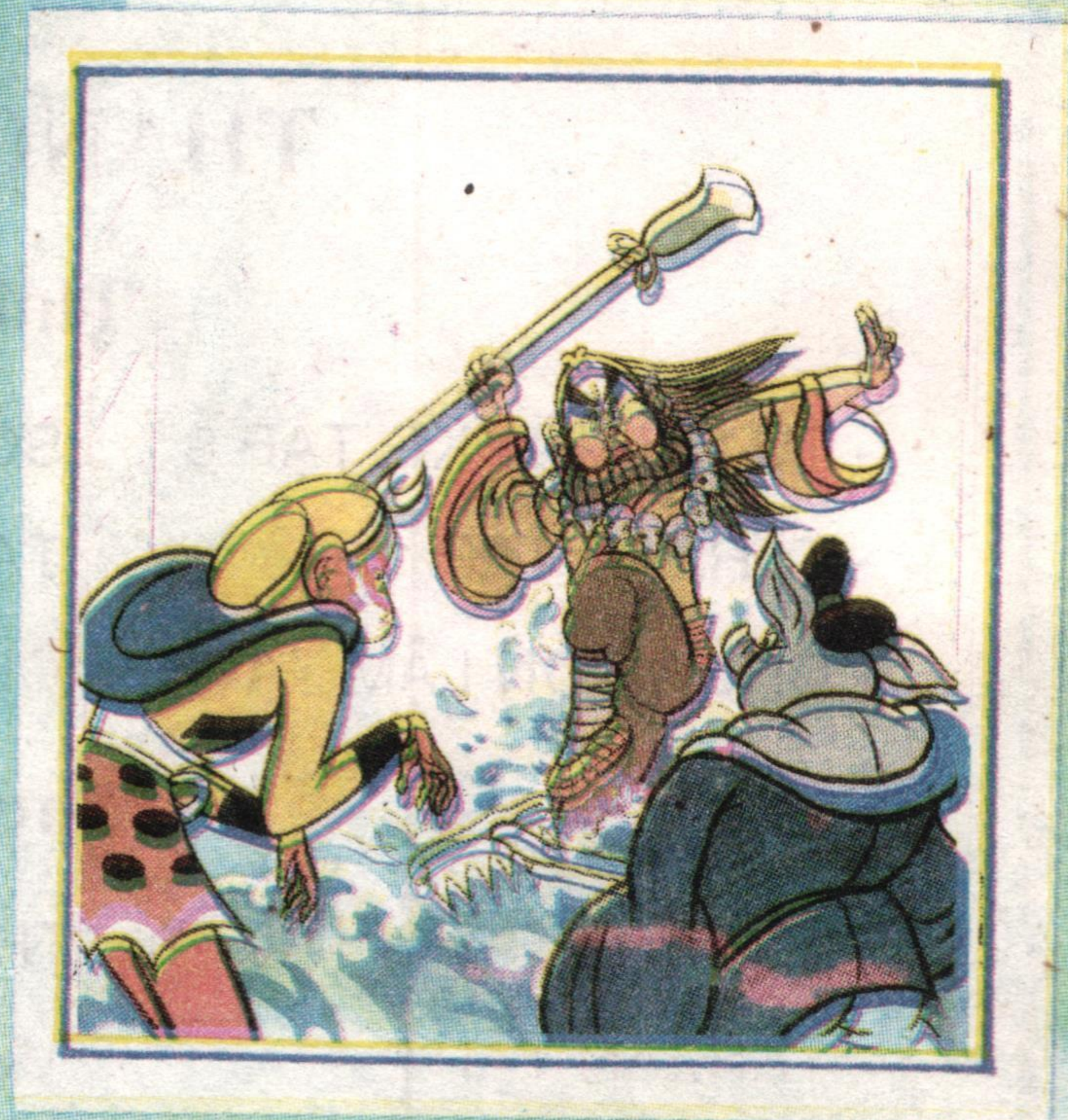

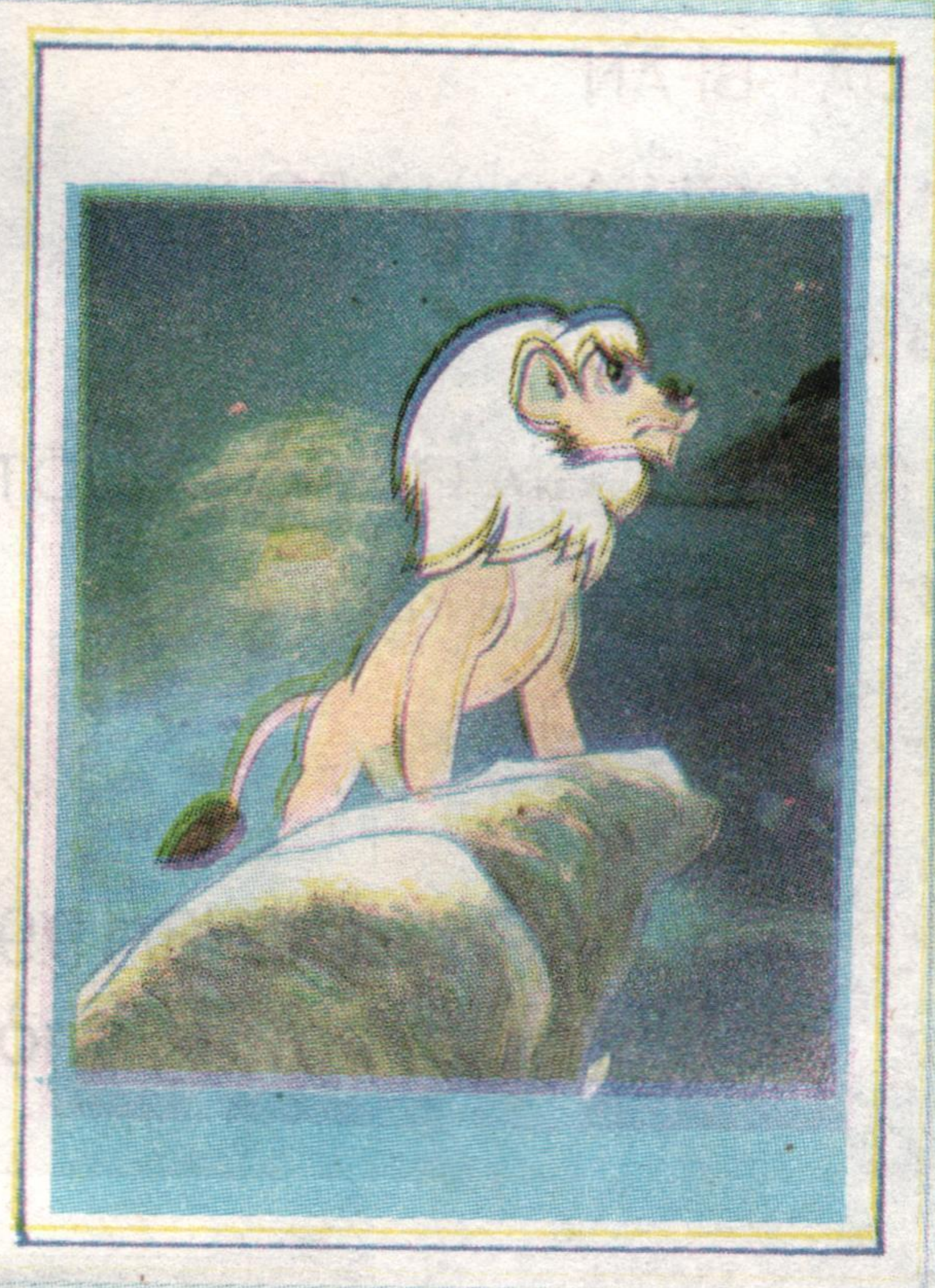

Stefan Wolf
Thành phố bị tống tiền
tứ quái
TKKG
Đặc vụ thứ mười của Tứ quái TKKG

Tarzan

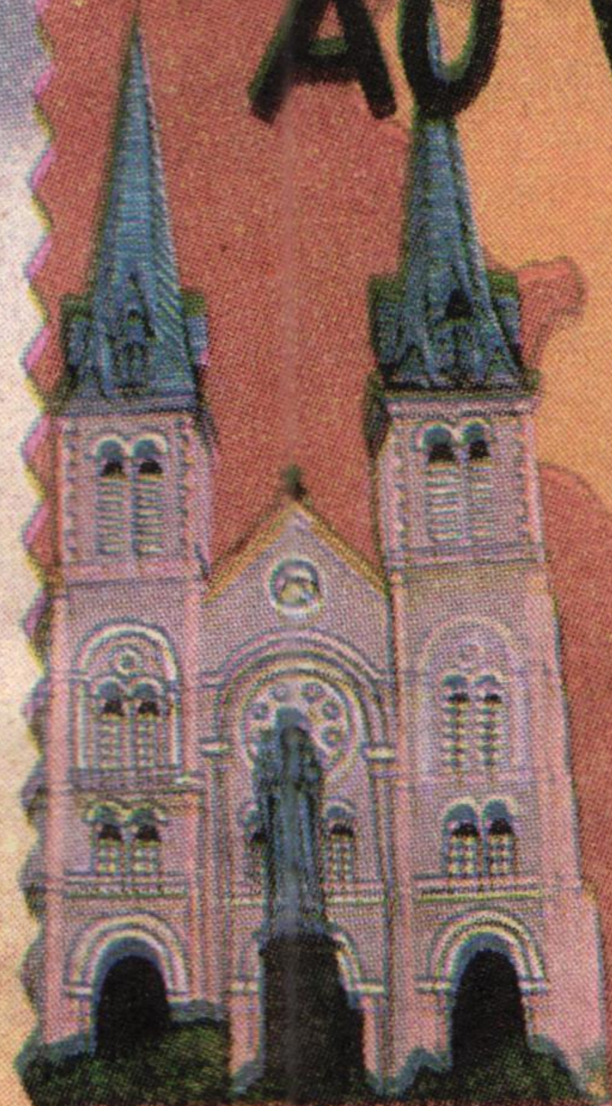

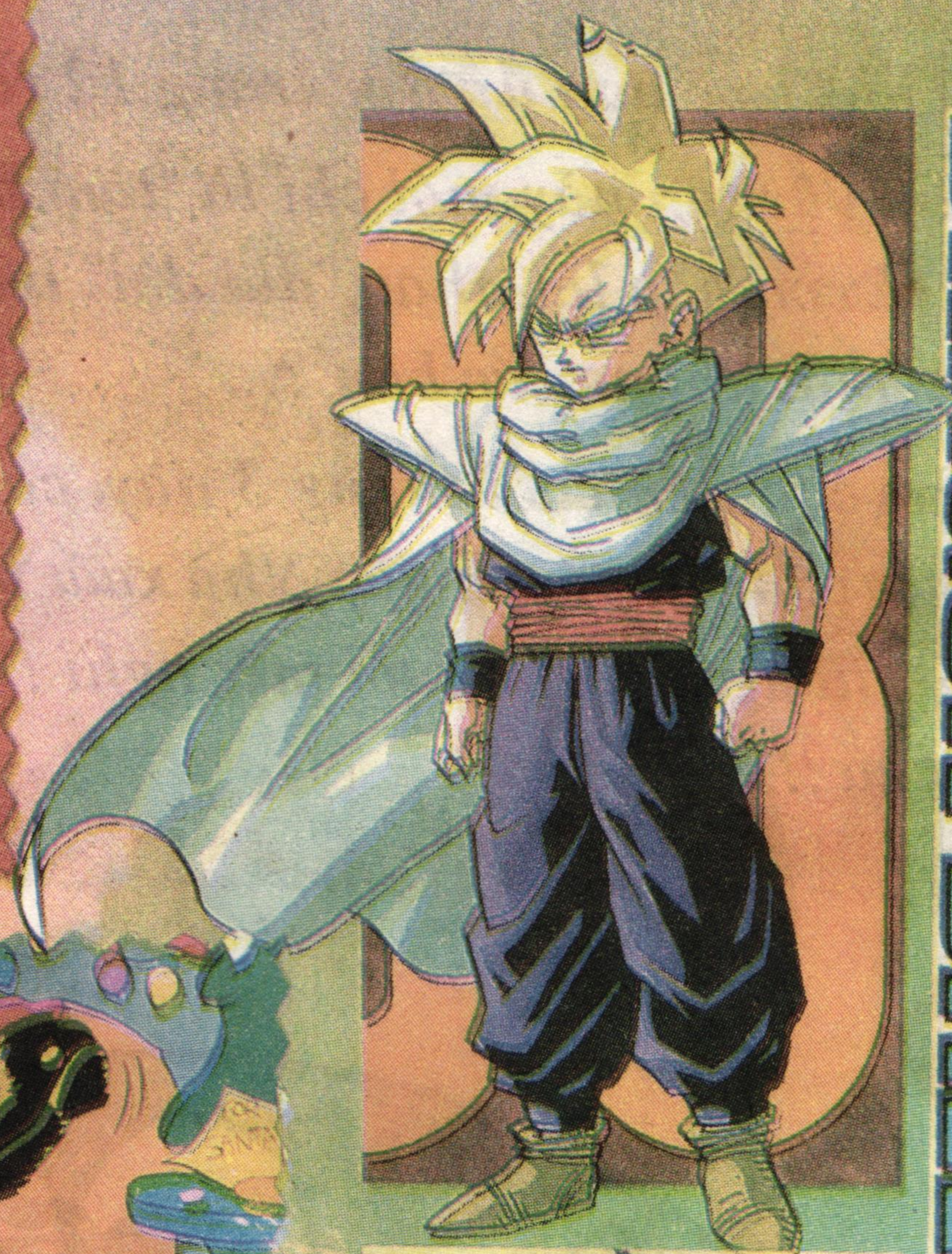

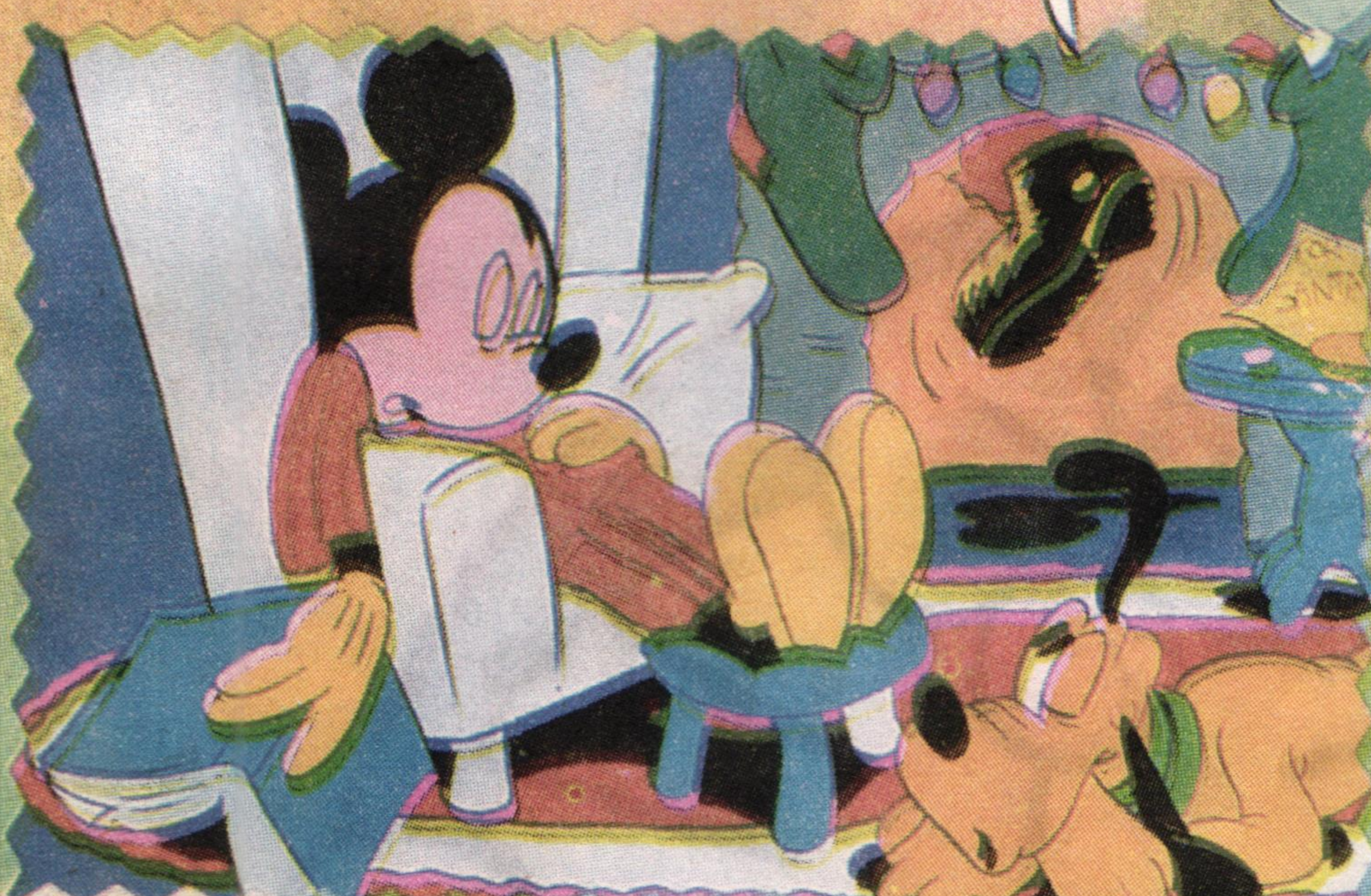

Những nhân vật truyện tranh các bạn sẽ gặp :

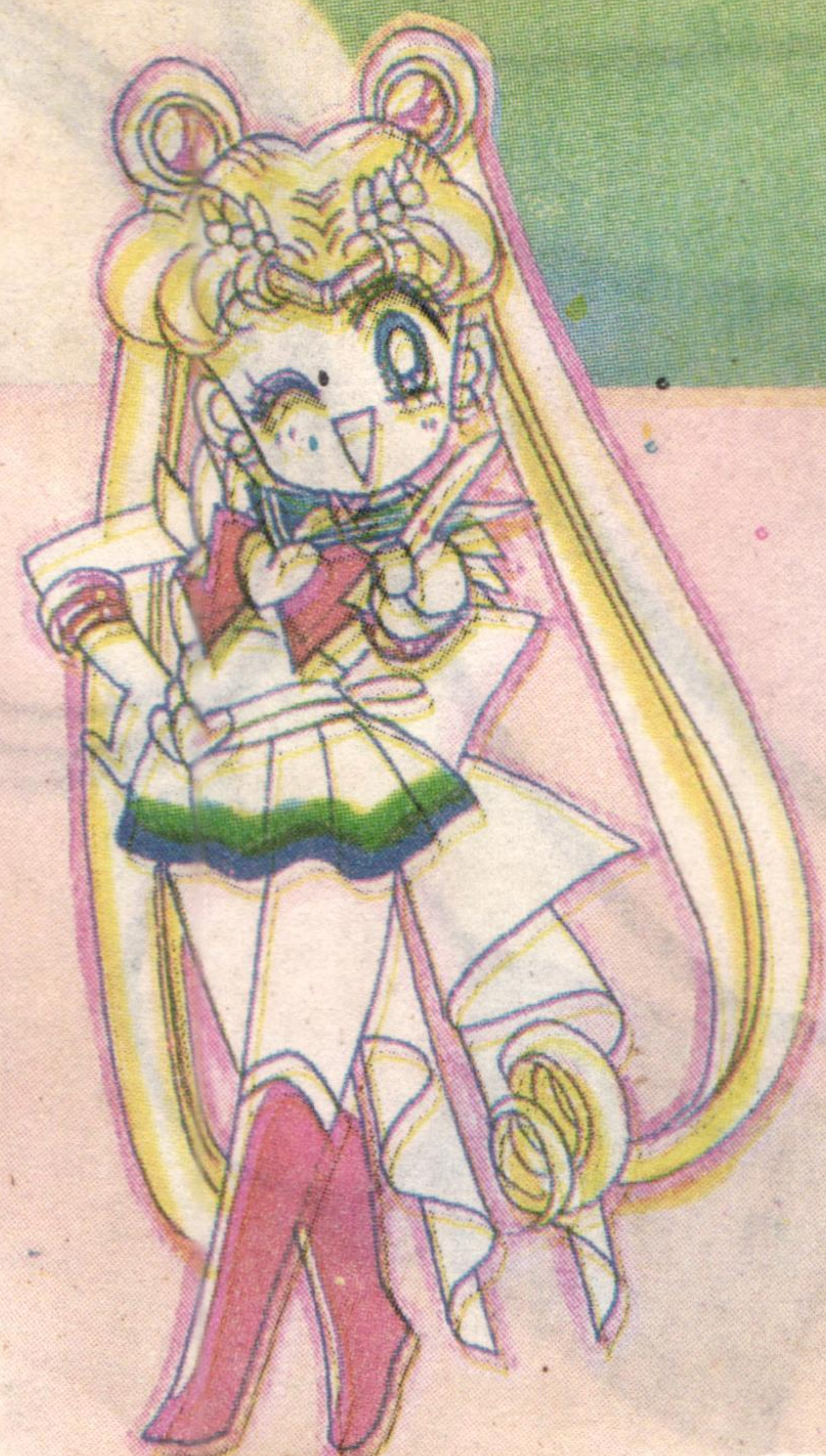

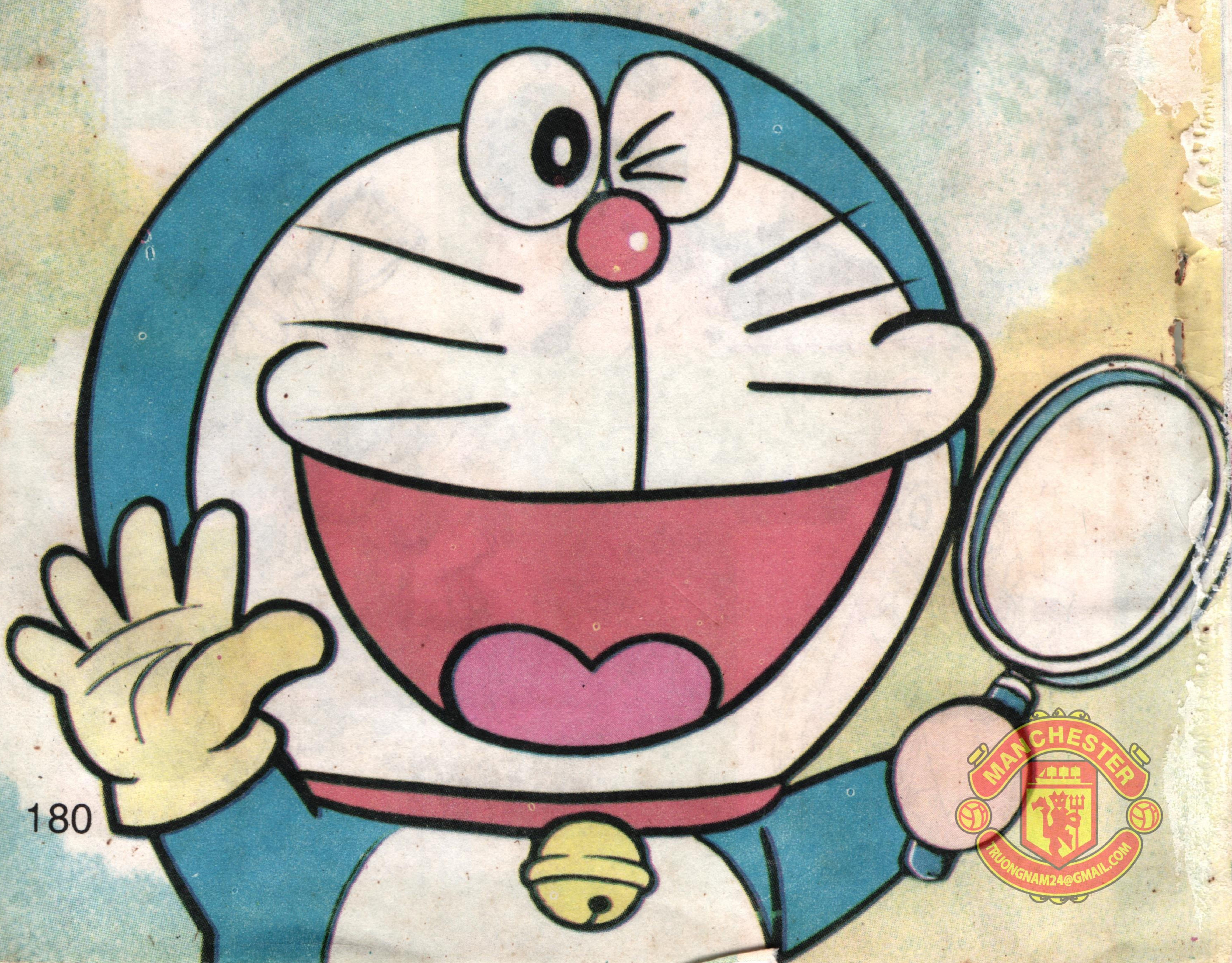

Hi hi... Các bạn đã đọc trang 12 rồi chứ ?...

Như vậy tập này mới chỉ là "tạm biệt" thôi đấy nhé, chúng ta sẽ còn gặp lại nhau "dài dài" mỗi tháng một lần qua thư từ, phải không các bạn ?...

Hãy chờ đến cuối tháng 3 này, các bạn sẽ nhận lá thư thứ nhất của bọn tớ gửi qua Nhà xuất bản Kim Đồng, một lá thư rất "nặng ký" đọc cười mệt nghỉ ! bảo đảm sẽ làm hài lòng tất cả !!!

Mèo Ú Đôrêmon

CHÀO TẠM BIỆT

GIÁ : 5.000đ